

Giới thiệu Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế

Thể loại: tiên hiệp, kiếm hiệp, dị giới, xuyên không, sắc hiệp...

Bối cảnh câu chuyện bắt đầu từ thời xa xưa, lúc thế giới còn chìm trong hỗn loạn.

Cho tới khi 300 vạn năm trước khi mà Chiến Đế bước chân lên cai trị thế giới lại mở ra một kỷ nguyên chiến tranh hỗn loạn.

200 vạn năm trước Ma Đế thống trị nhân loại, nhân gian đại họa liên tục ập tới, thế giới rơi vào thời kì đen tối

100 vạn năm trước Dược Đế đứng ở đỉnh cao của nhân loại, thống lĩnh đại lục đi theo con đường luyện đan sư

100 vạn năm sau thế giới thay đổi, nhân loại cả vạn năm không xuất hiện một vị "Đế Vương" dần dần bị rơi xuống sau yêu tộc và ma tộc, thế giới dần chìm vào tuyệt vọng do bị những tộc khác chèn ép

rồi một ngày thế giới chìm trong yên lặng lại một lần nữa bị đánh thức bởi một làn sóng lớn, vì thế gian lại xuất hiện một vị chi vương! danh hiệu của hắn là "Đại Đại Dâm Đế "

truyện sắc khá nặng các vị tiểu đồng dâm chú ý khi đọc nhé

- Lịch ra chương bình thường ra sẽ là 1 ngày/1 chương

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Xuyên qua bị hấp diêm (18+)

Trong một căn phòng nhỏ diện tích rất là chật hẹp, ở trên giường có một tên thanh niên tên hắn là Huy đang ôm một cái mũ bảo hiểm cười tủm tỉm một mình. Hắn tay phải cầm cái mũ đội vào đầu, tay trái cầm củ sạc cắm vào ổ điện, miệng cười lớn.

- Hahaha! cuối cùng mình cũng đủ tiền mua bộ trò chơi tiên hiệp thực tế ảo này rồi! Mau cho ta đăng nhập, Star Go!!!

Sau câu nói của Huy chỉ thấy xung quanh mũ bảo hiểm bỗng xuất hiện thật nhiều dòng chữ hiện nên kèm theo tiếng nói âm thanh của hệ thống

" Tỉnh! Người chơi đặt tên " Tà Thiên " thành công! có muốn đăng nhập hay không? [yes] - [no] "

Tên thanh niên khoé miệng khê nhếch nên hô nhẹ một tiếng

- Yes!

" Tỉnh! đăng nhập thành công đếm ngược 10s để bắt đầu! 1s...2s...3s..."

"Uỳnh" bỗng một cột sét ngang trời đánh thẳng vào trụ phát sóng trên mái nhà Huy, dòng sét đi theo dây điện truyền khắp nơi thẳng xuống đến căn phòng tên thanh niên kia đang nằm, dòng điện chạy qua dây điện truyền vào bên trong chiếc mũ

" Tỉnh...! Đăng nhập thành công.. Tỉnh! Đăng nhập bị lỗi gián đoạn

Tỉnh!... Hệ thống bị lỗi quá tải...!

Huy đang nhắm mắt chuẩn bị đăng nhập vào trò chơi liền nghe thấy âm thanh hệ thống liên trợn tròn mắt, còn chưa kịp kêu lên tiếng nào chỉ nghe thấy âm thanh " Bùm ", từ chiếc mũ bị cháy liền phát nổ phá tan cả căn phòng để lại một khu hoang tàn...

- ----- Một nơi nào đó -----

- Ừm... Đây là đâu?... Sao khắp nơi đều là màu đen...?

Huy đầu óc choáng váng, hắn vừa nảy nhớ là bản thân đang đăng nhập trò chơi liền nghe thấy một loạt âm thanh của hệ thống, sau đó...Cũng không có sau đó nữa. Hiện tại Huy rất hoang mang không biết bản thân đang ở đâu mà xung quanh đều toàn là màu đen u tối...

- Ừm...!?

Đang định nhấc cơ thể lên, Huy không biết vì sao mà bên dưới phần bộ vị tiểu jj của hắn bỗng cứng lên và thấy ẩm có chút nhớp nháp ẩm ướt, cảm giác

như đang bị thứ gì đó cọ sát vào, Huy cố gắng để mở mắt ra. theo khe mắt dần hé những ánh sáng dội vào chói mắt khiến hấn theo bản năng đưa tay lên che mắt miệng nhẹ rên

- Trời sáng rồi sao...? Ừm...?

"Sụt" âm thanh lạ ở dưới bộ vị truyền đến kèm theo cảm giác sưng tê cả da đầu làm Huy khẽ rên nhẹ lên, ánh mắt liền đảo xuống bên dưới xem là thứ gì. Huy nhìn rõ thứ đang tấn công bộ hạ tiểu jj của mình liền hít một hơi khí lạnh, trợn mắt ngoác mồm!

- Minh...Đây là...?

Bên dưới đang tấn công tiểu jj của Huy là một cô gái! ừm..Chính xác là đang dùng miệng ngập lấy tiểu jj của hấn mút lấy mút để, làm cho huy cả người khẽ run lên vì sưng...Huy khẽ đưa tay đặt lên ôm lấy đầu cô gái thúc mạnh vào bộ hạ của mình, tiểu jj vì thế liền đi sâu vào trong miệng của cô nàng

- Ừ....mình Không chịu nổi nữa! Ra đây!!!!

"Phọt" một dòng sữa trắng nóng hổi tràn vào trong miệng của cô gái kia, hai bên khoé miệng của cô dính một ít chất dịch màu trắng khẽ chảy ra rớt xuống đất. Cô gái kia khuôn mặt đỏ bừng lên, ánh mắt vẫn còn chứa một chút sự mê man, mê li đưa đầu lưỡi liếm lấy môi của mình nhìn vô cùng dâm dục

Huy lúc này mới để ý cô gái kia khuôn mặt hiện rõ ra là một cô gái tầm 17-18 tuổi, Tóc đen dài, khuôn mặt nhỏ gọn, hai con mắt long lanh to tròn chứa sự ngây thơ hồn nhiên, chiếc mũi nhỏ nhắn cùng đôi môi anh đào toát ra vẻ tao nhã thanh cao của nàng, đặc biệt là làn da trắng với đôi má đang ửng hồng đang nhìn chăm chăm huy khiến hấn không khỏi nuốt một ngụm nước bọt khẽ than "tuyệt sắc mỹ nữ a! "

Huy đang định nên tiếng nói chuyện thì cô gái liền cúi người xuống đề sát sát người hấn khiến Huy vô cùng hoang mang mở miệng nói

- Cô gái...! Mau dừng lại, chúng ta không quen biết nhau dừng...dừng nên mạnh động a!...

Còn chưa đợi Huy nói hết cô gái liền cúi mặt, tóc xoà xuống chiếm lấy bờ môi của hấn, đầu lưỡi của nàng nhẹ nhàng đi vào tấn công bên trong. Huy cảm giác được trong miệng mình, chiếc lưỡi nhỏ bé kia đang càn quấy lên tục nước miếng chảy qua khoé miệng. vì vậy hấn cũng không chịu yếu thế, hấn lấy đầu lưỡi của mình khẽ đưa ra tiếp đón tiếp quán lấy đầu lưỡi nhóp nhép mà có chút vị ngọt của cô nàng.

Hai người miệng lưỡi tấn công nhau một hồi, khi cả hai hơi thở có chút khó khăn cô gái liền đưa đầu lưỡi của mình rút lại ra bên ngoài, trên bờ môi anh đào vẫn còn dính nước miếng chảy xuống cằm của nàng làm nàng nhìn vô cùng dâm dăng...

Huy thấy mình được thả lỏng ra liền bật nhẹ dậy đang định nói chuyện thì lại bị cô gái kì lạ kia đưa lên ngón tay chặn lại miệng mình, mùi hương thơm ngát từ người tản ra làm Huy khuôn mặt có chút ngơ ngẩn.

nàng khuôn mặt đỏ bừng hơi liếc mắt ra chỗ khác bờ môi khẽ nói nhỏ

- Ừm...ngươi chỉ cần im lặng thôi...Còn lại để ta lo cho...!

Nói xong cô nàng không biết vì sao khuôn mặt đỏ bừng, hai tay đưa lên che mặt quay đi chỗ khác nhìn vô cùng đáng yêu. ở dưới bị nàng đè áp Huy nghe cô gái này nói đại khái cũng hiểu được chút tình hình hiện tại. Mịa nó! Hấn hiện tại bị người ta hiếp dâm a! Đã thế còn là mỹ nữ nữa! Ừm...Mà bị mỹ nữ hiếp cũng không tệ nhỉ...?

Trong đầu suy nghĩ vẫn vơ một hồi Huy liền thấy cô gái kia động thủ. Nàng hai tay nhẹ nhàng cởi bộ quần áo của mình ra...Mà nói vậy thì hợp hơn. Bộ váy được cởi ra để lộ thân hình trắng ngần nõn nà như tuyết, hai bên ngực to và căng tròn trắng hồng đang khẽ run, nàng nhẹ nhàng áp ngực mình đè vào người Huy khiến hấn bỗng chốc choáng váng... " Trời ơi...Đây là thiên đường hay nơi nào a....?", Theo bản năng của mình huy đưa tay hay bản tay lên khẽ hướng hai cái bánh bao kia bóp tới, xoa nắn liên tục, bộ ngực bị huy bóp nhào ra như chiếc bánh thạch vậy! vô cùng mềm mại

- A..

ừm...? ha...! Từ...Từ thôi...aaa~

Cô gái bị huy đặt tay lên ngực xoa bóp, miệng không ngừng rên rỉ thở gấp, âm thanh vô cùng tà mị khiến huy không tài nào chịu nổi nữa liền quay sang nàng nói.

- Tội...Cho nó vào được chứ...?

Cô gái đang trong sự mê sảng vì bị xoa nắn ngực liền nghe được Huy nói khuôn mặt bỗng chốc đỏ bừng lên như sắp bị bạo tẩu đến nơi rồi. Ánh mắt to tròn còn dính ít nước mắt hơi liếc chỗ khác suy tư một lát rồi lại quay ra nhìn Huy đang bày ra khuôn mặt ngóng chờ. Hai mắt nàng khẽ nhắm mắt lại ngón tay đặt lên môi suy nghĩ rồi khẽ gặt nhẹ đầu, miệng than nhẹ

- Ừm...ừmm...lần đầu của ta...Nhẹ nhàng thôi nha...

Huy nghe cô gái nói liền biết rằng nàng đã đồng ý, không chút chần trừ tay khẽ nâng tiểu jj lên hướng về phía dưới "phần kín" của nàng đang chảy ra khá nhiều chất dính. Huy không vội cho vào trong mà đặt tiểu jj lên cọ sát bề mặt "phần kín" của nàng. Cô gái bị Huy chà sát bên dưới khuôn mặt xuất hiện biểu cảm cố nhịn, răng ngọc khẽ cắn vào môi rên lên

- Uñ...! ur...aaaa~ cảm giác thật lạ quá...ta...Ta ra...!

Cơ thể nàng eo hơi cong lên, bên dưới "phần kín" nước d*ם thủy tràn ra ồ ạt bắn dính hết vào tiểujj của Huy làm thẳng nhỏ càng to và cứng hơn, cô gái kia nhìn thấy vậy con mắt khẽ nháy vài cái nhìn hấn với vẻ mặt ham muốn.

Huy nhìn nàng đang thèm khát tiểujj của mình không khỏi cười nhẹ hai tay bầu lầy bờ mông căng tròn của nàng, nhờ có chất dịch nhờn trơn H

uỵ đẩy tiểujj vào bên trong nàng một cách thuận lợi. Cùng lúc đó bên Tai huy liền xuất hiện âm thanh quen thuộc

" Keng! Xác nhận yêu cầu ràng buộc bị khai mở, hệ thống khởi động thành công...! "

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Rời đi...! (18+)

Quanh quẩn Trong đầu Huy xuất hiện âm thanh lạ nhưng hấn hiện tại cũng không có thời gian để quản lí những thứ này, mà Huy khuôn mặt hăng say tiếp tục công việc làm dở

Chịu sự bị động từ cô nàng từ nãy đến giờ khiến Huy không thể chấp nhận được, hai tay đưa lên ôm lấy eo nhỏ của cô nàng, hơi lật người lại đặt nàng ở phía dưới còn hấn nằm ở phía trên, hấn bản thân liền chuyển qua thế chủ động. Huy nhìn thấy khuôn mặt dâm đang bỏ bừa đang nhìn mình, bản thân không kiềm nổi hơi cúi đầu xuống môi chạm môi chiếm lấy bờ môi anh đào của nàng, phần hông khẽ nhấp tiểujj đi vào khám phá bên trong hang động chật hẹp mà ẩm ướt khiến cô nàng không chịu nổi kích thích, cơ thể uốn cong lên miệng liên tục rên rỉ những âm thanh dâm dục

- Uñm...Uñr...aaaa~ đau...Đau! hức..

hức...

Từ bên trong khe kín nhóp nhép, một dòng huyết hồng máu tươi chảy ra dính lên tiểujj của Huy. cô nàng kêu rên lên một tiếng đau đớn, đôi mắt của nàng nước mắt chảy xuống đầm lệ thờ hỏn hỏn từng tiếng...

Huy nhìn xuống dưới tiểujj dính đầy huyết của mình đầu không khỏi chày đầy hắc tuyến

- Máu...? Vậy mà cô nàng này vẫn còn trinh tiết? Thiết! Vậy mà mình đã phá trinh tiết của nàng ta...?

Khuôn mặt Huy triệt để ngốc bức, hấn thật không ngờ mình lại cướp đi đời con gái của một mỹ nữ a! " Được rồi nếu đã làm ra sự tình này thì bản thân mình sẽ tự chịu lấy trách nhiệm ". Trong đầu Huy tự nghĩ vậy, bên hông bắt đầu nhẹ nhàng chủ động di chuyển đẩy ra vào bên trong "vùng kín " của nàng tạo ra những âm thanh "pạch pạch" nghe vô cùng êm tai và dâm dục...

Huy ôm lấy eo nàng đặt lên đùi của mình, hai tay vẫn giữ lấy xoa nắn bộ ngực to tròn đầy đặn. ở bên dưới cả hai vẫn nhấp theo từng nhịp đều mỗi lúc nhanh hơn, cô nàng hiện tại cũng đã không chịu nổi sự sung sướng mà tự động di chuyển theo từng nhịp của hấn, cả hai đều làm theo rất nhiều kiểu và tỏ ra thoải mái của sự dục vọng của mình.

Được một lúc thích ứng, Huy di chuyển ra vào ngày ngày một nhanh hơn rồi đến giới hạn lên đỉnh của mình hét lớn một tiếng! từ bên trong tiểujj to cứng bắn ra một chất dịch trắng và dính tràn đầy vào khe suối ướt át kia, cứ thế suốt huy liên tiếp tấn công nàng không ngừng nghỉ, những tiếng rên rỉ và âm thanh dâm dục của nàng phát ra suốt một lúc lâu mới chấm dứt...

- ---- (ta viết sắc còn hơi kém tạm thời đến đây nha, #thân) ----

Sau một giờ hoạt động mệt mỏi cả hai ôm nhau ngã gục xuống. Trận chiến vừa rồi khiến huy ra tận 6 lần, tích góp suốt 18 năm của mình đều bị vắt sạch khiến hấn vô cùng mệt mỏi, đầu óc choáng váng. ánh mắt khẽ liếc nhìn sang cô nàng đang nằm ngủ trong lòng ngực mình, Huy khoe miệng không khỏi dâng lên chút thoải mái ôm nàng vào lòng ngủ thiếp đi.

Không biết qua bao lâu ánh mắt khẽ mở ra, Huy đầu vẫn còn hơi choáng váng lác nhẹ vài cái rồi nhìn sang bên cạnh mình cô gái kia từ khi nào đã không còn ở đó, liếc mắt sang bên cạnh Huy liền thấy một thân ảnh thân quen đang mặc một chiếc áo màu xanh da trời kèm theo những đường tơ lụa rất giống với quần áo của tiên nữ. Huy nhẹ nhàng ngồi dậy đi lại phía sau hai tay vòng qua ôm lấy eo nhỏ của nàng miệng khẽ cười nói nhỏ

- Anh tên là "Huy"! Chúng ta cũng coi như là đã thân mật với nhau rồi, nên nàng có thể cho anh biết tên được không?

Bị huy ôm bất ngờ cô gái liền run nhẹ người một cái, hai bên má có chút đỏ lên, miệng lạnh nhạt trả lời

- Tên ta là "Từ Linh"...

Huy nghe cô nàng nói ra tên mình khoe miệng liền cười, hai tay đưa ra nhẹ nhàng xoa nắn hai bên ngực trắng mịn và mềm nhũn của nàng nói đùa một câu

- Vậy ra nàng tên là tử Linh sao?Tta gọi là Linh nhi nhé? Có được không lão bà của anh? -))

Nghe huy nói Tử Linh khuôn mặt đỏ bừng lên quay phắt sang một bên, lạnh lùng nói

- Ta...Ta còn lâu mới muốn làm lão bà của ngươi...Đ..

đồ đáng ghét!!!

Hết to một tiếng nàng liền chạy một lối ra ngoài không để ý đến hấn nữa!. Huy thấy tiểu cô nương này rất là đáng yêu nha! Liền ngồi bật dậy đuổi theo nàng ra ngoài vừa cười vừa nói

- Anh đùa thôi mà! Nhưng mà anh cũng rất mong điều đó là sự thật nha! Hi hi!

Vừa đi vừa nhìn xung quanh đánh giá Huy bây giờ mới để ý, xung quanh hấn bây giờ đều toàn là đá và một ít cỏ rêu mọc um xùm lên cỏ dại. Nhìn về phía trước Huy thấy bóng dáng nhỏ nhắn đang đứng ở ngoài cửa hang động nội tâm không khỏi thích thú định chạy lại từ đằng sau ôm nàng một cái. Đang định lén nút ở đằng sau hành động bỗng nhiên bị tiếng hét của nàng làm giật bắn cả người

- Không Tốt!!! Huy...Ca...Mau Đi Vào Trong Động Nấp! Nhanh!

Huy nội tâm vẫn còn chấn động vì tiếng hét giật mình ban nãy, lại nghe thấy tiếng của tiểu linh nói làm hấn hoang mang! Nhưng nhìn sắc mặt của tiểu linh rất nghiêm túc đành phải nghe theo chạy lại vào trong hang nhưng không vào hấn mà nấp sau cửa đá nhìn ra ngoài

"Vù Vù " một vòng lốc xoáy xoay tròn xuất hiện trước mặt tiểu linh rồi dần dần tan biến đi thay vào đó là một thân hình xuất hiện là một bà lão tay cầm theo cây trượng nhìn về phía tiểu linh giọng khàn khàn vang lên

- Khục khục...! Đại tiểu thư a, Tông chủ đã nói nhiều lần rồi người không thể đi lung tung nha! Lẽ thành hôn hơn tháng nữa là sẽ bắt đầu mà người cứ đi lung tung khắp nơi làm tông chủ lo lắng lắm nha! Nghe bà ta mau cùng ta quay về thôi...! Khục...

Tiểu Linh bàn tay khẽ nắm chặt vào áo, khuôn mặt tỏ ra không muốn, ánh mắt khẽ nhìn vào bên trong hang động sau đó liền thở dài bàn tay thả lỏng quay sang lão bà đáp

- Được rồi tam trưởng lão, ta sẽ theo người quay về...!

Khẽ mím nhẹ môi nàng đi từ từ đến bên cạnh lão bà ánh mắt vẫn nhìn về phía cửa hang lưu luyến không dứt. Xung quanh hai người xuất hiện một là lốc xoáy màu xanh bao vây hai người vào trong đó

"Bịch bịch" tiếng bước chân chạy nhanh về phía hai người, xuất hiện là một tên thiếu niên khuôn mặt tức giận chạy đến hô lớn

- bà già kia!! Ngươi không được đưa tiểu linh đi!! Mau thả nàng ra!!!

Lão bà gọi là tam trưởng lão nhìn thấy Huy chạy đến phía mình hô lớn nói năng xằng bậy. lão bà bàn tay liền khẽ giơ lên, trên đầu ngón tay còn chứa một vài tia sét cuốn quanh.

Tiểu Linh đứng bên cạnh Nhìn thấy lão bà định ra tay khuôn mặt liền trắng xám lại, hai tay nhanh chóng đưa lên kéo lại ống tay áo của lão bà, ánh mắt đáng thương nhìn về phía của lão giọng nói khàn

- Tam trưởng lão xin hãy tha cho huynh ấy đi!!! Đó là bằng hữu của ta mong người bỏ qua a!! Ta sẽ theo người về ngay lập tức mà...!

Lão bà nhìn sang Tử Linh đang cầu xin mình tha cho một tên phạm nhân khuôn mặt khẽ nhú mày, bàn tay nắm lại hạ xuống đưa sau lưng

- Được! Đại tiểu thư đã nói vậy ta cũng không muốn giết mấy cái giun dế này

Tử Linh nghe được lời lão bà nói bản thân không khỏi thở nhẹ ra một hơi. Nhưng chưa đợi nàng thả lỏng liền nghe thấy câu nói tiếp theo của huy làm nàng choáng váng ngây người... Trong lòng loạn lên thầm nghĩ "Đây là tiết tấu muốn chết a!"

- Lão bà già! Lão tặc tử! Mau thả tiểu linh ra nhanh! Nếu không...Nếu không lão tử sẽ liều mạng với mụ già ngươi!!!

Nhờ có Tử Linh nói giúp lão bà mới tha cho hấn nhưng hiện tại nghe hấn nói liền khiến nàng ta triệt để nổi giận! Chỉ nghe lão bà "Hừ" một cái, bản thân huy không biết từ đâu có một loại uy lực đánh thẳng vào người mình, có thể nghe thấy tiếng "rắc" của xương vỡ, thân hình liền bay thẳng về sau như điều đứt dây đập lên tường đá rơi xuống đất sống chết không rõ...

Bà lão nhìn thấy vậy chỉ hừ lạnh một cái miệng thốt ra "phế vật" quay sang Tử Linh nói.

- Đại tiểu thư! Ngươi muốn kết giao hảo với ai thì kết chứ không nên giao lưu với những kẻ phạm nhân này! Bọn chúng Chỉ làm dơ bẩn chúng ta mà thôi! Được rồi chúng ta mau về thôi!

Từ Linh nhìn thấy Huy nằm trên mặt đất sống chết không rõ, răng ngà khê cắn vào môi chảy máu, ánh mắt nhìn xuống bàn tay đang nắm chặt một miếng ngọc bội không biết đang nghĩ gì

"Vù vù" lốc xoáy xoay tròn lấp đi hình dáng hai người rồi biến mất theo sau đó, chỉ để lại một thân hình đang nằm bất động trên mặt đất...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Hệ thống dâm hiệp

- Aaa!! Tiểu Linh!!!?

Trên giường, một tên thiếu niên ngồi bật dậy hét toáng lên, hấn đảo mắt một vòng quanh mình, nhìn về phía trước ánh mắt vẫn còn chứa một chút sự mê man. Huy ôm đầu nhìn xung quanh thấy bản thân hiện tại đang ở trong một căn phòng phong cách cổ xưa cảm giác hoang mang

- Đây là nơi nào?

Đây là câu hỏi đầu tiên sau khi Huy tỉnh lại, nơi này đối với hắn mà nói chính là một nơi hoàn toàn xa lạ!. Đảo mắt một vòng nhìn xung quanh Huy liền dừng lại, ánh mắt khoá lại ở một thân hình nhỏ nhắn đang ngồi bệt dưới đất trong con mắt chứa sự hoảng hốt nhìn mình, Huy nhìn cô bé đó khê đưa tay lên gãi đầu cười nói

- Ủm...xin chào!

Cô bé ngồi dưới đất thấy vị đại ca phía trước nhìn mình chào hỏi! khuôn mặt không khỏi hơi ửng đỏ lên, nhẹ ngồi dậy phui chiếc váy của mình rồi quay sang Huy hỏi thăm, hơi cúi người xuống, tiếng nói êm tai và dễ chịu từ miệng cô bé phát ra.

- vị đại...Ca người tỉnh rồi sao?

Giọng nói thanh thoát của một cô bé thiếu nữ phát ra làm tim Huy có chút rộn nhịp. Huy nhìn cô bé trước mặt mình thân cao 1m4 mấy, tóc buộc hai tím, khuôn mặt nhìn mạnh mẽ dễ thương và có chút xinh đẹp, có lẽ do nàng còn nhỏ lên chưa phát ra mị lực mà thôi! Thân hình khá nhỏ nhắn với bộ ngực...To hơn cả Tiểu Linh! Huy mừng! Một bé gái mạnh mẽ dễ thương vậy mà lại có một bộ ngực khủng khiến hắn triệt để hoang mang..

Đứng ở phía trước Huy cô bé nhìn thấy ánh mắt của vị caca này đang tập trung ở ngực mình khuôn mặt hơi biến ảo, hai má liền trở lên hồng nhuận. Nàng thấy mình bị y soi giống như nhìn xuyên hết qua vậy! Bản thân không chịu được nữa đành lên tiếng nói

- Vị đại ca người cảm thấy khoẻ hơn chưa?

Nghe được cô bé đang gọi mình Huy liền giật mình mất đảo qua chỗ khác, ánh mắt chuyển qua nhìn xung quanh ngượng ngùng trả lời.

- Anh ổn...! Mà nơi này là nơi nào vậy?

Huy quay đầu nhìn nơi này xung quanh giống như là một ngôi nhà được làm bằng tre, phòng khá chật hẹp chỉ có tầm hơn 2m tả hữu! Mà nhìn cô bé ở trước mặt huy mặc quần áo có chút rách rưới, vết khâu vá khắp nơi thoạt nhìn qua là biết thuộc loại gia đình nghèo khó rồi!.

Cô bé thấy Huy nhìn xung quanh ngôi nhà rồi lại nhìn lên bộ quần áo của mình khiến cô bối rối. Khuôn mặt hơi cúi, hai bàn tay đan vào nhau xuống nhẹ nhàng đáp lại, giọng có chút ngượng ngùng

- Hai ngày trước ta và di của mình đi lên núi hái thuốc vừa may bắt gặp được ca ca đang nằm bất động dưới đất, trên người nhiễm đầy máu! nhưng cũng may là ca ca người không bị thương gì nặng, vì vậy ta và di của mình liền đưa ca ca người về đây dưỡng thương...Nhà của ta rất nghèo nên mong rằng ca ca không chê bai ta....

Nói xong cô bé mặt đỏ bừng tới mang tai, khuôn mặt xấu hổ cúi xuống dưới không dám nhìn thẳng vào huy. Huy nhìn thấy vậy liền cảm giác cô bé này nhìn rất là khả ái nha!.. Huy dịch Cơ thể hơi ngồi dậy, cánh tay đưa lên về phía trước, bàn tay đặt lên đầu cô bé xoa nhẹ khuôn mặt cười hiền hoà nói

- Em nói gì vậy! Chính em là người đã cứu anh, anh cảm ơn còn chưa kịp nữa làm sao mà chê em được

Bị Huy xoa đầu, cô bé cảm giác đầu có chút hơi chóng mặt, hai má đỏ hồng lên liền quay đi chỗ khác chạy ra ngoài cửa. " Bạch " vừa định xông ra ngoài cô liền tông phải một thân hình to béo bước vào bên trong. Thân hình cô liền mất đà ngã xuống đất, cũng may là huy ở đằng sau nhanh chân chạy đến đưa tay đón đỡ lấy nàng. Thân hình Phía cửa nhìn thấy cảnh này liền khê cười nói

- Ai nha! Lam nhi người làm gì mà ở trong phòng một mình với vị tiểu ca ca đẹp trai này thế? Có sự tình gì xảy ra không vậy a~?

Cô bé nghe được trong lời có hàm ý liên quát nhẹ lên, nhắm mắt lắc đầu liên tục, khuôn mặt đã đỏ bừng lên rồi!.

- Di đừng nói lung tung! Ta...Ta không có!!

Nói xong nàng liền mặc kệ hai người ở lại, ngồi bật dậy thoát khỏi vòng tay của Huy ôm lấy, khuôn mặt đỏ bừng chạy một lối ra ngoài. Vị thân hình đồ sộ kia được cô gái gọi là di cười nhẹ một cái rồi quay sang nhìn Huy nói.

- Vị tiểu soái ca này! Nhìn người thân thể có vẻ đã gần bình phục rồi đi! Người cứ ở lại đây nghỉ ngơi, có gì muốn hỏi thì ra ngoài phòng khách gặp ta nha!

Đại tẩu nhìn thân hình to béo khẽ cười một cái làm Huy giật bắn cả người, đầu không tự chủ được mà gật liên tục

- Vâng...Ta hiểu rồi!

"Kẹt" đại tẩu to con đi ra ngoài đóng cửa lại chỉ để lại Huy trong phòng một mình đang ngồi trên giường ánh mắt thất thần vì vừa nghe được âm thanh quen thuộc.

"Keng! Người chơi "Lâm Chấn Huy" vừa đạt được hộp quà tân thủ và hộp quà khen thưởng "Lần Đầu Làm Chuyện Ấy" phải chăng có sử dụng hay không!

Nghe được âm thanh này Huy chợt nhận ra điều gì! trong đầu nghĩ thầm trả lời lại

"Người là hệ thống?"

Nghe được câu trả lời tiếp theo Huy đã nắm chắc suy nghĩ của mình là đúng rồi!.

"Keng! Bỏn hệ thống "Dâm Hiệp" xin ra mắt chủ nhân! "

"Ủm" khẽ gật đầu, Huy nghe được hệ thống tự xưng mình là "Dâm Hiệp" có chút hoang mang liền hỏi

"Hệ thống!! Người nói người là "Hệ Thống Dâm hiệp" là sao?? Mau giải thích cho ta cái! "

"Keng! Bỏn hệ thống là hệ thống kí sinh, tên cũng là lấy từ suy nghĩ ý muốn của chủ kí sinh mà hình thành! Cũng giống như là chủ nhân lần đầu đăng nhập có ý nghĩ luyện đan hệ thống sẽ tự động chuyển thành "Luyện Đan Hệ Thống, chủ nhân mà có ý nghĩ muốn thống trị thiên hạ thì hệ thống sẽ chuyển thành "chinh phục hệ thống". Vì vậy chủ nhân ngài mới xuyên qua đến nơi này liền nghĩ đến khát vọng và dâm dục cho nên hệ thống liền chuyển qua "Dâm Hiệp Hệ Thống" để phục vụ cho nhu cầu của chủ kí sinh "

Nghe được lời nói của hệ thống giải thích một cách rành mạch Huy ánh mắt hoang mang lại hỏi tiếp

"Vậy nếu ta muốn đổi lại hệ thống có được hay không?"

Âm thanh hệ thống lại vang lên đáp trả lại

"Keng! Hệ thống là sinh ra từ ý nghĩ và ham muốn của chủ nhân nên không thể nào thay đổi lại được! "

Huy hiện tại cũng khá là hiểu rồi, vậy mà mình sơ ý lại lỡ tạo ra một cái "Hệ thống Dâm Hiệp" mà chính mình cũng không biết?!! "Aaaa~!!!" Huy Trong đầu hét lớn một tiếng cho đỡ bức tức rồi lại quay sang hệ thống hỏi

"Hệ Thống! Vậy người có biết nơi này là đâu không? Phải chăng là trong game thực tế ảo mới cập nhập sao? Ta cảm thấy rất giống thật a!?"

Âm thanh hệ thống lại vang lên trong đầu Huy trả lời

"Keng! Thế giới hiện tại chính là thế giới chân thật! Lúc trước chủ nhân đăng nhập hệ thống game liền xảy ra lỗi vấn đề! Cơ thể chủ nhân cũng vì vậy mà bị hủy mất! Trong lúc cấp bách hệ thống chỉ có thể mang người chơi linh hồn xuyên qua thế giới khác rồi giúp kí chủ đoạt xác khỏi tử hoi sinh! "

Nghe hệ thống giải thích Huy khẽ đưa tay của mình lên nhìn lại! Hiện tại mới cảm thấy cánh tay này nhìn rất khác a! Da trắng hơn, cánh tay dài hơn, Hoàn toàn không phải của hân! Theo lời của hệ thống thì hân hiện tại chính là đoạt xác! Biết là mình trước kia đã chết rồi, Khẽ thở dài một tiếng.

"Cuộc sống trước kia đã không còn vậy thì bắt đầu lại cuộc sống mới đi! Ta đời này nắm hệ thống trong tay ta quyết không trở thành một kẻ vô dụng nữa! "

Huy quay sang hệ thống nói

"Hệ thống! Cho ta mở cả hai gói quà! "

Lời nói Huy vừa dứt âm thanh hệ thống lại vang lên

"Keng! Chúc mừng kí chủ mở hộp quà tân thủ nhận được một bộ công pháp [ngự nữ tâm kinh] "

" Keng! Chúc mừng kỉ chủ mở hộp quà may mắn, nhận được một bộ bí kíp [kim cương bắt từ thân]! "

[Ngự Nữ Tâm Kinh: tác dụng khi hai người khác giới cùng nhau song tu < hiệu quả: tuvi cả hai cùng tăng tiến tùy theo mức độ tuvi của bản thân và người cùng song tu > tu luyện có 12 tầng! Khi luyện đến tầng cao nhất cơ thể có thể vận độc bất xâm]

[Kim Cương Bắt Từ Thân: có 7 tầng, tu luyện đến tầng cao nhất cho dù súng bắn, bom tạc cũng không gây ra chút tổn thương nào]

" Keng! Chủ nhân có muốn tu luyện cả hai bộ công pháp hay không? "

Huy nghe hệ thống giải thích hai mắt không khỏi dâng lên ngọn lửa nóng! Cái gì mà không tu luyện chỉ việc ngồi sùng nữ là có thể tăng tu vi? Đặc biệt là hai bộ này tu luyện đến sau cùng có thể vận độc bất xâm, cơ thể cứng như kim cương! Cái này đồng nghĩa với việc vô địch rồi sao?. Không suy nghĩ nhiều Huy liền đáp lại hệ thống

" Tu luyện! "

Huy vừa dứt lời một ánh vàng quang hình tròn liền phủ xuống bao quanh huy lại, từ trong người có cảm giác một loại nước nóng dần chảy ồ ạt vào cơ thể của mình, cảm giác vô cùng dễ chịu.

" Keng! Tu luyện thành công! Ngự nữ tâm kinh tu luyện đạt đến tầng một, kim cương bắt từ thân đạt đến tầng một! Chủ nhân có muốn xem thông tin hay không? "

Huy khẽ cười trả lời

" Mở thông tin "

"Keng! Mở bảng thông tin! "

Một ánh sáng loé lên trong đầu rồi xuất hiện một bảng thông tin.

[Tên người chơi: Lâm Chấn Huy

Tuổi: 17

Giới tính: nam

Tuvi: luyện khí tầng chín

Công pháp: ngự nữ tâm kinh, Kim cương bắt từ thân.

Huy nhìn hình ảnh xuất hiện trông đầu mình khẽ gật đầu sau đó lại nhìn xuống dưới kinh ngạc thốt lên

" Hệ thống!? Tuvi của ta sao lại đạt đến luyện Khí tầng chín là sao? Ta cũng không nhớ là mình có tu luyện nha? "

Âm thanh hệ thống vang lên nhàn nhạt trả lời

" Hệ thống có công năng khá giống "ngự nữ tâm kinh" khi chủ nhân song tu với một cô gái khác, nếu năng tuvi cao hơn chủ nhân thì bản thân ngài sẽ được hưởng một phần tuvi của người đó tu luyện được, mà người kia tuvi cũng sẽ không bị ảnh hưởng gì! "

Huy nghe hệ thống giải thích khẽ gật đầu! Đại khái cũng đã nắm sơ sơ được công năng của hệ thống rồi.

Mà đang suy nghĩ tiếp thì bên ngoài cánh cửa phòng bỗng mở tung ra, một thân hình to béo đi vào ngã trên mặt đất, xung quanh cơ thể toàn vết thương bầm tím và dính một ít vết máu ở quần áo. Huy nhìn người này liền nhận ra ngay đây là di của cô bé tên tiểu lam kia mà? Cơ thể Huy đứng bật dậy chạy lại đỡ y lên

- Đại thẩm! Người bị sao vậy? Sao khắp cơ thể toàn là vết thương thế này!??

Vị đại thẩm này dường như không quan tâm đến vết thương của mình, hai tay đưa lên bám lấy tay của Huy cố gắng nói

- Lam...Lam nhi bị bọn sơn tặc bắt đi rồi...Mau...Mau cứu nàng về...!

Vừa nói dứt câu vị đại thẩm liền hôn mê tắt tỉnh để lại Huy với khuôn mặt tức giận nhìn ra ngoài...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Hoa xuân tán (18+)

- ----- Ở một nơi nào đó trong Sơn Trang -----

Trong một gian phòng có một tên nam tử và ba nữ nhân đều đang khoả thân. Tên nam tử kia đè một nữ nhân ra, bên dưới tiểu đê jj của hắn liên tục tấn công vùng âm ướt mà tròn nóng của cô nàng, hắn cầm lấy roi da liên tục quất vào mông của nữ nhân kia khiến nàng rên rĩ cầu xin liên tục

- U...ư...aaaa...~ Đại vương mạnh nữa lên...Ta...ta muốn nữa...haaaa~

Tên đàn ông mặt sẹo kia liên tục tấn công mạnh mẽ vào nơi nhạy cảm của cô nàng, hắn hai tay đưa lên tát mạnh vào hai bên mông to tròn của nàng khiến cho cặp mông trắng đỏ lên, bên dưới khe nước nóng của nàng bị cây đại thương tấn công liên tục, nước d*m thủy từ bên trong trào ra bắn vung tứ tung. Tên nam tử Hắn đưa tay lên bóp lấy cổ của nữ nhân kia cười lớn

- Hahahaha!! Bồn đại vương hôm nay sẽ đưa con tiện nữ nhà ngươi đến nơi cực lạc, đạt đến sung sướng của sự khoái cảm!!!!

Hắn Hai tay bóp mạnh lấy cổ của nữ nhân kia mặc cho nàng khuôn mặt đỏ lên có dấu hiệu ngạt thở. Hắn liên tục giã cơ thể tiểu jj của mình ra vào trong ngày một nhanh hơn trong cơ thể nàng cho đến khi đạt đến cực hạn. từ bên trong khe suối âm ướt của nàng nước d*m thủy ồ ạt chảy tràn ra ngoài, đồng thời tiểu jj của hắn bắn ra một dòng tinh dịch tràn vào sâu bên trong của nàng

Bị bóp cổ và nhận lấy sự kích thích ở bên dưới, nữ nhân mất trọng tâm, miệng tràn ra một dòng nước miếng, khuôn mặt trở lên trắng bệch. bên dưới nước tiểu bắn ra làm cho cơ thể nàng run rẩy liên tục được một hồi thì liền ngừng lại. Trên khuôn mặt của nàng vẫn còn lưu giữ lại sự thoả mãn và khoái lạc...

tên đàn ông mặt sẹo kia nhìn xuống dưới thấy nàng tim đã không còn nhịp đập. hắn biết là nữ nhân này đã chết rồi liền buông tay ra ngồi dậy, lên tiếng lạnh lùng gọi ra ngoài

- Người đâu! Nhanh vào xử lí cái xác này cho ta!

Sau câu nói của hắn từ bên ngoài cửa hai tên hán tử cao to tay cầm theo cây đại đao đi vào, bọn hắn nhìn thấy tên nam nhân mặt sẹo kia liền cúi xuống hô một tiếng "trại chủ" rồi đi lại nắm lấy cái xác của nữ nhân kia khiêng ra ngoài

Tên nam tử mặt sẹo thấy hai tên kia đã đi ra ngoài ánh mắt loé lên một tia sáng quay ra nhìn hai nữ nhân còn lại đang ngồi ở góc tường cơ thể run rẩy. Tên mặt sẹo khẽ đưa lưỡi ra liếm mép một cái khuôn mặt cười một cách dâm tà tiến về phía hai nàng khiến cả hai ôm nhau run rẩy bật khóc...

Đúng lúc này cánh cửa phòng bỗng nhiên mở ra, một tên đáng người gầy gòm để ria mép trung niên nhìn rất là bi ối bước vào cười lớn

- haha đại ca a! Ta thì ra ngoài làm việc vất vả mà ngươi chỉ ở nhà hưởng thụ thể này hay sao? Đi! Đi theo ta ra ngoài! chúng ta vừa mới đo thu hoạch được một ít chiến lợi phẩm ngươi mau ra xem!

Nói xong tên ria mép không đợi tên mặt sẹo trả lời liền bỏ ra ngoài. Tên nam tử mặt sẹo đang làm dở dang với hai nữ nhân kia đột nhiên bị xem vào làm hắn khá là khó chịu. hơi nhíu mày lại hắn liền đưa tay đẩy ngã hai nữ nhân đang khoả thân bị hắn làm dang dở ngã ra giường, khuôn mặt bi ối cười nói

- hai người các ngươi nằm đây chờ ta! Bồn đại vương sẽ quay lại sớm thôi khả khả...!

Hai nữ nhân bị hắn đẩy ra giường, bên dưới của hai nàng khe d*m thủy đã chảy ra rất nhiều chất dịch nhầy nhụa, ánh mắt của cả hai đều chứa sự thèm khát dâm vọng nhìn theo bóng người của tên mặt sẹo kia khẽ gật đầu...

Nam tử mặt sẹo mặc lấy quần áo đi ra khỏi phòng, bên ngoài phòng đã đứng đầy một đám tầm mười mấy người bọn hắn nhìn thấy mặt sẹo đều thi nhau cúi xuống chấp tay chào

- Đại Vương!

Tên nam tử mặt sẹo liếc mắt nhìn

Một lượt liền phát tay lên cười nói

- các huynh đệ! Các ngươi hôm nay đi hành sự mau kẻo ra chiến lợi phẩm hôm nay lấy được xem nào?

Nghe đại vương của bọn hắn nói vậy cả đám đều "dạ" một tiếng thi nhau ra ngoài lấy từ trên xe ngựa xuống vàng bạc, ngọc bội, đá quý đưa ra trước mặt hắn. Tên mặt sẹo nhìn xuống khẽ hài lòng "ừm" một câu. lúc này tên ria mép từ trong đám đi ra, hai bên tay của hắn ôm lấy hai cô gái bị trói bị mất và miệng. Tên ria mép đưa bàn tay vuốt râu của mình quay về phía tên mặt sẹo cười nói

- Lão đại! Xem ta hôm nay kiếm được cái gì này. Hai mỹ nhân nha! Ta đi lang thang qua một cái thôn nhỏ mà không ngờ lại bắt gặp được hai cái tiểu mỹ nhân này! Có thể thay thế mấy tên nữ nhân kia cho ngươi đỡ buồn chán rồi hehe...!

Mặt sẹo nghe tên ria mép kia nói vậy liền liếc mắt qua nhìn về phía hai cô gái, hai bàn tay của hắn đưa lên vuốt lấy bộ ngực của cả hai người khiến cả hai

phát ra tiếng " Ừm..." rên nhẹ một cái. Hắn đưa tay lên gỡ khăn che mặt của cả hai người xuống, cả hai bị tháo khăn che mắt lộ ra khuôn mặt xinh đẹp đang ửng đỏ lên, hai người liền mở mắt trừng lớn oán hận lườm chằm chằm tên đại vương mặt sẹo.

Tên đại vương nhìn hai nàng ánh mắt lườm mình như muốn giết người, hắn liền cười nhạt một cái liền không quan tâm quay sang tên rìa mép ra lệnh

- lão nhị, hai con bé này là hàng tốt đấy! Sai người đưa hai nàng về phòng cho ta! Còn hai con nữ nhân kia, các ngươi cứ đem đi muốn làm gì thì làm!

Tên rìa mép gật gù cười đề tiện " dạ " liền sai hai tên thuộc hạ kéo hai cô gái đi vào phòng.

Tên đại vương nhìn xuống cả đám thuộc hạ đang nhao nhao bên dưới hắn cười to phát tay lên ra lệnh

- các huynh đệ các ngươi mỗi người chia nhau ngàn lượng bạc rồi mở tiệc lớn để chúc mừng chiến công hôm nay đi! Ta có việc bận nên đi trước!

Nói xong hắn liền phát tay ra sau lưng đi vào phòng của mình. Mở cửa đi vào phòng, mặt sẹo liền quay mặt lại nhìn hai mỹ nhân bị trói nằm trên giường hắn, khuôn mặt của các nàng đang vô cùng hoảng sợ nhìn lấy hắn.

Mặt sẹo cười đề tiện đi lại gần hai nàng, ngồi xuống giường đưa tay nâng cằm của cả hai người lên, đưa tay vào túi áo hắn móc ra một túi bột trắng đưa lên trước mặt cả hai cười dâm tà

- hai người các ngươi đã bị bản vương bắt được rồi thì đừng nghĩ đến việc chống cự nữa! Đây là "Hoa xuân tán" là một loại xuân dược được bọn ta tình cờ kiếm được, cả hai ngươi hít đi rồi trở thành nữ nhân của ta hà hà...!

Tên mặt sẹo cầm lấy túi phấn bột vào mũi của hai nàng mặc cho cả hai chống cự ngưng thở. Được một lúc sau khi cả hai nhin thở không nổi nữa liền hít phải phấn bột, hai nàng liền trừng mắt, khuôn mặt trở lên đỏ và nóng bừng bừng, cơ thể trở lên mềm nhũn mất không chế ngã xuống giường thở dốc...

Mặt sẹo thấy hai nàng đều đã trúng xuân dược, khuôn mặt hắn liền cười gần tiến lại đưa tay cởi hết quần áo của hai nàng ra. ngẩng mặt lên hắn nhìn hai người đang khoả thân liền cười dâm tà đánh giá

- khà khà! Hai người các ngươi thân thể cũng tốt thật, đều là thiếu nữ mà nhìn dáng người rất là nóng bỏng và khiêu gợi đặc biệt là con bé kia, Khuôn mặt non nớt mà ngực lại lớn đến vậy! khà khà! để bản vương ném thử xem vị của thiếu nữ là như nữ thể nào mới được...!

Hắn đưa tay xoa nắn bóp lấy ngực của cả hai nàng khiến cho cả hai rên rỉ và thở gấp, cả căn phòng đều tràn ngập sự dâm lạc

Đúng lúc này bên ngoài phòng bỗng phát ra tiếng kêu hỗn loạn

- ngươi là ai vào đây làm gì?

- muốn chết!! Đi chết đi!!!

- A!! Nhị đại vương chết rồi?!!

- chúng ta không đánh lại hắn! chạy mau hắn là ác ma a!!!

Tên mặt sẹo đang xoa bóp lấy bộ ngực trêu đùa với cơ thể của hai nàng liền nghe thấy bên ngoài tiếng kêu loạn thất thanh bên ngoài hắn liền nhú mày lại. Mặt sẹo đại vương hai tay rời bỏ ngực của hai nàng, hắn cúi người xuống gầm giường, móc trong đấy ra một thanh bảo đao cầm lên bước xuống giường nhẹ nhàng đi tiến về phía cửa. Hắn đưa tay mở toang cửa ra tay phải cầm đao hét lớn

- kẻ nào dám vào đây láo loạn địa bàn của bản đại vương!/?

" Xoẹt " một tiếng xé gió truyền qua tên đại vương liền cảm giác cơ thể mất hết lực, đưa tay ôm lấy cổ mình hắn trợn mắt nhìn về phía một tên thanh niên đang cầm kiếm ở trước mặt định nói gì nhưng không thể thốt lên lời, cơ thể mất tự chủ đổ người ngã " Rầm " xuống đất! Chết đã không thể chết thêm nữa

Huy lúc này khuôn mặt lạnh lùng nhìn tên đại hán ở trước mặt, khuôn mặt hắn có chút hơi khó chịu vì lần đầu tiên giết người, nhưng chỉ có hơi chút mà thôi. Bên tai huy bỗng nhiên vang lên tiếng của hệ thống

" Keng! Giết chết tu sĩ sơn tặc luyện khí tăng ba, thu được điểm kinh nghiệm! "

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Cứu một mạng người hơn xây bảy toà tháp (18+)

Nghe được âm thanh của hệ thống, Ánh mắt Huy bỗng nhiên sáng ngời, cất giọng lên tiếng hỏi

- Hệ Thống! Ta Giết người mà cũng được điểm kinh nghiệm hay sao?

Hệ Thống cất tiếng nhàn Nhặt đáp lời huy, trong giọng chứa chút sự lười biếng

" Keng! Giết người, giết quái đều được điểm kinh nghiệm! Lời khuyên của hệ thống, Giết người và yêu thú vừa mệt vừa tăng tu vi cũng chẳng được bao nhiêu! Chủ nhân tốt nhất cứ dựa theo công năng của hệ thống song tu với nữ nhân, vừa thoả mãn nhu cầu sinh lí mà tu vi vẫn tăng đều đều~! "

Nghe hệ thống giải thích Huy liền xoa đầu cười nhạt. hắn chỉ cần biết miễn là giết người và yêu thú được điểm kinh nghiệm thì sau này hắn sẽ chăm chỉ một chút thu gom điểm kinh nghiệm, dù ít nhưng tích dần cũng sẽ thành nhiều!

Khẽ lắc đầu, Huy liền giẫm lên xác tên đại hán kia bước vào trong phòng, tiến lại phía hai thiếu nữ đang nằm khoả thân run rẩy trên giường. Lần trước Huy cũng đã nhìn chán của tiểu linh rồi bản thân cũng đã sản sinh ra chút miễn dịch, da mặt trở lên khá dày có chút không biết ngại nữa! nhưng mà nói thật thì vậy chứ bên dưới thằng nhỏ của Huy có chút không được yên khi mà nhìn thấy cảnh hai cô bé khoả thân nằm giữa giường như thế này...

Đưa tay ôm lấy quần, Huy tự nhủ bản thân mình không phải là một tên lolicon! trong đầu liền hỏi hệ thống

- Hệ thống! Người nhìn xem, có biết hai cô bé này bị làm sao không?

Nghe được Huy gọi Giọng nói âm thanh lười biếng của hệ thống lại vang lên

" Keng! Hai người này bị trúng phải một loại xuân dược tên là "hoa xuân tán" nếu không được chữa trị kịp thời cả hai nàng sẽ vì bên trong cơ thể sản sinh khí chí dương quá mạnh khiến gân mạch nổ vỡ, nhẹ thì trở thành phế nhân mà nặng thì sẽ mất mạng! "

Hệ thống nói khiến Huy ánh mắt trở lên lạnh lùng nhìn về phía xác tên đại hán mặt sẹo nằm dưới cửa, "hừ" lạnh một cái hắn quay ra hệ thống hỏi, giọng có chút lo lắng

- hệ thống người xem có cách nào cứu được hai nàng hay không? Chỉ cần có cách khó mấy ta cũng sẽ làm!

" Keng! Chủ nhân muốn cứu hai nàng có hai cách! Cách thứ nhất là ngài vào thương thành bán hàng của hệ thống để đổi lấy thuốc giải dược. Nhưng theo hệ thống chủ nhân bây giờ vẫn chưa đủ điều kiện để mở ra thương giới! "

Hệ thống âm thanh trả lời khiến Huy hơi nhíu mày lại. Hai cô nàng này một trong số đó là ân nhân cứu hắn, mà Huy cũng không thể nhìn cả hai người ở trước mắt mình chết được nên tiếp tục quay ra hỏi

- hệ thống! vậy cách còn lại thì sao?

Âm thanh của hệ thống lại vang lên

" Keng! Cách còn lại rất là đơn giản! Đã là xuân dược thì chủ nhân chỉ cần làm việc "Làm chuyện đó" với hai nàng là sẽ tự động giải trừ tác dụng thôi! "

Nghe hệ thống đưa ra giải pháp cuối cùng, Huy hơi quay đầu lại nhìn xuống giường thấy hai cô bé đang khoả thân, cơ thể toát ra nhiều mồ hôi mà run lên. Huy hơi nhăn mày lại trong đầu hỏi lại hệ thống lần nữa

- thật sự không có cách nào khác sao?

" Keng! Bỏn hệ thống luôn đưa ra lời khuyên chính xác nhất! Chủ nhân không nên nghi ngờ! "

Nghe hệ thống cam kết như vậy huy cũng biết hỏi nữa cũng vô dụng, ánh mắt nhìn trở lại hai người trên giường, Huy khẽ đưa tay đặt lên trán nóng bỏng của cả hai khiến hắn rơi vào suy nghĩ...

- um...m! Kh...ó chịu qu...á! Nóng... quá... haah~

Lam nhi rên rỉ liên tục, bàn tay khẽ đưa lên, đặt dưới vùng "ấm ướt" của nàng, khuôn mặt trở lên đỏ bừng từng giọt mồ hôi chảy xuống cằm, cơ thể nàng trở nên ướt đẫm

Huy một bên nhìn thấy vậy hơi băn khoăn suy nghĩ một chút liền cởi quần áo ra ánh mắt nghiêm nghị

- không còn cách nào khác nữa...! Mình là vì cứu hai nàng chứ không phải tên ấu dâm lolicon nào hết! Cứu một mạng người hơn xây bảy toà tháp! mà mình cứu tận hai người là xây hơn mười bốn toà tháp! vì vậy bản thân không cần phải gằn vật gì cả! tất cả những gì mình làm đều là cứu người mà thôi...! Đừng vậy vì cứu người mà thôi...

Huy vừa cởi quần áo vừa gạt đầu tự nhủ với bản thân mình là vì cứu người nên mới làm chuyện này... Dường như nghe thấy lời Huy nói âm thanh hệ thống vang lên bên trong có chứa chút sự xem thường

" Keng! Chủ nhân da mặt thật dày! Bỏn hệ thống bái phục! "

Đang chuẩn bị hành sự liền nghe thấy âm thanh của hệ thống huy súyt nữa thì lộn cổ ngã nhào xuống đất...cmn hệ thống nó cũng biết chế giễu sao??

Lấy lại tinh thần Không quan tâm đến gì nữa, Huy nhắc chân ngồi lên giường nhìn hai cô nàng đang nằm cuộn tròn lấy mình, cả hai đang run rẩy dùng tay tự chà sát sơ thể của mình rên thành từng tiếng, bỗng nhiên nhìn thấy có cái giống đực xuất hiện bên cạnh liền giống như sói đói bỏ nhào vào người huy đè hấn xuống...Huy cười khò đưa ra hai tay bóp lấy bộ ngực của hai nàng đẩy ngược trở lại. Đưa tay lên vuốt tóc cả hai huy vừa cười vừa nói

- Hai cái đũa nhỏ các ngươi nhìn thấy ca đẹp trai mà thèm khát đến vậy sao? Từ từ rồi ca sẽ giúp cả hai đũa chữa trị thôi mà!

Nghe giọng Huy nói hai nàng liền bấu môi ánh mắt kiều diễm thờ ra từng hơi hỗn loạn. Bỗng cô bé tóc xanh, ngực có hơi nhỏ, thân hình nhỏ nhắn bám lấy tay huy, từ bên trong ánh mắt của nàng tràn đầy lửa nóng cất giọng nói

- ca...ca ngươi cho cái đó...vào bên trong ta trước đi...Ta...ta...không chịu nổi nữa rồi...

mm... ta muốn nó~

Vừa nói nàng vừa bám lấy tay Huy đặt vào trong ngực mình, bên dưới d*m thủy của nàng đã tràn ra nhầy nhụa ướt đẫm giường.

Một bên Lam Nhi cũng không chịu yếu thế ôm lấy cánh tay còn lại của Huy đưa xuống bên dưới "khe suối nóng" của mình, bộ ngực lớn thì đưa đến áp vào mặt Huy rên rỉ kêu lên

- ư ư...m...Ca...ca ngươi phải làm với lam nhi trước... Không là lam nhi không quan tâm đến ngươi nữa đâu... ưm...~

Bị cả hai cái loli kẹp lấy hai bên, trên trán Huy chảy xuống vài giọt mồ hôi cười khò, tay đưa ra ôm lấy cả hai nàng vào lòng, cười nói

- được rồi... Cả hai anh cũng sẽ chiều nhưng phải theo lượt nha!

Nói rồi Huy liền đè cả hai nàng xuống nằm lên nhau

- ưm... aaaaa~

cô bé tóc xanh nằm dưới bị lam nhi đè lên trên liền rên thành tiếng. Huy khoé miệng hơi nhếch lên, đưa hai ngón tay của mình tấn công đục khoét vào "khe suối âm ướt" của cô bé tóc xanh khiến nàng thét lên thành tiếng. Huy khẽ cười nói nhẹ đặt tay còn lại lên bộ ngực to mà mềm mại của Lam Nhi vừa xoa vừa nói

- lam Nhi chuẩn bị chưa? Anh sẽ thưởng cho em một món quà đặc biệt nha!

Lam Nhi bị huy xoa bóp bộ ngực lớn liền kêu ra những tiếng rên rỉ, khuôn mặt nàng đỏ lên mồ hôi chảy nhễ nhại, nàng vừa rên vừa nói

- caca nhanh đi...M...uội chịu hết nổi rồi...

-

Ưm...aaaa~

Vừa nói dứt lời khe "bí mật âm ướt" của nàng liền bị Huy mạnh mẽ đưa tiểu jj đâm vào, công phá chọc thủng màng bảo vệ khe suối của nàng. Một dòng huyết dịch từ bên trong chảy ra báo hiệu cho một nữ nhân nữa lại ra đời. Bị Huy chọc mạnh, cả cơ thể Lam Nhi liền co giật uốn cong người lên, bờ môi mỏng cắn chặt vào nhau, đôi mắt tròn ngược lên hết lớn

- aaaaaa...ư...đau quá...Dừng...Dừng lại...muội không chịu nổi nữa...aaa~

Nghe được giọng Lam Nhi nói Huy khoé miệng khẽ nhếch lên, theo kinh nghiệm chiến trường lần trước hẳn biết các càng nói vậy thôi chứ thật ra càng về sau sẽ càng thêm khát điên cuồng hơn, vì vậy Huy đưa tiểu jj của mình nháp vào bên trong của nàng ngay một nhanh và mãnh liệt hơn. bên dưới ngón tay cũng nháp "vùng âm ướt" của cô bé tóc xanh ngày nhanh hơn

- nữa...Mạnh nữa đi...Muội muốn nữa...! sướng... quá...aaa ha~

Bên dưới "rãnh nước nóng" của Lam Nhi bị huy di chuyển nháp ra vào ngày một nhanh hơn, cơ thể Lam Nhi cũng theo từng đợt hơi co giật, âm thanh dâm dăng của nàng liền kêu lên rên rỉ không ngừng...

Được một lúc huy liền đạt đến giới hạn, khẽ uốn hông lên đưa tiểu jj tiếp vào sâu trong khe suối tron dính, từ bên trong tiểu jj liền bắn ra một dòng chất dịch trắng trắng vào sâu bên trong "Khe âm ướt" kia. cùng lúc này cả hai nàng từ bên trong "khe suối nóng" mãnh liệt bắn ào ào ra một dòng d*m thủy tràn đầy thấm xuống giường cả hai đều đồng thanh thét lớn

- muội raaaa...~!

Khẽ cúi xuống, Huy thờ dốc hơi rút tiểu jj từ trong "khe suối nóng" của Lam Nhi ra, hướng về phía dưới "vùng âm ướt" của cô bé tóc xanh đâm tới...! Cứ thế diễn ra đến mấy giờ sau cuộc chiến mới kết thúc....

Huy nhìn lấy hai nàng vì chinh chiến quá mức khiến cơ thể mệt mỏi mà lăn ra ngủ, Huy khẽ mỉm cười, hai tay ôm lấy hai nàng vào lòng mình ngủ thiếp đi....

- -----+++++-----

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dân Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Nữ giả nam trang

- " Cộc Cộc " Ta về rồi đây!

Tiếng gõ cửa vang lên, theo đó cánh cửa mở ra xuất hiện một thân hình mập mạp to lớn nhìn về phía trước, khuôn mặt tỏ ra rất lo lắng liền quay đầu nhìn về thân ảnh phía trước gấp rút hỏi

- tiểu tử nguoi về rồi? Lam Nhi đâu? Tiểu tử nguoi có cứu được nàng không?

Đang hỏi Huy, Đại thẩm liền đề ý đến ở sau hán, tò mò lên tiếng

- tiểu tử! Đây là...?

Nàng neho mắt lại nhìn về phía đằng sau Huy là cả một nhóm tám chín nữ nhân mặc quần áo xộc xệch xấu hổ cúi người làm bầu không khí trở lên ngại ngùng. Huy thấy bầu không khí có chút không đúng liền đưa tay lên gỡ đầu cười giải thích

- Đại thẩm, bọn họ là những nữ nhân được ta cứu được trong son trang của bọn cướp! Ta thấy họ đáng thương mà không biết xử lí sao nên đưa về đây nhờ đại thẩm xử trí giúp ta a!

Huy chấp tay cười hi hi nhìn về phía vị đại khuôn mặt có chút gượng cười. Đúng lúc này từ sau đám nữ nhân đột nhiên chạy ra một thân ảnh nhỏ bé lao tới phía vị đại tẩu kia ôm chặt lấy, khóc thút thít

- Di, ta sợ lắm.

hức hức...Chọn chúng thật đáng sợ...Bọn chúng đi...định....

Lam Nhi đang định khoe ra s nữ ư uất ức của mình khi bị bọn cướp bắt thì nàng bỗng nghĩ đến điều gì đó, hơi liếc mắt nhìn trộm về phía huy đang nhìn mình cười, khuôn mặt nàng liền đỏ bừng lên dúc vào ngực của vị đại thẩm ôm chặt lấy.

Đại thẩm nhìn thấy đứa cháu của mình có hành động kì lạ liền trừng mắt nhìn về phía Huy

- tiểu tử! nhà nguoi làm gì mà sao lam nhi nó nhìn nguoi liền hành động kì lạ như vậy?

Huy thấy đại thẩm đang lờm lờm khiến môi không khỏi run lên một cái, mắt hơi liếc ra chỗ khác thật thà kể lại sự việc mà mình đã làm từ "bắt cướp" đến "thân mật" với Lam Nhi các nàng...

Nghe Huy kể ra hán đã làm "chuyện đó" với đứa cháu gái yêu quý của mình đại thẩm liền sầm mặt lại. Huy nhìn thấy vậy liền run lên khua tay liên tục giải thích

- Đại thẩm...! Ta không phải là cố ý a! Lúc đây ta thấy hai nàng bọn họ bị trúng "xuân dược" một loại độc dược! chỉ có cách làm " chuyện đó " mới cứu được hai người...ta cũng không còn cách nào khác...Có làm có chịu ta sẽ chịu trách nhiệm về việc của mình làm!

Hán vừa nói vừa ngừng cao đầu lên, hứa rằng sẽ chịu trách nhiệm mọi chuyện đã làm với Lam Nhi.

Vị đại thẩm nghe Huy nói khuôn mặt tức giận có chút giảm bớt, ôm lấy Lam Nhi quay sang huy nói

- tiểu tử nguoi nhớ lời vừa nói đấy! Nguoi mà để ta biết được khiến nàng chịu uất ức ta sẽ không tha cho nguoi đâu!!!

Huy gật đầu liên tục, đột nhiên nghĩ đến gì đó hán đưa tay lên phía trước khẽ vẫy một cái, một hòm dài và rộng bằng cánh tay người lớn chứa đầy bạc và ngân phiếu hiện lên trước mắt mấy người. Huy nhìn đại tẩu và cả đám đang tròn mắt nhìn lấy hán, liền khẽ nhếch miệng cười nói

- Đây là số tiền bạc mà ta vừa lấy được từ chỗ bọn cướp! Đại tẩu nguoi hãy đem chỗ tiền này phân phát cho mấy cô gái kia mỗi người một ít để lo cho bọn họ, còn số tiền thừa đại tẩu nguoi cứ giữ lấy dùng chi tiêu cho cuộc sống đi!

Huy mỉm cười, Số tiền này là hán lấy được ở kho châu báu của bọn cướp tích góp, đều cho vào không gian của hệ thống, còn chỗ thùng bạc này chỉ

chiếm chưa đến một phần mười số tiền mà hắn đang có, hắn cũng muốn đưa thêm cho vị đại tẩu mà suy nghĩ kĩ lại thôi, cái gì cho nhiều quá cũng không tốt! Không khéo ngược lại hại đến bọn họ nữa là...

"Bịch" vị Đại thẩm và cả đám nữ nhân đột nhiên quỳ xuống hướng phía Huy dập đầu dưới đất, chỉ có cô bé tóc xanh và lam nhi vẫn đứng đấy không biết chuyện gì đang xảy ra? Đột nhiên vị đại tẩu ngẩng đầu, trong mắt tràn đầy sự sợ hãi dập đầu hướng Huy nói

- Tiên trưởng đại nhân xin ngài hãy tha thứ cho sự mạo phạm của tiện dân...

Đại thẩm vừa nói vừa run. Ở thế giới này có sự tồn tại của những người tu tiên, mà những người dân thường này bình thường trong mắt người tu tiên chính là cao cao tại thượng tiên trưởng đại nhân! người thường mà dám mạo phạm bọn hắn kết cục chỉ có diệt cả ngôi làng mà thôi! Chính vì vậy khi mà mấy người này nhìn thấy Huy tay không biến ra một cái hòm lớn đầy tiền bạc, cả đám liền cho rằng Huy là những người tu tiên tiên kia vì người thường căn bản không thể làm được điều này! Chính vì thế mới dẫn đến sự việc như hiện tại!

Huy đột nhiên bị vị đại tẩu này quỳ xuống lay mình liền giật nảy người lên, liền đưa tay đỡ vị đại tẩu đứng dậy cười nói

- Vị đại tẩu này nói gì vậy? Ta không phải là tiên trưởng gì hết mà chỉ đơn thuần là người tu hành thôi!

Được Huy đỡ dậy nhưng trong con mắt của vị đại tẩu này vẫn tràn đầy sự kính sợ. Huy thấy không khí có chút im lặng liền tự lên tiếng đánh tan sự yên lặng

- Vị đại tẩu này! Ta hiện tại có việc muốn rời đi nơi này để tìm một người rất quan trọng đối với ta! có lẽ ngày mai sẽ lên đường! đại tẩu người có thể đề cho Lam Nhi đi cùng ta được không...? Dù sao nàng cũng đã là nữ nhân của ta rồi!

Nghe được lời Huy nói vị đại tẩu này liền gật đầu liên tục vừa cười vừa nói

- Vâng! Vâng! Tiên trưởng đại nhân muốn mang nàng theo thì đó chính là sự may mắn của nàng! Và tiên trưởng đại nhân không cần gọi ta là đại thẩm gì đâu ngài cứ gọi ta là "tam nương" là được rồi!

Nói xong nàng liền ôm lấy Lam Nhi đưa đến trước mặt Huy cười nói

- Lam Nhi còn không mau bái kiến tiên trưởng đại nhân đi!

Lam Nhi bị dì của mình đưa đến trước mặt Huy, khuôn mặt nàng liền đỏ bừng lên cúi xuống, hai tay đan xen vào nhau ngượng ngùng nói

- L...lam Nhi bái kiến... tiên trưởng caca...

Huy nhìn cô bé vừa nói vừa ngại liền cảm thấy vô cùng đáng yêu, giang tay ra ôm lấy nàng vào lòng cười nhẹ

- gọi anh là phu quân đi! Nàng dù sao cũng đã thuộc về ta rồi mà! Haha!

Nghe lời Huy nói Lam Nhi liền ngại ngùng dúc vào ngực Huy "Dạ" một tiếng, khoé môi khẽ nở nụ cười.

Một bên cô bé tóc xanh đứng từ lúc đến giờ nhìn thấy Huy và cô bé kia thân mật với nhau khiến nàng cảm thấy rất là ao ước, hai chân không tự chủ được tiến lên phía trước cúi mặt xuống hai tay để dưới bụng đặt vào nhau khẽ lên tiếng

- ừm...Tiên nhân caca...T..ta cũng muốn đi cùng caca được không...?

Huy nhìn về phía cô bé nhỏ nhắn tóc xanh kia, liền cười nhẹ đưa tay ôm cả hai vào lòng, xoa đầu hai nàng nói

- Từ nay gọi anh là "Phu Quân"! Nghe chưa nào?

Hai cô bé được huy ôm vào lòng giống như là đứa trẻ được mẹ nuông chiều vậy, cả hai má hồng lên ôm chặt lấy huy không buông. Huy bỗng nhiên nhớ ra một điều liền quay về phía cô bé tóc xanh hỏi

- ừm...Anh vẫn chưa biết em có thể nói cho anh biết tên và gia đình của em được không?

Nghe được Huy nói cô bé tóc xanh khuôn mặt bỗng nhiên buồn thiu lại, hai đôi mắt to rưng rưng nước mắt chảy xuống ôm chặt lấy Huy vừa nói vừa khóc nghẹn ngào

- em...tên là "tiêu lệ anh"...Gia đình của em thì bị bọn cướp sát hại hết rồi...Hức hức...

Huy đưa tay lên xoa nhẹ đầu lệ anh nói

- anh xin lỗi nha

đừng khóc nữa, Ba mẹ em ở trên trời thấy em khóc họ sẽ không vui đâu... Và em hiện tại có anh ở đây rồi! Phu quân sẽ thay họ chăm sóc cho anh nhi mà!

Được Huy xoa đầu cô bé như tìm được chỗ dựa mới của mình, hai tay đưa lên dụi đôi mắt đỏ hoe cười nói

- Vâng...em sẽ nghe lời phu quân...!

Đứng ở ngoài cuộc từ nãy đến giờ vị đại thẩm tam nương này khẽ lên tiếng nói

- tiên trưởng đại nhân ta xin rời đi trước đưa những cô gái này giao cho trưởng làng xử lí nha! Ba người cứ ở lại tâm sự đi ta xin lui trước...!

Nói xong tam nương liền dắt theo mấy cô gái đi mất, để lại Huy và hai cô vợ nhỏ ngượng ngùng ở lại với nhau. Huy Khẽ đưa tay ôm lấy eo của hai nàng vào nhà, một lúc sau từ bên trong phòng liền truyền ra những âm thanh trần ngập xuân sắc khiến người ta nghe thấy mà ngại...

- ----- một tuần sau -----

Ở một quán ăn nào đó tụ tập rất nhiều người bàn tán, ăn uống, truyện trò với nhau rất nhộn nhịp

- huynh đệ người biết tin gì chưa? Tông chủ " thiên linh tông " muốn gả con gái của mình cho tứ hoàng tử của vương tộc đó!

- haha ta biết tin đó từ tuần trước rồi giờ người mới biết sao?

Đúng lúc này từ bên ngoài cửa tiệm đột nhiên đi vào một nhóm binh lính cầm một tờ giấy giơ lên trước mặt mọi người nói lớn

- Cần truy tìm người! Nữ tặc trong hình trộm mất một viên đá quý mà hoàng thất rất coi trọng! vì vậy ra lệnh ai biết hoặc bắt được nàng giao cho quan phủ sẽ được thưởng lãnh 20 vạn lượng bạc!

Nói xong đám quân binh này liền gấp giấy lại đi ra khỏi quán để lại cả bọn trong quán nhao nhao lên

Mà lúc này ngồi một bàn cuối cùng có một nam thanh niên và hai cô bé đang ngồi chống cằm với nhau cười nói

- hai nàng nghĩ sao về tên trộm này nào?

- Lam Nhi nghĩ vị tỷ tỷ trong hình rất giỏi nha! Có thể ăn trộm được đồ của hoàng thất a!

- không phải! anh nhi thấy thấy nàng rất là xinh đẹp nha! anh nhi cũng cũng muốn được như vậy!

anh nhi ôm lấy hai má hồng của mình mơ màng nghĩ đến tương lai bản thân trở lên xinh đẹp sẽ được phu quân ân sủng hơn~

Huy nhìn vậy khẽ cười ôm lấy eo của hai nàng vào ngực cười nói

- được rồi! Đối với phu quân cả hai đều xinh đẹp và tài giỏi nha!

Hai người được huy ôm vào ngực liền đỏ mặt lên đánh nhẹ vào ngực Huy rên rỉ mấy tiếng " phu quân xấu xa " liền nằm im trong lòng hân hưởng thụ

" Kẹt " đúng lúc này cửa quán liền mở ra, một thân hình mặc quần áo dài màu trắng bước vào, tóc búi lên, mũi cao, mày ngài khuôn mặt hoàn mỹ ai nhìn vào cũng sẽ cho là một vị công tử thiếu gia nhà nào! Nhưng chỉ có riêng Huy nhìn thấy tên này lông mày liền nhíu lại khẽ cười

- tốt một mỹ nhân lại đóng giả nam nhân! Thật không ngờ mình lại gặp được loại này a...!

Qua bao nhiêu năm xem phim nữ giả nam căn bản là không có ai có thể qua mắt được hán nữa rồi!

Tên thư sinh áo trắng cầm lấy một bình rượu nhẹ nhàng đi lại chỗ bàn ghế trống ở cuối, ngồi xuống đối diện với Huy và hai cô bé khẽ cười nói

- chào vị huynh đài này và hai cô bé! Tại hạ có thể ngồi đây được không?

Huy nghe cô nàng này nói liền cảm thấy thú vị liền gật đầu đáp ứng

- Được!

- -----++-----++++-----

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Anh nhi cũng rất mạnh!

Huy một bên ôm Lam Nhi và Anh Nhi, trong người liền cảm giác khó chịu từ nãy đến giờ rồi, đành nên tiếng hỏi

- vị huynh đài này! người có ngừng nhìn ta chăm chăm như vậy được không? Trên mặt ta có cái gì à?

Vị công tử gái giả trai này chống cằm nhìn Huy từ nãy đến giờ, nàng không biết vì sao ngồi cạnh vị thiếu niên này nàng liền cảm thấy từ người của y toả ra một loại cảm giác vô cùng kì lạ khiến nàng nhìn hấn đến nỗi nhập thần quên mất sự hiện diện xung quanh. Bị Huy gọi đến nàng mới chợt bừng tỉnh lại hai má hơi đỏ lên xua tay cười nói.

- a! Ta thật không có ý tứ, xin lỗi vị huynh đài này nha...Ta cảm giác vị huynh đài người với hai vị tiểu cô nương này khá là thân mật nên ta cảm thấy hứng thú thôi...Hi hi!

Huy nhìn chăm chăm vào đôi mắt của cô gái giả trai này làm nàng có chút xấu hổ mắt liếc xuống dưới. Huy thấy vậy chỉ cười nhẹ ôm lấy hai bên Lam Nhi và Anh Nhi vào lòng cười nói

- hai nàng là thê tử của ta!

Nói xong Huy liền hôn vào hai bên má cả hai nàng khiến hai người đỏ bừng mặt lên, vì trước mặt có người mà tên phu quân của hai nàng dám nàng xằng bậy! quá xấu hổ cả hai đều đứng lên cầm lấy tay nhau chạy sang bên khác ngồi chỉ để lại một câu " phu quân đáng ghét " liền không quan tâm đến hấn nữa. Huy lắc đầu cười nhẹ vì chuyện này cũng xảy ra thường xuyên nên hấn cũng quen rồi!

Ngồi đối diện Huy thiếu nữ giả nam thấy vậy liền cười khúc khích, đưa tay cầm lấy bình rượu đưa đến trước mặt Huy làm bộ khuôn mặt hảo hán nói

- huynh đài! Chúng ta gặp mặt ở đây nói chuyện cũng coi là hữu duyên đi! Ta tên là "liễu thanh bình" không ngại cùng ta uống vài ly giao lưu làm quen chứ?

Huy nhìn cô nàng này nhiệt tình như vậy thấy mình không đáp lại cũng vô lễ liền cười nhẹ gạt đầu trả lời

- ta tên "Lâm Chấn Huy"! Còn rượu ta xin kiếu...Ta không thích uống rượu! Huynh đài thứ lỗi cho sự bất tiện này của ta...

Nói xong Huy liền nhắm mắt lại không để ý đến tên thiếu nữ này nữa, cảm giác bị nhìn chăm chăm khá là khó chịu a!, Không nghĩ nhiều nữa Huy liền gọi thăm trong đầu

" Mở bảng thông tin "

Một bảng thông tin hiện ra trong đầu huy

[Tên người chơi: Lâm Chấn Huy

Mị lực: 133

Tuổi: 17

Giới tính: nam

Tuvi: Trúc cơ tầng một

Công pháp: ngự nữ tâm kinh (tầng 2), Kim cương bát tử thân (tầng 1)

Vật phẩm: Găng tay hạnh phúc (đến từ vạn giới)

Mị lực: là mấy ngày trước khi Huy đang ân ái với hai cô vợ nhỏ của mình liền đạt được! Theo hệ thống giải thích mị lực có thể tăng lên theo những lần song tu cùng người khác giới. Công dụng giúp bản thân trong mắt người khác giới tăng thêm sự cuốn hút

Găng tay hạnh phúc: (chỉ cần chạm vào ai người đó trong cơ thể sẽ bị sản sinh ra chất kích thích, giống như thuốc kích dục khiến đối phương trở lên yếu đuối vô cùng), là huy trên đường gặp phải một vài tên sơn tặc liền bị hấn giết, trong đó có 2 tên là luyện khí tầng sáu và bảy, do huy trước tích góp điểm kinh nghiệm khá nhiều rồi vì vậy liền thuận lợi đột phá lên đến cảnh giới trúc cơ! Mà lần đột phá này liền nhận được từ hệ thống tặng một gói quà thăng cấp, huy mở ra chính là đạt được cái găng tay này!

Nếu nói đến sự thay đổi nhiều nhất thì phải nói đến hai nàng Lam Nhi và Anh Nhi! Trong một tuần nhờ có công năng của hệ thống và công pháp ngự nữ tâm kinh, cả hai đều đã đột phá đến cảnh giới luyện khí tầng năm! Nếu hai nàng cứ đột phá cảnh giới nhanh như này chắc hấn phải kiếm một bộ công pháp về cho cả hai tu luyện thôi. Cơ mà hiện tại hấn cũng chẳng biết kiếm đâu ra công pháp nữa...

Huy thở dài thoát khỏi bảng hệ thống liếc nhìn sang hai cô nhóc đang ngồi chơi oẳn tù tì với nhau mà hấn mới dạy hai nàng. Đưa tay lên đầu liền khẽ vỗ trán than thở

- trẻ con chung quy vẫn là trẻ con mà! Minh cứ suy nghĩ nhiều làm gì không biết. Công pháp để tính sau vậy...

Lúc này Huy đột nhiên nghĩ tới cô gái giả trai hồi nãy liền quay đầu lại nhìn nhưng đã không thấy nàng đâu rồi...? Ngơ ngác nhìn xung quanh Huy liền cảm

thấy kì lạ? Tự dưng cô nàng chạy đâu mất tiêu...?

Lắc nhẹ đầu Huy liền ngồi dậy rời khỏi bàn quay về hai cô nhóc kia nói

- Lam Nhi, Anh Nhi! Đi thôi, chúng ta lên đường!

Hai cô nàng đang ngồi chơi oẳn tù tì với nhau, nghe nghe thấy huy gọi cả hai liền "dạ" một tiếng cùng chạy lại phía hấn. Lam Nhi có chút thắc mắc gì đó liền quay về huy hỏi, giọng nói trong trẻo có chút sự than thở

- phu quân! Chúng ta cứ đi khắp nơi tìm vị đại tỷ tên "Tử Linh" đến bao giờ mới tìm được ạ? em thấy đi lung tung như vậy cũng không phải cách tốt a!~

Lam Nhi ôm lấy tay huy nói, bộ ngực lớn dụi dụi vào cánh tay Huy, khuôn mặt tỏ ra nũng nịu nhìn rất đáng yêu. một bên Anh Nhi nghe lời vị nhị tỷ của mình nói vậy cũng hưởng ứng theo gật đầu liên tục

- nhị tỷ nói đúng a! Lạp~

Huy bị hai cô vợ nhỏ này làm nũng cũng thật sự hết cách rồi.. đành phải đưa tay lên xoa đầu dỗ dành hai nàng

- được rồi đừng làm bộ mặt đáng thương nữa! Chúng ta vào kinh thành rồi, trên đường phu quân sẽ đưa hai nàng đi ăn kẹo hồ lô và mua trang sức đẹp chịu không?

Đang làm bộ mặt đáng thương hai nàng nghe thấy Huy nói đến kẹo hồ lô liền mắt sáng rực lên gật đầu liên tục, còn cái trang sức gì đó hai người chưa nhìn thấy qua nên cũng không quan tâm lắm. Ôm lấy hai tay huy cả hai nàng đều cười tươi

- Chịu a! Phu quân đúng là tướng công tốt của Lam Nhi nha!~

- không đúng! Phu quân là của Anh Nhi nữa! Lạp!

- đúng, đúng! Phu quân là của hai chúng ta!~

Huy ở giữa bị hai cô nhóc ôm lấy tay lắc nhai liên tục bên tai không những không thấy phiền mà còn cảm thấy rất thú vị a! Ân! Cả hai đứa đều rất đáng yêu a!

Dắt tay hai nàng đi đến trước cửa quầy, Huy liền quay sang lão chủ quán nói

- Chủ quán! Tính tiền bàn cho ta

Chủ quán đang bận tính sổ sách liền nhìn thấy Huy khuôn mặt tuấn tú (từ khi đột phá trúc cơ da và khuôn mặt được cải tạo đẹp hơn rất nhiều), đi theo sau là hai bé gái tầm 14-15 tuổi liền nghĩ rằng Huy là một công tử đại gia liền xoa xoa tay cười nói

- Vị công tử này! Tất cả đồ ăn của các vị tổng cộng là 5 lượng bạc a!

Nghe chủ quán nói ra số tiền Huy liền gật đầu "ừm", khẽ đưa tay vào trong áo móc túi tiền lẻ mà hấn mấy ngày nay đổi ra. Đưa tay vào móc một hồi hấn mặt liền tối sầm lại...Túi tiền trong ngực hấn không biết từ lúc nào đã không cánh mà bay...Đột nhiên trong đầu hấn hiện lên khuôn mặt của một tên thư sinh mặc áo trắng, Huy liền nhíu mày lại, trong đầu suy nghĩ.

- chẳng lẽ lại là nàng ta lấy mất...

Lục thêm một lúc nữa hấn khẳng định là túi tiền đã biến mất liền đưa tay lên đầu gãi ngứa ngừng nói

- aha...Túi tiền của ta không biết rơi mất ở đâu rồi á...

Chủ quán nghe được lời Huy nói bỗng nhiên mặt tối sầm lại, hấn lúc này liền nghĩ Huy là một tên quý tộc liền hô lớn

- người đâu!

"Bịch bịch" từ bên ngoài cửa bỗng nhiên xông vào 4-5 tên đại hán to cao, khuôn mặt vô cùng hung tợn nhìn chằm chằm vào nhóm người huy. Lam Nhi nhìn thấy vậy khó chịu liền quát lớn

- chủ quán, các người định làm gì? Không phải chỉ là tiền thôi sao bọn ta sẽ trả mà!

Chủ quán nghe vậy liền cười gằn quát lớn

- trả? Người nghĩ ta ngu sao? Rơi túi tiền sao? Haha ăn quý tộc mà còn dám bao biện! Người đâu xông lên bắt lại bọn hấn cho ta!

Tên chủ quán ra lệnh cả đám nhao nhao xông về phía nhóm h

uy, xung quanh mọi người nhìn thấy cảnh này liền lao loạn lên kêu rằng tên thanh niên và hai cô bé này thảm rồi.

Nhìn thấy mấy tên to cao lao tới Huy liền ánh mắt lạnh lùng nhìn bọn hắn, quay đầu sang sang phía Anh Nhi nói

- Anh Nhi! Em có xử được đám này không? Phu quân thấy đám này không đánh lại em đâu! Anh Nhi của chúng ta rất là mạnh nha!

Thấy Huy quay về phía mình hỏi, anh nhi trong mắt liền sáng lấp lánh lên. Mấy ngày nay Huy thời gian rảnh cũng thường cùng hai nàng tập luyện a! Lên Anh Nhi cũng rất có tự tin liền gật đầu! Huy thấy vậy cười nhẹ nói

- lên đi! Cho phu quân thấy thành quả tập luyện mấy ngày nay của em đi Anh Nhi!

Anh Nhi "ạ" một tiếng liền quay về phía đám đại hán kia bước lên phía trước, trong ánh mắt toát ra sự lạnh lùng mà mấy ngày nay ở chung cùng Huy nàng liền học được

"Vù" thời điểm mấy tên đại hán to con kia đưa tay tóm lấy nàng, Anh Nhi thân thể đột nhiên biến mất chỉ để lại một vết tàn ảnh, cơ thể nàng cúi xuống lấy hết sức nhảy lên đá thẳng vào tên đại hán phía trước bay ngược lại đằng sau tông phải một tên đồng bọn khác, cả hai đều bị hất bay ra bên ngoài cửa tiệm

Lúc này ở trong quán mọi người nhìn thấy cảnh này đều ồ lên vỗ tay cảm thán liên tục. mà người trong cuộc lúc này Anh Nhi sau khi đá bay hai tên đại hán kia ra ngoài liền hạ chân xuống cười nói

- còn hai người lên nốt đi để Anh Nhi xử lí một thể nha! Hihi~

Nghe anh nhi nói hai tên đại hán còn lại liền rung người lên không tự chủ liền lùi về sau. Một bên tên chủ tiệm thấy vậy liền mặt đỏ lên tức giận hết lớn

- các ngươi muốn làm loạn hay sao!? Có tin hay không ta báo quan binh đến bắt các ngươi!?

Nghe lời lão chủ quán nói Anh Nhi liền cảm giác bức mình định đi lên cho tên hăm l" này một đạp vào mặt. thì từ đằng sau nàng một cánh tay đưa lên kéo nàng về phía sau, Huy bước ra trước mặt ông chủ quán cười nói

- chỉ cần đưa tiền là được rồi phải không?

Nói xong Huy liền đưa tay ra quạt nhẹ một cái, từ trong tay từ lúc nào đã xuất hiện một thỏi vàng, đáp xuống người lão chủ quán. Nói thật ở trong kho hệ thống của hắn chỉ toàn vàng. Ngân phiếu vạn lượng bạc và châu báu không à! Không có lấy một đồng tiền lẻ luôn...

- Đây! Ngươi cầm lấy đi

Bị đáp thỏi vàng vào người, lão chủ quán liền run lên nói

- một thỏi vàng bằng 1000 lượng bạc, tiền ăn mất 5 lượng, sửa chữa mất 10 lượng, tổng cộng là 15 lượng... Đại nhân chờ chút để tiểu nhân lấy tiền dư trả lại cho ngài...!

Lão chủ quán cầm thỏi vàng thái độ khác hẳn hung bạo lúc nãy cười nhìn về phía thiếu niên lấy lòng, Huy nhìn thấy vậy cũng lạnh nhạt đáp lại một tiếng "không cần thôi rồi ôm lấy Lam Nhi và Anh Nhi bước ra khỏi quán... Để lại chủ quán một mặt mòng bức liền cúi người

- cung nghênh đại nhân lần sau quang lâm quán của ta...!

- ---

Đi ra ngoài đường Huy liền nhìn về phía hai cô nàng đang ôm lấy Huy khuôn mặt phụng phịu liền cười hỏi

- hai nàng phu nhân của ta có chuyện gì làm hai nàng bức hay sao?

Nghe huy nói cả hai liền riu rít bên cạnh hắn

- phu quân nha, người tại sao không dạy tên chủ quán đó một bài học mà còn cho hắn nhiều tiền như vậy?

- đúng rồi nha! Nhìn mặt tên đó anh nhi thật sự muốn cho hắn một đạp vào mặt a!~ lap!

Huy nhìn hai nàng khuôn mặt tỏ vẻ bất bình liền cười khò, xoa lấy đầu hai nàng huy nói

- chuyện gì nên làm thì làm không nên làm thì thôi! Tên đó mặc dù đáng ghét nhưng chúng ta cũng có lỗi trước a! Cho hắn chút tiền coi như kết chút thiện duyên đi!

Hai cô nàng nghe huy nói liền phồng má hậm hực "hừ" cái liền quay mặt ra chỗ khác về mặt giận hờn không thèm nhìn hắn nữa... mà trong mắt của Huy nhìn hai nàng thật sự rất đáng yêu nha!

Đúng lúc này Huy liền nhìn thấy một thân ảnh quen thuộc! Tóc búi, dáng người nhỏ gọn, quần áo trắng bị hai nam tử mặt mày hung tợn lôi đi vào góc nhỏ.

Nhìn thấy cảnh này huy liền nhếch môi lên cảm giác có chuyện thú vị liền ôm lấy Lam Nhi và Anh Nhi nói

- phu quân có thứ rất thú vị hai nàng có muốn đi xem không?

Nghe phu quân của mình nói có thứ thú vị hai nàng đôi mắt liền sáng lên gật đầu

- Lam Nhi muốn xem!~

- Anh Nhi cũng muốn xem~

Huy ôm lấy hai nàng liền đi về phía con hẻm nhỏ cười thần bí

- tốt! Vậy chúng ta cùng đi thôi...!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Lộ diện nữ đạo tặc

Trong một căn nhà kho bỏ hoang một tên thiếu niên khuôn mặt tuấn tú bị hai tên đại hán áp giải từ sau đi vào bên trong, bỗng nhiên hai tên đại hán dừng lại nhìn về phía thiếu niên kia cười cợt nói

- Khà khà! Tiểu tử thôi! Ngươi nghĩ đánh cắp mất túi tiền của chúng ta mà nghĩ có thể chạy được sao?

- Đúng vậy! Bọn ta tìm ngươi cả ngày hôm nay rồi! Giờ ngươi muốn sao tiểu tử? Để bọn ta đập một trận rồi nộp hết tiền ra hay là muốn đi gặp diêm vương?

Hai tên đại hán mặt hun tợn nhìn về phía tên thanh niên áo trắng, tay bọn hắn cầm lấy đoản đao lên miệng thè lưỡi ra liếm lờm tên thiếu niên kia.

- Ô vậy sao? Ta không có tiền nha! Thế các ngươi muốn làm gì ta thì làm đi a!

Tên thanh niên áo trắng đưa tay không xoè ra, mặt đứng đưng bình thản như không có chuyện gì xảy ra cả!

Hai tên đại hán đang cười liền nghe thấy câu trả lời của đối phương và cả khuôn mặt nhìn mà muốn đánh của y làm bọn chúng triệt để tức giận, gân xanh nổi lên đầy trán. Một tên đại hán đưa tay ra tóm lấy thiếu niên cổ áo nhấc lên cười gằn nói:

- Tiểu tử ngươi muốn chết phải không? Được! Đã thế ta sẽ thành toàn cho ngươi!!

Vừa nói dứt lời hắn liền cầm lấy cây đoản đao của mình đâm nhanh về phía bụng của tên thiếu niên, sát ý tràn đầy, hắn thật sự muốn giết người!

Tên thiếu niên nhìn thấy tên đại hán cầm đao đâm về phía mình, không những không sợ mà còn nở một nụ cười tà mị. Trong lòng bàn tay liền ngưng kết ra từng tia, từng tia hoá điểm!

- Phiền phức!

Thiếu niên tung bàn tay lên, một quả hoá điểm cháy rực liền lao thẳng về phía tên đại hán, không đợi hắn kịp phản ứng liền đem hắn nuốt chửng không kịp phát ra tiếng kêu...

Ở bên ngoài nhìn thấy giờ tên đại hán còn lại nhìn thấy cảnh này liền con ngươi co rụt lại, có ngu hắn cũng biết là bọn hắn đã nhằm tằm thiết bản rồi! Hai chân run rẩy tên đại hán từ trong túi móc ra một quả cầu thủy tinh hồ lớn

- Ngươi dám giết người của thiên ung bang ngươi sẽ không có kết cục tốt đâu! Ta đã thu hình ảnh của ngươi vào mặt tinh cầu gửi về bang rồi, Biết điều thả ta ra ta sẽ bỏ qua việc hôm nay ngươi làm mà không truy cứu nữa...!

Thiếu niên áo trắng khoanh tay nhìn về phía tên đại hán như là đang làm trò hề vậy, khẽ nhếch môi nên một cái, gờ tay lên ngưng tụ bắn hoá cầu bắn thẳng về phía tên đại hán

- Nhiều lời, chết đi!

- Aaaa ngươi dám giết ta thiên ung bang sẽ không tha cho ngươi đâu.....u.

"Vù vù" chưa nói dứt câu cả cơ thể hắn liền hoá thành tro bụi.

- Rác rưởi!

Tên thiếu niên cười lạnh đưa tay lên cổ áo cởi bỏ bộ quần áo trắng bên ngoài lộ ra bờ vai trắng nõn và nhỏ gọn, thân thể hai vòng đầy đặn (ngoại trừ ngực hơi lép) lộ ra mặc một bộ quần áo ngắn màu đỏ bó sát cơ thể, hai bên hông treo hai thanh kunai (dao nhỏ), bàn tay đưa lên đầu tháo băng cột tóc ra, để xoả xuống bộ tóc dài đen nhánh. Nhìn vị thiếu niên lúc này ai thấy cũng sẽ tán thưởng rằng lại là một " mỹ nhân gọi cảm! "

Nàng khẽ đưa tay chống lấy hông ánh mắt thích thú nhìn lấy hai bộ tro tàn trên mặt đất mà cười nhạt

- Thiên Ưng bang sao? Cho tên thủ lĩnh của các ngươi đến đây ta một chiêu cũng có thể giết hẳn!

"Ồ!" Đang chuẩn bị rời đi nơi này nàng bỗng nhiên cảm nhận được khí tức nhàn nhạt của ba vị khách không mời mà đến, khoé môi nở ra nụ cười tà mị nhìn về phía ngoài cửa nói, trong giọng chứa chút sự hứng thú

- Các ngươi không cần phải trốn đâu, nếu nhìn thấy hết rồi thì cứ ra đi nha! Ta cũng sẽ không làm hại các ngươi đâu! Hi hi

Ở ngoài cửa Huy biết rằng mình đã bị phát hiện liền thở nhẹ ra một hơi, hai tay ôm lấy Anh Nhi và Lam Nhi đi vào, miệng nở nụ cười thân thiện

- Ta thật không ngờ vị thiếu niên áo trắng ngươi lại là một vị mỹ nữ nha! Đã thế còn là người nổi tiếng nữa! Phải không nào "vị nữ đạo tặc đại nhân"?

Huy biết nàng là nữ lâu rồi nhưng vẫn giả bộ tỏ kinh ngạc không biết gì.

Cô nàng nhìn thấy Huy bước ra liền khác là ngạc nhiên, nàng không ngờ rằng đối phương lại là vị thiếu niên kì lạ mà nàng gặp được trong quán rượu! Môi hơi cong lên ánh mắt tỏ ra sự thú vị nhìn về phía Huy cười nhẹ nói

-Ồ! Vị công tử này ngươi nhận ra ta là ai sao?

Huy thấy nàng đang nhìn về phía mình với ánh mắt hiếu kì, huy liền cười nhạt đáp lời

- Không khó! Không khó! Lúc trong quán ăn, Ta là thấy mặt cô nương ở trên tờ giấy mà bọn quan binh kia truy nã khá là giống nhau! Nhưng có thể ta cũng không thể kết luận cô là vị " nữ đạo tặc " được cho đến khi ta nhìn thấy bộ dáng của cô nương lúc này! Và đặc biệt là bộ ngực lép kia nữa... Nên ta khẳng định luôn Là.....

" Bụp " cô nàng đạo tặc liền nhanh như chớp xuất hiện bên cạnh Huy thương cho hẳn một thùy đầu gối vào ngực hát bay ra xa dính vào tường, nàng gân xanh nổi lên tóc bay phấp phới, cơ thể run lên lạnh lùng nhìn về phía Huy rên từng chữ.

- Ta Không Có " lép ", Còn Nói Thêm Câu Nữa Ta Sẽ Giết Ngươi...!!! Hừ hừ...

Hai người Anh Nhi và Lam Nhi nhìn thấy phu quân của mình ngay trước mặt bị người ta đánh bay dính vào tường liền lo lắng chạy lại đỡ Huy xuống, cả hai vô cùng sợ hãi phu quân của mình xảy ra chuyện gì liền kêu gọi liên tục

- Phu quân! Chẳng không sao chứ?... đừng làm Lam Nhi sợ...

- Phu quân, chàng mở mắt ra đi, đừng làm Anh Nhi sợ a....!

Hai người hai bên ôm lấy Huy lay liên tục khiến hẳn dù không bị thương nặng cũng sẽ bị hai nàng làm cho choáng váng mắt...

Miệng nở ra một nụ cười tươi, Huy liền thanh tỉnh lại chút ít, mở mắt nhìn thấy hai nàng Anh Nhi và Lam nhi đang lo lắng cho mình bên trong lòng huy liền cảm thấy vô cùng ấm áp. Hơi liếc mắt nhìn vị "nữ đạo tặc" kia vừa thưởng cho hẳn một cú đầu gối cực đẹp mà nội tâm không khỏi hást một ngụm nước bọt " con bà nó! Nữ nhân gì mà mạnh như là bạo chú vậy?? " Không nghĩ nhiều nữa Huy liền gọi hệ thống ra cho chắc ăn

- Hệ thống cho ta xem thông tin của nữ nhân kia!

" Keng! Hệ thống đang đo lường thông tin của đối phương! "

" Keng! Tài thông tin hoàn tất! "

[tên: Anh Tuyết

- Tuổi: 19
- Giới tính: nữ
- Tuổi: Kết Đan tầng hai
- Nghề nghiệp: Đạo tặc, đầu bếp, cao thủ sáo trúc.
- Môn phái: Hoa Tiên cốc (môn phái 6 sao)

Huy lướt qua bảng thông tin trong đầu mà không khỏi phun ra thêm một ngụm máu, đối phương kết đan tầng hai còn bản thân là trúc cơ tầng một làm sao mà chơi? Huy đầu óc choáng váng như muốn ngất đi vậy

Ở bên cạnh lam nhi và Anh Nhi thấy Huy ho ra một đợt máu rồi mở mắt ra khiến hai nàng thở phào bớt lo lắng nhưng được một lát hắt lại phun ra thêm một ngụm máu khiến hai nàng sợ rồi! Vội vàng ôm lấy Huy quay về bên kia vị nữ đạo tặc hét lớn

- Ngươi tại sao không có đạo lý vậy chứ? Phu quân chàng có làm gì đâu mà ngươi lại đánh chàng ra nông nỗi này? Hức...

Vừa nói ánh mắt của Lam Nhi liên tục đỏ rực nước mắt. Bị Lam Nhi quát lớn đối diện vị nữ đạo tặc kia ánh mắt cũng có chút áy náy nhìn về phía Huy hơi cúi đầu xuống.

Anh Nhi đứng một bên thấy đại tỷ của mình nói vậy cũng định quay ra chất vấn, bỗng một bàn tay đặt lên vai của nàng khiến nàng ngạc nhiên quay mặt lại thấy khuôn mặt thân quen đang cười tươi nhìn về phía mình

- Anh Nhi, Lam nhi! Không cần nói nữa anh không sao... Hi!

Huy lúc này đang cực kì cao hứng nha! Hồi này đang buồn bực tự nhiên bị đánh thì âm thanh hệ thống vang nên làm hấn nổi buồn liền tan biến hết

" Keng! Chủ nhân bị công kích thương trong người, công pháp kim cương bắt từ thân tự động hoạt động công năng! "

" Điểm kinh nghiệm kim cương bắt từ thân tăng lên, cường hoá cơ thể tăng lên! "

Đứng một bên nhìn huy cười mà Anh Nhi và Lam Nhi các nàng không biết chuyện gì xảy ra khiến phu quân của mình cười toả nắng như vậy?

Huy đứng dậy nhìn về phía cô nàng Anh Tuyết kia, khuôn mặt chính khí hiện ngang cười nói

- Hừ! Ta nói là sự thật sao cô không nghe cơ chứ? Rõ ràng ngực của cô lép rồi mà còn cố cãi làm gì cơ chứ? Ta thật chẳng hiểu nổi được nha! Lép thì cứ nói là lép đi chứ có chết ai đâu mà lo!

Anh Nhi và Lam Nhi đứng cạnh nghe huy nói cả hai nàng đều trừng mắt lớn ngạc nhiên rồi... Phu quân của các nàng lần đầu có hành động ăn nói thô lỗ thế này nha?

Mà nói về người kinh ngạc nhất sau khi Huy nói thì không ai khác chính là vị Anh Tuyết nữ đạo tặc xinh đẹp của chúng ta rồi. Nàng hiện tại mắt trừng lớn không tin vào tai mình nữa....! Nàng này cố ý nương tay nên tên này mới không sao vậy mà giờ lại dám khiêu khích nàng... Được rồi! Vậy nàng sẽ cho hấn biết thế nào là sự nổi giận của sư tử hà đông...!

" Bụp " một đôi chân thon dài duỗi ra đá thẳng vào bụng Huy khiến hấn mắt tự chủ lại tiếp tục bay tự do về phía sau. Cô nàng đạo tặc lúc này đã thật sự điên tiết rồi nàng mặc dù không có ý định giết tên này nhưng hành hạ hấn thì nàng nhất định phải làm để xả cơn giận này! Theo suy nghĩ của nàng tên này ăn phải phát đạn vừa rồi cho dù không tàn phế cũng phải nửa tháng nằm giường mới có thể bình phục lại được!

Trong lúc nữ đạo tặc kia đang tức giận nhìn về phía mình thì Huy nằm trên đất miệng không cười không ngậm lại được, lần này bị cô nàng kia đánh hấn cũng không còn cảm giác đau như trước rồi nha! Cơ thể hiện tại cũng chỉ rát một chút mà thôi, mà thứ làm hấn cười đương nhiên là âm thanh hệ thống rồi!

" Keng! Độ tu luyện công pháp kim cương bắt từ thân được tăng lên! "

Huy khoé miệng nhếch lên ngồi bật dậy, tay chống hông hướng về phía cô nàng kia cười lớn khiêu khích

- Haha tiểu nữ tặc! Cô cũng chỉ có vậy thôi sao? Nếu chỉ có vậy thì ta thật sự thất vọng rồi nha! Hahaha!!!

Anh Tuyết nàng sau khi đánh gục huy liền định bỏ đi thì nghe thấy âm thanh quen thuộc ánh mắt liền trừng lớn, hơi xoay đầu lại nhìn về phía sau bàn tay run rẩy không tin vào mắt mình nữa... Nàng lúc này đã sử dụng tám trên mười phần sức mạnh của bản thân rồi... Theo lẽ bình thường một tên trúc cơ tầng một bị một tên kết đan đánh một chương ít nhất cũng phải bị thương rồi chứ? Nhưng còn tên này thì...

Tuyết Anh lần này triệt để nổi giận, từ trước đến nay chưa ai dám đối với nàng khiêu khích như vậy cả, được rồi nàng lần này quyết định phán tên này án tử hình! Bàn tay toả ra hỏa diễm dồn hết sức đánh về phía Huy hét lớn:

- Nhà ngươi đã muốn chết cũng đừng trách bản cô nương ta ra tay độc ác!

- Tôi đi!

Huy đưa tay ra đón đỡ lấy quả hỏa cầu, cơ thể lập tức bị sức mạnh của hỏa cầu thổi bay về phía sau! Quần áo đều bị thiêu đốt rách hết nhưng da cũng bị trầy xước một ít mà thôi. Cơ thể huy bị đánh bay vào hốc tường, nằm dài trong đống bụi đất khoé miệng huy vẫn nở nụ cười thoả mãn... (ta không phải ngược nam chính đâu nha! Mà đang rèn luyện hấn cho trận chiến lớn sắp tới thôi 0.0")

Hơi ngồi dậy đưa tay phui phui cơ thể trần truồng đang dính bụi rồi lại ngẩng đầu nhìn về cô nàng đạo tặc kia cười nói, trong giọng có chút sự chế giễu.

- Ô! Đây là tất cả cô có sao? Haizz thật là làm ta thất vọng mà...

Đứng một bên đang đỏ mặt trợn to hai con mắt nhìn Huy khoả thân, Anh Tuyết liền nghe được hấn nói suýt nữa thì tức giận phun ra ngụm máu tươi, nàng chuyển động đôi mắt đẹp oán hận nhìn về phía hấn, hai tay toả ra lồng lặc hỏa diễm cuộn trào đánh về huy hét to, trong giọng chứa sự uất ức sắp khóc

- Ta lại không tin tên khốn kiếp nhà ngươi có thể đỡ được chiêu này của ta

Huy nhìn về phía hoá diễm bay về phía mình lần này hắn không đón đỡ nữa mà đứng đấy cho cổ đánh vào người mình, cả cơ thể lần nữa bay ngược về sau, nhưng cơ thể lần này không còn nhìn thấy chảy xước nữa....

- --

Cứ thế tiếp tục một nữ đang ngược một nam cho đến khi nữ nhân kia mệt mỏi thở phì phò đưa tay tay lên đánh tiếp thì tên thiếu niên kia niền giờ tay ra cười nói

- Khoan đã! Như này đủ rồi, cô không thấy đánh hoài phát chán sao?

Huy lúc này liền nghe được âm thanh thông báo công pháp kim cương bát tử thân của hắn đã đạt được tầng thứ hai mà từ lúc đó đến giờ hắn cũng không còn nghe thấy âm thanh của hệ thống nữa, mà cơ thể cũng miễn nhiễm sát thương luôn rồi!. vì vậy hắn biết đánh nữa cũng vô dụng liền đưa tay ra làm hoà ngưng chiến với cô nàng nữ tặc này...!

Nghe được lời Huy nói cô nàng liền đỏ bừng mặt lên, hai tay đánh ra hoá diễm ngày càng nhanh hơn, khoé mắt của nàng chảy ra lệ vừa đánh vừa khóc hét lớn

- Tên khốn kiếp! Tên chết tiệt! Đồ xấu xa!!! Ngươi dám bắt ta! hức hức.....!!!!

Huy tốc độ không bằng nàng vì cánh giới kém xa liền bị đánh bay liên tục, hắc lúc này cũng cảm giác khó chịu rồi.. Mặc dù bị đánh không cảm giác thấy đau hay gì nhưng cứ bị đánh như bong bóng thể này cũng thật sự hết chịu nổi rồi!

Huy lúc này đột nhiên nghĩ đến thứ gì đó, trong đầu liền hồ lớn

- Hệ thống! Nhanh cho ta sử dụng gắng tay hạnh phúc !

" Keng! Vật phẩm đã được sử dụng! [Chú thích: vật phẩm sau khi sử dụng liền trở lên tàng hình] "

Huy nhìn lấy bàn tay của mình vẫn là bàn tay bình thường đầu liền hơi hoang mang không biết có phải là hệ thống lừa hắn hay không? Nhưng lúc này cũng không suy nghĩ nhiều được.

Đội nữ đạo tặc đánh hoá cầu về phía mình Huy lấy nhanh nhất hết sức bình sinh của mình né qua quả cầu đó, mặc dù bị lừa thổi vào người nhưng hắn lại không bị sao cả! Lấy đà đang hai tay ra, Huy ôm lấy được nàng liền thít chặt lại, hai tay vô tình đưa lên bóp lên bộ ngực của nàng làm nữ đạo tặc xinh đẹp rên nhẹ lên một tiếng....

Anh Tuyết lúc này bị huy ôm và bóp lấy điểm nhạy cảm của mình liền khiến nàng tức giận, trong cơ thể nàng dùng linh khí trong đan điền của mình xung kích ra đánh bay huy sang một bên rồi mất tự chủ ngã bệt xuống đất, khuôn mặt hoang mang nhìn huy

- Ngươi... Ngươi vừa làm gì ta...?

Bị đánh bay một bên Huy liền đứng dậy nhìn về phía nữ đạo tặc cười nói

- Ta làm gì tại sao lại phải nói cho cô biết nha?

Đúng lúc này bên cạnh xem từ nãy đến giờ anh Nhi và Lam nhi liền chạy lại sờ soạng khắp cơ thể khoả thân của hắn lo lắng nhìn xem

- Phu quân chàng có bị thương ở đâu không?

- Phu quân! Để ta xử lý dạy nàng một bài học để trả thù cho phu quân, lap!

Anh Nhi nhìn về phía thiếu nữ đang nằm dưới đất, khuôn mặt đỏ bừng. Từ dưới quần nàng chảy ra một dòng nước vàng bốc lên chút mùi khai, đang thờ dốc từng hơi...

- ----- hôm nay tác viết dài để bù hai hôm không viết nha, chương sau sẽ lại có sắc mong mọi người ủng hộ truyện a!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Ăn Anh tuyết, Tăng TuVi (18+)

Anh Tuyết nằm dưới đất ôm lấy cơ thể của mình run rẩy thờ dốt, hai má hiện hồng nhuận nóng lên, từ bên dưới quần ngắn của nàng trào một dòng nước nóng tràn đầy ra đất bốc mùi nồng nặc...

- haaa... Không... Đừng nhìn ta, không muốn a...!

Anh Nhi đứng một bên nhìn cô nàng đạo tặc này đang rên rỉ, khoé môi nàng liềm nhếch nhẹ, trong ánh mắt hiện ra sự tình nghịch. Anh Nhi đi lại lại chỗ Nhị Tuyết ngồi xuống mỉm cười, hai cánh tay ôm lấy anh tuyết vào ngực, nàng thuận tiện đưa tay cởi bỏ chiếc áo lót của anh tuyết, bàn tay đưa lên xoa nắn bộ ngực nhỏ của nàng cười khoái chí.

- hi hi, tỷ tỷ nguoi thật sự là dâm đảng nha! Mới nhìn thấy tướng công của ta khoả thân mà bên dưới đã ra rồi! Phu quân nói ngực nhỏ xoa nhiều sẽ to lên, cho nên để Anh Nhi đến giúp tỷ nguoi một tay! lap!

Anh Nhi một bên vừa nói vừa xoa nắn lấy bộ ngực nhỏ của anh tuyết khiến nàng thờ dốt liên tục, trong ánh mắt Anh Tuyết vẫn chứa một chút sự tình táo khê lắc đầu rên rỉ

- ahaaa...~ t...ta mới không có... aaaa...!!

Tâm trí Đang cố gắng chống cự, bộ ngực của nàng lại bị anh nhi dùng ngón tay bóp lấy đầu ngực kích thích đến tê cả da đầu, Anh Tuyết tròn to đôi mắt hét lớn một tiếng, từ dưới quần nàng lại trào ra một dòng nước ấm mà có chút nhóp nhép vô cùng.

Huy đứng một bên nhìn hai người này từ nãy đến giờ chơi đùa trước mắt mình, từ bên dưới tiểu jj của hắn từ lúc nào đã dựng đứng thành một cây thương lớn rồi! huy cười nhìn về phía Anh Nhi đưa tay lên ho nhẹ.

- Anh Nhi được rồi, không nên trêu đùa nàng quá nha! Chúng ta...Ặc...! Lam Nhi em làm gì đấy??

Huy đang nói đột nhiên bên dưới jj của hắn từ lúc nào đã bị một cái miệng nhỏ tập kích rồi! Lam Nhi ngồi dưới ôm lấy tiểu jj to cứng của H

vào bộ ngực lớn của mình chu miệng nhỏ liếm láp, nàng hơi ngẩng đầu lên nhìn Huy cười, khuôn mặt đỏ bừng trong ánh mắt toát ra sự dâm dục! Nàng vừa liếm vừa cười nói

- thằng nhỏ của phu quân tỉnh dậy rồi, để Lam Nhi giúp phu quân chăm sóc nó nha! Ừm..

Lam Nhi ôm lấy bộ ngực lớn của mình cọ sát tiểu jj của Huy, nàng đưa tay vuốt lấy tóc, đầu khê cúi nhẹ dùng lưỡi của mình liếm lấy đầu tiểu jj của Huy tạo ra âm thanh " sột soạt " nghe vô cùng dâm dục.

Bị Lam Nhi tập kích bất ngờ, Huy còn chưa có chuẩn bị gì cả liền bị nàng tấn công liên tục, cơ thể đạt đến giới hạn không nhịn được nữa huy liền ôm lấy đầu Lam Nhi đẩy tiểu jj thẳng vào sâu bên trong cổ họng của nàng bắn ra một đoàn chất dịch tràn ngập đầy bên trong miệng.

Vì bị Huy bất ngờ ôm lấy bắn chất dịch sâu vào cổ họng, Lam Nhi liền nhả ra tiểu jj của Huy khuôn mặt đỏ lên trong đôi mắt chứa ít nước, đưa tay lên miệng nhả ra một đồng chất dịch trắng, ho khan liên tục nhìn hắn ai oán.

Huy đang chìm trong sự thoải mái, nhìn thấy Lam Nhi ho liên tục, Huy liền lo lắng ngồi xuống ôm lấy vỗ nhẹ lưng nàng lo lắng hỏi

- Lam Nhi nàng không sao chứ?

Được huy ôm Lam Nhi trong lòng Liền cảm thấy rất ấm áp, nhưng bề ngoài khuôn mặt vẫn tỏ ra chút tức giận vỗ nhẹ vào ngực hắn làm nũng

- phu quân xấu xa! Phu quân đáng ghét! Làm nguoi ta sút nữa nghen chất dịch đó tắc thờ rồi..

Bị nàng đập nhưng Huy cũng không cảm giác đau gì liền cười nhẹ đưa tay lên xoa đầu Lam Nhi an ủi nàng. Bỗng Huy cảm giác có ánh mắt đang nhìn hắn chăm chăm theo bản năng liền quay lại nhìn thì thấy Anh Nhi đang nhìn hắn trong ánh mắt toát ra sự u oán hờn dỗi.

Anh Nhi liền chạy lại ôm lấy Huy và Lam Nhi, dụi mặt vào ngực Huy làm nũng, ánh mắt to tròn màu xanh tràn ngập nước mắt nhìn hắn.

- phu quân và lam tỷ chơi xấu! Ta cũng muốn cùng phu quân làm cái đấy...a....! Phu quân! tại sao thằng bé của chàng lại lớn hơn rồi này...? Lap!

Anh Nhi đưa tay lên chọc tiểu jj của Huy, nàng cảm nhận được cái cây gậy này toả ra khí nóng bùng bùng ngày một to hơn liền kinh ngạc thốt lên!

- haaa~...aaa cho ta... Cho ta cái đó... Ta muốn nó...

Ba người đang tám gẫu với nhau liền nghe được âm thanh mê người chứa đầy dục vọng này. cả ba đều cùng quay đầu lại nhìn thấy cảnh trước mắt đều cùng tròn mắt kinh ngạc nhìn Anh Tuyết! Nàng lúc này cơ thể đã trần như nhộng (cởi hết quần áo) tay phải xoa nắn lấy bộ ngực nhỏ của mình, tay trái đưa xuống dưới háng, hai ngón tay vạch ra vùng bí ẩn khe sướng nóng, bên trong tràn ra đầy nước nhầy nhụa. Lúc này nàng đã hoàn toàn chìm vào sự dục vọng của mình...

Huy nhìn thấy cô nàng này như vậy đầu liền chảy đầy hắc tuyến... Con bà nó! Cái găng tay kia hiệu lực cũng quá mạnh đi!. Bây giờ hắn cũng không biết phải tính sao nữa, đầu khê lắc nhìn sang Anh Nhi và Lam Nhi

Hai nàng thấy Huy nhìn mình liền hiểu hẳn đang nghĩ gì, cả hai liền ôm lấy tay hắn cười nhẹ, Lam Nhi nhìn sang Anh Nhi gật đầu hướng Huy nói

- không sao đâu! phu quân nếu như muốn bọn ta cũng sẽ ủng hộ chàng mà!

- Lam tỷ nói đúng đó! Chỉ cần phu quân thích là được, Lạp!

Nghe được hai nàng nói vậy Huy liền sắp rơi nước mắt rồi, hai cô bé này thật đúng là thiên thần mà!. Xoa nhẹ đầu hai nàng Huy liền đi lại phía cô nàng Anh Tuyết kia khẽ ngồi xuống nhìn nàng cười nói.

- cô muốn thăng nhỏ tiểu jj của ta sao?

Anh Tuyết lúc này trong cơn ngơ ngẩn đã vô cùng loạn rồi, cơ thể nóng rực khiến nàng không thể chịu được nữa liền gật đầu liên tục thờ dốt

- haaa...~ vâng... t

a muốn nó...Làm ơn...Cho ta cái đó đi...Chủ nhân...haaa~

Nghe nàng nói Huy liền cười nhạt, lúc này bị nàng đánh cho lên bờ xuống ruộng choáng hết đầu óc, lúc này coi như là bồi thường tổn thất tinh thần đi!. Huy khẽ gật đầu tự cho rằng lí do này rất là chính đáng, đưa tay cầm lấy tiểu jj của mình, Huy giờ ra trước mặt Anh Tuyết nói

- dùng miệng của cô làm sạch nó đi! Sau đó ta sẽ suy nghĩ có nên hay không giúp cô!

Anh Tuyết Nhận thấy hơi nóng chí dương phá vào mặt mình, đôi má của nàng liền đỏ bừng, cố gắng nâng tay của mình lên cầm lấy tiểu jj của hắn, nàng liền há miệng ngậm lấy thứ to cứng vào trong miệng mình dùng lưỡi liếm hết phần chất dính màu trắng bám ở trên tiểu jj của hắn khiến nó ngày một to và cứng hơn.

Huy cảm nhận thấy thăng nhỏ của mình đã được làm sạch và lớn lại như cũ rồi liền đẩy ngã cô nàng ra đất cười nói

- nằm xuống đi! Ta hôm nay sẽ giúp cô cảm nhận được thế nào là sung sướng đến tuyệt đỉnh!

Bị Huy đẩy ngã xuống đất Anh Tuyết liền ánh mắt u oán nhìn Huy nhưng khuôn mặt đỏ bừng, cơ thể tư thể nóng bỏng lại càng làm nàng trở lên gọi cảm hơn. Nàng đưa tay lên môi cắn nhẹ ngón tay, giọng nói tràn đầy cảm dỗ vang lên

- a~ chủ nhân mau nhanh đi... Ta sắp không chịu nổi nữa rồi... Bên dưới ta ngứa quá... haaa~

Nhìn biểu cảm dâm dục của nàng Huy liền không chịu nổi nữa, cầm lấy tiểu jj của mình đã thăng vào bên trong khe suối ẩm ướt mà thần bí kia!. " lạch tách " một dòng máu đỏ tươi từ khe hở đen tràn xuống báo hiệu thế giới lại mất đi một thiếu nữ thay vào đó lại tăng thêm một nữ nhân!

Anh Tuyết bị huy mạnh mẽ đâm thẳng vào trong, cơ thể liền uốn cong lên, trong cơn mê mẩn tràn đầy sự dâm dục hết lớn

- aaaaa~!! Chủ nhân... Mạnh nữa... Ta muốn nữa...aaaa sướng quá... haaa~

Huy nhìn nét mặt của nàng chứa đầy sự thỏa mãn liền cười nhẹ, đưa tay vỗ lấy mông nàng nói

- ha! Ta không ngờ cô lại dám dâng đến thế! Lần đầu đã thấy sướng rồi sao? Thật ngoài sự tưởng tượng của ta nha!

Dường như đang chìm trong sự khoái lạc Anh Tuyết không hề nghe thấy được Huy nói gì mà chỉ rên rỉ ngày lớn hơn...

Cuộc chiến cứ tiếp tục kéo dài đến một tiếng sau mới kết thúc...

- --- một tiếng sau ----

- aaaa anh ra!!!!

- ư... aaaa...! chủ nhân em cũng raaaa~!!!

Huy dồn hết sức bắn nốt lần cuối cùng vào bên trong khe kín của nàng, cả hai liền nằm xuống đất thờ dốt...

đặt tay lên đồng quần áo vứt một bên hắn liền cảm giác sờ phải thứ gì đó giống hòn đá? Huy liền quay sang nhìn. Trong tay hắn lúc này đang cầm là một viên đá màu xanh dương đậm toả sáng, rất giống kim cương nha!. Đưa viên giống kim cương này ra trước mặt nhìn thử, Huy liền nghe được âm thanh của hệ thống.

" Keng! Đo lường chủ nhân song tu cùng đạo nữ tu kết đan tầng hai được nhận về điểm kinh nghiệm! "

" Keng! Chủ nhân đạt đến cảnh giới trúc cơ tầng hai..."

...

" Keng! Chủ nhân đạt đến trúc cơ tầng năm! "

" Keng! Phát hiện Linh Thạch thượng phẩm phải chăng có sử dụng hay không? "

.....

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Anh Tuyết rời đi, Tiếp Nhận Nhiệm Vụ Hệ Thống

Keng! Linh Thạch chia làm 5 cấp bậc là Hạ Phẩm, Trung Phẩm, Thượng Phẩm, Cực Phẩm và Thần Thạch! Linh Thạch có tác dụng tạo mắt trung tâm khởi động trận pháp, dùng tu luyện và dùng để làm vật trang sức! "

Nghe hệ thống giải thích Huy cảm viên thạch đưa lên nhìn ngắm, bên trong viên linh thạch một màu xanh biếc có vài đường tơ màu trắng đang du tẩu bên trong nhìn như nước biển vậy, nhìn viên linh thạch huy không khỏi cảm khái

- đây chính là linh thạch sao...? Khác hẳn với hình ảnh bên trong game giả lập a! Sờ vào mát lạnh vô cùng chân thực... mà Thôi đi, mình choáng đầu quá để tính sau vậy

Hiện tại cơ thể Huy do làm liên tiếp mấy hiệp với nàng Anh Tuyết kia khiến cơ thể kiệt quệ đuối sức rồi. Không nghĩ nhiều nữa huy liền đáp viên linh thạch kia vào trong kho của hệ thống coi như là chiếm làm của riêng đi. Cơ thể nằm dài ra đất ngủ thiếp đi vì mệt mỏi, miệng lẩm bảm

- thật là thoải mái... Zzz

Đứng ở bên cạnh nhìn này giờ, Anh Nhi và Tuyết Nhi nghe Huy nói trong con mắt hai người liền toát ra sự ghen tị. Các nàng cũng muốn làm với phụ quân nhưng thấy y đã một ngủ thiếp đi nên cả hai cũng không ép gượng gì nữa mà chỉ lẳng lặng nằm xuống bên cạnh ôm lấy cánh tay của huy rồi ngủ thiếp đi..

Cả căn phòng bỗng trở lên yên lặng sau một trận chiến vô nghĩa ồn ào...

- -----

Được vài tiếng sau, từ dưới đất Anh Tuyết khẽ chống tay ngồi dậy, nàng đưa bàn tay lên ôm lấy trán mình cảm giác đầu óc có chút choáng váng. Tóc dài rối bời thả xuống che đi khuôn mặt, Anh Tuyết Cố gắng nghĩ lại trước đó đã xảy ra chuyện gì, nàng nhớ bản thân đang đánh với tên kia liền bị hấn hấn chiếm đoạt tiện nghi bộ ngực của mình, sau đó nàng cảm giác cơ thể mất hết lực liền ngã xuống, lúc đấy trong cơ thể liền toả ra một loại hơi nóng tràn xuối khắp cơ thể khiến nàng thoải mái vô cùng. Rồi sau đó...

- ừm...ah?

Anh Tuyết đang định ngồi dậy liền cảm thấy một loại đau nhức từ bên dưới háng truyền đến khiến nàng không chịu nổi lại ngã xuống đất. Con đau nhức khiến nàng nhăn đôi mi lại khẽ đảo mắt nhìn xuống bên dưới

Lúc này bên dưới nàng đang khoả thân hoàn toàn, via mép khe hang động của nàng sưng đỏ lên, từ bên trong còn dính một ít chất dịch màu trắng trộn lẫn một ít màu đỏ như máu nhầy nhụa chảy ra...

Nhìn thấy như vậy Anh Tuyết có ngu cũng biết là chuyện gì xảy ra. Xung quanh nàng không khí bỗng trở nên

trở lên nóng bừng, trong đôi mắt của anh tuyết liền hiện nên trôi nổi một đoàn lửa, cả đôi mắt liền nhuốm một màu đỏ hoe. Nàng cố gắng đứng dậy mặc con đau nhói ở bên dưới háng truyền đến cố gắng đi lại chỗ quần áo, từ bên trong đồng quần áo nàng móc ra một con dao bên ngoài vỏ được lấp đầy những viên ngọc nhìn là biết không phải là phẩm vật.

" Xệt " khẽ rút dao ra khỏi chuôi, một tia sáng khẽ loé qua chiếu rọi đôi mắt đỏ rực của nàng. Anh Tuyết cầm lấy con dao thần thò đi về phía Huy đang ôm hai cô bé liền ngồi bệt xuống, nàng đưa cao dao lên cao nhắm thẳng phía cổ họng của Huy đâm xuống, miệng khẽ run nói

- Chết đi...!

mũi dao gần chạm đến cổ họng của Huy đột nhiên hấn liền lên tiếng, giọng nói nhỏ nhẹ mắt vẫn nhắm nghiền ngủ say dường như đang nói mơ

- Anh Tuyết...

- Anh Tuyết...

Con dao gần chạm cổ họng của Huy liền dừng lại, đôi mắt chứa đầy lửa giận của Anh Tuyết liền trừng to lên không thể tin. Nàng là mình chưa hề tiết lộ tên của mình ra cho ai biết vậy mà tên này tại sao lại biết tên nàng...

Hơi trầm ngâm một chút Anh Tuyết ánh mắt lại định thần trở lại, tay cầm con dao đưa lên lại đâm hướng cổ hần, nàng muốn giết tên này! Cho dù hần nói gì nàng cũng sẽ giết hần!

Giọng Huy lại tiếp tục nhỏ nhẹ vang lên

- Anh Tuyết...

Ánh mắt định thần nàng vẫn tiếp tục đâm tới

- Ta yêu nàng...

... Con dao gần đâm xuống cổ Huy liền dừng lại, Anh Tuyết lần này nhìn về phía khuôn mặt Huy trong ánh mắt của nàng liền hiện lên vẻ dờ dẩn khó tin

- hần yêu ta?

Khẽ lắc đầu, trong ánh mắt có chút phức tạp, nàng nhìn về phía hần gần giọng nói

- ngươi đang giả vờ ngủ đúng không? Được! Nếu ngươi không tỉnh ta sẽ đem ngươi giết chết!

Nói xong nàng lại cầm con dao lên đâm về phía cổ Huy. Con mắt nàng liền nhìn khuôn mặt tên này vẫn một mặt bình thản không chút gợn sóng, dao đâm kề sát cổ hần liền dừng lại, anh tuyết cánh tay cầm con dao liền hạ xuống.

"Lạch tách" từ đôi mắt của Anh Tuyết từ khi nào đã chảy ra một hàng lệ, nàng ngồi dưới đất khuôn mặt từ tức giận trở lên uất ức khót thút thít như bao cô gái bình thường...

- tại sao... tại sao lại làm vậy với ta... Tại sao vậy...

Anh Tuyết cầm lấy con dao ngồi bật dậy, mặc kệ cho bên dưới có con đau truyền đến nàng lúc này đã quên hết rồi. Đi lại nhặt lên bộ quần áo mặc lấy nàng liền cố gắng cạp kênh đi một lối ra cửa, trước khi đi nàng còn ngoảnh mặt lại nhìn về tên thiếu niên đang nằm trên đất, từ bên má nàng đã ướt đậm nước mắt chỉ thốt ra một câu nghẹn ngào

- "Ta Hận Ngươi"

sau đó nàng liền hướng ra cửa bóng dáng dần biến mất...

Nằm dưới đất này giờ khuôn mặt Huy liền chảy ra một dòng mồ hôi lạnh, khẽ hắt ra một hơi Huy liền ngồi bật dậy nhìn ra ngoài cửa

Thì ra này giờ con hàng này giả vờ ngủ nhưng thực tế là thức suốt!

Huy nhìn ra ngoài cửa khẽ đưa tay lên lau mồ hôi trán. Này giờ mọi điều Anh Tuyết làm hần đều biết được! Không phải là hần không muốn giữ nàng lại mà là hần không dám a! Lúc này Huy đang nằm thì nhìn thấy Anh Tuyết tỉnh lại cầm con dao đi về phía hần, với cơ thể này thì Huy căn bản là không sợ cái gì dao kiếm gì hết! Với ý định đợi nàng lại gần đâm mình thất bại liền trêu nàng một chút

Ai ngờ đầu lúc Anh Tuyết đưa con dao lên định đâm về phía hần thì âm thanh hệ thống lại vang lên "keng! Phát hiện vũ khí linh khí thượng phẩm" phá toái liềm"! chú ý: dưới cánh giới nguyên anh kì bên dưới bị đâm trúng liền sẽ bạo thể mà chết! ".

Lúc đó nghe được hệ thống nói nội tâm hần thực sự sợ a! Tuvi không bằng người ta muốn phản kháng cũng vô dụng! Trong lúc nhất thời Huy chỉ còn cách giả vờ ngủ, học cách trong mấy phim tiểu thuyết ngôn tình đem ra để đánh động nội tâm nàng ai ngờ lại thành công mới thoát được một mạng! Giờ nói muốn hần đem nàng trở về chẳng khác nào sống chán muốn chết!

Ôm lấy Anh Nhi và Lam Nhi đánh tỉnh hai nàng Huy liền ngồi bật dậy nhặt lấy quần áo nhanh nhẹn vỗ lưng hai người nói

- đi thôi! chúng ta nhanh đi khỏi đây!

Anh Nhi và Lam Nhi đang ngủ ngon lành bị hần đánh thức dụi dụi đôi mắt long lanh ngập nước liền hướng huy bắt mắt nói

- phu quân a, Lam Nhi còn rất buồn ngủ đây...

- Anh Nhi muốn ngủ tiếp! Lạ! Phu quân cứ đi trước đi anh nhi theo sau...

Nói xong Anh Nhi lại nằm xuống ngủ, một bên Lam Nhi nhìn thấy vậy cũng nằm xuống theo ôm lấy Anh Nhi như hai con mèo con

Huy nhìn hai nàng ánh mắt liền giật vài cái... Nhìn hai đứa giờ rất dễ thương nhưng giờ không phải lúc để thưởng thức nha!. Khẽ đi lại ôm lấy hai nàng nhắc lên Huy nhẩn mày nói.

- phu quân nói có nghe hay không hả? Hay là tối lại muốn bị phạt?

Hai nàng đang lìm dim ngủ bị Huy nhắc lên liền bất mãn nhưng nghe đến Huy nói " bị phạt " cả hai liền run người lên lắc đầu liên tục. Mấy lần trước các nàng bị hấn phạt sợ rồi... Nào là bịt miệng trói lại chơi kiểu 69, rồi lại lấy roi da đánh mông nhét đồ chơi vào trong... Toàn kiểu S và M khiến hai nàng nhớ đến đã sợ...

Huy thấy hai nàng thành thật lời nói liền thả cả hai xuống, nhanh chóng bước đi ra ngoài cửa miếu hoang.

" Búp " vừa bước ra ngoài Huy liền va phải một thằng nhóc cầm mấy tờ giấy, bị va phải Huy đưa nhóc này liền ngã ra đất ôm lấy đầu kêu đau rồi lại ngẩng đầu lên nhìn thấy hấn một thân quần áo dài màu trắng lụa đẹp! Nhìn là biết thuộc loại công tử nhà giàu có rồi!

Thằng nhóc ăn mặc có chút rách rưới liền quỳ xuống lạy liên tục nói

- đại nhân tha thứ... Tiểu nhân có mắt như mù đụng phải ngài mong đại nhân bỏ qua...

Huy khẽ ngồi xuống nâng thằng nhóc này nên rồi cười thân thiện nói

- không sao chuyện nhỏ thôi gọi ta đại ca là được! mà đồng giấy này của nhóc là gì thế?

Huy nhìn xuống dưới thấy có 4-5 tờ giấy tờ ra có chút hiệu kì

Thằng nhóc như nghĩ đến điều gì đó liền cầm lấy một tờ giấy đưa cho Huy nói

- đại ca cho người này! Đây là tờ giấy tham gia cuộc thi "đại hội tinh anh" của kinh thành tổ chức mà ta tình cờ có được mang đi bán! Nếu caca người không chê có thể nhận lấy thay lời xin lỗi của ta a!

Huy nhận lấy tờ giấy quét mắt nhìn phía trên có mấy dòng chữ " đại hội tinh anh " và có in con dấu màu đỏ khuôn mặt tỏ ra có chút hứng thú, nếu không phiên có lẽ mình nên đi coi thử xem...

Đang suy nghĩ đột nhiên âm thanh dễ nghe của hệ thống lại vang lên

" Keng! Hệ thống phát động nhiệm vụ ngẫu nhiên (rèn luyện)

Nội dung: Tham gia " đại hội tinh anh " đoạt về giải quán quân!

Phần thưởng: 5 viên trúc cơ đan (trúc cơ phục dụng tăng 5 cảnh giới), 5 viên hồi phục đan sơ cấp (dùng để hồi linh lực hoặc chữa thương), một khẩu rulo co2 (lực côn, dưới nguyên anh kì liền miểu sát), +5 điểm tích lũy

- thời hạn ba ngày -

"

.....

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Nữ xuyên việt giả

Một loạt thông tin tràn vào trong đầu Huy khiến hấn đột nhiên ngây người, sau đó khuôn mặt trở lên có chút hưng phấn. Hệ thống lần đầu tiên phát động nhiệm vụ khiến hấn rất ngạc nhiên! đặc biệt là phần thưởng vô cùng phong phú kèm theo một khẩu súng lục côn một hít chấm dứt một mạng dưới nguyên anh kì khiến huy càng thêm hưng phấn rồi!.

Lấy lại tinh thần Huy nhìn về phía đứa nhóc kia khuôn mặt phấn khởi nói

- này tiểu đệ đệ! Đệ có biết là cái đại hội tinh anh này bao giờ thì diễn ra không?

Bất ngờ bị nhìn với ánh mắt mắt kì lạ của Huy đứa nhóc liền hơi rụt rè trả lời

- Vâng... Đại ca, theo tiểu đệ được biết hình như là ngày mai sẽ tổ chức báo danh rồi hôm sau sẽ bắt đầu thi đấu... Ủm đại ca... Ta có việc quan trọng phải đi trước, đại ca ở lại mạnh khỏe a...!

Nói xong đứa nhóc liền chạy một ló ra ngoài cửa không thấy tăm hơi nữa...

Huy cầm lấy tờ giấy nhìn lên bốn chữ " đại hội tình anh " khoe miệng liền cười tươi tỏ ra rất là mong chờ nha

- đại hội tình anh sao? Ngày mai mình sẽ đi đăng kí thủ tục tham gia mới được! Đại hội tình anh, chờ ta!

Nói xong trong ánh mắt liền hiện lên một vệt tinh quang hưng phấn...

Lúc này Huy nhớ ra điều gì đó nhìn xung quanh liền không thấy hai nàng đâu cả..., đi vào bên trong phòng hán thấy hai đứa vẫn đang nằm ngủ dưới đất liền mặt tối sầm lại. Đi lại Huy ôm lấy cả hai nàng, mỗi tay một người ôm lên, lúc này cả hai liền lại tỉnh giấc, dụi mắt kêu la bất mãn

- phu quân a, Lam Nhi vẫn rất buồn ngủ a! ~...

- Anh nhi cũng buồn ngủ...Zzz

Nói xong không đợi Huy trả lời liền lại ngủ tiếp trên tay hán... Cái này đúng là đủ kì hoa a!. Khẽ thở dài, Huy liền ôm lấy cả hai nàng đi nhanh ra ngoài, huy thật sợ cô nàng Anh Nhi

kia quay lại...

- --

...đi ra đến bên ngoài đường phố người rao hàng, người giao bán, người đi đường rất nhiều vô cùng đông vui tấp lập. Huy lúc này đang đi giữa đường, thân mặc quần áo trắng tinh, khuôn mặt đẹp trai ưu nhã, cộng thêm đang ôm theo hai cô nhóc trên tay khiến rất nhiều ánh mắt kì lạ nhìn tới nhưng mà hán vẫn thản nhiên không quan tâm bước nhanh trên đường

Lúc này đang đi giữa đường Huy liền nhìn thấy một đám người đang xúm lại chỉ chỗ bàn tán cái gì đó rất xông xáo, Huy đứng từ xa không nghe thấy rõ cho lắm, vì hiếu kì nên đi gần lại xem thử

- nhìn đứa nhóc này mặc quần áo trông rất kì quặc nha!

- ừm... Ai đòi con gái nhà ai mà lại mặc quần áo hở hang như vậy đi ra giữa đường cơ chứ? Thật mất hết lễ nghi mà!

- à! Hình như nàng chọc phải ai kia!

- ồ! Thú vị lại có cái để xem rồi

Xung quanh người bán xông xáo chỉ chỗ, cười nói liên tục. Huy khẽ đi lại lượn qua đám đông chui ra phía trước xem thử chuyện gì đang xảy ra liền nghe thấy tiếng hét lớn

Một tên khùng mặt hung tợn đại hán cầm theo một cây đại đao cười gần hết lớn nói

- hừ! Con nhóc to gan! Mày chán sống rồi hay sao mà dám nghịch vào đại đao của tao?

Đối diện bị tên đại hán hét là một cô gái tầm 16-17 tuổi, khuôn mặt nhìn cũng khá là dễ thương và xinh đẹp, tóc búi làm hai bên, thân mặc một chiếc áo sơ mi trắng khoác bên ngoài, dưới đùi mặc một chiếc quần đùi vải ngắn, trên tay cô lúc này cầm theo một chiếc máy ảnh vừa cười vừa chụp, lâu lâu lại sờ chiếc đại đao của tên đại hán nói

- aha! Vị đại ca này đóng phim hay gì mà nhìn hung tợn vậy? Chẳng lẽ đóng vai ác trong phim! Ôm phải ha! Tiểu muội cũng là diễn viên kiêm ca sĩ nè! Có thể cho ta biết mọi người ở đây đóng phim gì được không a?

Mọi người dân chúng xung quanh đứng nhìn đưa tay chỉ chỗ đủ thứ, bọn hán không biết đứa nhóc này là con cái nhà ai mà ăn mặc quái dị, cách nói chuyện thì cũng kì dị không kém!

Nếu nói lúc này người ngạc nhiên nhất là ai thì phải nói đó dĩ nhiên là Huy rồi! Hán không tin nổi vào mắt mình nữa, chớp mắt lại vài lần hán khẳng định không có hoa mắt! Trước mặt hán dĩ nhiên là người thật! Một cô gái mặc quần áo hiện đại, tay mang theo smartphone hình quả táo nhìn thôi cũng nhận ra rằng cô nàng này vậy mà lại là người xuyên không giống hán! Mà cũng không giống lắm vì hán là trọng sinh mà cô bé này giống như là trực tiếp xuyên qua vậy!

Đang ở trong sự mộng bức Huy ngoài tai lại nghe được âm thanh của tên đại hán kia hét lớn

- tiểu nữ tử, ngươi biết ngươi đang trêu chọc ai đâu? Ta là người của thiên ung bang, cả khu phố này không ai dám đụng đến ta cả! Vậy mà ngươi dám trêu đùa đến bốn đại gia ta, có muốn chết hay không??

Bị chửi liên tục mà mặt của cô nàng này vẫn tỉnh bơ! Cô đi lại gần tên đại hán lấy tay chọc vào lách hán cười vui vẻ

- hi hi đại ca diễn xuất giỏi ghê! Mà bây giờ chưa diễn nên không cần phải làm mặt hung thần ác sát như vậy đâu nha~ cười nên giống tiểu muội nè cho đời nó tươi đẹp a~

Huy một bên đứng nhìn môi khẽ run lên đưa nháy mắt liên tục thăm nghĩ " cô gái này quả thật là tìm đường cụt a... "

Bị con nhóc này lấy tay chọc vào người mình tên đại hán này liền nổi gân xanh, khuôn mặt đỏ lên, tay cầm đại đao đưa lên chém xuống hướng cô gái kia hét lớn

- tao không phải là chưa nhắc nhở con ranh con mày đầu đấy! Giờ thì đi chết đi!!

Ánh đao loé lên chém xuống đầu của cô gái khiến nàng đang cười vui vẻ, nụ cười liền tắt lại thay vào đó là mắt tròn tròn lên, chân run rẩy khó tin nhìn vào lưỡi đao đang đánh xuống mặt mình. Nàng lúc này mới biết tên đại ca kia không phải nói đùa a...!. Vì sợ quá nàng liền nhắm mắt lại hét toáng lên. Những người xung quanh lúc này cũng ngừng chỉ chỗ mà quay đi chỗ khác như là không muốn nhìn thấy cảnh tiếp theo vậy...

" Keng " một âm thanh thuần vang, tất cả mọi người liền xông xáo rộn ràng bên ngoài, cô nàng kia cảm thấy mình vẫn không có bị gì hết liền khẽ mở mắt ra nhìn về phía trước. Nàng mở mắt ra thứ đập vào mắt nàng chính là một thân hình nhìn bình thường đang đưa tay chặn lấy cây đại đao nhưng cảm giác vô cùng to lớn đang đứng trước mặt nàng, người này mặc quần áo màu trắng cao ráo, bộ tóc dài đang quay lưng đứng nhìn về phía mình, giọng nói nhẹ nhàng của người này lại vang lên bên tai nàng

- cô không sao chứ?

Nhìn từ sau không thấy mặt người này nhưng nàng đoán chắc là một vị soái ca nào đó nhảy ra cứu mình, anh hùng cứu mỹ nhân đây mà!. Nàng đi lại gần tay cầm mấy ảnh bám lấy đuôi áo của huy giọng e ngại nói

- cảm ơn vị đại ca này cứu giúp...

Nàng lúc này khuôn mặt đỏ lên, quên mất luôn cả việc mới vừa này bị tên kia sút một đao chém rớt...

Một bên tên đại hán lấy đao chém xuống bị Huy dùng tay chặn lại nhất thời cảm thấy kinh ngạc ngậy người! Tên này vậy mà dùng tay không đỡ lấy đại đao của hán, cơ thể có cỡ nào buh hán cơ chứ!. Ánh mắt hán hiện lên chút e rè nhìn về phía Huy mắng

- ta là người của thiên ung bang, thằng nhóc người khôn hồn thì tự động đi ra nếu không ta...

Lời còn chưa nói hết cổ hán liền cảm thấy lạnh lạnh, mắt tròn ngược lên đưa tay chỉ về phía Huy, khuôn mặt dữ tợn như muốn nói gì đó nhưng không nói lên lời liền nằm bệt xuống đất máu từ cổ chảy ra... Đã chết!.

người xung quanh nhìn thấy có giết người liền hét âm nhao nhao lên

Cầm thanh kiếm, Huy khẽ vẩy nhẹ một cái liền đập vào trong kho hệ thống, khẽ phui tay cười lạnh. Huy trước nay chơi game thực tế ảo rất nhiều, kinh nghiệm chiến đấu cũng rất nhiều! Mạnh mẽ nhanh, gọn, lẹ chính là đức tính của hán! Tên kia không cần nói ra hết câu huy liền cho hán một kiếm đi đời bà nội nhà nó luôn!. Nhìn về phía cái xác Huy nhủ thầm nói

- cái tên thiên ung bang sau mình lại gặp bọn hán suốt vậy...? Nhìn thấy mấy tên cận bã này là lại thấy xúc động muốn cho mấy tên lưu manh thích tỏ ra nguy hiểm này vài kiếm rồi!

Khẽ phát nhẹ tay của mình Huy nhìn về phía cô gái đang ngồi bệt dưới đất ôm lấy cái điện thoại iphone vào trong ngực, cả người run rẩy nhìn về phía xác chết tên đại hán kia!. Quả nhiên là cô nàng nàng nhìn thấy người chết nên xúc động rồi.

Huy đi lại ra chỗ via đường đang có rất nhiều người đứng liền dừng lại trước hai cô bé đang nằm tựa tường ngủ ở đó, Huy khẽ đưa tay lên vỗ má hai nàng gọi nhưng cả hai chỉ hơi nhủu mày liền lại ngủ tiếp...

Huy bó tay rồi, hai đứa này chính là heo ngủ chuyển thể mà!. Thở dài vài tiếng hán lại đi lại phía cô gái đang thần thờ run rẩy nhìn về phía xác chết. Huy nhìn thẳng vào mắt nàng nói

- sợ lắm sao?

- hán muốn giết cô đấy!

- hán là người xấu vì thế cô không cần phải sợ hãi vì ta giết hán đâu!

Nghe câu nói của Huy cô nàng đột nhiên chuyển động đôi mắt như sắp khóc nhìn hán. Sau đó không chần chừ nàng liền ôm lấy hán khóc to

- hức hức... đại ca ta sợ a... ta muốn về nhà...! ta muốn về nhà...

Huy ôm lấy vỗ vỗ vai của nàng nhẹ nhàng hỏi thăm

- ừm! Vậy cô tên gì? Nhà ở đâu?

Nằm trong lòng Huy khóc nghe được hán hỏi đôi mắt tròn xoe ngập nước mắt thành thật trả lời

- đại caca ta tên là hà thiên thiên, năm nay ta mười bảy tuổi, nhà ta làm trường trình ca nhạc show bit lên rất nổi tiếng chắc caca người cũng biết nhà hát

nổi tiếng " thiên đường mộng mơ " a! Chỗ đó ở gần khu vực macao trung quốc, chỗ nhà đô thị trung cư " một tay che đất " đang xây á! Caca người có thể giúp ta quay trở về nhà được không?

Cô nàng thiên thiên này nhìn Huy với ánh mắt mong chờ, mà trong khi đó nội tâm Huy đang vô cùng xôn xao thầm nghĩ

- " thiên đường mộng mơ " là quý gì...?, " Một tay che đất" là cái địa phương nào nha...?

.....

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Tiểu JJ muốn nổi dậy!

Nhìn thấy đối phương đang suy tư, Thiên Thiên biết hẳn đang nghĩ gì ánh mắt loé lên tia sáng trở lên âm thầm ủ rũ

- sao vậy đại ca? Có thể đưa thiên thiên về nhà không?

Cô nàng bám lấy tay Huy khuôn mặt đáng thương nói. Nhìn nàng khuôn mặt xinh đẹp dễ thương tỏ ra ủ rũ thì Huy bình thường sẽ không ngại mà ra tay giúp đỡ nàng. Nhưng đây là làm sao? Nàng toàn nói mấy cái nơi tên lạ hoắc thì hẳn làm sao giúp đỡ bây giờ?. Ngừng mặt lên huy gãi ót cười nói

- a! Xin lỗi nha, mấy nơi cô nói tôi đều không biết nó ở nơi nào a...! Mà cô nói bản thân ở trung quốc hả?

Nghe Huy nói thiên thiên khẽ nhăn mày lại, nàng nghĩ rằng người này đang cố ý trêu mình rồi, cùng là người trung quốc làm sao không biết đây?. Ánh mắt từ đáng thương liền chuyển qua làm nũng vũ mị ôm lấy cánh tay hắn nói

- đúng rồi đại caca! Ta là người hoa hạ, cả hai ta cũng vậy mà! Vì vậy caca làm ơn giúp đưa tiểu muội về nhà đi! Muội sẽ đáp ứng mọi điều caca muốn a~!

Thiên Thiên đưa ngón tay lên môi cắn nhẹ, ánh mắt kiều mị nhìn Huy khiến hắn không khỏi khẽ run lên một cái, trong lòng thầm hô " chết mịa, đúng là hot girl hiện đại vẫn là rất tốt mà! ". Khẽ lắc đầu Huy lấy lại tinh thần cười nhẹ trả lời

- ừm... Tôi không phải người trung quốc nha! Tôi là người việt nam, con cháu của dân tộc lạc việt, " nước cộng hoà chủ nghĩa việt nam ", nên đừng hiểu lầm nha!

Huy nói rất rõ và rành mạch, ý muốn để cô biết rằng mình không phải là người trung quốc.

Nghe được câu trả lời của Huy cô nàng ánh mắt liền toát ra sự kinh ngạc, cô không tin được rằng một tên người ngoại lai mà lại nói được tiếng trung thuần nhuễn thế nha! Cô xích lại gần Huy, đưa bàn tay nhỏ cầm lấy tóc dài của Huy rồi lại sờ lấy quần áo khuôn mặt càng tỏ ra kinh ngạc hơn nhìn hắn nói

- ra là vậy à... Việt nam em có nghe nói nhiều rồi! Nhất là môn đá banh gần đây thật sự là nổi tiếng châu á nha. caca... Anh gì ơi, quần áo với tóc này đều là vật cải trang sao? Quần cũng rất mượt nha! Ít nhất đều thuộc loại thượng đẳng mua tận mấy vạn a!

Thiên Thiên ánh mắt sáng lên sờ mò quần áo Huy, là một thiên kim tiểu thư nàng rất là rành về khoản này, quần áo toả ra mát lạnh khiến nàng rất thoải mái và dễ chịu!. Huy cười nhạt, đang định cầm tay cô mang ra thì từ đằng sau hắn liền cảm nhận được có cổ ánh mắt nhìn chăm mình, khẽ xoay đầu lại nhìn liền thấy Anh Nhi hai đứa đang nhìn mình chăm chăm ánh mắt tròn to nhìn hắn

- Phu Quân...!

- Phu Quân cô ấy là ai...?

Hai nàng vừa nảy nghe xung quanh ồn ào quá liền tỉnh lại dụi mắt, vừa nhìn thử xem có chuyện gì thì bất gặp cảnh phu quân hai nàng đang thân mật với một cô gái lạ không ghen mới là lạ á. Cả hai đều tròn mắt nhìn, khiến Huy có chút chột dạ, đứng dậy đi đến chỗ hai nàng xoa đầu cả hai cười hiền lành

- a.. không có gì đâu hai đứa, phu quân gặp phải người ta gặp nạn liền ra tay giúp đỡ thôi... Ân! Chỉ giúp đỡ thôi... Được rồi chúng ta đi thôi Anh Nhi, Lam Nhi!

Huy cầm lấy tay hai nàng tiêu soái dắt đi khỏi đám đông, cô nàng kia được huy cứu, làm gì cũng làm rồi còn lại để cô tự lo đi.

Thiên Thiên nhìn anh chàng soái ca này tiêu soái bỏ đi khuôn mặt liền có chút hồng hiện lên, vẻ mặt có cảm giác mát mát gì đó. Khẽ liếc mắt nhìn xung quanh nơi xa lạ này và toàn ngoại xa lạ đứng xung quanh nhìn cô khiến nàng thật sự khá là sợ, không nhìn nữa nàng liền đuổi theo Huy tay cầm điện thoại hô

- anh gì ơi đừng đi, cho em theo với... Đi chậm thôi...

- --- chiều tối ở trước cửa một nhà khách điểm----

Huy dùng chân khựng lại nhìn về phía trên tấm bảng ghi " nhà trọ khách an " khẽ cười nhẹ tìm được chỗ nghỉ đêm rồi, hơi quay mặt lại nhìn ba đứa Nói

- hôm nay chúng ta sẽ nghỉ ở đây! Mấy đứa thấy có được không?

Anh Nhi và Lam Nhi không có ý kiến gì vì phụ quân quyết định các nàng đều nghe theo, chỉ có bên cạnh cô nàng Thiên Thiên nhao nhao ánh mắt tò mò đánh giá cười nói

- ngôi nhà này nhìn rất đẹp a! Chúng ta ở lại đây đi nha anh Huy~

Thấy cô nàng cứ nhảy tung tung lên không có ý tứ gì hết, Huy chỉ đành xoa trán mình cười khổ. Hồi nãy cô nàng cứ bám theo hần khẳng khẳng đòi đi cùng, Huy cũng nói hết sự thật là bọn hần đã xuyên qua thế giới khác cho nàng nghe, vậy mà cô nàng chỉ hơi ngạc nhiên chút rồi lại cười nói bình thường, cứ nhất quyết đòi đi theo hần...

Huy cũng không biết rằng cô nàng này đọc rất nhiều tiểu thuyết ngôn tình xuyên không đủ thể loại, nên xuyên việt cũng miễn dịch với nàng rồi! Nếu nói đến xuyên việt thì cô nàng này điều nghĩ đến đầu tiên sẽ là gặp được hoàng tử hoặc hoàng thượng, sau này vượt qua bao gian khó rồi đến với nhau... nếu biết được không biết hần sẽ nghĩ gì nữa... Rõ khổ mà.

...

Dắt cả ba đứa vào bên trong quán Huy cảm thời vàng đáp cho ông chủ khiến ông chủ quán và Thiên Thiên ngạc nhiên vô cùng, cũng nhờ vậy mà ông chủ trả lại Huy cả hộp lượng bạc để sau này sẽ tiện thanh toán hơn.

Giao tiền xong Huy dắt cả ba lên căn phòng của mình, dặn dò ba nàng một chút là mình có việc muốn yên tĩnh một mình, bản thân thì đi ra góc nhà ngồi xuống gọi ra hệ thống.

- Hệ thống ngươi đâu rồi?

Âm thanh quen thuộc lại vang lên trong đầu Huy

" keng! Chủ thân có gì sai bảo bốn hệ thống? "

Từ trong kho hệ thống Huy móc ra một viên đá màu xanh cầm trên tay hỏi

- hệ thống ngươi nói là viên linh thạch này có thể tu luyện?

Huy trước nghe hệ thống nói linh thạch có nhiều tác dụng nhưng suy nghĩ một hồi chẳng thấy cái nào có thể sử dụng lúc này cả, vì vậy lựa chọn tu luyện là cách tốt nhất!

Nghe được Huy hỏi hệ thống âm thanh thành thật trả lời.

" Keng! Linh thạch thượng phẩm có thể tu luyện hấp thu linh khí đề cao tuvi bản thân! Nếu chủ nhân tu luyện bình thường thì để hấp thu 1 viên linh thạch thượng phẩm sẽ mất một tháng! Nhưng có hệ thống ở giúp chủ nhân thì chỉ cần một đêm là hấp thụ hoàn tất! Tốc độ nhanh hay chậm đều phụ thuộc vào tuvi của người dùng mà thôi "

Huy nghe hệ thống giảng giải khá hiểu rồi nhưng chưa biết cách tu luyện đành hỏi tiếp

- hệ thống! Ta muốn tu luyện thì phải làm sao?

Âm thanh máy móc lại vang lên

" Keng! Chủ nhân chỉ cần đặt nó xuống đất, cơ thể ngồi cạnh nhắm mắt lại cảm nhận, nếu bắt được luồng khí lạnh thì cố hấp thu nó vào là được! "

Nghe nói vậy Huy liền ngồi bệt xuống đất, hai tay dể lên đùi nhắm mắt lại. Được một lúc xung quanh cơ thể liền cảm nhận được một luồng khí lạnh lạnh bao quanh, nghe theo hệ thống nói hần cố gắng hấp thu những khí này vào người mặc dù cảm nhận được rất là yếu.

Huy lúc này vô cùng hưng phấn, thì ra đây là cảm giác tu luyện nha, trước nay tuvi tăng âm âm cảm giác vi diệu vô cùng nay mới cảm nhận được tu luyện cảm giác ra sao...

" Keng! Hội chủ nhân hấp thụ linh khí, công năng tu luyện khởi động "

" Keng! Tuvi tăng lên trúc cơ tầng sáu! "

" Keng! Tuvi Tăng lên trúc cơ tầng bảy! "

- --- mấy tiếng sau đó ----

" Keng! tuvi tăng lên kết đan tầng hai! "

" Keng! Linh khí không đủ không thể hấp thu! "

Nghe hệ thống nói Huy khẽ thở ra một hơi trọc khí màu trắng, ánh mắt khẽ mở ra hiện một tia tinh quang, xung quanh cơ thể khí chất cũng thay đổi một ít, khuôn mặt vốn đẹp trai giờ nhìn càng đẹp hơn. Huy Nhìn xung quanh hiện tại trời vẫn còn đang tối liền khẽ nhắm mắt lại hỏi hệ thống

- ề hệ thống! Ta lên kết đan rồi phần thưởng tăng tuvi đâu?

... Đường như nghe được lời Huy nói hệ thống liền im lặng không nói gì...

Huy chờ mãi không thấy gì liền cảm thấy bức bối lại

- hệ thống! Quà của ta đâu??

Âm thanh hệ thống vang lên

" Keng! Chủ nhân thăng lên kết đan được thưởng một hộp quà may mắn! "

Huy cười cười, phải thế chứ ta mất công tăng tuvi thì phải được thưởng nha!. Không đợi được nữa Huy liền kêu lên

- hệ thống cho ta mở gói quà may mắn!

" Keng! Mở thành công, chủ nhân nhận được nhẫn ẩn tức [phẩm chất:??], [Tác dụng: sử dụng xong có thể ẩn dấu thay đổi khí tức tuvi của mình, chú ý: chỉ ẩn dấu được người khác trên mình hai đại cảnh giới!]

" Roẹt " một chiếc nhẫn màu xanh hiện trong lòng bàn tay của của Huy. Khẽ đeo nhẫn lên ngón tay âm thanh hệ thống vang lên

" Keng! Sử dụng nhẫn ẩn tức! Chủ nhân có thể tùy thời thay đổi tuvi của mình! "

- cho ta tuvi về trúc cơ tầng một!

" Keng! Sử dụng hoàn tất, khí tức của chủ nhân đã quay về trúc cơ tầng một! "

Nghe được hệ thống nói Huy cảm nhận khí tức của bản thân thật sự là yếu đi rất nhiều liền khẽ gật đầu hài lòng. Đúng lúc này bên tai Huy vang lên giọng nói trong trẻo của con gái

- anh Huy? Anh làm gì mà cứ gật đầu một mình vậy?

Khẽ gật này người thót tim, Huy mở mắt ra nhìn đối diện mặt mình là một cô nàng tóc đen nhánh xoã xuống mặc áo sơ mi trắng nhìn rất khiêu gợi đang kề mặt mình. Dưới quần Huy từ lúc nào thằng nhỏ tiểu jj đã nổi dậy phản ứng đòi ăn...

Hơi nhìn về phía Anh Nhi và Lam Nhi đang ngủ rồi lại nhìn về khuôn mặt gợi tình trước mắt mình, Khẽ lắc đầu, kìm nén thăng dục của mình, lấy lại tâm tình Huy cười nhẹ nói

- Tiểu Thiên đi ngủ thôi muộn rồi, anh cũng đi ngủ đây....

Nói xong hắn liền ngại ngùng, nằm xuống đất ngủ để lại cô nàng Thiên Thiên mặt ngơ ngác không hiểu là chuyện gì xảy ra...?

Trong đầu Huy lúc này suy tính về việc ngày mai sẽ làm, môi khẽ nhếch lên cười nhạt

- Đại hội tinh anh sao? Mai ta sẽ có mặt...!

Vừa lúc Huy ngủ say thì trên trời sấm sét nổi lên cuộn cuộn thành từng đoàn rồi đánh một cột lôi đình xuống dưới, mục tiêu là căn phòng bọn hắn đang ở!...

.....

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Ta không phải đến để xem! Ta đến để trang bức!

Một buổi sáng tinh mơ ánh nắng vàng soi vào khuôn mặt tuần mỷ bình thân yên giấc của một mỹ nam nằm dưới đất được hiện lên như một bức tranh vẽ sơn màu vô cùng đẹp đẽ, những tiếng chim ngân nga chào đón buổi sáng này mới.

Nhưng sự yên bình không được bao lâu bị phá hủy bởi một tiếng kêu chói tai...

- aaaa...! Phu quân! Dậy mau lên... Phu quân dậy mau...!!!

- Phu quân dậy mau! Có chuyện không tốt! Lạp!

Đang ngủ say Huy liền bị tiếng kêu đánh thức, khẽ nhú lông mày, đôi mắt sáng rực như đại bàng khẽ mở ra... Hắn hơi nhú mày nhìn về phía trước liền thấy Anh Nhi, Lam Nhi và Tiểu Thiên đang ngồi trước mặt hắn. khuôn mặt các nàng đều hiện nên sự hoảng sợ làm huy nhíu chặt ánh mắt lại hỏi

- làm sao? Có chuyện gì mà nhìn căng thẳng vậy? Có ai bắt nạt các nàng sao?

Nhìn thấy Huy tỉnh lại các nàng khuôn mặt rạng rỡ lên như tìm được chỗ dựa an toàn vậy. Nghe hắn hỏi các nàng đều khẽ lắc đầu, Tiểu Thiên đưa ngón tay chỉ lên trần nhà nói

- không có ai bắt nạt bọn em cả, anh Huy thử nhìn lên trần nhà xem!

Nhìn thấy Tiểu Thiên chỉ tay lên trần nhà Huy cũng ngược nhìn lên theo, nhìn lên trần nhà ánh mắt hắn liền trợn lên kinh ngạc. Trên trần nhà giờ thùng một lỗ vô cùng lớn, chẳng chút vết cháy xém như bị đốt vậy, đến nỗi ánh sáng soi vào sáng rực cả căn phòng.

Huy lúc này trong lòng gào thét " con mẹ thằng nào lửa đêm đốt phòng bố??? ".

Lắc đầu Lậy lại tâm tình hắn quay sang phía ba nữ hỏi

- mấy đứa nửa đêm có biết chuyện gì xảy ra không?

Nghe Huy hỏi mình chúng nữ đều đồng dạng lắc đầu, Lam Nhi nhìn lên trần nhà nói

- bọn muội buổi sáng thức dậy đã thấy thế này rồi phu quân...

Nghe được tam nữ cũng nói không biết chuyện gì xảy ra Huy liền nhíu chặt lông mày lại suy nghĩ. " Nửa đêm kẻ nào rảnh háng đi đốt trần căn phòng của hắn cơ chứ? Đã thế còn khiến mình không phát giác ra được... Kì lạ, kì lạ...? ". Biết càng suy nghĩ nhiều càng tổn chất cano cho bộ não liền dứt khoát không nghĩ nữa mà quay sang hệ thống hỏi

- Hệ thống! Chuyện gì xảy ra vậy? Sao nửa đêm căn phòng của ta liền bị đốt thùng một lỗ to tướng trên trần nhà mà ta không hề hay biết là sao???

Huy nói dứt câu âm thanh hệ thống lại vang lên, bên trong có chút âm hoá sự lười nhác

" Keng! Chủ nhân không cần hoang mang! Đêm qua chủ nhân đột phá kết đan cảnh, cứ lên đến kết đan thì muốn độ cảnh giới mới thì sẽ phải chịu một lần thiên kiếp giáng lâm! Mà chủ nhân bất hack tu luyện đột phá không cần trải qua thiên kiếp nên tối qua sau khi chủ nhân ngủ thì thiên đạo tập kích bất ngờ giáng lôi kiếp tấn công chủ nhân!, lôi kiếp đi theo đường thẳng xuống dưới lao về phía chủ nhân nên thiêu cháy một lỗ thùng phía trên trần nhà thế đó! "

Nghe hệ thống giải thích Huy liền hiểu ra mọi chuyện! Ra là thiên đạo lão ca đánh lên hắn... Mà khoan... Thiên đạo đánh lên hắn... Mà Mẹ Tổ Cha nhà thằng thiên đạo! Vậy mà dám đánh lên lúc ông mày đang ngủ?!

Àn! Suy nghĩ kĩ lại Huy nhìn thấy lỗ hổng to đùng trên óc nhà rồi lại đưa tay mình lên nhìn xem, thấy bản thân vẫn bình thường mà? Không phải nói ta bị thiên đạo tập kích sao? Nhìn bản thân vẫn bình thường, phong thái vẫn phi phàm nha!

Dường như nghe được hắn đang suy nghĩ cái gì hệ thống lại lên tiếng nói

" Keng! Vì chủ nhân đang chìm trong cơn say mộng tình, bản hệ thống thấy chủ nhân gặp nguy hiểm cấp bách nên đành phải ra tay ngăn đạo thiên kiếp đó lại, triệt để đắc tội thiên đạo chỉ vì bảo vệ chủ nhân đó! "

Huy nghe hệ thống nói trong lòng có chút ấm áp thầm hô " ra là tên hệ thống này vẫn thương hắn nha! ". Nhìn về phía trần nhà thối mấc một điều nên hỏi tiếp

- hệ thống đại thần! Vậy tên thiên đạo đó đâu rồi? Có còn tìm đến muốn gây phiền toái nữa không...?

Huy hỏi, Hệ thống âm thanh liền vang lên bên trong giọng có chứa chút sự kiêu ngạo

" Keng! Bản hệ thống mà đã ra tay thì chủ nhân cứ việc yên tâm! Lão già đó bị bản hệ thống một tay bóp chết rồi! "

" Keng! Nhắc nhở chủ nhân, Vì sự cân bằng của thế giới này, lần sau chủ nhân có gặp nguy hiểm bốn hệ thống cũng sẽ không ra tay nữa đâu! Chủ nhân nên nhớ kỹ điều này! "

Lấy sự việc hôm qua nếu không có hệ thống trợ giúp hẳn hệ có lẽ Huy trong giấc ngủ liền bị thiên kiếp đánh cho hồn phi phách tán, muốn trọng sinh lần nữa căn bản cũng sẽ không còn cơ hội. Cho nên nói hệ thống là vị cứu tinh của hắn cũng không sai!

Khẽ lắc đầu Lấy lại tinh thần Huy nhìn về về phía trước liền thấy ba cô nàng đang nhìn hắn chăm chăm, hắn đưa tay lên gãi đầu cười cố ý nói lảng tránh sang sang chuyện khác

- hắc hắc... Không có gì đâu mấy đứa. Đứng rồi, các nàng đi tắm rồi thay quần áo đi! lát anh đưa cả ba đứa đến một nơi vui lắm! Còn đây là quần áo mới anh mới mua nha, mấy đứa tắm xong rồi mặc vào thử đi!

Nói xong Huy móc từ kho hệ thống ra mấy bộ quần áo dài đủ loại màu sắc mà hắn trước mới kiếm được mà tự bản thân hắn cho là đẹp nhất đáp cho các nàng mặc.

Nhận được quần áo mới của Huy cho, vì hôm qua đến giờ các nàng chưa được tắm qua nên quanh người liền hơi bốc nên mùi của mồ hôi. Thấy vậy Chúng nữ cùng kết bạn với nhau mặc kệ Hắn một mình ở lại, cùng đi vào trong phòng tắm riêng khá nhỏ ở bên trong tắm cho nhau, tiếng cười đùa vọng ra bên ngoài...

Ngồi ngoài này giờ Huy nghe được trong phòng tắm âm thanh chúng nữ vui đùa với nhau mà không biết vì sao trong cơ thể hắn tự nhiên nóng rực lên nghĩ về hình ảnh trong phòng tắm...

" Không được, mình phải kìm nén.... "

Ngừng đầu lên trời suy nghĩ vẩn vơ, đột nhiên hắn nghe được trong phòng tắm truyền ra tiếng nói

- không ổn rồi... Lam Nhi quên mang áo trong rồi Thiên tỷ ty!

- kệ đi Lam Tỷ! Chúng ta giúp Thiên tỷ cò kị cơ thể đi! Lạp!

- aaa ah~ mấy đứa làm gì vậy...! Mau buông tỷ ra...

Trợn tròn mắt nhìn vào phía trong phòng tắm, từ trong quần hắn tiểu jj lại nổi lên kháng nghị đòi ăn rồi... Nhớ ra gì đó Huy liền thò tay vào bên trong không gian hệ thống móc ra mấy bộ quần áo lót hiệu con mèo con.

Hắn chọn một hồi rồi đưa tay lên cầm ba bộ áo lót và quần lót nhìn khẽ gật đầu mỉm cười nhẹ

- ân! Chắc tắm này đủ vừa rồi... Được rồi không phải ngại, mình chồng của các nàng mà... Ân đúng rồi, không việc gì phải ngại hết, nhìn thấy nhiều rồi không phải ngại...

Nói xong Huy liền ngồi dậy mặt dày đi về phía căn phòng tắm nhỏ mở toang ra giờ ba bộ quần áo lót cười nói

- Anh Nhi và Lam Nhi, cả Tiểu Thiên nữa mau nhìn xem anh có gì này.....

Huy nhìn về phía căn phòng thấy cả ba đứa đang khoả thân. Anh Nhi và Lam Nhi hai bên đang ôm lấy lấy Tiểu Thiên, Lam Nhi bên trái đang đưa tay xoa bóp ngực Tiểu Thiên, Anh Nhi thì bên phải dùng ngón tay đưa vào cái hang động màu hồng ẩm ướt giữa háng của Tiểu Thiên đang dặng ra nghịch ngợm khoái chí, Thiên Thiên bị tấn công từ hai phía không thể làm gì khác ngoài rên rí...

Từ lúc Huy bước vào phòng bốn đôi mắt bỗng nhiên nhìn nhau, ba nữ cũng dừng lại hành động của mình... Cả thế giới bỗng rơi vào sự im lặng...

Huy cảm giác không khí có gì đó không đúng rất là ngọt ngào liền đưa tay lên đầu gãi nhẹ cười nói

- a... Anh để quần áo trong ở đây nhé... Mấy đứa cứ tiếp tục đi... Anh không nhìn thấy gì đâu hì...

" Rằm " nói xong huy liền bước ra ngoài đóng sầm cửa lại đưa tay lên trán lau mồ hôi, bên trong không khí thật cmn ngạt thở..., từ dưới quần thẳng nhỏ jj đã phảng kháng quyết liệt ngày một to hơn như muốn thoát khỏi trong quần vậy...

Cố dịu lại tâm tình bất ổn, Huy ngồi dậy đi xuống dưới phòng khách tân của quán trọ, hắn kể cho ông chủ nghe về căn phòng bị hủy và đưa thêm tiền để bồi thường cùng mua đồ ăn sáng, sau đó lại quay trở lại phòng

Mở cửa vào phòng Huy liền nhìn thấy ba nàng đã ngồi trên giường cùng nhau rồi!. Lam Nhi mặc một bộ quần áo dài màu xanh nhạt, bộ ngực to hơi phồng ra sau áo, tóc của nàng buộc ngắn lên phía sau đầu nhìn khá là thành thực. Anh Nhi thì mặc một bộ quần áo dài màu tím nhạt, tóc được cột lên làm hai bên nhìn rất đáng yêu. Còn Tiểu Thiên thì mặc một bộ áo dài màu hồng, tóc để xoả xuống nhìn vô cùng xinh đẹp, nàng lúc này khuôn mặt đang đỏ bừng cúi mặt dúc ở phía sau Anh Nhi và Lam Nhi không nói gì...

Huy đi vào phòng cười nhẹ làm như không có chuyện gì xảy ra, đưa túi đồ ăn cho các nàng nói

- mấy đứa ăn đi! Xong cùng anh đi ra ngoài nha!

Anh Nhi và Lam Nhi cầm lấy đồ ăn, vừa ăn vừa nói chuyện vui vẻ. còn Tiểu Thiên thì vẫn cúi đầu khuôn mặt đỏ bừng rụt rè ngồi ăn phía sau...lâu lâu nàng khẽ liếc trộm nhìn Huy một cái sau đó khuôn mặt đỏ bừng nên lại cầm cúi ăn

Huy lúc này thánh giác à Thị giác vô

cùng tốt hành động của Tiểu Thiên làm sao mà thoát khỏi ánh mắt hấn được?. Khẽ nở nụ cười tà mị H

.....

Từ trong một quán thuốc đi ra, khoé miệng Huy khẽ cười nhẹ, cuối cùng hỏi thăm mãi hấn cũng biết được nơi sẽ diễn ra cái "đại hội tình anh" đó ở đâu rồi. Cái đại hội đó được tổ chức ở trong kinh thành cách nơi này cũng không xa lắm, theo chỉ dẫn của ông chủ quán thì đi bộ mất nửa tiếng là sẽ tới!

Nhìn Huy từ quán bước ra Anh Nhi và lam Nhi liền chạy lại ôm xoa lấy hấn cười nhí nháy

- phu quân! Lam Nhi muốn ăn bánh màn thầu!

- phu quân, Anh Nhi muốn ăn kẹo hồ hồ! Lạp!

Bị ôm Huy liền cười toả nắng xoa đầu hai nàng cười nói.

- được rồi! Để lát đi dọc đường phu quân mua cho nha!

Hỏi liếc mắt nhìn về phía Tiểu Thiên vẫn đang đỏ mặt đứng rụt rè một mình Huy liền đi lại gần đặt tay lên xoa đầu nàng cười nhẹ

- Tiểu Tiên Thiên từ sáng đến giờ em sao vậy? Rất kì lạ a?

Nghe huy nói Thiên Thiên khuôn mặt càng đỏ hơn lác đầu liên tục nhìn rất dễ thương!

Dẫn theo ba đứa vừa đi vừa nói Huy liền nghiêm mặt lại hỏi Tiểu Thiên

- Tiểu Thiên có thể nói cho anh biết em vì sao lại đến được nơi này không? Biết đâu anh có thể giúp em đó!

Đi sau cùng rụt rè này giờ nhìn thấy vị soái ca trước mặt này nghiêm mặt lại hỏi trong đầu nàng tự nhiên hốt hoảng, cúi đầu giọng ní nhí nói

- em... em cũng không biết nữa... Em đang đạp xe đạp tập thể dục liền thấy cái gốc cây có vòng tròn màu đen nhìn rất kì lạ... em tò mò sờ vào liền bị hút vào trong. Sau... Sau đó em liền xuất hiện ở nơi này a...

Nghe Tiểu Thiên nói Huy đưa tay lên cảm suy nghĩ mãi mà không ra liền quay ra hỏi hệ thống

- hệ thống! Ngươi có biết chuyện này là sao không? Nghe kì lạ quá!

Nghe Huy gọi, hệ thống âm thanh lại vang lên

" Keng! Theo bốn hệ thống được biết việc này có lẽ liên quan đến sự xáo trộn không gian với thời gian bị đảo lộn dẫn đến sinh ra hố đen không gian! "

Huy nghe hệ thống nói " hố đen không gian liền mù tịt, đợi hệ thống giải thích tiếp! "

" Keng! Hố đen không gian là một loại pháp tắc không gian ở trong vùng từ trường nhiễm nặng nên sinh ra! Chắc chủ nhân cũng biết hố đen vũ trụ chứ? Và cả tam giác quỷ ở trái đất! đó chính là những nơi không gian từ trường bị nhiễu loạn sinh ra sự đảo trộn không gian và thời gian kết thông với một vị diện khác! "

Nghe hệ thống giải thích huy liền gật gù tỏ ra đã hiểu!. Vậy ra

tiểu thiên vì bị hút vào không gian kết thông này nên bị dịch chuyển tới đây?

Vừa đi vừa suy nghĩ vẫn vơ một hồi liền nghe được phía trước âm thanh nhộn nhịp, người đông tấp lập, người đi qua lại bàn tán xôn xao

- này, Tiểu khương! Ngươi nghĩ năm nay ai sẽ vô địch?

- ta cũng không biết! Dựa vào năm ngoái nhị hoàng tử đạt được vị trí thứ nhất nên ta nghĩ năm nay sẽ vẫn vậy!

- ừm... Ta năm nay cũng dự tính tham gia xem thử may mắn có lọt vào vòng trong được không?

- hahaha! Tiểu khương, ngươi đùa chết ta rồi! Người tham gia đại đa số đều đạt đến trúc cơ ngươi nghĩ một kẻ luyện khí như ngươi có thể vượt qua không? Ta khuyên ngươi đừng đi chỉ làm mất mặt mà thôi

- Trần tam ngươi...!

Nghe bên cạnh hai tên võ giả đang nghị luận Huy liền cảm thấy hứng thú, dắt theo ba nàng tiến lại chỗ họ hấn chào hỏi

- hai vị đại ca này! Các người có biết chỗ đăng kí tham gia " đại hội tình anh " ở đâu không?

Hai tên võ giả đang cãi nhau liền nghe thấy phía sau vang lên giọng thiếu niên cùng quay lại nhìn, sau đó cười nói

- tiểu huynh đệ người cũng đến đây để xem sao? chỗ đăng kí ở phía trước đó! muốn lại xem thử cũng được!

- haha! Tuổi trẻ ta biết mà! Nơi này là đại hội nên vị tiểu ca này đến xem để tiếp thu kiến thức của cao thủ đó mà phải không nào haha...!

Hai tên võ giả cười nói khiến Huy hơi nhúu mày lại nhưng không có tức giận, đưa hai tay ra sau lưng, dắt theo ba nữ ngang nhiên đi qua cả hai cười nhạt nói

- ta không phải đến đây để xem! Ta đến đây để trang bức!

Nói xong hấn liền tiêu sái rời đi bỏ lại hai tên võ giả mộng bức đứng tại chỗ nhìn hấn...

Tại giữa quảng trường rộng lớn có một tên trung niên béo ngồi trên ghế cầm bút ghi sổ sách, trước mặt hấn lúc này là một dãy người rất đông đang xếp hàng chờ.

Lúc này tên trung niên béo ngừng mắt lên nhìn về một thanh niên tuấn tú, mặc quần áo trắng trước mặt. hấn liền hỏi

- tên, tuổi, tuvi, vũ khí

Nghe tên trung niên béo hỏi thanh niên liền khẽ cười nhẹ nói ra.

- Lâm Chấn Huy, 17 tuổi, Trúc Cơ tầng một, dùng tay và kiếm

Nghe Huy nói trúc cơ tầng một tên trung niên béo liền khẽ nhúu mày lại nhìn hấn nói

- người muốn làm pháo thí sao?

.....

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Trẻ trâu nhị hoàng tử ghi hận!

Huy khẽ nhúu mày lại nhìn tên trung niên béo, âm thanh lạnh nhạt nói

- người có ý gì?

Tên trung niên béo nghe Huy hỏi chỉ khẽ nhếch miệng coi thường, hấn cái này là nhìn thấy tên thiếu niên đẹp trai hơn hấn nhìn đã thấy ghét rồi, bây giờ nhìn thấy tuvi tên này yếu kém hấn mới được một phen ánh mắt coi thường. Trung niên béo cầm cái bút chỉ vào tờ giấy vừa ghi xong nói

- điền tên vào đây, Rồi ra giữa quảng trường tập hợp! Quản lý sẽ giải thích cho người

Huy cười nhạt một tiếng, đưa tay xuống cầm lấy bút ghi tên tiếng trung của mình vào tờ giấy. Hấn nhớ rằng bản thân mình không có học qua tiếng trung nhưng trong đầu ngôn ngữ tiếng trung lại xuất hiện rất rõ ràng? Có lẽ là do kí ức của thân xác này đi...

Điền xong tên, Huy không ở lại nữa mà dẫn theo ba nàng đi thẳng vào bên trong khu đài thi đấu quảng trường đến chỗ ngồi khán đài, Lúc này quảng trường rất là đông và tập tễn.

Vì quá chán không có gì làm Huy liền móc từ trong kho hệ thống ra một bộ bài lá 1,2,3...Q,K,A mà trước Huy từng dạy cho Anh Nhi và Lam nhi tập chơi. Ngồi một bên Tiêu Thiên nhìn thấy vậy cũng rất muốn chơi nhưng lại rụt rè cúi đầu lại thôi...

Một canh giờ trôi qua Huy và ba cô nàng vẫn đang ngồi chơi bài tiến lên với nhau

- Lam Nhi: 7 cơ

- Anh Nhi: K rô

- Huy: 2 cơ!

- Huy: 34567 đây! Anh thắng nha hai đứa! Haha

- Tiểu Thiên:.... -///-

Bốn đứa đang chơi bài vui vẻ với nhau thì bên trong quảng trường liền kêu lên tiếng nói lớn vang vọng khắp nơi

" CHÀO MỪNG TẤT CẢ CÁC ANH TÀI, TUẦN KIỆT TỪ KHẮP NƠI ĐẾN THAM GIA "ĐẠI HỘI TINH ANH" NGÀY HÔM NAY DO VƯƠNG TỬ THÀNH TỔ CHỨC! "

" TẤT CẢ NHỮNG NGƯỜI THAM GIA CHÚ Ý! GIẢI ĐẤU NÀY CHỈ DÀNH CHO NHỮNG THIẾU NIÊN ANH TÀI TỪ 20 TUỔI TRỞ XUỐNG "

" GIẢI ĐẤU SẼ ĐƯỢC BẮT ĐẦU SAU KHI TẤT CẢ THÍ SINH BỐC THĂM ĐỀ TRÚNG SÂN THI ĐẤU CHO VÒNG LOẠI ĐẦU TIÊN "

" VÒNG LOẠI ĐẦU TIÊN SẼ CHIA LÀM 20 SÂN THI ĐẤU HỖN CHIẾN, MỖI SÂN SẼ CÓ 100 NGƯỜI ĐƯỢC LỰA CHỌN! 2 NGƯỜI CUỐI CÙNG CÒN TRỤ VỮNG SẼ ĐƯỢC THAM GIA VÀO VÒNG TIẾP THEO! "

" NHỮNG THÔNG TIN KHÁC SẼ ĐƯỢC THÔNG BÁO SAU KHI VÒNG LOẠI KẾT THÚC! VÌ VẬY, CHÚC CÁC NGƯỜI MAY MẮN! "

âm thanh hùng hậu chứa đầy nội lực sau khi nói xong liền dừng lại, để lại một đám đông ngán ngát thí sinh nhao nhao lên kêu gào hiếu chiến

Mà ở nơi phát ra tiếng nói lúc này, một lão già ngồi cửa sổ nhìn ra ngoài mỉm cười, phía bên cạnh còn có một thiếu nữ mặc áo trắng cũng nhìn ra ngoài cười nói

- Đại tướng quân ngài vẫn uy phong như ngày nào, giọng nói chứa đầy nội lực không dứt, không cảm thấy bên trong có chút già yếu đi chút nào khiến tiểu nữ thật bội phục!

Lão già nghe đối phương nịnh vậy khuôn mặt cũng không xuất hiện chút tự kiêu nào mà chỉ đưa tay lên vuốt râu bạc cười nhẹ nói

- Tam công chúa quá khen! Lão phu già rồi tự biết lượng sức mình. Hết năm nay là tròn 400 tuổi của lão, có lẽ ta sẽ cáo lão về quê thôi! Trong năm nay ta sẽ cố gắng làm thật tốt công việc của bản thân trước khi giải ngũ... Và lại công chúa là người mang cực phẩm linh căn! Tương lai nhất định sẽ nhất phi trùng thiên! Tiếc là lão già này có lẽ sẽ không chứng kiến được ngày đó rồi!

Lão già khẽ thở nhẹ một cái lại nhìn ra ngoài cửa sổ, nhìn đám thiếu niên, thiếu nữ đang nhộn nhịp mà nhớ về tuổi trẻ ngày xưa của mình.

Bên cạnh thiếu nữ thấy vậy cũng không nói nhiều nữa mà nhìn về phía đám đông như đang tìm kiếm thứ gì đó.

.....

Nói về Huy lúc này thì hần và ba cô vợ của mình tay đang cầm lấy chiếc đùi gà vừa gặm ăn vừa bóc thăm xếp thi đấu. Người xung quanh liên tục quét ánh mắt về phía hần, kẻ thì coi thường, kẻ thì cười nhạo tên này không biết ứng xử nơi công cộng.

Huy cũng mặc kệ mấy tên này muốn nhìn gì thì nhìn, trên tay hần vẫn cầm chiếc đùi gà vừa gặm vừa cười nói chuyện với chúng nữ.

Đề ba nữ ở ngoài Huy liền Xếp hàng vào bên trong quầy phát vé dự thi. Sau khi nhận được tấm thẻ thi đấu Huy nhìn bên trên có ghi số 1, đại biểu cho hần sẽ tham gia thi đấu sân thứ nhất!. Ngồi Nghe tên quản lý nói một lát về luật lệ và cách thức thi đấu xong, hần liền ngồi dậy cười, chấp tay đã hiểu rồi bước ra ngoài hội tụ với ba nữ.

Lúc này ở bên ngoài gần quầy liền có một đám người thiếu nam, thiếu nữ tụ tập lại rất đông xôn xao lên khiến Huy cũng ghé ánh mắt lại nhìn

- oaaa kia là nhị hoàng tử phải không? Đẹp trai quá!! ta muốn sinh em bé cho chàng! Aaaaa

- ôi! Hoàng tử trong lòng em!thôi xong mình không chịu nổi nữa rồi, mình ngất đây...

- nhị hoàng tử nhìn rất là ngưu nha! Ta cũng muốn được giống ngài ấy!

Người vây xung quanh xôn xao bàn tán chỉ chỗ khiến cả khu âm âm như cái chợ vỡ vậy

Ở giữa đám đông một chiếc xe ngựa xa hoa, xung quanh được lấp vàng ngọc vô cùng lộng lẫy nhìn là có thể suy ra kẻ này thuộc vào phần tử kẻ giàu có!

Từ xe ngựa bước ra một gã thanh niên cầm một chiếc quạt gấp, thân mặc một bộ cẩm bào màu vàng, khuôn mặt thanh lệ vô cùng đẹp trai, bước xuống xe ngựa mỉm cười nhân nhạ nhìn xung quanh toát ra sự thanh tao không ai sánh bằng được, cứ như là thiên nga lạc vào bầy gà vậy!

Hần khẽ liếc một vòng rồi định hình tại một cô gái mặc quần áo lụa trắng dài, tay cầm một thanh kiếm đang đứng bên cạnh một quầy hàng. Tên thiếu niên nhị hoàng tử miệng khẽ nhếch nhẹ lên đi nhanh đến chỗ cô gái cười nhẹ nhàng nói

- tam muội! Chúng ta thật có duyên nha lại cùng gặp nhau ở nơi này a!

Bị gọi tên cô gái mặc áo xanh liền ngoảnh mặt lại nhìn, lòng nhĩ hơi nhũu lại tỏ ra không thích thú trả lời

- ừm...? Là nhĩ hoàng tử sao? Ngài gọi ta có chuyện gì không?

Tên nhĩ hoàng tử này là người nàng rất không ưa, bề ngoài thì tỏ ra tao nhã nhưng thật ra là một kẻ phong hoa bạc tình hại đời rất nhiều cô gái trẻ đẹp rồi bỏ rơi các nàng, tính tình thì kêu căng tự tại, chính vì vậy nàng liền không thích hẳn cho dù hẳn là nhĩ ca cùng cha khác mẹ của nàng

Nhĩ hoàng tử nghe được nàng trả lời thái độ lạnh nhạt khiến hẳn trong lòng rất là tức giận nhưng không dám nói ra, đầu sao nàng cũng là thiên tài cực phẩm linh căn ngàn năm có một của hoàng thất hẳn cũng không dám làm loạn. Bên trong tức giận nhưng Về ngoài hẳn vẫn tươi cười nói

- tam muội nói gì vậy? Chúng là huynh muội mà không phải sao? Ta là đại ca thì phải quan tâm muội của mình chứ hi hi...

Hắn đưa tay lên cầm lấy vai của cô nàng cười hiền hoà khiến cô rất khó chịu nhũu lại lạnh lùng nói

- nhĩ hoàng ca, mong ngài tự trọng! Nơi này đang có rất nhiều người chú ý đấy...

Tên nhĩ hoàng tử nghe vậy hẳn cũng không quan tâm, theo bản năng tính hào hoa của mình, bàn tay hẳn theo thói quen đưa lên vuốt nhẹ cằm của cô nàng cười ti tiện

- hà hà tam muội không cần làm lớn thế đâu! Đi! Ta dẫn muội đi chơi chơi không nào

" Bốp " nhĩ hoàng tử đang cười liền bị cô gái cho một tát vào mặt khiến hẳn mọng bức nhìn nàng. Cô gái rút tay về hơi lùi lại phía sau lạnh lùng nói

- nhĩ hoàng ca! Xin ngài tự trọng cho...!

Thân là hoàng tử một nước bị nữ nhân đánh mặt giữ chốn đông người thế này khiến hẳn không thể chịu được nữa. khuôn mặt trở nên đỏ bừng, hẳn nhũu bàn tay trái giơ lên tát mạnh về phía cô gái thanh âm tức giận nói

- tiện nữ! Mày nghĩ mày là ai mà dám đánh tao? Đừng nghĩ phụ hoàng ân sủng mày mà tao không dám làm gì! Nhận lấy đi!

" Vù " bàn tay theo tiếng gió truyền đến phóng nhanh về phía cô nàng, xung quanh gió bị hút bay hết sang một bên có thể nhìn thấy rõ luồng khí trắng. Nếu bị đánh trúng chắc chắn rằng sẽ bị thương!

Cô gái nhìn bàn tay đánh về phía mình khuôn mặt vẫn lạnh lùng nhìn về phía bàn tay, tay của nàng cầm thanh kiếm như chuẩn bị rút ra.

" Bốp " một bàn tay từ đâu xuất hiện cầm lấy cánh tay của tên nhĩ hoàng tử giữ lại, đứng một bên cô gái và tên nhĩ hoàng tử đều ngạc nhiên nhìn về kẻ đứng trước mặt mình.

Huy đứng ngạo nghễ giữa hai người, tay phải cầm iphone của tiểu thiên đang chơi dở game, tay trái đưa lên bắt lấy tay của tên hoàng tử âm thanh nhẹ nhàng cười nói

- nam nhân không nên đánh nữ nhân nha! Như thế là không đúng!~

Nói xong huy liền buông tay hẳn ra cười nhìn về phía hẳn.

Tên nhĩ hoàng tử sắc mặt trầm xuống lạnh lùng rên nên

- tiểu tử ngươi là ai mà dám xem vào chuyện của ta? Có tin ta giết chết ngươi không?

Hắn nói muốn giết Huy nhưng thật ra chỉ là hù dọa mà thôi! Trong kinh thành cấm giết người đó là phạm pháp, trong khi hẳn còn là hoàng tử nữa! Cho nên hẳn sẽ không ra tay! Nhưng nhờ người khác thì cũng sẽ không biết được...

Nghe tên thanh niên trước mặt mình nói năng đậm chất trẻ trâu Huy cũng không có ý kiến gì, chỉ khẽ đưa tay lên nhũu vai cười nhạt đáp lại

- ta lại sợ quá cơ, Nếu giỏi cứ làm đi! Ta chờ ngươi này!.

Nghe Huy trả lời khiến hẳn sắp bạo hoả rồi... Cố gắng lấy lại bình tĩnh, hẳn nhìn xuống dưới quần của huy treo một tấm thẻ ghi số 1, khoé miệng hẳn liền cười lạnh

- được được! Ngươi giỏi lắm, ta nhớ kĩ mặt ngươi rồi nhớ cẩn thận đấy cho ta... Hà hà

Nói xong hẳn cười lạnh, lại cầm lên cây quạt của mình tiêu sái bỏ đi...

Huy khẽ nhũu vai cười nhạt quay về đằng sau cười hiền hoà, ánh mắt vũ mị bày ra kèm theo dáng người mà hẳn cho là ngẫu kún, nhẹ nhàng nói

- cô nương chắc có chút sợ kinh rồi! Thứ lỗi cho tại hạ đến muộn, cô nương có làm sao không...?

Huy quay lại nhìn cười nói, nhưng thân ảnh cô gái này còn đâu... Từ khi nào nàng đã biến mất rồi...

..... Ba con quạ chạy qua trên đầu Huy

Người xung quanh lúc này vẫn bàn tán xôn xao chỉ chò về phía Huy

- tên tiểu tử đó bị sao vậy?

- ha! Quan tâm hấn làm gì, bây giờ hấn chọn phải nhị hoàng tử chắc chắn sẽ không có cái kết tốt đâu!

- ừm... Ai không trêu mà hấn lại chọn phải nhị hoàng tử chắc chắn chết chắc rồi

Nghe xung quanh nhộn nhịp khuôn mặt đỏ ửng của Huy liền bừng tỉnh lại, hấn khuôn mặt đỏ lên thà như " mẹ... Thật xấu hổ a... " bước chân nhanh chóng chuồn khỏi nơi này.....

....

Đi về chỗ ba nữ Huy cười nói

- anh quay lại rồi đây!

Thấy Huy trở về Anh Nhi và Lam Nhi liền nhao nhao lên ôm lấy hấn

- Phu quân vừa đi đâu về vậy! Lam Nhi rất lo lắng!

- Anh Nhi cũng vậy! lạp!

Bị hai nàng ôm hai tay Huy liền xoa má hai nàng cười

- Anh có chút việc thôi mấy đứa cứ yên tâm

Nói xong Huy liền đi lại chỗ Tiểu thiên, tay cầm điện thoại trả lại cho nàng!

- này, trả em đây! Hôm qua đến giờ em làm sao thế? Vẫn còn giận anh chuyện bữa sáng sao?

Huy không nói thì thôi, nói xong Tiểu Thiên liền khuôn mặt đỏ bừng nên chạy về phía Anh Nhi và Lam Nhi đứng sau hai nàng nấp không dám nhìn hấn

Huy đưa tay lên gỡ đầu hoang mang..

Vừa đứng lúc này âm thanh to lớn lại vang lên

" VÒNG THI ĐẦU TIÊN SẮP BẮT ĐẦU! YÊU CẦU TẤT CẢ THÍ SINH SỚM TẬP HỢP ĐẠI Sảnh ĐỀ CHUẨN BỊ! "

nghe thấy tiếng thông báo Huy liền cầm lấy tay ba nàng cười nhạt nói

- đi thôi! Đến giờ trang bức rồi...

.....

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Vòng loại loạn đấu- Huy ra sân 1 chiến 50

Giữa quảng trường tụ tập 2000 thiếu niên nam, nữ các loại, đang đứng bàn tán với nhau, ở trên khu ghế xem cũng tràn ngập vô cùng đông người có thể vượt đến hơn vạn! tạo lên không khí ồn ào, náo nhiệt vô cùng.

Huy hiện tại đang đứng xếp hàng ở cuối của khu thứ nhất. hấn lúc này đang đưa tay về phía trước, hướng ngón tay cái đuổi thẳng ra cười nhẹ (ok) nhìn về phía Anh Nhi, Lam Nhi và Tiểu Thiên đang lo lắng nhìn hấn ở trên khu khách xem, ý muốn nói rằng cứ tin ở anh!.

Tiểu Thiên tay cầm chiếc điện thoại rút rờ đưa lên định hướng về phía Huy quay video, bên cạnh Lam nhi và Anh Nhi hiểu kì cũng soi mói dí mắt vào nhìn

tò mò hỏi han rồi chúng nữ cùng cười đùa trông vô cùng hoà nhập. nhưng có một điều rằng, đó chính là ba người bọn họ không thấy Huy đang gọi mà chỉ chăm chú vào nghịch chiếc điện thoại...

- mẹ trứng... Mấy đứa dường như không nghe thấy mình gọi thì phải...?

Huy khuôn mặt xoắn xuyết nhìn về phía khán đài trầm nghĩ rằng, nếu có thể có một bộ công pháp truyền âm thuật thì tốt quá...

Nghe được hân hoan thở âm thanh hệ thống liên vang lên

" Keng! Chủ nhân có thể sử dụng truyền âm thuật để truyền cho người khác mà! "

Đang xoắn xuyết Huy liền nghe được tiếng của hệ thống, khuôn mặt hân hoan tức giận nói

- ta muốn học lắm chứ! Mà có biết truyền âm thuật là thế nào đâu mà sử dụng? Hệ thống, ta nói thật ngươi hời hợt ngu vcl ra ấy...!

Nghe được tên chủ nhân này chửi mình hệ thống thực sự sinh khí, giọng nói tức giận đáp lại

" Keng! Yêu cầu chủ nhân không nên nói thế với bản hệ thống! "

Thấy hệ thống đáp lại trong giọng chứa sự tức giận, Huy không những không sợ mà còn hung hăng đáp lại

- ta cứ nói vậy? Thì làm sao? Ngươi làm gì được ta?

Hệ thống âm thanh băng lạnh đáp lại

" Keng! Bản hệ thống sẽ xoá sổ chủ nhân...! "

Nghe hệ thống đáp lại, Huy triệt để im lặng..." Địch! Không chửi được lại liền muốn xoá sổ mình...dkmkz... Được ta nhẫn! "

Hệ thống nói tiếp

" Keng! Lời của hệ thống luôn là tốt nhất, yêu cầu chủ nhân không được nghi ngờ! "

Bị con hàng kia dọa, Huy lúc này không dám nói lằng xằng bậy nữa mà nhẹ nhàng hỏi

- ừm... Hệ thống ngươi bảo lời ngươi nói là tốt nhất vậy giải thích đi! Ta không có tu luyện truyền âm thuật vậy sử dụng kiểu gì?

Nghe Huy hỏi hệ thống trả lời giải thích, trong giọng có chứa sự kiêu ngạo

" Keng! Bản hệ thống nói mà chủ nhân không chịu nghe thật đúng là óc bò còn muốn thể hiện! Nghe bản hệ thống giải thích đây này! "

" Địch...!" Bị chửi óc bò Huy thật sự sinh khí rồi... Nhưng nhanh chóng bị dập đi trầm nhủ " con mẹ mày hệ thống... Tao nhẫn! "

" Keng! Thế giới này được gọi là " Khí Thiên Đại Lục ", mà đại lục được chia ra làm hai tầng tức được gọi là tầng vực hạ đẳng và tầng vực thượng đẳng!. Tầng vực hạ đẳng chính là nơi chủ nhân đứng hiện tại còn tầng vực thượng đẳng đợi chủ nhân khi nào đạt đến cảnh giới phi thăng sẽ nói sau!."

" Trước hết ta sẽ giải thích tầng hạ đẳng cho chủ nhân nghe. tầng hạ đẳng linh khí yếu hơn rất nhiều so với thượng đẳng vì vậy được chia là chín cấp bậc tu luyện! "

" Bậc một đó là luyện khí, dùng linh khí trong cơ thể để chui rèn luyện các mạch đạo thông mở tiến hành con đường tu luyện về sau, mạch mở càng rộng thiên phú sẽ càng mạnh! "

" Bậc hai là Trúc cơ, trúc cơ thiên về rèn luyện thể, cơ bắp, lực lượng để đánh trụ cột cho cơ thể chứa linh khí! "

" Bậc ba là kết đan cũng là cảnh giới hiện tại của chủ nhân! Kết đan chủ yếu là ngưng tụ viên nội đan ở vùng đan điền, giúp cơ thể có thể chứa một lượng lớn linh khí vào cơ thể để sử dụng vũ kỹ và tuyệt kỹ mà không bị bạo thể, ngoài ra cơ thể khừu giác và thị giác được tăng mạnh và có thể sử dụng truyền âm cho một người ở khoảng cách nhất định! "

" Bậc bốn là nguyên anh!, sau khi đạt được đến cảnh giới này bản thể sẽ sản sinh ra nguyên thần, có thể coi là linh hồn cũng được! Ra vào cơ thể tự do và sau khi chết còn có khả năng tước đoạt xác trùng sinh! Ngoài ra tinh thần được rèn luyện vô cùng vững chắc có thể sử dụng tinh thần lực để thăm dò phạm vi vô cùng lớn và tấn công mục tiêu! "

" Những tầng còn lại đợi chủ nhân mạnh hơn rồi nói sau! "

" keng! Bản hệ thống giải thích vậy chủ nhân nghe rõ chứ? "

Huy gật ừm một cái, miện khẽ nói " thì ra là vậy" tỏ ra như là đã hiểu!. Đột nhiên Hân sực nhớ ra gì đùa liên vang trong đầu hỏi

- Người nói vậy thì sử dụng truyền âm thuật kiểu gì? Và

đan điền là cái mẹ gì, sao ta không nhìn thấy?

Nghe Huy nói âm thanh hệ thống vang lên chứa đầy sự khinh thường trả lời

" Keng! Nói chủ nhân ngu như bò là không có sai! Truyền âm thuật chỉ cần nghĩ về người đó trong phạm vi gần, sau đó cảm nhận câu thông với đối phương là được! Còn đan điền, chủ nhân chỉ cần cảm nhận cơ thể là thấy thôi... Haizzz, chủ nhân ngu ngốc khiến bản hệ thống phải khổ theo"

Nghe được con hàng hệ thống chửi mình xong rồi than thở khiến Huy mặt đỏ lên nguyền rủa ken kết, hận không thể biến nó thành người rồi đập một trận... Cơ mà nó biến thành người thì Huy cũng không dám đánh a... Làm chủ nhân của cái hệ thống này thật đúng là uất ức. Mà hắn cảm thấy con hàng này là hệ thống trí năng cao cấp hay sao mà nói chuyện đậm chất nhân tính cứ như người thật vậy...?

" Không chấp nó " khề lắc đầu Huy liền nghe theo con hệ thống kia nói bắt đầu cảm nhận trong cơ thể mình, được một lát hắn liền cảm nhận được một làn hơi ấm từ bụng truyền lên đang xoay tròn trong bụng hắn, cảm giác ấm áp này rất là dễ chịu, miệng khề nở nụ cười " ra đây là đan điền sao "

Huy hơi ngừng đầu lên tập trung tinh thần nhìn về phía lam nhi đám người miệng thầm hô

" Lam Nhi, Anh nhi, Tiểu Thiên! nghe thấy anh nói không? "

Ba nữ đang hưng phấn chơi game cùng nhau liền nghe thấy tiếng Huy gọi liền quay đầu lại nhìn xuống khu quảng trường thấy hắn đang phát tay vẫn gọi các nàng, lúc này không khí xung quanh vô cùng ồn ào mà còn nghe được tiếng phu quân nói cách xa cả trăm mét khiến cả ba đều kinh ngạc vô cùng.

Mà những người xung quanh các nàng còn nhộn nhịp hơn nhiều, vô số người tròn mắt cả kinh nhìn xung quanh hết lớn!

- tên nào dùng truyền âm thuật nói chuyện với ta thế hả?

- mẹ! Ta đang bánh liền nghe thấy giọng hét bên tai sút nữa thì nghẹn chết...!!!!

- Anh Nhi, Lam Nhi, Tiểu Thiên là ai?? Ta nghe lạ hoắc à!!!

- tên khốn nào làm loạn bước ra đây cho lão tử!!!!

Âm thanh khu ngồi của ba nàng nhộn nhịp vô cùng, đứng từ xa do đã đột phá kết đan cảnh thính lực đều vô cùng rõ Huy liền nghe thấy khu đó kêu gào, miệng khề co giật quay sang bên thông hỏi

- Hệ thống... Đây là tình huống gì...?

Âm thanh hệ thống vang lên nhàn nhạt trả lời

" Keng! Chủ nhân thật sự quá ngu ngốc! Bản thể thống đã nói kết đan chỉ có thể truyền âm cho một người thôi, do chủ nhân truyền vượt quá mức tiếp thu của bản thân lên truyền âm linh lực bị nhiễu loạn phân phát ra cả khu vực đó mà... Thật ngu ngốc chủ nhân! "

" Địch! " bị hệ thống chửi Huy muốn phản bác nhưng không có cách a... Cái này thật sự do hắn chứ chẳng thể đổ thừa cho ai được... Thế là hắn không thèm quan tâm nữa, mặt tỉnh bơ huýt sáo như không có chuyện gì xảy ra vậy...

Bỗng từ phía sau một cánh tay liền đặt lên vai hắn

- huynh đệ! Người đang làm gì đấy? Đến lúc thi đấu rồi

Nghe tiếng gọi Huy liền quay mặt ra đằng sau thì thấy ngoài tên đặt tay lên vai mình, người đã không còn một ai, bọn hắn hiện tại đều đã đi lên vòng quanh sân thi đấu đứng nghiêm trang hết rồi...

Người xung quanh chỉ chỗ nhìn mình khiến Huy thật hoang mang... Thật sự xấu hổ, không hề có cái lỗ để chui vào... Không còn cách! Hắn đành mặt dày đi theo tên thanh niên phía trước tiến về phía võ đài thôi.....

....

Ở trên võ đài khu ghế ngồi dành cho khách quý, một lão giả tóc và râu bạc phơ đang đứng trên đài quan sát thi đấu, khuôn mặt nghiêm nghị nhìn vô cùng có cảm giác tang thương phía dưới. Lão giả nhíu mày lại nhìn về một phía khán đài nhao nhao lên liền quay sang tên trung niên bên cạnh hỏi

- tiểu thất! Bên kia có chuyện gì xảy ra sao?

Tên trung niên tên tiểu thất khề liếc sang rồi chấp tay cười nói

- chỉ là chút nhốn nháo thôi! Đại nhân cứ yên tâm

Lão giả nhìn vậy chỉ khề cười nhạt, đưa tay về phía trước âm thanh nùng hậu hô lớn

" CUỘC THI ĐẠI HỘI TINH ANH LẦN THỨ 22 "

" LUẬT: CẤM SỬ DỤNG VŨ KHÍ! HAI NGƯỜI TRỤ LẠI CUỐI CÙNG SẼ ĐƯỢC ĐI TIẾP! "

" CUỘC THI... "

" BẮT ĐẦU! "

Nghe giọng nói thâm hậu vang lên, 20 sân võ đài chứa tới 2000 thiếu nam, nữ! Anh tài nhìn nhau chăm chăm, người nhìn ta, ta nhìn người, không khí vô cùng căng thẳng đậm không khí chiến tranh lạnh.

Ở sân số 1, Huy đứng một mình cười nhạt nhìn xung quanh thấy hơn 50 thiếu nam, nữ đang vây quanh mình, nhìn mình chăm chăm tỏ ra lãnh ý khiến hắn có chút ngại ngùng đưa tay lên đầu gãi nhẹ cười nói

- aha...? Các vị cả nhóm nhìn vào một mình tại hạ khiến ta cảm thấy ngại quá nha...!

Cầm đám hơn 50 mười người nghe hắn nói vậy liền nở lên nụ cười coi thường, chỉ riêng có bốn mười mấy người còn lại chỉ đứng bên xem kịch mà thôi, thiếu nữ thì thấy hắn đẹp trai nhìn cũng rất phong độ nên lo lắng cho hắn, còn đám đực rựa chỉ đợi bọn hắn xử lí nhau xong sẽ bắt đầu giao đấu! Đúng thật những kẻ này là giám chắc chắn rằng huy sẽ bị nhược cho thảm hại...!

Ở trên khu khán giả lúc này Anh Nhi và Lam Nhi nhìn thấy phu quân nhà mình bị cả đám mấy chục đứa vây lại không những không lo lắng mà còn giờ tay lên liên tục kêu to " phu quân vô địch! " cổ vũ hắn. Một bên Tiểu Thiên cầm chiếc máy điện thoại ra quay video hướng phía võ đài, khuôn mặt nàng lúc này vô cùng lo lắng cho huy, nàng là không biết thực lực của hắn nhưng Lam Nhi và Anh Nhi biết nên các nàng mới vô tư như vậy...

.....

Phía một bên sân khác, một tên thiếu niên khuôn mặt tuấn tú tinh xảo, thân mặc cẩm bào màu vàng khoanh tay nhìn hơn mười người đang vây quanh mình không những không sợ mà còn nở nụ cười thâm hiểm

- hừ! Tiểu tử... Người hãy tự cầu nguyện cho mình đi hà hà...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Tiểu thiên muốn tắm chung!

Ý thức được sự biến hoá ở đài số 1, không ít người người liền chỉ chỗ, có kẻ cười noi, có kẻ kinh bị, có kẻ cười trên nỗi đau của người khác. nói chung ở trên khán đài lúc này vô cùng nhộn nhịp một mảnh!

Trên khán đài thượng khách quý, Lão giả tóc bạc nhìn thấy ở sân số 1 có hơn 50 người đang vây một thiếu niên lại hắn khẽ nhíu mày quay sang nhìn về phía tên trung niên tên Tiểu Thất bất mãn nói

- Tiểu Thất! Người xem tình huống dưới kia là sao?

Tiểu Thất khẽ nhìn xuống dưới đài thấy một nhóm đang vây một thiếu niên lại khiến hắn cũng bắt được việc gì xảy ra. Rõ ràng đây là một nhóm thông đồng với nhau đánh một người mà!. Hơi cúi người xuống Tiểu Thất quay về phía lão giả nói

- đại nhân! Việc này do ta quản lí không cẩn thận, để ta xuống đây cầm bọn chúng kết bè phái đánh một vị thiếu niên kia!

Nghe hắn nói lão giả khẽ lắc đầu cười nhạt, giọng nhẹ nhàng nói

- không cần! Cuộc thi đấu đã diễn ra rồi chúng ta không nên xen vào, cậu thiếu niên kia coi như là không may mắn đi, Nhìn khá nhỏ tuổi năm sau để hắn tham gia lại cũng được. Vòng thi kết thúc người nhớ đặt lại luật thi đấu "cấm nhiều người loạn đấu một người" đây là thi đấu hỗn loạn chứ không phải đấu đội nhớ chưa Tiểu Thất tử?

Trung niên Tiểu Thất nghe lão giả nói vậy liền cúi người xuống cúi cung cười nói

- Đại nhân anh minh! Là do ta sai sót, lần sau sẽ không có trường hợp thế này xảy ra nữa

Lão giả nhìn thấy hắn nhìn mình cũng không để ý nữa chỉ " ừm " một tiếng, sau đó liền quay đầu về phía võ đài thấy thiếu niên kia bị vây chúng người xung quanh như sắp động thủ, lão liền thở dài than

- Tiểu tử, Mong rằng ngươi sẽ không bị bọn hán ngược quá thảm đi..

Ở một phiên khu vực khách quý khác, một nữ nhân nhìn khá là trẻ trung tầm hai mươi mấy tuổi khẽ cầm ly trà lạnh lên uống, hứng thú nhìn về phía võ đài số 1 đang có một thiếu niên bị hơn 50 người vây khoé miệng nàng khẽ cười nhẹ, quay sang bên cạnh một cô gái khác nói

- tiểu Yến Tử, ngươi nghĩ xem tiểu tử kia có thể thắng được hay không? Nhìn mặt hán rất bình tĩnh nha!

Cô gái tên tiểu Yến Tử hơi lười nhác nhìn về phía võ đài số 1, nàng khẽ nhếch môi nên nói

- thừa chương môn, hán trúc cơ tăng một, hoàn toàn không có khả năng..

Nghe tiểu Yến Tử nói vậy nàng liền cười nhẹ, tay khẽ đưa lên chống má nói

- ta lại cảm thấy trong ánh mắt hán đang coi thường những kẻ phía trước nha!

Tiểu Yến Tử nghe vậy chỉ hơi liếc mắt nhìn phía trước, trầm mặc không nói gì..

....

Ở trên diễn võ trường số 1 lúc này, Huy đang phát tay áo ở phía sau, ánh mắt lạnh nhạt chứa sự khinh thường nhìn về phía đám thanh thiếu niên ở trước mặt. Khẽ đưa tay lên, dùng ngón tay ngoặc ngoặc giống như gọi chó lạnh nhạt nói

- ta không biết vì sao các ngươi muốn nhắm vào ta, nhưng đã muốn đánh thì cứ lên luôn đi! Muốn từng đứa lên hay cả đám cùng lên nào?

Nghe hán nói vậy đám thiếu niên liền nổi lên tức giận có xúc động xông vào cuồng ẩu hán một trận!. Trong nhóm người đột nhiên đi ra một thân ảnh khá gầy gò nhỏ bé, hán nhìn về phía Huy cười lạnh nói.

- tiểu tử rất mạnh mẽ! Nhưng một tên trúc cơ tăng một như ngươi nói vậy chỉ khiến đem nó thành trò cười mà thôi!

Cả đám vây xung quanh đều nhao nhao cười chế giễu, quả nhiên bọn hán đều không xem Huy là gì cả!.

Nhìn thấy vậy Huy cũng không có tức giận mà chỉ cười nhạt nhìn bọn hán nói

- haha một lũ cậu nói không biết ngại miệng, một tên trúc cơ tăng một như ta mà cũng khiến các ngươi điều động cả một nhóm lớn để đè ép thì quả thật ta phải công nhận các ngươi rất mạnh! Mạnh như một đám chó cầy đàn vậy...!

Nói về tài khiêu khích thì hán dám cá rằng sẽ không yếu đâu nha!. Quả nhiên nghe xong lời huy nói cả đám liền gây xanh đều nổi đầy mặt, tức giận liền muốn xông tới cuồng loạn hán!

Lúc này tên thiếu niên liền đưa tay lên cản mọi người lại, hán lạnh lùng nhìn Huy cười khinh bỉ, quay sang đám thiếu niên nói

- các vị! Tên tiểu tử này cứ giao cho ta, ta sẽ khiến hán phải hối hận vì những lời hán vừa nói!

Cả đám nhao nhao lên gật đầu, ánh mắt tràn đầy kinh bỉ nhìn về phía Huy, trong lòng thầm nghĩ " để tiểu tử ngươi có thể giả trang được đến khi nào!"

Nói xong hán liền xắn tay áo, thân hình thấp bé nhẹ cân đi về phía Huy cười lạnh lùng nói

- tiểu tử! Nếu ngươi có thể đỡ được 3 chiêu của ta. Ngươi thắng!

Lời nói ngắn gọn, dứt khoát, nhấn mạnh làm như là hán thắng chắc Huy rồi vậy!. Hơi nhứ mày Huy liền chấp tay cười nói.

- mời!

Huy vừa dứt tên nhỏ con kia liền lấy tốc độ biến mất tại chỗ, lao thẳng về phía huy chạy quay hán cười lớn

- thế nào tiểu tử? Phải chăng không bắt được tốc độ của ta đã sợ vãi đái ra quần rồi phải không

Vừa nói xong hán liền giơ một chân lên đập về phía Huy " vù " tiếng gió gào thét mà tới, lực lượng của cú đập này cũng không phải là nhẹ thế nên mới tạo ra kinh gió!

Nghe tiếng gió truyền đến Huy liền né sang một bên, đưa tay lên tóm lại chân của tên này. Bị tóm tên này không hề tỏ ra lao lúng mà cười lạnh nói

- né được cú đá của ta cũng coi như ngươi giỏi! Nhưng chỉ với sức của ngươi muốn giữ ta lại thật là sai lầm!

Nói xong hán liền dùng mạnh sức cổ gãy ra khỏi tay Huy. Bỗng nhiên khuôn mặt hán trắng bệch nhìn về phía Huy hoảng sợ nói

- tại.. tại sao lại thế được...? Sao ta không thể thoát ra được!!!?...

Không đợi hắn nói dứt câu, một nắm đấm truyền đến ộp thẳng vào mặt hắn, cơ thể bay lên trên cao, Máu mũi trào phun ra ngoài, ánh mắt trợn ngược khó tin sau đó rơi xuống đất liền ngất đi trong uất ức...

Yên tĩnh... Xung quanh đám thiếu niên trực tiếp mộng... Một đấm đánh ngất một tên trúc cơ tầng ba?. Bây giờ bọn hắn mới nhận ra một điều là tên này cũng rất là hung hãn! Bảo sao nhị thái tử muốn tất cả bọn hắn cùng hợp lại xử lý tên này... Thì ra tên này rất mạnh a!

Đánh ngất tên kia xong, Huy đưa tay lên xoa nắn cổ tay mình kêu lên tiếng xương "răng rắc". Hắn ngoảnh mặt nhìn về phía đám thiếu niên nói

- thật ngứa mắt, một đám yếu gà... Các ngươi cùng lên hết đi cho ta đỡ cần phải mất công!

Cả đám đang hoang mang thì nghe được lời Huy nói liền tức giận nhìn nhau, sau đó cùng gật đầu. 9 nam 1 nữ liền bước ra hướng Huy lao tới, quyền phong bay tung toé. Bọn hắn lần này là sẽ đấu nghiêm túc! Không thể khinh thường tên này được nữa!

- tiểu loạn chương!

- cuồng phong quyền!

- phong hạc ấn!

Từng người thi triển tuyệt chiêu đánh về phía Huy, cả đám đều cười lạnh trong lòng nghĩ về hình tượng tên này bị đánh bay ra ngoài để hình dung!

Huy thật sự là không biết mấy cái quyền chương này là cái mẹ gì cả, nhưng với tuvi hiện tại của hắn, yếu hơn bản thân dùng chiêu thức hoa lệ đẹp đẽ thế nào cũng chẳng khác nào đứng lên món ăn!

Khẽ lắc người né qua một chương ấn của đối thủ, Huy liền đứng trước mặt hắn cười lạnh nói

- yếu gà vẫn là yếu gà!

Nói xong hắn liền vùng quyền một đấm vào mặt đối phương khiến hắn máu mũi cuồng phun hoa lệ bay ra ngoài, trực tiếp ngất đi

Những kẻ ở sau xông đến liền lần lượt có hạ tràng như tên đầu tiên, chỉ có cô gái ở cuối cùng nhìn thấy hắn cuồng bạo các vị đàn anh của mình, cơ thể liền khẽ run lên quay người chạy một một lối ra ngoài khán đài liền nhảy xuống. Sau đó cô đưa tay lên xoa lấy ngực mình thở dài giống như là vừa thoát khỏi một tên biến thái, bất cóc người vậy...

Huy đứng giữa đài, khoe mắt khẽ giật vài cái rồi lại cười nhạt, quay về đám còn lại cười khinh bỉ nói

- các ngươi đám yếu gà chỉ có thể hay sao? Lên hết đi cho ta đỡ tốn thời gian nào!

Khinh bỉ! Giọng nói của hắn triệt để kinh bỉ đám người, đám nam nhân dường như tức giận đến mất khôn, ánh mắt đỏ ngầu lên từng người, từng người lao lên phía trước vũ kỹ hoa lệ đánh về phía Huy. Chỉ có mấy cô nàng vẫn còn đứng ở chỗ đó do dự không dám lại gần, nhìn thấy cảnh lúc này các nàng đã in sâu sợ hãi rồi, tên này rất hung hãn! Các nàng cũng không muốn bị hắn đánh mặt nha!...

Kịch bản bị kịch lại tái diễn, Huy cứ né một quyền lại đấm một quyền. Những nơi hắn đi qua kẻ thì bị đấm vào mặt máu mũi cuồng phun, kẻ thì bị đấm vào bụng máu miệng cuồng loạn phun ra! Còn có vài tên còn thâm hơn trúc tiếp bị huy thân thể cường đại bắt lấy tay chân xoay tròn ném ra ngoài sân đấu trực tiếp hôn mê bất tỉnh...! Tất cả bọn hắn đều bị một quyền mà gục!

Còn đám nữ thì sao? Bọn họ từ khi nào đã nhao nhao nhảy xuống võ đài rồi. Mà hơn một nửa số thiếu niên không có tham gia cũng liền theo đi xuống luôn rồi... Đùa! Trong đám bị cuồng ầu kia có tên đã đạt đến trúc cơ tầng bảy mạnh nhất trong đám còn bị hắn một đấm phọt máu miệng ngất, thử hỏi còn ai dám ở lại cùng tên dã phu này đây?

Đứng trên đài ngạo nghễ, quần áo không chút tổn thương, chân đạp hai tên thí sinh đã bất tỉnh, xung quanh người nằm la liệt khảm nơi, lúc này nhìn Huy giống như một kẻ vô địch bất bại vậy!

Đột nhiên Huy cảm giác trên sân lúc này vẫn còn đứng ở đó một tên tiểu tử tầm 13-14 tuổi, tuvi xác định luyện khí kì đang nhìn lấy hắn khiến huy có chút ngạc nhiên.

Đúng lúc này âm thanh của hùng hậu to lớn lại vang lên

"ĐÀI SỐ 1, LÂM CHẤN HUY, LÂM DÌNH ANH CHIẾN THẮNG DÀNH QUYỀN ĐI TIẾP! "

Nói xong lão già tóc bạc ngồi trên bàn khuôn mặt khó có thể mà tin nổi, đây là hắn tuvi bất phạm, tuổi đời rất là lớn rồi mà còn ngạc nhiên, chứ đừng nói đến đám người quan sát đài số 1, ai ai cũng há to miệng khó có thể tin tưởng mắt nhìn, âm thanh trên đài xôn xao ầm ầm cả lên

Một bên chỗ ngồi coi nàng được gọi là chương môn kia, tay cầm ly trà lạnh, ánh mắt mê ly nhìn thân hình dưới đài, khẽ quay về phía cô nàng tiểu Yến Từ cười nói

- người thấy sao?

Nghe chuông môn hỏi tiểu Yến Tử hỏi bả trả lời

- rất mạnh...

Cô nàng chỉ khẽ đáp sau đó lại im lặng không nói gì, nhìn về phía của Huy...

Coi nàng chuông môn cũng khẽ cười nhẹ, hai tay chống cằm như đang suy nghĩ điều gì đó...

...

Huy lúc này sau khi thi đấu xong liền quay lại chỗ ba nàng ngồi, Anh Nhi và Lam Nhi đều tỏ ra khuôn mặt sùng bái liên tục khen hấn, còn Tiểu Thiên thì hai má hồng nhún lên cắn cúi vào chiếc điện thoại của nàng như đang xem gì đó, lâu lâu lại quay sang nhìn lên Huy...

Những khu chiến đấu khác cũng đã hoàn tất hết rồi, 40 thí sinh lọt vào vòng thi đấu tiếp theo. Sau khi nghe xong quản sự giải thích và nói ngày mai sẽ bắt đầu buổi thi đấu tiếp theo, liền thả bọn hấn ra về. Quả thực hôm nay đối với Huy cũng là một ngày khá là mệt mỏi tinh thần nha!

.....

Ở trong căn nhà trọ cũ, Huy đang ngâm mình trong bồn tắm sau một ngày bận rộn khiến cơ thể vô cùng thoải mái, khẽ ngáp lên một hơi Huy liền ể oải nói

- ước gì có ai đó biết xoa bóp cho mình thì tốt... Anh Nhi với Lam Nhi thì sao... Mà thôi đi, hai đứa còn chưa học qua nữa để sau này mình sẽ dạy hai nàng vậy...!

- ừm...?

Đang ngâm nước nóng tắm thoải mái, Huy liền cảm nhận được có người đang bước vào đây, bằng thích giác hiện tại siêu việt của mình là sẽ không có nghe lầm!

" Bộp bộp " âm thanh khẽ kêu lên ngày một to hơn, Huy quay lại nhìn về phía cửa rèm đang có một bóng người ở sau.

sau đó tấm rèm dần dần kéo sang một bên để lộ ra bóng người ở sau tấm rèm..

" Ặc... " Nhìn thấy thân hình phía trước khiến Huy chút nữa thì sặc nước...

Người ở phía trước là Tiểu Thiên...! Điều này không quan trọng... Quan trọng là nàng đang khoả thân!!! Hai tay nàng đưa xuống che phần ngực và phần kín của mình, khuôn mặt nàng đỏ bừng lên tiến về phía Huy, âm thanh thấp thỏm nói

- anh Huy có thể cho em tắm chung được không ạ.... >///<

Huy triệt để ngây ngốc tại chỗ....

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Lời tỏ tình của một cô gái (18+)

Huy lúc này đang mộng, ngồi trong thùng tắm hấn đưa tay lên xoa mắt mình...

- mình không làm mơ..?

Phía đối diện Tiểu Thiên khuôn mặt đỏ bừng lên, nàng không trả lời hấn mà lao thẳng đến ôm lấy hấn từ sau lưng.

Vì bất ngờ bị ôm Huy liền hoang mang nhìn vào khuôn mặt nhỏ nhắn áp sát mặt mình nói khẽ

- Tiểu Thiên, em...!?

Chưa nói dứt câu Thiên Thiên liền nhắm mắt lại, cúi đầu xuống áp môi nhỏ mọng của mình khoá chặt lấy môi Huy, nhất thời khiến cho hấn trợn mắt hoang mang không hiểu chuyện gì đang xảy ra???

Môi dính chặt môi, được một lúc lâu Huy liền cảm nhận được vị ngọt nước miếng ở môi và một cổ mùi hương thơm mê hoặc truyền đến làm Huy trong cơ thể máu nóng bắt đầu sôi lên, tiểu jj bên dưới cũng dần dần nổi dậy!

Hấn đôi môi tiếp xúc với miệng của Tiểu Thiên ngày càng sâu hơn, nhất thời lưỡi của hai người liền chạm vào nhau. Tiểu thiên lông mi dài khẽ nhú lại, đôi

má đỏ hồng, nàng rên nhẹ lên một tiếng " ưm... " Rồi tự chủ động đưa lưỡi của mình quấn lấy lưỡi của Huy.

Huy vốn là lam nhân há có thể để cho một nữ nhân chủ động tấn công mình? Lưỡi của Tiểu Thiên đang cuốn lấy lưỡi mình, Huy liền đưa lưỡi đẩy mạnh vào bên trong miệng nàng, cuốn lấy lưỡi mút liên tục, nước miếng đều nhanh chảy tràn ra ngoài miệng...

Hai người cứ quấn chặt lấy lưỡi nhau đảo qua lại liên tục cho đến khi Tiểu Thiên khuôn mặt nóng bừng lên, nàng cảm giác được khó thở liền rên lên thành tiếng làm Huy mới dứt miệng ra buông tha nàng.

Huy đứng bật dậy, ngẩng mặt lên nhìn về phía Tiểu Thiên đang ngồi dưới đất, đưa tay lau lấy khoé miệng dính ướt của mình hần liền hỏi nàng

- Tiểu Thiên? em làm vậy là sao?

Đang đưa tay lau khoé miệng, Tiểu Thiên nghe thấy Huy hỏi nàng liền ngẩng mặt lên nhìn thì bị một cây gậy đập thẳng vào mặt khiến nàng ôm lấy mặt kêu đau

- ủa... Đau quá

Khoé mắt Tiểu Thiên liền rung rung lên vài giọt nước mắt, nàng uất ức ngẩng mặt lên nhìn lại xem cái gì đập vào mặt mình thì đập vào mắt nàng hiện lên một cái cây gậy bằng thịt to lớn toả ra khí nóng hôi đang chĩa vào mặt mình, đây là tiểu jj của Huy...

Tiểu thiên liền tại chỗ choáng váng, khuôn mặt đỏ bừng lên có dấu hiệu sắp xỉu...

Huy đứng bên cạnh thấy thế liền ngồi xuống đưa tay lay lay khuôn mặt nàng, lớn tiếng gọi

- Tiểu Thiên em có sai không? Này!

Bị Huy lay, khuôn mặt nàng vẫn đỏ bừng ánh mắt thần thờ miệng vô pháp kêu liên tục

- cái đó lớn quá.. cái đó của anh Huy thật lớn...

Huy thấy nàng ngẩn ngơ, thờ ơ, thần thờ vậy liền gọi to hơn

- Tiểu Thiên!!

Dường như nghe thấy tiếng Huy gọi, nàng khuôn mặt đang ngây ngốc liền bừng tỉnh, lên tiếng trả lời

- Dạ...?

Nàng ngây ngốc nhìn Huy, sau đó lại nhìn xuống cái đó của hắn đang dựng đứng chào mình...

Khuôn mặt Tiểu Thiên đỏ bừng lên, nàng ôm lấy mặt mình cúi xuống ngại ngùng không dám nhìn nữa...

Huy thấy Tiểu Thiên tỏ ra kì lạ khác thường, Huy liền đặt Tay lên vai nàng hỏi, lâu lâu lại nhìn xuống bộ ngực đang phát triển của nàng.. Mẹ! Thật kích thích!

- Tiểu Thiên! Có chuyện gì hay sao mà anh đang tằm bên trong em lại đi vào?

Nghe Huy hỏi và hắn đang nhìn bộ ngực của mình, Tiểu Thiên liền đưa tay xuống che lấy bộ ngực và chỗ kín của mình liền ấp úng trả lời hắn

- em...em thấy anh mệt quá vì vậy muốn vào giúp anh xoa bóp, giúp anh dễ chịu hơn thôi...

Nghe nàng nói Huy liền nhú lông mày lại, hắn cảm giác nàng chưa nói thật nha?. Cúi mặt ghé sát xuống mặt nàng Huy hỏi lại

- thật sự? Không còn lý do khác sao?

Bị Huy áp sát mặt Tiểu Thiên liền cúi mặt xuống ấp úng nói

- em...

Huy nhìn Tiểu Thiên chằm chằm không chớp mắt càng khiến nàng ngại ngùng hơn... Sau một lát suy nghĩ đắn đo nàng liền ánh mắt kiên định, quyết định nói ra

- anh Huy... em... em yêu anh!!! Anh đồng ý làm người yêu của em nhé? >

Nàng lời này nói ra là thật lòng! Từ lần đầu gặp hắn nàng đã cảm thấy thích hắn rồi! Anh hùng cứu mỹ nhân đã thế còn đèo trai soái ca nữa chứ? ai mà lại không thích!. Sau khi được thu lưu sống ở một nơi xa lạ này, một ngày ở chung cùng hắn nàng bỗng phát hiện ra hắn là một người rất tốt bụng, luôn chăm sóc và quan tâm các nàng khiến nàng càng thích hắn hơn. Cho đến khi nàng bị hắn nhìn thấy hết tất cả không những không tức giận mà chỉ cảm thấy xấu hổ mà thôi!

Cho đến hôm nay nàng chính mắt nhìn thấy hắn trên võ trường một đầu năm mươi, thiếu niên anh tài! Uy phong bất diệt! Khiến nàng càng thích hắn hơn! Không phải là thích nữa mà trở thành yêu!.

Làm một người con gái gặp một thằng con trai tuấn tú như vậy thì ai mà không thích cơ chứ? Chính vì thế nên nàng quyết định dùng chiêu mỹ nhân kế đến để tiếp cận hắn sau đó biểu lộ tình cảm của mình đối với hắn! Sau đó hai bọn hắn sẽ yêu nhau rồi đến với nhau!...

Suy nghĩ của những đứa con gái mê tiểu thuyết ngôn tình luôn là như vậy....!

Huy nhìn Tiểu Thiên thật lâu xong liền cười nhẹ nói

- em yêu anh?

Tiểu Thiên khẽ gật đầu trả lời

- Vâng

Huy lại hỏi tiếp

- em nói yêu anh vậy em có thể làm theo mọi điều anh muốn?

- Vâng!

Huy cười nhẹ nhìn về phía Tiểu Thiên nói

- Kể cả làm chuyện đó?

Nghe Huy nói Tiểu Thiên khuôn mặt liền hơi cúi đầu suy nghĩ, sau đó hai má của nàng liền hồng lên ánh mắt kiên định nói

- được ạ...!

"Bụp" vừa nói dứt câu Tiểu Thiên liền bị Huy đè ngã xuống sàn nhà, thân thể nàng bị Huy đè áp sát bên trên có thể cảm nhận được hơi ấm từ cơ thể hắn tỏa ra, nàng không hiểu vì sao nhìn hắn nàng lại có cảm giác thu hút một cách kì lạ...

Huy đè áp lên người Tiểu Thiên, bàn tay nhẹ nhàng đưa ra xoa nắn lấy bộ ngực trắng nõn cỡ trung bình đang đang phát triển của nàng, hắn vừa xoa vừa bóp khiến nàng không nhận được mà rên lên

- ưm... Aaahh... Nhẹ nhẹ chút thôi anh Huy...~

Huy dường như không để ý đến lời nàng nói, hai tay tục xoa nắn lấy bộ ngực của nàng, ở bên dưới tiểujj của Huy cũng đã trở lên to căng rồi. Huy đưa tiểujj lại gần vùng kín đã dính đầy nhớp nháp của tiểu thiên, hắn đưa tiểujj vào mép rìa có mọc một ít sợi lông đen của nàng mà cọ sát khiến Tiểu Thiên không nhận được mà rên to

- ư ư aaaahhh...!!! K...không phải chỗ đó... Ưm...

Bị cọ sát bên ngoài vùng kín của mình Tiểu Thiên liền bị kích thích mà rên rỉ, hai khoé mắt của nàng đã thấm một ít nước

Huy thấy vậy liền nhứt tiểujj ra xoa đầu nàng cười nói

- được rồi! Nếu em không muốn thì anh dừng lại vậy...

Đang bị Huy cọ sát vùng kín kích thích rên lên thì thấy hắn nói vậy, nàng liền đưa tay nắm lấy tay Huy ánh mắt kiều mị mà rên nhẹ từng tiếng nói

- ưm... Anh Huy... e...em muốn nó...!

Huy đang định dừng lại thì thấy nàng đã nói vậy, hắn cũng sẽ không ngại gì nữa. Huy đưa tiểujj của mình cọ sát vào ngoài vùng kín lông đen lưa thưa của nàng mà cọ sát ngày nhanh hơn, hai tay đặt lên ngực nàng xoa nắn liên tục khiến Tiểu Thiên liên tục kêu rên, nước miếng còn đọng lại lúc nãy liền từ miệng tràn ra! Nhìn Tiểu Thiên lúc này vô cùng dâm dục!.

Bị Huy cọ sát đến giới hạn Tiểu Thiên cơ thể liền ưỡn cong lên hét to

- em ra.... em ra đây!!!!.... Ahhh

Một dòng nước trắng từ bên trong vùng sâu kín đầu lông đen của nàng bắn ra tràn lan khắp nhà.

Tiểu Thiên trợn mắt lên thở sấp, nằm bên trên huy liền nhẹ nói

- mới bắt đầu khô động thôi! Em chuẩn bị đi!

Thiên Thiên nghe hấn nói hai con hấn liền tròn tròn rung rung. Bỗng nhiên từ dưới vùng kín ướt át của nàng liền truyền đến cảm giác nhói đau " lách tách " vài giọt máu từ bên trong chảy ra ngoài rớt xuống sàn nhà. Vậy là thế giới lại có thêm một nữ nhân nữa rồi...

Huy sau khi xâm nhập dễ dàng vào bên trong tiểu thiên hấn liền bắt đầu nhấp hồng của mình. Nói thật so với lần đầu làm với Anh Nhi và Lam Nhi cảm giác ra vào dễ hơn rất nhiều.

Bị Huy nhấp hồng ra vào liên tục khiến nàng khóc nức lên, rên thành từng tiếng

- ư... aaaa! Đau... đau quá... Không muốn a..... hức hức

Đa số lần đầu tiên làm chuyện này anh cũng sẽ kêu như vậy lên Huy cũng không quan tâm nữa. Hấn đỡ nàng ngồi dậy bò úp xuống, sau đó hai tay đưa lên mông nàng bóp mạnh, tiểu jj đẩy ra vào liên tục càng ngày càng nhanh hơn khiến Tiểu Thiên không khóc nổi nữa mà rên lên thành từng tiếng lớn (kiểu Dog nha)

- Ahhhhhh.....!! Sướng quá... Em ra nữa... em ra!!!! Ư'....~

Một dòng dước lại từ vùng khe suối ẩm ướt chảy ra ngoài, cùng lúc đó Huy cũng đến giới hạn bám chặt lấy mông Tiểu Thiên hét lớn

- anh ra!!!! Kimochiiii

Một dòng sữa ăm ịch nhót bắn thẳng vào sâu bên trong tử cung của Tiểu Thiên khiến nàng tròn mắt lên, thè lưỡi nhỏ ra ra nước miếng bắn tung toé hết to

- aaaah... sướng quá.....!!

Hết xong nàng liền nằm bệt xuống đường, từ bên trong vùng kín của nàng liền có chất dịch màu trắng chảy ra tràn xuống sàn, khuôn mặt nàng lúc này tròn mắt môi dăng lên cười nhẹ tỏ ra vô cùng thỏa mãn

Huy ôm lấy hông nàng cười nói

- còn chưa xong đâu

" Kết " đúng lúc này cửa phòng mở ra, bước vào hai thân ảnh cũng đang khoả thân, từ bên dưới hai nàng vùng ẩm ướt đã chảy xuống dòng nước ướt sũng rồi. Cả hai nhìn huy giọng u oán nói

- Phu quân không còn thương Lam Nhi nữa sao... Hức:"<

- Lam Nhi nhớ phi quân lắm (nhớ chịch lắm)

Huy nhìn về phía hai nàng liền đưa tay lên gỡ đầu cười hiền hoà nói

- haha... Xin lỗi nha anh quên! Được rồi hai đứa lại đây anh sẽ chiều các em hết đêm nay!

Nói dứt lời Lam Nhi và Anh Nhi liền lao nhào vào người hấn

Một đêm xuân xanh cứ thế kịch liệt cả đêm diễn ra, âm thanh dâm dục kêu mãi cả đêm...

...

Tại một gian phòng nào đó Có một thân ảnh thiếu niên mặc áo bào màu vàng, tay cầm cây quạt đi lại liên tục, khuôn Mặt hấn hét lớn vào mặt kẻ băng bó khắp người bên cạnh

- một lũ vô dụng! Có mỗi một tên tiểu tử mà thôi cũng không xử lí được hay sao?

Kẻ bị quát liền co rúm lại nói

- nhị hoàng tử bớt giận! Tên đó quá mạnh ta không đánh lại được a...

Giọng nói hấn vô cùng uất ức, lên đánh người ta bị người ta ngược lại hoài nghi nhân sinh không nhục mới lạ...

Đột nhiên gấn nghĩ ra điều gì đó liền cười nham hiểm quay về phía nhị hoàng tử nói

- nhị hoàng tử! Tiểu nhân sực nhớ ra một điều là bên cạnh tiểu tử đó còn có ba nữ nhân nữa! Có cần tiểu nhân đi hấn chúng lại để mang ra dọa tên tiểu tử kia khiến hấn mất quyền thi đấu không a?

Nghe hấn nói vậy nhị hoàng tử liền cười nham hiểm nói.

- được! Ngươi đi làm đi! Nhớ phải kín kẽ rõ chưa?

Tên quán băng đầy mặt liền " dạ " một tiếng liền đi ra ngoài

Ồ trong phòng tên nhị hoàng tử liền cười âm hiểm gần giọng nói

- tiểu tử! Ta không làm gì được ngươi nhưng không có nghĩa là ta không làm gì được người của ngươi... Hahaha!!!

Nói xong hắn liền cười to vang vọng cả căn phòng..

.....

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Đụng đến nữ nhân của ta, thề không đội trời chung!

- nơi này thật náo nhiệt

Huy cầm lấy tay của Anh Nhi và Lam Nhi, dắt hai nàng đi chen vào đám người đang đứng dưới khán đài thi đấu xì xào bàn tán nghị luận vô cùng sôi nổi

- ngươi biết gì chưa! Nhị hoàng tử hôm qua một mình hạ 10 tên trúc cơ tăng tám trờ xuống đây!

- há! Cái này ta biết rồi, mà ngươi hôm qua có nghe nói về đài số 1 không?

- ừm? Ngươi nói nghe coi

- ta nghe người ta nói đài số một bị tên thiếu niên tay đè xuống, nghiền ép toàn bộ!

- ta thiên! Có chuyện này sao?

- ta cũng không biết, mà cũng có thể chỉ là tin đồn lung tung cũng nên

Huy dắt tay hai nàng bước qua đám võ giả nghe bọn chúng nghị luận hắn cũng không quan tâm. Đi đến một chỗ ngồi vắng người huy cùng hai nàng liền ngồi xuống lấy điện thoại của tiểu thiên ra chơi đùa với nhau. Đùng hời vì sao chơi mãi không hết pin nhé! Điện thoại dùng năng lượng mặt trời sẽ không bao giờ hết được.

Còn về Tiểu Thiên sao không đến, thì do nàng đêm qua làm lần đầu mà cuồng nhiệt nhất khiến cơ thể chịu tổn thương nhẹ bên dưới đành phải ở nhà dưỡng thương thôi.

Ngồi chơi được một lúc thì âm thanh hùng hậu quen thuộc lại vang lên, một ông lão tóc bạc đứng ở giữa một đài thi đấu, tay cầm một tờ giấy và một hộp giống hộp thư nói

- CHÚC MỪNG NHỮNG THÍ SINH NGỒI Ở ĐÂY NGÀY HÔM QUA ĐÃ MAY MẮN VƯỢT QUA VOFNH LOẠI ĐỀ TIẾN VÀO VÒNG THI ĐẤU TIẾP THEO

- TA CŨNG KHÔNG NÓI NHIỀU! VÒNG TIẾP THEO SẼ LÀ ĐỐI KHÁNG 20 TRẬN ĐỀ TRỌN RA 20 VỊ THIÊN TÀI XUẤT SẮC NHẤT ĐÚNG ĐẦU ĐỂ THAM GIA VÒNG ĐẤU TIẾP THEO!

- LUẬT LỆ VẪN NHƯ CŨ!

Lão già khẽ đưa tay chỉ vào cái hòm dưới bàn rồi nói lớn

- NHỮNG THÍ SINH BỐC THĂM ĐỀ GHÉP CẶP ĐẤU SẼ BỐC Ở ĐÂY!

- MỘT LẦN NỮA, CHÚC CÁC NGƯỜI MAY MẮN

nói xong lão liền phát tay ra sau lưng, khuôn mặt già nua nhưng tràn đầy uy nghiêm cộng thêm khí thế chi uy chấn áp mọi người xung quanh tràn đầy 999+ điểm trang bức!

Ngồi trên đài mọi người nhao nhao lên bàn tán ầm ầm, âm thanh chấn động như cái chợ vỡ vậy. May là hắn chọn chỗ ít người ngồi chứ nếu không bị âm thanh này cho làm tra tấn lỗ tai quá...

Từ trên đài dần dần từng người thiếu niên thiếu nữ ngồi dậy, đi về phía chiếc hòm kia xếp hàng để rút thăm ghép cặp đấu. Huy lúc này cũng đi xuống để rút thăm nhưng khuôn mặt hắn tràn đầy uể oải không hứng thú, do đêm qua làm quá đã gây lên cạn kiệt cơ thể... Nếu không phải có cái hệ thống nhiệm vụ giờ này hắn đã ở nhà nằm ngủ cùng ba cô vợ nhỏ của mình rồi.

Qua một hồi đến lượt Huy rút thăm, hắn thò tay vào ngoáy đều bên trong một hồi sau đó đưa tay rút ra một tờ giấy có ghi chữ số 2

- ừm! Trận số hai sao?

Huy cũng không để ý nhiều đến cái này, liền cầm tờ giấy nhét vào trong kho hệ thống rồi lại đi về phía ba nữ chơi tiếp

Ngồi một lát thì hắn nghe được âm thanh của trọng tài hô thi đấu trận thứ nhất bắt đầu, huy cũng không hứng thú lắm nhưng cũng thử nhìn xem trận đấu solo là thế nào để rút kinh nghiệm cho trận sau của mình

Huy nhìn hai tên thanh niên ở trên võ đài, một tên béo khuôn mặt nhìn có chút háo sắc đang cười nhe răng nhìn về phía tên trước mặt, mà người bên cạnh là một thiếu niên cao gầy, khuôn mặt lạnh lùng có chút xanh xao trên mặt như kẻ bị bệnh vậy

- ừm...?

Khẽ nhíu mày, Huy nhìn về tên thiếu niên mặt xanh kia cảm giác có sự khó chịu từ tên đó đang bay về phía mình, cảm giác ngày nặng hơn khiến hắn thật sự cảm giác chán ghét liền quay sang hệ thống hỏi

- Hệ thống! Tại sao ta cứ có cảm giác khó chịu khiến người ta chán ghét phát ra từ tên kia là sao vậy?

Nghe Huy hỏi âm thanh hệ thống liền vang lên.

" Keng! theo bản hệ thống suy đoán, tên kia có lẽ là một tên ma tu trà trộn vào đây, còn vì chủ nhân cảm thấy khó chịu chán ghét từ hắn phát ra là do chủ nhân người sử dụng nhấn ấn tức tác dụng phụ giúp ngài có thể cảm nhận rõ khó chịu của người khác đó mà! "

Huy nhìn về phía tên kia trầm ngâm suy nghĩ " ma tu " sao?

Trong khi Huy đang suy nghĩ thì ở trên đài hai người đã bắt đầu lao vào nhau giao đấu. tên béo kia nhảy lên cao giơ ra bụng to của mình nhắm tên kia rồi xuống hét lớn

- địa liệt chưởng!!!

Hai tên này tuy đều ở trúc cơ tầng bảy bằng nhau, tên thiếu niên béo kia ý định tấn công trước để chiếm lợi thế thuộc về mình!

" Bạch " còn chưa rơi xuống đất hắn liền bị mặt xanh thanh niên đá cho một cước bay một lối khỏi võ đài cắm đầu xuống đất, máu mũi chảy đầm đìa... Thật là thảm!

Tên mặt xanh thiếu niên khẽ nhấc chân của mình hạ xuống, hừ lạnh rồi phun ra một chữ " rác rưởi " liền tiêu sái đi xuống đài... Trận đấu đầu tiên cứ thế kết thúc, không có gì nổi bật liền một chiêu hết trận...

Trọng tài liền hô lớn " trận đầu tiên người chiến thắng là huyết ma! "

Nghe tên hắn Người xung quanh đều nhao nhao lên kinh ngạc nghị luận, hai cái tuyi bằng nhau vậy mà bị một cước đá bay đi trực tiếp niêm sát! Quá bất khả tư nghị!!

Huy ngồi trên đài này giờ đều đang quan sát trận chiến, điện thoại thì hắn đã đáp cho Anh Nhi và Lam Nhi hai đứa nghịch rồi. Lúc này thời khắc tên kia thi triển ra một đá, Huy liền cảm nhận được khó chịu chán ghét của tên đó tràn ra ngoài càng mạnh hơn khiến hắn liền nhăn mày cảm giác khó chịu trong người, có xúc động muốn lao tức lao xuống đánh tên kia một trận...

Bình tĩnh... Trận tiếp theo đến hắn không cần manh động, sớm muộn mình cũng sẽ gặp phải tên đó thôi.

Lúc này tiếng trọng tài liền vang lên

- trận đấu tiếp theo xin mời " Lâm Chấn Huy " và " Lâm Đình Anh " lên đài thi đấu!

Huy xoa đầu Anh Nhi Và Lam Nhi bảo hai nàng ngồi ngoan đợi hắn trở lại, sau đó liền tiêu sái bước lên sân đài.

Nhìn về phía đối thủ của mình Huy liền cảm giác quen thuộc, suy nghĩ một hồi hắn liền nhớ ra, chẳng phải tiểu tử tiến vào vòng trong cùng mình đây sao? Vậy mà hắn lại được ghép với thằng nhóc này! Cũng quá trùng hợp đi.

Thằng nhóc đối diện đi lên đài cũng nhìn Huy sau đó liền nhận ra hắn. Không đợi Huy nói gì tiểu tử này liền xoay người nhảy xuống võ đài hô lớn "

- T...ta nhận thua! "

Cũng đúng thôi, bản thân hắn luyện khí gặp phải người này trận Trước ngược cả một đám trúc cơ kia thậm hại ra sao, chỉ nghĩ đến thôi đã run người rồi

chớ nói chi đến giao đấu...

Huy và mọi người triệt để yên lặng... Nội tâm đang gào thét "con mẹ nó! trận đấu còn chưa bắt đầu có cần thiết khoa chương kết thúc nhanh như vậy không? Huy hán còn chưa được khởi động kìa! ". Nếu như biết huy nghĩ thế này chắc tên tiểu tử kia sợ mất hồn thốt lên " đại ca! Em không muốn bị ngược a! T^T "

Trọng tài nhìn trận đấu, khẽ lắc đầu cho tỉnh lại sau đó hô lên

- Trận thứ hai! Người chiến thắng là Lâm Chấn Huy!

Cả đám khán giả trên võ đài nghe xong đều nhao nhao lên phản ứng " trận này so với trận trước còn quá con mẹ nó nhảm chán! "

Biết mình đã thắng Huy liền cúi người chấp tay tạm biệt khán giả rồi đi xuống, người hiện đại cũng cần lịch sự nha!

Quay trở lại phía ghế ngồi Huy sắc mặt tối sầm lại. Phía trước hán Anh Nhi và Lam Nhi đang ôm nhau tỏ ra sợ hãi, còn ở dưới chân hai nàng là hai tên đại hán khuôn mặt ác bá trên má dính năm vết vân tay đang nằm xụi lơ xùi bọt mép dưới đất... Theo khí tức bọn hán đều là luyện khí tầng tám và chín đi

Lam Nhi và Anh Nhi nhìn thấy Huy liền lao đến ôm chặt lấy hán, hai con mắt đều rung lên nước ướt đầm khoé mi. Huy thấy vậy liền hỏi hai nàng

- Lam Nhi! Chuyện này là sao?

Đang ôm Huy liền bìn hán hỏi Lam Nhi liền mếu nắc lên nói

- Lúc này Phu Quân rồi đi, hai bọn hán tự dung đi đến bắt ép bọn em phải đi theo hán... Vì hoảng quá hai bọn em liền tát bọn hán một cái liền thành ra như bây giờ...

Huy nghe xong Lam Nhi giả thích liền im lặng lại. Đêm qua hai nàng sau khi song phi cả đêm cùng hán đều đã đột phá đến trúc cơ tầng năm! Mà mấy tên này muốn đụng đến hai nàng, muốn chết?

Huy khuôn mặt trầm lặng nhìn vô cùng lạnh lùng đi đến phía hai tên kia, chân đạp lên bụng bọn hán trầm giọng nói.

- mau nói! Tại sao các ngươi dám đến đây trêu chọc nữ nhân của ta?

Bị Huy đạp, đang run rẩy dưới đất hai tên đại hán liền đau không chịu được nữa liền nói ra. Bọn hán nghĩ rằng dù nói ra hán cũng sẽ không làm gì được chủ tử của mình đâu mà lo...!

- đại hiệp tha thứ...bọn ta bị người éo buộc không phải là bọn ta muốn làm thế đâu

Tên bên cạnh cũng gật đầu theo hướng ứng!. Huy nhìn thấy vậy liền nhún chân trên ngực bọn hán mạnh hơn nói.

- là ai sai khiến các ngươi?

Bị đạp trên ngực đau đến trợn mắt tên đại hán liền hô lớn

- là... Là nhị hoàng tử sai chúng ta làm...!

- đúng thế! Là nhị hoàng tử sai bọn ta làm a... Thiếu hiệp tha mạng...

Huy nghe thấy thế liền rút chân ra, đá cho hai tên mỗi kẻ một sút thật mạnh khiến bọn hán bay xuống bên dưới hàng ghế ngồi, người xung quanh thấy thế liền nhìn chút lại thôi, tiếp tục quay ra xem đang thi đấu trận thứ ba.

Huy nội tâm tức giận nghiêng răng lợi kêu lên ba chữ " nhị hoàng tử?"

- người đã muốn động đến người của ta thì sẽ không được yên ổn đâu...

Huy trước nay luôn có một quy tắc sống " đụng đến nữ nhân của hán, chính là kẻ thù không đội trời chung! "

Ở trên sân đấu lúc này là trận đấu thứ 5, Nhị hoàng tử và một tên trúc cơ tầng tám chuẩn bị giao thủ, không cần đấu cũng biết hán thắng chắc rồi. Người bên dưới cũng vì thế nhao nhao lên cổ vũ âm ỉ

Đột nhiên hán liền cảm thấy lạnh sống lưng, như bị một loài thú dữ đang nhìn chăm chăm con mồi vậy?.. Khẽ lắc đầu hán liền không quan tâm, kẻ nào có thể uy hiếp hán? Muốn chết! Hán thân hoàng tử một nước lại phải sợ kẻ nào cơ chứ.

Huy đứng một bên khán đài, hai tay ôm Lam Nhi và Anh Nhi đang dụi vào mông mình, hán khẽ nhếch miệng cười nhẹ

- Nhị hoàng tử sao? Ta định rồi!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Kinh địch gặp mặt! Chiến nhị hoàng tử!

Một chương võ vào ngực thiếu niên kia khiến hắn bay ra ngoài. Trọng tài thấy thế liền hô lên

- Trận thứ 5 Bá trường an (nhị hoàng tử) là người chiến thắng!

Nhị hoàng tử hắn sau khi đánh bại đối thủ liền giơ quạt lên nhìn xung quanh nở nụ cười khiến cả đám nữ nhân xung quanh thi nhau reo hò lên như một lũ Fan náo loạn vậy.

Trang bức xong hắn liền tiêu sái đi xuống khán đài để lại một đám hâm mộ cuồng tiểu nhao nhao cả lên, nhưng trong đó lại có một ánh mắt đang dán vào người hắn tràn đầy sát khí!...

Những trận đấu tiếp theo cứ thế tiếp tục diễn ra xuôi xẻ, cho đến trận thứ 13 đột nhiên khiến Huy đem ánh mắt chuyển tới. Trên khán đài là một tên thiếu niên khá to con và một thiếu nữ đáng gầy trẻ đẹp vô cùng, nhưng trên mặt nàng luôn giữ một tảng băng sương lạnh lẽo.

Huy nhìn một hồi liền thốt lên

- là nàng! Cô gái hôm qua đây mà? Không ngờ nàng ta lại xuất hiện tham gia ở đây nha, lần trước cô còn chưa cảm ơn mình nữa mà đã bỏ đi rồi. Thật là không lịch sự!...

Trên khán đài, trọng tài đứng giữa hai người hô

- Trận Đấu, Bắt Đầu!

Tên thiếu niên to con không vội vàng xông lên mà chỉ đứng tại chỗ cười nói

- tam công chúa, đây là lần đầu công chúa tham gia thi đấu phải không? ta cũng không muốn thương tổn nữ nhân hay là người đầu hàng đi cho chúng ta đỡ cần phải thương tổn lẫn nhau!

Người của linh quốc đều biết vị Tam công chúa này hai năm trước mới được phát hiện nắm giữ căn cốt cực phẩm linh căn tầng thứ, 14 tuổi mới bắt đầu tu luyện. Hiện tại mới được hai năm cho dù thiên tài tới đâu cũng sẽ không vượt qua một kẻ trúc cơ từng tám đỉnh phong như hắn chứ? Chính vì thế hắn mới có thể có lí do để kiêu ngạo như vậy!

Đứng bên cạnh, Tam công chúa nghe hắn nói vậy khẽ nhíu mày lại. Nàng thân hình đột nhiên biến mất rồi bất thành linh xuất hiện trước mặt tên thanh niên to con kia khiến hắn suýt hết hồn. Nàng nhìn hắn lạnh giọng nói

- nói ít thôi, tốn thời gian của ta...!

" Bành " một bàn tay thon gầy đánh lên bờ vai của tên thiếu niên kia khiến hắn phun ra một ngụm máu tươi, thân thể cấp tốc bay ngược về phía sau rồi khỏi võ đài liền bất tỉnh.

Trọng tài thấy vậy liền từng đôi mắt hô lớn

- Trận thứ 13: Bá Khinh Vân (tam công chúa) dành chiến thắng

Người xung quanh nam nhân lập tức như ong vỡ tổ la ầm ầm lên

- Tam công chúa uy vũ!

- Ta từ nay sẽ trở thành người hâm mộ ruột của nàng!!

- aaa Công chúa! Ta muốn cười nàng aa!

Một tên trong đám đột nhiên hô lên muốn cưới công chúa ngay lập tức dẫn đến một đám cừu hận ánh mắt đưa tới. sau đó một trận cuồng ẩu đả máu liền diễn ra, âm thanh của tên kia thảm thiết vang lên...

Tam công chúa đứng trên đài cũng không nói gì, liền một khuôn mặt lạnh nhạt đi xuống. Nàng đi xuống đài đột nhiên quay mặt lại nhìn về phía khán đài trực tiếp đối diện ánh mắt Huy đang nhìn nàng.

Huy thấy nàng quay lại vươn tay lên lên vẫy vẫy. Tên này lúc này liền dùng truyền âm thuật gửi cho nàng gọi thử thật không ngờ nàng lại quay lại thật nha!

Tam công chúa nhìn Huy một hồi, khuôn mặt lạnh băng không chút gợn sóng, sau đó nàng liền quay người bỏ đi miệng thầm nhủ

- hần là kết đạn cảnh? Thú vị...

...

Huy một bên thấy vậy liền hoang mang nói thầm

- mình đẹp trai thế này, người gặp vạn người mê mà sao nàng có thể nhìn mình không có chút biến sắc thể nhỉ? Chẳng lẽ nàng không thích vẻ đẹp trai như mình mà thích một loại khác?.

Một nghe vậy hệ thống liền không nhin được nổi liền lên tiếng

" Keng! Chủ nhân độ tự luyện đã quá cao! Thật không thể chữa trị nổi nữa..."

....

Những trận đấu tiếp theo, đa số đều không có cái gì đặc sắc cả lên Huy liền ngồi chơi điện thoại cùng Anh Nhi và Lam Nhi

Được một hồi âm thanh của trọng tài liền vang lên

- Vòng 40 người đã kết thúc! Các thí sinh hãy nghỉ ngơi dưỡng sức cẩn thận để tiếp tục vòng 20 người!

Nghe được âm thanh toàn bộ khu quảng trường liền nhao nhao nhộn nhịp lên để chuẩn bị vòng 20 người tiếp theo

Huy lúc này hần đang tiếp một cô bé đang khóc sút sút dụi vào lòng hần. Huy nhìn nàng liền hỏi

- Tiểu Thiên! Anh bảo em ở lại quán nghỉ ngơi sao em lại chạy ra đây làm gì?

Nghe Huy hỏi cô gái liền ngừng đầu lên ánh mắt ướt át nói

- em ở lại một mình sợ lắm.. Anh huy! Anh có biết cách trở về nhà không? em thật sự nhớ nhà quá...

Ba, mẹ chắc giờ này đang lo lắng cho em lắm... hức

Nghe nàng nói làm Huy đột nhiên nhớ đến nhà... Nhà sao? Huy liền nghĩ về cuộc sống trước đây của mình. Ba mẹ thì bị tai nạn qua đời hồi hần 12 tuổi, may là ba mẹ hần còn để lại một khoản tiền khá lớn trong ngân hàng nên huy mới tiếp tục ngạnh kháng tiếp tục sống qua ngày.

Nhưng mà một gia đình chỉ còn lại hần có còn coi là nhà sao? huy cũng không biết nữa...

Hiện tại xuyên qua nơi này hần còn có nhà sao? Không có! Theo trí nhớ của chủ nhân thân thể này thì hần chính là một cô nhi giống mình kiếp trước! Sống qua ngày do ăn uống tạm bợ trong nhà thu nuôi trẻ mồ côi mà vượt qua.

Nghĩ đến cũng thấy lạ. Tiểu Thiên thì do bị xuyên đến đây lên không còn người thân trở thành kẻ lang thang giống mình!. Lam Nhi thì chỉ có một người đi nên sau khi đi cùng mình cũng trở thành kẻ lang thang. Chỉ có Anh Nhi là khổ nhất, cha mẹ bị giết hại, nếu không có mình tại thu lưu thì không biết hiện tại nàng sẽ như thế nào...?

Nói chung kết luận lại là, bất chi bất giác từ khi nào mà tổ nhóm của hần đều toàn là những kẻ lang thang, vô gia cư rồi??

Đang suy nghĩ Huy đột nhiên nhận ra một điều gì đó liền khề kêu lên

- mình hiện tại có Anh Nhi, Lam Nhi và Tiểu Thiên bên cạnh bầu bạn, sớm tối đều sống cùng nhau, có khi nào đây chính là một gia đình không?

Huy đang suy nghĩ thì bên cạnh Tiểu Thiên gọi hần, ánh mắt nàng dưng dưng

- Anh Huy... em có thể trở về nhà được không?

Huy nhìn Tiểu Thiên nghe nàng nói vậy liền xoa đầu nàng, hai tay với lấy Anh Nhi và Lam Nhi đang ngồi bên cạnh ôm vào lòng cười hiền hoà

- Tiểu Thiên! Anh hiện tại không biết cách trở về cũng như giúp em về nhà...

Nói rồi huy liền nhìn sang bên cạnh Anh Nhi và Lam Nhi nói

- anh không biết cách giúp em về nhà, nhưng hiện tại bên cạnh em đang có anh và Lam nhi với Anh nhi sao? Chúng ta sống chung với nhau đó cũng chính là gia đình, là ngôi nhà mới của em phải không nào?

Đây chính là điều huy vừa mới ngộ được ra sau khi nghe Tiểu Thiên Nhắc về gia đình. một bên Nghe huy nói vậy hai nàng được huy ôm trong ngực cũng gật đầu hưởng ứng

- đúng thế! Đối với lam nhi chỉ cần có Phu quân ở bên thì đó chính là gia đình là nhà của muội

- Lam tỷ nói đúng đó Thiên tỷ! Chúng ta 4 người chính là một gia đình rồi, lap!

Tiểu Thiên nghe ba người nói vậy, từ sâu trong lòng nàng liền cảm giác được sự ấm áp dâng lên, hai bên má nàng từ lúc nào đã tràn đầy nước mắt. Tiểu Thiên ôm lấy Huy khóc nức nở

- vâng! em biết rồi... Từ nay mọi người sẽ là gia đình mới của em.. Em sẽ không khóc nữa, sẽ không khiến anh huy phải mệt mỏi vì em

Huy nghe nàng nói vậy liền cười nhẹ, đưa bàn tay lên trán nàng nhấn nhẹ một cái nói.

- nha đầu ngốc! Anh làm sao mà cảm thấy mệt mỏi được? Được Chăm sóc em anh còn thấy vui nữa là (tên này đã quên lúc trước hấn Còn định bỏ rơi nàng đây...)

- Mà em cũng đừng gọi anh là Anh Huy nữa nha, Thay đổi cách xưng hô đi nào!

Tiểu Thiên nghe hấn nói khuôn mặt liền đỏ lên nhìn về phía Huy, khuôn mặt thon nhỏ, không tỳ vết đẹp trai, khiến nàng tim đập rộn ràng lên. Hơi thở nhẹ ra một hơi nàng liền ôn nhu nói.

- Phu Quân...!

Đây là Tiểu Thiên nghe Anh Nhi và Lam Nhi tiếp xúc nhiều lên liền học theo.

Huy một bên nghe được giọng nói trong trẻo của một thiếu nữ mới lớn gọi mình là " phu quân " khiến hấn cảm giác rất thư thái. Còn Anh Nhi và Lam Nhi vẫn còn nhỏ lên giọng nói dễ thương chỉ khiến hấn cảm giác muốn cưng chiều mà thôi!

Bốn người đang ôm nhau thân thiết thì tiếng nói của trọng tài lại vang làm bốn người bừng tỉnh

- vòng đầu 20 sắp bắt đầu! Yêu cầu mọi thí sinh nhanh chóng tụ hợp lại nhanh nhất để kiểm tra báo danh!

Huy đang ôm ba nữ liền nghe vậy khẽ ngồi dậy xoa đầu ba nàng nói

- anh đi lát sẽ quay lại nha!

Đi xuống khu tập trung Huy liền đứng xếp vào cuối hàng do sở thích của hấn

Trọng tài đi lại, đặt một cái hộp lên bàn giống lần trước bốc thăm số chọn cặp đối thủ giao đầu vậy. Huy tiến lại cuối cùng liền bắt nắm được số 4, hấn khẽ cười nhặt một tiếng rồi quay đi...

Huy lên sân 1 đắm ngã một người liền thắng, những sân khác như tên ma tu kia, nhị hoàng tử, tam công chúa đều dễ dàng mạt sát đối thủ tiến vào vòng sau. Trận đấu cứ thế bắt đầu rồi sau đó kết thúc nhanh chóng để lại thập cường cao thủ tham gia vòng 10 người!.

Vòng mười người cũng giống như cũ bốc thăm rồi lên đấu! trận thế vẫn như cũ, huy 1 quyền mạt sát một người, mấy người kia cũng vậy, đều dễ dàng lọt vào vòng sau

Sau khi vòng 10 kết thúc, lão giả xuất hiện ở buổi sáng thì đầu lại bước ra đài, tay của lão cầm một cuộn giấy tròn hồ to

- Vòng 5 Thi Đấu Sẽ Có Luật Lệ Như Sau!

Lão giả lấy từ túi không gian ra một chiếc lọ cầm 5 que thẻ cười nhẹ nói

- mọi người rút một thẻ cây, dưới đáy thẻ có tô hai loại màu vàng và màu đỏ! Ai rút trúng cùng màu sẽ thi đấu với nhau. Còn một loại không màu là dành cho miễn chiến đi thẳng vào vòng chung kết luôn! Các người đã hiểu rồi thì lại bốc đi.

Lão giả nói xong thân hình biến mất lại xuất hiện ở trên chỗ khán đài nhìn vô cùng ảo diệu!

Huy và cả đám liền đi lại cầm lấy một que thẻ rút ra. Tên ma tu kia rút trúng màu đỏ, cùng màu với một tên thiếu niên tên liễu huynh!. Huy thì rút trúng thẻ màu vàng cùng màu với tên nhị hoàng tử kia... Nhị hoàng tử hấn cũng rút trúng thẻ màu vàng liền nhìn sang huy...

Giữa không trung bốn con mắt nhìn nhau tràn đầy tính khiêu khích...

....

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Nhị Hoàng Tử... Cũng Chỉ Là Yếu Gà Mà thôi!

- Tiểu tử, ngươi đến được vòng này cũng coi như có thực lực. Nhưng gặp được ta ngươi chuẩn bị tinh thần nằm dưới sàn đi là vừa! Hừ hừ...

Nhị hoàng tử cầm lấy cây quạt của mình đưa lên trước miệng cười khẩy, ánh mắt của hắn đáp sự khinh thường nhìn Huy.

Huy cũng nhìn hắn, hai tay vắt ở sau thái độ tỏ ra biểu tình không quan tâm, miệng lạnh nhạt đáp trả

- Đến lúc đó ta cũng không biết ai sẽ là người nằm sàn đâu

Huy này xem thông tin nhìn tên nhị hoàng tử này toả ra khí tức cơ tầng chính, cũng chỉ là yếu gà mà thôi...!

Hai người nhìn nhau chằm chằm. Ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, ánh mắt như có một làn sóng điện chạy qua vậy. Cả hai nhìn nhau không chớp mắt một hồi, tên nhị hoàng tử ánh mắt hơi giật giật vài cái, hắn cảm giác khó chịu sắp không chịu nổi rồi liền cầm quạt chỉ Huy nói

- Tốt! Ta đợi sẽ đợi xem lúc đó tiểu tử ngươi sẽ quỳ liếm dưới chân ta như thế nào! Haha

Nói xong hắn liền đưa quạt phất nhẹ ra đằng sau, tự sướng tạo thế tiêu sái rồi đi..

Huy đứng tại chỗ khoé miệng khẽ nháy vài cái mộng bức nhìn hắn rồi đi thẳm như

- tên này hắn có vẻ như thích ảo tưởng, tự sướng tinh thần thì phải?

Nghe Huy nói hệ thống liền lên tiếng

" Keng! Đúng thế, rất giống chủ nhân ngươi nha! Ta ủng hộ chủ nhân gặp loại này là phải đập cho một trận đỡ ngứa mắt! "

- biến!!!

" Con mẹ nó! cái hệ thống này càng ngày càng hỗn rồi, mình là chủ nhân hay nó là chủ nhân đây??". Huy cảm giác bản thân thật là khổ khi phải mang theo cái hệ thống lăm miệng này quá...

Đang lúc suy nghĩ ức chế về con hệ thống, âm thanh trọng tài trên đài thi đấu lại vang lên

- Trận thứ hai, vòng 4 người, xin mời hai thí sinh Lâm Chấn Huy và Bá Trường An lên đài thi đấu!

Nghe tiếng nói Huy liền vứt hết suy nghĩ lung tung đi, nhanh chân bước lên sân đấu

Đối diện với Huy hiện tại là tên nhị hoàng tử đang cầm chiếc quạt để trước ngực phe phẩy, ánh mắt khinh thường nhìn Huy nói

- Tiểu tử! Nếu ngươi đỡ được ta 1 chiêu ngươi thắng! Thấy thế nào? Không phải bọn hoàng tử không cho ngươi cơ hội đâu nha

Nghe hắn nói thế Huy liền đưa hai tay lên phía trước, khẽ nhún vai, biểu lộ là tùy ngươi

- trận đấu thứ 1 vòng 4 người, Bắt Đầu!!!

Theo âm thanh của trọng tài, trận đấu liền bắt đầu. Xung quanh âm thanh khán đài kêu lên ầm ầm, đặc biệt là giọng nữ nhân

- Hoàng tử cố lên! Đánh bại tên tiểu bạch kiểm kia đi!!

- hoàng tử đánh hắn! Ta muốn xem ngài hiển lộ thần uy aa!!!

- tiểu tử kia đầu hàng đi! Không là nhị hoàng tử sẽ ngược chết nhà ngươi!!!

Huy đứng trên khán đài thích lực của hắn rất thích liền nghe được tiếng reo hò vào tai, mắt liền tròn trắng nội tâm thâm hết " ta con mẹ nó nói ai là tiểu bạch kiểm a!?!? "

Lúc này hắn lại nghe được giọng nói quen thuộc từ phía khán đài truyền xuống, liền ngược lên nhìn thấy Lam Nhi chúng nữ đang đứng chỗ ít người reo hò

- Phu Quân cố lên!

- phu quân là mạnh nhất!!

- Phu Quân nhớ cẩn thận aaa!!

Đang bị âm thanh khản đái lấn áp Huy liền nghe được giọng chúng nữ đang cổ vũ cho mình, mặc dù nghe rất bé nhưng nội tâm vô cùng ám áp khiến bản thân không còn cảm thấy áp lực đám fan nào tàn kia đè lên nữa

Đang lúc nhìn về phía tam nữ, âm thanh của tên nhị hoàng tử vang lên bên tai Huy

- tiểu tử, Đang chiến đấu không nên phân tâm! Đờ lấy " Giáng Long Chương!! "

Huy quay mặt nhìn liền thấy tên kia đang đưa bàn tay về phía mình, khuôn mặt vẫn hờ hững lạnh nhạt nói

- ta biết! Nhưng đối với bọn yếu gà điều đó là điều không cần thiết đâu nha

" Cong! " thân hình huy vẫn đứng nguyên bị bàn tay đánh vào ngực liền kêu lên âm thanh của sắt va chạm. Bàn tay nhị hoàng tử đánh vào ngực huy liền bị đánh bật trở lại, ánh mắt hấn khó tin nhìn về phía Huy

- không... Không thể nào! Tại sao ta không thể tổn thương được hấn?

Nhị hoàng tử gân xanh nổi lên, ánh mắt tức giận giờ lấy đầu quyền lại xông chỗ huy đánh ra

- ta lại không tin không làm gì được ngươi!!!

- Hoà Tĩnh Quyền!

" Cong! "

- Liệp Sát Quyền!

" Cong! "

- Long trọng bàn nhược chương!!!

" Cong "

Đánh một hồi, cứ một chương đánh lên người Huy lại bị lấy lại khiến nhị hoàng tử đầu tóc rối bời, quần áo trở lên xộc xệch. Hấn ánh mắt bạo hoả liên tục công kích vào người Huy

- aaaaa!!! Ta lại không tin không làm gì nổi ngươi! Tụ Linh Chương!!

Nhị hoàng tử giờ tay ra Một luồng khí màu đỏ rực hình tròn xoay quanh trong tay hấn, linh lực khuấy động khắp nơi đánh thẳng vào ngực Huy

" Cong " âm thanh quen thuộc lại vang lên...

Tinh thần Nhị hoàng tử hoàn toàn bị sụp đổ nhưng vẫn điên cuồng tấn công vào ngực huy như người mất trí vậy.

Huy nhìn thấy vậy liền treo lên ánh mắt coi thường nhìn hấn

- không phải bảo một chiêu thôi sao? Haizz yếu gà vẫn mãi là yếu gà mà thôi!

Hệ thống nghe vậy liền lên tiếng

" Keng! Chủ nhân nếu không có bản hệ thống bật hack nhân sinh thì yếu gà cũng không bằng á! "

Đang trang bức thoả mái liền nghe âm thanh hệ thống khiến chút nữa thì hấn tại chỗ bạo tẩu, trong lòng hét to " aaaa! Ta muốn tên hệ thống này biến mất cho khuất mắt ta...! "

" keng! Bản hệ thống mà đi thi cuộc đời chủ nhân sẽ rơi vào bế tắc nha! "

... Huy triệt để im lặng, mẹ! Hấn nghĩ thầm tại sao tên này lại biết hấn nghĩ gì được?

Nghĩ đến hệ thống Huy liền nhớ ra điều gì đó quay sang hệ thống nói

- Hệ thống! Cho ta mở bảng thông tin cá nhân!

" Keng! Đã Mở bảng thông tin "

Một màn hình sáng 3d hiện lên trong đầu Huy có những dòng thông tin cá nhân

[Tên người chơi: Lâm Chấn Huy

Mị lực: 141

Tuổi: 17

Giới tính: nam

Tuvi: kết đan tầng hai

Công pháp: ngự nữ tâm kinh (tầng 2), Kim cương bát tử thân (tầng 2)

Vật phẩm: Găng tay hạnh phúc (đến từ vạn giới)

...

Nhìn bảng thông tin Huy xoa xoa cảm suy nghĩ. Hắn hiện tại thông cảm giác thật là ít, công pháp không nói, nhưng mấy cái võ kỹ mà mấy tên kia dùng nhìn rất ngưu bức mà mình vẫn không có, thân pháp bí tịch cũng không, ngay đến cả vũ khí cũng không nốt... Haizz đúng là bạn thân vẫn nghèo mà!

Nhìn lại dòng thông tin mị lực Huy lại thấy tăng thêm rồi! Mà cái hắn cũng không biết làm gì nữa... Mà thôi kệ đi, có dùng là tốt rồi! Ân

Hoi nhìn một lát không thấy có gì mới lạ Huy liền rời khỏi hệ thống. Vừa lấy lại tầm nhìn phía trước thì một cái nắm đấm tay thẳng giữa mặt hắn...

" Cong " âm thanh sắt thép vang lên. Sau khi đánh đấm túi bụi một hồi, đầu tóc của nhị hoàng tử đã rối bời hết lên rồi, khuôn mặt hắn thì tở vè dử tợn cúi xuống đất thở hổn hển. Người coi trên khán đài thấy vậy đều nhao nhao hết cả lên...

Vừa mới lấy lại ý thức Huy liền bị ăn ngay quả đấm vào mặt, mặc dù không cảm thấy đau gì nhưng bị đánh mặt thật sự khiến hắn tức giận a. May là hắn đấm chứ không phải tát, nếu không Huy xấu hổ nhảy xuống hố mất...!

Gân xanh nổi lên Huy liền đi lại đưa tay túm lấy cổ áo tên nhị hoàng tử nhấc lên gần giọng nói

- có phải ngươi thông đồng với lũ người ở trận đầu tiên sân 1 lấy 50 đánh ta không?

Nghe Huy nói tên nhị hoàng tử mặt dử tợn cười lớn

- haha là ta đó thì sao?

" Ba! " Huy đưa Một tát mạnh vào mặt nhị hoàng tử khiến hắn phụt ra một ngụm máu

Huy lại lạnh lùng dè thấp thanh âm nói tiếp

- có phải ngươi sai người đến bắt nạt nữ nhân của ta?

Nhị hoàng tử bị Huy tát bên má trái đỏ xung lên, hắn ánh mắt giết người nhìn Huy gào to

- là ta làm đấy!! Ngươi dám đánh ta, ta sẽ giết cả nhà ngươi!!

" Ba! " Lại một tát mạnh vào má còn lại của nhị hoàng tử, khiến hắn lại ói ra một ngụm máu

Huy lạnh giọng nhìn hắn nói

- dám bắt nạt nữ nhân của ta đều không có kết cục tốt đâu...! Nhớ lấy, lần sau ngươi còn dám động thủ với các nàng, ta không nghĩ ngươi có thể sống tiếp đến ngày hôm sau đâu...!

Đe dọa! Đây là thật sự đe dọa một vị hoàng tử của một quốc gia!. Nhị hoàng tử nghe Huy nói vậy hắn cũng không dám càn rỡ nữa mà âm thanh lạnh xuống đáp lại

- ngươi thả ta ra, ta sẽ không truy cứu việc này nữa...

Huy nghe hắn nói vậy khoé miệng liền gợn ra nụ cười nhạt. Nắm đấm xiết chặt lại. Giờ ra một đấm mạnh vào bụng tên nhị hoàng tử khiến hắn bay ra khỏi sân thì đầu triệt để hôn mê bất tỉnh. Huy đứng ngạo nghễ giữ sân cười nói

- Thành toàn cho ngươi...!

...

Toàn trường khán giả coi xem liền một mặt mừng bức nhìn hắn, bọn hắn thật không ngờ tên này dám đánh cả Nhị hoàng tử một trận thảm như vậy thật sự không sợ người ta báo thù sao?

Bọn người này cũng không biết Huy là còn kiêng kị hoàng thất mà nương tay đấy, chứ nếu không sẽ không chỉ hai tát một đám thế này đâu...

Trọng tài nhìn thấy vậy liền hô to lên.

- trận thứ 1 vòng 4 người! LÂM Chấn Huy dành chiến thắng!

Tiêu sái đi xuống đài thi đấu trong con mắt kiêng kị của người xung quanh nhìn lấy Huy đều không thèm đếm xia. Một đường quay lại chỗ ngồi liền bị ba nữ vây lại ôm nhao nhao lên

- Phu quân Uy vũ! Nhìn phu quân trên đài trông thật là đẹp trai~

- em biết phu quân sẽ đánh bại được tên xấu xa đó mà! Lạp!

- Tiểu thiên quay lại video rồi để tôi em cho phu quân coi lại nha!

Vừa về đã bị ôm lấy rồi, Huy liền Cười ảm áp ngồi xuống chơi điện thoại tiếp ba đứa chơi vui vẻ

...

Ngồi ở bên khán đài vip đang có một lão giả râu bạc đang vuốt râu cười nói

- haha tên thiếu niên này thật là có cốt khí, dám đánh cả nhị hoàng tử! Tiểu tử này rất thú vị, có lẽ sẽ trở thành mầm mống tốt đây!

Ở một bên khác một nữ nhân tay cầm miếng hoa quả đựng đưa lên ăn, nàng ở sau còn đứng một thiếu nữ khuôn mặt lạnh lùng nhìn xung quanh. Nàng vừa ăn trong miệng thầm nói nhỏ

- thiếu niên này thật không tầm thường, không hiểu vì sao ta nhìn hắn lại có một loại cảm giác rất cuốn hút nha...?

ở dưới sân trận đấu thứ 2 diễn ra giữa tên ma tu và một thanh niên nhìn rất giống thứ sinh

vừa vào trận tên thứ sinh còn chưa kịp ra chiêu liền bị tên ma tu một đám học máu mồm bay ra ngoài sân đấu...

trận đấu liền kết thúc nhanh chóng

...

Nghỉ ngơi được 30 phút âm thanh trọng tài lại vang lên!

- trận đấu hai người sắp bắt đầu! Yêu cầu Thí Sinh LÂM Chấn Huy và HUYẾT MA chuẩn bị lên thi đấu

Huy nghe trọng tài nói vậy liền trả lại điện thoại cho ba nữ chơi tiếp, bản thân đứng dậy đi lên võ đài liền nhìn tên mặt xanh xao thiếu niên đã đứng ở đó toát ra một loại khí tức làm Huy rất khó chịu nhưng hắn cũng cố kìm nén lại mà giọng lên

- Xin chào đẳng cấp này!

Nghe Huy nói, tên HUYẾT MA này khẽ ngừng đầu lên nhìn Huy, trong con mắt của hắn toát lên sự lười nhác và kinh thường liền thốt ra một câu

- Phế vật!

...

Huy triệt để mộng...! Mình chào hắn mà hắn lại chửi mình? Trong lòng Huy lập tức chửi ầm lên. Con mẹ nó! Ngươi mới là phế vật! Cả nhà ngươi là phế vật!!!

....

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Nghiền ép! ma tộc hiện thân

Hai người đứng đối diện nhau lờm chằm chằm. Vì đây được coi là vòng bán kết rồi nên Xung quanh khán đài người xem như kiến vỡ tổ la hét rung

động cả quảng trường thi đấu.

Trọng tài cũng cảm giác được áp lực bốn phía tụ tập về giữa khán đài mình đang đứng khiến trán hần xoát vài giọt mồ hôi chảy xuống. Không chần chừ nữa trọng tài liền đưa tay lên hô lớn.

- Vòng Đầu Hai Người Giữa Hai Thí Sinh " Lâm Chấn Huy " và " Huyết Ma, Bắt Đầu!

Vừa dứt lời cả hai đều cùng lấy tốc độ nhanh chóng phi vào nhau, Huy thì ý định dẫn tên này một trận cho chưa cái thái độ khinh người khác đi còn Huyết Ma hẳn ý định muốn đánh nhanh để đỡ cần tốn nhiều thời gian

Cả hai đều giơ nắm tay hướng thẳng vào nhau đâm tới. Mắt thường có thể nhìn thấy nắm đấm của Huy toát ra từng tầng xé gió xông tới còn tên Huyết Ma kia quay nắm đấm hiện lên một làn sương màu đỏ như máu vờn quanh

" Rầm " cả hai đều không phòng bị hay né tránh gì mà trực tiếp lao thẳng vào nhau như dã thú, trực tiếp đâm thẳng vào ngực đối phương tạo lên tiếng kêu vang dội

" Bịch " Bị đối phương đâm vào ngực Huy liền khẽ run người lùi lại ba bước rồi định thân lại quay về nhìn tên kia.

Huyết Ma lúc này bị Huy đâm vào lồng ngực liền bị hất bay ra sau một đoạn dài mười mấy mét mới ổn định được thân thể. Dòng máu trong cơ thể hẳn bị đảo ngược hết cả lên, con mắt khẽ nhìn Huy tràn đầy kiêu kị...

Không chỉ hần bất ngờ mà Huy cũng rất bất ngờ, một tên trúc cơ tăng chín có thể ngành kháng kết đan tăng hai cũng quá trâu đi!

Đứng vững được cơ thể Huyết Ma ánh mắt lạnh lùng nghiêm túc nhìn Huy nói

- tiểu tử! Ngươi cũng rất mạnh đấy... Tiếp theo ta sẽ dùng chiêu mạnh nhất của ta xem ngươi còn có thể đỡ được nữa không!

Đang chỉnh lại quần áo có chút xộc xệch do vụ va chạm vừa rồi liền nghe thấy Huyết Ma nói Huy khẽ cười nhẹ đáp lại

- Tốt! Màn khởi động mới bắt đầu, ngươi có gì dùng hết ra đi

Huy đứng khoanh tay nhìn hần như đang chờ hần ta tuyệt kỹ vậy

Huyết Ma hai chân dạng háng ra, hai cánh tay đưa lên eo, người cúi xuống, gân xanh mọc lên đầy trán, con mắt và làn tóc cũng dần chuyển sang màu đỏ dựng đứng lên. Xung quanh cơ thể hần bốc lên từng đoàn huyết vụ màu đỏ, toả ra từng đợt mùi hôi tanh tươi vô cùng

Đứng phía đối diện Huy cũng khẽ nhăn mày lại nhìn về phía Huyết Ma cảm nhận được sự nguy hiểm từ hần phát ra.

Những lão đại cấp cao ngồi trên khán đài cũng nhao nhao đứng dậy nhìn về phía tên tóc đỏ tươi màu máu dưới sân, một vị kinh ngạc thốt lên

- Tên kia chẳng phải là ma tu sao? Bọn hần tại sao xuất hiện tại nơi này?

Lúc này những vị đại nhân vật này muốn ngay lập tức đi xuống bắt lấy tên kia tra hỏi nhưng vì đây là giải đấu lớn của vương thành nên bọn hần đành thả tâm lý đó đi, đợi kết thúc trận đấu sẽ tính sau...

Dưới sân Huyết Ma đang nhắm mắt đứng bỗng cơ thể khẽ đứng thẳng dậy, xung quanh người hần lượn lờ khí tức của kết đan tăng một. Khẽ mở mắt ra, một con ngươi đỏ lờm xuất hiện trong mắt nhìn chăm chăm về phía Huy cười lạnh nói

- Tiểu tử! Ngươi ép ta sử dụng ra công pháp này là coi như ngươi thật sự rất giỏi! Nhưng đến đây là kết thúc rồi, nói lời chào tạm biệt thế giới đi!

Nói xong hần liền giơ lên bàn tay năm ngón mọc ra sắc bén móng tay được bao phủ lượn lờ huyết khí đánh về phía Huy hét lớn

- Huyết âm chào!!

Nhìn thấy lợi chào bay đến trước ngực mình Huy vẫn đứng im không nói gì...

" Rầm " một bàn tay móng vuốt sắc bén đánh lên người Huy khiến hần bay ngược về phía sau đồ người ngã ngửa xuống đất

Huyết Ma nhìn thấy vậy liền đưa bàn tay móng vuốt lên miệng cười to

- đối đầu với ta chỉ có kết cục vậy thôi! " Phế vật! "

Trọng tài một bên thấy Huy nằm bệt dưới đất không nhúc nhích liền cho là hần đã thua liền hô lớn

- trận đấu 2 người, người chiến thắng là Huyết....

" Khoan! "

Đúng lúc này Huy liền ngồi bật dậy, phúi phúi quần áo dính bụi, ánh mắt thất vọng nhìn về phía Huyết Ma nói

- Ta chưa có thua!

Huy này giờ ngã dưới đất không phải bị Huyết Ma đánh bị thương mà là sau khi thấy tên kia biến hoá nhìn rất giống kiểu tiến hoá siêu saiya của Son GoKu cứ ngỡ rất trâu bò cơ, ai dè... Chỉ tăng lên mỗi kết đan tăng 1... Làm hấn tụt cả hứng

Cú đấm này cũng mạnh đấy, hất bay được cả Huy nhưng căn bản không khiến hấn cảm thấy chút cảm giác gì luôn...!

Huyết Ma cứ ngỡ là mình nắm chắc phần thắng rồi liền thấy Huy ngồi bật dậy phúi quần áo khiến hấn vô cùng kinh ngạc!. Phải biết là hấn đã dùng át chủ bài sau đó đánh mạnh hết cỡ một chưởng vào ngực hấn. Cho dù Kết Đan cấp trung đánh phải đồ trực diện cũng sẽ trọng thương...! Vậy tại sao tên này lại...

Càng nghĩ Huyết Ma càng cảm thấy giác quan xung quanh trực tiếp sụp đổ... hấn vận hết sức mạnh mà vẫn không tổn thương được Huy, Huyết Ma cảm thấy rất là ỳ ạch a...

Huy nhìn Huyết Ma đang tròn mắt nhìn mình khiến hấn nở lên nụ cười nhạt, lấy tốc độ nhanh chóng phi đến trước mặt đối phương đưa nắm đấm ra đòn cười nói

- nhận lấy đòn lúc này cũng ngại, vì vậy ta liền tặng trả lại ngươi món quà ra mắt này!

Huyết Ma đang tròn mắt sụp đổ tinh thần liền thấy Huy xông tới công kích, không kịp né tránh hấn đành phải đưa tay lên đón đỡ ngạnh kháng

" Rắc " theo hai bàn tay đấm vào nhau liền kêu lên tiếng gãy xương, Huyết Ma liền theo cơ thể của mình bay về phía sau ôm tay phải mặt dữ tợn, kèm theo thống khổ kêu lên

- không thể nào... Ta không thể thua được aaa.....!!!!

Huy nhẹ nhàng đi lại gần Huyết Ma đạp chân lên lưng hấn, âm thanh nhàn nhã nói

- giờ ngươi biết ai mới là phế vật rồi chứ?

Bị Huy đạp lên người, Huyết Ma khuôn mặt liền tròn lên dữ tợn, hai con ngươi ánh vốn màu đỏ giờ còn trở lên đỏ hoe, thậm một màu đỏ như là máu... Hấn khuôn mặt dữ tợn thống khổ cổ rên rỉ dưới chân Huy nói

- Ta muốn giết ngươi... Aaaaa!!!

Đang đạp Huyết Ma cười, Huy đột nhiên liền cảm giác dưới chân mình truyền đến một loại lạnh thấu xương sát ý truyền vào chân mình, không tự chủ được liền rút chân lại

Huy vừa rút chân lại xong thì xung quanh thân thể Huyết Ma liền dâng lên tầng tầng huyết vụ bao phủ lấy Huyết Ma vào bên trong, vòng huyết vụ bao phủ càng ngày càng dày đặc hơn, khí thế bao phủ khắp mọi nơi...

Lão già tóc bạc ngồi xem này giờ thấy cảnh này ánh mắt liền trừng lớn hét to

- Không Ôn!!

Lão già khẽ nhúc cơ thể lên phi về phía khán đài tạo thành một tầng lưu quang hiện lên, mục tiêu của lão là Huyết Ma đang nằm trên sân kia

Khi lão vừa bước vào via sân thi đấu liền kêu " Rầm " lên một tiếng va chạm, thân thể của lão liền bay ngược về sau. Hai con mắt của lão tròn to không dám tin giọng nói run rẩy nói

- Ta đã là kết đan đỉnh phong còn không phá được kết giới này vậy thì chỉ có một lý do... Nguyên anh cao thủ!

Kết luận được ra lý do đánh mất lão liền trở lên ngưng trọng quay về phía trung niên Tiểu thất truyền âm nói

" Tiểu thất! Vô đài xuất hiện ma tu nguyên anh cao thủ, ngươi mau chạy về hoàng cung cầu hoàng thượng chi viện nhanh nên! Nơi này ta canh giữ! "

Nghe được lão già truyền âm trung niên khẽ giật mình sau đó liền giật đầu nhanh chóng rời khỏi quảng trường. lúc này người xem thi đấu đang nhao nhao cả lên rồi đây...

Ở một bên khán đài vip, nữ chương môn cảm nhận được luồng khí mạnh mẽ này liền nhíu chặt hàng lông mi lại thăm nhủ

" Nguyên anh kì xuất hiện, lại còn là ma tu nữa... Lần này tiểu tử kia thật sự là thập tử vô sinh! "

...

Làm người đứng trong cuộc, Huy này giờ cũng không biết chuyện gì đang xảy ra, hấn chỉ cảm giác tên Huyết Ma kia có chút không bình thường mà thôi

lên văn bình tĩnh nhìn về phía Huyết Ma ánh mắt tò mò

Được một lúc sau, lớp huyết quang bao phủ tên Huyết ma dần dần tan đi. Từ trong lớp huyết sương lượn lờ dần dần hiện lộ ra bên trong một đôi cánh dài màu đỏ khảm lò vẫy nhẹ mà hiện ra, cơ thể trong trong lớp sương máu cũng dần dần hiện lộ ra đến khi xuất hiện hoàn toàn liền làm Huy tròn mắt, suýt nữa thì ngã ngửa ra sau!

Trước mặt Huy là một thân hình cao hơn hai mét có thừa, khuôn mặt hung tợn nhăn nhoe, trên đầu mọc hai cái sừng đen nhọn, cơ thể đỏ con cơ ngực hoành tráng, hai bên hai cánh nhìn rất giống con roi, đằng sau còn mọc ra một cái đuôi thần lẩn. Đặc biệt là cơ thể được nhuộm toàn thân màu đỏ như huyết dịch vậy...

Nhìn thấy thân ảnh này, trong đầu Huy ngay lập tức hô to kêu lên kinh ngạc

- Con mẹ nhà nó!!! Đây không phải là tướng "Malock" trong game liên quân đây hay sao? Tại sao lại xuất hiện chỗ này! Chẳng lẽ cũng xuyên không?!!

Lúc này bên tai Huy âm thanh hệ thống vang lên giải thích nói

"Keng! Đại lục này có hai tầng vực là Hạ và Thượng!. Hạ vực có ba thế lực đó chính là nhân tộc, yêu tộc và ma tộc!. Nhân Tộc hơn vạn năm trước chưa từng xuất hiện để quân nào lãnh đạo nhân tộc lên nhân tộc ranh ròi thuộc địa đang dần rơi vào tay của hai thế lực Yêu Tộc Và Ma Tộc kia. Và theo hình dáng kìa khí tức của kẻ trước mặt này thì bốn Hệ Thống chắc chắn rằng đây chính là một tên Ma Tộc! "

Huy đang hoang mang, nghe được hệ thống giải thích liền hiểu ra. Hơi nhìn về tên phía trước đang nhắm mắt lại này huy thâm nhủ

- Ma Tộc sao? Nghe rất ngẫu nhiên, không biết đánh với hắn mình có thể thắng không nhỉ?

Biết Huy đang suy nghĩ gì Hệ Thống liền nói một câu khiến hắn sút nửa ho ra một bụm máu

"Keng! Chủ nhân cần phải cẩn thận, Đối phương chính là Nguyên Anh kỳ cao thủ! "

Đang suy nghĩ có nên đánh một trận với tên Ma Tộc hay không nghe hệ thống nói làm Huy tỉnh thần sụp đổ. Huy ngay lập tức liền có ý định thoái ý bỏ trốn

- Được... Đã hôm nay đánh mệt rồi nên ta tha người đó... Bye bye...!

Xoay chân, Huy ngay lập tức lao thẳng ra phía ngoài sân nhưng âm thanh thuần túy "cong" lại vang lên khiến hắn bay ngược trở lại. Xung quanh khán đài liền dựng lên màu máu đỏ rực bao quanh khiến Huy lập tức hoảng quá chửi loạn

- con mẹ nó MPP hồ cha mình rồi... Làm sao đây....!?!

Tên ma tộc đang nhắm mắt nghe được Huy kêu ầm ầm khiến hắn khó chịu liền từ từ mở mắt ra, âm thanh ầm ầm vang lên nhưng khiến cho người khác cảm giác áp bách vô cùng

- Là ai đánh thức bốn toạ?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Diệt Ma tộc, Tu Vi Đề Thăng

Trong khi ở bên trong kết giới tên Ma Tộc thức tỉnh thì bên ngoài đã khẩn trương thành một đoàn đứng ở bên ngoài

Lúc này lão giả tóc bạc đứng ở danh kết giới trông mặt khó tin giọng run rẩy

- Ma Tộc xuất hiện ở vương thành, đây là muốn nói lên tương lai quốc gia muốn diệt vong a...!

Ở bên cạnh lão giả đột nhiên một thiếu nữ đi ra ánh mắt ngưng trọng nhìn vào trong sân đấu nói

- Ma tộc tràn vào lĩnh quốc nhất định là có âm mưu nào đó... Sợ rằng bọn hắn muốn tiêu diệt quốc gia của chúng ta?

Ở trên Khí Thiên đại lục, nhân loại trước đây lãnh thổ rất rộng lớn nhưng từ khi Dược Đế phi thăng lên thượng giới, nhân loại dần dần bị các thế lực đè ép xuống mà lãnh thổ dần dần bị thu hẹp lại..

Lĩnh quốc mấy ngàn năm trước đây từng là quốc gia đặt ở trung tâm lãnh thổ nhân tộc, nhưng dần dà lãnh thổ nhân tộc bị các thế lực khác ăn mòn dần mà thu hẹp lại đến nỗi hiện nay lĩnh quốc đã trở thành một quốc gia nằm ở bên biên giới lãnh thổ của nhân tộc. Nhưng cũng may là lĩnh quốc nằm ở giữa

khu vực hoang vắng, cách khá xa với các quốc gia khác nên không bị mấy thế lực khác để ý đến, chính vì vậy mấy trăm năm nay linh quốc vẫn được an bình.

Nhưng hiện tại Ma Tộc một trong những kẻ thù lớn nhất của nhân tộc hiện tại liền xuất hiện tại vương thành thì chắc chắn một điều Ma Tộc đã để ý đến vương quốc của bọn hắn. Cho nên đây chính là Đại sự liên quan đến tồn vong của quốc gia, khiến cho lão già lo lắng không thôi

Những người xung quanh theo dõi đài thi đấu cũng hiểu điều này cho nên trong lòng ai cũng đứng lên nổi bất an lo sợ.

Ngồi một bên coi tình hình này giờ, Vị nữ tông chủ trẻ tuổi cũng đứng ngồi không yên, quay về thiếu nữ bên cạnh âm thanh lo lắng nói

- Tiểu Yến Tử, mau đi thông báo Tử Hàn minh chủ Thiên Linh Tông nhanh đi! Nói với hắn Ma Tộc xuất hiện ở vương thành, Chuyện này thật sự là đại sự rồi!

Tiểu Yến Tử nhìn trong ánh mắt chương môn tràn đầy khẩn trương liền không nhiều lời, giẫm chân lướt nhanh rời đi khỏi quảng trường thi đấu.

Trên khán đài ở khu vực ít người. Lam Nhi, Anh Nhi và Tiểu Thiên thấy phu quân mình đang gặp nguy hiểm, các nàng muốn ngay lập tức đi qua giúp đỡ phu quân nhưng nghĩ lại thấy bản thân mình nếu đi qua cũng chỉ làm gánh nặng cho hắn thôi vì thế cả ba không có cách nào khác ngoài việc đưa tay lên ngực lo lắng nhìn lên khán đài cầu nguyện cho Phu Quân của các nàng không gặp phải nguy hiểm gì mà thôi

...Trong lúc bên ngoài đang hỗn loạn thành một đoàn thì lúc này ở bên trong kết giới, Huy đang một chân quỳ xuống đất, khuôn mặt gục xuống, trên trán nổi gân xanh chảy đầy mồ hôi, khuôn mặt hiện lên đỏ bừng như đang bị ai đó đè lên vậy. Không chịu đựng nổi cảm giác như cả tấn kg đè lên người Huy liền trong đầu nhanh chóng hồi hệ thống

- Hệ Thống! Chuyện gì xảy ra? Ta sao cảm giác trên lưng đang công cả khối tấn kg vậy...? Cơ thể thì cảm giác không động đậy nổi nữa...?

Tinh thần mỗi một nhưng huy vẫn cố gắng để hỏi hệ thống liền nghe được nó trả lời

" Keng! Đối phương là nguyên anh kỳ cường giả có khả năng phóng thích linh lực và tinh thần lực! Hiện tại chủ nhân đang bị đối phương sử dụng hai loại năng lượng này đè lên người mới thành tình trạng như bây giờ. Nếu không phải chủ nhân tu luyện công pháp rèn thân thể thì hiện tại đã bị linh lực chèn ép chết rồi như con kiến hôi rồi! "

Nghe được giải thích Huy liền thầm nhủ nước bọt, mắng thầm. " Mẹ! Chơi kiểu này thì làm sao mà mình chơi lại đây?? "

Đối diện Huy, tên Ma Tộc nhìn thấy hắn không những không có chết mà vẫn còn cố đối kháng lại liền toát ra sự ngạc nhiên, sau đó thay vào là sự hứng thú nhìn Huy khẽ mở miệng nhàn nhạt nói

- nhân loại nhỏ bé, ngươi đỡ được tinh thần lực của bốn tọa giảng lên người cũng coi như có chút bánh lãnh. Kế tiếp để ta xem ngươi còn có thể chịu thêm được hay không?

Đang cố chống cự áp lực lớn Huy liền nghe tên kia nói súyt nữa thì thổ huyết tại chỗ, không chịu được nữa liền ngừng đầu lên hét to

- Con mẹ nó! Ta bị sắp bị ép cho sắp mặt ra rồi còn tăng thêm thì chơi gì nữa...?

Vừa nói dứt lời trên lưng Huy liền áp lực tăng lên gấp bội, cảm giác như trên lưng đang đỡ một tảng đá khủng lồ vậy. Hai chân, hai tay quỳ xuống đất cố chống lại cỗ lực lượng áp bách khiến đầu óc choáng váng hoa mắt thì bên tai liền truyền đến âm thanh

" Keng! Độ tu luyện công pháp kim cương bát tử thân được tăng lên! "

" Keng! Độ tu luyện công pháp kim cương bát tử thân được tăng lên! "

Đang bị áp lực đè tràn trề, sau khi nghe được âm thanh hệ thống xung quanh cơ thể Huy cảm giác áp lực dần dần tản đi đến cuối cùng chỉ còn cảm giác thấy cơ thể hơi nặng mới dừng lại. Khẽ ngồi dậy lắc đầu, bẻ ngón tay kêu " răng rắc " Huy liền quay về phía tên Ma Tộc cố ý khiêu khích cười nói

- Tên kia! Ngươi cũng chỉ có thể này thôi sao? Haha... đến bản công tử quần áo còn không xé rách mà cũng muốn đè lên đánh ta sao tên phế vật?

Huy là đang cố ý khiêu khích tên Ma Tộc này, cái cảm giác nghe tiếng âm thanh hệ thống thông báo công pháp tăng lên khiến Huy cảm thấy thật thoải mái! Cho nên hắn hiện tại quyết định xem tên này như mấy tập luyện đi!

Tên Ma Tộc nghe Huy nói xong trên trán hắn liền xuất hiện từng đoạn gân nổi lên, khuôn mặt hắn nhăn lại hừ lại nói

- Nhân tộc thấp kém, Ngươi thật sự chọc giận bản toà rồi đấy! Vậy hiện tại ngươi hãy đi chết đi!

Nói dứt lời hắn liền đem toàn bộ linh lực và tinh thần lực đánh ép thẳng về phía Huy.

" Rầm " âm thanh to lớn vang lên, Cơ thể Huy đột nhiên ngã xuống bị đè bẹp dưới đất, khoé miệng liền học ra một ngụm máu tươi

" Keng! Độ tu luyện công pháp kim cương bát tử thân được tăng lên! "

" Keng! Độ tu luyện công pháp kim cương bát tử thân được tăng lên! "

Đang nhăn mày chịu đau đớn Huy liền nghe được Âm thanh Hệ Thống, chốc lát khuôn mặt lại tươi tỉnh lại, khẽ ngồi dậy nhổ một ngụm máu xuống đất, hần liền khuôn mặt cười tươi nhìn về phía Tên Ma Tộc nói lớn

- haha...! Thì ra Ma Tộc cũng chỉ có thể này, làm ta thật sự thất vọng rồi... Xuy xuy! Tốt nhất ngươi nên về lại nhà mình đi cho đỡ nhục mặt tộc của ngươi á~!

Tâm tình thoả mái Huy miệng liền mở ra là bắn toàn vũ khí sát thương vô hình về phía tên Ma Tộc để cho hắn biết đụng đến Huy là sẽ không có kết quả tốt đâu nha

Nghe được lời Huy nói, tên Ma Tộc trực tiếp bạo phát tức giận, con mắt màu xanh trừng lên gầm lớn

- Gràoooo!!! Ngươi đã khiến bản toạ thật sự tức giận rồi đấy! Hiện tại giết mỗi ngươi không thể khiến ta nguôi giận được nữa, vì vậy cả vương quốc này hãy theo ngươi chôn cùng đi!!!

Hết xong hắn liền đưa tay lên trên đầu dần dần hội thành một quả cầu màu đen điên cuồng hút linh phí xung quanh mà tạo thành càng ngày mãnh liệt hơn

Người xung quanh lúc này bị làn gió hút mạnh này thổi tới cũng người nghiêng kẻ ngã, riêng những cô gái mặc váy liền bị tốc hết lên để lộ những cặp đùi trắng nõn mê người, bình thường cầu nam mà thấy cảnh này chắc thi nhau rú lên rồi, nhưng hiện tại ai cũng chăm chú quan sát sân bãi mà không có tâm tình coi xuân sắc nữa...

Huy đối diện quả cầu này liền bị gió mạnh hút qua quần áo bay phàn phật.

Lúc này âm thanh hệ thống đột nhiên vang lên

" Keng! Cảnh báo nguy hiểm!! Đối phương đang tụ một lần linh lực khủng lồ, nếu như để hắn thành công thì không chỉ chủ nhân mất mạng mà toàn bộ vương quốc này đều sẽ chìm theo tiếng " Bùm " ụ ực ngang boom nguyên tử sẽ xóa sổ tất cả mọi thứ! "

Huy nghe hệ thống nói liền trợ. Mắt nhe răng khó tin đáp

- không kinh khủng vậy chứ?

" Keng! Cường giả nguyên anh hậu kỳ đều rất mạnh không thể coi thường, huống chi Ma Tộc vốn so với nhân tộc cùng cảnh giới mạnh hơn rất nhiều! "

Huy nghe vậy liền nhìn về phía tên Kia đang hội tụ quả cầu năng lượng màu đen ngày một to hơn khiến Huy xoắn xuyết vô cùng.

Đột nhiên hắn nghĩ ra điều gì đó, ngay lập tức di chuyển nhanh phóng thẳng về phía tên Ma Tộc trong đầu hô to

- Hệ Thống! Cho ta sử dụng " Găng Tay Hạnh Phúc"! "

Huy lần này liền đặt cược tất cả vào cái găng tay này, được ăn cả ngã về không.

" Vũ " tiếp sát đến bên cạnh tên Ma Tộc, Huy liền giơ tay đánh một chưởng hướng vào ngực hắn. Tên Ma tộc thấy thế hắn cũng không có đón đỡ mà vẫn tiếp tục tụ lực mặt cười lạnh rên nói

- nhân tộc ngưng gãy giữa vô ích! Đợi thêm lát nữa ngươi cùng tất cả những kẻ ở đây hãy cùng đi xuống địa ngục đi!!

" Vũ " quả cầu đen đang dần ngưng tụ ngày lớn hơn bỗng nhiên kêu lên một tiếng rồi dần dần nhỏ đi đến khi bị đập tắt hoàn toàn. Tên Ma Tộc thấy thế con ngươi đều co rụt lại, hắn cảm nhận được nguồn ma khí trong cơ thể mình đang dần bị rút ra bên ngoài. Cơ thể hắn bỗng nhiên ngã xuống đất, ánh mắt khó tin run rẩy nói

- Chuyện gì xảy ra... Cơ thể ta tại sao lại thoát hết lực thể này?

Hắn nghĩ ra gì đó liền trừng to đôi mắt đỏ ngầu nhìn Huy hét lớn

- Là ngươi! Tiểu Nhân loại, ngươi đã làm gì cơ thể bản toạ!!?

Vừa dứt lời Huy cầm một thanh kiếm chém thẳng vào mặt hắn " keng " Thanh kiếm va chạm mặt đối vương liền bị đẩy bay ra ngoài.

- đêch...! Tại sao tên này da lại cứng thế?

Hệ thống nên tiếng giải thích

" Keng! Đối phương là Ma Tộc và Ma Tộc là chủ tu thân thể, thế nên chủ nhân đừng có cố gắng vô ích! "

Nằm dưới đất Tên Ma Tộc khuôn mặt cười gằn nhìn Huy coi thường, Hắn nhếch miệng nói

- ngu ngốc! nguoi nghĩ giết được bốn toạ dễ như vậy sao?

" Đệch! " Huy giết đôi phương không thành liền cảm giác rất nhức trướng nha! Mẹ! Hắn không tin không giết được con cá lớn này. giờ lên, thanh kiếm tiếp tục chém xuống vị chỉ cổ, tay, chân của đôi phương tạo lên âm thanh va chạm

" Cong! "

" Cong! "

- cong! "

- mẹ nó! Đéo chém nữa!

Hết lên một tiếng Huy liền ngồi bệt xuống đất thờ dốc. Chém mãi không thương tổn nổi đôi phương, bây giờ hắn mới biết cảm giác của tên Nhị hoàng tử lúc này là thế nào rồi

Tên Ma Tộc nằm dưới đất thấy thế hắn liền vang lên âm thanh khàn khàn cười to

- khà khà! Muốn giết chết bốn toạ nguoi còn chưa xứng đâu!

Đang cười lớn hắn bỗng nhiên im bất lại, con mắt giãn ra trừng lớn nhìn về phía Huy gằm lên

- tiểu nhân loại nguoi định làm gì! Mau dừng tay...!!!

Huy ánh mắt lạnh lùng giờ thanh kiếm trong tay lên chém thẳng vào cái Tiểu JJ đang to cứng lắc lắc về phía hắn... Mẹ! Hắn nhìn thấy cái kim cô bóng đen xì này thật con mẹ nó đau mắt! cho nên quyết định phải " thiện! "

" Phụt " một màu máu tươi phun ra, cây gậy đen xì cũng theo thế mà rơi xuống lăn lông lốc dưới vũng máu...

tên Ma Tộc cảm nhận được sự đau thấu tim gan từ bên dưới truyền đến não, hắn liền không khống chế được nữa rú lên thảm thiết

- Aaaaaa...!!! Tiêu đệ đệ của ta! Tên khốn! Ta muốn giết nguoi!!! Ta muốn diệt tất cả lũ nhân tộc bỉ ổi các nguoi....gràoooooooo!

" Phập " một thanh kiếm cắm thẳng vào họng tên Ma Tộc. Do không có Ma khí hộ thể thanh kiếm liền dễ dàng đâm xuyên cổ họng hắn. " phập phập " lại thêm mấy thanh kiếm cắm thêm vào. Bị đâm xuyên họng không nói được, Hắn trừng mắt lên ánh như muốn giết người nhìn Huy

" Phập, phập " lại thêm hai thanh kiếm rơi xuống cắm vào mắt của hắn... Huy đứng nhìn tên Ma Tộc cười nhạt

- Đừng có nhìn ta như vậy, ta rất là sợ a! Giờ thì đi chết đi!!

Huy nhún chân nhảy lên cao rồi rơi xuống hướng mấy thanh kiếm đang va chạm tới

" Xoẹt " bị tác động mạnh do cơ thể Huy đập vào, mấy kiếm liền bị đẩy cắm xuyên qua đầu của tên Ma Tộc, dòng máu từ thanh kiếm tí tách nhỏ xuống

Trong đầu Huy âm thanh hệ thống vang lên

" Keng! Giết được nguyên anh hậu kì Ma Tộc nhận được điểm kinh nghiệm! "

" Keng! Tuvi tăng lên kết đan tầng ba! "

...

" Keng! Tuvi tăng lên kết đan tầng bảy! "

....

Trong khi Huy đang nghe âm thanh hệ thống thông báo, bên cạnh Từ trong đầu thi thể tên Ma Tộc đột nhiên bay ra một làn khói trắng liền hướng phía bên ngoài vô đài nhanh chóng bay đi...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Giải đấu kết thúc, hoàn thành nhiệm vụ

" Keng! " Phát hiện linh hồn nguyên thần tự động kích hoạt hấp thụ! "

Đạo khói trắng đang bay ra khỏi võ đài, bỗng nhiên bị một loại lực hút nào đó hút lại. Đạo khói trắng hoảng loạn liền hét to

- aaaaa...!!! Chuyện gì xảy ra? Ta chưa muốn chết... Không!!!

Đạo khói trắng bị hút lại võ đài bị chuyển hoá thành một loại năng lượng ánh sáng lấp lánh hấp thụ vào trong trán Huy

" Keng! Hấp thụ linh hồn hoàn tất, tinh thần lực được đề thăng! "

Nghe âm thanh hệ thống vang lên Huy liền cảm nhận được tinh thần mệt mỏi đều biến mất hết, thay vào đó cảm giác đầu não sáng khoái vô cùng. Khẽ vươn hai tay lên trời đánh một cái, tinh thần vô cùng sáng khoái

" Vũ, vũ " lúc này do tên Ma Tộc đã chết màn kết giới bị hủy bỏ, trên khán đài đột nhiên xuất hiện ba thân ảnh. chỉ nhìn thôi cũng cảm giác được những người này đều là kết đan cao đẳng!

Lão giả tóc bạc trong một trong ba người liền đi lên phía trước liếc Huy một cái, sau đó lại nhìn về phía cái xác to lớn bị kiếm đâm xuyên đầu, lão khẽ nhún lông mày lại quay về phía hai người kia nói

- Liễu chương môn! Thu chương môn! Ma Tộc xuất hiện tại vương thành tất là đại sự. Hai vị có ý kiến gì không?

Được gọi là Liễu chương môn khẽ đảo mắt nhìn cái xác có cánh to đùng nằm đấy, ánh mắt hắn liền hiện lên phức tạp lên tiếng

- chuyện này rất phiền phức, theo ta thấy có lẽ hai phái chúng ta sẽ cùng thiên linh tông từ tông chủ họp mặt bàn chuyện này! Thu chương môn thấy có được không?

Thu chương môn là cô nàng thân hình đầy đặn, cặp ngực lớn, khuôn mặt kiều mị trong ba người. Nàng khẽ liếc mắt đảo xung quanh, sau đó ánh mắt định hình trên người Huy khẽ đưa tay lên nhẹ che miệng thần nhiên nói

- Cũng được, Liễu chương môn nói gì ta cũng không phản đối!

Miệng thì nói đáp lại hai người kia mà nàng ánh mắt chỉ nhìn Huy chăm chăm, cảm giác nàng nói chỉ là tùy hứng thôi vậy...

Huy khởi động cơ thể một lúc, khẽ liếc mắt nhìn ba người kia nói chuyện với nhau, nghe cũng chẳng có hứng thú gì Huy liền bước xuống đài trở lại chỗ tam nữ

Vừa đi đến chỗ ngồi Huy liền bị cả ba người bất ngờ chạy lại ôm chặt lấy, Lam Nhi nước mắt rung rung ôm lấy eo Huy xúc động mếu

- Phu Quân không sao chứ? Có bị thương đâu không? Phu Quân làm Lam Nhi sợ quá... Lam Nhi cứ ngỡ phu quân gặp nguy hiểm sẽ không còn bên cạnh bọn em nữa... hức

Anh Nhi và Tiểu Thiên nghe vậy cũng gật đầu liên tục, con mắt to tròn ngập nước nhìn Huy khiến hắn cảm thấy rất áy náy với ba nàng

Huy khẽ vươn tay ra ôm cả ba vào lòng an ủi nói

- được rồi, nín đi đừng khóc nữa Phu Quân thương! Anh hứa là sau sẽ không khiến ba đứa lo lắng nữa được chưa nào?

Ba nữ đang khóc thút thút nghe được Huy nói liền gạt nhẹ đầu dúc vào ngực hắn làm nũng. Huy thấy vậy liền khẽ cười, đưa tay lên xoa đầu cả ba khiến ba nàng đều dần ngủ thiếp đi vì an tâm! Chính Huy vì nhảm chán cũng dần ngủ thiếp đi trên ghế khán giả...

...một lúc lâu sau khi mặt trời chập tối âm thanh của trọng tài lại vang lên

- Trận trung kết sắp bắt đầu! Yêu cầu thí sinh " Lâm Chấn Huy " và " Bá Khinh Vân " lên đấu trường chuẩn bị!

Đang ngủ mơ chảy nước miếng, Huy đột nhiên thấy gọi tên mình liền bừng tỉnh lại. Theo đó thấy sân đấu trọng tài đang hô Huy liền không nhiều lời khẽ đánh thức Ba nữ dậy, sau đó dặn dò các nàng cẩn thận không nên đi theo người lạ, dù cho kẻ cũng không được theo!... Dặn Dò cẩn thận xong Huy liền đi một lối xuống đài thi đấu.

Ở một hàng ghế ngồi khách vip, lão giả tóc bạc nhìn qua thiếu nữ đang ngồi cạnh mình, âm thanh của lão nhân nhát lên tiếng

- Tam công chúa, theo ta thấy công chúa lên cũng không phải đối thủ của thiếu niên kia đâu... Hay là công chúa nhận thua đi đỡ tốn thời gian và bị đánh bại trên sân?

Thiếu nữ áo trắng thấy lão giả nói vậy nàng khẽ lắc nhẹ đầu, âm thanh nhìn về Huy đang đi lên sân đấu ánh mắt phức tạp trả lời

- đại tướng quân không cần khuyên ta. Ta đã từng đặt lời thề há có thể nuốt lời?

Lão giả nghe nàng kiên định nói vậy cũng không cố khuyên can nữa mà khẽ thở dài

- vị thiếu niên đó nhìn cũng rất khá, rất có khí cốt! có lẽ sẽ hợp công chúa đi. Hải... Ta đúng là già rồi không thể hiểu hiểu được lứa trẻ ngày nay nữa

Tam công chúa nhìn sang thấy lão già đang tỏ ra khuôn mặt già đời liền khẽ đưa tay lên miệng cười nhẹ, mọi băng giá trên mặt nàng như bớt đi rất nhiều. Nàng khẽ ngồi dậy nhìn phía lão già khẽ gật đầu rồi đi một lối xuống đài thi đấu...

Huy cùng Tam công chúa cùng đi lên sân đấu liền chạm mặt nhau. Cả hai cùng nhìn nhau chăm chăm... Cảm giác bầu không khí có phần căng thẳng Huy liền lên tiếng trước cười nói

- Cô nương, chúng ta lại gặp nhau rồi! Lần trước cô nương bỏ đi trước làm ta rất là ngại ngùng nha!

Huy âm thanh có chút phân uỷ khuất hướng nàng nói, ánh mắt khẽ nháy một cái nhìn nàng.

Nghe Huy nói Tam Công chúa vẫn đứng lặng lặng đầy nhìn hấn không chớp mắt... Mãi một lúc sau nàng vẫn giữ thái độ nhìn hấn chăm chăm khiến Huy có chút chột dạ...

Trọng tài lúc này bên cạnh thấy không khí có phần căng thẳng hấn liền đưa tay lên ho nhẹ một cái hô lớn

- vòng trung kết của " Giải Đấu Tinh Anh " năm nay xin được phép! Bắt Đầu!

Trọng tài Vừa nói dứt lời Tam Công chúa liền ngay lập tức đưa tay hướng về phía Huy đập tới

Huy nhìn về phía cô nàng đang phóng tới, khuôn mặt vẫn ung dung khẽ đưa tay lên cầm xoa xoa tán dương nói

- nhìn tầm 17-18 bằng tuổi mình mà có tuvi kết đan tăng hai bằng mình lúc mới tham gia! Nếu mình không tham gia chắc cô sẽ là người đoạt giải nhất ha... Có ý tứ!~

Huy thấy nàng đánh sát cạnh mình rồi hấn liền khẽ đưa tay nhấc ra hướng nàng tóm lấy, trông chừng như bắt được nàng rồi nhưng khi bàn tay đưa đến bóp vào ngực nàng, cô như liền như là không khí dần dần mờ ảo biến mất... Huy khuôn mặt trực tiếp ngậy tại chỗ

Còn chưa đợi hấn định thần lại, Tam công chúa bỗng đột nhiên như từ tàng hình xuất hiện, từ sau lưng Huy đưa tay chưởng ấn đánh tới

- Băng Kết Ấn Chưởng!

Vị đánh vào lưng, Huy cảm nhận được một luồng rét buốt quanh người cuốn lên, phía sau lưng cũng bị một mảnh băng dính trên lưng.

Đánh trúng một chưởng, Tam công chúa lại như là từ hư không tiêu khuất biến mất...

Huy thấy cảnh này liền lập tức thảm hét to " MPP cái này là hack tàng hình mà!!! Yêu cầu toàn dân F11 tố cáo hack!?! "

Nghe Huy hét trong lòng hệ thống như cảm giác khó chịu liền lên tiếng giải thích

" Keng! Đối phương sử dụng mê huyền thuật. Chủ nhân chỉ cần nhắm mắt tập trung tinh thần sau đó có thể bắt được nàng! "

Đang cáo bách Huy liền Nghe theo lời Hệ Thống nhắm hai mắt lại tập trung tinh thần cảm thụ xung quanh, từ không khí chảy qua cho đến làn gió thổi tới Huy liền nhanh chóng bắt được.

Lúc này ở phía trước không khí bị xé đoạn mà đến, Tam công chúa liền đưa tay kết thủ ấn định đánh lên Huy từ bên phải theo phong cách bảo môn.

Khi bàn tay nàng đánh tới cách Huy còn vài cm cơ thể Huy bỗng đột ngột né sang một bên khiến cánh tay nàng đánh trượt ngã về phía trước. Đường như bị mất đà phóng về phía trước thì cổ tay nàng liền bị một bàn tay nắm lại, lôi ngược về phía sau ngã vào trong ngực Huy...

Huy lúc này khẽ mở mắt ra, trong con mắt khẽ toát ra một vệt tinh mang nhìn cô nàng đang nằm trong ngực mình khoé miệng khẽ kéo ra nụ cười đậm đậm...

Tay trái hấn nắm lấy tay nàng, tay phải ôm eo khẽ chạm nhẹ vào bộ ngực khá lớn của cô khiến nàng rên lên một tiếng

- ưm..!?

Tam công chúa bị Huy chạm nhẹ vào bộ ngực nhạy cảm của mình khiến khuôn mặt đỏ bừng lên nhưng vẫn lạnh lùng nhìn lấy hấn, hơi dùng sức giãy ra nhưng nàng phát hiện không thể cử động nổi cánh tay của hấn nàng khẽ lạnh lùng rên nhỏ

- thả ra...

Huy nghe nàng nói nhưng vẫn cố tình không thả cười nhìn nàng trả lời

- nói gì cơ? Ta không nghe rõ?

Khuôn mặt nàng đỏ bừng lên những vằn lạnh lùng nói lại

- thả ra...

Huy vẫn giả bộ khuôn mặt không hiểu gì đáp

- nói gì cơ? Ta nghe không rõ a?~

...

Tam công chúa liền im lặng, nàng có ngu cũng biết hấn đang đùa giỡn nàng, nàng là công chúa! Từ nhỏ đến lớn đã có ai dám đùa bỡn qua nàng? Hôm nay nàng gặp phải một tên quái thai này... nàng úy khuất a!.. Nàng khuôn mặt đỏ ửng khoé mắt nàng hơi hơi nổi lên một từng hơi nước như sắp khóc...

Huy nhìn thấy nàng sắp khóc khoé miệng khẽ co giật... Hấn thầm nghĩ mình có làm gì đâu nha...?

Không chịu nổi ánh mắt đáng thương của cô Huy đành thả nàng ra

Được Huy thả Tam công chúa khẽ nhìn hấn một lát, nhớ lại cảm giác ma sát lúc nãy khuôn mặt lại đỏ bừng lên, khẽ quay đầu sang chỗ khác, nàng âm thanh lạnh lùng vang lên

- Trận này ta nhận thua...

...nghe được lời công chúa nói ra toàn trường tất cả mọi người cùng nhau kêu rầm rộ lên, vang vọng cả quảng trường thi đấu!!

Trọng tài thấy thế liền hô to lên

- Trận trung kết của cuộc thi "Đại Hội Tinh Anh" năm nay, người chiến thắng đó chính là "Lâm Chấn Huy" người giành được giải vô địch năm nay!!!!

Nghe được trọng tài lời tuyên bố cuối cùng xung quanh khán đài coi xem võ giả liền thi nhau vỗ tay lên chúc mừng, tại đây có hơn vạn người cùng vỗ tay cho nên tạo lên một cảnh tượng vô cùng hùng vĩ!

Tam nữ một trong Tiểu Thiên cũng không có qua cơ hội này mà cầm máy điện thoại bật quay video lên soi toàn bộ xung quanh đem thành kỉ niệm lưu trữ ngày hôm nay

Ở dưới sân đấu lúc này lão giả tóc bạc đi đến trước mặt Huy, tay cầm một chiếc vòng cổ hiện hình một đầu mãnh hổ có làm một viên ngọc bích màu xanh, bên trên còn khắc chữ Tinh đại biểu cho thi đấu giải vô địch "Đại Hội Tinh Anh"

Ngoài ra lão còn cầm theo một chiếc hộp bên trong chứa một trăm viên màu trắng viên nhìn như thủy tinh kèm theo hai bộ sách. Lão giả khẽ cười nhìn Huy nói

- nhà Vô địch năm nay được tặng phần thưởng Huy hiệu vô địch "Đại Hội Tinh Anh" như thường lệ! Kèm theo đó là 100 viên linh thạch hạ phẩm và hai quyển công pháp hoàng phẩm trung giai, kiếm pháp hoàng phẩm thượng giai!

Lão giả nói giải thích lúc này nhưng bên tai Huy lại là giọng nói khác

"Keng! phát hiện công pháp Bạo Thể Hoá hoàng phẩm trung giai có học hay không?"

"Keng! Phát hiện kiếm pháp Hoà Phượng Kiếm hoàng phẩm thượng giai có học hay không?"

Nghe được hệ thống nhắc nhở Huy liền ngay lập tức đáp ứng! Mấy cái này hiện tại hấn rất cần!

- cho ta học hết!

"Keng! Học hoàn tất! Tất cả đều đạt được tầng nhập môn (tầng 1)

"Keng! Hoàn thành nhiệm vụ ngẫu nhiên (rèn luyện) nhận được phần thưởng: 5 viên trúc cơ đan (trúc cơ phục dụng tăng 5 cảnh giới), 5 viên hồi phục đan sơ cấp (dùng để hồi linh lực hoặc chữa thương), một khẩu rulô co2 (lực côn, dưới nguyên ảnh liền miêu sát)

....

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Gia nhập môn phái (18+)

" keng! Đạt được Điểm lũy đủ yêu cầu, mở ra hệ thống thương thành! "

" Keng! Mở hệ thống thương thành công! "

" Roẹt " trong đầu Huy lúc này hiện lên một bảng khu mua sắm giống trong khu shop của game.

Huy khẽ điều động màn hình kéo xuống hiển thị từng loại đồ vật buôn bán

[Con lắc vòng: sử dụng có thể khiến người ta hôn mê, thần sắc điên đảo < tác dụng trực cơ trở xuống > - 10 điểm tích lũy]

[Gậy tự sướng: sử dụng có thể khiến phái nữ đạt đến khoái cảm đỉnh điểm - 2 điểm tích lũy]

[Kem đánh răng finox: sử dụng có thể khiến hàm răng và đầu lưỡi trở lên nhạy cảm dễ dàng kích thích bạn tình - 2 điểm tích lũy]

...

Lướt qua một hồi Huy triệt để im lặng... Đầu chảy đầy hắc tuyết, trong đầu hô lớn

- Hệ Thống nguoi lãn ra đây!! Shop thương thành mà toàn cái quỷ mẹ gì là sao? Muốn biến ta thành dâm tặc à?

Nghe hấn kêu hệ thống liền lên tiếng giải thích

" Keng! Chủ nhân đang xem là khi vực bán đồ sinh hoạt hàng ngày! Chủ nhân lướt sang bên trái thử xem. Mà dâm tặc là loại bỉ ổi vô liêm sỉ chủ nhân không nên so sánh như vậy với bản hệ thống, Hệ Thống ta là dâm hiệp, dâm mà hiệp nghĩa, chuyên cứu vớt giúp chủ nhân thu thập các em gái về nhà~ chủ nhân hiểu chưa?

Huy khẽ gật gù hơi hơi hiểu, nghe hệ thống nói liền làm theo. hơi điều động màn ảnh lướt sang bên trái liền hiện ra một khu đồ vật khác

[Kết song đan: sử dụng xong sẽ tăng hiệu quả của việc song tu trên giường - 5 điểm tích lũy]

[Song kiếm pháp: là kiếm kỹ của tam thiên đại đế từ một vị diện khác tạo thành! Cần hai người sử dụng song kiếm hợp bích sẽ tăng mạnh sức chiến đấu - 150 điểm tích lũy]

[Tịch niệm trận pháp: là trận pháp sau khi tạo thành sử dụng sẽ khiến người bên trong rơi vào mê huyễn như lạc vào hồng trần - 300 điểm tích lũy]

Nhìn một hồi Huy thấy mấy cái đồ vật ở khu mua sắm thương thành thế méo nào toàn mấy thứ đồ liên quan đến song tu nam nữ song tu là sao?

Hơi liếc xuống thanh dưới cùng của hệ thống liền hiện ra một dòng ô vuông có ghi (điểm tích lũy hiện tại: 1200)

- vãi...! Hệ Thống, điểm tích lũy của ta sao nhiều thế? Ta này làm nhiệm vụ có được +5 điểm thôi mà??

Hệ thống lên tiếng giải thích

" Keng! Điểm tích lũy có thể được cộng do làm nhiệm vụ, săn quái, giết người đều được thưởng. Theo cấp độ càng cao sẽ càng được thưởng nhiều, vì vậy bản Hệ Thống đưa ra lời khuyên cho Chủ nhân, cách kiếm điểm nhanh nhất đó là đi săn! "

Nghe Hệ Thống nói Huy liền gật đầu hiểu rõ. Hơi liếc mắt lướt một lần nữa hấn toàn thấy mấy cái đồ không đâu a...! Lướt một hồi hoa mắt Huy quyết định để tối lại tính sau liền đóng thương thành lại.

Trong đầu thầm hô " đăng nhập thông tin ", một bảng thông tin hiện lên trong đầu Huy

" Keng! Đã mở bảng thông tin "

[Tên người chơi: Lâm Chấn Huy

Mị lực: 142

Tuổi: 17

Giới tính: nam

Tuvi: kết đan tầng bảy

Điểm tích lũy: 1200+

Công pháp: ngự nữ tâm kinh (tầng 2)+, Kim cương bát tử thân (tầng 2)+, Bạo thể hoá (tầng 1)+

Vũ khí: Hoả Phượng Kiếm (tầng 1)+

Vật phẩm: Găng tay hạnh phúc (đến từ vạn giới)

Huy khẽ chạm vào hai công công pháo và võ kĩ mới liền hiện ra thông tin

[Bạo Thể Hoá < tàn quyền >: một loại công pháp pháp giúp người sử dụng tăng thêm gấp 1/3 sức chiến đấu trong nửa giờ (có thể dùng -200 điểm tích lũy để hoàn chỉnh công pháp)]

[Hoả phượng kiếm sử dụng kiếm kĩ có thể dụng ra lửa và hoá hình ảo phượng hoàng tới công kích (- 200 điểm tích lũy để hoàn chỉnh kiếm pháp)]

Nhìn cuối mấy cái chữ trừ -200 điểm để hoàn chỉnh, lại nhìn xuống dưới thấy điểm mình còn hơn 1200 điểm, nhất thời Huy có cảm giác mình là người giàu vậy. Không nghĩ nhiều Huy liền quát luôn bấm vào chữ hoàn chỉnh công pháp. Nhất thời âm thanh hệ thống lại vang lên

" Keng! Chính sửa hoàn tất công pháp bạo thể hoá thành công! trừ 200 điểm tích lũy "

" Keng! Chính sửa hoàn tất kiếm kỹ hoả kiếm pháp thành công! Trừ 200 điểm tích Lũy "

Âm thanh thông báo Huy liền bấm ngay vào xem thử

[Cuồng nộ quyết (bản thăng cấp: huyền phẩm thượng giai): công pháp có 7 tầng tu luyện, mỗi tầng sẽ bạo tăng gấp đôi sức chiến đấu trong một canh giờ! Tu luyện đến viên mãn tầng 7 có thể bạo tăng gấp 10 lần sức chiến đấu] +

Nhìn bảng thông tin Huy liền khẽ gật đầu hài lòng, hơi liếc mắt nhìn thấy sau mấy cái công pháp xuất hiện Thêm dấu +, theo sự tò mò nhấn thử vào liền hiện lên dòng chữ cái

[tăng tu luyện lên tầng hai tốn 150 điểm tích lũy]

...nhìn thấy dòng chữ Huy liền đại cuồng hi! Hắc chắc chắn đây là hack! Nó là hack 100%! Trong đầu thầm nghĩ bản thân ta có hệ thống hack, còn ai có thể chống lại? Từ nay cuồng bá đại lục cùng hệ thống, duy ngã ta độc tôn!!!

Bản thân liền yy, Huy kích vào thăng cấp công pháp cuồng nộ quyết liên tục...

" Keng! Cuồng nộ quyết tăng lên tầng hai!"

" Keng! Cuồng nộ quyết tăng lên tầng ba!"

- cảm giác bấm nút thăng cấp thể này quả là Sướng nhất! Tiếp nào~

" Keng! Cuồng nộ quyết tăng lên tầng bốn!"

" Keng! Tăng cấp thất bại, điểm tích lũy không đủ! Để tăng cấp tiếp theo cần 1000 điểm tích lũy "

...

Đang nghe âm thanh tăng cấp phê liền nghe được hệ thống kêu lên âm thanh thất bại, ngay lập tức liền khiến Huy tắt n*ng..

Liếc mắt Nhìn xuống dưới dòng điểm tích lũy chỉ còn 40 khiến Huy cảm giác như là đại gia nhà giàu sau 1phút phá sản vậy...

Khẽ lắc đầu bình phục tâm tình Huy liền mở bảng thông tin ra coi thử, nhìn một hồi quả nhiên có biến hoá

[Tên người chơi: Lâm Chấn Huy

Mị lực: 142

Tuổi: 17

Giới tính: nam

Tuvi: kết đan tầng bảy

Điểm tích lũy: 40+

Công pháp: ngự nữ tâm kinh (tầng 2)+, Kim cương bát tử thân (tầng 2)+, Cuồng Nộ quyết (tầng 4)+

Võ kĩ: Thiên Hoả Kiếm Quyết (tầng 1)+

Vũ khí:

Vật phẩm: Găng tay hạnh phúc (đến từ vạn giới)

...

Trên khán đài thi đấu lúc này liền có hai bóng người bay từ trên khán đài xuống, nhìn rõ khuôn mặt thì đó là Liễu chương môn và Thu chương môn.

Cả hai người rơi xuống đất liền đi lại chỗ Huy và lão già đang đứng, khẽ chấp tay nhìn lão già cười nói

- chúc mừng đại tướng quân hoàn thành giải đấu tìm được thiên tài quán quân năm nay~!

Lão già hơi quay người lại nhìn thấy hai vị chương môn nói vậy lão liền đư tay lên cầm vuốt râu, khuôn mặt hồng nhuận cười nhẹ nói

- không có, không có! Lão phu chỉ là người tổ chức thôi. còn thiên tài là do bọn họ đều là anh hùng xuất thiếu niên, là tương lai thế hệ mới dẫn dắt cho vương quốc! Ta già rồi chỉ có thể trông chờ vào đám thiếu niên này thôi haha...

Thấy lão già cười như vậy hai vị chương môn cũng biết là lão rất vui liền gật đầu cười đối đáp với nhau vài câu.

Lúc này Thu chương môn nhìn thấy Huy đang đứng im lặng nhìn xuống đất, nàng thấy có chút kì lạ liền đi lại đặt tay lên vai hấn kiều mị nói

- Vị Thiếu niên này sao đứng đó làm gì? Lại nói chuyện với mọi người cho vui!

Làm nàng gọi Huy mãi một lúc vẫn không thấy hấn trả lời, nàng đôi mày liễu khẽ nhăn lại, liền đưa tay rung nhẹ người hấn

- vị thiếu niên này nghe ta nói không?

Huy đang ở trong hệ thống xem thông tin liền cảm giác có ai đó gọi mình liền thoát hệ thống ra ngoài, ánh mắt mờ mịt nhìn phía trước

- hửm...? Ai gọi ta có chuyện gì sao!?

Nghe được hấn nói Thu chương môn khẽ ngăn người ra, nàng đột nhiên nghĩ đến tên này này giờ chẳng lẽ là ngu gậy trên võ đài sao?. Nàng nhìn hấn càng ngày càng thấy thú vị nha!

Vị lão già tóc bạc cùng liễu chương môn đi lại chỗ Huy, lão vuốt râu nhìn Huy cười nói

- Thiếu niên xuất anh tài mà haha! Tiểu tử, có muốn hay không tham gia quân đội, vì quê hương mà chiến đấu?

Vừa mới thoát khỏi hệ thống đầu óc mê man liền nghe được lão già đang hỏi mình, khuôn mặt không hiểu chuyện gì nhưng vẫn đáp trả lại

- Có nữ sao?

...

Lão già nghe hấn nói liền dờ mắt ra... Lão muốn mời hấn đi làm lính chứ có phải đi nguyệt lâu đâu mà gái gì ở đây?

Liền tông chủ thấy vậy liền nghĩ Huy đang nói đùa liền bước ra cười nói

- ta là chương môn Tôn Tiên Tông muốn mời tiểu hữu ngươi gia nhập môn phái có hứng thú hay không?

Huy đang mờ mịt không hiểu chuyện gì xảy ra nhìn lão già lại thấy tên trung niên trước mắt quay ra hỏi mình huy cũng liền đáp trả lại

- Có nữ sao?

...

Liền chương môn nghe hấn nói cũng liền trừng lớn mắt... Tiểu tử này không phải đang nói giỡn đấy chứ??

Thu chương môn quan sát Huy này giờ liền cảm thấy hấn rất thú vị liền chủ động đưa tay lên miệng khẽ cười lên tiếng nói

- phái của ta có rất nhiều nữ đệ tử! Thế nào có muốn hay không? fu~

Huy nghe cô nàng bên cạnh mình nói, khẽ liếc mắt đánh giá nàng một phen. Ngực to, găng chuẩn, khuôn mặt xinh đẹp pha chút mị lực... Huy liền khẽ gật đầu đồng ý

- được, Ta đồng ý! Vậy phiền tỷ tỷ ngươi chăm sóc ta rồi.. À, mà ta có thể mang theo hôn thê của mình đi cùng sao?

Nàng mới nghe Huy nói đồng ý ánh mắt liền toả ra ngạc nhiên sau đó nghe hắn nói bản thân có hôn thê lại khiến nàng ngạc nhiên hơn. Hắn tuổi còn trẻ liền đạt được thực lực mạnh mẽ như vậy thế nên vị hôn thê của tiểu tử này lại không tầm thường đi?

Nghĩ như vậy nàng ngay cảm thấy hứng thú với vị thiếu niên này liền lên tiếng đáp ứng, ánh mắt vũ mị nhìn hắn

- hi, được thôi! nhưng tiểu đệ ngươi gia nhập môn phái nhớ phải chấp thành đúng nội quy của phái nha~

Đúng lúc này Tiểu Yến Tử liền quay về nhìn thấy cảnh này sắc mặt liền biến hoá liền nhảy lên đài đi đến Thu chương môn khó chịu nói

- Chương môn, môn phái không thu nam nhân...

Lão giả tóc bạc và Liễu chương môn thấy vậy cũng gật đầu nói

- môn phái của Thu chương môn đều là nữ nhân! Chương môn ngươi thu cái nam nhân cũng là không hợp nha!

Thu chương môn thấy vậy ánh mắt liền nheo mắt nhìn Tiểu Yến Tử lạnh giọng nói

- Ta là chương môn lời nói ra ngươi dám cãi lại ta sao...?

Tiểu Yến Tử thấy vậy liền không dám nói nhiều nữa cúi người xuống khuôn mặt ủy khuất

- Yến Tử không dám..Tùy theo chương môn sắp xếp

Thu chương môn thấy vậy khuôn mặt liền cười mỉa rồi lại vẫy nhẹ tay nhìn về phía Huy cười nói

- đi thôi! Chuẩn bị mọi thứ đi xong chúng ta quay về môn phái~

Huy nghe vậy liền "Ừ" đáp một tiếng, sau đó đi về phía đám Lam Nhi ba nữ. Hắn ý định tham gia cũng là vì tìm nơi đặt chân để chúng nữ của hắn có thể yên ổn ở! Cũng không thể cả ngày đi lang thang đúng không nào?...

Ở trên sân đấu Tam Công Chúa nhìn Huy rời đi cùng mấy nữ, ánh mắt nàng liền hiện lên phức tạp... Trước nàng bị phụ hoàng bắt gả đi nhưng nàng nhất quyết không đồng ý, và đòi phải tìm được người nam nhân anh tài xuất chúng mới khiến nàng chấp nhận

Ngày hôm nay, ngay tại sân đấu này nàng đã từng thề rằng ai đánh bại được mình, nàng liền gả cho người đó... Nhưng nhìn tên kia đang tay trong tay với nữ nhân khác không hiểu vì sao nàng lại cảm thấy rất khó chịu...

Nhớ lại lúc này trên khán đài nàng bị tên đó sờ ngực chiếm tiện nghi khuôn mặt nàng không tự chủ được liền đỏ lên, nhưng nàng không dám gọi lại hắn, đành phải nhìn hắn rời đi... Trong đầu nàng lúc này rất loạn, nàng nghĩ nếu có duyên gặp lại có lẽ nàng sẽ nghĩ lại sau...

Trận đấu cứ thế kết thúc, màn đêm buông xuống kết thúc một ngày vô cùng náo nhiệt...

...

Màn đêm buông xuống ở một khu rừng hẻo lánh nào đó tại một căn nhà tranh phát ra tiếng kêu thảm thiết. Trong ngôi nhà có một đám nam nhân 7-8 người cầm đao kiếm đang xúm lại đánh một người đàn ông trung niên, bên cạnh còn có một người nữ phụ đang ôm một cô gái tầm mười 16 tuổi và một đứa bé gái 8-9 tuổi có tai mọc trên đầu.

Nữ phụ nhìn chồng mình bị đánh thảm thiết nàng không chịu được nữa liền nhảy ra ôm lấy chân một tên nam nhân khóc sụt sùi kêu lên

- đại nhân tha mạng... Ta nguyện làm mọi thứ mong ngài hãy khoan hồng mà nhẹ tay với chàng ấy...

Tên nam nhân đang đá túi bụi trung niên dưới đất liền nghe được nàng nói, hắn liền quay đầu lại cười gần nhìn thân hình, đôi trắng trẻo lộ ra của nữ phụ, ánh mắt hắn liền hiện lên sự dâm dục cười lạnh nói

- tiện nhân! Thằng chồng của mày nợ bọn tao hơn 500 lượng bạc để đi đánh bạc giờ hắn không có tiền trả nên mày hãy giao thân thể của mày ra mà chuộc tiền đi!

Nữ phụ nghe vậy liền ánh mắt liền khó tin nhìn về phía phu quân của nàng, nàng rất thất vọng về hắn nhưng dù gì cũng là phu thê nàng không thể bỏ mặc hắn được... Nàng khẽ đưa tay cời bỏ bộ y phục của mình, để lộ ra làn da trắng trẻo và bộ ngực đầy đặn của một nữ nhân, bên dưới vùng kín đã ướt đầm, nàng khẽ liếc mắt ra chỗ khác, khuôn mặt đỏ lên giọng run run nói

- đại nhân... Xin ngài hãy nhẹ nhàng...

Tên nam nhân thấy vậy nhất thời ánh mắt hắn liền tràn đầy dâm tà nhảy qua đê nữ phụ xuống, hai tay hắn đưa ra xoa bóp ngực trắng to lớn mềm mại của nàng, bên dưới tiểu jĩ hắn đã trở lên to cứng hướng bên dưới làn lông đen vùng âm ướt đầm tới khiến Nữ phụ âm thanh dâm dục rên lên... Miệng liên tục khóc nức từng tiếng rên rỉ

- phu quân... Xin lỗi... Thiếp có lỗi với chàng

Bị đánh dưới đất gã trung niên khuôn mặt bầm dập nhìn thấy vợ mình bị tên xa lạ đè ra cưỡng hiếp, hắn cố gắng đưa tay ra với nhưng không đủ sức liền bị tên đại hán trước mặt dẫm mạnh vào tay cười lớn

- haha nhà nghèo như mày có sống cũng không trả nợ được đâu, tốt nhất là bán con vợ mày đi cùng hai con nhóc kia để trả nợ bù vào! Còn mày sao? Chết đi!!!

Nói xong tên đại hán liền cầm lấy cây đao chém xuống dưới sự ngỡ ngàng khó tin của tên trung niên kia... Deo xẹt qua, đầu rơi xuống. Tên trung niên liền mất mạng tại chỗ...

Nữ phụ đang trong cơn dự cảm mơ màng, nàng nghe thấy tiếng hét liền cố mở mắt ra liền nhìn thấy chồng mình bị bọn hán chém mất đầu. Trong chốc lát nàng như hoá đá tại chỗ... Chồng nàng chết rồi nàng còn sống làm gì nữa... Ánh mắt nàng liền nổi lên tức giận lườm mấy tên nam nhân rồi nhìn về phía hai đứa nhóc kia hét lớn

- tiểu hoa, mau mang An An chạy ngay đi! Nhanh lên!!!

Tiểu hoa hai chân mềm nhũn nghe được mẫu nhân hét lớn liền bình tĩnh lại, hai mắt nàng chảy lệ ôm lấy đứa em của mình chạy một lối ra ngoài, vừa chạy vừa khóc lớn...

Một tên nam nhân bên cạnh thấy vậy liền cầm thanh kiếm giờ lên chém về phía tiểu hoa "xoẹt" lướt kiếm chém trượt qua lưng tiểu hoa, vết thương ở lưng liền rách ra một vết kiếm nhưng nàng không có dừng lại mà vẫn ôm lấy đứa em cố chạy vào trong rừng sâu...

Tên nam nhân thấy vậy liền cầm kiếm muốn đuổi theo, nhưng đang định chạy hắn liền bị vấp ngã mặt đập xuống đất... Định thần lại hắn liền nhìn ra sau chân mình thấy Nữ phụ đang ôm lấy chân hắn, nàng nhìn hắn ánh mắt tức giận cười

- bọn mày muốn bắt hai đứa nhỏ... Đừng có mơ...

Tên nam nhân triệt để tức giận, hắn giờ kiếm lên chém xuống "xoẹt" nữ phụ đầu lâu rơi xuống, thân thể trần trụi ngã xuống đất, tim liền ngừng đập trong vũng máu, bên dưới vùng kín của nàng liền xả ra nước ào ào, thân xác run lên một hồi liền im lặng...

- tiện nhân!

Tên nam nhân cầm kiếm đứng dậy liền chạy nhanh đuổi theo, lần theo vết máu dưới đất hướng hai đứa nhóc kia chạy vào rừng, ánh mắt hắn hiện lên nồng đậm sát ý...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Thu nhận nữ người hầu

"doraemon con này là con gì vậy?"

"Con này hả? Nó là con mẹ đó nobita!"

"Con mẹ là con gì?"

"Con mẹ là con mẹ chứ con gì? Cậu ngốc vừa thôi!"

Trong rừng rậm một đám 6 người, 1 nam 5 nữ đi trong rừng. Nam đang cầm một chiếc điện thoại chăm chú xem, xung quanh 5 nữ còn lại cũng vây lại vừa đi vừa ngó nhìn

Lúc này nữ nhân lớn nhất trong đám, nàng khuôn mặt hiện nên hiếu kỳ lên tiếng nói

- Chấn Huy! Cái này là pháp bảo gì mà nhìn rất là lạ nha?

Huy đang định lên tiếng thì cô bé mặc áo hồng trong đám liền cướp lời lên tiếng trước

- Cái này tên là điện thoại! Baba của Anh Nhi mua Tặng Anh Nhi lúc sinh nhật đó, lạ!

Nữ nhân khẽ sững sờ, rồi nhìn Anh Nhi xoa đầu cười nhẹ nói

- aha.. hiểu rồi, vậy Lam Nhi cho tỳ tỳ mượn cái "điện...n thoại.." này coi thử được không?

Lam nhi nhìn vị tỷ tỷ này một hồi khẽ neho đôi mắt xinh lại, nàng đưa tay lên môi suy nghĩ một hồi liền khẽ lắc đầu nhỏ trả lời

- Điện thoại này Anh Nhi cho phu quân rồi, tỷ tỷ thử hỏi chàng ấy xem...!

Nữ nhân nghe nàng nói vậy liền quay sang phía Huy nhìn hấn, mắt đẹp của nàng bắn ra vô số mị nhãn bay về phía Huy, nàng lên tiếng âm thanh kiềm mị nói

- Chấn Huy a~ nguoi có thể cho tỷ tỷ ta mượn cái đó một hồi sao~?

Nói xong khuôn mặt nàng còn hiện lên từng tầng hơi âm đỏ ửng trên má...

Huy nhìn thấy vậy liền tròn mắt nhìn nàng. Hấn thật không ngờ vị chương môn này của mình lại nhìn tà mị đến thế... Cố định lại tinh thần, ánh mắt Huy khẽ liếc về phía Anh Nhi và Lam Nhi đang coi phim doraemon trên tay hấn, Hai đứa thấy ánh Huy nhìn mình cũng hiểu hấn có ý gì liền khẽ gật đầu. Hai nàng nghĩ rằng đưa cho ai cũng vậy thôi, các nàng chạy qua đó xem là được mà~

Huy nhìn hai đứa không có ý kiến gì liền khẽ gật đầu đưa điện Thoại về phía nàng nói

- Chương môn cầm lấy đi!

Nàng thấy Huy đồng ý, khuôn mặt liền nổi lên từng vòng đắc ý khẽ đưa tay ra cầm lấy. Ngay lúc này từ bụi cỏ bên cạnh bỗng lao ra một thân ảnh phóng thẳng đến tông vào người Huy khiến hấn giật mình nhảy căng lên...

- Mẹ nó!!! Hú hồn a!!!

Thân ảnh tông phải người Huy liền bị bật ngược lại ngã về phía sau, roi xuống đất liền bắt động... Lúc này từ trong ngực người này liền cựa quậy lúc nhúc, hiện lên hai cái tai lấp ló vẩy vẩy một hồi liền nhảy ra ngoài, Hiện ra trước mặt mọi người là một đứa nhóc cao 1m, khuôn mặt vô cùng khả ái tiểu bé gái, trên đầu nàng mọc tai, dưới mõng cô bé thì mọc ra 9 cái đuôi vẩy vẩy...

Cô bé nhảy ra ngoài lại chạy lại chỗ thân ảnh đang nằm bắt động dưới lay lay y khóc lóc

- tỷ tỷ tỉnh lại đi... An an sợ lắm tỷ tỷ tỉnh lại đi... hức hức

Huy đứng một bên nhìn liền ngây người rồi, hình người, có tai và 9 đuôi... Không phải là cừu vỹ sao???

Đứng cạnh Huy, Thu chương môn cũng nhìn thấy cảnh nản nhìn về tai và 9 cái đuôi của bé cô bé hơi sùng sốt chút liền ánh mắt nàng liền khẽ nhú lại đi một lối đến cạnh thân ảnh nằm dưới đất. Nàng đưa tay cầm lên cánh tay của người đó xem mạnh, một lát sau ánh mắt nàng liền hiện ra một vết than thối.

Nàng đưa tay lên xoa đầu bé gái nói

- cô bé đừng kêu nữa, vị tỷ tỷ này của nguoi đã suy yếu vô cùng rồi, không đến nửa khắc nữa nàng sẽ chút hơi thở cuối cùng mà qua đời thôi...

Cô gái có 9 cái đuôi đang ôm tỷ tỷ mình kêu gọi liền nghe thấy bên cạnh có vị tỷ tỷ khác nói chuyện với mình, mặc dù cô không hiểu gì nhưng cảm nhận được đó là điều không tốt liền ôm lấy tỷ tỷ mình khóc lớn hơn.

Huy lúc này cũng liền đi lại khẽ nhú mày nhìn người đang nằm úp mặt dưới đất, rồi lại khẽ quay đầu nhìn Thu chương môn hỏi

- Chương môn, Tình huống thế nào?

Đang nhú mày nhìn cô bé gái Thu chương môn liền nghe được tiếng Huy bên cạnh đang hỏi mình, nàng liền nói hết sự tình cho hấn nghe

- Cô gái nằm dưới đất này sau lưng bị chém một vết kiếm rất sâu, máu chảy rất nhiều và đã nhiễm trùng rồi. Người bình thường bị vậy đã mất mạng lâu rồi, thế nhưng cô gái này vẫn còn chống chịu được nói rõ nghị kực của nàng rất mạnh tiếc là vết thương đã để quá lâu, chẳng đến nửa canh giờ nữa nàng sẽ khí huyết đoạn tuyệt mà bỏ mình... Ta hiện tại cũng không có cách để cứu nàng. Thôi thì cứ coi đây là số mệnh của nàng đã an bài đi!

Huy đứng nghe chương môn nói, sau đó lại nhìn về thân hình ở phía trước thờ ra nhiều mà hít vào thì ít, ánh mắt hấn khẽ suy nghĩ gì đó liền móc ra một viên đan dược màu nâu. Huy ngồi xuống lật người nàng lại, liền nhìn thấy mặt của nàng khiến hấn liền sờ mặt lại chốc lát. cô gái này thật sự rất đẹp... Nếu không bị thương mặt trắng xám không giọt máu thì hấn dám cá là nữ mạo không kém gì tam công chúa và Tử Linh các nàng a!

Cảm thấy mình hơi mất tinh thần huy liền không nghĩ nhiều nữa mà đem viên đan dược hướng miệng nàng đưa tới. Trong miệng hấn thầm nhủ " đã gặp nhau coi như chúng ta có duyên, tiện giúp ta thử nghiệm viên thuốc này luôn đi! Nếu số của nàng chưa tận thuốc có tác dụng thì coi như nàng may mắn! "

Nói xong Huy liền nhét viên đan dược vào miệng của cô gái. Bên cạnh Thu chương môn nhìn thấy hơi nhú đôi mi dài lại nhìn Huy không hiểu hấn muốn làm gì

Bị nuốt viên thuốc vào miệng nuốt xuống, cô gái khẽ nhăn nhó mày lại tỏ vẻ khó chịu, sau đó nàng liền ói ra một ngụm máu khiến Huy giật nảy cả mình! Trong đầu liền thầm hô " con mẹ hệ thống đưa ta thuốc chữa trị hay là thuốc độc a!?" "

Bên cạnh đang ôm tỷ tỷ mình cô bé 9 đuôi thấy tỷ tỷ mình ho ra ngụm máu khiến nàng giật nảy cả mình! Ánh mắt cô liền qua ra nhìn chăm chăm Huy vừa

khóc vừa quay về nhìn Huy khuôn mặt nhỏ tức giận hết lớn

- huhu... người là đồ xấu xa!! Sao người lại hại tỷ tỷ của An An... Không biết đâu mau đền tỷ tỷ lại cho An An hức hức...

Xung quanh Lam Nhi tam nữ, Chương môn, yến Tử năm người điều khiển ánh mắt kì dị nhìn hần... thấy vậy Huy liền chột dạ... Hần lúc này lúng túng a...

Ngay lúc Huy tưởng chừng như thanh danh của mình mất hết thì bên cạnh hần liền vang lên âm thanh trong trẻo cất lên

- An An không nên như thế... Đó là ân nhân của chúng ta em không được vô lễ...

Nghe được giọng nói này cả đám nhao nhao quay lại nhìn cô gái nằm trên đất, lúc này nàng đã ngồi dậy, khuôn mặt hồng nhuận hơn rất nhiều mà ngay cả vết thương cũng tự dung biến mất... Những người ở đây trực tiếp mộng không hiểu mọi chuyện là sao...?

Chỉ có Huy lúc này mừng thầm hô lớn, vậy ra là viên đan dược kia có tác dụng a! Người gần chết còn có thể cứu về? Quá nghịch thiên đi!! Hiện tại hần còn 4 viên nhất định phải cất giữ cẩn thận như là thuốc bảo mệnh của mình mới được!

Cô bé gọi An An kia đang khóc sụt sùi liền nghe thấy tỷ tỷ mình nói nàng liền nhanh quay ngược lại. Sau khi thấy tỷ tỷ mình đang cười nhìn, cô An An liền khóc nức lên lao đến nhào vào lòng tỷ tỷ khóc thút thít 9 cái đuôi ngoe nguẩy liên tục. Tỷ tỷ của nàng thấy vậy ánh mắt cũng khẽ chảy xuống ôm lấy cô bé khóc theo...

Nhìn tình huống này mấy người xung quanh cũng thấy động theo, nhất cả tam nữ các nàng ánh mắt có xúc động như muốn khóc theo vậy. À mà ngoại trừ cô nàng Tiểu Yến Tử ra nhé! Nàng này giờ mặt vẫn lạnh lùng dung dung không chút gọn sóng kia kia!

Hai tỷ muội Đang ôm nhau thì vị tỷ tỷ này động nhiên đứng dậy đi về phía Huy, sau đó quỳ xuống lạy xúc động lên tiếng nói

- Cảm tạ ân nhân cứu mạng! on này tiểu Hoa nguyện lấy bản thân làm người hầu để trả ơn ân nhân...!

Huy nhìn xuống nàng hơi nhíu lông mày, hần hiện tại đúng là thật sự thiếu một người osin làm việc cho mình. Hơi liếc mắt nhìn cô gái một tỷ Huy liền gạt đầu đồng ý. khuôn mặt xinh đẹp, tính cách điềm đạm thật sự rất hợp làm người giúp việc cho hần vì vậy Huy liền đi lại đỡ nàng lên cười nói

- ừm! được rồi, mau đứng dậy đi! Nếu cô không chê bai ta thì ta thực sự rất vui lòng nếu cô về đây giúp ta ta làm việc

Cô gái rung rung nước mắt đứng dậy, ôm lấy tiểu An An cúi người nói cảm ơn Huy. Nàng hiện tại rất hoang mang, ba mẹ thì đã không còn nàng chỉ còn lại đứa em gái nếu mà lúc này không tìm được chỗ nương tựa thì nàng thật sự không biết phải tính sao nữa, chính vì vậy nghe được Huy nói sẽ thu lưu chính mình khiến nàng rất vui

Bên cạnh mấy người thấy thế cũng khẽ cười nhẹ xem như nàng thật may mắn khi được gặp là Huy, mà Lam Nhi các nàng thì ánh mắt toát lên một tia tinh nghịch hứng thú, không biết là đang nghĩ cái gì...

Ngay lúc mọi người tâm tình đang vui vẻ bên trong bụi cỏ liền nhảy ra ba thân ảnh "rầm" cái, hướng đám người Huy hét lớn

- hahaha không ngờ được đuổi theo hai con ranh mà lại bắt gặp được một đám mỹ nhân thế này, khả khả kiếm bộn rồi!!!

Tên cầm đầu trong đám liền nhìn về phía Huy thấy rất nhiều gái khiến hần chảy nước dãi. nhưng khuôn mặt nụ cười còn chưa kịp tắt, hần liền tròn mắt bị một cái giấy phi thẳng vào mặt bay ngược người về sau...

Trong đám kẻ đáp giấy đó chính là Huy, hần hiện tại đang thờ phỉ phò nhìn ba tên kia ánh mắt toả ra tức giận muốn giết người mà hét lớn

- mà cha nhà chúng mày!! Làm bố mày hết hồn hà!! Hết trò rồi hay sao mà cứ thích nhảy ra từ bụi cỏ thế?? Không biết thằng này tim rất nhỏ rất dễ bị tổn thương hay sao???

Một bên Tiểu Hoa và An An thì nhìn thấy mấy tên này cơ thể nàng liền run bần bật, liền ôm lấy nhau sợ hãi nhìn về phía bọn hần. Hành động của Các nàng cũng không thoát được khỏi con mắt của Thu chương môn, nàng khẽ nhìn hai đứa liền lên tiếng hỏi

- hai đứa quen bọn hần sao?

Đang tức giận hồng hộc Huy nghe vậy cũng quay lại nhìn Tiểu Hoa xem chuyện này là thế nào

Bị mọi người nhìn Tiểu Hoa liền hơi run sợ ôm lấy An An giọng run run chỉ mấy tên kia nói

- Bọn... Hần hôm qua chính là kẻ giết cha mẹ của bọn em... Mọi người mau rời đi! Bọn bọn hần rất hung ác sẽ không tha cho mọi người đâu...

Nói xong nàng liền ôm An An đến đưa cho Huy rồi khẩn cầu nói

- bọn hần mục tiêu là em vì vậy mong mọi người hãy chăm sóc An An giúp em... em sẽ đi ngăn cản bọn hần lại, mọi người mau đi đi!!

Huy nghe nàng nói xong rồi lại nhìn Nàng đang đưa An An hướng về phía mình khẩn cầu, Ánh mắt hần hiện lên một vết sát ý rồi lại thu lại nhìn Tiểu Hoa

cười nhẹ nói

- yên tâm đi! Đã là người của anh thì kẻ nào cũng đừng mong động được vào mấy đũa!

Nói xong Huy liền tiêu sái tiến về phía ba tên kia mỉm cười, tiện tay móc từ trong kho hệ thống ra một chiếc "Lục Côn" xoay trên ngón tay mỉm cười tiến đến...

Lúc này tên đại ca trong nhóm bọn hán được hai tên đàn em đỡ cũng liền đứng dậy rồi, hấn ánh mắt căm tức nhìn về phía Huy hét lớn

- Thăng nhãi con mày chán sống rồi sao? Lại Dám đối nghịch với ta! Mày có biết đã đụng phải quái vật lớn trong kinh thành " Thiên Ưng Bang" không hả?

Huy nghe bọn hán nói vậy liền nhún mày lại, cái tên " Thiên Ưng Bang" này là hán gặp lần thứ ba rồi, nói thật hán nhìn thấy lũ này rất ghét thấy ở đâu hán soát bọn hán ở đó luôn

Huy khẽ mỉm cười cầm khẩu lục côn đưa lên phía trước chĩa mặt một tên trong đám, khẽ rót linh khí vào bên trong rồi vặt cọt nhìn bọn hán trên tức

Tên đại ca thấy Huy cầm món đồ lạ chĩa bọn hán khiến Hấn cũng không hiểu cái gì nhưng hán nhìn khuôn mặt Huy đang cười để nhìn bọn hán khiến hán gân xanh nổi lên liền nhìn về hai tên đàn em quát

- đi lên! Tháo tên nhãi con ngứa mắt này thành tám khối cho ta!!

Hai tên đệ thấy vậy liền hô to, cầm đao kiếm đi đến chỗ Huy mặt hầm hầm sát khí

- vâng đại ca!!!

Nhìn Hai tên đi tới Huy liền toát lên một nụ cười lạnh, hấn lần này cũng định thử xem uy lực của khẩu súng này thế nào liền hướng hai tên đi đến nhún cò súng, miệng cười lạnh nói

- ngu ngốc...!

" Đoàn", " Đoàn " hai tiếng nổ phát ra ngay lập tức hai tên kia đi đến đầu liền nổ vỡ vỡ ra như mưa trái dưa vậy, thân thể không đầu cũng liền theo đó ngã xuống mặt đất bất động... Đám nữ Lam Nhi nhìn thấy cảnh này khuôn mặt lông mi liền nhú lại khó chịu, nhất là Tiểu Hoa nhìn thấy một màn liền cúi đầu trực tiếp xuống nôn mửa...

Tên đại ca của đám nhìn thấy hai tên tiểu đệ của mình trực tiếp nổ chết bạo đầu khiến hấn tâm linh cực độ tan nát... Hấn hai chân Trục tiếp quỳ xuống hướng Huy van xin

- Đại nhân tha mạng a! Tiểu nhân có mắt như mù chộc phải đại nhân mong ngài tha thứ... Ngài muốn đánh đập thế nào cũng được chỉ cần ngài tha cho ta, ta dù làm con chó săn cũng không chối từ...

Bị tên này tự dung quỳ xuống khiến Huy trực tiếp sốc... mẹ nó! Lúc này hung hăng lắm mà giờ đâu hết cả rồi...???

Huy khẽ lờm tên này khiến hấn hơn run lên, sau đó Huy vẫy tay hướng Tiểu Hoa gọi nàng lại, Tiểu Hoa thấy vậy cũng rút rè đi lại chỗ Huy một mặt hoang mang nhìn hấn...?

Huy khẽ cười nhẹ đưa khẩu súng cho Tiểu Hoa sau đó dạy cô cách sử dụng rồi chỉ hướng tên đại ca đang quỳ dưới đất nói

- em muốn giết hấn hay không còn tùy thuộc vào em đó!

Tiểu Hoa tay cầm khẩu súng run run, nàng nghĩ về ba mẹ của mình bị bọn hấn tàn nhẫn sát hại như thế nào, sau đó lại nhìn về phía tên đại hán này. Tay nàng run run không dám bắn, nàng trước nay là người thiện lương tôn trọng người còn chưa làm qua làm sao mà dám nghĩ đến giết người?.

Nhất thời Tiểu Hoa hai tay run run không dám bắn hấn, súng trên tay nàng cũng dần hạ thấp xuống..

Cử chỉ của nàng đều rơi vào trong mắt tên đại ca kia nhân lúc nàng vừa hơi cúi mặt xuống hấn liền ra tay! Trong đầu hấn lúc này liền nghĩ đến bọn người Huy có thể dám uy hiếp hấn cũng là cật do khẩu súng kia! Cho nên hấn liền nhân cơ hội nhanh chóng vỗ đến ý định cướp lấy thanh thần khí trên tay nàng.

Tiểu Hoa nhìn thấy liền sợ hết hồn a! Nhanh tay nàng nâng nên khẩu súng định nhắm tên kia bắn, nhưng hấn tốc độ rất nhanh với đà này nàng nhất định sẽ bị hấn không chế

Tên đại ca kia cười lạnh liền đư vỗ tới, trong đầu hấn đã nghĩ đến cảnh mình cướp được khẩu súng kia sau đó sẽ dẫn vật hành hạ thằng nhóc con kia rồi đè những nữ nhân kia xuống rồi... Khả khả! Hấn nghĩ đến thôi đã chảy nước miếng rồi...!

Nhưng đúng lúc hấn chuẩn bị cướp được khẩu súng cơ thể hấn liền đột nhiên đơ cứng lại, một luồng khí thế áp hấn không thở nổi, khuôn mặt xuất hiện từng tầng mồ hôi lạnh. Huy đứng bên cạnh ánh mắt lạnh lẽo nhìn hấn nhỏ ra một câu

- ngu ngốc...!

"Đoàng " Tiểu Hoa đưa súng lên trước mặt hắn, tiếng súng nổ ra... Nhất thời khung ngực của tên đại ca liền thủng một lỗ máu lớn, Hắn ánh mắt khó tin nhìn Tiểu Hoa sau đó ánh mắt sức sống liền tan dần đi, cơ thể đổ về sau ngã xuống đất liền mất mạng tại chỗ...

Tiểu Hoa tay cầm khẩu súng vẫn hơi run rẩy, Huy thấy vậy liền đi qua xoa đầu nàng nói

- Đối với thù địch không cần nhân nhượng, nhân nhượng với bọn hắn chính là tự giết chính mình!

Nói xong Huy liền bỏ đi một lối vào rừng sâu...

Thu chương môn thấy vậy liền hô lớn gọi lại

- Chán Huy người định đi đâu?

Nghe được nàng gọi Huy liền quay lại nụ cười tiêu sái nói

- Đi diệt " Thiên Ứng Bang "

Nói xong Huy liền quay mặt lại phía trước tiếp tục đi. Lúc này Thu chương môn nhớ đến gì đó lại lên tiếng nói

- Người biết bọn hắn ở đâu?

Huy đang tiêu sái bước đi vào rừng, nghe được lời nói hắn suýt nữa thì ngã ngửa... "... "

...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Trở về tông môn ;thiên linh tông;

Trong ngôi nhà cũ, một gã đàn ông trung niên ngồi trên ghế cao hai bên tay là hai thanh đại đao dựng đứng thẳng đứng, ánh mắt lạnh lùng mà cường thế quét xuống bốn tên nam tử còn lại ngồi bên dưới khiến bọn hắn kiêng sợ không dám đối mặt.

Gã Trung niên nam tử mắt hơi nháy vài cái liền lên tiếng nói

- Lão Tam và mấy tên thuộc hạ của hắn sao đi lâu rồi mà sao chưa thấy quay lại? Ta cảm thấy có dự cảm không lành ở đây...

Bên cạnh gần hắn một tên mặc quần áo đen bịt kín mặt liền đứng dậy chấp tay về phía tên trung niên nói

- Lão đại cứ yên tâm đi, Lão tam hẳn dù sao cũng là một tên cao thủ luyện khí tầng chín! Hắn là đuổi theo hai con nhóc, chúng nó há có thể thể hại được Tam đệ?

Tên nam tử nghe vậy thấy cũng đúng liền khẽ gật đầu, nhưng trong lòng hắn luôn cảm giác có chút bất an mà không làm sao hiểu được...

Đúng lúc bọn trong phòng bọn hắn đang suy nghĩ thì cửa phòng chính đột nhiên bị đá văng ra, mạnh mẽ nện vỡ đồ đạc trong nhà, một thân ảnh cũng theo đó bước vào lộ ra là một thanh niên mặc quần áo trắng vẻ mặt mỉm cười nhìn mọi người xung quanh

Tất cả năm tên nam nhân trong phòng đều đồng loạt đứng dậy, tay cầm trường đao, trường kiếm rút ra chìa về phía thiếu niên đề phòng

Tên lão đại trong nhóm nhìn Huy một hồi liền gần giọng lên tiếng

- Tiểu tử ngươi là ai? Tại sao dám xông vào nơi này của bọn ta!?

Huy đang đảo mắt nhìn xung quanh ngôi nhà thì nhìn hai xác một nam một nữ trần truồng không đầu nằm trong vũng máu trên mặt đất, ánh mắt liền trở lạnh lẽo... Nghe được tên trung niên kia nói Huy liền cười gần trả lời

- Nếu ta nói ta tình cờ đi ngang qua người có tin sao?

Trung niên nghe Huy nói liền mặt xạm lại, ánh mắt trường đao chìa về phía Huy quát lớn

- tin cái mị cha nhà mày! người đâu, đem tên tiểu tử kia chém thành tám khối cho ta!!

Vừa dứt lời hai tên nam tử cầm kiếm phi lại chỗ Huy giờ kiếm lên chém. Huy lúc này nhìn thấy mấy tên này thực lực liền chỉ có luyện khí tăng một mà lại muốn chém hắn?. Khoé miệng Huy liền hiện lên một vết cười lạnh, tay hắn móc ra một khẩu súng lục còn hướng hai tên phóng đến kích cò súng

"Đoàng", "Đoàng". theo tiếng súng nổ, hai tên nam tử phi đến liền trực tiếp bạo nổ tung đầu tại chỗ, cơ thể mất đà liền lăn lộn mấy vòng dưới đất, máu tươi phun ra tung toé tràn đầy nhà...

Ba tên nam tử còn lại tay cầm đao kiếm hướng phía Huy nhìn thấy cảnh này liền hít vào một luồng khí lạnh chạy dài khắp sống lưng. Tên Trung Niên lão đại trong nhóm liền lấy lại bình tĩnh, ánh mắt ánh lạnh lùng đầy sát cơ hướng Huy nói

- Tiểu hữu, ngươi và ta không quen không, biết vì sao ngươi lại giết người của ta? Ngươi nghe nói đến Thiên Ứng Bang chứ? Ta chính là trưởng lão nơi đó! Ngươi đụng người của ta không sợ đắc tội Thiên Ứng Bang sao?

Huy đứng nơi đó, tay vẫn nắm lấy khẩu súng quay vòng vòng liền hướng phía bên ngoài cửa gọi nhỏ

- Tiểu Hoa mau vào đây!

Nghe hắn gọi, người trong phòng đều nghiêm nghị nhìn ra ngoài cửa, bọn hắn sợ tên này lại mang đến kẻ khác hỗ trợ thì bọn hắn hôm nay thật sự khó thoát...

Từ bên ngoài tiếng bước chân hướng trong phòng đi đến ngày một to hơn, ba tên nam tử cũng tập trung tinh thần nhìn về phía ngoài cửa. Tiếng bước đi đến cửa liền hơi dừng lại, ánh nắng bên ngoài chiếu vào đất hiện lên cái bóng của một nữ nhân.

thân ảnh bên ngoài liền bước vào trong xuất hiện trước mặt mọi người, nhất thời khiến ba tên nam tử kia trợn mắt há

- Ngươi... ngươi không phải là Tiểu Hoa con gái của tên chủ nhà này sao? Tại sao ngươi lại ở đây? Chẳng lẽ tam đệ...

Vừa nghĩ đến điều gì đó khuôn mặt tên trung niên liền đỏ bừng lên hết lớn, không suy nghĩ nhiều liền cầm hai thanh đại đao lao đến bỏ về phía Huy. Tiểu Hoa nhìn thấy vậy liền khẽ biến sắc nhưng nàng đột nhiên nhớ đến thân phận của mình liền nhanh chân đi đến chắn trước mặt Huy, ánh mắt tỏ ra nghiêm nghị không chút sợ hãi...

Huy nhìn tên trung niên lao tới tay đã cầm sẵn khẩu lục còn ý định diệt sát tên này, nhưng đột nhiên Tiểu Hoa đột nhiên lại xuất hiện trước mặt hắn làm Huy có chút ngoài ý muốn.

Ánh mắt Huy liền hiện lên sự hài lòng, không hổ là người hắn lựa chọn thật đúng là một cô gái tốt!. Huy khẽ tiến lên đưa tay ôm lấy eo của Tiểu Hoa kéo vào người mình rồi nhìn nàng đánh giá cười nói

- Nha đầu ngốc! Ta biết em là muốn tốt cho ta nhưng trước tiên hãy nghĩ đến mình đi đã. Ta là không muốn thấy người của mình chết đâu, nếu không đủ khả năng cũng không cần liều mạng! Ta nhận em vì muốn em chăm sóc ta chứ không phải là để em chịu chết, dễ dàng bỏ mạng sống của mình! Em hiểu lời ta không?

Tiểu Hoa bất ngờ bị Bị Huy ôm vào lòng, hơi ấm của hắn tỏa vào mặt nàng khiến nàng đỏ má nóng ran cả mặt lên. Nàng hơi say liền nghe chủ nhân nói với nàng từng câu từng chữ đều là muốn quan tâm nàng, khiến Tiểu Hoa nhất thời cảm thấy có cảm thấy vô cùng ấm áp. khoé miệng nàng hơi nhếch lên một nụ cười hạnh phúc

Nói thì chậm nhưng diễn ra thì nhanh, tên trung niên chém về phía Huy thấy hắn còn đang ôm con nhóc kia khoé miệng hắn liền nở nụ cười gằn. Tường chừng như sắp chém đôi hai kẻ trước mắt thì đột nhiên trung niên lão đại liền cảm giác cổ mình và tứ chi liền mất hết cảm giác...

" Xoẹt " tên trung niên lão đại trợn tròn hai mắt mà uất ức ngã xuống đất. Đầu, tay, chân của hắn rơi xuống đất liền tách rời ra khỏi cơ thể nhìn như ngũ mã phanh thây vậy.

Hai tên nam tử còn lại, mặc áo đen nhìn thấy lão đại của mình tự phanh thây không nhưng không tức giận mà còn sợ hãi ngã ầm xuống đất hô lớn

- Kiếm khí... lại là kiếm ý!! Tại sao lại có thể? Vương quốc này vốn không tồn tại kiếm ý người tại sao đột nhiên lại xuất hiện một tên trẻ tuổi nắm giữ kiếm ý thế này?? Quái vật a!!!

Lão nhị run sợ nhìn tên thiếu niên... Lão đại hắn là ai? Luyện khí đỉnh phong người, thiếu chút nữa là bước vào trúc cơ! Thế mà hắn còn không đụng vào đối phương liền bị kiếm khí cho chém đứt, mà kiếm khí chỉ có kiếm ý người nắm giữ mới có thể sử dụng bảo hắn không khiếp sợ mới lạ!

Chính bản thân Huy hiện tại cũng khiếp sợ bản thân mình. Nãy hắn sử dụng là Thiên Hoá Kiếm Quyết mới đạt được nhập môn, ấy vậy mà chỉ đưa thanh kiếm chém nhẹ vài cái liền xiên chết tên kia rồi? Ngay cả mái nhà cũng bị đục thủng mấy vết kiếm... Mẹ! Hệ thống mang ra cái gì cũng quá khủng đi!

Khẽ lắc đầu Huy nhìn khuôn mặt Tiểu Hoa đang đỏ bừng mặt liền hỏi thăm

- Không sao chứ? Có sợ lắm không?

Tiểu Hoa khuôn mặt nóng sắp hoa mắt ngất rồi... Nàng nghe Huy nói môi nhỏ liền mấp máy run run nói

- Chủ... Nhân, tay của ngài...!

Huy nghe nàng nói cũng khẽ cúi đầu nhìn xuống liền phát hiện tay mình từ lúc nào đã đặt ở trên ngực nàng, bàn tay hơi động nhẹ Huy liền có cảm giác vô cùng mềm mại từ tay truyền đến não... Thoả mái a~"

- hìh... ahh...

Bị Huy bóp ngực Tiểu Hoa liền rên lên một tiếng thanh thoát đi vào lòng người... Huy nghe vậy đột nhiên liền bừng tỉnh lại, tay hắn liền rút ra khỏi ngực Tiểu Hoa liền cười lạnh lạnh...

Lúc này Hai tên còn lại nhìn thấy cảnh trước mắt cũng bị một bức... Bọn hắn còn tại đây sao hai kẻ này làm dám ngang nhiên làm chuyện xấu hổ trước mặt bọn hắn? Không sợ mất mặt sao?

Hai kẻ này cũng là suy nghĩ nhiều, chỉ thấy Huy đột nhiên quay về phía bọn hắn giờ lên khẩu súng lục còn "đoàng", "Đoàng" hai tiếng nổ ra, hai thi thể không đầu liền ngã xuống đất... Huy vốn có cái tính xấu do ngày trước chơi game qua đó là diệt người là sẽ không để lại mầm bệnh kéo về sau sẽ rất phiền phức!

Huy dắt Tiểu Hoa đi ra ngoài cửa liền đưa tay lên cầm xoa xoa Hoi nghĩ về lời tên Lão đại lúc nãy nói. "Thiên ung bang" sao? Có ý tứ! Nếu rảnh hắn sẽ qua đó đập phá một hồi mới được.

"Bịch" Huy đang suy nghĩ đột nhiên bên cạnh Tiểu Hoa liền quỳ xuống đất, khoé mắt liền chảy ra vài giọt nước hương hắn dập đầu nói

- Cảm ơn chủ nhân giúp em báo thù cho cha mẹ... Tiểu Hoa không có gì chỉ có thể lấy thân báo đáp cả đời làm người hầu cho chủ nhân! Mong chủ nhân sau này đừng vứt bỏ Tiểu Hoa...

Huy đang nhìn dưới đất Tiểu Hoa đang quỳ lại mình liền khẽ giật mình, hắn nhanh tay cúi xuống đỡ Tiểu Hoa lên cười hiền lành nói

- nói gì vậy? Tiểu Hoa đã là người của ta sao ta có thể vứt bỏ em được? Nhất Là một cô gái xinh đẹp như em nữa làm sao anhỡ? Mà em gọi ta là công tử đi, nghe chủ nhân xa cách quá! "

Tiểu Hoa nghe hắn nói liền gật đầu đáp ứng, nàng liền cảm thấy rất ấm áp, cảm thấy bản thân như đã tìm được chỗ dựa cho cả đời mình liền nhào đến trong lòng Huy khóc nức nở vì hạnh phúc

Huy ôm lấy Tiểu Hoa vừa đi vừa dỗ dành nàng cho đến khi tụ họp với nhóm người thì nàng mới ngưng khóc... Cứ thế cả đám lại tiếp tục lên đường trở về môn phái khi mà trong đội ngũ lại tăng thêm hai đội viên mới.

.....

Ở trước sơn môn có trên biển trước cửa có treo một tấm danh tự ghi "Thiên Linh Tông" phái. Trước cửa một đám 8 người đứng vui vẻ hiếu kì nhìn vào trong

"Kẹt" cửa đại môn mở ra, một cô gái tầm 15 tuổi liền cúi đầu hướng một nữ nhân trong đám hô

- Bái kiến chương môn!

Người được nói đó chính là Thu chương môn. Nàng nhìn cô gái trước mặt khẽ mỉm cười gật đầu vẫy nhẹ tay nói

- được rồi! Trở lại trong môn phái tiếp tục tu luyện đi!

Nữ đệ tử nghe thế liền "Dạ" một tiếng liền quay vào

Thu chương môn khẽ nhìn về đám phía sau cười mỉa một tiếng phát tay sau lưng đi trước nói

- đi thôi! Theo ta vào sơn môn nhập thủ tục gia nhập phái!

Đám người Huy cũng cảm thấy rất hứng thú nhao nhao gật đầu đi theo phía sau vào sơn môn. Bước vào trong môn phái chu vi có rất nhiều nữ đệ đều hiếu kì nhìn về phía bọn hắn bàn luận

- Chương môn về rồi đem theo một nhóm đệ tử mới kia sao?

- ừm, có lẽ thế á!

- a!! Các người nhìn xem kia có phải nam nhân kia không?

- đúng rồi!! Đó chẳng phải nam nhân sao? Nhìn rất tuấn tú a, đại tỷ ta ưa thích!!

- nghe rất thú vị nha! để xem chúng ta ai chiếm được tên soái ca đó trước nào

- được, được! Tiểu muội cũng tham gia a~!

Vô số ánh mắt đệ tử đều nhìn chăm chăm vào Huy như sói lâu ngày bị bỏ đói nhìn thấy con mồi vậy. Khổ thân Huy bản thân thân hấn vẫn không biết mình đã rơi vào hang cọp lúc nào không hay...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Nhiệm vụ phát động, môn phái láo loạn!

Nữ đệ tử dắt theo nhóm Huy bước vào một căn hậu viện nhỏ, sau đó quay lại nhìn hấn cười, tay cầm một quyển sách đưa lên tay Huy ôn hoà nói

- tiểu sư đệ, các người mới đến nên sẽ trở thành đệ tử ngoại môn! Đây là quyển kiếm pháp nhập môn tu luyện của phái, Mấy người đi xem thử đi rồi nhìn xung quanh đây có gì không vừa lòng thì báo ta một tiếng, ta đi trước nhé tạm biệt!

Nói xong vị nữ đệ tử liền quay người rời khỏi hậu viện nhỏ để lại Huy và đám tiểu nữ nháo nhác nhìn xung quanh.

Tiểu Hoa nhìn xung quanh một vòng đánh giá rồi quay sang Huy khẽ cúi người nói nhẹ

- Công tử! Nơi này khá bừa bộn ngài vào trong nghỉ ngơi đi, việc ngoài này cứ để Tiểu Hoa lo!

- yah!! An An cũng sẽ giúp tỷ tỷ quét dọn nhà~

Tiểu An ôm lấy tay tỷ tỷ mình nhảy loạn tung bùng khiến Tiểu Hoa rất bối rối...

Huy đứng nhìn Hai tỷ muội trêu đùa với nhau liền khẽ mỉm cười gật nhẹ đầu

- được rồi! Việc dọn dẹp nhờ em nhé Tiểu Hoa!

Tiểu Hoa nghe được Huy nói liền ôm lấy An An bế lên cúi nhẹ người trả lời

- Là việc của em! vậy em đi trước, công tử ở lại nghỉ ngơi ạ

Nói xong Tiểu Hoa liền ôm An An đánh nhẹ mông nàng liền hướng sân nhà rồi đi tìm dụng cụ quét dọn. Huy nhìn vậy khẽ lắc đầu đi vào căn phòng nhìn về phía Anh Nhi, Lam Nhi và Tiểu Thiên hồ

- đừng nhìn ngó nữa, vào nhà thôi...!

Tam nữ đang nháo nhác hứng thú đánh giá xung quanh nghe được Huy nói liền đồng thanh hô hớn rồi chạy theo hấn

- Dạ, Phu Quân!

Bước vào căn phòng Huy nhìn xung quanh đánh giá, đồ dùng bàn ghế đều đầy đủ, phong cách bố trí tường có vài nét phong cách thời phong kiến cổ xưa, chỉ là xung quanh nhìn có hơi cũ và dính một số mạng nhện! Điều này nói lên rằng nơi này đã khá lâu không có ai ở rồi.

Đi vào bên trong khẽ phui ít bụi dính trên ghế rồi ngồi xuống, Huy nhìn ra cửa thấy ba đứa đang nhón nháo chạy vào liền chạy vào khiến Huy không khỏi khẽ lắc đầu bó tay mấy đứa tình nghịch này

Nhóm Lam Nhi chạy vào cửa thấy Huy ngồi trên ghế liền lao đến ôm trằm lấy cổ hấn cười khanh khách nói

- Phu Quân nói đi! Nơi này sẽ là chúng ta nhà phải không a?

Anh Nhi và Tiểu Thiên vừa lúc cũng chạy ngài đến ôm lấy hai bên tay của Huy thích thú nói

- Phu Quân, nơi này rộng quá! Thật là thoải mái a~lạp!

- sân rộng hơn cả khu biệt thự nhà em rồi! Chơi đuổi bắt sẽ rất thích hợp á Phu Quân~

Huy ngồi giữa ở giữa bị ba nữ đề sắp ngạt thở rồi, hấn đành đưa tay ra đẩy nhẹ mấy đứa lùi lại rồi lấy trong ngực ra quyển sách đặt lên bàn nói

- được rồi không cần làm nữa! Ba đứa cầm lấy quyển sách này sau đó đi học thử đi, ai có thể học được sớm nhất Phu Quân sẽ có thưởng cho người đó! Hiểu chưa nào?

nói xong lại móc từ không trung ra ba viên đan dược màu xanh rồi đưa cho ba đứa nói rằng đây là thuốc rất tốt để tu luyện. Ba đứa nhận được quyền bí tịch và đan dược liền rất cao hứng hướng hân mỗi người hôn một cái rồi nhao nhao bỏ ra ngoài để lại Huy ở lại bất đắc dĩ khẽ thở dài liền đứng dậy

Đúng lúc vừa ngồi dậy âm thanh hệ thống lại vang lên

" Keng! Pháo động nhiệm vụ ngẫu nhiên (rèn luyện): Trong vòng một buổi tối hãy tìm mọi cách giúp đỡ các vị sư tỷ đồng môn 100 người giúp tất cả việc khó khăn! 0% độ hoàn thành

Nhiệm vụ hoàn thành thưởng cho: *1 bộ đồ ăn nướng mẫu độc quyền của Hệ Thống, danh hiệu Tiểu Dâm *1 tấm, 50 điểm tích lũy! "

Vừa đứng dậy phui đít Huy liền nghe được âm thanh hệ thống rồi tấm bảng nhiệm vụ hiện ra trong đầu khiến hân ngạc nhiên. Hân nhìn ra bên ngoài thấy trời cũng tối rồi, giờ này chính là giờ ăn cướp là hợp...

Trán Huy chảy đầy hắc tuyến, vừa mới đến môn phái đã nhảy loạn lung tung nhờ gặp phải kẻ nào cho hân là biến thái thì thật đúng là rắc con mẹ nó rồi!. Khẽ cắn răng suy nghĩ một hồi Huy liền đưa ra quyết định phải làm! Nhiệm vụ đưa ra dễ thế này không làm thì thật là uổng.

Huy thoát khỏi hệ thống liền khẽ di chuyển người bay ra ngoài, nhảy lên lóc nhà chạy một lối đi giữa đêm tối thân ảnh dần dần biến mất...

...

Ở trong một căn phòng tắm, một nữ đệ tử đang ngồi trong thùng nước tắm, nàng vuốt ve cơ thể mình và bộ ngực đầy đà của mình liền hát ngân nga. Một lúc sau nàng liền đưa tay ra với lấy lọ dầu thơm thì không thấy đâu rồi liền hoang mang...

Đúng lúc này ở sau nàng liền có bàn tay thò ra cầm lấy hộp dầu thơm đưa nàng nói

- đây cầm lấy đi!

- ừm, cảm ơn nha!

Nàng cầm lấy lọ dầu thơm đồ lên người thì đột nhiên nhớ ra trong phòng mình làm gì có ai? Giật mình nàng liền quay người lại thì thấy một khuôn mặt đang treo ngược người trên trần nhà thò xuống...

Á á á...!!! Dâm tặc!!

" Bóp " một tát thẳng mặt Huy khiến hân quay cuồng liền nhanh chân chạy ra khỏi phòng để lại bên trong đang kêu la ầm ĩ...

...chạy ra bên ngoài trên lóc nhà Huy ôm lấy mặt mình kêu than

- mẹ nó!! Mình giúp người mà còn bị đánh? Thiên lí ở đâu aaaa!!!?

" Keng! Tiến độ 1% "

" Keng thiên lí ở đây! Chủ nhân nhanh đi hoàn thành đi nếu không sẽ hết thời gian đấy! "

Đang nội tâm gào thét Huy liền nghe hệ thống nói liền bừn vimb lại, khẽ vỗ mặt mình lấy lại trấn định liền tiếp tục phi trên mái nhà làm tiếp nhiệm vụ...

....

Ở trong một căn phòng khác, một nữ đệ tử xinh đẹp đang nằm trên giường khoả thân, tay phải nàng đưa lên xoa nắn ngực mình, tay trái thì thò xuống bên dưới dòng suối nóng điểm mạnh liên tục khiến miệng nàng cũng rên rỉ thành tiếng. Một lúc sau từ bên trong khe suối nóng liền chảy ra ào ào nước đ*m thủy, nàng cầm lấy gối cần vào cảm nhận sự sung sướng tuyệt đỉnh. Cảm giác đi qua nàng khẽ sờ xuống vùng kín ẩm ướt liền đỏ mặt lên nói nhỏ

- ahhh~ mình lại quên mang giấy lau rồi... mình đáng trí quá hi hi!

Đang thầm nói thì bên tai nàng liền vang lên tiếng nói, một chiếc khăn tay đặt lên tay nàng

- khăn giấy đây! Sư tỷ cứ dùng tự nhiên đi nha!

Nhìn được cái khăn trong tay mình nàng liền khẽ gạt đầu nói lời cảm ơn... Bỗng nhiên nàng nhận ra điều gì đó, tiếng nói lúc này là giọng nam nhân? Nàng liền quay mặt lại hét lớn

- aaaaaaa! Có dâm tặc!!!!

" Keng! Tiến độ 2% "

Huy lần trước đã rút kinh nghiệm liền nghe nàng hét hân đã bay lên lóc nhà ngồi xoa xoa trán thầm than

- haizz... Làm người tốt đôi khi cũng thật là khổ

Than thở một hồi liền nghe được thông báo của hệ thống khiến hấn tỉnh thần lại phấn chấn lên tiếp tục lên đường "hành hiệp trượng nghĩa"...

- Aaaaaa!!! Dâm tặc mau cắt!!!

- dâm tặc mau trả lại áo lót cho ta!! Ta không cần cái mới mau trả lại đây!!!

- aaaaah!!! người nói xoa lưng giúp ta sao lại dám chiếm tiện nghi của ta hả??? Đứng lại đây tên dâm tặc kia!!!!

" Keng! Tiến độ 99% "

...

Bỗng chốc cả buổi đêm khuya, khắp nơi từ phòng các nữ đệ tử đều phá ra tiếng kêu lên ầm ĩ đánh thức tất cả mọi người... Còn tên gây ra mọi chuyện thì lúc này, sau khi làm xong nhiệm vụ hấn liền trở về nhà của mình khép khềnh đi vào phòng, trên mặt hấn có mấy vết bàn tay đỏ lôm khiến gấn rầu rĩ kêu lên

- aaaa!! Tại sao a? Ta chỉ muốn giúp đỡ mọi người thôi mà tại sao cũng khó đến như vậy?? Tại sao a!??

Huy thật sự cũng không hiểu vì sao bản thân hấn có tu luyện thân thể siêu trâu bò rồi mà còn bị tát cho thành bã thế này, chẳng lẽ bị tát mang hiệu ứng xuyên giáp sao...?

Đang ngủ trong phòng Tam nữ và bọn Tiểu Hoa nghe thấy tiếng hét bên ngoài liền bị đánh thức dậy, nhanh chóng chạy ra xem

Khi các nàng đi ra đến bên ngoài cửa liền nhìn thấy phía ngoài cửa một thân mình mặc áo trắng, tóc dài bù xù che nửa khuôn mặt, hình dáng thì gât gù lão đạo như kẻ say rượu. Tiểu Thiên đang ôm gối mắt còn hơi nhắm lại buồn ngủ, nàng đưa tay lên dụi mắt rồi nhìn về phía thân ảnh phía trước liền đứng hình...

- aaaaaahhh!!! Có quỷ kia!!!

" Bốp " tiểu thiên đáp ngay cái gối vào mặt con "quỷ" đoạ rồi bỏ chạy vào trong nhà hét lớn...

Bị gối đập vào mặt, thân ảnh mái tóc liền bị hất bay ra để lộ khuôn mặt tím lịm đầy vết bàn tay trên mặt. Nhất thời đám Anh Nhi và Lam Nhi nhìn thấy cũng giật mình hét to chạy theo Tiểu Thiên mất tiêu chỉ để lại Tiểu Hoa vẫn đang run run nhìn về thân ảnh phía trước...

Lúc này An An đang cầm kẹo đường ăn liền nhìn thấy thân ảnh trước mặt mình hai mắt sang lên, từ bên cạnh Tiểu Hoa liền rời đi chạy đến chỗ thân ảnh kia. Tiểu Hoa nhìn thấy vậy liền sợ hãi hô lớn

- An An mau quay lại nhanh a!!

Dường như không nghe tý tý gọi An An liền chạy đến ôm tay thân ảnh kia vẫy vẫy đuôi cười khanh khách nói

- caca, An An muốn chơi điện thoại a~

Đang bất động đứng, thân ảnh liền cúi xuống ôm lấy An An rồi lấy ra chiếc điện thoại đưa nàng lên tiếng cười nói

- đây, An An ngoan cầm lấy chơi đi nha...

Tiểu Hoa một bên nhìn thấy thân ảnh kia lấy ra điện Thoại đưa An An rồi lại nghe giọng nói của hấn khiến nàng liền sững sốt vội vàng đi lại gần hỏi

- Cô.. công tử! Là ngài sao...?

Thân ảnh kia nghe nàng gọi mình liền quay sang, khuôn mặt sưng tím khẽ nhếch môi cười

- là anh... Đây

" Bốp " Vừa nói dứt câu Huy liền ngã xuống đất ngất đi, Không phải hấn bị thương mà do mệt quá lên giường đi thôi. Tam nữ lúc này cũng quay lại nhìn thấy hấn lên tiếng ngay lập tức nhận ra là Phu Quân của mình liền vội vã chạy lại nâng hấn đi vào phòng nghỉ ngơi...

...được một lúc, tiếng gà gáy liền vang lên báo hiệu ngày mới sắp đến rồi. Bên ngoài cửa đột nhiên phát ra tiếng gõ cửa, phía sau là người hô gọi

- Tiểu sư đệ, chương môn và các vị chương lão cho gọi người!

Cửa phòng bỗng nhiên mở tung ra phía sau là thân ảnh mặc áo trắng xuất hiện, hấn trên mặt còn lưu lại chút mơ màng mặt đẹp, lãnh khốc nhìn phía trước hét to

- moá nó! Sáng sớm có để yên cho người khác ngủ hay không hả? Ta mới tốn một viên đan dược quý giá đang tiếc đứt ruột đó! có biết hay không hả??

Nữ đệ tử nhìn thấy Huy sinh khí làm nàng khẽ giật mình, đầu hơi cúi xuống xoa xoa tay của mình giọng úy khuất nói

- là...là chương môn bọn họ bảo ta mời sư đệ đến gặp họ...

Huy đang tức giận nghe nàng nói liền hiểu ra, khẽ đưa tay xoa nhẹ mi tâm mệt mỏi, hẳn thật sự lúc này chỉ muốn nghỉ ngơi một hồi cho khoẻ thôi chứ chẳng muốn đi đâu nữa đâu.

Trong phòng mấy nữ đang ngủ cũng nghe thấy tiếng gọi liền bừng tỉnh dậy, dụi mắt liền cầm theo cái gối ôm lủi thủi đi ra ngoài phòng nhìn ra bên ngoài liền thấy Huy đang nói chuyện với ai đó muốn đi đâu. Anh Nhi nhìn thấy vậy liền nhanh chạy lại ôm lấy Huy dụi dụi áo hần làm nũng nói

- Phu Quân muốn đi đâu thế, Anh Nhi cũng muốn đi cùng.. *Ngáp

Những nữ còn lại cũng nhao nhao đi ra nhìn rồi cũng đòi theo hần khiến Huy đang mệt mỏi đành cười khổ thở ra nhẹ một hơi mệt mỏi quay về phía nữ đệ tử nói

- được rồi, sư tỷ dẫn ta đến đó đi!.

Nữ đệ tử nghe Huy nói liền gật đầu liên tục sau đó hưng phấn dẫn dắt mấy người đi đến chỗ mấy vị chương lão và chương môn.

...

Lúc này ở đại sảnh môn phái đang ngồi năm người, một nữ trẻ tuổi ánh mắt phức tạp chống cằm đang suy ngẫm gì đó, còn lại bốn người nhìn đều là những người thái bà già tuổi, bọn họ khuôn mặt đều hiện lên tức giận nhìn ra phía ngoài cửa như đang đợi ai đó..

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Lão nhân cũng có thể trở thành mỹ nhân? xuyên nhanh: ta là dâm đế

- mấy đứa hôm qua dùng dùng viên thuốc anh đưa cho cảm thấy sao, Có tốt dùng không?

Huy vừa đi vừa quay về phía sau hỏi Lam Nhi các nàng.

Anh nhi nghe hần hỏi nàng khẽ lắc đầu nhỏ nói

- Anh Nhi còn chưa có dùng nữa, để tối Anh Nhi về sử dụng, ập~

Bên cạnh Lam Nhi và Tiểu Thiên thì tinh thần phấn chấn, hai đứa miệng cười thành lưỡi liềm giờ ra quả đấm nhỏ mắt lấp lánh hồ

- Lam Nhi tối qua sử dụng rồi á phu quân! Cảm giác cơ thể như nhẹ hơn và dễ chịu hơn ah~

- em cảm thấy tay chân tràn đầy lực lượng như có thể đá vỡ bức tường vậy đó phu quân!

Đi ở sau cùng Tiểu Hoa nghe bọn họ nói chuyện với nhau khiến nàng cũng rất mong muốn được gia nhập trong nhóm, nhưng nàng nghĩ lại bản thân chỉ là người hầu mà thôi. Nàng đành vứt bỏ suy nghĩ viên vòng đó đi thành thật đi sau nhóm, tay dắt theo An An đang hiếu kì nhìn xung quanh.

Huy nhìn ở phía trước nghe cả đám đang nhao nhao lên cũng cảm thấy thật đau đầu, giờ hần mới hiểu được cảm giác của mấy người bảo mẫu ra sao rồi..

Đi được một lúc, nữ đệ tử bỗng nhiên dừng lại. Nàng quay người nhìn Huy rồi đưa tay chỉ tay về phía căn đại điện phía trước nói

- sư đệ, đại điện phía trước chính là nơi chương môn và các vị trưởng lão đang đợi! Ta đưa đến đây thôi, mọi người tự đi đến đấy đi!

Nói xong nữ đệ tử liền tự động cúi chào rồi tách nhóm rời đi. Huy nhìn thấy vậy cũng không nói nhiều liền quay về sau hô to

- Tất cả, Đứng nghiêm!!

" Bạch " đang đứng nhao nhao tám chuyện, tam nữ nghe thấy Huy kêu lên liền khần chương đứng lại xếp hàng ngay ngắn lại thành hàng dài. Tiểu Hoa nhìn thấy cũng liền sững sốt một lát nàng liền học theo bọn họ đi vào hàng đứng thẳng ngay ngắn nhìn về phía Huy.

Huy nhìn xuống thấy cả đám đã đứng xếp hàng ổn định khẽ gật đầu hài lòng, đây là hần buổi sáng hôm nào cũng dậy sớm dạy các nàng tập thể dục nên

đã thành thói quen tự giác rồi.

Đứng thẳng người lên, Huy liền chấp dất theo cả nhóm đi thẳng một lối vào đại điện. Vào đến bên trong hán khê đưa mắt nhìn xung quanh thấy hai bên ngồi hai hàng lão thái bà khiến Huy khê nhăn mày lại. Hán cảm giác được trên người những lão bà này toát ra một loại áp lực mà chỉ có tên Ma Tộc lần trước mới có mà thôi. Mặc dù áp lực không mạnh bằng tên Ma Tộc đó nhưng Huy chắc chắn rằng những người này đều là Cao Thủ!

Đứng phía sau Huy, chúng nữ cơ thể cũng khê run lên, trên trán từng giọt mồ hôi chảy xuống. Tam nữ thì vẫn còn tốt nhưng hai tỷ muội Tiểu Hoa các nàng liền cảm giác đầu óc quay cuồng cảm giác như muốn ngất đi đến nơi rồi..

Khê lắc đầu chống lại luồng khí áp bách, Huy liền căn răng nhìn về phía đài chủ vị đang ngồi đấy một thiếu nữ, hán liền tự mình đi lại chấp tay xuống nói

- Chương môn, người giải thích bọn họ thế này là sao? Chẳng lẽ những kẻ này cậy mạnh hay sao mà đi bắt nạt đám tiểu bối không biết ngại hay sao? Mặt cũng dày quá đi...!

Ngồi ở vị trí chủ vị, Thu Vận nàng nghe Huy nói cũng chỉ có thể lắc đầu cười khổ. Nàng biết tính khí của mấy vị chương lão này rất không ưa nam nhân, nàng cũng vì coi trọng thiếu niên này nên mới mời hán về môn phái khi mà quên mất trong nhà mình còn có mấy lão bà ghét nam như ghét cừu đây!

Ngồi hai bên bốn vị chương lão nghe hán nói xong khuôn mặt đều tối xầm lại, các nàng vốn đang ép khí thế lên đám người liền lập tức thu lại khiến chúng nữ đứng ngoài cửa liền thở ra một hơi thoát khỏi áp lực nặng nề trên người. sau đó bốn lão bà các nàng lại phóng ra luồng uy áp còn mạnh hơn trước rất nhiều hướng về phía Hly đề đến!

Lần trước Huy đã từng chịu qua uy áp còn mạnh hơn thế này nhiều há có thể bị mấy luồng uy áp này cho đánh gục?.

Bốn vị chương lão sau khi bắn ra uy áp liền nhìn đến Huy thì Chỉ thấy hán vẫn ung dung đứng đấy, khoe miệng còn nở ra nụ cười quý dị nhìn bọn hán khiến các nàng liền ngốc bức tại chỗ! Trong đầu liền cấp tốc suy nghĩ Tên này có thể chống lại sức uy ép của các nàng là do hán quá mạnh hay là do hán có năng lực miễn dịch nào đó?

Trong chốc lát cả đại điện rơi vào trầm tư, im lặng..

Huy khê nhìn bọn họ đang trầm lặng liền nở ra nụ cười chế giễu. Hán là ai há có thể để bọn lão bà này đắc ý?

Trong đại điện Đang trầm mặc đột nhiên một lão bà đứng dậy chấp tay hướng phía Thu Vận tức giận nói

- Chương môn! Ta đề nghị người lên đuổi tên nam nhân này ra khỏi môn phái để bớt hậu họa về sau! Đêm qua hán mới tới thôi mà đã khiến môn phái các đệ tử đêm qua loạn hết cả lên rồi. Nếu giữ hán lâu dài ta không biết sẽ còn xảy ra chuyện gì nghiêm trọng hơn nữa!

Thu vận chuyện này nàng sáng sớm cũng đã nghe bẩm báo qua rồi, nghe xong nàng cũng ngạc nhiên vui cùng! Nam nhân nàng nhìn chúng lại là loại người này sao?.

Hơi trầm ngâm một lúc Thi Vận quyết định vẫn sẽ bảo vệ hán, dù sao tiểu tử này cũng là nàng mời về mà. Thu vận khê chống cằm nhìn về phía lão bà cười nói

- nói có cớ, mách có chứng! Tứ trưởng lão có chứng cứ gì hay không?

Tứ trưởng lão đang tức giận nghe chương môn hỏi vậy liền hiện lên nụ cười đắc ý nhìn ra ngoài cửa hô lớn

- Tiên Tiên mau vào đây!

Tứ trưởng lão Vừa dứt lời, một thân ảnh nhỏ nhắn liền đi vào, nàng khê lướt qua nhóm Lam Nhi, khuôn mặt đỏ bừng đi đến bên tứ trưởng lão rồi nhìn sang Huy ánh mắt hiện lên sự ngại ngùng..

Tứ trưởng lão nhìn nàng rồi cười nhẹ hỏi

- Tiên Tiên nói ta nghe coi đêm hôm qua có phải hán lén vào phòng người nhìn trộm người tắm không?

Nghe tứ trưởng lão nói vốn đang đỏ mặt ngại ngùng, nàng liền trở lên xấu hổ cúi mặt xuống khê gật nhẹ đầu.

Thấy Tiên Tiên thừa nhận, tứ trưởng lão liền cười tươi nhìn về phía chương môn nói

- đệ tử cũng đã thừa nhận, ta cầu mong chương môn hãy đuổi tên tiểu tử háo sắc này ra khỏi môn phái để môn phái chúng ta không bị bôi nhọ thanh danh!

Ngồi trên cao Thu Vận nghe được tứ trưởng lão lấy ra bằng chứng nhất quyết đòi đuổi tên tiểu tử này đi khiến nàng thật không cách bao che rồi.. Khê thờ dài, nàng đang định chấp nhận đồng ý thì Huy bên cạnh liền cười to lên khiến nàng sửng sốt quay đầu nhìn lại khó hiểu

Huy lúc này nhìn về phía nữ đệ tử kia cười to, sau đó tay chấp ra sau lưng ánh mắt không chớp nhìn về phía nữ đệ tử Tiên Tiên kia cười hỏi

- vị sư tỷ kia cho ta hỏi là đêm qua ta đứng là đến phòng sư tỷ người rồi đáp một lọ dầu thơm khi sư tỷ người đang cần gấp có phải không? Nói thật

không được nói dối!

Tiền Tiên vốn là người nhút nhát ngại ngần nghe được hấn hỏi nàng cũng không suy nghĩ nhiều liền khẽ gật đầu thừa nhận. Bên cạnh tứ trưởng lão thấy vậy tức giận không thôi liền chỉ tay về phía Huy nói

- được! Chuyện này ta không nói, nhưng còn những nữ đệ tử khác đêm qua thì sao? Bọn nó nói người đêm qua đi khắp nơi trên ghẹo họ có đúng hay không?

Huy nghe được nàng hỏi liền khẽ nhún vai, lắc đầu trả lời

- ta cũng không phải trên ghẹo gì đâu vu khống nha! Ta mới đến môn phái vì muốn làm quen với mọi người nên mới cả đêm khi khắp nơi giúp đỡ các vị sư tỷ! Trưởng lão người không tin có thể đi hỏi bọn họ xem ta đều là giúp đỡ bọn họ nha!

Đang ức chế Tứ trưởng lão nghe được hấn nói liền tức giận tiết chỉ tay vào mặt Huy run rẩy nói không ra lời. Nàng trên mặt, khuôn mặt già nua những vết nhăn cũng dần biến mất thay vào đó là làn da trắng trẻo, tóc bạc cũng dần hoá thành màu đen tuyền, Trong con mắt đẹp cũng dần trở lên to tròn nhìn về phía huy ánh mắt tức giận. Bây giờ ai nhìn vài nàng cũng sẽ khen một tiếng " đại mỹ nhân "!.

Ba vị trưởng lão nhìn thấy vậy cũng liền khẽ thở dài, trên khuôn mặt bọn họ cũng giống vị tứ trưởng lão kia mà nét già nua đều biến mất thay vào đó là khuôn mặt vô cùng trẻ đẹp...

Đứng nhìn này giờ Huy thấy cảnh tượng này nhất thời trợn mắt mồm há to, hàm cũng sắp rớt xuống đất rồi. Đám Lam nhi vừa chạy lại chỗ Huy cũng nhìn thấy cảnh này kinh ngạc không kém

Thu trưởng môn thấy nhóm người Huy như vậy nàng liền khẽ cười một tia buồn cười, đảo mắt một vòng liền lên tiếng

- được rồi không cần phải ngạc nhiên thế đâu! Những vị trưởng lão này tuổi thọ đều là trên ngàn năm trong khi họ mới hai, ba trăm tuổi lên sắc đẹp vẫn còn giữ là chuyện bình thường thôi!

- còn tứ trưởng lão nữa! Mọi chuyện cũng đã rõ ràng rồi, vì tiểu tử này muốn giúp đỡ môn phái nên mới hành sự lỗ mãng vậy thôi! Ta quyết định sẽ phạt hấn 1 tuần đi ra bờ sông gánh nước còn có ai ý kiến gì không?

Tứ trưởng lão nghe vậy nàng liền cắn môi đỏ của mình nói

- ta không có ý kiến...

Huy nghe vậy cũng không nói nhiều cho mệt, nên cũng không nhiều lời

- ta cũng không ý kiến...

Thu Vận nhìn hai bên đều không còn đối trọi gay gắt nữa, mọi chuyện đều kết thúc trong hoà bình. Nàng khẽ mỉm cười nhìn xuống dưới nói

- được rồi, đã không ai có việc gì thì giải tán thôi! Mau trở về ăn cơm ta đói lắm rồi a~

Bên dưới mọi người nghe thấy nàng nói vậy đều khoe môi co giật, đây là câu nói của một trưởng môn sao?

Không có việc gì ngoại lệ xảy ra nữa tất cả mọi người đều giải tán. Huy cũng dắt theo chúng nữ trở về nhà và trên lưng còn công theo nhiệm vụ môn phái, đó là " đi gánh nước "!

...

Buổi trưa tại một bờ hồ nào đó, một thanh ảnh mặc áo dài màu trắng, khuôn mặt đẹp trai tú lệ đang cầm gáo nước múc nước vào chum. hấn vừa múc vừa than thở

- khổ quá... Giờ này mà ở nhà thì mình có phải đang cùng Lam Nhi các nàng chơi đùa vui vẻ rồi không? Thật đáng ghét bà tứ già...!

Vừa múc nước, Huy vừa lau bầu chửi Tứ trưởng lão cho bỏ ghét...

Ở trong căn phòng đọc sách, nàng bỗng đưa tay lên mũi kêu to

- ách xiiii!!!! a...Ai đang thâm thương trộm nhớ mình thế nhỉ?

...

Huy đang múc nước chuẩn bị gánh trở về môn phái, bỗng nhiên hấn nghe được phía từ xa tiếng kêu thất thanh liền quay đầu nhìn lại thấy một ông lão đang bị hai tên nam tử cuồng đánh

- aaaa... Các vị đại nhân xin tha mạng a!. Lão cả nhà còn có 4 đứa cháu nhỏ đang cần lão mang đồ ăn về, nếu không bọn nhỏ sẽ chết đói mất...!

Hai tên nam tử cầm cây gậy cười nhìn nhìn ông lão trêu tức nói

- haha lão già mi còn muốn xin tha thứ sao? Nhìn thấy cái bảng ở kia không? Nó ghi rõ là " Thiên Ưng Bang "! Nhìn rõ chưa!?. Lão già ngươi dám đi vào địa bàn của bọn ta đánh cá không cho phép thì bây giờ tính sao nhĩ? Khả khả...

Ông lão nhìn thấy tên nam tử cầm cây gậy nham hiểm nhìn mình, khẽ run lên liền ôm lấy chân bọn hắn khóc

- đại nhân tha mạng a... Lão già ta chỉ có 4 đứa cháu nhỏ, ta mà xảy ra chuyện là chúng nó không sống nổi nữa...

Tên nam tử gờ chân lên giẫm vào mặt ông lão dưới đất cười lạnh rên lên

- không nói nhiều với lão già nguoi, phúc tam! Lên đập gãy một tay và một chân của lão cho ta! Phải đe dọa cho những kẻ khác biết, dám động đến địa bàn của chúng ta sẽ không có kết quả tốt!

..."bịch " tên nam tử gọi là phúc tam liền trợn tròn mắt đỏ người xuống đất, máu me từ cổ chảy ra khiến tên nam tử còn lại đang đập ông lão ở dưới chân liền run lên sợ hãi

Bên tai hắn lúc này bỗng kêu nên một tiếng nói lạnh khêu như từ âm ti địa phủ truyền lại

- các nguoi... Là nguoi của Thiên Ưng Bang?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Tử thần đến đòi mạng

Tên nam tử giật mình quay đầu lại thì thấy tên thiếu niên đang gác kiếm trên cổ mình mỉm cười đứng cạnh nhìn hắn. Trên trán hắn nhất thời chảy xuống từng hạt mồ hôi lạnh, hai chân không tự chủ được quỳ xuống run giọng nói

- Thiếu hiệp... Có chuyện gì từ từ nói, ta cũng không có chọc ngài cái gì a! Làm ơn tha ta đi...

Huy không thèm nhìn tên này mà quay đầu nhìn về phía ông lão đang nằm dưới đất nhẹ giọng hỏi

- lão nhân! Ngài có biết cái nhóm " Thiên Ưng Bang " bọn hắn nằm ở nơi nào không?

Lão nhân bị đập nằm dưới đất liền khẽ ngồi dậy, lão vừa nhìn xung quanh thì thấy xác tên nam tử vừa nãy nằm dưới đất mắt tròn to nhìn lấy lão khiến lão khẽ giật mình mình khẽ run nhẹ người.

Lão đang ngồi dậy thì nghe được giọng nói trẻ trung của thiếu niên đang hỏi mình, lão liền khẽ quay đầu sang nhìn thì thấy một tên thiếu niên đang mỉm cười nhìn mình khiến lão hoảng sợ lui về sau mấy bước...

Hành động của lão nhân này Huy đều nhìn ở trong mắt, khuôn mặt cười nhẹ khẽ lên tiếng hỏi lại

- lão nhân gia! Ngài có biết " Thiên Ưng Bang " nằm ở đâu không?

Lão lần này nghe được vị thiếu niên này hỏi mình, khuôn mặt hắn nhìn không có ác ý vì vậy lão chỉ khẽ gật nhẹ đầu ý là có!

Huy nhận được đáp án liền nhìn lão nhân chấp hai tay thỉnh cầu cười nói

- Ta biết có chút khó dễ cho ngài nhưng lão nhân gia có thể đưa ta đến đó không? Chỉ cần đưa ta đến đó thôi là được!

Ông lão nghe Huy nói khuôn mặt hơi có chút chần chừ

- chuyện này...

Lão khẽ đảo mắt xuống nhìn cái xác tên nam tử dưới chân mình rồi lại nhìn sang Huy đang mỉm cười nhìn hắn. Suy nghĩ lát lão liền đưa ra quyết định, dù sao người ta cũng là ân nhân của mình giúp đỡ một chút cũng không có gì. Lão nhân khẽ gật nhẹ đầu đồng ý...

Nhìn được lão đồng ý giúp mình khuôn mặt hắn liền khẽ mỉm cười nhẹ. Chẳng là lúc nãy tự dung cái hệ thống nó phát ra cái nhiệm vụ làm Huy có chút kích động a!

" Keng! Tiêu diệt " Thiên Ưng Bang " trừ họa cho dân!

Phần thưởng: +200 điểm tích lũy, trúc cơ đan +5, hồi phục đan +10 "

Hệ thống thống phát động làm Huy rất kích động a! Hắn quyết định Cái gì " Thiên Ưng Bang "? Đợi hắn đến thu hoạch đi!

" Bạch " nhân lúc Huy lấy kiếm xuống không để ý mình, nam tử ngay lập tức động! Hắn lấy hết sức bú sữa mẹ của mình chạy thật nhanh bỏ chốn về phía rừng cây cầu mong có thể thoát.

Huy mặc dù không nhìn nhưng há có thể không biết? Kiếm ở tay khẽ nâng lên, chém nhẹ ra vài vòng kiếm khí phóng nhanh đến phía tên nam tử đang bỏ chạy kia. Nam tử đang chạy cảm giác sau lưng có tiếng xé gió phóng tới liền quay đầu nhìn lại mắt tròn To hét thảm

- A!!! Không!!!!

" Bực " kiếm khí đi qua, đầu lìa khỏi cổ. Đầu lăn dưới đất trong con mắt của hắn vẫn còn chứa sự sợ hãi không phai đi..

Huy đứng từ nhìn thấy thân thể tên kia ngã ầm xuống đất liền đưa thanh kiếm thu lại vào vỏ, miệng khẽ phun nhẹ ra hai câu

- ngu ngốc!

Lão nhân này giờ chứng kiến đều ngốc tại chỗ rồi, lão thấy thiếu niên chém ra một luồng khí trắng bay đến chém đứt đầu nam tử kia liền đề lão kính sợ! Thiên a! Đây là thủ đoạn tiên nhân mới làm được có được không?.

Chuyện này cũng không phải lão không có kiến thức mà là cả vương quốc này cũng không ai có thể sử dụng kiếm khí! Lão nhân không hiểm nhảm mới là lạ!

Lão nhân ngốc bức một chỗ, Huy liền quay đầu lại nhìn lão cười nhẹ hỏi

- lão nhân gia! Ngài có thể đưa ta đi bây giờ được không?

Chứng kiến chuyện vừa rồi lão nhìn Huy ánh mắt liền toát ra sự kính sợ và sùng bái liền gật đầu liền hỏi trả lời.

- tiên trưởng đại nhân! đề ta dẫn ngài đến đó a!

Tiên trưởng đại nhân? Huy thật sự không hiểu tại sao người dân cứ thích gọi tu tiên người như vậy nhỉ?. Vứt câu hỏi sang một bên Huy liền đi theo lão nhân, giờ hắn việc quan trọng phải làm đó chính là nhiệm vụ!

...

trong ngoại thành lúc này, ở trước một đại môn phủ đang có bóng dáng một già một trẻ đứng ở đó. Lão già khẽ quay về phía người trẻ tuổi cúi xuống cung kính nói

- tiên trưởng đại nhân! Đây là phủ trung tâm của " Thiên Ưng Bang"! Lão nhân ta chỉ có thể đưa đại nhân đến đây thôi, thật sự xin lỗi a...

Huy nhìn lão nhân cười nhẹ đưa tay khua khua tay nói.

- được rồi! Lão nhân ngài hiện tại đưa ta đến đây ta còn chưa cảm tạ đây! Giờ ta vào đây trước, lão nhân ngài muốn rời đi cũng được!

Lão nhân nhìn Huy tiêu sái, áo trắng phiêu dật hướng đại môn phủ đến lão liền khẽ cúi người cung kính rồi rời đi

- đại nhân bảo trọng...!

Huy đi vào đến trước cửa môn phủ liền nhìn xung quang đánh giá một hồi. Trước cửa có hai cái cột dựng thẳng đứng, bên trên có hai mình nhân sư tử mồm đang cắn một viên ngọc bảo màu xanh nhìn rất uy vũ. Cửa phủ rất lớn bên trên còn đính từng cái gai nhọn như để phòng chống có ai muốn phá cửa. Trước cửa đứng đây hai tên đại hán, tay cầm loan đao đứng sừng sững nhìn vô cùng oai vệ!

Huy liếc mắt một hồi khẽ cười liền đi thẳng một lối đến đại môn cửa. Hai tên đại hán thấy vậy liền rút ra đại đao giơ ra chặn Huy lại, ánh mắt nguy hiểm lướt một hồi trên người Huy rồi lạnh giọng quát lớn

- Tiểu Tử ngươi là ai? Đến đây làm gì?

Huy hơi đứng người lại, ánh mắt quan sát hai tên đại hán rồi nở ra một nụ cười quỷ mị lên tiếng

- Ta là tử thần... đến đây để giết người!

Hai tên đại hán nghe hắn nói đến " tử thần " liền một mặt mờ mịt, nhưng nghe đến hắn nói đến để giết người, ánh mắt cả hai liền trở lên tức giận cầm đao hướng Huy chém đến quất lớn

- Làm càn!!!

" Keng " Đại đao chém đến Huy liền đưa hai bàn tay không ra đón đỡ kêu lên tiếng kim loại va chạm, hai tên đại hán nhìn thấy liền trừng mắt lớn, định lên tiếng lên cảm giác cổ mình không thể kêu lên nổi. Khoé cổ cả hai chảy ra một vết máu tươi, hai tên đại hán trừng mắt nhìn Huy, ánh mắt không cam lòng liền đổ người ngã xuống đất, khí tức đoạn tuyệt!

Giết hai người này Huy cũng không có cảm giác áy náy gì vì trong lòng hắn những kẻ này đều là con gười đục khoét hại dân mà thôi, giết thì giết cũng chẳng sao!

Tay cầm kiếm khẽ vẩy nhẹ một cái cười lạnh nói

- Luyện khí tăng hai? Quá yếu!

Huy nhẹ nhàng cầm theo thanh kiếm dính máu đi đến cạnh cửa đại môn liền đưa tay ra dồn sức đâm vào cửa, trên cửa gai sắt theo lực ép từ tay hắn đâm vào liền trở lên nát bét, cửa đại môn cũng liền bị đánh bay vào bên trong sân viện

" Ầm " tiếng nổ vang lên, bên trong những người khác đang làm việc của mình liền giật mình quay lại nhìn, trên tay bọn hắn đều rút ra đao, kiếm xếp thành nhóm đứng xung quanh cửa đại môn đang mịt mù khói trần đầy dè phòng

" Bạch " khói mù tán đi, một thân ảnh mặc áo trắng từ bên ngoài cửa bước vào sân ánh mắt khẽ lạnh nhạt nhìn xung quanh một đám người đang bao vây mình, khoé miệng hắn liền nở nụ cười tà dị. Tay cầm lấy thanh kiếm giơ lên cao hô lớn.

- Ta! Hôm Nay Đến Diệt " Thiên Ưng Bang "!

Tiếng nói mạnh mẽ như sấm đánh vào tai những người đang vây xung quanh khiến bọn hắn bỗng chốc choáng váng. Bọn hắn vốn từ trước đến nay chuyên đi ức hiếp người khác mà nay lại có người dám đến chỗ bọn hắn đòi chém giết? Chuyện này là sao?

" Vuu, vuu " tiếng xé gió truyền đến, từ bên trong nhà sáu bóng người nhanh chóng vượt ra ngoài đứng trước đám người xung quanh quay về phía tên thiếu niên đang đứng ở cửa lạnh giọng quát lớn.

- Tặc tử từ đâu tới, lá gan rất lớn dám đến " Thiên Ưng Bang của bọn ta làm loạn! Thật sự không biết sống chết hay sao?

Nghe được sáu người này nói, xung quanh một đám nam nhân liền nhao nhao lên nghị luận

- kia là thất đại trưởng lão phải không? Ta nghe nói thất trưởng lão ra ngoài gặp chuyện liền mất mạng rồi?

- haha! Sáu vị trưởng lão đã xuất hiện, tên tiểu tử kia chết chắc!

- theo ta biết thì đại trưởng lão đã trúc cơ tầng bốn rồi, kém chút là sẽ đạt đến tầng năm! Nghe nói đại trưởng lão là luyện thể tu sĩ, một đám có thể ra vạn cân!

- Tiểu tử kia có thể mời ra đại trưởng lão cũng coi như vận khí hắn thật là xui! Haha...

Xung quang nghị luận ầm ầm Huy đều nghe ở trong tai. Hắn khẽ đưa ngón tay lên ngoáy lỗ tai của mình, ánh mắt ngẩn ngơ nhìn sáu tên phía trước lên tiếng giả bộ hỏi

- đám lão câu già các ngươi là ai? Mau gọi chủ tử của các ngươi ra đây đi nếu không cũng sẽ không kịp đâu nha!

Nghe được Huy nói, một lão nhân trẻ nhất trong sáu người liền bước ra nhìn về phía Huy ánh mắt trên tức cười gằn.

- Tiểu tử cuồng loạn! Trúc cơ tầng một mà dám ở đây phách lối, còn dám ở đây đòi gặp bang chủ của bọn ta? Được! Đã thế để lão phu xem thử ngươi có xứng không đã!

" Vù " lão nhân động chân, cơ thể nhanh chóng bay đến trước mặt Huy giơ lên nắm ngón tay hô

- Ưng chào thủ!!!

" Xệt " lão nhân đi qua, đầu lâu rơi xuống đất, ánh mắt toát ra sợ hãi tuyệt cùng liền mất đi ánh sáng triệt để ngòm củ tỏi!

Huy cầm lấy thanh kiếm trong tay vung vẩy máu tươi xuống đất nhìn về cái xác dưới chân mình khẽ lắc đầu than thở

- aizz... Cứ tưởng thế nào ai dè chỉ có thế, trúc cơ thành một mà cũng quá yếu đi!

Xung quanh người vây xem đều rơi vòng trầm mặc thăm hồ." Không phải người ta quá yếu mà ngươi quá mạnh có được hay không?"

Bên cạnh năm lão nhân còn lại nhìn thấy cảnh này cũng rách cả mí mắt. Bốn người trong đó liền phi đến chỗ Huy giơ ra chưởng ấn lao tới, bên cạnh lão nhân già nhất liền nhìn bọn họ sợ hãi hô to

- nhị đệ, tam đệ, tứ đệ, ngũ đệ! Mau quay trở lại, nguy hiểm a!!!

" Phập phập " lời hấn còn chưa dứt bốn người vừa lao đến chỗ Huy cũng từng người nằm xuống đất, đầu lâu đều bị chém rơi, ánh mắt toát ra sự sợ hãi khó tin...

Huy sau khi chém giết những tên lão già kia liền không dừng lại mà phi vào giữa đám nam tử đang vây xem, kiếm khí bắn ra, máu me cuồn phún, tiếng la hét kêu loạn, chân tay đứt đều vung vẩy khắp nơi... Chẳng mấy chốc gần trăm người hội tụ đều bị hấn chém giết không còn ai.

Lão nhân gọi là đại trưởng lão thì ngồi bệt xuống đất run rẩy nhìn Huy đi đến, miệng khê run nói chỉ tay nói.

- người... Người không phải là trúc cơ! Người là kết đan cao thủ!!!?

Huy đi đến trước mặt hấn lạnh nhạt cười nhẹ một cái mà trong mắt vì đại trưởng lão thì chẳng khác nào một đại ác ma cả. Huy nhìn hấn liền trả lời đáp lại, tay cầm kiếm giờ lên

- dingdong! Đoán đúng nhưng không có thưởng nha, Giờ thì đi chết đi!

Huy đang định chém xuống thì bên tai hấn liền vang lên giọng nữ nhân hô lớn

- Dừng tay...!

.... **Cầu ủng hộ kim phiếu và đều cử, tác sẽ úp chương 2 tối nay a~~**

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Diệt bang phái, thu mỹ nữ

Từ trong nhà một thân ảnh nhỏ nhắn, mảnh mai nhanh chóng chạy ra chắn trước mặt đại trưởng lão hoảng sợ hô lên.

- thiếu hiệp xin hãy thủ hạ lưu tình! Chúng ta cũng không có thù oán gì vì sao lại muốn giết cả bang phái chúng ta như vậy?

Huy khê giật mình nhìn cô gái xuất hiện trước mặt mình đánh giá. Khuôn mặt nhỏ gọn, ngũ quan xinh đẹp, tóc màu xanh thả dài nhìn vô cùng xinh đẹp sắc mỹ, nhìn chắc hơn 20 tuổi mà thôi. Hấn trong đầu liền cấp tốc suy nghĩ cô gái này là ai, chẳng lẽ là cháu gái lão già này...?. Suy nghĩ nhiều đầu đầu hấn đành lên tiếng hỏi.

- cô nương này, cho hỏi cô là ai? Chúng ta không có chuyện gì mời cô nương tránh ra để bớt rắc rối cho!

Nữ nhân nghe hấn nói vậy liền bối rối lên tiếng, ánh mắt có chút lo lắng nhìn tên thiếu niên này nói

- Ta là bang chủ "Thiên Ứng Bang"... Cầu xin thiếu hiệp lượng tay a! Ta có thể làm bất kì thứ gì mà ngài muốn chỉ cầu ngài tha cho đại trưởng lão!

Huy đang suy nghĩ cô gái này thân phận gì, suy nghĩ mãi mà không ra, nghe nàng nói khiến hấn liền im bật lại... " con mẹ nó! Suy nghĩ mãi hoá ra nàng lại là Bang Chủ? Đùa nhau chứ... "

Huy cũng không để ý nhiều nữa, tay rút ra từ hệ thống khẩu súng lục còn hướng về phía lão già kia, linh khí khê chuyển vào bên trong nạp đạn.

Bên cạnh nữ Bang Chủ nhìn thấy hấn móc ra một thứ kì lạ liền khê nhăn mi lại. "Đoàng" Đang định nên tiếng nói chuyện thì âm to lớn thanh vang lên, một vệt sáng lướt qua mặt nàng, từ phía sau đột nhiên bắt tới vài giọt nước ẩm bắn lên má hồng của nàng khiến nàng hơi rùng mình lên, khê quay đầu lại nhìn nàng liền thấy đại trưởng lão đang nằm dưới đất, giữa trán hấn một lỗ thủng to bằng ngón tay rí máu ra chảy đầy dưới đất, ánh mắt lão trợn to toả ra sự hoảng sợ vô cùng..

Huy lúc này đi đến bên cạnh người cuối cùng còn sót lại Bang Chủ của "Thiên Ứng Bang". Hấn khẩu súng lên trán nàng cười nhẹ nói nháy mắt nhìn nàng nói

- bây giờ sao đây? Cả bang phái của cô nương đều chết cả rồi nhĩ? À mà cũng chẳng sao, kẻ ác có chết cũng chẳng ai quan tâm đâu!

Bị Huy dí thứ đồ vật lạ vào trán, mặc dù không biết thứ này là gì nhưng nàng biết thứ này chính là hung khí vừa giết chết đại trưởng lão. Khê cắn môi đỏ của mình, nàng nhìn về phía Huy oán hận lạnh lùng lên tiếng hỏi

- Tại sao muốn diệt chúng ta "Thiên Ứng Bang"? Chúng ta không có làm gì đắc tội với người đâu? Tại sao?

Nghe được nàng hỏi, Huy chỉ khê mỉm cười nhạt, tay trái đưa lên cầm suy nghĩ rồi ghé sát tai nàng thầm thì nói

- vì sao ư? Vì các người làm những việc xấu táng tận lương tâm khiến người ta căm hận tận xương tủy nên ta quyết định thay trời hành đạo thôi a~!

Nghe lời hắn nói nàng liền trừng mắt hoang mang không hiểu gì, bang phái của nàng làm việc xấu sao? Nàng trước nay chưa hề nghe nói đến chuyện này? Chẳng lẽ có hiểu lầm gì chăng?. Nàng khẽ cắn răng nhìn Huy tức giận nó lại

- " Thiên Ưng Phái " chúng ta trước nay chưa bao giờ làm việc trái với lương tâm cả! Chúng ta chỉ nhận việc cho vay tiền và buôn bán thủy sản, nông nghiệp mà thôi, chứ chưa hề làm hại ai bao giờ! Chẳng lẽ có hiểu nhầm gì ở đây chăng?

Nàng không nói thì thôi, nghe nàng nói xong Huy liền cười như không cười, ánh mắt chứa đầy lạnh lùng nhìn chằm chằm mấy cái xác ngoài kia rồi đưa tay nâng cằm nàng nói

- gặp thiếu nữ ngoài đường không hợp lời nói liền muốn ra tay sát hại người ta như vậy là đúng sao?, cũng may lúc đó ta ở kịp nếu không thì...

- không làm việc trái với lương tâm sao? Đòi nợ giết cả nhà người ta cả trẻ con cũng không tha! May mà ta đến kịp nếu không cả nhà bọn họ đều chết rồi!

- còn lão nhân đánh cá nhầm ở địa bàn các người nữa! Đuổi đi là được vậy mà đòi đánh gãy tay chân nhà người ta trong khi lão nhân đó đã già rồi, trong nhà còn nuôi 4 đứa nhỏ, nếu lão chết rồi ai sẽ nuôi chúng nó?

- nói là không làm chuyện xấu thế những việc kia là gì? Nếu không tin ta có thể đưa bang chủ vô dụng như cô đi đối chất với bọn họ!

...Nghe được thiếu niên này khí thế hùng hổ dọa người nên ra từng chứng cứ một khiến nàng liền im bật lại không phản bác được câu nào. Nàng cũng không biết những chuyện này nói ra có ai tin hay không? Trong lòng uất ức cũng không thể nói ra được khiến nàng vô cùng hoang mang hơi trầm xuống cúi mặt ấp úng nói

- chuyện này... Ta cũng thật không biết. Nếu như thật có việc đó thật là bang chủ mà khiến thuộc hạ làm việc ác tà trời như vậy, ta nguyện lấy cái chết của mình để đền tội...

Bang phái giờ cũng không còn, những người kia làm ra tội ác thì do nàng đứng đầu phái nên phải gánh chịu, bản thân mang tiếng xấu thì nàng còn sống làm gì nữa? Quyết định như vậy thả tự sát còn hơn. Nàng từ trong tay của mình móc ra con dao nhỏ nhanh tay đưa lên tự đâm con dao vào bụng của mình, máu theo đó tí tách nhỏ ra.

- ư...

" Bạch " máu tươi từ con dao chảy ra tràn đầy ra đất, ánh mắt nàng dần dần tràn đầy mê mang, khuôn mặt khẽ mỉm cười như được giải thoát... Tưởng chừng như mình sẽ chết, Bên tai nàng bỗng nhiên nghe được âm thanh của tên đáng ghét kia lên tiếng

- Nữ Nhân ngọc! Ta cũng không nói muốn giết cô mà sao lại nghĩ ngược ngược như vậy a? Ta tin tưởng cô là không biết chuyện này được chưa? Đồ ngược!

" Ưc " đầu óc mê mang nàng liền cảm nhận được từ miệng mình đột nhiên có thứ gì đó rơi vào rồi dần hoà tan đang chảy xuống bụng mình. Đầu óc nàng đang mê man cũng liền dần từ thanh tỉnh lại, dưới bụng đang đau cũng dần không còn cảm giác gì nữa. Ánh mắt nàng Khẽ nhẹ nhàng mở long mi dài nhìn về phía trước liền thấy tên thiếu niên kia đang mỉm cười nhìn mình, nàng liền ngồi dậy nhìn hắn hoang mang hỏi.

- chuyện gì xảy ra...? Không phải ta sắp chết rồi sao?

Nghe được nàng nói Huy liền lắc đầu ôm lấy nàng vào ngực mình, tay đặt lên cằm nàng cười nhẹ

- Nữ nhân ngọc! Ta là chỉ giết người có tội mà thôi, ta há có thể để một mỹ nhân như thế này chết dưới mắt mình hay sao?

Bị y ôm lấy sờ lấy cằm mình nàng khuôn mặt liền trở lên đỏ bừng lên, hoang mang nhìn lấy hắn nói

- người sẽ không giết ta?

Huy nghe nàng nói khẽ lắc đầu, rồi đưa tay vuốt trán nàng nói

- ta sẽ không giết nàng... Nếu nàng trở thành nữ nhân của ta!

Hắn không phải là háo sắc đâu nha!!!! Đây là vị nhiệm vụ muốn tiêu diệt " Thiên Ưng Bang " chứ không phải diệt tất cả người! Nên hắn chỉ cần khiến nàng rời khỏi bang phái là coi như nhiệm vụ hoàn thành rồi chứ?

Nàng nghe hắn nói khuôn mặt đỏ bừng lên, răng hơi cắn nhẹ môi nhỏ nhìn về phía hắn nói

- nếu ta trở thành nữ nhân của người thì có được lợi gì?

Nàng đứng đầu một môn phái vì vậy luôn lấy lợi ích lên hàng đầu! Tên này muốn chiếm lấy nàng tiện nghi ít nhất cũng phải làm nàng cảm thấy hắn đáng giá để nàng đi theo a!

Huy biết nàng ý muốn gì liền cười nhẹ, tay lấy ra một viên đan dược màu xanh đưa cho nàng nói

- nuốt vào đi!

Nàng khẽ nhìn trên tay Huy viên đan được hơi suy nghĩ chút thấy mình trong tay hắn vốn đã chết nhưng được hắn cứu lại thì lo cái gì? Liền cầm viên đan được đó nuốt vào trong bụng.

Một dòng hơi ấm từ bụng truyền đến khiến nàng cảm thấy vô cùng thoải mái. Từ trong bụng nàng liên liên tiếp vang lên âm thanh như xương vỡ một dạng, nàng tròn mắt khó tin nhìn Huy giọng run run nói

- Ta... Ta từ trúc cơ tăng năm liền đột phá lên tăng mười!!?

Huy nhìn nàng hoang mang cũng khẽ lắc đầu cười, thân nhiên đưa tay lên vuốt ve cằm nhon của nàng nói nhỏ

- đây chỉ là một chút thứ bình thường thôi! Trở thành nữ nhân của ta đồ sẽ còn có đồ tốt hơn nhiều! Sao nào? nàng đồng ý trở thành nữ nhân của ta không?

Nàng ánh mắt lập loè vài tia sáng, liền rời khỏi tay hắn đứng dậy cúi người, hành lễ phép nói

- Ngân Ly ra mắt tướng công~!

Ngân Ly cúi người gọi gần là tướng công khiến Huy rất là hài lòng liền ôm lấy nàng cười nói một tiếng " Tốt", bị Huy ôm lấy Ngân Ly hai má hơi hồng lên. Nàng năm nay 24 tuổi rồi, tên này nhìn có chưa đến 20 a?

Nghĩ thế nhưng nàng không có phản kháng mà để yên cho hắn ôm, hai con mắt của nàng còn hiện lên một tia hưởng thụ nhu mì.

Huy lúc này liền hôn lên má nàng cười nhẹ nói

- đã trở thành nữ nhân của ta thì nàng cũng lên từ bỏ chức vị bang chủ rồi chứ nhỉ?

Ngân Ly hiểu ý hắn muốn gì liền thuận thực non nót trả lời

- Vâng

Ngân Ly vừa dứt lời âm thanh hệ thống liền vang lên

" Keng! Hoàn thành nhiệm vụ " Diệt Thiên Ưng Bang "

Thưởng: 200 điểm tích lũy, + 5 viên trúc cơ đan, + 10 viên hồi phục đan (sơ cấp)

Huy nghe âm thanh hệ thống thông báo khẽ hài lòng gật đầu. Nếu tính điểm tích lũy thì cả lần trước gồm lại là gần đủ 300 điểm rồi, trúc cơ đan còn 6 viên, phục hồi đan còn 13 viên. Lần này đi một chuyến liền thu hoạch được lượng lớn phần thưởng khiến hắn phi thường vui a!~

Ngân ly nhìn trước mắt tướng công mới nhận của nàng đang ngẩn người, khuôn mặt kiều mị liền đưa tay lên tò mò xoa má hắn nghịch ngợm hỏi

- Tướng công không sao chứ~?

Vừa phục hồi tinh thần Huy liền cười tươi như hoa. Đúng! Lần này hắn không chỉ thu hoạch được phần thưởng phong phú mà còn thu hoạch được mỹ nữ nữa mà!.

Huy đưa tay lên nắm lấy tay Ngân Ly liền lôi nàng đi khiến nàng hoang mang chớp mắt đẹp nhìn hắn hỏi

- Tướng công?

Huy quay lại nhìn Ngân Ly, ánh mắt tràn đầy lửa nóng xoa đầu nàng nhe răng cười

- Đi! Ta dẫn nàng đi chơi vui!

" đi chơi vui? " Ngân Ly còn chưa hiểu hắn muốn nói gì liền bị hắn kéo tay đi một lối vào trong phòng ngủ...

... **Chương sau sẽ là sắc nha! Mọi người mạnh tay đẩy kim phiếu cho truyện để tác ra Chương " Ân Ái " nào:3**

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Hệ thống mở chức năng hậu cung (18+)

Huy dắt tay Ngân Ly vào phòng liền nhanh chóng đóng cửa lại, khẽ quay đầu lại nhìn Nàng cười tươi nói

- Ngân Ly a! Chúng ta đã là người một nhà rồi thì nên làm việc mà người một nhà lên làm chứ nhỉ?

Ngân Ly nhìn thấy hấn đóng cửa lại rồi quay về nhìn nàng nói ra những câu kia nàng làm sao mà không hiểu hấn muốn gì?. Khẽ rung mình một cái, nàng cười gượng xoa xoa trán khẽ nhẹ nhàng lướt qua!Người Huy đi về phía cánh cửa ngại ngừng lên tiếng nói

- aha... Tướng công a, Thiếp thân hôm nay cảm giác đầu có hơi đau nhức có thể để hôm khác chơi được không ạ?

Huy vốn dĩ tốn mất đàn được quý giá cứu nàng chỉ để có thể chinh phục được nàng, hấn cũng là không tin tưởng được nàng thật sự chung thành với hấn vì vậy chỉ có cách đem nàng thật sự trở thành nữ nhân của mình huy mới yên tâm. cho lên hấn làm sao có thể Ngân Ly rời đi được?

Khẽ đưa tay ra bắt lấy tay của Ngân Ly lôi lại, Huy liền ôm lấy nàng trong con mắt ngỡ ngàng của nàng liền đưa môi cướp lấy nụ hôn đầu của nàng, vì quá bất ngờ bị tập hấn kích thích miệng Ngân Ly chỉ có thể trừng lớn đôi mắt đẹp ngỡ ngàng nhìn hấn đang tấn công vào trong miệng mình.

Khoá môi nàng thành công Huy liền chủ động đưa lưỡi nhỏ tiến vào bên trong miệng lưỡi ướt át của Ngân Ly, từng đợt nhẹ nhàng cuốn lấy lưỡi của nàng rồi lại nhả ra khiến trong miệng nàng kêu lên những tiếng nước bọt dâm dục

Được một lúc nhìn khuôn mặt của Ngân Ly đỏ bừng khó thở Huy liền đưa môi rời miệng nàng cướp đi nụ hôn của nàng thành công. Ngân Ly được Huy thả cơ thể liền lung lay vô lực lùi về sau ngã xuống giường, khuôn mặt nàng đỏ bừng, miệng vẫn thè nhẹ ra lưỡi nhỏ thò ra từng đợt khói trắng với vẻ mặt hưởng thụ.

Huy đi lại chỗ nàng liền cúi người xuống đè lên ép sát thân nàng cười nhẹ nói

- Thế nào Ngân Ly, Nàng có muốn tiếp tục chơi đùa hay không nào?

Bị Huy đè lên người, hơi ấm nam nhân thò vào người khiến nàng đầu óc bị cơn ham muốn chiếm lấy cơ thể. Nàng bị Huy tấn công miệng liền cảm thấy một loại sung sướng thoải mái khó tả liền không kìm được vòng tay qua ôm lấy cổ Huy từ phía sau giọng nói thờ gấp mê người vang lên

- nữa đi... Hah~ thiếp muốn nữa thưa tướng công~

Nghe được nàng nói giọng mỉa hoặc mê người Huy liền không chịu được nữa đưa tay mạnh mẽ xé rách bộ quần áo của nàng để lộ bộ ngực trắng to lớn hiện ra trước mắt Huy.

Huy cúi nhẹ đầu xuống hôn lấy một bên ngực trắng của nàng, một tay đưa ra xoa bóp bộ ngực còn lại, một tay khác đưa dần xuống lần mò vùng bí ẩn của nàng khiến Ngân Ly rên một tiếng kiều mị

- ừm... Ahh... Từ từ thôi tướng công... Bên dưới thiếp cảm giác ngứa quá...

Huy mặc kệ nàng nói gì, bàn tay bên dưới vẫn lần mò xung quanh vùng cấm địa của nàng khiến cho Ngân Ly khẽ run người lên thờ gấp, đầu khẽ nghiêng sang một bên nhắm mắt lại cố chịu đựng..

Huy được thế không dừng lại, ngón tay xoa nhẹ xung quanh vùng cấm địa được bao phủ bởi một lớp lông tơ rậm rạp bị nhuộm ướt bởi những chất dính nhầy nhụa. Ngón tay khẽ chà sát vào cùng khe suối nóng của nàng khiến Ngân Ly miệng há ra từng hơi khói từ miệng thờ gấp đi ra

Ngón tay Huy vẫn chà mạnh vùng kín của nàng ngày một nhanh hơn tạo ra những đợt ma sát khiến Ngân Ly không chịu nổi nữa, khoé miệng chảy ra một dòng nước miếng, uốn cong người rên lên

- ahhhh... Thiếp ra... Thiếp ra đây... Aaaaaah~

" Xi " một dòng nước nóng từ vùng cấm địa rậm rạp của nàng chảy ra ngoài nhuộm ướt hết cả khu giường nằm. Ngân Ly sau khi ra cơ thể liền run nhẹ lên từng hồi, ánh mắt tròn ngược lên, bàn tay đưa lên miệng cắn nhẹ khiến khuôn mặt nàng trở lên vô cùng dâm dăng!

Thờ nhẹ ra một ngòai Ngân Ly liền nằm dài ra giường để nghỉ ngơi, nhưng nàng vừa nhắm mắt lại cơ thể bị hai cánh tay ôm lên khiến nàng mở mắt ra trừng lớn, ánh mắt hiện lên từng đường nhu mị nhìn Huy

- Đáng... đáng ghét a phu quân... Người ta thật sự không chịu nổi nữa rồi...

- Ha ha!

Huy cười lên một tiếng liền ôm lấy nàng đặt vào lòng, cơ thể hấn từ lúc nào đã cởi ra hết quần áo, bên dưới tiểu JJ đã trở lên to lớn hứng phấp vô cùng chọc vào bụng Ngân Ly.

Ngân Ly nàng cảm giác bụng mình bị thứ gì đó chọc vào liền nhìn xuống, nhất thời thấy cái cục thịt to gần bằng cổ tay ở bên dưới đang chọc bụng mình khiến đầu óc nàng chóng váng, khuôn mặt liền trở lên đỏ bừng lên...

Ngân Ly tò mò liền cúi nhẹ đầu xuống, ánh mắt mê ly nhìn cái cục thịt dài liền đưa tay ra chọc thử vào. Nhất thời tiểu JJ bỗng nhiên đưa đến tỳ vào má hồng của nàng khiến nàng hoang mang liền nghe giọng Huy nói

- nàng hãy mở miệng ra ngâm lấy nó đi!

Nghe Huy nói nàng khuôn mặt liền đỏ bừng lên nhìn về phía cục thịt to lớn trước mặt mình có chút chần chừ. Hai tay của nàng liền đưa lên nhẹ nhàng cầm lấy tiểu JJ khẽ mở miệng nhỏ ra đưa đầu tiểu JJ vào miệng mình ngâm lấy. Nhất thời một loại mùi khó tả liền xộc vào mũi nàng khiến nàng ngẩn ngơ mê man nghĩ "ra đây là mùi của nam nhân sao...?"

Huy bị nàng ngập lấy thẳng nhỏ của mình liền không chịu được cảm giác sung sướng này được nữa, hay tay từ sau ôm giữ lấy đầu của nàng, tiểu JJ ra nhấp ra vào bên trong miệng nàng ngày một nhanh hơn cho đến khi đến mức giới hạn Huy liền kêu to lên một tiếng

- anh ra!!!

"Phọt" một dòng tinh dịch màu trắng liền bắn ra tràn vào bên trong miệng của Ngân Ly khiến nàng khuôn mặt liền đỏ bừng lên dứt miệng khỏi tiểu JJ của hắn ôm ngực ho nhẹ.

Ngân Ly khẽ ngừng mặt lên nhìn Huy, khuôn mặt nàng lúc này đỏ bừng lên, ánh mắt mê mẩn tràn ngập sự hứng tình nhìn Huy giọng ma mị nói

- Thiếp thân muốn nó... Tướng công mau cho nó vào đây đi... Ah...~

Ngân Ly khẽ đưa tay dạn dác mình lộ ra vùng kín ẩm ướt của nàng giờ đã ướt sũng. Hai ngón tay đưa đến vạch vùng cấm địa ra thành một cái hố sau đen không đáy, bên trong tràn ra một dòng nước nhìn vô cùng đậm đà...

Huy bị nàng cho nhìn thấy cảnh này cũng không chịu đựng nổi nữa, liền ngay lập tức đưa tiểu JJ của mình tiến công vào bên trong vùng ẩm ướt của nàng một cách mạnh mẽ, từ bên trong khe ẩm ướt liền chảy ra một vùng huyết dịch tràn ra bên ngoài đánh dấu một cô gái nữa lại mất đi bù vào thêm một nữ nhân.

Trận chiến cứ thế tiếp tục kéo dài đằng đẵng đi qua sau, khi kết thúc sáu hiệp cả hai người đều cùng nằm xuống giường thờ gập. Huy ánh mắt mê ly nhìn sang bên cạnh Ngân Ly khuôn mặt xinh đẹp vô cùng mị hoặc liền cười lên một tiếng thoả mãn. Vậy là từ nay hắn sẽ lại có thêm một nữ nhân vào dàn harem của mình rồi...

Vì thực lực tăng mạnh lên sức đề kháng cũng tăng vì vậy Huy sau khi đại chiến xong vẫn không thấy mệt mỏi, tiểu JJ vẫn cứng đờ ra đấy. Khẽ nhìn sang Ngân Ly đang nằm ngủ Huy liền khẽ lắc đầu, người ta đã mệt vậy rồi hắn cũng không nhẫn tâm hành hạ nàng nữa a...

Huy Khẽ nhắm mắt lại nhưng vẫn không ngủ mà suy nghĩ vẫn vơ... Đột nhiên mắt hắn mở trừng ra ngồi bật dậy kích động vì hắn vừa nghe được âm thanh của hệ thống kêu lên!

"Keng! Đo lường chủ nhân thu thập đủ 6 nữ nhân mở ra chức năng hậu cung"

"Keng mở chức năng hậu cung thành công, tự động đăng nhập vào"

[Hậu Cung Hệ Thống:

- Từ Linh: 94/100 điểm hảo cảm
- Thanh Lam: 92/100 điểm hảo cảm
- Anh nhi: 91/100 điểm hảo cảm
- Hà Thiên Thiên: 90/100 điểm hảo cảm
- Ngân Ly: 82/100 điểm hảo cảm
- Anh Tuyết: 79/100 điểm hảo cảm

< 1 - 50 điểm là người lạ >

< 50 - 60 điểm là người quen >

< 60 - 70 điểm là quý mến >

< 70 - 80 điểm là yêu thích >

< 80 - 90 điểm là đã yêu >

< 90 - 95 điểm là yêu nhất trên đời này >

< 95 - 100 điểm có thể đánh đổi cả sinh mệnh của mình vì người mình yêu >

=> Nữ nhân có tên trong hậu cung tự động khoá chặt điểm hảo cảm sẽ không bị rút xuống!

=> Có thể truyền thụ đồ vật và công chấp trong hệ thống cho nữ nhân trong hậu cung sử dụng!]

...

Huy nhìn bảng số liệu hiện trong đầu mình không khỏi trợn mắt kinh ngạc hô lên

- Còn có cái trò này!!? Thế này chẳng khác đồng nghĩa với việc mình chỉ cần chinh phục nữ nhân là họ sẽ hoàn toàn thuộc về mình sao...?

Khẽ đảo mắt nhìn qua Ngân Ly, Khoé miệng Huy liền hiện lên một vết cười vòng. Cũng tốt, hẳn đúng là đang cần thứ này! Như vậy hẳn khỏi phải lo sau này Ngân Ly sẽ phản bội hẳn nữa!

Khẽ khoanh tay mỉm cười hài lòng thì đột nhiên hắn nhớ đến cái gì đó liền nhìn lại bảng Hậu Cung thì thấy tên Tử Linh/94 điểm đứng đầu... Hắn dụi mắt cái nhìn lại đảm bảo không có hoa mắt liền kinh thốt lên

- Chuyện này là sao...? Mình gặp nàng mới có 1 lần mà lại thân đến thế sao...? Chẳng lẽ 1 lần làm tình dẫn đến ngang chết mê, chết mệt mình rồi?

Huy không biết ngại mà tự ảo tưởng về bản thân mình, nhưng hẳn thật sự vẫn không hiểu nổi vì sao nàng ấy lại thích mình đến vậy... Thật là lạ?

Suy nghĩ một hồi hắn liền không thể biết được tí gì liền vứt chuyện này sang một xó, khi nào tìm được nàng thì sẽ tính sau đi!

Nằm bệt xuống giường ôm lấy Ngân Ly vào lòng nhắm mắt lại, lần này Huy thật sự là ngủ...zzz

...

- Dậy đi tướng công!

Huy đang ngủ say liền mơ màng nghe thấy có tiếng người gọi mình liền bừng tỉnh ngồi bật dậy nhìn về thân ảnh trước mặt mình. Ngân Ly nhìn Huy ngồi dậy liền khẽ mỉm cười, từ trong con mắt của nàng có thể nhìn ra được một chút sự nhu tình trong đó.

Huy ngồi nhìn thấy Ngân Ly mặc một bộ quần áo mới cũng liền nhìn thấy ánh mắt của nàng, khoé miệng hắn không khỏi nổi lên nụ cười thoả mãn quay về nàng hỏi

- Ta ngủ bao lâu rồi?

Ngân Ly nghe hắn nói vậy liền đưa tay lên môi suy nghĩ rồi vang lên giọng mỉa mai hoặc nói

- hiện tại đã là sáng hôm sau rồi đó Tướng Công~

Nghe nàng nói hắn cũng không quan tâm nữa mà liền nhào đến ôm lấy nàng, bàn tay xấu xa đưa lên xoa bóp ngực mềm mại của nàng khiến Ngân Ly rên nhẹ lên, mặt hồng lên một đám trên má, nàng liền quay về nhìn Huy đánh nhẹ lên ngực hắn, ánh mắt hờn dỗi làm nũng

- Đang ghét a... Tướng công xấu xa, chẳng lẽ không có việc gì làm hay sao mà mới sáng sớm đã trêu ghẹo người ta!~

Nghe đến công việc Huy liền cảm giác mình đã quên đi thứ gì đó... Suy nghĩ một hồi khuôn mặt hắn liền hoảng hốt lên kêu lớn

- Thôi! Chết mịa rồi, mình quên còn chưa múc nước về cho mấy vị sư tỷ nấu ăn nữa...!?

Huy lúc này thật hoang mang a!

..... P/s: cầu đập kim phiếu a! ủng hộ tác nha mọi người! Viết một chương sắc mà đau hết cả não hà...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Mua sắm "lục côn nân cấp";

Nữ nhân Ngồi trên đài cao nhìn xuống bên dưới thiếu niên đang mỉm cười, nàng liền cười khở khở đưa tay lên xoa trán thờ dài lên tiếng

- Chán Huy a! Người không thể giữ yên bình được hay sao mà cứ thích gây chuyện thị phi vậy? Mọi người hôm qua đã phải nhịn bữa tối người có biết không? Cả môn phái đầu đầu cũng kêu la tên tiểu tử người kia...

Huy đứng bên dưới nhìn nàng đang thờ ngắn, thờ dài khiến hắn có chút chột dạ. Hơi đưa tay lên đầu gãi nhẹ hướng nàng cười làm lạnh nói

- Chương môn, ta cũng vì gặp người gặp hoạn nạn nên ra tay giúp đỡ người ta mới về lỡ a! Ta hứa lần sau sẽ không có chuyện này nữa, bỏ qua cho ta nha chương môn xinh đẹp~?

Vốn đang có chút sinh khí định lần này sẽ phạt hần nhưng Nàng nghe Huy nịnh mình hai má nàng liền hơi nổi một tảng hồng nhật nên. Khẽ thở dài một tiếng, nàng gơ tay ra phát nhẹ vài cái nói

- thôi được rồi... Lần này là lần đầu nên ta tha cho đấy, lần sau còn vi phạm ta sẽ không nương tay đâu. Được rồi, trở về đi

Được chương môn tha tội Huy liền đưa tay chấp, cúi nhẹ người cười một tiếng liền đi ra ngoài.

Ngồi trên đài cao Thu Vận khẽ nhìn ra ngoài cửa hơi đỏ một vòng má, khẽ lắc đầu ánh mắt mị hoặc nhìn ra phía ngoài cửa thâm nhủ " Tiểu tử nguoi chỉ giỏi nịnh..."

Đi ra đến ngoài cửa Huy liền bị một thân ảnh thanh mảnh, thướt tha đi lại ôm lấy cổ tay mình. nàng đôi cặp mắt mị nhân đưa đến nhìn Huy hỏi

- sao rồi tướng công?

Nàng ánh mắt mị hoặc nhìn Huy nhưng hần đã quen rồi nên cũng không tỏ ra biểu hiện gì, chỉ khẽ cười nhẹ ôm lấy eo nhỏ của nàng trêu ghẹo nói

- ta thì làm sao có việc được, nếu không làm sao hàng đêm có người giúp nàng giải toả sung sướng cơ chứ? Haha

Bị hần ôm lấy trêu ghẹo mình, nàng khuôn mặt nghĩ đến đêm hôm qua cả hai sung sức cả đêm liền mặt đỏ bừng nên hờn giận đánh vào ngực Huy thủ thi rên lên " Lưu manh ". Hần cũng không để ý nàng làm nũng mà ôm lấy nàng đi về phía biệt viện của mình cười nói với Ngân Ly

- đi thôi, về nhà nào

...

Tại biệt phủ nhà Huy đang đứng một đám người nhìn về phía hai người trước mặt tràn đầy đề phòng, khuôn mặt nhỏ liền nghiêm nghị cùng nhau lên tiếng hỏi

- Phu Quân!... Nàng là ai??

Bị cả đám nữ nhân của mình nhìn chằm chằm như bắt gian tình tại trện Huy có hơi chột dạ a... Hần không biết nói thế nào nữa chỉ có thể đưa tay lên gỡ đầu cười gượng.

Đứng bên cạnh Ngân Ly thấy không khí có chút không ổn, nàng liền nhanh trí giúp Huy giải vây liền lên tiếng

- Chào mấy đứa, Tỷ Tỷ là nữ nhân mới của tướng công mong được mọi người giúp đỡ

Ngân Ly khẽ cúi người xuống tỏ ra khí chất điềm đạm yêu kiều khiến đám nữ cũng bớt đề phòng một ít, nhưng thay vào đó mấy nữ ánh mắt liền chuyển tới Huy. Anh Nhi tính tình ghen tuông nói

- Phu Quân... Nữ nhân mới là sao? Chàng có thể giải thích được không?

"..." Huy im lặng, hần cũng không thể nói cho mấy đứa rằng mình cưỡng ép người ta trở thành mình nữ nhân chứ...? Khoảng chừng nói ra xong liền ăn bơ dài dài. Ngân Ly nhìn Huy liền biết hần đang khó xử, nàng liền liền đi lại chỗ đám muội muội tương lai của mình, khẽ nở nụ cười cầm lấy tay Lam Nhi chúng nữ nói

- Chuyện này dài lắm, có gì chúng ta vào nhà rồi tỷ tỷ kể cho mấy đứa nghe nha?

Lam Nhi bị vị tỷ tỷ xinh đẹp trước mắt cầm lấy tay mình, nhìn thấy hai trái bưởi to lớn kia, rồi lại nhìn ngực lớn của mình không kém nàng là mấy, khẽ gật đầu hài lòng đồng ý. Cả đám nữ đều kéo nhau đi vào phòng, trước khi đi Anh Nhi còn quay về nhìn Huy vút cho hần một ánh mắt tỏ ra rất "không vui"...

Huy đứng lại chỗ liền lắc đầu cười khổ, giờ hần mới hiểu thì ra đây chính là cảm giác nhiều vợ a... ai nói nhiều vợ là tốt? Nhiều lúc muốn lập dàn Harem cũng không dễ dàng đâu nha.

Đứng chờ không có gì làm Huy liền đăng nhập hệ thống để xem có gì thay đổi hay không

- đăng nhập hệ thống!

" Keng! Đăng nhập thành công"

[Tên người chơi: Lâm Chấn Huy

Mị lực: 144

Tuổi: 17

Giới tính: nam

Tuổi: kết đan tầng bảy

Điểm tích lũy: 683+

Công pháp: ngự nữ tâm kinh (tầng 2)+, Kim cương bát tử thân (tầng 2)+, Cuồng Nộ quyết (tầng 4)+

Võ kĩ: Thiên Hoả Kiếm Quyết (tầng 1)+

Vũ khí: kiếm thường

Vật phẩm: Găng tay hạnh phúc (đến từ vạn giới), Nồi nường thịt (hệ thống), * 13 viên hồi phục đan, * 6 viên trúc cơ đan,

Huy nhìn lướt một hồi ánh mắt liền định đến điểm tích lũy kia tăng lên tới hơn 600?, Hắn trước nhờ rằng mình tính có gần 400 thôi mà?

Dường như hiểu được hắn nghĩ gì hệ thống liền lên tiếng giải thích

" Keng! Giết quái, người, làm nhiệm vụ đều có thể được điểm tích lũy "

Nghe đến hệ thống nói đến giết người Huy liền nhớ đến đám gia hỏa lão già kia bị hắn giết liền gật đầu hiểu.

Khẽ đảo mắt một hồi bảng thông tin hệ thống cũng không có gì lạ hắn định thoát khỏi hệ thống nhưng đột nhiên nhớ đến cái gì đó liền hô lớn trong đầu

- Đăng nhập hệ thống thương thành!

" Keng! Đăng nhập thành công "

" Vù " trước mắt Huy bảng thông tin biến mất, thay vào đó là xuất hiện một bảng vật phẩm buôn bán giá cả các loại. Lần trước hết điểm tích lũy hắn chỉ có thể ngậm ngùi mà thoát ra, nhưng lần này hắn có tiền rồi cho nên quyết định phải mua thứ gì đó tốt mới được!

Huy lướt xuống một đoạn nhìn đồ vật thương phẩm bên trong

[Cừu chuyển nghịch hoàn đan: có thể cả thể cải tạo một cái phế vật trở thành thiên tài tuyệt thế: - 10 vạn điểm tích lũy]

[Áo choàng băng giá: mặc vào +50 lần sức mạnh sử dụng hệ băng và kháng 20 lần sức mạnh hệ hỏa: - 3 vạn 200 điểm tích lũy]

[Súng lôi hỏa thần công: nghe nói đã từng có một vị võ giả bình thường sử dụng súng lôi hỏa mà tạc chết một vị đại thần tiên nhân: - 6 vạn 500 điểm tích lũy]

"..."

Lướt một hồi Huy liền choáng váng. Ôi mẹ ơi! Đồ gì mà toàn trên vạn thể này? Hắn chỉ có mấy trăm điểm thì mua cái rắm a!!?

Hệ thống biết hắn suy nghĩ liền vang lên bên trong chứa giọng chê cười

" Keng! Chủ nhân thật là thông minh, cái người đang xem là mục đồ vật cao cấp thì người kêu cái gì chủ nhân ngu ngốc? "

Nghe được hệ thống câu nói trước khen, câu sau mắng chính là đang sỉ nhục hắn a... Được hắn nhìn! Đợi thực thực bố mày cường đại rồi sẽ tính sổ mày sau con hệ thống khôn nặn...!

" Keng! Bỏn Hệ thống đợi! "

" Phốc " đang suy tính tương lai đề con hệ thống ra hiếp liền nghe được nó nói khiến Huy sút nữa phun ra một ngụm máu tươi. Ôm lấy mặt mình đang đỏ bừng bừng hắn liền không thèm để ý nó nữa, hơi động não nhấn vào nút bên cạnh ba chữ " sơ cấp ", " trung cấp ", " cao cấp " Huy liền nhấn vào chọn " sơ cấp "

" Vù " đồ vật trên bảng hệ thống dần biến mất thay vào đó những món đồ mới lạ khác dần xuất hiện trước mặt Huy

[Băng vệ sinh diana phiên bản tiến hoá: sau khi sử dụng có thể tăng độ mềm mại chống thấm 100%: - 5 điểm tích lũy]

[Đèn pin nâng cấp: sau khi dùng có thể soi xuyên qua tường hoặc bất cứ thứ gì: 150 điểm tích lũy]

[Súng lục côn nâng cấp: sử dụng có thể bắn chết nguyên anh kì tu sĩ trở xuống: 100 điểm tích lũy]

Huy lướt xuống nhìn thấy chữ " súng lục côn " quen thuộc kia mắt liền trừng lớn

- con hàng này cũng có bán? Nếu mình mua phát cho đám nữ dùng coa phải hay không mình liền trở thành đội lính vô địch?

Không nghĩ nhiều Huy liền mua xuống *5 khẩu súng để dành cho chúng nữ dùng phòng thân!

" Keng! Mua *5 khẩu súng lục nâng cấp thành công - 500 điểm tích lũy "

Phê!~ Cảm giác lần đầu mua bán liền đập gần hết tất cả gia tài trước nay tích góp được cảm giác thật khó có thể nói ra lời...

Đang hưởng thụ cảm giác đại gia tiêu tiền thì bên cạnh căn phòng liền mở cửa chúng bước ra ngoài.

Lam nhi và Anh Nhi đi đầu tiên, hai tay cầm hai cái kẹo xiên hướng Huy vừa ăn vừa nói

- Phu Quân thật may mắn gặp được tỷ tỷ nha! Nếu tỷ ấy đã là người của chàng vậy từ nay Ngân Tỷ sẽ là đại tỷ trong nhóm a~ um... Ngon quá~

- Lam Tỷ nói đúng aa~ " chụt " um~ thật là ngọt~

Hai nàng vừa nói xong bên trong Tiểu Thiên và Tiểu Hoa cũng đi ra nhưng trên người cả hai đều có thêm đồ vật. Tiểu Thiên tay đeo vòng ngọc, cổ đeo linh chi, trong bàn tay còn cầm một khối vòn ve viên ngọc trai, ánh mắt thoả mãn cười tươi

- tỷ tỷ thật là sáng khoái a~ chỉ cần Ngân tỷ nói 1 lời muội nhất định sẽ nghe theo chỉ đâu đánh đó a~~ chùi ui nhìn viên ngọc sáng chưa kìa~

Tiểu Hoa trên người ngọc ngà cũng không kém Tiểu Thiên nhưng nàng hiện tại vô cùng rụt rè a... Nàng từ nhỏ đến giờ nhà nghèo đã nhìn thấy cái này bao giờ đâu. Nhất thời nhìn trên tai viên ngọc trai đầu óc nàng cảm giác thật choáng váng.

" Cạnh " lúc này Ngân Ly từ trong nhà đi ra, trên tay đang ôm An An cầm que kẹo mút hai mắt híp lại thành hình lưỡi liềm, 9 đuôi ngoe ngáy liên tục tỏ ra rất thích ý. Ngân ly lúc này nhìn mọi người liền cười tươi nói

- mấy đứa thấy mấy thứ đồ tỷ tỷ tặng có ưu thích không?

- Lam Nhi: ưa thích lắm a~

- Anh Nhi: Thật là ngọt~

- Tiểu Thiên: rất thoả mãn á Ngân Tỷ tỷ~~

- Tiểu hoa: (--)

- An An: ư ư~ ngon~

"..."

Huy đứng ngoài cuộc nhìn thấy cảnh này liền tròn mắt ngoác mồm rồi... Thời gian mới bao lâu mà mấy đứa thái độ thay đổi nhanh thế?

Huy khẽ nhẹ nhàng đi lại chỗ Ngân Ly nhẹ ghé sát tai nàng hỏi

- Ngân Ly này... Nàng làm sao mà hay thế? Mấy đứa nhìn giống như là trở thành thần tượng nàng rồi a?

Nghe được hần ghé tai mình nói Ngân Ly chỉ khẽ cười nhẹ nói nhỏ đáp lại câu hỏi của Huy

- Cũng không có gì đâu tướng công! Thiếp chỉ nói với mấy đứa rằng Tướng Công được thiếp cứu lúc ở ngoài khu rừng rậm khỏi bầy ma thú lên mấy đứa liền chấp nhận thiếp luôn đó mà!

" Rừng rậm?, Ma thú? " Hần làm gì nhớ có mấy cái trò chơi này nha?

Đúng lúc này từ bên ngoài một nữ đệ tử liền chạy vào nhìn Huy nói

- học... a! Sư đệ, Chương môn cho gọi người!

Chương môn cho gọi mình? Huy mặt lập tức đen lại. Hần vừa trở về liền phải đi tiếp, hần có chút hơi mệt mỏi a...

...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Đệ tử mất tích, kế hoạch tiến quot; tử rậm sâm lâm quot;

Nữ đệ tử đi phía trước dẫn Huy quay trở lại chỗ đại sảnh môn phái mà hần vừa mới trò chuyện với chương môn liền dừng lại, nàng quay về cười nhìn Huy nói

- chương môn và các vị chương lão đang ở trong, sư đệ vào trong đi, ta xin phép rời đi trước.

Nói xong nàng liền rời khỏi để lại hần một mình đứng đó, Huy đứng tại chỗ tay đưa lên cầm xoa nhẹ suy nghĩ. Đám nữ lão nhân trưởng lão đó cũng ở sao? hần nhớ là mình không có gây tội gì nặng a, chẳng lẽ vụ vừa lúc kinh động bọn hần?

Suy nghĩ một hồi vẫn không biết lí do liền đành phải ngừng suy nghĩ lại, hiện tại chỉ có vào đây là sẽ biết rõ chuyện gì. Nếu đám trưởng lão đó dám gây hần với mình thì hần cũng sẽ không ngần ngại, để xem ai sợ ai.

" Kết " mở cửa bước vào phòng Huy liền nhìn thấy xung quanh đang ngồi mấy lão bà già kia khuôn mặt đang âm trầm nhìn mình khiến hần khẽ nhíu lông mày kiểm lại. Hần dám chắc là đám lão bà cụ già trang hot girl này lại định lên án gì hần đây mà.

Huy ánh mắt khó chịu nhìn về phía chương môn ngồi trên cao như muốn hỏi rằng chuyện này lag thế nào?.

Ngồi ở chủ điện vị trí, Thu Vận cũng nhìn thấy ánh mắt của Huy nàng liền khẽ cười khổ. Nàng Tay ngọc khẽ giơ lên chỉ về phía bên cạnh mấy vị chương lão nói

- Chấn Huy, người ra chỗ bọn hần đứng tạm ở đó đi!

Huy nhìn theo hướng tay nàng chỉ, khuôn mặt có chút không hiểu nhưng vẫn nhìn theo. Lúc nhìn theo đến Bên cạnh mấy vị chương lão hần mới thấy có ba nữ đệ tử đang đứng ở đó, mà trong bốn người có hai người hần biết đó là Cô nàng đệ tử tên Yến Tử xuân hiện ở đại hội vương thành cùng hần lúc trước và bên bên cạnh nàng chính là nữ đệ tử hôm nọ xuất hiện tại đây nói hần nhìn lên nàng tấm!, Còn cô nàng còn lại... Hần chưa gặp qua.

Huy khẽ nhẹ nhàng đi lại tiến về phía ba nữ sư tỷ của mình, Huy khẽ cười nhẹ gật đầu chào hỏi các nàng một tiếng liền quay trở lại nhìn về phía chương môn hiểu kì vì sao lại gọi hần đến đây.

Thu Vận nhìn thấy những người cần thiết đều đã đến đông đủ, nàng ánh mắt liền trở nên vô cùng nghiêm túc quét xuống mọi người nghiêm túc nói

- Yến Tử, Tiên Tiên, Vi Liễu, Chấn Huy! Ta gọi các người đến đây hôm nay là có việc muốn nói, ta quyết định sẽ để bốn người các người trở thành một nhóm và rời khỏi môn phái đi lịch luyện! Và ta chỉ định Chấn Huy sẽ trở thành đội trưởng vì hần là người thực lực mạnh nhất nhóm và tính cách cũng rất trầm ổn rất hợp làm chức đội trưởng này, các người dưới chương của hần nhất định phải nghe lời hiểu chưa?. Hiện tại còn ai có ý kiến gì không?

Nghe được chương môn nói ba nữ đệ tử đều im lặng không nói gì nhưng trong lòng các nàng đúng là có chút không phục, hần là người mới đến! Các nàng là sư tỷ tại sao phải nghe lời hần chứ?. Nhưng là chương môn quyết định các nàng cũng không dám cãi lại...nội tâm rất không phục a!

Tứ trưởng lão vốn đã không ưa gì Huy rồi, nàng nghe chương môn nói nhất thời kinh ngạc liền đứng lên phản đối nói

- Chương môn, Ta không đồng ý! Hần mới gia nhập môn phái là không có quyền sai bảo những sư tỷ của mình...huống chi chương môn nói hần thực lực mạnh mẽ nhưng chỉ cơ trúc cơ tảng một mạnh mẽ đây ra a? Nếu muốn chứng minh hãy để hần đấu với Tiên Tiên đi! Nàng đã là trúc cơ tảng tám rồi nếu hần thắng ta sẽ chấp nhận hần là đội trưởng!

Nói xong nàng liền nhìn về phía Huy đầy khiêu khích nhìn Huy, đợi hần đồng ý để đệ tử mình chà đạp hần một hồi.

Huy nhìn khuôn mặt bà cụ kia đang nhìn mình rồi lại nghe nàng nói liền khẽ nhíu mày lại, hần vốn là đang một rảnh đầu chơi trò đánh nhau a?. Khẽ thờ dài một tiếng khẽ lắc đầu từ chối. Tứ trưởng lão thấy vậy tưởng hần đang sợ không dám đồng ý, liền chỉ tay về phía Huy cười lạnh nói

- Sao nào tiểu tử? Chẳng lẽ ngươi sợ làm con rùa rụt cổ không dám đồng ý hay sao? Haha, ta cứ tưởng chương môn đề cử ngươi sẽ là người thế nào cơ hoá ra cũng chỉ có vậy mà thôi a! Haha... Khụ

Đang cười nàng liền cười mạnh quá mà bị sặc ho vài tiếng. Ở bên cạnh Tiên Tiên thấy vậy liền đi lại vỗ vai nàng lo lắng kêu lên

- Sư phụ! Người không sao chứ?

Tứ trưởng lão ho vài tiếng rồi nhìn sang Tiên Tiên cười nhu hiền xoa đầu nàng.

- Đồ nhi ngoan, vì sư không sao! Ta chỉ là không muốn đề cử kẻ vô dụng lên sai khiến người mà thôi... Khụ

Nàng vừa nói vừa nhìn về phía Huy ánh mắt khinh thường cười lạnh. Nàng vốn rất ghét nam nhân làm sao có chuyện đề hần đề lên cử đệ tử của mình mà cười được?.

Nhận thấy ánh mắt của trưởng lão Huy chỉ khẽ đưa tay ra nhún vai, cười nhẹ trả lời

- Không phải ta sợ mà là nàng quá yếu! Ta không có hứng thú!

- Ngươi! Vô si...! khụ...

Tứ trưởng lão nghe hần nói liền ho mạnh, khuôn mặt đỏ bừng lên chỉ tay về phía Huy nói không lên lời. Đây là lần thứ hai nàng bị nghẹn lời vì hần, nàng uất ức a!!!.

Một bên Tiên Tiên đang xoa bóp sư phụ mình liền thấy vậy hoảng lên hô

- Sư phụ....!

Nữ đệ tử Vi Liễu đứng một bên nhìn thấy vậy liền khẽ ôm miệng nhìn cười, ánh mắt nhìn về phía Huy tán thưởng.. Yến Tử thì khuôn mặt vẫn lạnh lùng nhìn xung quanh. Tam vị trưởng lão còn lại khuôn mặt đều đen lại rồi...

" Bộp " Thu Vận nhìn thấy xung quanh đang tung bùng một mảnh nàng liền xam mặt lại đưa tay đập mạnh xuống bàn hét lớn, khuôn mặt tỏ rõ tức giận

- Tất Cả Im Lặng Cho Ta!. Tứ trưởng lão, ngài nói ta là chương môn hay là ngài? Lời nói ta đưa ra không đáng tin đến thế sao? Ta nói lại lần nữa! Ta đề hần làm đội trưởng, ai không phục lên đây mà thay ta làm chương môn này!!!

Đang nháo nhác đám người nghe được nàng hét liền im bật lại, ngay cả im cũng nghiêm túc lại, hần lần đầu tiên từ khi quen biết chưa thấy qua nàng sinh khí a...

Tứ trưởng lão thấy chương môn tức giận cũng khẽ run lên. Nàng áp úng lên tiếng nói

- chương môn, ta...

Thu Vận khẽ lườm nàng một cái rồi lên tiếng nói

- được rồi tứ trưởng lão, không nói nhiều nữa. Chuyện này ta đã định không nên nói tới nữa!. Bên dưới còn ai có ý kiến gì không?

Đám người đầy trầm mặc, các nàng biết chương môn đang tức giận đại gì mà lên tiếng a?. Nhưng lúc này đột nhiên có âm thanh nam tử vang lên đánh tan sự im lặng của mọi người, Huy đứng ra giữa đại diện cười nhìn về phía chương môn nói

- theo ta thấy chương môn gọi tất cả mọi người đến đây không phải chỉ vì chuyện này thôi chứ hả? Ta thấy chương môn còn có chuyện chính muốn nói đúng không nào?

Thu Vận nhìn thật sâu vào khuôn mặt đang cười của Huy, một kúc sau nàng liền cười nhẹ khẽ gật đầu lên tiếng

- Thông minh lắm, ta thật ra lần này triệu tập mọi người và các vị trưởng lão đến đây có việc quan trọng muốn bàn ra!

Đại trưởng lão nhìn chương môn rồi trên khuôn mặt già nua liền nhớ ra điều gì bừng tỉnh lên tiếng nói

- Chương môn muốn nói đến đợt trước các nữ đệ tử tuần trước đi lịch luyện bị mất tích?

Nghe đến đại trưởng lão nói ba vị trưởng lão còn lại khuôn mặt cũng trở lên nghiêm túc nhìn về phía trưởng môn nghe nàng trả lời.

Thu Vận thấy vậy cũng chỉ có thể thờ dài một tiếng nói

- Ta từ tuần trước đã phái người đi dò hỏi nơi phát hiện những đệ tử đó nơi biến mất là tại "Tứ Rậm Sâm Lâm" hiện tại vẫn chưa có tin tức gì mới. Đám đệ tử này chỉ toàn luyện khí chủ yếu ngoài ra có thêm một chấp sự trực cơ tầng năm, ta nghi ngờ bọn họ thật sự đã xảy ra chuyện rồi...

Nói đến đây nàng liền đưa tay lên trán xoa mi tâm lắc đầu mệt mỏi nói tiếp

- chính vì vậy cho nên ta muốn tập hợp một nhóm đệ tử để đi lịch luyện, tiện có gì có thể đi tìm kiếm tung tích của những đệ tử đó xem sao...

Đám trưởng lão nghe chương môn nói vậy cũng đều rơi vào trầm tư, nếu lần này đám đệ tử này thật sự xảy ra chuyện có thể sẽ gây ra trong môn phái các đệ tử bất an mà không dám đi lịch luyện những lần sau nữa a!

Quyết định một hồi các vị trưởng lão đều gật đầu đồng ý với quyết định của chương môn cho bọn hần đi lịch luyện tại " Tứ Rậm Sâm Lâm" rừng. Không có cách khác, chỉ đành để nhóm đệ tử này có thể tìm được đám đệ tử kia trở về mà thôi.

Thu chương môn thấy các vị trưởng lão đều đồng ý liền khẽ gật đầu hài lòng, ánh mắt nàng liền chuyển sang phía Huy nhìn bọn hần nói

- các ngươi có đồng ý tham gia nhiệm vụ lần này hay không? Lần lịch luyện sẽ sẽ vô cùng nguy hiểm cho nên hãy cân nhắc trước đi!

- không cần đâu chương môn! Bọn ta đồng ý!

Huy và ba nữ còn lại lên tiếng nói, nguy hiểm mới mang tính chất rèn luyện không phải sao?.

Thu Vận thấy vậy liền khẽ hài lòng gật gù tay lên nói

- Tốt! Vậy các ngươi hãy về chuẩn bị những thứ cần thiết đi rồi ngày mai sẽ bắt đầu lên đường lịch luyện!

" Rõ " cả đám người đều kêu lên một tiếng rồi đi ra ngoài để lại Thu chương môn ở lại trên đài cao ngồi xoa xoa trán thảnh thơi

- Mong là có thể tìm được bọn hắn, trong đây có cả ngũ công chúa của hoàng thất... Nếu không tìm thấy thật sẽ rất phiền phức...

-

Huy và ba nữ đứng ngoài cửa liền khẽ hiểu ý nhau gật đầu một cái liền mỗi người đều trở về nhà của mình, riêng Huy hôm nay trở về nhất định phải đại chiến 300 hiệp với đám Lam Nhi mới được. Rồi xa mấy ngày không " xoạc " hẳn thật sự " nhớ " các nàng a...

...

Tại một nơi nào đó sâu trong rừng " Từ Rậm Sâm Lâm " tại trong một hang động đèn lửa chiếu mập mờ trong hang nhìn vô cùng hư ảo. Trong hang lúc này đang có 11 thiếu nữ đang bị treo ở cạnh mép tường đá, dây xích đều khoá cổ tay và cổ chân khiến các nàng không thể cựa quậy được.

Bỗng lúc này từ ngoài cửa hang liền đi vào một thân ảnh, hắc khuôn mặt mũi dài, tai nhọn, làn da màu đỏ và có cái đuôi ở đằng sau nhìn như yêu quái vậy. Hắn trên tay cầm theo một cái túi chứa vậy hình tròn đặt trên bàn, sau đó đi lại chỗ các thiếu nữ nhằm vào cô nàng xinh đẹp nhất có bộ tóc bồng bạch kim đưa tay ra bóp miệng nàng lại cười gằn

- khả khả... Mỹ nữ nhân loại, các ngươi thấy cuộc sống ở đây có ổn không? Khả khả

Bị bóp lấy cổ, Thiếu Nữ tóc bạch kim khẽ cắn môi đỏ của mình lại khiến môi chảy ra một dòng máu tươi nhỏ xuống đất, nàng ánh mắt tức giận nghiêng răng nhìn hắn nói

- các ngươi tốt nhất mau thả ta ra! Nếu không phụ hoàng của ta sẽ đích thân đến đây giết chết tất cả các ngươi!

" Bốp " nàng vừa dứt lời liền bị tên quái nhân này tát vào miệng, trong miệng liền chảy ra máu tươi tràn xuống cổ. Tên quái nhân nhìn nàng cười gằn nói

- vương quốc các ngươi sẽ sớm thuộc về bọn ta thôi, khả khả! Đợi thêm bốn ngày nữa các ngươi sẽ bị đem đi hiến tế cho đại vương, cho nên hiện tại ta sẽ cố gắng giúp các ngươi được sung sướng trước khi chết, khả khả

" Xoạc " tên quái nhân hắn đưa tay xé rách bộ quần áo mỏng của nàng ra, lộ ra thân thể trắng hồng hào vào bộ ngực đầy đặn của nàng. Bị bất ngờ xé quần áo thiếu nữ hét lên đưa chân đập bay tên quái nhân kia run rẩy nhìn hắn

- đừng... Đừng đụng vào ta

Bị đập bay tên quái nhân liền đứng bật dậy đưa bàn tay đập mạnh tới mặt thiếu nữ liền hồi hét lớn

- tiệt nhân dám đánh tao a! Cho mày biết thế nào là đau khổ

" Bốp, bốp, " bị tát, bị đập vào người khiến thiếu nữ vẻ thương xuất hiện khắp người, nàng ánh mắt mờ mịt nhìn tên quái nhân kia khí lực suy yếu nói

- giết... giết ta đi

Tên quái nhân nghe nàng nói hắn liền cười gằn, đi lại chỗ cái túi bao vải hình tròn cầm lên, hắn liền đi đến trước mặt 11 thiếu nữ giờ ra nói

- yên tâm đi! Ba ngày sau các ngươi cũng sẽ thành thế này thôi

" Xoát " túi mở ra một cái đầu người liền rơi xuống, lăn lộn xuống chân thiếu nữ. Khuôn mặt đầu người vẫn còn chưa phai đi sự hoảng sợ, mắt tròn to nhìn về phía thiếu nữ, khiến nàng và đám thiếu nữ còn lại sợ hãi kêu lên

- Chấp sự!!!!

" Tách tách " bị xé quần áo khoả thân, từ bên dưới vùng kín thiếu nữ, khuôn mặt đỏ bừng sợ hãi liền chảy ra một dòng nước nóng bốc mùi khai khắp căn phòng đá.

Tên quái nhân thấy vậy liền cười khinh thường nhìn nàng rồi bỏ đi, để lại tiếng cười " khả khả " vang vọng khắp trong hang

Còn lại 11 thiếu nữ bị trói chân tay, các nàng liền một mặt tuyệt vọng. Thiếu nữ tóc trắng bạch kim lúc này liền một khuôn mặt thất thần, khoé môi run rẩy lắm lắm

- phụ hoàng... Chương môn... Mau đến cứu ta...

Chương 34: Gặp lại cổ nhân, kinh địch chạm mặt

Đứng trước cổng "Linh Lung Phái" đang có một đám người tề tụ rất đông, có thể nói là hơn 500 người chứ không ít, đã thế còn toàn những thiếu nữ nữa, nhìn như đang ngóng trông ai vậy. "Xoạt" Từ bên trong đại môn nhẹ nhàng đi ra thêm một nhóm người gồm một nữ nhân đi đầu, bốn vị lão bà đi phía sau và ở cuối cùng là ba nữ.

Người đứng đầu trong nhóm liền quay về sau quan sát một hồi như tìm kiếm ai rồi quay sang mấy vị lão bà bà hỏi

- Đại trưởng lão, tiểu tử kia đâu?

Đại trưởng lão nghe nàng hỏi khẽ lắc đầu tỏ vẻ không biết, khuôn mặt già nua hơi khó chịu nói

- ta cũng không biết hắn ở đâu, ta đã dặn hắn là sáng mặt trời mọc là phải dậy tụ tập ở đại môn mà. Đứng là tiểu tử không có ý thức...

Đại trưởng lão đang bực bội đột nhiên nghe thấy tiếng người sau lưng mình phát ra

- Các người gọi ta...?"

Khẽ giật mình một cái đại trưởng lão Ngay lập tức quay lại nhìn phía sau xem kẻ nào dám hù mình liền đối mặt với khuôn mặt xanh xanh sao, hai mắt cuồn cuộn đang nhìn nàng... Nhất thời nàng liền bất động trừng mắt nhìn hắn sau đó ôm ngực hét lớn

- á á!!! Quý aaaa!!!?

"Ngưng! "Đột nhiên khuôn mặt trắng, mắt gấu trúc hết lớn

- đại trưởng lão người già đầu rồi mà còn nhát gan như vậy a?

"..." Đại trưởng lão im lặng, nàng mặt già liền đỏ lên, phải nha nàng sao phải sợ a? Nàng già... Khục! hồi nào a... Bản thân nàng mới có hơn 300 tuổi thôi... Nếu tính ra mới có 30 tuổi so với người bình thường! Già chỗ nào a...

Thu Vận cũng không biết trưởng lão nghĩ gì, nàng lúc này nhìn thấy Huy một bộ dáng con gấu trúc không khỏi có chút ngạc nhiên lên tiếng hỏi

- Chấn Huy... Mặt người làm sao lại thành thế này?

Huy nghe nàng hỏi chỉ khẽ lắc đầu. Hắn không thể nói đêm qua thức khuya chiến đấu cùng nữ nhân của mình, chiến tuyến màn đêm đến mức cạn kiệt hết sinh lực a!. Quả nhiên vẫn phải nâng cấp "Công Pháp Ngự Nữ Tâm Kinh" lên cấp cao hơn để cơ thể bền bỉ hơn, chứ cứ đà này sẽ sớm chết vì nữ nhân mất...

Thu Vận thấy hắn không muốn nói nàng cũng không có cố hỏi nữa mà quay về phía ba nữ đệ tử lên tiếng dặn dò

- Các người lần này lịch lãm sẽ sắp nhất định nguy hiểm, vì vậy ta muốn các người phải đoàn kết với nhau, nghe lời đội trưởng không được chớ nhối. Nhất là gặp nguy hiểm thì đừng lên cổ ngành kháng, có thể rút lui thì lên lui. Các Người Hiểu Rõ Chưa?

Nghe được Thu Vận nói cả đám ba nữ đệ tử đều áp mắt nghiêm nghị lên tiếng đáp ứng

- RỒ, THƯA CHỦÔNG MÔN!

- rõ a...

Huy âm thanh lười nhác lời nói, nhất thời làm cho tứ phía nữ đệ tử, trưởng lão, ngay cả trưởng môn đều nhìn về phía hắn nhủ lòng mi lại thầm nghĩ "tên này nhìn thật không đáng tin cậy a..." Thu Vận cũng không biết nàng đề cử hắn làm đội trưởng có đúng hay không nữa.

Cuối cùng ba nữ đệ tử sau một hồi được căn dặn bởi đám lão bà kia và trưởng môn xong tất cả đều tụ tập lại thành nhóm bốn người bắt đầu hướng "Tứ Rậm Sâm Lâm" tiến đến, để lại một đám nữ sư muội kêu gào phía sau chúc bọn họ lên đường may mắn, thượng lộ bình an. Đám tiểu nữ của Huy giờ này cũng đang ngủ say rồi hắn không muốn gọi các nàng dậy phiền phức làm cái gì a...

Bốn người cứ thế lên đường rồi xa "Linh Lung Phái"...

Đi được ở đoạn đường xa bỗng nhiên trong nhóm một cái khuôn mặt nữ tính tomboy đệ tử liền quay về phía Huy hiểu kì lên tiếng nói

- Sur đệ này, Chúng ta giới thiệu làm quen nha! ta tên Vi Liễu, sư đệ người tên gì thế?

Huy nửa tỉnh nửa ngủ, hai con mắt hơi thâm đen nhìn nàng gật gù trả lời

- lâm chán huy...

Bắt chuyện thành công Vi Liễu lại tiếp tục hỏi tiếp

- Sư đệ người bao tuổi, cung gì, nhà ở đâu, tu vì gì rồi, có thể tử chưa? Ài! Ta nói thật là ta còn đang độc thân đây này!

"..." Huy im lặng không nói gì

Nhận thấy mình có hơi quá lố lạc chủ đề, vi liễu lại hỏi tiếp.

- Sư đệ người biết " Từ Rậm Sâm Lâm " ở chỗ nào sao?

Huy lần này lên tiếng, âm thanh chất phát nói.

- Không biết!

"..." Lần này đến lượt Vi Liễu im lặng, ngay cả hai người đồng bọn bên cạnh cũng trực tiếp cạ lời nhìn hần...

Từ Yên khuôn mặt vẫn lạnh lùng đưa tay vào trong chiếc túi da đeo ở sườn móc ra một chiếc mảnh giấy nhỏ đưa cho Vi Liễu nói. Nàng là cũng không tin tưởng vào cái tên đội trưởng này a...

- đây, Cầm lấy đi!

" Bộp " bắt được trong tay tờ giấy cũ, Vi Liễu liền nhìn bên trong khe gập đầu hài lòng. Nàng nhìn ra đây chính là bản đồ " Từ Rậm Sâm Lâm! ". Quả nhiên là sư tỷ vẫn tương đối đáng tin cậy hơn tên đội trưởng sư đệ này nhiều!.

Huy vẫn đang gật gù ngủ gật mà không hay rằng đám thành viên từ lúc nào đã loại bỏ hần khỏi danh sách đội trưởng rồi, thay vào đây còn gán cho hần một cái mác " gánh nặng " hai chữ!

Đi đường trong rừng rậm bốn người vẫn đi xuyên qua mà chưa gặp bất cứ Ma Thú hay gì cả khiến cả nhóm có chút buồn chán. À mà ngoại trừ tên nam nhân trong nhóm ra, hần giờ này vẫn còn đang ngủ a! Đã thế còn vừa đi vừa ngủ mới phục chứ...!

Đang đi nửa đường bỗng nhiên Yên Từ liền dừng bước lại, nàng lúc này đã được hai nữ bồ nhiệm làm đội trưởng nhóm rồi. Còn Huy thì vẫn đang ngủ say biết gì đâu, mà hần cũng chẳng quan tâm a...

Do Từ Yên Dừng lại, Huy ở phía sau liền va phải nàng tỉnh ngủ, hai mắt khẽ mở ra đưa tay dụi nhìn xung quanh. Xung quanh hần lúc này là một khu rừng chằng chịt cỏ cây, Huy nhìn là biết đã tiến vào " Từ Rậm Sâm Lâm " Rồi!.

Nơi này cũng như tên gọi của nó! " Từ Rậm Sâm Lâm " bên trong có rất nhiều hung thú cường hần có thể so với tu sĩ nhân loại! Nghe nói bên trong sâu tận cùng còn cất chứa một đầu Nguyên Anh Kì Hung Thú! Nhưng điều này vẫn chưa được giám nhận lên chỉ coi là lời đồn thôi! Nói chung đi vào đây phải cẩn trọng là được.

Từ Yên lúc này nhìn xung quanh một vòng rồi khẽ nhìn xuống bụng nhỏ của mình đang reo vài tiếng, khiến má nàng hơi đỏ lên... Được rồi! Mỹ nhân lạnh lùng cũng cần ăn, cũng sẽ đói có được không?. Tiểu Yên từ chỉ tay vào Tiên Tiên và Vi Liễu nói

- các người đi theo ta sẵn thức ăn...!

Sau đó nàng lại chỉ tay vào Huy nói

- người! Ở lại trông coi...

Nói xong nàng liền dẫn dắt theo hai nữ đi rồi khỏi chỗ Huy, đi khuất vào trong rừng.

" Quạc Quạc " tiếng quạ kêu xung quanh... Huy giờ này đang khoanh tay ngồi trên cây găm một cọng cỏ non, hần cũng đã tỉnh rồi ngủ cũng không lại nữa. Được rồi, hần hiện tại rất chán a...

" Rầm " đang lúc Huy đang buồn chán thì sâu trong rừng bên cạnh bỗng nhiên vang lên tiếng đánh nhau âm thanh, nghe tiếng rất giống hung thú đang đánh nhau? Vì nội tâm tò mò hần liền men theo tiếng kêu gào vang lên mà đến, Núp ở phía bụi cây nhìn ra ngoài hoàn cảnh.

Lúc này ở giữa vùng đất trống đang có ba thân ảnh, một thiếu nam mặc áo cẩm bào màu vàng khuôn mặt tuấn tú, bên cạnh hần là một lão già nhìn khá phát phơ cả ở tuổi già lão nhân. Còn phía sau bọn hần lúc này là một thiếu nữ tóc dài đen nhánh, nàng trên tay cầm thanh kiếm đề phòng nhìn hai người kia...

Tên thiếu niên khẽ cười nhẹ nhìn về phía lão nhân rồi hơi chuyển ánh mắt dăm tà nhìn lên thiếu nữ kia nói

- Kinh lão! Ngươi thật lợi hại a! Có thể hạ gục con kết đàn hung thú này chỉ trong vài chiêu thật nói lên ngài rất mạnh nha!

Nghe được vị nhị hoàng tử của vương quốc này khen ngợi khiến lão khuôn mặt nhăn nhoe cũng hơi đỏ lên thoả mãn vuốt râu nói

- khả khả, nhị hoàng tử quá khen! lão cũng không có gì giỏi ngoài việc giết mấy con hung thú vật đầu a~ khặc khặc,

- và lại nhị hoàng tử mới trẻ tuổi đã kết đàn tăng một, tương lai vô cùng tươi sáng a! Lão mới là người ngưỡng mộ ngài mới đúng nha! Khả khả...

Lúc này ánh mắt của tên nhị hoàng tử liền chuyển qua nhìn thiếu nữ, hần liếm môi vài cái nói

- hehe đệ muội a! Ngươi nhìn xem này, ta có gì đều không tốt hơn tên tứ đệ của ta sao? Thế nào, có hứng thú muốn trở thành nữ nhân của ta không? Bốn hoàng tử nhất định sẽ giúp đệ muội ngươi cảm thấy sung sướng nhất có thể!

Thiếu nữ cảnh giác nhìn tên nhị hoàng tử này, ánh mắt của nàng tràn đầy khinh bỉ lạnh nhạt nói

- Nhị hoàng tử mong ngài tự trọng cho! Ta là em dâu tương lai của ngài Với lại... ngài cũng không xứng!

...nghe được nàng nói nhị hoàng tử hai mắt lửa nóng nổi lên, nhìn nàng tức giận gần giọng nói

Tiện nữ! Ta là coi trọng ngươi, nếu ngươi đã không đồng ý.

Hắn quay về phía lão già kia nói

- Kinh thúc! Mong ngài giục ta bắn nàng lại, có gì phần thưởng sẽ không thiếu phần của ngài!

Nghe được hắn nói, lão già tên Kinh thúc liền mắt sáng. Hắn đi theo tên nhị hoàng tử này là vì gì? Không phải vì kim ngân, châu báu sao?. Trong nháy mắt lão khí thế liền dâng lên hướng về phía thiếu nữ kia chớp xuống!

Cảm nhận được khí tức khủng bố đè lên người mình, nàng cảm giác trong cơ thể ngũ tạng tam quan đều đang đảo lộn hết lên rồi, cảm giác khó chịu như muốn phun ra một ngụm máu tươi. Nàng khuôn mặt đỏ bừng lên cố gắng chống đỡ...

Lão già nhìn thấy vậy cũng hơi trợn to mắt ra nhìn kinh ngạc thốt lên

- trúc cơ tăng chín lại có thể ngang kháng khí thế của kẻ đàn tăng chín? Khá lắm! Tiểu nữ tử, có muốn hay không bái ta làm thầy?

Đang chống đỡ khí thế áp lực nặng nề nàng liền nghe được hắn nói, khuôn mặt nghiêm nghị đáp lại

- Không...

"Vù" nàng vừa dứt lời liền một bàn tay hướng đến cổ nàng tóm tới, khuôn mặt nàng nhìn bàn tay phía trước hướng mình đi khuôn mặt đều tràn đầy tuyệt vọng. Nàng lần này chỉ muốn tìm một người thôi mà...có lẽ số phận không an bài cho nàng và người đó rồi...

Lão già tay đưa đến nhìn thấy thiếu nữ nhắm mắt lại liền khẽ cười rên lên

Đang lúc cánh tay của hắn sắp bắt được nàng thì đột nhiên có tiếng gió từ đâu truyền tới

"Xoẹt" con gió đi qua để lại cánh tay trái của lão già bị cắt đứt khiến lão trừng lớn mắt kinh hãi, còn chưa kịp kêu lên lại một hồi cuồng đến bàn chân hiện ra đá bay lão già quay ngược lại phía sau chỉ để hắn hét lớn đau khổ không dứt

"Vù, vù" đang nhắm mắt thiếu nữ cảm thấy có gì không đúng liền mở lại mắt ra hiện ra trước mặt nàng là một thân hình thiếu niên mặc áo trắng đang đứng chắn trước nàng. Hơi chỉnh đầu nhìn sang đối phương là ai đột nhiên hai mắt nàng khó tin thốt lên.

- Huy...Ca?

Thiếu niên cũng khẽ quay đầu lại nhìn nàng, khuôn mặt cười hiền lành lên tiếng

- Chúng ta gặp lại... Tiểu Linh!

.... P/s: Tác đang không biết nên giết hay thả đây, cho tác ý kiến nào 500ae~

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Quá khứ của huy, thân phận của tử linh

Tử Linh ngồi bệt dưới đất, nằng hai má hơi đỏ ửng lên nhìn về phía thiếu niên trước mắt mình, nàng cũng không ngờ rằng lại gặp được hấn ở đây nên tâm tình có chút kích động vui mừng.

"Bịch" ở ngoài xa, bị đánh bay một đoạn xa lão già đưa tay mạnh mẽ chống đất ngồi dậy lau máu chảy ra từ miệng mình. Lão lấy thủ pháp nhất ngón tay vào mạch cánh tay bị chặt đứt rồi ánh mắt oán độc kiêu kị nhìn về phía tên thiếu niên áo trắng kia tức giận hết lên

- Khốn kiếp tiểu tử nhà ngươi dám đánh lên ta! Ta mà đề phòng ngươi làm sao có thể đã thương ta!?

Hấn không nói láo, đối phương dựa vào cường lực vừa rồi nếu như đánh chính diện hấn cũng không yếu thế đâu. Lão già khuôn mặt đỏ lên, hấn bị người khác đánh trọng thương ngay trước mắt chủ tử của mình thật là quá mất mặt, chính vì vậy lão liền muốn tên kia phải trả giá cho những gì hấn đã làm!

Nhị hoàng tử đứng ngây ngơ tại chỗ này giờ, trong ánh mắt của hấn hiện lên sự sợ hãi chỉ tay về phía Huy run lên nói.

- Ngươi...ngươi là kẻ lần trước ở trận đấu đã đánh bại ta?

Nhị hoàng tử hấn vẫn còn nhớ trận đấu ngày hôm đó hấn bị tên thiếu niên áo trắng trước mặt này đánh cho liệt giường cả ngày mới có thể di chuyển được, mà cũng vì thế mà hấn mới thuận lợi

Đột phá đến kết đan cảnh giới. Mà kì quái thay khi hấn độ kiếp kết đan hoàn toàn không thấy có thiên kiếp đáng xuống như lời hấn học được, lúc đó hấn cũng hoang mang và lão sư của hấn đã đưa ra giả thuyết hấn chính là thiên tài được Thiên đạo ưu ái cho vì vậy mới không cần phải độ thiên kiếp! Cũng chính vì lời nói đó mà hấn hiện tại ngày càng kiêu căng hơn, không còn coi ai ra gì.

Nói là kiêu căng vậy thôi nhưng hiện tại nhìn thấy Huy hấn trên trán mồ hôi chảy xuống khắp mặt, cổ họng cũng nuốt khó khăn dòng nước bọt, sau trận chiến lần Trước Huy đã thật sự để lại cho hấn bóng ma và sự sụp đổ của bản thân.

Hấn lúc này đang sợ hãi nhưng sức nhớ đến điều gì liền quay về phía lão già kia hét lên

- Kim Lão mau xử lí hấn cho ta! Chỉ cần ngươi giết được hấn ta sẽ ban thưởng cho ngài vô số châu báu vàng bạc tiêu cả đời không hết!!!

Nghe được nhị hoàng tử nói, vốn là đã tức giận nhìn Huy này giờ chỉ vì có chút kiêu kị hấn nhưng sau khi nghe được ban thưởng vinh hoa phú quý, ánh mắt hấn liền trở lên lửa nóng chiến ý cháy rực nhìn về phía Huy lạnh giọng rên lên

- Tiểu tử ngươi hôm nay lão phu muốn định! Có trách thì trách ngươi dám đối đầu với nhị hoàng tử!

Nói xong lão liền đưa tay ra ngưng tụ một cái quả cầu màu xám xuất hiện vô số khuôn mặt mặt trên đó, nhìn vô cùng đáng sợ. ánh mắt hấn nhìn về phía Huy miệng cười lạnh như đã định sẵn tên này đã chết rồi.

Mà ở phía sau lưng lão già, Nhị Hoàng tử chân hấn khẽ lùi về phía sau, chỉ cần có chút không ổn hấn sẽ ngay lập tức bỏ chạy khỏi đây.

Ngồi dưới đất này giờ Tử Linh cũng đã lấy lại tinh thần đứng dậy đi ra phía sau Huy, gạt nhẹ cánh tay áo của hấn ánh mắt kiêu kị nói

- Chấn Huy, chúng ta mau chạy khỏi đây mau, hấn ta là đang ngưng tụ quỹ hồn ẩn do linh hồn chế tạo thành nhằm đánh vỡ linh hồn đối phương! Uy lực chương này ngang với một kích của nguyên anh kì cao thủ, Chúng ta hiện tại không phải đối thủ của hấn tốt nhất lên rồi đi mau trước khi hấn tung chiêu!

Tử Linh lúc này cũng rất ngạc nhiên về thực lực của Huy lúc này, theo nàng nhớ từ nhỏ đến lớn hấn chưa có tu luyện qua bao giờ a?. Mà dấu cho hấn lợi hại nàng cũng không tin hấn có thể đỡ được nguyên anh kì một chương chứ?

Huy khẽ quay lại nhìn Tử Linh, khuôn mặt hấn hiện lên nụ cười âm áp. Hấn cuối cùng cũng tìm được nàng, vì vậy nếu có kẻ muốn đụng nàng hấn sẽ nhất quyết không tha cho kẻ đó!

Chỉ thấy Huy móc từ không gian ra một khẩu súng lục cón màu đen, linh lực từ từ chuyển vào, chĩa khẩu súng về phía tên lão già kia cười lạnh lùng nói

- Ngươi Ngốc!

Tử Linh và lão già nhìn thấy hấn lấy ra thứ đồ lạ cũng không quan tâm lắm. Lão già vẫn cười nham hiểm nhìn Huy, quả cầu hình vô số mặt người cũng càng ngày càng lớn hơn, thậm chí từ bên trong còn nghe thấy tiếng người đang gào thét, rên rĩ.

"Đoàng" âm thanh to lớn vang lên, chim chóc xung quanh cũng nghe thấy mà bay loạn xạ khắp rừng. Chỉ là hiện tại lão già đang cười, ánh mắt hấn liền dần mất đi sức sống. Sau đó nghe "ầm" một tiếng thân thể lão liền đổ xuống đất, trên khuôn mặt hấn lúc này vẫn đang cười nhưng lại có thêm một lỗ thủng lớn ở trên trán, máu me be bét nhìn vô cùng dọa người. Đòn ẩn mật người cũng vì thế mà bị hoá giải dần biến mất tan vào hư vô

Tử Linh và nhị hoàng tử nhìn thấy vậy cũng lập tức bị chấn kinh. Bọn hấn chỉ thấy Huy cầm một thứ đồ chơi nhỏ màu đen ra sau đó liền nghe âm thanh lớn, lão già liền ngã xuống đất chết không thể chết lại nữa!

Sau khi Huy giết xong lão già kia, khẩu súng liền khẽ chuyển đến trên người tên Nhị hoàng tử định xuống. Nhị hoàng tử thấy vậy hấn liền lập tức hoảng

sợ quỷ xuống đất run lên sợ hãi nói

- Đừng a...! Đừng giết ta, ta có thể cho ngươi vàng bạc châu báu mọi thứ chỉ cần đừng giết ta...đúng rồi, Ngươi mà giết ta là cha ta chắc chắn sẽ không tha cho ngươi đâu! Phụ hoàng nhất định sẽ tìm ra và giết chết các ngươi!!!

Nghe hấn nói ánh mắt của Huy liền trở lên lạnh lẽo vô cùng, ngón tay hấn cũng đặt trên cò súng bất cứ lúc nào cũng có thể bắn

Lúc này Từ Linh sau lưng Huy khẽ cầm nhẹ vào tay hấn khẽ lắc đầu nói

- đừng giết hấn, hấn là hoàng tử của vương quốc! Giết hấn xong sẽ rất phiền phức... chuyện này đều do Ta, vì vậy ta không muốn huynh vì ta mà liên lụy!

Huy nghe được nàng nói nội tâm liền trở lên vô cùng ấm áp, nàng vậy mà lại quan tâm cho hấn khiến Huy rất vui. Mặc dù nội tâm rất cao hứng nhưng bên ngoài hấn ánh mắt vẫn lạnh lẽo nhìn tên nhị hoàng tử gần giọng nói

- ta trước đã tha cho ngươi một lần rồi vì ở đây đông người ta không tiện ra tay. Nhưng lần này ngươi lại dám đụng vào nữ nhân của ta, chỉ có chết!

Nhị hoàng tử nghe hấn nói làm sao không hiểu rằng hấn muốn giết mình. Bỗng chốc khuôn mặt hấn trở lên hoảng sợ vô cùng, hai chân hấn nhanh chóng đứng dậy hướng rừng phía sau phóng nhanh đi. Hấn tiện tay trong đầu chỉ có chạy mới mong có cơ hội sống sót mà thôi..

"Đoàng " vừa mới đứng dậy định bỏ chạy khuôn mặt hấn liền trở lên vô cùng sợ hãi, sau đó giữa trán hấn hiện lên một lỗ máu kinh người, cơ thể cũng thuận theo đó mà ngã xuống đất sinh cơ triệt để biến mất

Từ Linh nhìn thấy Huy thật sự dám giết nhị hoàng tử ánh mắt nàng liền trở lên lo lắng vô cùng, nàng đưa tay ra bám lấy áo hấn khó chịu nói

- ta đã nói với huynh rằng việc này do ta gây ra ta sẽ tự chịu mà sao huynh còn giết hấn? Huynh có biết rằng giết hấn xong hoàng thất nếu biết thì cả vương quốc sẽ truy sát huynh hay không hả? Đồ ngốc!!

Nghe được nàng nói, ánh mắt Huy liền trở lên nhu hiền rất nhiều. Hấn Đối với địch nhân sẽ rất tàn khốc nhưng đối với người thân bạn bè hấn sẽ không bạc đãi bọn họ, đặc biệt là nữ nhân của hấn!. Huy khẽ đưa tay lên vuốt nhẹ má Từ Linh cười nhẹ nói

- Đụng đến nữ nhân của ta là bọn hấn đã xác định muốn chết rồi! Ta không ngại trở thành kẻ địch của cả vương quốc, ta chỉ cần có lý do thôi!

Bị Huy sờ lên đôi má mềm của mình rồi lại nghe hấn nói, hai má nàng không tự chủ được đỏ hồng lên. Nội tâm nàng lúc này đã vô cùng cảm thấy ấm áp khi nghe hấn nói, nhưng ánh mắt nàng vẫn nghiêm nghị trách cứ hấn nói

- Ta... Ta cũng không có dấu huynh nữa, mọi người hiện tại đều đã biết ta đã không còn trinh tiết nên họ nhìn thấy ta là vô cùng ghét bỏ ta... Ngay cả cha ta cũng tức giận mà nhốt ta trong phòng cấm không cho ra ngoài nhưng ta vẫn lên chốn ra... Nếu hiện tại có người phát hiện ta và huynh quan hệ chắc rằng họ sẽ không tha cho huynh đâu! Ta không ngại chịu mọi tổn thương nhưng ta không muốn huynh cũng vì ta mà bị liên lụy...

Từ Linh trong khi nói, giọng của nàng tràn đầy cảm xúc như muốn khóc nức lên nhưng lại cố nhịn. Huy thấy Từ Linh như vậy nội tâm hấn cũng cảm thấy bản thân mình đã hại nàng, Hấn biết thời gian qua chỉ vì bản thân nàng không còn xử nữ nữa, cho nên nàng chắc chắn đã nhận vô cùng nhiều tổn thương và uất ức mà tất cả mọi chuyện cũng vì hấn mà ra!

Huy nhẹ nhàng đưa tay ôm lấy nàng vào ngực, thầm ghé miệng vào tai nàng nói

- Dù cho thiên có quay mặt lại với muội thì ta cũng nguyện vì muội mà đối mặt với cả thiên hạ, kẻ nào dám đụng đến nàng cũng là đụng đến ta, một kẻ đến ta giết một, trăm kẻ đến ta trăm, mà vạn kẻ đến ta sẽ diệt tất cả!!! Vì ta yêu muội, Linh nhi...!

Từ Linh vốn đang cố nhịn cảm xúc nhưng sau khi nghe hấn nói nàng liền không nhịn được nữa khóc oà lên ôm chặt vào ngực hấn, tiếng khóc của nàng chứa bao nhiêu ngày nay uất ức, tủi nhục, bị môn phái kì thị ruộng bỏ nàng vẫn cố chịu đựng không kêu nên tiếng than thở nào nhưng đâu ai biết nội tâm nàng cỡ nào tổn thương đâu?...

Từ Linh ôm lấy Huy khóc lớn một hồi liền dừng lại, khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng hiện tại vẫn còn dính vào giọt lệ trên má hồng của mình, Huy nhìn thấy thế liền cảm giác đau lòng thay nàng, khẽ đưa tay lên lau nhẹ đi dòng nước mắt lưu trên má nàng Huy cười nhẹ hỏi

- sao rồi? Khóc một hồi có cảm giác khá hơn sao? Xin lỗi muội vì tất cả mọi chuyện đều là do huynh mà ra...

Từ Linh nhìn vào khuôn mặt Huy bỗng nhiên hai má nàng lại đỏ ửng lên nhìn vô cùng dễ thương. Từ Linh khẽ thò tay vào túi áo của mình móc ra một miếng ngọc bội đưa cho Huy nói

- Huynh còn nhớ cái này chứ?

Huy nhìn thật sâu vào cái ngọc bội này, ngọc bội toàn thân màu xanh lục đậm, hình tròn, bên trên có hình một con rồng biểu tượng phương đông. Huy nhìn chiếc ngọc bội này rất quen mắt nhưng không nhớ ra ở đâu. lúc này trí nhớ trong đầu hấn bỗng nhiên ủa về...

...10 năm trước

Ở một bãi cỏ một cô bé gái bị cây mắc vào chân khiến chân cô chảy máu, cô liền kêu to lên khóc suốt mướt. Bên cạnh cô lúc này cũng có một cậu bé

nam nhìn thấy vậy liền nhanh chóng chạy lại chỗ cô, cậu bé xé chiếc áo của mình ra thành mảnh vải sau đó đặt lên

Vết thương cuộn lại vô cùng tỉ mỉ. Một bên cô bé nhìn thấy vậy hai má cô cũng hây hây đỏ lên, hai mắt tròn ve long lanh nhìn lấy cậu bé kia

Lúc này cậu bé liền băng bó xong quay về phía cô bé cười tươi nói

- A Chu, muối phải cẩn thận chút chút chứ? lần sau phải thận trọng hơn nha!

Cô bé gọi A Chu khẽ chu môi mình lên nhìn phía cậu bé nói

- không phải có Huy caca bên cạnh muối sao? caca sẽ chăm sóc muối mà

Cậu bé tên Huy khẽ cười nhìn A Chu khuôn mặt non nớt nói

- A Chu sau này lớn rồi sẽ phải lấy chồng, caca sẽ không mãi bên muối được

A Chu nghe hần nói liền gơ ra tay nhỏ ôm lấy tay Huy nũng nịu nói

- Vậy Huy caca sau này làm chồng muối đi a~

Huy khẽ nhìn A Chu sau đó cười nhẹ xoa đầu nàng tùy tiện trả lời

- được a! Nhưng caca nghe họ nói muốn cưới vợ phải có tín vật

Huy đưa tay vào trong túi áo móc ra một viên ngọc bội màu xanh đưa cho A Chu nói

- đây là vật đính hôn của caca, lớn lên caca sẽ cưới A Chu làm vợ!~

A chu nhận được ngọc bội, cầm trong tay nhìn si ngốc mỉm cười sau đó đưa ngón tay hướng Huy nói.

- vậy chúng ta ngọac tay hứa đi! Caca lớn lên nhất định phải cưới A Chu làm vợ đấy nha!

Huy cũng đưa tay ra gác lấy tay của A Chu cười tươi nói

- Được! Caca hứa

...Thời gian cứ thế trôi qua vài tháng. Bỗng một ngày viện trưởng cô nhi viện liền đi vào phòng cùng một người đàn ông lạ nhìn Huy và A Chu đang ngồi chơi với nhau liền lên tiếng nói

- A Chu có người nhà đến nhận con về lại gia đình này!

- Từ tiên sinh! Mong ngài có thể chăm sóc tốt cho A Chu a!

Nam nhân lạ khẽ gật đầu cười nhìn viện trưởng nói

- Cảm ơn viện trưởng thời gian qua đã thay ta chăm sóc cho đứa bé, tiền ủng hộ ta đã gửi cho viện rồi, vậy ta xin phép đi trước!

Nam nhân ôm lấy A Chu rồi đi khiến A Chu khóc nức nở lên

- không muốn a!! A Chu muốn ở lại với caca, A Chu không muốn đi huhu!!

Mặc cho A Chu kêu như thế nào nam nhân vẫn ôm nàng đi thẳng rồi khỏi

Huy lúc này đứng ở cửa khuôn mặt cũng là khóc sụt sướt một hồi rồi nín. Huy khẽ nhìn sang viện trưởng khuôn mặt nhăn nhó nước mắt nói

- mama vì sao lại đem muối ấy đi! A Chu đang sống với chúng ta rất tốt mà?

Viện Trưởng nghe Huy nói liền khẽ nhéo nhẹ má hần dỗ

- A Huy a! A Chu nàng cũng là có gia đình, có người thân, vì vậy nàng phải trở về với cha mẹ của mình!

Huy nghe nàng nói ánh mắt liền cúi xuống dưới đất nghĩ gì đó rồi lại ngừng đầu nhìn y hời

- người thân... Mama ta có người thân sao?

"..." Viện trưởng không trả lời mà khẽ ôm lấy hần an ủi...

.....

Huy khẽ mở mắt ra nhìn thấy Từ Linh đang ôm mình, khuôn mặt hắn có phần mờ mịt lên tiếng nói

- muội là A Chu?

Từ Linh khẽ ngẩng đầu ngược lên nhìn khuôn mặt tuấn tú mà ánh mắt sắc bén kia nhìn mình, nàng khuôn mặt hơi đỏ lên khẽ gật đầu thừa nhận

- ừm... Muội là A Chu, Huy caca!

Nghe được nàng nói Huy liền mọi chuyện sáng tỏ, ra Từ Linh đây là một người bạn... Không, phải là thanh mai chúc mã của cổ thân thể này hồi nhỏ sao?...

Khẽ suy tư một hồi Huy liền ánh mắt kiên định lên, nàng đã là vợ chưa cưới của người hồi nhỏ vậy hiện tại hãy để ta thay người chăm sóc cho nàng đi, ta nhất định sẽ không để ai có thể khiến nàng chịu uất ức nữa!

- ừm... Tay huynh...

Đang suy nghĩ Huy liền nghe nàng nói liền khẽ nhìn xuống tay mình đang bóp lấy ngực của nàng...

"..." Huy im lặng..

- ta nói là ta vô tình muội có tin không?

"..." Từ Linh đỏ mặt im lặng...

"Vù, xào xạc..." Đúng lúc này xung quanh rừng cây bỗng nhiên nghiêng ngả liên tục, gió to cuồng phong đến khiến Huy và Từ Linh đang ôm nhau đều ngạc nhiên nhìn đến

Một Âm thanh hùng hậu vang lên

- Từ Linh! Còn không mau theo ta về nhà!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Tông chủ thiên linh tông, rời đi

Trước mặt khu đất trống liền xuất hiện một con gió lốc màu xanh, từ con lốc tiêu tan dần tán đi hiện ra một thân ảnh người trung niên khuôn mặt hiền từ ánh mắt lạnh nhạt nhìn trước mặt hai người. Từ Linh nhìn rõ được khuôn mặt người trung niên trước mắt, nàng ánh mắt lộ ra sợ hãi bám lấy tay Huy nói nhỏ nhìn về phía nam nhân kia

- Cha...

Huy lúc này cũng đang nhìn đánh giá người đàn ông kia khẽ nhíu mày cảm giác có thứ gì đó không ổn, từ thời khắc hắn xuất hiện Huy liền nhận ra người này chính là người đàn ông mà 10 năm trước dẫn Từ Linh đi, Hắn chính là cha nàng!

Nhận được ánh mắt đang nhìn mình chằm chằm, Từ Du cũng khẽ liếc mắt về phía hắn đánh giá. Nhìn thoáng qua hắn liền xác định tiểu tử này trúc cơ tàng một, căn bản là dưới cái nhìn của hắn không đáng để vào mắt.

Từ Du hơi liếc ánh mắt nhìn về phía sau Huy đang đứng nấp Từ Linh, hắn ánh mắt sắc bén nhìn hai người rồi lên tiếng nói, âm thanh tràn đầy uy nghiêm truyền vào tai Từ Linh

- Từ Linh, theo ta về!

Từ Linh lúc này cơ thể đều đã mềm nhũn ra, nàng cố gắng bám lấy tay Huy gượng ép đứng thẳng nhìn cha nàng, môi run run nhỏ giọng trả lời

- Cha... Ta không muốn về

Nàng vừa nói xong đứng bên cạnh Từ Du liền mặt tối sầm lại, hắn khí thế trên người bỗng chốc hội tụ lại hướng Huy ép tới. Huy thì hắn cũng có cảm giác hơi khó chịu đôi chút, nhưng sau khi nhìn về phía sau Từ Linh đã vì bị khí thế ép quá mà ngồi bệt xuống đất, khuôn mặt trắng xám, cơ thể run lên từng hồi... Huy thấy vậy liền tức giận! Hắn chẳng quan tâm kẻ này là cha hay bố của ai nữa. Dám đụng đến nữ nhân của hắn dù là thân hắn cũng sẽ đòi!

"Xoẹt, xoẹt" tiếng xé gió truyền đến, Huy rút thanh kiếm ra hướng Trung niên nhân chém tới, lưỡi kiếm chém ra 4-5 đạo kiếm khí hướng về phía trung

niên kia đang đứng

- Ủm? Kiểm khí?

Kiểm khí bay đến gần như chém trúng trung niên nam tử, hắn đột nhiên động! Hắn khẽ phát tay ra bỗng nhiên mấy đạo kiểm khí liền theo đó mà biến mất.

TỬ Du khẽ nhìn tên thiếu niên trước mặt, hắn cảm thấy tên này không đơn giản! Khuôn mặt hắn trở lên thương thức tên thiếu niên trước mặt này, nụ cười hiền từ mỉm nhẹ nhìn Huy nói

- Thiếu niên! Ngươi vừa rồi sử dụng là kiểm khí phải không? Ta tên Tử Du, tông chủ Thiên Linh Tông. Phải chăng thiếu niên ngươi thuộc thế lực nào mà có thể sử dụng được kiểm khí?

Huy chém ra mấy nhát hắn đều biết sẽ không có tác dụng gì, mục đích chỉ là ngăn cản lại luồng khí thể kia đối với Tử Linh mà thôi. Khẽ bước ra chắn trước người Tử Linh, Huy liền nhìn tên trung niên tên Tử Du trước mặt tức giận nói

- ngươi là cha Tử Linh tại sao lại muốn hại con gái mình? Khí thể vừa nãy quá mạnh nếu không cẩn thận có thể sẽ gây tổn thương cho nàng!

Tử Du khẽ nhíu mày lại khó chịu, hắn đang hỏi tiểu tử này mà hắn không những không trả lời mà còn hướng hắn chỉ trích? Từ lúc nào mà hắn một cái tông chủ tông môn bị một thằng nhãi coi thường như vậy?

Hắn ánh mắt chuyển từ thương thức sang lạnh lùng nhìn Huy nói

- Tiểu tử! Ta là thương thức nhân tài như ngươi mới nói chuyện với ngươi, đừng có được đằng chân tròn lên đằng đầu, ta là không phải kẻ dễ tính gì đâu.

Xung quanh người Tử Du dâng lên vô số thanh kiếm chìa về phía Huy, như chỉ cần hắn động là sẽ có vô số thanh kiếm trực tiếp chém tới muốn biến hắn thành con nhím!

- Ta lại sợ ngươi quá cơ, "Cuồng Nộ Quyết" mở!!

Biết đối phương là nguyên anh kì cười giả Huy cũng sẽ không ngu mà lựa chọn đối kháng trực tiếp mà trước hết sử dụng chiêu thức mà hắn trước từ trước đến nay chưa dùng đến "Cuồng Nộ Quyết "

"Vù" xung quanh cơ thể Huy bỗng chốc liên lên từng tia từng tia khí màu vàng từ cơ thể hắn phát ra, thuận theo đó cơ thể hắn cũng là thực lực bạo phát tăng lên. Kết đan tầng tám, kết đan tầng chín, kết đan đỉnh phong...

"Xoẹt" đạt đến kết đan đỉnh phong, xung quanh cơ thể hắn liền phát ra khí thể càng ngày mạnh hơn, thậm chí những tia khí màu vàng bên trong còn ẩn chứa từng tia điện màu cam chói qua. Huy đứng thẳng người đưa năm tay bóp mạnh rồi lăm lăm

- ra đây là "Cuồng Nộ Quyết", tăng gấp 3 lần sức mạnh sao? Thật sự cảm giác mạnh hơn trước nhiều...

Đứng nhìn này giờ Tử Du tông chủ cũng kinh ngạc nhìn về phía hắn, rung động thâm nhủ

- tên tiểu tử này đột nhiên liền từ trúc cơ tầng một bay đến tận kết đan đỉnh phong? Mà Cơ thể hắn còn bao quát một loại khí nhìn rất lạ... Phải chăng là tiểu tử này phục dụng một loại nào đó siêu cấp công pháp? Nếu thật vậy cũng quá kinh hãi đi!

Tử Du tông chủ liền đưa ra kết luận Huy sử dụng công pháp tăng tuvi! Cũng khó trách hắn, Huy là một mục ần nhữn tuvi nhưng hiện tại sử dụng công pháp lên bị bộc phát ra liền khiến Tử Du tông chủ hiểu lầm!

Huy lúc này tuvi bạo tăng xong, hắn liền đi lại đứng trước mặt Tử Du tông chủ nhìn thẳng nói

- đã muốn chiến, vậy đánh đi!

Tử Du nghe tiểu tử này nói vậy liền tức giận đưa tay ra phía trước cả giận nói

- Ngông cuồng! đừng tưởng lên đến kết đan liền nghĩ mình rất mạnh, So với nguyên anh ngươi còn kém xa lắm.

- Thiên Linh chương ần!

Một bàn tay màu vàng, linh khí cuồng loạn đánh về phía Huy

Huy nhìn thấy bàn tay đánh tới nhưng vẫn đứng im, hắn không nghĩ Tử Du tông chủ có thể đã thương được mình,. ho nên hiện tại Huy liền nghĩ ra đó chính là nhờ y đi luyện thân thể!

"Đùng" chương ần đụng vào ngực Huy liền bắn ra mạnh mẽ linh lực khuếch tán xung quanh, mà bản thân hắn liền bay ngược về phía sau đụng vô số cành cây phá nát cả một mảnh khu rừng mới dừng lại. Huy lúc này nhìn vô cùng thảm hại, đầu tóc rối bời, miệng chảy ra một dòng máu tươi nhỏ xuống đất, cả cơ thể hắn nhất thời không động được!

Lần này hẳn quá coi thường đối phương, quá bất cẩn!

Huy ánh mắt mê mang như sắp không chịu được mà ngất đi, trước khi ngất hẳn vẫn cố trong đầu khó hiểu hỏi hệ thống

"hệ thống... Tại sao ta lần này không chịu nổi được một đòn của hắn... Lần trước ta còn có thể chống lại giết chết tên ma tộc kia mà...?"

Nghe được Huy nói hệ thống liền lên tiếng, giọng còn chứa sự trào phúng

"Keng! Lần trước chủ nhân đụng phải tên Ma Tộc kia nhưng hắn chỉ mới sử dụng áp lực nhưng chưa sử dụng sức mạnh nên chủ nhân mới may mắn thắng hắn!. Nhưng lần này đối phương tu vi cũng không kém gì tên lần trước, đã thế chủ nhân còn nhận trực tiếp đòn toàn lực của đối phương! Không chết đã là may rồi đấy "

"Keng! Chủ nhân ngu ngốc "

"..."

Huy khẽ cười khổ, hẳn lần này thật sự phạm phải sai lầm lớn rồi... Kẻ mạnh luôn có kẻ mạnh hơn, hẳn đã quá tự ngạo...

- haha... Ta đúng thật là ngu ngốc... mà...

"Bịch " gục mặt xuống đất Huy liền ngất đi, khí màu vàng quanh cơ thể cũng theo đó mà tiêu tán...

Đứng ở vị trí cũ, Từ Du chương môn dùng nguyên thần đi quan sát khắp cả khu rừng này, hắn cảm nhận đến khí tức của Huy vẫn còn mặc dù hơi yếu, khuôn mặt liền tỏ ra vô cùng kinh ngạc!. Phải biết rằng một kích vừa rồi là bằng toàn lực của nguyên anh hậu kì cao thủ! Vậy mà một cái kết đan đình phong đồn được mà không chết?

Từ Du càng ngày càng cảm thấy tiểu tử này thật thú vị! Hẳn lần này quyết định tha cho tiểu tử này một mạng, nếu hắn có thể sống sót coi như hắn mạng lớn!

Từ Linh hiện tại ngồi dưới đất khuôn mặt liền ngẩn ngơ khó tin trước mắt mình. Nàng nhìn về phía Từ Du run nói

- Cha... Cha giết huynh ấy?

Lúc này Du Chương môn liền nhìn đến Từ Linh ngồi ở phía dưới. Hắn đưa tay ra, một luồng khí áp tại người Từ Linh hút nàng bay về phía Từ Du. Nàng bị hút đến Từ Du liền ôm lấy nàng vào trong lòng quờ trách nói

- Ta thật không chịu nổi được ngươi nữa rồi nữ nhi a... Ta vì muốn tốt cho ngươi tránh khỏi kì thị của bọn người trong môn phái mới phái ngươi diện bích trong phòng, ấy vậy mà...

Từ Du thở dài một tiếng như là rèn sắt không thành thép vậy, sắp cưới đến nơi rồi mà nữ nhi của hắn lại để mất mặt trình tiết... Chuyện này thật đúng là khiến hắn nhức não

Cảm nhận được cha mình buồn phiền, Từ Linh cũng biết là do mình gây ra liền áy náy cúi đầu

- cha... ta...

Từ Du đưa tay ra trước mặt nàng tức giận nói

- không cần nói nữa! Về môn phái cha sẽ trừng trị ngươi một hồi! Hừ!

"Vù " Từ Du phát tay một con lốc màu xanh lại hiện lên, cả hai người liền bước vào trong đó. Mà Từ Linh lúc này tâm tình vô cùng phức tạp hỗn loạn, nàng nhìn về phía sâu trong rừng khẽ đưa tay lên ngực cầu nguyện

- Ta xin lỗi.. Huy caca, tất cả là tại ta...

Nàng nắm chặt nắm tay nhỏ của mình, ánh mắt tràn đầy sự tự trách. Đây là lần thứ hai hắn vì nàng mà bị như vậy rồi! Trong lòng nàng chỉ mong kì tích lại tiếp tục xuất hiện khiến hắn có thể vẫn sống sót...

"Vù "... Lốc xoáy dần dần tiêu tán đi, cả chỗ hai người vừa đứng cũng liền biến mất trở lên trống trải...

...

Khẽ mở mắt ra nhìn xung quanh, Huy liền phát hiện cơ thể mình đã linh hoạt khỏi hẳn rồi không khỏi kinh ngạc.

Hệ thống biết hắn tỉnh lại liền lên tiếng.

"Keng! Là bản Hệ Thống cứu ngươi lần thứ hai đó! Còn không mau tạ ơn đi! "

Huy chập chòn mắt liền ngồi dậy, hấn ánh mắt lúc này đang vô cùng đắm chìm không biết suy nghĩ cái gì, ngay cả hệ thống nói hấn cũng không nghe thấy...

Hấn lúc này cảm thấy từ trước đến nay chưa bao giờ có cảm giác mong muốn sức mạnh đến vậy, hấn chỉ cần có sức mạnh thì làm sao có thể thua tên kia được? Nếu hấn có sức mạnh Từ Linh cũng không phải rời xa hấn lâu như vậy... Tất cả đều là tại sức mạnh nắm quyền! Giờ hấn ngộ ra rằng thế giới này, sức mạnh vi tôn! Chỉ cần có sức mạnh là sẽ không cần sợ một ai!

Trước nay Huy tâm tư đều đặt trên chơi bởi mà không quan tâm đến tu luyện. Hiện tại hấn mới biết nếu muốn bảo hộ người thân, bạn bè và nữ nhân của mình thì bản thân hấn phải có sức mạnh!

Khẽ mở mắt ra, ánh mắt của Huy liền trở lên vững vàng hơn trước đó rất nhiều, nếu nói trước đó hấn vốn là thiếu gia ăn chơi đập phá thì hiện tại hấn liền giống như một người trưởng thành thành thực, tất cả cũng là do lần vừa rồi hấn quá chủ quan dẫn đến sai lầm trí mạng, hiện tại hấn sẽ thay đổi bản thân để không còn bất cẩn như trước nữa!

Vừa mở mắt ra nhìn liền đập vào mắt hấn là cái khuôn mặt xinh xắn, tinh xảo của thiếu nữ đang ghé sát mặt nhìn mình.

"..."

Thiếu nữ lúc này liền lên tiếng nói

- Sư đệ a! Người làm gì mà bị ai đập cho thành bã ở trong rừng thế? Chúng ta đã bảo người ở nguyên một chỗ rồi sao lại không nghe cơ chứ? Trú cơ 1 tầng đi lang thang dễ chết lắm a~

Huy nhìn nàng trước mặt liền nhận ra ngay, đây là Vi Liễu a!

Lúc này bên cạnh lại có một cái thiếu nữ khác đi đến, nàng ôm nhẹ lấy Vi Liễu nhẹ giọng nói

- Thôi nào, sư đệ đang hoảng sợ sư muội không lên chầu chọc đệ ấy!

- hấn sống dai lắm, không chết được đâu " _ "

Yến Từ ngồi bên cạnh nướng con vịt quay, vừa ăn vừa quệt miệng mỡ lên tiếng nói

"... " Huy...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: Mỹ nhân giữa rừng...

Tại khu trống trải trong rừng, bụi cỏ xung quanh bỗng nhiên lay lên liên hồi. Từ trong đó liền bước ra một thân ảnh quái nhân dáng dấp gầy ốm, da đỏ, mọc cái đuôi dài nhọn màu đen đằng sau.

Hấn đi lại gần hai cái xác ở dưới đất, bờ môi đỏ có hai cái răng nhọn nhen ra khẽ cười thâm thì

- Nơi này lại có xác của nhân tộc, cũng tốt! đỡ cần ta phải đi tìm kiếm nữa

Quái nhân đưa bàn tay có ngón tay dài của mình ra hướng hai cái xác rắc một loại bột đen vào miệng bọn hấn. rắc xong tên quái nhân liền ngồi xuống nhìn cái xác mỉm cười

Quái nhân hấn vừa đỏ là một loại Độc Kinh, có thể hồi sinh xác chết sống lại thành " Thi " ! Thi sau khi sống lại sẽ nhất niệm nghe theo lời của kẻ hồi sinh hấn.

Hai cái xác chết sau khi được rắc bột phấn vào miệng, khuôn mặt của bọn hấn liền trở lên trắng xanh, từng đường gân màu đen liền nổi lên trên khuôn mặt của bọn hấn. Khuôn mặt cứ thế dần dần nổi lên nhiều gân hơn, ngay cả da mặt cũng dần trở lên khô nứt.

" Cách " miệng của Thi thể hai cái xác bỗng nhiên mở, theo đó một hàm khói đen liền theo trong miệng bọn hấn bay ra, cùng lúc mắt của hai thi thể liền mở lớn trừng trừng nhìn tên quái nhân trước mặt mình. Tên quái nhân cũng mỉm cười nhìn bọn hấn hài lòng vì thành của của mình

Đang lơ là cảnh giác, đột nhiên xảy ra sự việc phát sinh. Thi thể trẻ tuổi bỗng nhiên ngồi chồm dậy bám lấy tên quái nhân cắn tới, hấn liền kêu nên chán kinh

- các người là xác chết oán niệm! Không... Không thể nào!!

Thứ bột đen dùng để bôi sinh hai cái xác lúc này có kèm theo một điều cấm kỵ đó là không được sử dụng lên kẻ mang thân xác oán niệm, nếu không hậu quả khó lường. Đối phương rất có thể sẽ trở thành ác quỷ!.

" Á! " xác nam trẻ tóm được tên quái nhân liền nhắm vào cổ hắn cắn tới, một dòng máu tươi liền chảy xuống cổ, đầu hắn cũng đã nghẹo sang một bên trông mất không còn khí tức. Tội nghiệp tên quái nhân bị bẻ gãy cổ chỉ kịp kêu một tiếng liền đứt.

Sau khi hút cạn máu của tên quái nhân, cái xác tên trẻ tuổi liền nhả răng ra khỏi cổ của hắn hống to, hai mắt của hắn liền càng ngày trở lên đỏ thẫm hơn, ngay cả xung quanh thân xác của hắn liền lượn lờ vài từng khói đen nhìn vô cùng hắc ám

Xác nam trẻ mạnh tay quang thi thể của tên quái nhân sang một bên liền ánh mắt đỏ rực bay sang phía cái xác của tên lão già đang nằm trông mất ở đó nhào tới cắn xé xác hắn thành từng mảnh. Chính xác mà nói thì nguyên anh kì mới bay được...!

- Graooo!!!!

Cắn xé xác tên lão già cắn nuốt xong, xung quanh cơ thể hắn khí màu đen lượn lờ quán quanh ngày càng đậm đặc hơn. Hắn khẽ ngồi dậy, hai con mắt đỏ vô thần liền nhìn về một phía như cảm nhận được thứ gì đó, cơ thể hắn cũng di chuyển chậm chạp như một cái thây ma hướng về phía đó đi tới...

...ở một bên cánh rừng khác

- Sư đệ, ngươi làm sao mà khuôn mặt cứ thần thờ vậy? Có chuyện gì cứ kể cho sư tỷ nghe xem nào?

Vi Liễu đứng trước mặt Huy khua khua tay, lâu lâu nâng lại dí sát mặt nghiêng đầu nhìn Huy khiến hắn rất đặc đi..

Huy lúc này đang lo lắng Từ Linh bị cha nàng bắt về rồi không biết có sao không... Cũng tại hắn mới khiến nàng bị bắt về! nội tâm hắn lúc này đang áy láy vô cùng

Lúc này một thiếu nữ liền đi đến trước mặt Huy, nàng cầm một bộ quần áo trắng đưa hắn nói, giọng hơi ngượng ngùng rụt rè

- Sư đệ... Yên Từ sư tỷ bảo ta đưa ngươi bộ quần áo này thay đi, bộ này nam nữ đều có thể mặc mong rằng sư đệ ngươi không e ngại a...

Từ Yên một bên vẫn đang nường thịt nghe vậy liền hơi đỏ mặt nhú mày nói

- Ta làm gì có nói thế chứ...

- haha...

Huy cười nhẹ một tiếng, biết ý tốt của người ta liền đáp ứng cầm lấy bộ quần áo khẽ gật đầu. Sau khi nghe xong Tiên Tiên một hồi chỉ đại khái cách gần chỗ này có cái hồ nước để hắn đến đó tắm Huy liền ầm ừ như là đã hiểu.

Vi Liễu đột nhiên tới bên cạnh ôm lấy cánh tay của Huy nháy mắt cười nghịch ngợm nói

- Sư đệ a! Có muốn hay không sư tỷ đi theo hầu hạ ngươi tắm đây?

"... " Huy im lặng...

Tiên Tiên đi lại kéo Vi Liễu ra khỏi người Huy, khuôn mặt xinh đẹp tức giận hằm hừ lên nhìn rất dễ thương quay sang Vi Liễu quát nhẹ

- Sư muội ngươi không được trêu chọc tiểu sư đệ! Ngươi không biết nam nữ thụ thụ bất thân hay sao mà đòi đi tắm cùng đệ ấy hả! Mà cho dù muốn đi cũng phải gọi sư tỷ ta đi cùng nữa chứ...

Một bên Yên Từ liền xạm mặt lại, trong lòng nàng thầm nghĩ về sau nhất định phải xử lí hai cái không ra gì sư muội này mới được, dẫu gì nàng cũng cùng đội mà? Vậy mà chúng nó còn không thèm mời nàng một câu... nàng Tức giận a!

" Phốc! "... Huy không nhịn được liền khẽ cười một tiếng, mấy vị sư tỷ này của hắn cũng rất vui tính đi

Huy cầm lấy bộ quần áo trắng trên tay Vi Liễu rồi lắc đầu cười nói

- thôi, ta tự đi một mình cũng được. Ba vị sư tỷ các ngươi chớ nhìn lên ta tắm đấy! Phi lễ chớ nhìn nghe chưa?

Nói xong hắn liền quay người rồi đi theo hướng mà Vi Liễu vừa nói, mà ba nữ còn lại cũng mặt tối xạm lại khi nghe hắn nói.

Các nàng ai muốn nhìn lên chứ? Nếu muốn cả ba đều cũng hợp lại với nhau chính diện đi nhìn a!. Trong đầu cả ba đều nghĩ vậy...

" Rào " giữa rừng núi có một con suối nhỏ chảy từ trên cao xuống xuống nhìn rất là đẹp, nước suối chảy xuống tạo ra bọt cũng tăng một phần thiên nhiên thoả mái trong rừng. Những chú bướm đang đậu trên đám cỏ cây liền bị gì đó kinh động sợ hãi bay toán loạn!

Từ trong bụi cỏ Hoa một thân ảnh đi ra, Huy nhìn xung quanh một hồi liền cảm khái thốt lên.

- nơi này thật là thơ mộng, nếu rủ đám nữ Lam Nhi qua đây chơi có lẽ các nàng sẽ rất vui...

Liếc một vòng xung quanh hồ nước đột nhiên ánh mắt hắn nhiều nhứ lại nhìn thân lộ bờ vai và làn tóc trắng xoá ở giữa hồ nước ngâm mình. Huy lúc này đang muốn đi tắm nên hắn cũng không ngại có thêm mỹ nhân tắm chung đâu, từ trong nội tâm hắn từ lúc nào đã không có cảm giác xấu hổ rồi...?

[Danh Hiệu Tiểu Dâm: giúp đề kháng miễn nhiễm sắc đẹp, mê hoặc và da mặt dày hơn]

Đây là danh hiệu hắn trước đây mới kiếm được khi làm nhiệm vụ trong môn phái và đang sử dụng...

Tạm thời chưa vội tắm Huy liền bước ra khỏi chỗ bụi cỏ đi ra ngoài mép hồ vẫy tay nói

- Mỹ nữ, phải chăng ta có thể xin phép được tắm chung hay không?

Dường như nghe được hắn nói mỹ nhân tóc bạc từ dưới nước hơi động, y từ từ ngồi lên rồi khỏi mặt nước để lộ làn da trắng loãn, cơ bắp rất to

"Soạt", nước từ cơ thể chảy xuống, đầu của mỹ nhân này liền quay lại, mặt nàng râu bạc dài tới cổ, khuôn mặt không chút tí vết đẹp mặt và đẹp nào...

Huy nhìn thân hình phía trước đầu óc hắn liền cảm thấy choáng váng...hắn mặc dù kháng khí mỹ nữ mị lực nhưng còn cái này thì... Khụ, hắn chịu a

Trước mắt Huy lúc này không phải cái mỹ nhân gì cả, mà là...một lão già!!!

Thấy Huy đang nhìn mình ông lão khuôn mặt liền hơi ngượng ngùng e rè nhìn Huy nói

- Thiếu niên a... Lão phu đang tắm tại sao ngươi lại nhìn lên ta như thế? Vậy là không tốt đâu!

"Tốt tốt cái đầu nhà lão á! Ta còn chưa tới mức thèm đi lên ngắm ông lão tắm...!!! " Nội tâm Huy gào thét không thôi, hình ảnh hắn nhìn thấy thật quá cay con mẹ nó mắt!

Huy không chịu được nữa liền chỉ tay vào bên dưới ông lão nói

- chết tiệt lão già ngươi mau cắt cái thằng nhỏ đó đi nhanh đi, ta hai mắt đều sắp hỏng rồi... Ngươi già rồi mà sao nó còn lớn thế cơ chứ.....!!!

Nhận ra ra được bản thân không mặc đồ lão già da mặt cũng đỏ lên ấp úng xin lỗi nói

- được rồi... Là ta sai! Tiểu ca ngươi mau che mặt đi để lão phu còn thay quần áo!

"..." Chết tiệt, tại sao hắn lại gặp phải lão già có vấn đề thần kinh này chứ?..

Huy hơi nhắm mắt lại, nhưng khi nhắm mắt lại những hình ảnh con chim công lí vừa nãy luôn hiện mãi trong đầu hắn... Thà mở mắt còn hơn, nhắm mắt lại thật sự quá đáng sợ!!!

Khẽ mở mắt ra nhìn phía trước, Huy liền thấy ông lão đã mặc xong quần áo đứng trước mặt hắn "... thay cũng quá nhanh đi?

Huy lúc này nhớ tới điều gì liền nhìn ông lão nghiêm túc hỏi

- lão tiên bối, tại sao ngươi lại ở một mình tại cái nơi hẻo lánh chỗ cũng không thêm ị này? Thật sự không bình thường a!

- chớ? Ị?

Dường như không nghe hiểu từ hắn nói ông lão liền có chút hoang mang trong mắt. Lão nghĩ một hồi gì đó liền khuôn mặt yên tĩnh như mặt nước nhìn Huy

- Thật ra lão phu là là quan chức về ẩn cư sống ở nơi này, mà tên của ta là Bá Hậu làm nghề đánh cá ở đây sống qua ngày! Còn Tên của tiểu ca ngươi là gì?

Nghe hắn nói Huy liền nhẹ nhàng đáp lại rồi kiểm tra thông tin lão qua hệ thống

- Ta tên Lâm Chấn Huy, thật may mắn khi gặp được vị cao nhân ngài ẩn cư nơi đây! Thât kính a

Huy này đã thử kiểm tra thông tin ông lão này rồi, thật sự làm hắn rất bất ngờ!

"Keng:

Tên: Bá Hậu.

Tuổi: 677 nguyên thọ

Tuvi: Anh Biển Kỳ]

Mặc dù nhìn xem anh biển kì hần không biết là tu vì gì nhưng hần dám chắc là ở trên nguyên anh kì! Lúc này Huy không biết làm sao mà hần luôn muốn trở lên thật mạnh, thật mạnh đến lúc hần có thể bảo vệ nữ nhân của mình, tiêu dao tự tại giữa thế gian này!

Bá Hậu nhìn Huy một hồi liền cười nhẹ lắc đầu

- Tiểu ca ngươi không cần gọi lão phu là tiền bối gì đâu, cứ gọi ta là Lão Hậu là được rồi

Nhìn ông lão râu bạc trắng trước mặt mình cười hiền hoà Huy không cho là lão giả bộ liền cười nhẹ đáp trả.

Bá Hậu nhìn Huy đang cầm trên tay bộ quần áo trắng và nhìn người hần đầy vết máu tươi lão liền hơi nhíu mắt lại, râu trắng theo gió đung đưa. Lão nhìn thiếu niên trước mặt ngày càng tỏ ra hứng thú nói nhỏ

- Tiểu tử này Kết đan tầng bảy ở trong vương quốc mà ta lại không nhận ra, có ý tứ...!

Huy lúc này đã không quần mà cỡi quần áo đi xuống suối tắm, mà không biết trên bờ lão giả kia đang nhìn hần chăm chăm...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Sư đệ... người phải chịu trách nhiệm!

Màn đêm buông xuống, ở giữa khu rừng có một cột khói từ đồng lửa đang bốc cháy mà xung quanh đồng lửa có 5 người ngồi vây xung quanh cười đùa, một ông lão trong đám lên tiếng nói

- Chấn Huy! Ngươi nướng cá kiểu gì mà có thể ăn ngon thế này, mùi vị quá thơm, quá ngon! Ăn vào cảm giác như tan trong miệng. Lão phu trước giờ ăn qua đồ ăn rất nhiều nhưng sau bữa ăn này ta cảm giác xưa nay chẳng khác gì ăn đồ chay thật vô vị!!

Hậu lão cảm nguyên con cá đưa miệng cắn ăn, khuôn mặt già tràn đầy cảm giác hưởng thụ.

Ngồi bên cạnh đám nữ cầm con cá nướng lên ăn cũng thi nhau tròn mắt kinh ngạc thốt nên

- mùi vị thật thơm, ta lần đầu tiên được ăn cá nướng ngon thế này... Không! Phải là lần đầu được ăn ngon thế này!

- sư đệ quả thật là thần thực mà! Nấu quá ngon!

- cái này là cái gì? Sư đệ ngươi cho cá vào rồi lấy ra thành món ăn hảo vị, chẳng lẽ là pháp khí?

Ba nữ vừa ăn vừa nói, Yên Tử cũng mặc cho hình tượng uy nghiêm của mình mất hết trong mắt các sư đệ muội, nàng hiện tại chỉ biết là cá này ăn quá ngon!

Huy ngồi một bên cũng mắt si ngốc tại chỗ, hần là dự định dùng thử cái nồi nướng của Hệ Thống tặng đệ nướng cá, nhưng thật không ngờ ăn quá ngon!!!

Hệ Thống lên tiếng

" Keng! Đồ xuất từ hệ thống đều là tinh phẩm, chủ nhân không cần quá kinh ngạc như thế! Hi hi... "

Hệ thống nói rất khiêu tốn nhưng trong giọng nói lại tràn đầy hãnh diện. Huy nghe hệ thống tự kiêu cũng thành quen rồi, hần không biết tại sao lại có cảm giác cái hệ thống này tính cách ngày một nhân hoá lên, sắp thành tinh luôn rồi!

không để ý đến nó nữa mà ngồi gặm cá ăn tiếp

Lúc này giọng nói của Vi Liễu kêu lên tiếng

- a! Hết cá rồi!?

Nghe nàng nói cả đám cũng trừng mắt nhìn vào trong cái nồi nướng điện năng trống trơn nhìn một hồi rồi lại nhìn đến Huy khiến hần rất bất đắc dĩ a.

Huy Khẽ đưa tay nhún vai nói

- Ta cũng không biết! hết cá rồi thì nhịn ăn thôi chứ biết sao giờ

Nghe hấn nói cả bốn người đều cảm thấy chưa thoả mãn, nãy giờ ăn được có 2-3 con thật sự còn chưa đã nghiệm. Yến Từ lúc này mặt lạnh nhạt phát tay lên nói

- Đề ta đi bắt thêm vài con, mấy người các người ở lại đây đợi đi

Phân phó xong nàng liền ngồi dậy hướng về phía con suối đi rồi đi. mấy người còn lại cũng đưa mắt nhìn nhau một hồi liền nằm xuống đất nghỉ ngơi

Lúc này chỉ còn Hậu Lão và Huy còn ngồi nhìn đống lửa đang cháy, cả hai khẽ đảo mắt nhìn nhau. Lão Hậu đột nhiên đứng dậy nhìn lên phía trên trời khẽ thở dài hướng hấn chấp tay nói

- Chấn Huy a, lão phu cảm tạ vì đã được chiêu đãi bữa ăn ngon này. Hiện tại lão phu có việc đi trước thật thất kính rồi

Huy cũng ngồi dậy chấp tay nhìn lão giả cười nhẹ

- Hậu Lão khách khí rồi, chỉ là bữa ăn nhỏ cũng không đáng để ngài cảm kích

Nghe hấn nói vậy Hậu Lão khuôn mặt hiền từ đưa tay vuốt râu gật gù cười

- Thức ăn thật ngon, mong là lần sau lão phu còn có thể được ăn lại. Cáo từ rồi!

Dứt lời thân ảnh của Hậu Lão liền dần phai mờ đi, sau đó biến mất ngay tại trước mặt Huy khiến hấn một mặt mông bốc. Hiện tại hấn mới biết được cường giả cỡ nào mạnh mẽ...

Nhìn xung quanh một hồi thật sự không có gì lắm, lại nhìn sang bên cạnh Vi Liễu và Tiên Tiên đang ngủ gật hấn liền khẽ cười nhẹ lắc đầu.

Lúc này Âm Thanh Hệ Thống lại vang lên

" Keng! Phát động nhiệm vụ " Giải Cứu Mỹ Nữ "

Nội dung: bảo vệ Yến Từ thành công thưởng 200 điểm tích lũy, tăng độ hảo cảm của Yến Từ

Thất bại: Yến Từ chết!]

Nhận được nhiệm vụ khuôn mặt Huy liền biến ảo, cái nhiệm vụ này đưa ra đồng nghĩa với việc Yến Từ gặp nguy hiểm!?

Không đợi nghĩ nhiều Huy liền đi đến đánh thức Vi Liễu và Tiên Tiên dậy. Cả hai đang ngủ ngon đều bị hấn vỗ tỉnh lại nhăn mi đẹp khó chịu nhìn Huy hỏi

- sư đệ có chuyện gì sao? Sư tỷ ta hiện tại rất là mệt a...

Hai nữ dụi mắt ngái ngủ nhìn Huy làm hấn cũng lười muốn quản hai người này, nhưng thời gian cấp bách hấn liền nhìn hai người dạn dò nói

- Yến Từ gặp nguy hiểm, hai người ở yên đây ta đi qua giúp nàng. Nhớ không được rời khỏi, đợi ta quay lại!

Nghe đến đại sư tỷ gặp nguy hiểm, lúc này cả hai đang ngái ngủ liền bừng tỉnh đưa tay kéo áo hấn nói

- sư đệ người ở lại đi! Người mới trúc cơ tăng một không bằng đề hai bọn ta đi

- Vi Liễu nói đúng đấy, sư đệ người ở lại để bọn ta tự đi xử lí!

Đang gấp lại bị hai người này nói làm nhảm khiến hấn bực mình. khí thế từ trên người Huy liền bùng phát ra khiến hai người Tiên Tiên và Vi Liễu cơ thể đều run lên sợ hãi nhìn Huy khó tin. Đây là trúc cơ tăng một phát ra khí thế sao? Các nàng cảm thấy kết đàn sơ kì còn không mạnh được bằng a! Thật đáng sợ...

Huy lờm hai nàng một lượt liền gần giọng nói

- Ở lại đây! Hiểu chưa?

Nói xong Huy cơ thể liền phóng nhanh chóng về phía Yến Từ vừa đi, để lại hai nữ một mặt kinh ngạc nhìn lấy bóng lưng hấn...

... Yến Từ lúc này đang ngồi trên bờ via cạnh con suối, nàng cảm thanh kiếm chọc xuống bên dưới nước bắt cá, mỗi lần chọc đều sẽ dính một con được nàng ném vào cái hộp mà ông lão kia mang cho bọn hấn. nàng thật sự rất thèm món cá nướng kia, vì nó ăn quá ngon, Không ai biết chứ thật ra nàng vốn chính là một kẻ phàm ăn!

Yến Từ mãi mê bắt cá mà không biết từ phía sau nàng đang có hai đôi mắt màu đỏ đang gắt gao nhìn lấy nàng.

" Vuu " một tia sáng hướng sau lưng Yến Từ bắn tới. cũng may Yến Từ không phải người bình thường, lúc ánh sáng hướng nàng đâm tới Yến Từ liền giật mình bắt ngờ phát giác theo bản năng quay ngược lại phía sau lưng đưa kiếm kia ra đỡ

" Keng " tiếng kim loại va chạm vang lên, tia sáng đập phải thanh kiếm liền lệch hướng phóng sượt qua bụng Yến Tử để lại cho nàng một vết rạch ở bụng không quá nguy hiểm nhưng máu cũng chảy ra rất nhiều, thanh kiếm vì lực đỡ quá mạnh cũng bị hất bay đi rơi xuống dòng suối, mà nàng cũng lung lay cơ thể ngã ngửa về phía sau rơi xuống suối

" Chẹp " từ bóng tối hai thân ảnh màu đỏ quái nhân đi ra, bọn hắc thê ra lưỡi dài liếm môi của mình nhìn về phía Yến Tử rớt xuống cười lạnh

Vừa bị rớt xuống suối Yến Tử liền ngồi vật dậy chật vật, may là chỗ này nước nông lên nàng có thể di chuyển được. Đưa tay ôm lấy vết thương ở bụng, nàng đôi mi dài nhú lại chịu đau nhìn về phía trên bờ hai thân ảnh da đỏ quái nhân đang đứng. Bỗng chốc khuôn mặt nàng ngốc trệ nhìn bọn hắc thê Kinh sợ nói

- các ngươi là... ma tộc!?

Ma tộc chia làm 4 bộ phận chính là hồng (binh thường), đỏ nhạt (lính, chiến binh), đỏ đậm (tướng, đại tướng), đen (vương), Tím (Vua). Càng lên cao màu thực lực sẽ càng mạnh

Yến Tử nhìn hai tên này đều một lần da màu đỏ nhạt đồng nghĩa bọn hắc thê là ma tộc binh lính, mà ma tộc binh lính đều từ kết đan tuvi trở lên, với tuvi trúc cơ đình như nàng hiện tại thật sự là tuyệt vọng!. Nàng cũng không biết từ lúc nào mà Ma Tộc đã xâm nhập vương quốc này rồi?

Vì vết thương dưới bụng vẫn đang chảy máu, khuôn mặt Yến Tử có chút tái nhợt đi.

Đứng trên bờ hai tên Ma Tộc liền bàn chuyện với nhau

- Ta thấy con bé nhân tộc này da thịt hồng hào hay là đem đi luộc tươi sống ăn đi?

- Ta thấy đem về cho đại vương hiến tế hai ngày nữa thì tốt hơn a?

- ngu ngốc!! Chúng ta bắt được thì đem đi ăn thôi chứ giao nộp làm gì? Dù giao nộp cũng sẽ không có thưởng đâu!

- Chuyện này... được rồi! Luộc thì luộc. Nhưng ta nói trước là ta sẽ lấy phần chân tay và đầu của nó để ăn được không?

- được! Vậy phần thân sẽ dành cho ta!

Yến Tử đứng dưới suối này giờ nghe hai bọn hắc thê nghị luận khuôn mặt liền trở lên sợ hãi. Bọn hắc thê muốn ăn nàng? Còn là muốn ăn tươi nuốt sống nàng?. Hiện tại nàng thật sự tuyệt vọng... Nếu có thể Yến Tử muốn tự sát ngay bây giờ còn hơn để bọn hắc thê hành hạ ăn tươi nuốt sống mình.

Yến Tử cầm lấy con dao từ trong áo ngực ra, nàng đưa tay chìa vào cổ mình. Chỉ cần bọn hắc thê động nàng sẽ tự sát ngay lập tức

Hai tên ma tộc đang cười nói, tưởng như nắm chắc đứa nữ nhân tộc ở dưới thì bên cạnh bọn hắc thê vang lên tiếng nói lạnh lùng

- các ngươi muốn ăn? Được! Vậy xuống địa ngục mà ăn

Nghe được tiếng nói sau lưng mình, hai tên ma tộc liền hoảng sợ quay đầu lại. nhưng vừa quay đầu lại bọn hắc thê liền cảm giác trời đất quay cuồng xoay vòng tròn, đầu lia khỏi cổ, chết!.

Thân thể không đầu hai tên ma tộc đổ gục xuống đất, chết không thể chết lại. Ở bên dưới Yến Tử cũng là tròn tròn mắt nhìn Thân ảnh áo trắng đứng trên bờ tuần dật, không tự chủ được kêu ra, âm thanh chứa phần ngọt ngào xúc động,. nàng này thật sự tuyệt vọng nhưng hiện tại hắc thê tới cứu nàng, Yến Tử trong ngực nổi lên một loại xúc động khó mà nói ra được...

- Sư đệ...!

Vừa nói dứt lời nàng cơ thể liền ngã xuống nước, vết thương ở bụng này giờ khiến nàng chảy rất nhiều máu, hiện tại đầu óc nàng đều choáng váng hoa mắt...

Huy nhìn vậy liền nhanh chóng lao tới bắt lấy tay nàng ôm lên. cơ thể Yến Tử hiện tại đều nhiễm nước, quần áo đều bị ướt dính chặt vào người nàng khiến nàng cơ thể xuất hiện hiện đường cong hoàn mỹ trước mặt Huy, nhưng hắc thê hiện tại không có thời gian quan ngắm gái.

Đưa Yến Tử lên bờ đặt nàng xuống đất, Huy liền lấy ra một viên đan dược định nhét vào miệng nàng liền nghe nàng nói

- Sư đệ... Ngươi đến cứu ta... Yến Tử vô cùng cảm kích...

Yến Tử lúc này khuôn mặt không còn băng hàn như thường ngày nữa mà đang mỉm cười nhìn Huy, nàng mặc dù hiện tại khuôn mặt trắng bệch nhưng nụ cười thật là đẹp

Huy đưa tay đưa đan dược dứt miệng nàng cười nhẹ nói

- ăn cái này đi, rồi sẽ không sao!

- Ừm..." Yến tử nghe lời hắc thê ngậm lấy viên đan dược nuốt xuống, nhưng cổ họng nàng hiện tại vô cùng yếu cũng không nuốt được xuống được. Cuối

cùng nàng liền nghiêng đầu nhả viên đan dược ra cười khổ

- ta... Không nuốt được...

Nghe nàng nói Huy liền bất đắc dĩ, nàng không nuốt được chẳng lẽ đợi nàng chết sao?. Suy nghĩ một hồi Huy liền nghĩ ra điều gì đó liền thử ném viên đan dược vào miệng mình nhai nát thành nước bột rồi khẽ ôm Yến Tử ngồi dậy ánh mắt xin lỗi liền hướng môi nàng hôn xuống

Môi qua môi, dòng nước bột cũng từ miệng Huy dần chuyển sang trong miệng nàng. Bị tấn công bất ngờ Yến Tử liền trừng mắt lớn, nhưng sau đó ánh mắt lại dần dần dịu lại, hai má nàng liền trở lên hơi hồng đỏ khuôn mặt cũng dần trở lên hồng nhuận hơn

Thấy được mình đã chuyển hết bột đan dược sang cho Yến Tử, Huy liền định dứt miệng ra thì bất chợt phát hiện nàng đang dùng lưỡi cuốn lấy lưỡi hắn. Huy hơi ngạc nhiên chút liền hiểu ý nàng, hợp tác theo nàng cả hai cùng hôn đảo lưỡi cho nhau, nước miếng đều chảy tuôn ra ngoài miệng..

Được một lúc Yến Tử khuôn mặt liền đỏ bừng lên khó thở, nàng liền tự động rút miệng lại khẽ liếc nhìn Huy một cái liền cúi đầu xuống, khuôn mặt đỏ bừng ngại ngùng...

Nàng hai tay đan xem vào nhau ngại ngùng như cô gái mới biết yêu lí nhí trong miệng nói

- Chấn Huy... Đây là nọ hôn đầu của ta... Sur đệ ngươi nhất định phải chịu trách nhiệm...

"..." nghe được nàng nói lúc này Huy thật bối rối, hôn mà cũng phải chịu trách nhiệm... Thật đúng là "Thoả Mái!~

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Ngắm mỹ nữ khoả thân

- Yến sư tỷ người về trước đi, ta xử lý nốt hai cái xác này rồi sẽ quay lại

Huy cầm lấy thanh thanh kiếm chọc hai cái ác tên ma tộc nằm dưới, đầu hơi ngoảnh lại nói với Yến Tử.

Nghe hắn nói, Yến Tử biết hắn rất mạnh nên nàng cũng không lo lắng, khẽ gật đầu dặn dò

- Ủm... Chấn Huy, nhớ phải cẩn thận...!

Nàng hai má hơi hồng nhuận lên nhìn hắn rồi cầm lấy thanh kiếm nhanh chóng quay người bỏ đi...

Hiện tại chỉ còn lại mỗi Huy đứng ở giữa đất trống, trong đầu hắn lúc này đang nhập vào hệ thống

" Keng! Hoàn thành nhiệm vụ thu được 200 điểm tích lũy, Yến Tử điểm hảo cảm tăng lên thích.

" Keng đăng nhập thành công hệ thống "

" Keng! Mua Lục côn nâng cấp thành công! X2"

" Keng! Đăng nhập bảng thông tin! "

[Tên người chơi: Lâm Chấn Huy

Mị lực: 147

Tuổi: 17

Giới tính: nam

Tuvi: kết đan tầng bảy

Điểm tích lũy: 144+

Công pháp: ngự nữ tâm kinh (tầng 2)+, Kim cương bắt tử thân (tầng 2)+, Cuồng Nộ quyết (tầng 4)+

Võ kĩ: Thiên Hoả Kiếm Quyết (tầng 1)+

Vũ khí: kiếm thường

Vật phẩm: Găng tay hạnh phúc (đến từ vạn giới), Nồi nung thịt (hệ thống), * 12 viên hồi phục đan, * 6 viên trúc cơ đan, lục côn nâng cấp *8.

- ừm, 8 khẩu lục côn! Có lẽ đủ dùng rồi!

Huy ý định mua thêm vài khẩu để lát về tặng cho đám nữ kia để phòng thân, nơi rừng rậm này thật nguy hiểm không biết bản thân sẽ gặp nguy hiểm lúc nào, tốt nhất cứ trang bị đầy đủ là biện pháp an toàn ưu tiên

Thoát khỏi hệ thống, hơi nhìn xuống chân mình lúc này hai cái xác nằm ở dưới chân, Huy liền nhăn mặt lại. Nãy Yên Tử cũng đã nói hai tên này là Ma Tộc, mà Ma Tộc lúc này lại xuất hiện nơi đây chắc chắn là phải có nguyên nhân...?

"Soạt" đang tâm tư suy nghĩ bên cạnh phát ra tiếng động, Huy đột nhiên cảm ứng được từ phía bụi cỏ có tiếng người đi đến, mà không những thế còn là một đoàn người.

Không kịp chuẩn bị hấn chỉ đành nhanh chóng nhảy vào bụi cỏ bên cạnh để ẩn thân, con mắt đảo quanh nhìn ra ngoài...

Lúc này một đám người từ bụi cỏ đi ra, dẫn đầu là một thiếu nữ tóc bạch kim dung mạo tuyệt đẹp, nàng hai tay bị đeo một cái còng xích nhìn giống như tội phạm bị xích lại vậy, mà theo phía sau nàng tầm mười mấy người cũng đều là thiếu nữ và tay các nàng đều mang theo còng xích. Huy đang thắc mắc nhìn liền nhíu mày lại, hấn nhìn thấy ở cuối đoàn người có hai tên quái nhân da đỏ nhạt đi ở sau, tay bọn hấn cầm đôi da nhìn chăm chăm các thiếu nữ.

Vừa nhìn hấn nhận ra ngay hai tên này là ma tộc, Huy tiếp tục im lặng không nói gì mà theo dõi sát xao đám người phía trước.

Các thiếu nữ đi đến ven bờ suối liền dừng lại. Ở đằng sau hai tên ma tộc từ phía liền tiến lên đưa tay chỉ dưới nước nói

- Các người tự xuống dưới đây tắm rửa sạch sẽ đi!

Nghe hấn nói các nàng khuôn mặt đều đỏ lên một lượt, bọn hấn ở đây làm sao các nàng dám khoả thân xuống dưới tắm, thiếu nữ tóc bạc trong đám khẽ cắn môi, nàng ánh mắt tức giận nhìn hai tên này nhưng không dám làm gì...

Tên Ma tộc thấy đám nữ nhân này không nghe lời hấn nói, khuôn mặt ghê sợ của hấn liền nhăn nhó cầm lấy roi da quất về phía đám nữ hét

- còn không mau nhanh xuống? Đừng để ta tức giận sẽ đem các người nướng ăn!!

Bị quất trúng người các thiếu nữ liền cắn môi mòng, các nàng đưa tay của mình lên áo cời dần ra, cho đến khi tất cả 11 người đều cời hết quần áo xuống để lộ cơ thể trắng ngần, ngực to ngực nhỏ, không lông và có lông đều đầy đặn đứng trước mặt hai tên Ma Tộc ngại ngùng... Huy ngồi trong bụi nhìn ra liền cảm giác trong cơ thể hấn đang có một đạo lửa sôi nóng nhưng vẫn cố kìm nén lại...

Thiếu nữ tóc bạch kim đưa tay của mình che lấy phần kín liền nhanh chóng nhảy xuống nước, những thiếu nữ còn lại nhìn thấy cũng nhao nhao nhảy xuống theo.

Hai tên ma tộc nhìn đám nữ đang khoả thân dưới nước, bọn hấn tâm tà cũng liền nổi lên. Một tên trong đám liền nhìn tên còn lại nói

- Ma Kinh này, hay là chúng ta bắt một đứa lên để chơi đùa đi, ta cảm giác khó chịu lắm rồi

- Ma Tĩ!... Người nói cũng có lý, vậy bắt một đứa lên đi. chúng ta chỉ chơi đùa một đứa đủ rồi, lẽ hiển tế chỉ cần 10 đứa là đủ

- được! "Hấp Nguyên Công!"

Đám nữ đang hội tụ đứng cạnh tắm rửa cho nhau, đột nhiên một thiếu nữ trong đám liền bị một loại khí vụ màu đỏ bao trùm lấy, cơ thể nàng liền bị hút bay về phía tên Ma Tộc kia rơi xuống trước mặt hấn. Nàng cơ thể khoả thân, cặp ngực lớn và đường cong hấp dẫn phơi bày ra, Nàng mở mắt nhìn hai tên Ma Tộc trước mặt mình hoảng sợ kêu lên

hai tên Ma Tộc kia không kìm lên được nữa liền cời chiếc quần làm bằng da xuống để lộ ra cây thương dài đến hơn 20cm chĩa vào trước mặt thiếu nữ khiến nàng một mặt hoảng sợ ngây người.

Bên dưới Thiếu nữ tóc bạch kim và những người còn lại nhìn thấy liền sắc mặt thất kinh hét lớn chạy đến

- Không được đụng vào sư muội của bọn ta!!!!

Như không nghe thấy tiếng hét, tên Ma Tộc đưa tay cầm lấy đùi thiếu nữ vạch ra để lộ ra vùng kín ẩm ướt của nàng đầm tối, thiếu nữ bị đè cũng chỉ một mặt tuyệt vọng, nàng không thể cự quấy được nổi chỉ có thể nhìn thứ đen xì to lớn hướng mình bên dưới đầm đến...

"Đoàng" gần như sắp lấy đi trình tiết của thiếu nữ, tên Ma Tộc bỗng nhiên dừng lại, giữa trán của hấn hiện ra một cái lỗ thủng xuyên qua đầu, cơ thể hấn liền mất không chết đổ xuống người thiếu nữ đang một mặt hoảng sợ.

Tên Ma Tộc còn lại bên cạnh nhìn thấy cảnh đồng bọn ngã xuống liền sợ Hết Hồn! Hấn quay người xung quanh sợ hãi hét lớn

- kẻ nào? Mau ra đây cho ta!!!

"Đoàng " Tiếng nổ lại vang lên, tiếc là chưa thấy mặt kẻ đang ẩn nấp, tên ma tộc còn lại cũng liền theo đuôi tên kia đổ gục xuống đất, sinh cơ biến mất...

Giữa chỗ hai tên Ma Tộc gục xuống đột nhiên xuất hiện một thân ảnh áo trắng lên tiếng

- Dám ở trước mặt ta chơi trò cường hiếp, thật chướng mắt!

Thiếu nữ bị Doạ sợ nằm dưới đất nhìn thấy thân ảnh áo trắng xuất hiện trước mặt mình, mặc dù trời tối nhưng vẫn nhìn rõ nét hần, khuôn mặt tuấn đạt, đẹp trai trắng trẻo, khí chất phi phàm.

Thiếu nữ ánh mắt liền sáng lên, nỗi sợ cũng quên mất mà lao đến ôm lấy cánh tay Huy, ngực lớn của nàng liền tì vào tay Huy truyền đến một cảm giác sờ mót mềm mại đáng đáng...

Nàng ánh mắt long lanh nhìn Huy nói

- Cảm ơn công tử đã cứu ta, ta nguyện dùng thân thể của mình để đáp trả ơn cứu mạng này

"..." Huy im lặng không biết nói gì cho phải, lần đầu có người kiếm hần đòi bán thân nha...

Lúc này thiếu nữ tóc bạch kim và đám thiếu nữ còn lại chạy đến nhìn thấy có một tên Nam Tử xuất hiện liền trừng mắt hét toáng lên

"..." Huy không biết nói gì hơn, mấy người này tự dung hết loạn khiến hần cảm thấy thật ồn a. Hần Khẽ đưa tay phát nhẹ nói

- được rồi đừng la nữa, ta thấy nữ nhân không mặc gì cũng nhiều rồi không cần phải ngại ngần gì, Cứ thoải mái tự nhiên như ở nhà đi!

"..." Đám nữ nghe hần nói lúc này mới dừng lại im bật. Thiếu nữ tóc bạch kim hơi nhìn Huy rồi lại nhìn hai cái xác tên ma tộc kia nằm dưới đất liền một mặt hoang mang hỏi

- cái này... Hai kẻ này là do người giết?

Huy nhìn nàng khẽ gật gù thừa nhận. Thiếu nữ tóc bạch kim nhìn thấy hần thừa nhận ngay lập tức cúi người, khuôn mặt tràn đầy cảm kích nói

- Cảm ơn ân nhân đã cứu mạng, Nhu Nhi ân này cả đời sẽ không quên!

Nghe nàng nói đám thiếu nữ ở sau cũng chợt bừng tỉnh cùng nhau đều cúi người xuống đồng thanh nói

- cảm tạ ân nhân cứu mạng!

Các nàng biết rằng những tên Ma Tộc kia hai ngày nữa sẽ đem các nàng đi hiến tế gì đó, nếu hiện tại không được vị thiếu niên trước mắt này cứu thì vận của các nàng liền sẽ chết không có gì thay đổi. Chính vì vậy các nàng đều mang lòng cảm kích to lớn đối với vị ân nhân trước mắt mình.

Huy thấy các nàng đồng loạt hô cũng khiến hần hơi giật mình, khẽ nhìn tay mình đang bị bầu vú bởi thiếu nữ khoả thân bên cạnh rồi lại nhìn trước mắt đám nữ đang cung kính mình khiến hần rất bất đắc dĩ!.

Thở nhẹ một tiếng, khẽ phát nhẹ tay lên tiếng nói

- không có gì, Chi là tiện gặp phải chuyện bất bình ra tay cứu giúp mọi người không cần khách sáo!

Thiếu nữ bên cạnh dần lấy tay Huy vào giữa bộ ngực của mình lớn trắng mịn, mềm dẻo của mình, nàng đôi mắt long lanh mong mỏi nhìn Huy giọng nũng nịu nói.

- Ân nhân hãy cho ta làm người hầu bên cạnh ngài đi nha! Việc gì ta cũng làm được hết á! Nha nha~

Thiếu nữ tóc bạch kim nhìn vậy liền khẽ cười khúc khích, nàng hơi đi nhẹ nhàng lại phía bên tay còn lại của mình ôm lấy cánh tay hần, nàng áp bộ ngực vào tay Huy mặc dù có hơi không bằng của thiếu nữ kia nhưng vẫn có cảm giác thoải mái.

Thiếu nữ tóc bạch nhìn Huy với khuôn mặt xinh đẹp, ngây ngất người. Nàng lên tiếng reu ghẹo hần

- Công tử, ta cũng muốn trở thành người hầu của ngài để báo đáp có được không?

Bị ôm hai tay Huy liền cười khỏ, hần biết các nàng đang reu đùa mình liền cười nhẹ đáp lại

- được, vậy hai người từ nay sẽ người hầu của ta. Mà cả hai tên gì thế?

Nghe hần hỏi hai nữ đều cùng nhau đáp lại

- Cố Hân! a~

- Bá Nhu Nhi!

"..." Nãy giờ hấn tưởng các nàng đùa chứ, nói ra tên thật a...

Đúng lúc Huy đang được hưởng xuân bởi nhóm mỹ nữ khoả thân bỏ mắt, và hai cặp ngực dễ chịu thì từ bên trong rừng ba thân ảnh liền nhanh chóng chạy ra bên ngoài nhìn

Yến Tử, Tiên Tiên và Vi Liễu đều trừng mắt nhìn đám người phía trước. trước mặt ba người là một đám thiếu nữ khoả thân không một mảnh vải che thân, đã thế còn có hai người đang ôm lấy tay tên thiếu niên sư đệ của các nàng nữa chứ... thật không nhịn nổi!

Bỗng chốc cả ba đều mặt tối sầm lại, Yến tử đi về phía hấn tức giận nói

- Ta mới đi một lát thôi mà sư đệ ngươi đã tìm kiếm nữ nhân khác rồi... Thật bực mình mà....!!!

Vi Liễu và Tiên Tiên nhìn lấy đại sư tỷ nhà mình đang tính tình trẻ con hờn dỗi mà mòng bức. Chuyện gì xảy ra! Sư tỷ lạnh lùng cao quý của các nàng đi đâu mất rồi a??

ba người đang hoang mang thì bên Cảnh đám thiếu nữ liền đi tới trước mặt Yến Tử cung kính nói

- Sư muội tham kiến đại sư tỷ!

Cố Hân và Bá Nhu Nhi cũng rời khỏi tay Huy đi đến trước mặt Tử yên cũng kính, giọng ngưỡng mộ nói

- Cố hân tham kiến đại sư tỷ!

- Nhu Nhi tham kiến đại sư tỷ!

Cả hai đều một mặt sùng bái nhìn vị sư tỷ trước mắt vì các nàng đều là fan hâm mộ của nàng!. Trước đây từng có trận đấu giao hữu môn phái, Yến Tử đã một mình đánh bại 20 tên đệ tử trức cơ kị của phái khác khiến nàng thanh danh vang dội như truyền thuyết ở môn phái. Cố Hân và Bá Nhu Nhi đều là đệ tử đứng đầu ngoại môn nhưng dù sao các nàng chỉ là ngoại môn mà thôi mặc dù biết mặt nhưng làm sao có thể gặp được được Yến Tử.

cho lên các nàng gặp được thần tượng của mình đều tỏ ra sùng bái!

Yến Tử khẽ nhìn hai nàng " ừm " trả lời, rồi nhìn đám thiếu nữ xung quanh đang khoả thân mà hơi chóng váng đầu óc. Nàng hai má hơi đỏ lên nói

- Các người mau mặc quần áo vào đi a...!.

Nghe nàng nói đám nữ đệ tử đều cúi người gật đầu đáp, theo đó bộ ngực lớn nhỏ của các nàng đều theo đó lung lay, nảy tung tung trước mặt Yến Tử...

- Vâng! Đại sư tỷ!

"..."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Thành lập tiểu đội, mục tiêu quot; ma tộc quot;

" cách " Huy cầm thanh kiếm giờ lên chặt đứt từng dây xích còng tay đám nữ, vì lí do bên ngoài dây xích có đặt cảm chế mới khiến cho đám nữ đệ tử không thể sử dụng linh khí và bị trói buộc

Dây xích bị chặt, vòng cổ khoá tay cũng tự động giải trừ. Đám nữ được hưởng lại tự do nhao nhao lên vui mừng ôm lấy nhau rồi cùng quay về Huy cúi người nói cảm tạ, hấn chỉ khẽ gật đầu cười nhẹ đáp lại là sư muội đồng môn việc lên làm

Huy lúc này nghiêm mặt lại giờ tay lên kêu lớn nói

- Tất cả trật tự, ta có chuyện cần nói ngay bây giờ!

Chúng nữ đang nói chuyện nghe được tiếng Huy tất cả đều im bật lại nghiêm túc nghe hấn nói. Huy thấy vậy khẽ gật đầu hài lòng lên tiếng

- Hiện tại ta sẽ dẫn theo Bá Nhu Nhi và Cố Hân đi theo lời các nàng tiến về xem nơi mà hai người nói là Ma Tộc địa bàn, chuyện này rất nghiêm trọng cho nên ta quyết định phải đi do thám thử một lần!

- Còn Yến Từ, sư tỷ ba người hãy dẫn theo những đệ tử ngoại môn này trở về môn phái để bảo đảm họ an toàn! Hiểu chưa?

Huy lúc này nói chuyện phân chia, khuôn mặt hần nghiêm nghị toát lên vẻ lãnh đạo đúng cách của một đội trưởng.

Yến Từ nghe hần nói liền nhú đôi mắt đẹp lại, nàng lên tiếng phản đối

- Sư đệ nói vậy không sai, nhưng chúng ta là đồng môn làm sao có thể để một đệ tử đi mạo hiểm một mình được. Phải không các sư muội?

Đám nữ đệ tử nghe đại sư tỷ nói cũng nhao cả lên đồng ý

- Đại tỷ nói đúng!

- chúng ta cũng muốn đi cùng!

- tất cả đều là người một nhà phải giúp đỡ lẫn nhau chứ!

Huy nhìn đám nữ đệ tử liền im lặng không biết nói gì. Các nàng nói đều đúng mà cũng sai, hần thật sự lần đầu làm người lãnh đạo một đám thiếu nữ thật không biết lên làm gì cho đúng nữa...

Cổ Hân và Bá Nhu Nhi lúc này đều đã mặc quần áo, hai nàng đưa tay ôm lấy cánh tay Huy ánh mắt mong đợi nhìn hần nói

- Đại sư huynh hãy cho bọn họ đi cùng đi, dẫu sao ở nơi hoang vu này đi cùng nhiều người vẫn tốt hơn một điểm phải không nào?

- Nhu Nhi sư tỷ nói đúng đó sư huynh!

Nghe hai nàng nói Huy liền nhìn sâu vào mắt cả hai, hần biết thừa rằng hai nàng nói vậy nhưng mục đích là mồi đi theo giết chết đám gia hỏa kia cho hả giận đây mà...

Khẽ thở dài một tiếng, Huy không biết nói gì hơn đành gật đầu đồng ý.

Lúc này hần chợt nhớ ra điều gì liền lấy từ kho hệ thống ra bảy khẩu súng ngắn lục côn đưa ra trước mặt các nàng, Đám nữ nhìn mấy thứ đồ chơi nhỏ màu đen ở dưới đất không hiểu cái này dùng để làm gì?

Nhìn khuôn mặt ngu ngơ của các nàng Huy liền khẽ cười thầm, trên tay lại xuất hiện thêm một khẩu súng lục côn, hần quay đầu về các nàng nói

- đây là vũ khí nóng tên "lục côn" do ta chế tác ra, uy lực có thể đủ giết chết dưới nguyên anh kì cường giả!

Nghe đến cái đồ chơi nhỏ dưới đất này có thể giết chết dưới nguyên anh kì cường giả các nàng có hơi chút không tin. Huy thấy vậy khẽ lắc nhẹ nói tiếp

- để ta dạy cho mấy người cách sử dụng nó như thế nào, nhớ kĩ cách sử dụng này!

- đầu tiên là đưa bàn tay cầm lục hướng về phía kẻ địch, tay còn lại để lên giá đỡ để giữ tâm mục tiêu chuẩn hơn và chống giật, đưa linh khí dẫn chuyển vào bên trong lục côn rồi dùng ngón tay đưa lên nhấn nút cán chốt để lên đạn, mỗi lần lên đạn sẽ có sáu sáu lượt bắn!

- sau khi hoàn tất nhắm đúng mục tiêu phía trước liền dùng ngón bay bóp cò súng bên dưới và " Bắn! "

" Đoàn " tiếng súng nổ bắn viên đạn bay ra thành vệt sáng hướng về hướng khối đá to lớn ở trước mặt.

" Chúi " vệt sáng bắn vào tảng đá nhưng không có phát hiện tiếng nổ vỡ, Yến Từ đám người tò mò đi từ từ lại gần nhìn xem, liền sắc mặt chấn kinh nhìn vào tảng đá

Tảng đá lúc này đã bị chọc thủng thành một cái lỗ to bằng nắm tay của trẻ con xuyên thẳng sang tận đầu bên kia, có thể nói uy lực của thứ này chắc chắn là tại nguyên anh kì không phải giả mạo vì sư phụ Thu Vận của các nàng là kết đan tầng tám cũng liền không làm được thế này a!

Bỗng chốc Yến Từ bốc lên sự hứng thú mãnh liệt đối với thứ đồ chơi này liền quay về phía Huy cười nói

- Sư đệ ta lấy dùng nhé!

- ta cũng muốn một cái

- ta nữa!

Mấy nữ bên cạnh cũng phụ họa nhao lên hỏi hần, nói là hỏi nhưng trong tay Nhu Nhi, Cổ Hân, Yến Từ, Vi Liễu, Tiên Tiên đều đã cầm lấy một cái rồi, ánh mắt ngập nước các nàng nhìn Huy như muốn nói " chỉ cần người không cho bọn ta sẽ khóc... "

Huy nhìn các nàng trong con mắt khẽ cười nhạt, Nhìn về Yến Từ hỏi

- Nếu chúng ta đã lập một tiểu đội thì tại sao không đặt một cái tên cho thật ngẫu chứ nhỉ?

- Ngẫu?

Yến tử nhìn Huy khó hiểu. Hắn nhìn nàng như vậy liền giải thích

- ngẫu là oách, cao cả đó!

- ừm"... Ra là cao cả...

Nàng nghe hắn nói thật sự cũng không hiểu nhưng tùy ý lên tiếng nói

- Ta muốn đặt tên là " tiểu đoàn nữ phong" được không?

"..." Huy xạm mặt lại, nhà rãnh! Hắn không phải nữ!!

Hơi lắc đầu hắn nhìn Yến tử cười khổ nói

- Ta là nam không phải nữ... Hay là ta đặt tên tiểu đội là " Ngạo Thiên ", đi!

- " ngạo thiên... ngạo thiên " tên cũng rất nguru, được rồi quyết định như vậy đi!

Yến Tử vừa dứt lời bên tai Huy vang lên âm thanh Hệ Thống

" Keng! Lần đầu xây dựng thế lực, tặng một hộp quà bí ẩn"

" Keng! Phải chăng có mở hay không? "

Huy không nghĩ dài dòng, cứ có hộp quà là hắn sẽ mở ngay cho may mắn

" Keng! Mở gói quà thành công! Nhận được nhãn pháp " Đa Nhãn Ảnh Phân Thân Chi Thuật " Xuất từ Naruto vị diện. Cấp bậc:?" "

" Keng! Phải chăng muốn học " Đa Nhãn Ảnh Phân Thân Chi Thuật? "

Huy nghe Hệ Thống thông báo liền há hốc mồm lên, đây không phải thuật cấm trong naruto hay sao?. Hơi khó hiểu đột nhiên hắn nhớ ra một điều liên quan về hệ thống hồi

- Hệ thống! Ta không tu luyện Chakra thì làm sao mà sử dụng nhãn thuật??

Hệ Thống Vang lên giải thích

" Keng! Đây là một bộ cải tiến của hệ thống vì vậy hiện tại có thể sử dụng linh khí thay cho Chakra "

Hệ Thống giải thích khiến hắn bừng tỉnh, ra là còn có loại này nữa. Huy mở miệng gật gù nói

- Sử Dụng!

" Keng! Sử dụng nhãn thuật thành công thành công! "

[Đa Nhãn Ảnh Phân Thân Chi Thuật: Tuvi càng mạnh, sử dụng càng mạnh hơn! - trước mắt có thể phân thân ra 10 cái tồn tại trong 30 phút] (phân thân bị diệt sẽ ngay lập tức hoá thành linh khí trở về bản thể)]

Nghe được đã học thành công Huy liền ngay lập tức thử nghiệm niệm câu chú và kết ấn ngón tay theo hướng dẫn, mặc dù mới thử lần đầu nhưng hắn cảm giác vô cùng quen thuộc

- Đa nhãn ảnh phân thân thuật!!

" Bùm " từ cột khói nhỏ xuất hiện, sau đó lại xuất hiện thêm 10 tên nhìn giống y hệt Huy đứng bên cạnh hắn.

- A!?

Chúng nữ xung quanh đột nhiên thấy bên cạnh Huy xuất hiện thêm 10 thân ảnh giống y hệt hắn đều sợ hù hồn, Nhưng khi các nàng thấy mấy cái thân ảnh này biết nói càng kinh sợ hơn

- mấy đứa thấy sao?

- ngạc nhiên không nào?

- đây là phân thân của ta đó!

Mười cái nhìn giống Huy y hệt đều cùng nhau nhìn chúng nữ lên tiếng nói, đã thế còn giống y như người thật!. Yến Tử phục hồi kinh ngạc nhìn đám người này hỏi

- Đây là ảo ảnh sao sư đệ?

Ở trên thế giới này cũng có những tuyệt kỹ có thể tạo ra ảo ảnh để làm mất tập trung của kẻ địch, nàng cho là những người này đều là Huy hoá ảo ảnh mà ra, nhưng ảo ảnh có thể nói làm nàng rất kinh ngạc!

Mười cái phân thân nghe Yến Tử nói liền quay mặt nhìn nhau rồi nở nụ cười, ba cái phân thân đi lại chỗ Tén Tử xoa má, xoa đầu, xoa ngực nàng nói

- Không sai, xoa đầu nữ nhi vẫn là thoải mái nhất!

- ừm! Ngực nàng rất mềm a!

- hai má đỏ hết lên rồi kia, sờ thật là ấm nha!

"..." Bị mấy cái phân thân này chơi đùa Yến Tử liền im lặng... Mà nàng lúc này liền phát hiện hiện tượng của mấy cái phân thân kia đều rất ấm và rất chân thật khiến nàng rất kinh ngạc! Đầu nàng cấp tốc nghĩ chẳng lẽ mấy cái người này đều là thật? Không nên a! Nếu đều là thật vậy thì quá nghịch thiên đi!!!

Mấy nữ đệ tử nhìn xem cũng rất hiếu kì liền đi lên hướng phân thân của Huy sờ người hân xong đều thốt lên

- Thật sự là thật này! Sờ qua má đều rất là dẻo!

- cơ bụng cũng là thật này!

- oaaaa!!! Đây đều là đại sư huynh biến ra sao? Thật không thể tin nổi mà!

Tiên Tiên và Vi Liễu cũng thi nhau sờ vào nghịch ngợm mấy cái phân thân của hân, các nàng đều hứng thú vô cùng

Huy lúc này bản chính đôi mắt khẽ mở ra nói.

- Thu!

"Bùm" mấy cái phân thân đều biến thành khói trắng biến mất ngay trước mặt đám đệ tử. Tiên Tiên và Vi Liễu đều tròn mắt quay sang nhìn Huy ai oán nói

- Sư đệ chúng ta chưa chơi đủ vui mà...

- đúng rồi đó sư đệ! Mau mau biến ra để chúng ta chơi đi!

"..." Huy trừng mắt lớn nhìn các nàng, cái này cũng có thể chơi. khuôn mặt Huy trở lên nghiêm túc nói

- không quấy nữa! Đây là sư tỷ mà còn đùa giỡn như thế không thấy ngại ngùng khi các sư muội ở đây đều đang nhìn sao?

Nghe hân nói chúng nữ đệ tử ánh mắt đều trở lên long lanh nhìn Huy, Nhu Nhi và Cố Hân lên tiếng nói

- Chúng ta không có ngại đâu sư huynh!

- đúng thế! Chơi rất vui!

"..." Huy không biết nói gì cho phải, đành chủ động chuyển đề tài quay sang Tử Yến chỉ đến khẩu lục còn trong tay nàng nói

- Sư tỷ người thử sử dụng cái này đi, để khi dùng quen tay hơn!

Yến Tử nghe hân nói liền khẽ gật đầu, hiện tại trong nhóm các nàng đều công nhận hân là đội trưởng vì thế nên không có ý kiến gì đều nghe theo. Nàng đưa tay cầm lấy khẩu lục còn giờ thẳng hướng về phía tảng đá vừa rồi rút linh khí vào bên trong rồi nhả còn bắn!

"Đoàng" lục còn vang lên, một tia sáng từ khẩu súng bắn thẳng về phía tảng đá, mà Yến Tử theo độ giật của nó cũng lộn ngược người về sau ngã một vòng

"..." Huy nhìn thấy vậy cũng không biết nói gì nữa, hân vừa dạy nàng cách bắn mà hiện tại đều không làm theo, chỉ giờ ra cầm súng bắn luôn mới sợ...

Yến Tử bị lộn ngược một vòng nàng liền ngồi dậy ánh mắt kinh sợ, độ giật vừa rồi thật làm cho nàng choáng váng, cánh tay hiện tại cũng đã tê liệt khuôn mặt...

Huy hơi nhìn xuống Yến Tử lắc nhẹ đầu hỏi

- Ta này vừa dạy sư tỷ người cách sử dụng chưởng lễ không nhớ sao?

Yến Tử nhìn lên hắc khê lắc nhẹ đầu nhỏ, ánh mắt hơi liếc chỗ khác ngại ngần đáp

- Ta thấy làm vậy không đẹp... Cho nên mới....

Huy cầm lấy khẩu súng làm đúng theo tư thế vừa dạy mọi người liền bắn ra viên đạn xiên thủng tảng đá kia rồi quay về phía mọi người nói lớn

- Đã nhìn rõ chưa!

Cả đám nữ đệ tử đều cùng hô lên nghiêm túc

- Rõ rồi, đại sư huynh!!!

"TỐT" Huy kêu lên một tiếng thoả mãn liền nhìn về phía Nhu Nhi và Cố Hân nói

- Được rồi, hai người chỉ đường chúng ta đi thôi!

"Vâng" cả hai hiểu hắc muốn dẫn đến chỗ lữ Ma Tộc kia liền gật đầu đáp

Huy nhìn xuống bên dưới Yến Tử vẫn ngồi dưới đất, hai tay nàng lúc này tê liệt, ngay cả chân cũng đã tê không đứng dậy nổi.

Huy hơi cúi người xuống bế Yến Tử lên vào ngực mình khiến nàng khuôn mặt nhỏ nhắn liền đỏ lên như muốn phản kháng. Huy hơi lườm nhẹ nàng một cái nhẹ nhàng nói

- Nằm yên nghe chưa?

Nằm trong ngực Huy như con mèo nhỏ, Yến Tử cảm nhận hơi ấm từ người hắc toả ra liền ngại ngần gật nhẹ đầu "ừm..."

Huy khẽ mỉm cười gật đầu hài lòng liền quay sang đám nhìn đám thiếu nữ đang nhìn chăm chăm hắc, hơi tròn mắt Huy nhìn các nàng nói to

- Đi thôi, lên đường diệt quái!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Thu đồ đệ đều là thiên nhân!

Tại sâu trong rừng núi có tên là "Tử Rậm Sâm Lâm" truyền thuyết những người bản địa kể rằng nơi đây là nơi hung thú và ma thú vô cùng hoành hành, những người tu tiên đi vào đây đều phần lớn là bỏ lại mạng sống của mình.

Truyền thuyết cứ thế lan rộng khiến ai cũng sợ hãi cho đến hiện tại ở một khu vực sâu trong cánh rừng. Một nhóm thiếu niên nam nữ đang cầm trên tay món đồ lạ tàn sát những hung thú xung quanh một cách tàn bạo. Cứ có ma thú hoặc hung thú xuất hiện trước mặt bọn hắc chỉ có thể nằm xuống uất ức mà chết.

"Đoàng, Đoàng" một con hung thú nhìn giống tê giác khổng lồ, da ngăm đen cao tầm 3m liền ngã xuống đất tuyệt khí bỏ mình. Mà người vừa hạ nó là một thiếu nữ hiện tại đang nằm ngổm dưới đất, nhưng lạ là nàng ta khuôn mặt tươi cười rực rỡ, ngay lập tức ngồi dậy kinh hỉ kêu to

- Haha! Ta vừa giết một con hung thú tuvi so với trúc cơ kia! Ta càng ngày càng thấy yêu người rồi nha bảo bối!!

Cố Hân cầm lấy khẩu súng ôm vào ngực mình cung chiều như là báu vật, nàng thật sự thích cái đồ chơi này rồi!

"Graooo!!! " Đang vui sướng Cố Hân liền nghe thấy tiếng gầm khê giật mình nhìn về hướng tiếng kêu, mà Huy và chúng nữ còn lại cũng nhìn theo về phía đó khê nhú mảy. Theo tiếng kêu phát ra Huy khẳng định là của một con ma thú tuvi kết đan cao giai ở đây.

Từ Yên nghe được tiếng kêu liền quay sang Huy hỏi

- Chúng ta có cần đi sang xem thử hay không?

Huy nhìn nàng suy nghĩ chút liền gật đầu đáp ứng

- Đi, Nhưng nhớ chú ý an toàn!

Yến tử được hấn dẫn dò nằng khề gặt đầu nhỏ của mình, ánh mắt vui vẻ nhìn Huy

- được!

Chúng nữ ở phía sau được Yến Tử dẫn dò lại cũng nhao nhao gặt đầu đã hiểu, cả đám liền theo sau Huy hướng tiếng gầm vừa nảy đi đến.

Mà lúc này tại nơi vừa xảy ra tiếng gầm đang có một con Ma Thú đứng giữa khu đất trống nhìn chằm chằm một thân ảnh tên thiếu niên đang ngồi tựa gốc cây. con yêu thú, nó khuôn mặt tức giận nhìn phía thiếu niên kia, tên này vậy mà dám ý đồ định giết chết nó làm nó rất tức giận!

Ngồi ở dưới gốc cây thiếu niên khuôn mặt tái nhợt, khoé miệng chảy một dòng máu đỏ tươi. Thiếu niên khề đưa tay sờ xuống bụng mình có một vết thủng ngay bụng khoé miệng dương lên cười khô. Hấn hiện tại đan điền đã bị phế bỏ mà ngay cả tính mạng của mình cũng khó mà giữ được.

Thiếu niên lúc này khuôn mặt vô cùng tuyệt vọng, hấn chỉ là muốn vào đây lịch luyện một chút, nhưng đi một vòng vào sâu đều cảm thấy vô cùng dễ dàng đánh giết hung thú. Cứ ngỡ rằng lời đồn chỉ là giả nhưng hiện tại gục ngã ở trước mặt con hung thú này hấn mới biết bản thân buồn cười cỡ nào.

Nhìn lên trời cao thiếu niên nhắm mắt lại hét lớn

- Không ngờ Trần Hạo ta hôm nay lại gục ngã trước hung thú, Ta không can tâm!!!

"Đoàng " tưởng chừng như đã hết hi vọng chỉ có thể chịu chết, Trần Hạo liền nghe thấy một tiếng âm thanh to lớn vang lên. Hấn ánh mắt khề mở ra tò mò âm thanh vừa rồi là gì. mà vừa mở mắt ra Trần Hạo liền nhìn thấy trước mắt mình là con quái thú kia từ lúc nào đã ngã xuống, sinh cơ không còn. Trần Hạo vừa nhìn sang bên cạnh thấy một thiếu niên áo trắng đang nhìn hấn, liền ánh mắt đề phòng

Huy lúc này cũng nhìn thiếu niên này đánh giá một phen. Quần áo nhìn khá là bình thường, khuôn mặt tuấn dật đẹp trai chỉ là kém hấn một chút, trước ngực thiếu niên này có một vết thương lớn nhìn cũng khá nghiêm trọng làm Huy hơi nhíu lông mày lại suy nghĩ xem có lên cứu hấn hay không

Hệ Thống lúc này liền vang lên

" Keng! Chủ nhân, đối phương trên người có cuốn lấy số mệnh thiên tử! Mặc dù hơi ít nhưng bốn Hệ thống có thể cảm nhận được! "

Nghe Hệ Thống nói Huy hấn mày càng chặt hơn nhìn thiếu niên trước mặt. Số mệnh thiên tử người không phải đều là nhân vật chính sao? Nếu nói vậy tên trước mặt này là nhân vật chính thiên kiều chi tử của thế giới này?

Nhận được ánh mắt Huy nhìn mình chằm chằm, Trần Hạo khuôn mặt liền tràn đầy đề phòng hơn nhìn Huy gấp gấp nói

- Ngươi là ai? Tại sao ở nơi này?

"..." Huy lúc này cạn lời, hấn cứu tên này vậy mà bị coi như kẻ khả nghi khiến hấn rất rất là không vui nha!.

Ánh mắt nhìn thiếu niên này, khí thế xung quanh cơ thể Huy liền hướng thiếu niên ép tới khiến hấn hoảng sợ giọt từng giọt mồ hôi lạnh trên mặt thấm ngấm. "Kết đan hậu kì...? Nơi này tại sao lại có kẻ trẻ tuổi mạnh như thế mà ta không biết? Chẳng lẽ giống ta ở nơi khác đến...?"

Nếu là lúc trước có lẽ hấn sẽ không sợ tên thiếu niên trước mặt này, nếu không đánh lại được thì vẫn có thể chạy. Nhưng hiện tại không những bị thương mà còn bị phế đan điền mất hết tu vi khiến hấn có chút bất lực...

Huy nhìn tên thiếu niên này, khí thế thu trở lại, khuôn mặt trở lên bình thường cười nói

- Ngươi đừng có suy nghĩ lung tung nữa, ta mà muốn giết ngươi thật sự quá dễ dàng. và nên nhớ! Ta là ân nhân của ngươi!

Trần Hạo đang kiêng kị nhìn Huy, nghe được hấn nói nội tâm cũng xao động thầm nghĩ. " Hấn nói đúng, nếu hấn muốn giết mình thật sự quá dễ còn chờ mình đề phòng sao? Và lại hấn còn là ân nhân cứu mình nữa..."

Trần Hạo một hồi suy nghĩ liền cố gắng ôm bụng mình hướng Huy cúi xuống nói

- Đa tạ ân nhân cứu mạng, ơn này Trần Hạo nhất định ghi nhớ trong lòng, dù có bất cứ việc gì Trần Hạo cũng không từ nan đợi ngày báo đáp ân nhân...!

Đây là Trần Hạo nội tâm thành thật nói, cũng là lần đầu tiên hấn cúi người trước một ai đó. Huy nhìn tên này đang cúi người, khoé miệng hấn khề cười nhẹ lắc đầu chỉ tay thẳng vào người Trần Hạo nói

- Ta hiện tại muốn ngươi báo đáp ngay, Ngươi... Trở thành đệ tử của ta! Thấy sao? Đây là yêu cầu của ta đó!

...? Trần Hạo nghe hấn nói khuôn mặt liền khề biến ảo. Hấn trước nay chưa từng nhập sư, mà người trước mặt này tuvi cũng không cao hơn hấn bao nhiêu và nhìn còn rất trẻ mà muốn hấn làm đồ đệ... Thôi cũng được, dầu sao người ta cũng là ân nhân của mình coi như là đi đến để trả ơn đi.

Trần Hạo khề cúi người xuống hướng Huy cũng kính nói

- đệ tử Trần Hạo ra mắt sư phụ...!

Thấy Trần Hạo như thế dứt khoát đồng ý khiến Huy cũng rất cao hứng, khẽ đưa tay lên cảm mình vuốt mặt dù không có râu, nhìn Trần Hạo nói

- Tốt, tốt! Từ nay ngươi sẽ là đệ tử của vi sư, vi sư cũng sẽ không bạc đãi ngươi đâu! Haha~

Lần đầu làm sư phụ khiến Huy có cảm giác khá là thoải mái liền cười lớn.

Lúc này âm thanh liên vang lên đánh ngang tiếng cười của Huy

" Keng! Mở chức năng sư đồ! "

[Chức năng sư đồ

- Đệ tử hiện tại: 01

- Trần Hạo: 56 điểm hảo cảm]

" Keng! Vì lần đầu thu đệ tử nhận được miễn phí " sách truyền thụ kỹ năng (dùng để truyền thụ kỹ năng cho bất kì người nào. số lần sử dụng: vô hạn) "

Một cuốn sách xuất hiện trên tay Huy. Khá tò mò hắn khẽ mở ra lật nhìn trang hướng dẫn sử dụng [đặt quyền sách lên đầu đối phương rồi chọn môn kỹ năng năng của bản thân muốn truyền thụ].

Nhìn qua một hồi Huy liền biết cách sử dụng, khẽ gạt quyền sách lại hắn nhìn Trần Hạo đang gục người nơi đó nói

- Được rồi, mau đứng lên đi!

"..." Nghe Huy nói Trần Hạo vẫn nằm gục ở nơi đó không cựa quậy....

Huy nhìn hắn không có trả lời mình liền hơi có chút sinh khí, nhưng đột nhiên hắn cảm thấy có chút gì không đúng liền nhanh chân đi đến bên cạnh Trần Hạo lật người hắn lên thì thấy hắn khuôn mặt trắng xám còn lưu lại chút hơi ấm, mà khí tức đã triệt để biến mất...

"..." Huy nhìn tên đệ tử trước mặt mình, liền im lặng một lúc sau đó chửi ầm lên

- Mẹ mẹ nó!!! Tên đệ tử của ta cứ thế chết yếu hay sao?? Con mẹ nhà nó chứ! số mệnh thiên tử ở đâu ra mà ngộ luôn rồi thế này???

Huy lúc này hoang mang! triệt để hoang mang!. Đệ tử hắn vậy mà chết...?

Nghe được tiếng kêu giận dữ của Huy chim chóc xung quanh liền bay loạn cả một đoàn. Mà từ một bên bụi cỏ bước dần ra một nhóm thiếu nữ đi về phía Huy không hiểu vì sao hắn lại tức giận như vậy. Khẽ nhìn sang thì thể của một tên thiếu niên nằm cạnh hắn, Từ Yến đi lại hỏi

- Sư đệ! Chuyện gì xảy ra mà ngươi tức vậy? Mà tên này là ai?

Huy mắt có hơi đỏ, xúc động nhìn Yến Từ rồi lại quay mặt đi chỗ khác trả lời

- Hắn là đồ đệ ta...

Yến Từ nghe hắn nói liền một mặt mừng bức, ngay cả ở đằng sau Tiên Tiên và Vi Liễu cũng kinh ngạc, các nàng từ khi quen biết hắn cũng không nghe nói hắn có đồ đệ a? Mà đây còn là một xác chết nữa chứ?

Yến Từ hiểu cảm giác của Huy hiện tại vì nàng cũng đã từng trải qua mất người thân rồi, nàng nhanh chóng đi đến đưa tay ngọc vuốt nhẹ lưng Huy an ủi nói

- Đừng buồn nữa, ai rồi cũng phải chết mà thôi, mà coi như số của tiểu tử này không may đi! Hãy cố gắng giữ kỉ niệm tốt bên nhau để đỡ buồn hơn nhé Chấn Huy!

Nghe Yến Từ nói Huy liền quay đầu lại nháy đôi mắt đen khó hiểu nhìn nàng nói

- kỉ niệm nào? Ta vừa mới gặp hắn và thu hắn làm đồ đệ a!

"..." Nghe được Huy trả lời, Yến Từ suýt chút nữa thì sặc nước bọt vào cổ. vậy ra này giờ nàng nói đều là vô nghĩa sao...? Thật là ngại ngùng quá đi...

Huy nhìn xác của tên đệ tử mới nhập môn này, hắn vẫn chưa từ bỏ hi vọng. Không phải hệ thống nói hắn là số mệnh thiên tử sao? Làm sao dễ dàng chết thế được?

" Bốp " Huy đưa bàn tay ra đánh thẳng vào mặt Trần Hạo, vừa đánh vừa tức giận hét lớn

- Dậy ngay cho ta!!! Tiểu tử, Ai cho ngươi dám dọa Vi sư hử? Mau dậy ngay!?

" Bốp, Bốp "

Một bên Yến Tử và chúng nữ đệ tử nhìn thấy một màn bạo lực thi thể này mà không dám nhìn thẳng, các nàng đưa bàn tay chấp lại trước ngực cầu nguyện thay cho tên đệ tử xui xẻo này gặp phải tên sư phụ dã man...

Bị đánh một hồi, hai má của Trần Hạo liền đỏ ửng lên. Ánh mắt của cũng hấn khẽ động đập hơi mở ra hoang mang nhìn hình ảnh trước mặt mình âm thầm nói nhỏ

- Đây là nơi nào... Ta vẫn còn sống sao? Thiên đạo chết tiệt dám hại bổn đế... Thù này ta nhất định sẽ trả!

" Bốp " đang thầm nhủ trả thù thiên đạo thì hấn liền bị một cái bàn tay lớn hướng mặt hấn quát đến trọn ngược mặt lớn kêu lên...

Huy nhìn thấy tên đệ tử này đã tỉnh lại liền thầm hô may mắn, hấn biết Thiên Mệnh Chi Tử người đầu có dễ chết thể được!

Mà bị tát cho lật mặt một bên, Trần Hạo khuôn mặt giận dữ nhìn Huy chỉ tay hét lớn

- Tiểu tử khốn nạn! Vậy mà dám tát Lão Phu! Đến! Ta liều với ngươi!!!!

Nói xong hấn liền hướng Huy giờ ra nắm đấm đấm tới...

" Bốp, bốp, bốp " âm thanh đây còi lòng vang lên...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Chiến bầy sói, huy là người trời?

- Tiểu đội " Ngạo Thiên " đi trong rừng thành một đoàn, mà ở phía cuối đoàn đang có một tên thiếu niên tay chân bị trói, Hấn khuôn mặt bầm dập chửi bới liên tục

- Khốn nạn! Bọn nhãi ranh kia mau thả lão phu ra!!!

- các ngươi có biết ta là ai không mà dám trói ta lại hả!!!!?

- Tiểu bối vô chi nhanh thả ta ra ngay!!!!

Trần Hạo vô cùng tức giận, nếu như là hấn trước đây thì chỉ cần liếc mắt một cái cũng đủ mặt sát lũ nhãi con này!

"..." Huy và chúng nữ đệ tử vẫn đi bình thường không thêm ngoái đầu lại nhìn, bọn hấn cũng nghe tên này chửi nhiều cũng miễn dịch rồi.

Đang đi đột nhiên Huy liền dừng lại, lúc này hấn vừa nảy ra một ý nghĩ vô cùng thú vị!. Khẽ quay đầu lại đi đến trước mặt Trần Hạo, Huy mỉm cười nhìn hấn nói

- Tốt! Tiểu tử ngươi đã không muốn ở lại vậy vì sư cũng chỉ có thể để ngươi đi mà thôi, có muốn cưỡng cầu cũng không có tác dụng gì aizz...

Huy đưa tay cởi trói cho Trần Hạo rồi quay mặt đi hướng khác như là không nhớ để hấn rời đi.

Được cởi trói Trần Hạo liền trừng mắt nhìn Huy thốt lên

- Tiểu tử ngươi biết điều thế là tốt, Lão phu cũng sẽ không làm khó dễ các ngươi! Giờ ta đi, tạm biệt!

Nói dứt lời Trần Hạo liền quay người về phía sau rồi đi vô cùng tiêu sái nếu như không có mấy vết sưng lớn trên mặt...

Yến Tử nhìn tên kia rồi đi, ánh mắt nàng khó hiểu nhìn Huy nói

- Chán Huy, chẳng lẽ cứ thả hấn đi sao? Ta thấy dù sao hấn cũng đã nhận ngươi làm thầy thì không nên dễ dàng buông tha như thế a?

Nghe nàng nói Huy chỉ khẽ mỉm cười đưa tay lên làm kết ấn kì lạ, miệng hô

- Phân Thân Chi Thuật!

" Bùm " một phân thân giống y hệt Huy xuất hiện trước mặt mọi người, hai người bọn hấn chỉ khẽ nháy mắt với nhau cái phân thân kia liền ngay lập tức

phóng hướng Trần Hạo vừa rời đi.

Huy cười nhạt đưa tay ra hướng Yến Từ bắt lấy tay nàng kéo vào ngực mình. vì bất ngờ bị Huy kéo Yến Từ liền ngã vào người Huy, bộ ngực mềm mại của nàng ép vào ngực hần khiến Yến Từ hai má đều đỏ ửng lên nhưng không có chống cự lại

Đám nữ đệ tử nhìn thấy hai người ôm ấp trước mặt mình cũng có chút ước ao được thay thế, dẫu sao một công tử khôi ngô tuấn tú, thực lực mạnh mẽ và nhất là tính cách dễ gần khiến nữ nhân ai gặp được hần cũng sẽ mê.

Huy khẽ đưa tay xuống bên dưới bóp lấy bờ mông căng tròn của Yến Từ khiến nàng run người lên trừng mắt nhìn hần nhưng vẫn không có phản ứng chống cự gì cả mà chỉ nhìn Huy ánh mắt ủy khuất nói

- người ta còn chưa chuẩn bị gì mà ngươi cứ như thế.. đồ sắc lang...!

Hiện tại đã là trời sáng, Huy và đám nữ đệ tử hộ tống tên đệ tử tên Trần Hạo kia đi cùng xuyên ban đêm, trong lúc đó cũng đã có một chút sự tình giữa Huy và chúng nữ xảy ra khiến các nàng thái độ đối với Huy chỉ có thể nói là "thân thiết một mặt". Các nàng nhìn thấy đại sư tỷ bị hần giờ trò không nhưng không tức giận mà còn ao ước bản thân được thay thế đại sư tỷ của mình.

Huy đưa tay bóp, xoa nắn lấy bộ ngực mềm mại của Yến tử khiến nàng rên nhẹ, mở miệng rên phát ra từng tiếng nghe mà ngại ngùng, nàng ánh mắt trừng lớn ai oán nhìn Huy nhưng vẫn để yên mặc hần trêu đùa bộ ngực của mình.

Chúng nữ bên cạnh nhìn thấy cảnh này, ai hai má cũng đều hồng nhuận một mảnh không dám nhìn nữa chủ động quay đi chỗ khác.

Nhu Nhi và Cố Hân thì đưa tay tự sờ lấy bộ ngực còn nhỏ mình mà khẽ thở dài. Lúc này chỉ có hai đứa Vi Liễu và Tiên Tiên mặt dày nhìn Huy và Đại sư tỷ của mình đang làm chuyện ngại ngùng mà tỏ ra vô cùng hứng thú, Tiên Tiên rất ngại không muốn xem nhưng bị Vi Liễu kéo ở không còn cách đành phải nhìn hai người kia "ân ái" một màn...

Tiến rên rỉ, thở gấp vang vọng khắp cả khu xung quanh...

...

- Hừ! Không nghĩ rằng vừa mới trọng sinh trở lại mà gặp phải lũ nhãi con đáng ghét kia thật sự sinh khí!

- nếu không phải cái thân thể này tuvi bị phế thì làm sao bọn để phải chịu uất ức thế chứ! Đáng ghét!!

- mà... hiện tại ta nên đi đâu...?

- nơi này là "Tứ Rậm Sâm Lâm"? Nhớ đến bốn đề vạn năm trước hình như vẫn chưa có xuất hiện nơi này?

Roi vào trầm tư soạn lại trí nhớ một hồi hần liền nhớ ra nơi này là nơi nào, cũng khẽ hơi rùng mình. Theo trí nhớ của cổ thân thể này thì ở nơi đây có rất nhiều yêu thú cười đại, nếu như một kẻ không có tuvi như hần hiện tại gặp phải xác định ngóm củ tỏi tại chỗ...!

Trần Hạo nhìn xung quanh bốn phía tràn ngập đề phòng, không dám bắt cấn. Dù sao bản thân hần cũng là một vị đế vương, năng lực phán đoán và suy nghĩ vẫn phải có.

"HÚ!!! "Đang hết sức nâng cao cảnh giác đề phòng mọi nguy hiểm xảy ra thì hần liền nghe thấy tiếng sói kêu khuân mặt lập tức đại biến ngưng trọng.

Theo kiến thức lâu nay của hần, sói là loại động vật chuyên đi săn theo đàn số lượng rất đông. Người ta nói nếu đụng phải một con sói phải ngay lập tức rời đi, ai biết đâu cạnh con sói đó đang có chục con, thậm chí trăm con sói đang núp ở gần đó đâu?

Mặc dù loài sói đa số đều lực lượng không mạnh nhưng có thể thay thế bằng việc số lượng, một con không thể làm gì ngươi nhưng một trăm con thì sao? Ngươi nghĩ đủ sức chống lại?.

Nhất là Trần Hạo hiện tại đã tuvi phế sạch không còn, khiến hần rất căng thẳng. lúc này hần đột nhiên nhớ đến tên tiểu tử tự xưng là sư phụ của hần không ý nghĩ đứng lên biết có lên quay lại cầu trợ hay không...

Khẽ lắc đầu, Trần Hạo thầm nghĩ bản thân hần là đại đế chi vương, lời nói ra làm sao sẽ rút lại được? Hần quyết định liều một phen cũng không thể để mất mặt mũi!

"Cạch" từ bụi cỏ phía trước mặt Trần Hạo từng thân ảnh bước từ bụi cỏ ra, thân màu xám, nhỏ con và có ánh mắt sắc bén! Đây chính là nhận biết đặc trưng của loài sói

Từ trong bụi cỏ, lũ sói xám bước ra ngày nhiều hơn. răng nanh chìa ra, nước dãi nhỏ xuống đất, trên mặt bọn nó đều đang tỏ ra vô cùng tức giận vì vừa bị một tên nhân loại trêu chọc khiến bọn nó nổi điên đuổi đến tận đây nhưng không còn thấy tên kia đâu rồi?

Sói vốn là loài vô cùng thông minh, vì thế bọn nó dẫn theo cả đàn đuổi theo.

"Ừc..." Trần Hạo nhìn đến xuất hiện trước mặt mình hơn trăm thân ảnh không khỏi nuốt một ngụm nước bọt. Hần nếu là trước đây thì cho dù tổ tiên thánh thú của bọn sói này đến hần cũng không ngần! Nhưng hiện tại... Thà cái rầm!

Trong đầu Trần Hạo lúc này liền nghĩ ra đủ cách để có thể chốn thoát, nhưng căn bản không có cái nào hữu hiệu a!

Đàn sói đang xếp thành đàn đột nhiên rẽ lối ra làm hai bên, từ lối đi xuất hiện một con sói lông trắng, cơ thể to gấp đôi những con khác. Nó ánh mắt sắc bén nhìn chăm chăm Trần Hạo như đang suy nghĩ cái gì đó...

Trần Hạo lúc này đã hoảng rồi, hắn không nghĩ đến lang vương lại xuất hiện lúc này! Ngay lập tức hắn liền quay ngược người hướng mà hắn vừa rời khỏi đám người Huy chạy đi thâm hồ

- Bần Đế vừa mới tái sinh lại còn chưa muốn chết thêm lần nữa. Mặc kệ cái gì danh dự mặt mũi ném qua một bên đi! Mạng sống mới là quan trọng nhất!!!

Sống qua trăm vạn năm Trần Hạo hắn mới biết được sinh mệnh đáng quý như thế nào, càng sống lâu tâm trí sẽ càng không muốn chết. Nhất là một kẻ đại đế đứng đầu chúng sinh như hắn thì càng không cần phải nói!

"Ngao... ô~" nhìn thấy con mồi của mình bỏ chạy, lang vương liền hú lên một tiếng để những con sói xám kia ngay lập tức đuổi theo Trần Hạo. Sói vốn chạy nhanh sẽ chẳng mấy chốc là đuổi kịp mà thôi!

Trên cành cây lúc này đang có một thân ảnh thiếu niên tóc dài đen mượt, khuôn mặt tuấn tú nhìn xuống dưới đám sói kia đang đuổi một thiếu niên không khỏi cười nhạo nói nhỏ

- cho chừa cái tội hung hăng đi, để xem ta có trừng trị nổi tiểu tử nguoi không!

"Vù" thân ảnh nhún người một cái liền biến mất tại chỗ

...

Ở chỗ cũ Huy ôm lấy Yến Tử vào trong ngực mình cùng chúng nữ đệ tử đang ngồi kể chuyện ma cho nhau nghe, mà người dẫn dắt kẻ tất nhiên là Huy rồi. Hắn vừa kể âm thanh ghê rợn miêu tả

- nam thanh niên đi vào căn phòng nhìn trong tấm gương thấy một thân ảnh người phụ nữ đang ở sau lưng mình, thanh niên sợ hãi liền hét lên!

"aaaaa!!! Cứu mạng!"

Chúng nữ đang nghe Huy kể liền nghe thấy tiếng hét to cùng giạt bắn cả người, ánh mắt sợ hãi mới hoàn hồn nhìn về phía chủ Nhân âm thanh kia kêu

Trần Hạo chạy mãi rốt cuộc nhìn thấy Huy đám người liền mừng rỡ như điên lao đến, vừa chạy không quên hô to.

- Cứu mạng!!! Lão phu sẽ làm đệ tử của tiểu nguoi! mau cứu ta a!!!

"..." Huy nhìn tên đệ tử đang chạy về phía biết là kẻ hoạch đã thành công liền ngồi dậy đứng thẳng, áo trắng bay trong gió lạnh nhạt nhìn Trần Hạo nói

- Nguoi còn biết đường tìm về đây sao? Vì sư cứ ngỡ rằng nguoi đi luôn rồi chứ?

...Trần Hạo chạy lại nghe hắn nói im lặng không nói gì. Nếu không phải đám sói kia muốn ăn tươi nuốt sống hắn đuổi theo cả đàn thì đừng có nghĩ hắn thêm quay trở lại đây.

"Grừ....." Từ bụi cỏ Phía sau Trần Hạo dần xuất hiện từng con sói xám nhảy ra, từ một con dần dần xuất hiện trên trăm con sói xám. Chúng nó dừng lại đối diện đám người Huy, ánh mắt đỏ ngầu, miệng nhe răng nanh ướt rượt nhìn không khác nào một đám chó dại.

"Húuuu" tiếng hú vang lên, từ trong đám sói đi ra một con thân hình to hơn những con khác nhiều, bộ lông hoàn toàn màu trắng. Nó ánh mắt kiêu kỳ nhìn về phía Huy, nó cảm nhận được tên nhân loại này mang lại cảm giác đối với nó sinh ra nguy hiểm.

- Kết đàn lang vương?

Huy nhìn con sói vương này khẽ gật đầu mỉm cười, hắn vẫn là cảm nhận được con sói màu trắng này là mạnh nhất trong đàn, Tuvi đã đạt đến kết đàn hưng thú. Chắc chắn con này là lang vương!

Khẽ giơ tay ngang người vẫy nhẹ ra hiệu cho đám chúng nữ lùi lại, Huy nhìn sang Yến Tử và Tiên, Tiên, Vi Liễu 3 người căn dặn

- ba người sử dụng súng yểm hộ phía sau ta! Tiểu tử nguoi đứng đấy, không hiểu vì sao nguoi cứ muốn gây ra phiền phức cho vì sư là sao hả?

Huy nhìn Trần Hạo hơi lờ mờ khiến Trần Hạo cúi mặt có chút xấu hổ. Mặc dù lờ mờ nhưng trong lòng Huy lúc này cười to "chơi đùa với ta tiểu tử nguoi chưa đủ tuổi!..."

Tay cầm thanh kiếm lấy ra từ hệ thống, tay khẽ rút thanh kiếm nhìn về đám sói mỉm cười lao đến

- Để ta sử dụng các nguoi làm vật luyện tập nào!

- Đa trùng ảnh phân thân chi thuật!

"Bùm, bùm" mười thân ảnh nhìn giống y hệt Huy xuất hiện cùng lao đến phía đám sói kia kêu lên

- Thiên Hoả Kiếm Quyết! Thứ thứ nhất "Hoả khí"!

"Vù" mỗi phân thân đều tương ứng cầm thanh kiếm chém ra một lưỡi đao về phía đám sói. Hơn mười nhát kiếm khí hoá ra một vệt lửa cháy thành hình lưỡi liềm phóng vào đám sói đang tụ tập với nhau.

Lang vương nhìn thấy những lưỡi kiếm lửa này cảm giác nguy cơ tứ phía, hai chân nhanh chóng bỏ chạy. Nhưng vì nó đứng ở phía trên đầu đã không kịp chạy liền bị một kiếm lửa chém làm đôi, cơ thể máu me cháy khét kèm theo mấy chục con sói xám khác cùng một chỗ bỏ mình.

"Ngaooooo!!!" Lang vương chết, bảy sói đều loạn thành một bầy. Huy nhìn thấy cơ hội đến khoé miệng cười nhạt, liền cùng mười phân thân khác mỗi người chém thêm hơn mười nhát hoả kiếm cộng thành hơn trăm nhát chém xuống đám sói đang loạn thành một bầy bên dưới

"Phập phập..." hoả Kiếm khí đi xuống, cứ mỗi kiếm đều giết chết vài con lang sói cho đến khi đa số bọn nó đều ngã xuống tuyệt mệnh chết gần hết, chỉ còn vài con may mắn trốn thoát bỏ chạy vào rừng kiếm khí mới dừng lại.

- Thu!

"Bùm" Huy kêu lên, mười phân thân kia đều nhanh chóng hoá làn khói biến mất. Để lại hán một mình đứng tại chỗ, áo trắng bay phấp phới không nhiễm một giọt máu nào nhìn vô cùng tuấn đạt.

Chúng nữ tay cầm khẩu súng còn chưa kịp làm gì thì đám sói kia đã chết hết rồi? Các nàng đều nhìn về phía thân ảnh áo trắng một khuôn mặt vô cùng sùng bái.

Chỉ có Trần Hạo một mặt vô cùng ngạc nhiên nhìn Huy. Hắn không phải là kinh ngạc vì kiếm khí vừa dùng mà là kinh ngạc tên kia vậy mà hoá thành mười cái người khác, chẳng lẽ là huyền ảnh? Không đúng, huyền ảnh thì không thể sử dụng tuyệt kỹ chém giết được như thế! Nghĩ đến điều gì đó Trần Hạo liền thốt lên

- Lão phu sống trăm vạn năm cũng chưa nhìn thấy loại công pháp nào như thế, có thể phân ra bản thể... Chẳng lẽ là Tiên Pháp? Đúng! Chắc chắn là tiên pháp ta mới chưa nhìn thấy bao giờ. Thật không ngờ một tên tiểu tử vậy mà nắm giữ tiên giới công pháp, thật không đơn giản...!

Trần Hạo chắc chắn cho rằng Huy là sử dụng tiên giới công pháp! Lúc này hán đều nhanh suy nghĩ tên này thân phận gì, cuối cùng cũng đưa ra kết luận "người trời! "...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 43: Tuvi trở lại, chạm mặt ma tộc!

Trần Hạo một mặt băn khoăn suy nghĩ, cuối cùng vẫn lựa chọn đi đến trước mặt Huy hỏi

- Tiểu tử! Ngươi vừa rồi dùng Vũ Khí không phải là của thế giới này đúng không?

Trần Hạo muốn biết được bộ công pháp này có thật sự là của thiên giới hay không, nhưng ở đây nhiều người, hán nói thay đổi chút thành thế giới khác. Nếu là người từ thượng giới chắc chắn sẽ hiểu hán nói gì.

Huy nhìn Trần Hạo có chút không rõ ràng lắm ý tứ của Trần Hạo, chỉ khẽ trừng mắt lờm hán quát lớn

- Nhà ngươi kêu ai là tiểu tử!?

...Trần Hạo nhìn Huy sinh khí, trong lòng hán cũng tức giận muốn đập thẳng nhãi này một trận. Hán tuổi so ra với tiểu tử này có thể nói Huy phải gọi hán tổ tiên cũng không đủ!. Như vậy sinh khí cái gì? Trẻ ranh đòi làm người lớn?

Trần Hạo nắm tay hơi nắm xiết lại, hiện tại hán là dựa vào tên tiểu tử này nên đành phải nhượng nhục tạm thời. Đợi đến khi hán thực lực trở lại sẽ là lúc hán quay trở lại tìm Tiểu tử này tính sổ! Hán tự tin không ra vài năm nhất định có thể siêu việt tên tiểu tử này!

Trần Hạo hơi cúi nhẹ người không cam tâm lên tiếng nói

- Sư phụ... Còn mời chỉ giáo cho ta...!

"Ừm! "Nhìn Tên này có chút chịu khuất phục, Huy mỉm cười gật đầu hài lòng. Hắn lúc trước có xem qua thông tin của tên đồ đệ này rồi, khi nhìn qua khiến hắn có chút kinh ngạc ngoài ý muốn

[Tên: Trần Hạo < đã chết > (bị đoạt xác)

Tuổi: 15

Tuvi: kết đan tầng bốn (bị phế)

Thông tin: Đại hoàng tử của " Thanh Liên Quốc "]

Bị đoạt xác? Chắc hẳn là do một tên lão quái vật nào đó sống ngàn năm hồi sinh trùng tu đây mà! Nhưng là như vậy thì sao? Dù cho có là đại đế hẳn cũng sẽ uốn cho thành đại tiểu!

Huy nhìn tên Trần Hạo này một mắt không cam lòng một dạng, hắn cũng lười để ý. Khẽ phát nhẹ tay ra sau lưng, bày tư thế cao nhân lên tiếng trả lời

- tiểu tử ngươi nói đúng rồi đấy, thứ này vốn không thuộc về thế giới này!

Huy không muốn nói rõ ra là đến từ thế giới Hokage, mà chỉ nói ngụ ý thôi, hắn cũng lười đi giải thích mọi chuyện tên tiểu tử này nghe, hắn cũng không có rảnh!

Mặc dù không được Huy nói rõ ràng, nhưng chỉ bằng vào hắn nói " từ thế giới khác " khiến Trần Hạo hắn một mặt nhận định môn công pháp kia là từ Thượng Giới đến! Không phải thế giới này thì chỉ có thể từ Thượng Giới đến còn gì nữa?

Trần Hạo còn một nghi hoặc nữa nhìn Huy, chấp tay cung kính nói

- Sư phụ! Phải chăng sư phụ ngươi cũng không phải người thế giới này?

Trần Hạo nhìn Huy ánh mắt mong chờ đợi hắn trả lời. Mà đúng như những gì hắn dự liệu, Huy lên tiếng khiến Trần Hạo chắc chắn một điều rằng người sư phụ này của hắn là đến từ " Thiên Giới! "

- Đúng, ta không phải người thế giới này!

Huy không biết Trần Hạo nghĩ gì, nếu như mà biết chắc hẳn sẽ cười âm lên " Ta mà là người thiên giới thì rảnh chi mà xuống đây? Chán đến nỗi không có gì làm chắc? "

Trần Hạo hai mắt toả sáng, hắn trước kia mục đích là gì? Đó là phi thăng lên thiên giới để đạt đến cảnh giới cao hơn! Mà tên sư phụ trẻ tuổi trước mắt hắn nếu thật là đến từ thiên giới thì hắn phải nhanh chân đến ôm bắp đùi tên sư phụ này còn kịp.

Chúng nữ xung quanh nghe hai người này nói cũng không hiểu bọn hắn đang nói gì cả, nhưng các nàng cảm thấy bọn hắn nói rất là lợi hại!

Đang nói chuyện phiếm với Trần Hạo đột nhiên âm thanh hệ thống vang lên

" Keng! đánh giết lang vương, lang viêm đạt được kinh nghiệm. Điểm kinh nghiệm được chia 50% cho đồ đệ "

" Keng! Đồ đệ của chủ nhân đạt đến cảnh giới trúc cơ tầng năm "

" Vũ " đang tìm mọi cách nịnh nọt Huy, trong người Trần Hạo đan điền bỗng nhiên lấy tốc độ nhanh chóng mà khôi phục lại thành một vòng xoáy hình tròn trong cơ thể. Mà theo tốc độ vòng xoáy thành thành cũng nhanh hấp thu linh khí xung quanh trở lại đan điền, tuvi cứ thế đề bạt mãnh mẽ tăng lên

Luyện khí tầng một - Luyện Khí tầng năm - luyện khí tầng mười - Trúc cơ tầng năm...

Mãi cho đến luyện khí tầng năm, luôn xoáy trong đan điền mới dần yên tĩnh lại.

Trần Hạo một mặt mộng bức không hiểu chuyện gì xảy ra? Chuyện này là sao? Cả đời hắn là đế vương cũng chưa từng thấy qua loại chuyện này! Tuvi tăng vọt nếu dùng đan dược hẳn còn biết... Nhưng cái này?

Huy cũng một há mồm một mặt kinh ngạc, hắn cũng không ngờ rằng hệ thống còn có trò này? Nếu như vậy thì hẳn sau này mỗi lần đánh giết quái sẽ phải chia cho tên tiểu tử này 50% kinh nghiệm... Mẹ nó! Cái này sao mà có cảm giác giống như nuôi thú cưng một dạng chỉ việc làm thức ăn rồi đút cho nó ăn...!

Hồi nhìn sang Trần Hạo bên cạnh đang một mặt trấn kinh, Huy lúc này liền nghĩ ra ý tượng mới. Hẳn là không muốn tên đệ tử này của mình vì ảo tưởng bản thân là thiên tài mà lại tiếp tục có ý định rời đi, như vậy rất phiền phức.

Huy đi đến trước mặt Trần Hạo bắm lấy bả vai hắn ánh mắt nghiêm túc nói, mà Trần Hạo cũng một mặt hoang mang nhìn Huy

- Vì sư giúp ngươi dùng một loại bí pháp thất truyền lên người ngươi để tiểu tử ngươi khôi phục lại tuvi và thiên phú. vì vậy tiểu tử ngươi phải cố gắng mà tu luyện, đừng có phụ lòng vì sư hao tâm đem bí tịch cấm giúp ngươi có thể tu luyện lại!

Trần Hạo tròn tròn hai mắt mộng bức nhìn Huy, khó tin lên tiếng hỏi

- Là sư phụ người giúp ta?

Huy hơi quay người nhìn lên trời, làm tư thế " thế nhân không ai có thể làm ta lay động " ánh mắt thâm thúy nhìn lên trời nói

- thế người nghĩ là ai?

Trần Hạo nghe Huy nói, rồi lại nhìn hình ảnh hắc đang phiêu dang nhìn trời, áo trắng bay trong gió như thế ngoại cao nhân.

Có thể để một tên bị phế mất đan điền trong nháy mắt bình phục lại, không phải thủ đoạn của tiên nhân thì là gì nữa?

Trần Hạo hai mắt sáng ngời nhìn Huy, hắc dám chắc người này là đến từ Thiên Giới!. Nếu có thể trở thành đệ tử của hắc biết đâu bản thân chính mình chẳng mấy chốc sẽ lại trở lại đỉnh phong ngày xưa, và còn có thể tiến xa hơn! Đến lúc đó thiên đạo gì đó, hắc nhất định sẽ đến tính sổ một lượt!!!

" Xoạt xoạt " đang lúc sư đồ bọn hắc đang ảo tưởng với nhau, xung quang từ bụi cỏ bỗng nhiên nhảy ra từng thân ảnh màu đỏ quái nhân, tay nắm trường đao nhìn chăm chăm về phía nhóm người Huy bao vây lại.

Huy và Trần Hạo thấy vậy cũng nhanh chóng đề phòng lại, ánh mắt lạnh lùng quan sát những kẻ này. nhìn Bọn hắc ít nhất có hơn 30 tên!

Ở trong nhóm lúc này, Nhu Nhi và Cổ Hắc sắc mặt liền ngưng trọng lại, hai nàng đi đến bên cạnh Huy ánh mắt đề phòng những kẻ kia nói nhỏ

- Bọn hắc là Ma Tộc người, tên đứng đầu kia là kẻ trước đây từng bắt chúng muội...!

Tên đứng đầu to con nhất trong đám Ma Tộc kia liền đi lên phía trước, đuôi thần lân của hắc vẫy liên tục tỏ vẻ thích thú nhe răng cười gằn nhìn đám người Huy nói

- Dám giết người của Ma Tộc bọn ta đã thế còn dám tiến về đây, lá gan của các người xác định rất lớn! Nhưng hôm nay toàn bộ các người chuẩn bị chết tại đây đi!!

" Âm " xung quanh cơ thể của tên Ma Tộc bốc lên từng tầng khí thể màu đỏ ép về phía đám người huy, mà bản thân hắc cũng nhanh chóng từng bước đi đến tạo cho đám người vô cùng áp lực

Huy khuôn mặt khê nhăn lại, cảm giác này hắc đã từng trải nghiệm qua, tuy rằng yếu hơn lần trước nhưng hắc biết tên này rất mạnh.

Trần Hạo Lạnh lùng nhìn tên Ma Tộc trước, khê lên nhẹ lên

- Nguyên Anh kỳ tiểu ma tộc!

"...." Huy

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44: Nữ nhân của ta chỉ là của ta!

Huy Đứng lặng lẽ nhìn tên ma tộc này khua tay múa máy đủ kiểu, hơi ngửa mắt đành lên tiếng ngăn hắc lại

- được rồi, nói chung là người muốn giết bọn ta hay gì?

Trần Hạo một mặt thận trọng nhìn tên ma tộc trước mắt, với tuvi hiện tại hắc cảm thấy tên này vô cùng mạnh, có khả năng uy hiếp đến sinh mệnh của hắc. Yên Từ đám người cũng rút kiếm ra, bản thân cảm nhận được khí thể tên kia đẩy đến khiến cơ thể khó thở. Chúng nữ nhìn tên Ma Tộc trước mắt này tràn đầy đề phòng..

Tên Ma Tộc chỉ huy nhìn thấy đám nhân tộc này đang đề phòng mình mà không khỏi cười to một tiếng cuồng ngạo, hắc chỉ tay vào Huy và Trần Hạo nói

- Hai bọn người giao những mỹ nữ nhân tộc kia ra cho bọn ta, ta có thể suy xét tính đến không giết hai người các người! Thấy sao hả? Đây là cơ hội sống sót của các người đấy! Haha

Ngoài miệng nói cười nhưng Hắc trong lòng xác định sẽ giết hai tên này rồi, chỉ là hắc muốn để những kẻ này trước khi chết bán đứng những nữ nhân kia để bọn hắc biết cảm giác bị phản bội sẽ ra sao, sau đó hắc sẽ giết chết hai tên kia để tất cả cùng rơi vào sự tuyệt vọng!. Chỉ nghĩ đến thôi cũng đã đủ để hắc cảm thấy hưng phấn rồi.

Trần Hạo nghe tên Ma Tộc kia nói liền khuôn mặt trở lên lạnh lùng, một tên đại đế như hắn bị một kẻ tép diu Ma Tộc đe dọa? Hắn hiện tại liền muốn phanh thây tên này ra làm ngàn mảnh, sau đó đem linh hồn hắn nhốt lại tra tấn mãi mãi không được siêu sinh!...

Trong chốc lát cảm thấy tức giận tuôn trào nhưng Trần Hạo vẫn kìm nén lại được. Hắn biết hiện tại bản thân hắn đi lên cũng không làm gì được tên kia... Suy nghĩ điều gì, Trần Hạo nhìn về phía Huy đang một mặt vô cảm đứng đấy. Trần Hạo rất sợ tên sư phụ này của hắn nhất thời bị tên Ma Tộc kia lừa cho lên đang định lên tiếng nói với hắn thì Huy chợt cất tiếng

- Nữ nhân của ta chỉ là của ta, bất cứ kẻ nào cũng đừng nghĩ đụng vào các nàng! Còn ngươi thì chuẩn bị đi chết được rồi đấy

Một đám nữ đệ tử ở phía sau Huy bỗng chốc không khí trở lên ngại ngùng, hắn nói các nàng là nữ nhân của hắn đồng nghĩa với việc là... Chỉ nghĩ đến điều đó thôi cả đám đều cảm thấy vô cùng " ẹ ngại ". Trần Hạo nhìn những nữ nhân này về mặt khác thường nhưng hắn vẫn mặt lạnh lùng như cũ, đối với một kẻ cầu độc thân suốt 300 vạn năm như hắn căn bản không hiểu thấu đám nữ nhân này nghĩ gì...

Tên Ma Tộc chỉ huy nghe Huy nói liền có chút tức giận cười lạnh chỉ tay về phía Huy gần giọng nói

- Miệng mép rất giỏi, để ta xem ngươi tài nghệ có thể giỏi được như vậy không? Tất cả, xông lên giết hai tên kia và bắt đám nữ nhân lại cho ta!

" Gràoooo!!! " Được lệnh từ chỉ huy, đám ma tộc lập tức hưng phấn xông đến đám người múa máy loạn đao loạn xạ găm thét chém tới!

Huy nhìn đám này tạp nham xông tới khẽ cười nhạt quay sang nhìn Trần Hạo và Từ Yến đám người dẫn dò

- Trần Hạo ngươi hãy bảo hộ bọn họ giúp ta.

- Yến Tử, Tiên Tiên, Vi Liễu! Ba người hãy sử dụng vũ khí ta mới đưa cho bắn hạ lũ kia cho ta. Đây là mệnh lệnh đầu tiên với tư cách đội trưởng ta đưa ra. Rõ chưa!

Nghe Huy phân bổ nhiệm vụ của bản thân, Trần Hạo và Yến Tử đám người gật đầu nói

- Được, cứ giao cho bọn ta!

Nói xong Yến Tử triệu tập những người có " lục côn " đi đến lập thành vòng tròn dùng súng hướng đến mọi phía bảo vệ. Trần Hạo thì khuôn mặt vẫn lạnh lùng, nhìn trước mắt những tên Ma Tộc kim đan cảnh giới này khoe miệng khẽ cười lạnh. Miệng khẽ nói nhỏ

- Các ngươi sẽ là người đầu tiên để Bồn Đế thử nghiệm lại sức mạnh sau vạn năm chưa dùng đến của ta. Công pháp " Vạn Hoá Đốt Thương Khung! "

" Vũ " từ tay của Trần Hạo hoá ra vô số ngọn lửa hoá điểm đủ màu sắc đốt cháy bay xung quanh đầu hắn thành một hình tròn đồ án, nhìn vô cùng kì dị...

...Phía bên Huy lúc này hắn đã đứng trước mặt tên Ma Tộc, cả hai đều nhìn nhau chằm chằm. Tên Ma Tộc chỉ huy, tính khí vốn nóng nảy liền lên tiếng trước.

- Chỉ là một tên nhãi ranh kết đan tầng bảy mà dám đối chiến với ta, ai cho ngươi lá gan đấy?

Huy lúc này khoanh sử dụng nhẫn ẩn tức, vì vậy mới bị tên Ma Tộc ngay lập tức nhận ra tuvi của hắn. Huy nghe tên đó nói chỉ khẽ lắc đầu, cầm một thanh kiếm từ trong kho hệ thống lấy chỉ về phía tên Ma Tộc kia nói

- Ta chỉ cần như vậy cũng đủ đánh lại ngươi!

Lời nói của Huy rơi vào trong tai tên Ma Tộc lại trở thành kinh thường, một lời triệt để chọc tức hắn!. Ma Tộc chỉ huy khuôn mặt tức giận rống to, xung quanh cơ thể hắn cũng xuất hiện lên từng tầng mà khí màu đỏ, nhìn vô cùng ngầu lòi.

- Nhân loại, ngươi đã triệt để chọc tức ta rồi. Dù cho hôm nay có Thần đến trợ giúp ngươi cũng phải chết!! Tuyệt Kỹ bí pháp " Hoá Kinh! "

" Roẹt " hai bên quanh tên Ma Tộc bỗng nhiên xuất hiện thêm hai thân ảnh, nhìn vô cùng mờ ảo hư nhược, nhưng nhìn vô cùng giống y như đúc tên Ma Tộc kia!

Tên Ma Tộc lên tiếng giải thích

- Đây là một loại võ kĩ ảo ảnh hoá của ta, mặc dù bọn nó chỉ là ảo ảnh chiếm 1/10 sức mạnh của ta, nhưng cũng đủ để giết chết dun đế ngươi. Khả khả!

" Vũ " hai thân ảnh mờ ảo bỗng chốc hướng Huy nhanh chóng bay đến tạo ra một luồng khí xoáy màu đỏ trong tay đánh tới.

- Đa Trùng Ảng Phân Thân Chi Thuật! Ra!!!!

" Bùm, bùm " hai người nhìn giống y hệt liền xuất hiện cạnh hắn. Khies miệng khẽ dâng lên chỉ tay về hai hư ảnh đang lao đến nói

- Diệt hai tên đó!

Nghe được Huy nói, hai tên phản thân khẽ gật đầu liền nhún người nhanh chóng hướng về phía hai tên hư ảnh kia, trong tay cầm lấy kiếm chém tới!

- Thiên Hoà Kiếm Quyết! Thứ thứ nhất Hoà kiếm!

" Rầm " hai thanh kiếm và hai chưởng ấn đụng vào nhau liền phát ra tiếng nổ lớn rung động xung quanh. Mà cũng theo đó hai phản thân của Huy cũng theo đó hoá làn khói biến mất, ngay cả hai cái hư ảnh kia cũng biến mất theo.

Tên Ma Tộc ánh mắt co rụt lại khó tin nhìn về phía Huy. Hai cái ảo ảnh của hắn dù yếu nhưng cũng là bí pháp cấm của Ma Tộc một trong, mà hai ảo ảnh đây cũng đạt được đến kết đan tăng chín lực lượng. Vậy mà đụng phải hai cái ảo ảnh của tên kia thế mà cùng nhau tiêu trừ biến mất?

Không đợi hắn suy nghĩ, Huy phía đối diện đã tự động ra tay trước

- Phản Thân Thuật! * Nói tất*

" Bùm, bùm " lần này Huy trực tiếp sử dụng cực hạn biến ra 10 tên nhìn so với hắn y như đúc phân phân. Tiếp đến hắn và 10 phản thân cùng sử dụng bí pháp của bản thân, dồn công pháp kích tụ kêu lên

- Cuồng Nộ Quyết! Ra!!

" Xẹt xẹt " xung quanh 10 phản thân đều mang một dòng năng lượng màu vàng xung quanh người, ở tia năng lượng bên trong còn hiện ra một số đường điện màu đỏ. Ngay cả hai con mắt cũng hiện lên một màu đỏ như viên ngọc rubi.

Cuồng Nộ Quyết, Tầng thứ bốn được Huy hoàn toàn triển lộ ra. Thực lực từ kết đan bảy tầng bay lên tận kết đan đỉnh phong, chỉ thiếu chút nữa là có thể tiến nhập nguyên anh kỳ.

Lúc này 11 thân ảnh đứng thẳng người, tay cầm một thanh kiếm, xung quanh cơ thể từng vòng điện bay qua lạnh lùng nhìn tên Ma Tộc kia đồng thanh lên tiếng

- Giờ chơi kết thúc, Hiện tại ta sẽ nghiêm túc!

Mười một thân ảnh cùng lúc biến mất tại chỗ thành từng đợt điện quang mang, nhìn như tia sét hướng tên Ma Tộc kia lao đi.

Tên chi Huy chỉ huy thấy vậy con người cũng co rụt lại, hắn cũng là hoàn toàn không bắt được tốc độ của những kẻ kia, mà chỉ nhìn thấy từng đợt ánh sáng lao về phía hắn. Tốc độ này cũng quá nhanh đi!

Hắn nhanh tay sử dụng bí pháp hoá ra hai tên ảo ảnh giống lúc này, ra lệnh bọn hắn hướng đám điện quang mang kia cho ngăn cản lại.

" Siu " hai thân ảnh vừa mới xông lên còn chưa kịp làm gì đã bị cắt mất đầu, hư ảnh dần dần biến mất tại chỗ. Từ nhiều hướng khác nhau, 10 phản thân lao đến xuất ra rất nhiều kiếm khí hướng phía tên Ma Tộc chém xuống

Tên Ma Tộc thấy vậy liền kinh sợ, hắn nhìn đám lưỡi kiếm khí đầy trời bay đến, hai tay hắn nhanh chóng đưa tay lên sử dụng pháp quyết phòng ngự.

" Cong " lưỡi kiếm chém vào cơ thể liền vang lên tiếng kêu âm thanh sắt thép va chạm, cơ thể Tên Ma tộc những chỗ bị kiếm khí chém vào chỉ hiện lên vết xước nhỏ rồi dần biến mất hết.

Hai mắt tên Ma Tộc liền đỏ lên tức giận, tên nhận loại này vậy mà lại dám làm hắn da bị trầy xước, không thể tha thứ!!!

" Gràoooo!!! " Tên Ma tộc hồng lên, xung quanh mười cái phản thân bị tiếng hồng này chấn động liền liên tiếp nổ thành làn khói biến mất. Huy đứng phía hơi xa cũng bị tiếng hồng cho chấn động cơ thể hơi choáng váng, khẽ cắn răng hắn tiếp tục hoá ra mười cái phản thân khác

- Phản Thân Chi Thuật!*

" Bùm " mười cái phản thân liền xuất hiện bên cạnh Huy. Nghe theo chỉ lệnh của hắn cùng nhau xông lên, tay cầm kiếm nhảy đến chỗ tên Ma Tộc chém xuống.

- Hừ!

Tên Ma Tộc nhìn thấy đám phản thân xông tới liền cười lạnh, hai tay đưa lên hướng những phản thân kia Chop xuống. " Vù " thừa cơ tên Ma Tộc đang công kích những phản thân kia Huy nhanh chóng luồn đến phía sau hắn giờ ra một chưởng đánh tới. Tên Ma Tộc cũng nhìn thấy nhưng hắn lười để ý, mà chỉ chú tâm xử lý mười tên phản thân còn lại.

" Roẹt " hai tay như móng vuốt đánh ra khiến mười cái phản thân ngay lập tức trúng phải hoá thành chùm khói biến mất, mà ở phía sau tên Huy cũng đã đưa tay đánh trúng lưng tên Ma Tộc nhưng lại không gây cho hắn bất kì vết thương nào

- Hừ!

" Oánh " từ trên người tên Ma Tộc bắn ra một đợt khí lực mạnh mẽ đánh bay Huy ra ngoài xa, cơ thể mạnh mẽ đập xuống đất. Mặc dù bị đánh rơi xuống đất bị thương nhẹ, khoẻ miệng hơi rỉ ra máu tươi nhưng bờ môi hắn lại đang cười một cái quỷ dị

- A!?

Tên Ma Tộc cảm giác trong cơ thể hắn xuất hiện biến bị, linh khí trong cơ thể nhanh chóng bị xoát hết ra ngoài, cơ thể cũng nhanh chóng mất hết sức lực mà ngã xuống đất nằm bất động ở đó, hai con mắt vẫn chuyển động tròn lớn khó tin hết to

- Tiểu tử nhân tộc ngươi đã làm gì ta!!!?

Nghe tiếng hắn hét lớn, Huy cũng không quan tâm mà hai nhanh chóng kết ấn hô lên

- Đa Trùng ảnh Phân Thân Chi Thuật!

- Cuồng Nộ Quyết Tầng Bốn, Mở!

- Thiên Hoà Kiếm quyết!! Thứ Thứ Nhất " Hoà Kiếm "

Mười phân thân xuất hiện cùng nhau nhanh chóng lao đến phía tên Ma Tộc chém tới những chỗ yếu hại như Mắt, mũi, mồm, miệng, lỗ ass, và Tiểu JJ. Vì bị mất hết linh khí trong cơ thể, cho nên tên Ma Tộc không thể sử dụng công pháp bài hộ cơ thể.

cứ như thể hắn bị những cái phân thân xử lý hành xác đến nỗi tên Ma Tộc đau đớn khoanh chịu nổi hồng to

- aaaaa!!! Khốn kiếp!! Ta không cam tâm!! Ngươi cái nhân tộc bị ời sử dụng thủ đoạn hạ lưu!!!

- Ma Tộc các ngươi nói ra những lời này thật đúng là nực cười!

Tức bên cạnh Huy bỗng nhiên đi ra một thân ảnh thanh niên xuất hiện nói. Xung quanh người hắn nổi lên từng đợt hoa diễm quý dị, hai con mắt cũng chớp chớp ánh nửa bên trong.

Huy khẽ liếc nhìn thiếu niên này nhẹ giọng nói

- Tiểu tử ngươi xử lý xong bên đấy rồi sao?

Thiếu niên một mặt lạnh lùng không cảm tình đáp trả

- ngươi thấy ta có thể không xử lý được lũ tép diu kia sao?

" Bóp " Huy đưa tay đập thẳng vào ót tên thiếu niên trừng mắt, tức giận nhìn hắn nói.

- Gọi ta là sư phụ!

"... " Trần Hạo đang một mặt lạnh lùng bị Huy đánh liên choáng váng tức giận nhìn Huy nhưng không dám nói ra, chỉ uất ức nhìn xuống đất trả lời

- Vâng... Sư phụ.

" Keng! Giết nguyên anh kỳ Ma Tộc, thưởng cho điểm kinh nghiệm "

" Keng! Phát hiện linh hồn thể tự động hấp thu "

" Keng! Hấp thu thành công, tinh thần lực đề thăng "

" Keng! Điểm kinh nghiệm được chia đều sang cho đệ tử! "

Huy lặng lẽ cảm nhận trong cơ thể mình tuvi tăng lên một đoạn từ kết đan tầng bảy lên kết đan tầng tám, khẽ gật đầu cười tươi.

Mà Trần Hạo kinh ngạc cảm nhận Tuvi của hắn một mạch từ trúc cơ tầng năm mạnh mẽ bị kết lên đến kết đan tầng năm mới dừng lại. Một mặt mừng rỡ nhìn Huy, hắn chắc chắn rằng tất cả đều do tên này mà ra...!

" Âm " ngay hai người đang cảm nhận tuvi đề thăng trong cơ thể, phía trên trời bỗng nhiên phát ra tiếng kêu hùng hậu, vang vọng cả bầu trời

- Là Kẻ Nào Dám Giết Hại Người Của Bốn Toạ!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Trúng Xuân Được (part 2)

Âm thanh vang vọng, bên trong chứa nguồn nội lực mạnh mẽ nhằm thẳng hai người phía dưới khiến Huy khuôn mặt hơi đỏ lên, lục phủ ngũ tạng có chút đảo lộn nhưng vẫn chịu được. Trần Hạo bên cạnh khuôn mặt xám ngắt, nửa quỳ dưới đất cắn răng cố chịu đựng, tức giận chửi thề

- Đáng ghét... Bồn Đê lần đầu tiên phải chịu sự xỉ nhục thế này, nếu là ta trước đây, một cái quét mắt liền giết chết ngươi!!

Trần Hạo rên rỉ nói, khó miệng có chút huyết tươi từ từ chảy ra, nói rõ hắn đang nỗ lực hết đà chống đỡ.

"Vù" giữa không trung bỗng nhiên xuất hiện một vòng xoáy lớn, từ giữa vòng xoáy liền thò ra một cánh tay đỏ như máu, cơ thể hắn cũng từ từ hiện ra. Da màu đỏ thẫm bích nhuộm máu, xung quanh cơ thể hắn xuất hiện từng tầng khí huyết màu đỏ bao phủ vô cùng quý dị.

Trần Hạo nhìn tên trước mắt này trong lòng liền kêu lên không ổn, hướng Huy hét lớn

- Tên này là Ma Tộc Anh biến Kỳ cường giả, hiện tại chúng ta vô pháp chống đỡ, mau chạy đi!!

...bị Trần Hạo quát, khuôn mặt Huy vẫn vô thần nhìn về phía tên Ma Tộc kia, trên trán chảy xuống từng giọt mồ hôi. Hắn hiện tại rất muốn nhanh chóng rời đi nhưng cơ thể hắn bị một luồng khí mạnh mẽ từ tên Ma Tộc đang bay kia ép tới, khóa bản thân khiến hắn vô pháp di chuyển mà còn phải hứng chịu áp lực lớn...

Tên Ma Tộc bay giữa không trung khoanh tay nhìn hai người phía dưới cười nhẹ lên tiếng nói, mặc dù âm thanh nói nhỏ nhưng mang theo vô tận sức ép mạnh mẽ đè lên người Huy và Trần Hạo khiến bọn hắn khó thở

- Các ngươi giờ muốn chết thế nào?

Tên Ma tộc đưa bàn tay phải lên, từ trong tay của hắn xuất hiện rất nhiều hình dạng như đầu lâu hướng từ tay hắn tay lên, âm thanh gào thét nghe rộn cả người lao về phía Huy và Trần Hạo.

Ma Tộc cười lạnh, giọng khàn khàn lạnh lùng quát

- Đi thôi các con của ta, hãy nuốt chửng hai tên bữa ăn của các con!

"Ầm" từ tay hắn hơn trăm hình thù kì quái đầu lâu các loại hình dạng có nhân tộc, động vật và nhiều loại xa lạ cùng nhau há mồm hướng phía hai người bên dưới cắn xuống. Huy và Trần Hạo lúc này vô cùng khốn trương, bọn hắn phải nhanh chóng nghĩ biện pháp bỏ chạy nếu không cả hai sẽ thật sự ngòm tại đây...

Huy và Trần Hạo hai mắt trừng lớn nhìn về phía trước, bọn hắn thật sự vô pháp không có cách nào để thoát khỏi tình cảnh này mà chỉ có thể trợn to mắt nhìn những cái đầu lâu kia cắn nuốt tới.

Tường chừng như sắp bị đám đầu lâu kia cắn nuốt mất, từ trên trời bỗng nhiên rơi xuống âm thanh hùng hậu không kém gì tên Ma Tộc và này, thậm chí còn mạnh hơn vang lên khắp nơi.

"Ầm" từ bầu trời liền xuất hiện một đạo long ảnh phá không mà ra, màu vàng quanh cơ thể toả ra vô tận khí tức hào quang nhanh chóng lao đến đám đầu lâu trước mặt Huy cắn nuốt hết.

"..." Huy nhìn thấy đạo long ảnh kia liền có chút kinh ngạc, mà Trần Hạo một bên khuôn mặt hơi trắng xám nhưng vẫn bình tĩnh thờ nhẹ ra một hơi như chút bỏ được gánh nặng.

Đạo long ảnh bay đến trước mặt Huy liền cuộn tròn lại thành màu vàng óng rồi dần biến mất, thay vào đó là một ông lão khuôn mặt nhân hậu xuất hiện trước mặt Huy. Lão giả đưa tay vuốt râu lên tiếng nói

- Thật không ngờ lão phu lại gặp lại ngươi rồi, vị tiểu ca này!

- Hậu Lão!?

Huy nhìn lão giả trước mặt liền kinh hô lên, đây không phải là ông lão đêm qua cùng bọn hắn ngồi chơi cả đêm hay sao? Hắn tưởng ông lão này đã bỏ đi rồi chứ?.

Trần Hạo khuôn mặt vẫn lạnh nhạt nhìn ông lão phía trước, mặc dù không biết hắn là ai nhưng chỉ cần biết đồng minh là được rồi.

Phía trên cao, tên Ma Tộc nhìn thấy ông lão này bỗng nhiên xuất hiện liền tỏ ra có chút kiêng kỵ hướng chuẩn bị rời đi thì nghe được tiếng ông lão kia vang lên.

- Ngươi đi đâu mà vội? Ngươi không biết rằng lão phu vì tìm kiếm tung tích của ngươi mà phải đi khắp mọi nơi đâu.

Hậu Lão một mặt mỉm cười nhìn về phía Tên Ma tộc trên cao kia khiến hắn hơi run người lên. Hắn biết dù mình có chạy đi xa cỡ nào cũng sẽ bị bắt theo mà truy ra mà thôi, vì vậy tên Ma Tộc quyết định ở lại đối chiến với lão giả này một lần để chứng minh hắn cũng không phải là sọ.

Tên Ma Tộc hai cánh vẫy mạnh trên không chung, chiếc đuôi khê lắc lư, khuôn mặt cười lạnh nhìn phía Hậu Lão giờ lên loan đao một màu đỏ của máu để sau lưng rút ra.

Hắn âm thanh lạnh lùng nhìn phía Huy và Trần hạo quát lớn

- Ma Địch, Ma Vô! Các ngươi hãy xử lí hai tên kia cho ta.

"Vù, vù" theo tiếng gọi của tề Ma Tộc, bên cạnh bỗng nhiên xuất hiện thêm hai tên Ma Tộc khác một gần, một bé hướng tên Ma Tộc trước mặt cung kính hô

- Bọn ta hiểu, đại vương!

Vừa dứt lời cả hai bọn hắn liền nhanh chóng bay đến phía Huy và Trần Hạo giờ ra vũ khí chém tới.

Hậu Lão đều nhìn ở trong mắt nhưng không có ra tay ngăn cản mà nhìn về phía tên Ma Tộc trên bầu trời kia cười nhạt nói, ánh mắt lão chứa đầy sự chiến ý.

- Hiện tại còn ta với ngươi thôi nhĩ tiểu Ma Cô, đến! Để ta xem ngươi có mạnh hơn ngày xưa nhiều không.

Bị gọi Tiểu Ma cô, tên Ma Tộc liền nhăn nhó mặt mày vô cùng tức giận. Hắn ngày xưa lúc tuvi vừa mới đặt chân vào anh biến kỳ liền bị trong tộc sai đến đây để làm gián điệp nghe hóng. Cũng là ngày đó hắn bị lão già này phát hiện và bị tấn cho một trận không thể miêu tả thảm đến mức nào nhưng vẫn may mắn thoát được.

Lần mày gặp lại tuy hắn vẫn sợ khi nhớ đến lần trước nhưng hiện tại tuvi hắn cũng mạnh hơn xưa nhiều rồi. Đánh thì đánh, hắn cũng chẳng sợ mà hét to lên tiếp chiến

- Được lắm lão già nhĩ nhà ngươi, đừng nghĩ ta giống như ngày xưa để bị ngươi bắt nạt! Hôm nay ta sẽ trả lại cả gốc lẫn lá!!

Lão Hậu chỉ cười nhạt nói nhẹ

- Vậy sao, để lão phu xem tiểu tử ngươi đã tiến bộ thêm được bao nhiêu.

Vừa dứt lời nào liền xuất hiện trước mặt tên Ma Tộc, cánh tay đưa lên giờ ra nắm đấm lớn đấm về phía hắn khiến tên Ma Tộc còn chưa kịp hồi tỉnh thần liền bị dính chọn một đấm thẳng vào mặt, bị đánh bay cơ thể tự do rơi xuống dính trên mặt đất.

Hậu Lão khê phui tay nhìn bên dưới tên Ma Tộc, khê cười nhẹ nói

- Dậy đi, ta biết ngươi không dễ dàng bị đánh bại như thế.

Hậu Lão vừa nói xong từ mặt đất một thân ảnh khủng lồ đỏ ngòm liền bay lên tức giận quát

- Lão đầu ngươi chớ có xem thường ta, thử ném chiêu này xem!! " Quỷ Ảnh Chảo "

Tên Ma Tộc đưa bàn tay lên trên đầu ngưng tụ thành một hình âm sắc quỷ dị làn khói, từ làn khói màu đen liền ngưng tụ thành hình một bàn tay, sức mạnh can quét tứ phương hướng Hậu Lão đánh tới

Nhìn âm trào khủ bố trước mặt mình, Hậu lão quần áo bay trong gió phát phới khê mỉm cười. Tay phải khê đưa ra phía trước đọc niệm chú

- Long sát tinh, thái đầu cự long, " Long Tượng "!!

" Ngaoooo!! " Từ trong lòng bàn tay Hậu Lão hoá thành một làn linh khí mạnh mẽ xoáy tròn liền bắn ra một đầu cự long vàng óng bay tới cắn xé mất Âm Trào kia, không dừng lại mà tiếp tục hướng tên Ma tộc lao đến (phương đông)

Bên Huy lúc này, hắn đang đánh giằng co với tên Ma Tộc cũng là tuvi nguyên anh kỳ. Trận đầu một hồi, nhân cơ hội hắn mất cảnh giác Huy liền tiếp tục sử dụng " Găng Tay Hạnh Phúc " đánh lên người tên Ma Tộc kia khiến hắn mất hết sức lực mà ngã xuống. Hậu quả tất nhiên là trở thành xác chết dưới tay hắn.

Âm thanh Hệ Thống vang lên bên tai, một luồng linh lực khủng lồ tràn vào cơ thể khiến Huy thoải mái vô cùng

" Keng! Đánh giết Ma Tộc nguyên anh hậu kì thưởng điểm kinh nghiệm! "

" Keng! điểm kinh nghiệm được chia đôi cho đệ tử "

" Keng! Cảnh giới tăng lên Nguyên Anh sơ kỳ! "

" Keng! Tuvi đề thăng nguyên anh nhận được hộp quà may mắn, phải chăng sử dụng? "

Huy một mặt nghe âm thanh hệ thống mà hưởng thụ cảm giác thoải mái!

- Tạm thời không sử dụng!

Hắn hiện tại còn đang chiến đấu đâu? Sao có thời gian để chơi trò này được. Khẽ nhìn phía đối diện Trần Hạo đang triển đấu với tên Ma Tộc kia mà không rơi vào hạ phong khiến Huy rất bất ngờ.

Trên trán Trần Hạo rớt xuống từng giọt mồ hôi, hắn hiện tại tuvi kết đan tầng năm đi đấu với nguyên anh trung kỳ nếu không phải dựa vào công pháp đặc thù khinh vân hoá và kinh nghiệm kiếp trước thì hắn hiện tại hẳn là ngóm từ đầu rồi...

Đang cảm thấy cơ thể dần đuối sức thì trong đan điền Trần Hạo liền điện cuồng linh khí tràn vào, tuvi đề thăng liên tiếp. Kết đan tầng sáu, cho đến tầng bảy mới dừng lại. Cơ thể đang suy kiệt liền lấy lại được đỉnh phong chiếc lực khiến Trần Hạo kinh ngạc nhìn Huy đang đứng phía đối diện nhìn mình

Hắn biết đây là tên sư phụ kia giúp hắn để có thể dễ dàng đánh bại tên Ma Tộc kia hơn. Tuvi đề thăng, chiếc lực hồi phục, nếu mà còn không đánh lại được tên kia nữa thì hắn cũng không xứng với hai từ "Dược Đế"!

"Oành" những đoàn lửa đầu màu sắc mờ ảo bay xung quanh người Trần Tạo dần hiện rõ hơn. Từng đoàn lửa tạo thành hình một chiếc mũi tên trên đầu hắn. Bàn tay Trần hạo khẽ tạo một thủ ấn miệng hét lớn

- "Vạn Hoả Xuyên Mục Tiến!"

"Viu" chiếc mũi tên trên đầu Trần Hạo được đoàn linh khí vờn xung quanh liền bay đi hướng tên Ma Tộc kia đâm tới.

Cảm nhận được nguy hiểm cận kề, Ma Vô nhanh chóng đưa thanh thanh kiếm trên tay mình chắn trước người muốn ngăn chiếc mũi tên hoá tiễn kia lại. Mũi tên bay tới bỗng nhiên quỹ đạo thay đổi, nhanh chóng vòng ra phía sau hướng bả vai Ma Vô đâm đến. Ma Vô khẽ rên một câu không ổn liền quay về sau về sau định lấy kiếm đỡ nhưng đã không kịp

Chiếc mũi tên lửa liền cắm thẳng vào bả vai của hắn rồi hoá thành hoá thành ngọn lửa nhiều màu sắc bao trùm lấy Ma Vô mà thiêu đốt, khiến hắn đau đớn mà hét ầm lên. Sau một thoáng ngọn lửa biến mất, mà tên Ma Vô cũng biến mất theo...

Huy một bên tròn trừng mắt, không phải hắn ngạc nhiên vì tên đệ tử kia của hắn xuất lửa bá đạo mà là đệ tử hắn giết tên kia không được thưởng kinh nghiệm!. Hắn cứ ngỡ đệ tử mình giết cũng sẽ được thưởng kinh nghiệm chứ??

Lỗi! Quá lỗi!! Khẽ lắc đầu không cam lòng Huy liền đi đến bên cạnh Trần Hạo, khuôn mặt u ám mà vỗ lấy bờ vai hắn nói

- làm tốt lắm..

Nhìn Huy khen mình, khuôn mặt Trần Hạo liền trở lên kiêu căng, ưỡn ngực tự hào trả lời

- người quá khen! ta đã ra tay tất nhiên là phải làm tốt rồi

"Bốp" một bàn tay vỗ đến sau gáy Trần hạo, Huy một mặt Huy tợn tròn mắt nhìn hắn

- Người nói lại...!!!!?

"..." Trần Hạo nội tâm 1000 cái chữ "mẹ" nhưng không dám nói ra, hắn hiện tại nhin...

- Vâng... Sư phụ

Ở phía trên trời, Lão Hậu khoanh tay nhìn tại chỗ biến mất Tên Ma tộc mà không khỏi lắc đầu thở dài. Cơ thể hắn cũng theo đó biến mất tại chỗ...

Yến Tử đám người này giờ cảm giác áp lực vô cùng mạnh mẽ đè trên người các nàng khiến các nàng không thể nào di chuyển được, hiện tại áp lực biến mất Yến Tử dẫn theo đám nữ nhanh chóng chạy đến chỗ Huy nhìn xem chuyện gì xảy ra.

Vừa ra đến bên ngoài khu đất trống nàng liền nhìn thấy Huy và Trần Hạo đang đùa giỡn đuổi nhau kêu ầm ầm mà không khỏi đưa tay lên ngực thở nhẹ một hơi an lòng. Nàng này chỉ cảm nhận uy lực thôi cũng đã khủng bố rồi, cho lên Yến Tử vô cùng lo lắng cho hai người bọn hắn.

Vi Liễu ở đằng sau cầm tay Tiên Tiên lôi đến cạnh Yến Tử ghé nhẹ vào tai nàng nói

- Sao vậy đại sư tỷ? Tỷ thích Tiểu sư đệ rồi đúng không, hi hi! không phải chối đâu, sư muội biết cả rồi

Nghe được Vi Liễu bên cạnh mình nói, Yến Tử hai má liền đỏ lên một mảnh trừng mắt nhìn Vi Liễu nhưng không có phảng bác mà quay mặt đi, hướng phía Huy đi đến. Vi Liễu nhìn vậy cũng khẽ cười khanh khách thích thú, Tiên Tiên một bên chỉ khẽ thở dài không biết làm gì để chữa được bệnh táy máy chuyện người khác của Vi Liễu...

...

Tại một khu hang đá đang có thân ảnh một đám người tiến vào. Đứng đầu là một đám thiếu nữ, trong tay các nàng cầm theo đồ chơi lạ hướng những tên

quái nhân da màu hồng đang đứng xung quanh bắn tới.

"Đoàng" tiếng súng vang lên, một tên trong số đó liền bị dính đạn ngã xuống đất chết...

Đứng ở giữa lối vào hang động, Huy liền chỉ tay đám nữ đảng sau nói

- Yên Tử, Vi Liễu, Tiên Tiên theo ta đi vào! Còn lại những người khác nghe theo lệnh Trần Hạo ở bên ngoài canh gác! Hiểu chưa?

Lúc này trong đám nữ đi ra hai người Bá Nhu Nhi và Cổ Hân, hai nàng nhìn Huy mong chờ nói

- Đại sư huynh chỉ ta đi cùng được không? Hai ta hứa sẽ nghe lời...nha!

Cổ Hân khuôn mặt dễ thương, đáng yêu và Nhu Nhi xinh đẹp, mang theo khí chất sự cao quý. khiến một bên Vi Liễu không nhận được mà ôm hai người lại đến bên cạnh, ánh mắt mong chờ nhìn Huy.

Huy Khẽ thở ôm trán phát tay nói

- Đi thôi, nhưng nhớ phải nghe lời hiểu chưa!

Năm nữ ánh mắt đều cười tươi thành vòng nguyệt nhao nhao gật đầu nói

- hiểu a!~

Huy phát nhẹ tay áo đi phía trước tiến vào trong hang, mấy nữ đứng sau cũng nhanh chóng bám theo

Đi vào sâu trong hang, Huy liền cảm giác có một trần hương thơm ngào ngạt, khó có thể hình dung sự thoải mái từ mùi này phát ra. Bỗng nhiên đang đi Huy liền thấy một thân ảnh màu đỏ đang núp sau cây cột lõ cái đuôi ra. Khẽ cầm lấy khẩu súng bắn tới

"Đoàng" một tên tiểu Ma Tộc từ sau tảng đá ngã ra, trên acc của hắn bị bắn thủng một lỗ, chết tại chỗ. Bên tay hắn thì cầm theo một cái túi hương mà Huy phát hiện mùi thơm này giờ cũng là từ túi hương này đi ra!

Đột nhiên âm thanh hệ thống vang lên bên tai Huy

"Keng! Phát hiện chủ nhân bị dính "Xuân Dược Tán" phải chăng sử dụng 10 điểm tích lũy để giải trừ?"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Chinh Phục Năm Nữ (18+)

Âm thanh vang lên khiến Huy một mặt hoang mang. Bảo sao này giờ này cảm thấy có chút đầu óc u mê, ra là do trúng độc...! Không chán trừ Huy liền lên tiếng nhờ hệ thống giải trừ "xuân dược"

- Cho ta giải!

"Keng! Giải độc "xuân dược" hoàn tất, khấu trừ 10 điểm tích lũy"

Hệ Thống thông báo xong Huy liền cảm giác cơ thể thoải mái hơn hẳn. Lúc này hắn cứ cảm giác choáng đầu và hoa mắt như hiện tại liền hết rồi.

Khẽ đưa tay lên vuốt nhẹ vai một cái khởi động cơ thể thì từ sau lưng Huy một bàn tay nhỏ nhắn liền đưa đến ôm lấy eo hắn

Một mùi hương thơm thoải mái, dễ chịu phảng phất bay tới toả lên người Huy khiến hắn giật mình quay đầu lại thì thấy Yên Tử khuôn mặt đỏ bừng đang nhìn hắn. Nàng hai má ửng hồng, chiếc mũi anh đào hé nhỏ từ miệng thở dốc ra từng làn hơi ấm, ánh mắt nàng mê mang nhìn Huy rên rỉ lên

- Chán Huy... Ta cảm thấy trong người lạ quá..., Thật là nóng ah~

Huy nhìn Yên Tử liền giật mình, liền nghĩ đến loại xuân dược lúc này hắn vừa trúng. Phải chăng nàng ta cũng dị dính phải?

Huy đang hoang mang nhìn Yên Tử đang ôm mình thì từ bên khác Vi Liễu và Tiên Tiên cũng tiến tới ôm lấy cánh tay Huy đè hắn ra. Hai nàng khuôn mặt đỏ bừng, từng giọt mồ hôi lăn trên má hồng, hai nàng ánh mắt mê mang nhìn Huy rên rỉ

- Sư đệ... Ta thích người... Sư tỷ ta muốn người...!

Huy một mặt mọng bức bị ba người đè trên người, hắn đang định lên tiếng thì dưới chân đang có hai thân ảnh ôm lấy chân hắn. Nhu Nhi và Cổ Hân một mặt động dục mồ hôi nhễ nhại trên khuôn mặt phỉếm hồng của mình, cả hai ánh mắt thêm thường nhìn dưới đũng quần Huy đang phồng căng lên, hai nàng mỗi người ôm lấy một chân của hắn rên rĩ

- đại sư huynh... Bọn muội khó chịu quá... Bọn muội muốn nó... Ah~ ư... Haaa~

Nhu Nhi và Cổ Hân cảm giác dưới vùng kín của mình vô cùng ngứa ngáy, khó chịu. Cả hai liền đưa một tay của mình xuống, dùng ngón tay thon dài chà sát bên dưới khu nhạy cảm để bớt ngứa, hai nàng vừa chà sát vùng ẩm ướt của mình vừa rên rĩ thành những tiếng nghe vô cùng dâm dục.

Huy bị ôm lấy từ phía có chút khó chịu vừa định lên tiếng thì bị Tiên Tiên dùng lấy bộ ngực đôi phong to lớn của mình ép vào mặt Huy khiến hắn không mở miệng được. Nàng dùng ngực mịn vừa chà lên mặt hắn vừa cười tà mị nói

- sư đệ thấy dễ chịu không... Để sư tỷ giúp người cảm thấy thoải mái hơn nga~ ah ah...~

Huy trừng mắt lớn nhìn mấy người đang hoành hành trên cơ thể của mình. Từ Yến và Vi Liễu nhìn Tiên Tiên đang hoành hành trên mặt Huy mà không khỏi đỏ kị, hai nàng vội bỏ chiếc áo trắng của Huy ra, khẽ áp người xuống đưa miệng liếm lấy bộ ngực của hắn như chú cún con.

Từ Yến và Vi Liễu hai bộ mặt đỏ hồng vừa đưa lưỡi nhỏ liếm lấy ngực hắn, vừa liếc mắt nhìn lên Huy khuôn mặt đang bị Tiên Tiên đè bẹp rên nhỏ lên

- Sư đệ thấy thích không... " Chụt "

Yến Từ vừa liếm lấy bụng hắn vừa nói.

Lúc này ở dưới chân Huy, Nhu Nhi và Cổ Hân đã cởi quần của Huy ra, Hai nàng bốn con mắt sáng ngời nhìn Tiểu JJ xuất hiện trước mặt mình khiến hai má hồng chốc đỏ bừng lên. Cổ Hân mạnh dạn hơn liền đưa miệng nhỏ của mình lại liếm lên chiếc gậy còn nóng bỏng này. Nàng vừa đưa lưỡi liếm lên Tiểu JJ liền hai mắt sáng ngời lên, nàng cảm thấy cái thứ đồ chơi này vừa ẩm áp vừa có vị ngọt liền đưa miệng nhỏ của mình nuốt chộp Tiểu JJ vào bên trong miệng.

Bên cạnh Nhu Nhi nhìn thấy vậy nàng cũng không có chịu yếu thế. khẽ ngồi dậy, nàng dạn háng mình ra để lộ vùng ẩm ướt mà bí ẩn chảy ra từ giọt chất dính rớt xuống đất. Nàng khẽ đưa hông ngồi xuống ống chân của Huy, khiến phần ẩm ướt của nàng ma sát với chân của hắn, nàng hai má hồng chốc đỏ ửng lên, đầu tóc cũng đã rối bời rên rĩ liên tục

- Ahh...~ Sướng quá... Nữa... Muội muốn nữa haa~

Nhu Nhi kì cọ vùng nhạy cảm của mình trên ống chân của Huy mà rên rĩ, nàng cảm thấy vô cùng sướng một cách kì lạ mà ngày một cọ sát nhanh hơn, chân Huy cũng vì nhiễm nước dịch nhầy nhụa của nàng mà ướt hết.

Trong phút chốc cả hang động đều tràn đầy những tiếng rên rĩ vô cùng dâm dục.

Bị ngâm lấy Tiểu JJ, Huy không nhịn nổi nữa liền bắn ra một dòng dịch sữa trắng vào miệng Cổ Hân khiến nàng trợn mắt nuốt hết chất dịch xuống cổ họng mình rồi nhả Tiểu JJ của hắn ra ngồi bệt xuống đất thở dốc, khoe miệng nàng vẫn còn dính một ít chất dịch màu trắng.

Lúc này Cổ Hân bị kích thích sự dục vọng của mình liền một mặt dâm dăng, nàng đưa tay nhỏ nắm lấy Tiểu JJ của Huy hướng phía vùng ẩm ướt của mình đâm tới. Theo tiếng rên nhẹ của Cổ Hân, một dòng huyết dịch liền từ bên dưới sò huyết của nàng chảy ra, cũng báo hiệu trên thể gian lại mất đi một thiếu nữ thay vào đó là một nữ nhân.

Yến Từ và Vi Liễu bên dưới đã ngứa ngáy không chịu nổi nữa, hai nàng liền mỗi người cầm lấy một tay của Huy đưa đến trên bộ ngực của mình mà chà sát xoa nắn. Hai nàng bị kích thích bộ ngực nhạy cảm liền cùng nhau rên rĩ há miệng thở dốc, khuôn mặt dâm dăng. Cả hai liền đưa tay của mình xuống phía bên dưới chỗ sưởi nóng, dùng ngón tay ma sát khiến vùng nhạy cảm của mình, cũng cùng lúc nước d*âm thủy đều tuôn trào ra.

Ở phía trên Tiên Tiên khuôn mặt đỏ ửng đang dùng bộ ngực lớn của mình chà sát mặt Huy này giờ khiến bên dưới của nàng cũng đã cảm thấy ngứa ran, Nàng không chịu nổi nữa liền ngồi dậy. Huy bị bộ ngực của nàng đè mặt ngạt thở này giờ, hiện tại được thả ra liền vội thở mạnh. Nhưng còn chưa kịp phản ứng gì mặt của hắn liền bị một loại xò huyết đè lên mặt, Tiên Tiên ngồi lên trên mặt Huy chà sát vùng ướt át của mình mà chà sát vào miệng hắn thở dốc, miệng rên rĩ liên tục

- Nóng quá..., Sư đệ nữa đi... Dùng miệng của đệ phá huỷ vùng hư hỏng của tỷ đi... ư... Ah~

Cảm nhận được vùng ướt át chà sát vào mặt mình, mùi thơm từ đó toả ra khiến Huy như bị quỷ xui đưa lưỡi của mình tấn công vùng ẩm ướt này. Lưỡi của hắn tiến vào bên trong khiến Tiên Tiên run nhẹ người lên, miệng rên rĩ thở dốc...

Cổ Hân Lúc này đang tận hưởng sự sung sướng khoái lạc từ bên dưới truyền đến, nàng một bộ đồ bùng hai má, đầu tóc theo đó rối loạn thở dốc kêu rên, hai con ngươi tràn đầy dâm mị trợn ngược lên há miệng, thè ra lưỡi nhỏ thở dốc kêu lên

- ah~ ah... ra... Muội sắp ra rồi...Haaa~ ra đây... Ahhhh~

Một dòng chất tinh dịch màu trắng từ bên dưới vùng sưởi ẩm ướt của Cổ Hân trào ra, Chất dịch rĩ xuống tận đùi nàng mới ngừng lại. Cơ thể nàng như mất hết sức lực mềm nhũn ngã xuống dưới đất, hai chân dạn ra để lộ vùng sưởi ướt át của nàng tràn đầy chất dịch màu trắng, nàng ánh mắt mê li tràn đầy thoải mái.

Huy sau khi bị Cổ Hân làm cho Tiểu JJ của hắn ra tiết để kích thích lòng dâm dục trong người hắn. Trong ánh mắt của Huy chứa đầy lửa nóng liền ngồi bật dậy ôm lấy Tiên Tiên đang ngồi trên mặt mình đè nàng xuống khiến Tiên Tiên mộng bức nhìn Huy. Nàng một mặt dâm dục nhìn hắn khiến Huy không chịu được nữa liền ôm lấy nàng đặt lên đùi mình, hai chân khép lại dâm Tiểu JJ vào bên trong Tiên Tiên khiến nàng kêu rên lên

- ahhh...! Đau... Từ... Từ thôi... Ừm... Ah... Thật sướng...~

Mặc dù bị dâm bất ngờ khiến nàng rất đau, bên dưới cũng chảy ra một dòng máu tươi nhưng theo hân nhịp từng cái khiến Tiên Tiên hết đau thau vào là cảm giác sung sướng một mặt hưởng thụ. hai tay ôm lấy eo của Huy ôm chặt lấy, dưới hông cũng chủ động theo từng nhịp ra vào cùng hắn.

Theo những nhịp ra vào bên trong ngày một nhanh. Tiên Tiên liền cảm giác đầu óc mình bị sự sung sướng chiếm mất, nàng hai tay nhỏ ôm chặt lấy Huy, Đầu nhỏ dúc vào ngực hắn chịu đựng nấc lên từng tiếng rên rỉ. Tiểu JJ ra vào bên trong Tiên Tiên ngày một nhanh hơn cho đến khi một dòng tinh dịch màu trắng bắn ra khiến Tiên Tiên trợn mắt đẹp ngả ngửa về phía sau kêu lớn.

- Ra... ra rồi... Ahhh~

Cơ thể theo đà ngã về sau, Tiên Tiên liền nằm yên trên đất cơ thể trắng nõn hoàn mỹ cứ thế hoàn toàn bày ra trước mắt Huy thờ dốc, cơ thể nàng đều đã mềm nhũn không sức ngồi dậy nổi...

Huy vẫn chưa thoả mãn, hắn ánh mắt lửa nóng nhìn xuống ba người đang ngồi bệt dưới đất mà cười dâm tà đi đến khiến ba nữ nhìn hắn cảm giác thấy không ổn, nhưng cơ thể ngứa ngáy ham muốn khiến ba nàng không di chuyển được chỉ có thể chống mắt nhìn hắn đi đến trước mặt mình.

Huy đi đến trước mặt Yến Tử nhìn nàng đang ngồi dưới đất ngược nhìn lên hắn, nàng một bộ tóc xoã rối bời, khuôn mặt đỏ bừng, ánh mắt mê man nhìn lấy hắn. Yến tử nhìn Huy có chút khó chịu trong cơ thể cô lên tiếng nói, bên dưới khe suối ướt át của nàng đã tràn đầy d*m thủy tràn ra mặt đất.

- nhẹ... Nhẹ nhàng thôi nha Chấn Huy.... Đây là lần đầu của ta... Ah!!~

Nàng chưa kịp nói hết câu liền bị Huy đè ra đưa Tiểu JJ của hắn dâm thẳng vào trong nàng, một dòng máu tươi theo đó chảy ra. Yến Tử bất ngờ bị dâm liền đau nhói kêu lên một tiếng, nhưng cơ thể nàng bị hơi ấm từ người Huy kẻ sát tàn ra áp chế lại khiến nàng khuôn mặt đỏ bừng lên. Cảm giác sung sướng theo đó khiến nàng quên mất luôn sự đau đớn mà theo từng đợt nhấp mạnh bên trong cảm thấy thoả mãn.

Được một lúc sau, bên dưới Tiểu JJ của Huy liền bắn một dòng tinh dịch vào bên trong Yến Tử khiến nàng cong người lên, hơi ấm từ miệng nàng thở ra cùng mùi thơm trộn lẫn mồ hôi trên người nàng khiến Huy không nhịn được lại vác nàng lên đại chiến thêm một hiệp...

Hiệp hai kết thúc, Huy đứng lặng lặng nhìn hai má đỏ ửng Yến Tử đang một mặt như phê đá lè lưỡi nhỏ thờ gấp nằm trên sàn, bên dưới nàng tràn đầy chất dịch màu trắng từ bên dưới vufib kín tràn ra.

Hơi nhìn xuống bên cạnh, nhìn Vi Liễu và Nhu Nhi đang ngồi co dúm nhìn mình, hai nàng ở dưới vùng kín đã tràn đầy nước d*m thủy dính đầy ra đất. Khẽ lắc đầu cười nhạt, bên dưới tiểu JJ của hắn vẫn đang cương cứng nhìn hai nàng nói

- Đến, làm nốt nào!

Huy đi đến ôm cả hai nàng đang mềm nhũn cơ thể nhúc lên, hai tay khẽ bóp lấy hai cặp ngực mềm mại trắng trẻo của Vi Liễu và Nhu nhi mà khiến bên dưới Tiểu JJ của hắn hưởng ứng càng mãnh liệt.

Ôm lấy hai người đặt xuống đất đè lên nhau, Huy liền hướng tiểu JJ trước hướng vùng suối nóng của Vi Liễu dâm tới. Cơ thể Vi Liễu liền khẽ run lên thờ mạnh rên rỉ, theo đó từ bên trong nàng liền chảy ra một dòng huyết dịch báo hiệu đời con gái của nàng đã bị Huy lấy đi. Sau một lúc giằng co kịch liệt bên trong Vi Liễu, tiểu JJ liền bắn ra một dòng tinh dịch vào bên trong nàng khiến Vi Liễu uốn cong người lên một lúc rồi lại xụi lơ đi thờ gấp. Bên dưới vùng kín của nàng từng dòng sữa trắng tràn ra ngoài...

Khẽ rút Tiểu JJ của mình ra, hắn lại tiếp tục hướng vùng hồng hào ẩm ướt của Nhu Nhi dâm đi, hai tay vẫn đặt trên bờ mông căng tròn của Vi Liễu mà xoa bóp. " Phốc... " Nhu Nhi cơ thể khẽ run lên, miệng nhỏ kêu lên một tiếng đau nhói, Một dòng huyết dịch từ bên trong vùng kín của nàng liền chảy ra, báo hiệu cho cả năm nữ ở nơi này đều đã bị Huy lấy đi trinh tiết...

Đúng lúc đang hưởng thụ song nữ song tu thì âm thanh hệ thống vang lên phá đám

" Keng! Phát hiện chủ nhân đã thu thập đủ 10 nữ nhân, phát động nhiệm vụ phụ tuyến.

[Trong vòng trăm năm thu thập đủ 100 mỹ nữ trở thành nữ nhân của mình và nhìn ngắm nhìn thành công 1000 đại mỹ nữ thành công (hạn chế chỉ tính ở đại mỹ nhân)

Tiến độ: nữ nhân 10/100, ngắm đại mỹ nữ nude 0/1000

Phản thưởng: Tẩn Cấp đại đế, nhận được danh hiệu " Dâm Đế " 1 tẩm, + 1 vạn điểm tích lũy]

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 47: Trách nhiệm của một thằng đàn ông

Nhìn đến bảng thông tin nhiệm vụ xuất hiện trong đầu mình khiến Huy không khỏi thở dài ngao ngán, mấy người đã khiến hắn mệt mỏi rồi, nếu còn thêm trăm người nữa chắc có lẽ hắn sẽ sớm thăng thiên mất.

- Chính phục 100 nữ nhân, con đường còn dài a! Cố lên tôi ơi.

Vừa thầm nhủ tự động viên chính mình, cơ thể Huy vẫn tiếp tục đưa tiểu JJ to lớn hành hạ Nhu Nhi và Vi Liễu thêm mấy hiệp nữa mới dừng lại... Hai nữ vì bị hành hạ quá mức lên đã ngủ thiếp đi từ lúc nào, những nữ nhân còn lại vì trình tiết lần đầu bị phá mất khiến các nàng mệt mỏi cũng đều ngủ thiếp đi.

Huy một bên nằm dưới đất nhìn mấy nữ đã ngủ say, bờ môi hắn khẽ nhếch nở nụ cười thoải mái. Hắn vốn cũng không định hót một mẻ thế này đâu, nhưng mở cửa tới miệng thì tội gì mà không ăn.

Vì đã ra mười mấy lần khiến cơ thể Huy trở lên suy yếu, đầu óc cũng mơ hồ choáng váng thảm thán

- Quả nhiên vẫn là nên tăng "ngực nữ tâm kinh" lên cao hơn. Cứ đà này chắc bị đám nữ hút cạn tinh khí mất...

Khẽ đưa lên trán suy nghĩ vẫn về một hồi liền thiếp đi. Cả hang động dần rơi vào yên tĩnh.

...

Ánh nắng chói chang rọi xuống khu rừng rậm, tiếng chim hót líu lo vang lên khắp cả khu rừng. Tại một cái hang động bên trong tràn ngập tiếng rên rỉ của nữ nhân...

Huy đang ngủ bỗng nhiên nghe thấy tiếng động lạ liền khẽ mở mắt ra, hai tay Huy hơi động, nhưng cảm giác cả hai tay của mình không động được khẽ đảo mắt nhìn xuống dưới liền tròn tròn mắt.

Hai tay hắn lúc này đang bị một sợi dây cột lại với cơ thể, nhìn giống như bị ai trói vậy. Bỗng nhiên nghe được âm thanh lạ vang lên, Huy ngược nhìn phía trước mặt mình âm thanh phát ra liền thấy Vi Liễu đám người đang nhìn mình...

Tiên Tiên lúc này đang nằm trong lòng ngực của Yến Từ khóc thút thít rên nhỏ

- Sư tỷ... ta... ta đã đánh mất trinh tiết, thật sự không dám quay về gặp sư phụ nữa... Hức hức... Uuu

Tiên Tiên khóc nức lên, nàng thật sự sợ, nàng sợ sư phụ biết chuyện sẽ vứt bỏ nàng không cần nàng nữa. Vi Liễu đứng một bên lạnh lùng liếc nhìn Huy rồi đi đến chỗ hắn lạnh lùng tặng một cú đá vào "tiểu JJ" hắn. Chỉ nghe thấy tiếng "cong" âm thanh sắt thép va chạm, Vi Liễu khuôn mặt biến ảo liền đưa tay ôm lấy chân mình ngã xuống đất khóc nức lên

- aaa... Đau quá... Khốn kiếp sư đệ ngươi ức hiếp ta... Khốn nạn... Oaoaaaa... Ta không chịu đâu, ngươi ức hiếp ta oaaaaa...!!!

"... " Huy bị trói đứng nhìn không biết nói gì cho phải, hắn là bị nàng đá có được hay không? Nếu không phau tiểu đệ của hắn cứng thì không biết ai ăn hiếp ai đâu...

Yến Từ đang ngồi cùng Nhu Nhi và Cố Hân xoa đầu Tiên Tiên an ủi nàng liền thấy Vi Liễu quậy phá, nàng khẽ quát lên

- Được rồi, Vi Liễu đừng giỡn nữa!!

Trọng lượng lời nói của Yến Từ đối với Vi Liễu vẫn là rất hiệu dụng. Chỉ nghe thấy Đại sư tỷ quát Vi Liễu liền im bất lại, nàng hai con mắt rung rung nước mắt nhìn Huy oán giận.

Yến Từ khẽ ngồi dậy đặt Tiên Tiên giao cho Nhu Nhi và Cố Hân chăm sóc, nàng liền đi khắp khiêng đến chỗ Huy nhìn xuống hắn. Hai má nàng khẽ đỏ lên nhìn hắn lạnh lùng nói

- Chán Huy... Tất cả là do ngươi mà ra... Ngươi nhất định phải chịu trách nhiệm về chuyện này!

Yến Từ hiện tại chỉ sợ Huy phá hủy trình tiết các nàng xong liền phui mông chối bỏ trách nhiệm, nếu thật như vậy thì các nàng cuộc đời thiếu nữ liền sẽ rơi vào đen tối. Phải biết thời đại này nam vi tôn hơn nữ, nếu bị mọi người biết mình chưa xác giá đã bị mất đi trinh tiết chỉ sợ sẽ bị người đời nhạo báng, khinh bỉ và miệt thị suốt đời.

Huy nhìn yến từ một mặt ngờ ngác, nhưng vốn là một nam thanh niên thời hiện đại, được ăn học, dạy bảo đạo đức kĩ càng, há có chuyện hắn lại làm hại đời con gái người ta mà không chịu trách nhiệm được?. Hơi liếc mắt nhìn Yến Từ và mấy nữ về sau hắn liền gật đầu, ánh mắt nghiêm túc chắc chắn nói

- Được, tin tưởng ta sẽ không phụ lòng các nàng đâu. Đây là lời nói của một quân tử, nói ra sẽ không rút lại!

- Vậy... Hiện tại coi trời cho ta đi!

Huy hiện tại trần truồng, bị trói cột lại treo trên một mỏm đá bên trong hang động tiếp nối cửa hang. Nếu lúc này có người đi vào nhìn thấy chắc hẳn xấu hổ chui xuống đất chết mất...

Yến Từ nghe hẳn nói nàng khẽ gật đầu, hai đôi nàng trở lên má trắng hồng nhìn mà chỉ muốn cắn một cái. Yến từ đi lại coi trời cho Huy, nàng vừa coi khuôn mặt đỏ bừng, ánh mắt hơi nhìn sang một bên khác bắt đầu coi trời từ hai chân, Tiểu JJ, ngực, hai tay, rồi coi nốt đầu cũng bị trói. Nhìn Huy bị trói chẳng khác nào con lợn bị trói chuẩn bị mang đi mổ thịt cả...

Được coi trời xong, hẳn liền khẽ ngồi dậy vươn vai khởi động cơ thể, do vẫn đang trần truồng lên ở bên dưới Tiểu JJ và hai quả trứng của hẳn cứ lúc lắc trước mặt Yến Từ làm nàng xấu hổ quá, hai má đỏ bừng mà quay mặt đi hướng đám nữ đi đến.

Khởi động cơ thể một lúc Huy liền vào trong không gian hệ thống lấy ra một bộ quần áo trắng khác mặc vào, mặc dù chỉ mới là cơ thể của thiếu niên 17 tuổi nhưng cơ bắp, cơ ngực, bụng sáu múi nhìn vẫn rất là hoàn mỹ, mang cho người ta cảm giác đây là một cái hoàn hảo quý ông.

Khẽ bẻ ngón tay, Huy liền đi lại lại chỗ nằm nữ nhìn thấy Tiên Tiên đang khóc thút thít làm hẳn có chút chột dạ... Hơi ngồi xuống đưa tay lên xoa đầu nàng an ủi nói

- nín đi nào, ta sẽ chịu trách nhiệm với nàng mà... Ái ui!!!

Tiên Tiên bất thành linh mở miệng nhỏ của mình, nghe răng cắn lấy tay Huy. nàng vừa cắn vừa lườm hẳn, trong hai con ngươi màu xanh biếc vẫn đang tràn ngập mắt.

Huy thấy vậy khẽ thở dài mặc cho nàng cắn hẳn cũng không cảm thấy đau, miễn là có thể xoa dịu nàng hẳn đều chấp nhận. Đứng một bên này giờ Vi Liễu và Nhu Nhi nhìn thấy vậy, khoé miệng hai nàng cũng cảm thấy ngứa miệng muốn đi lên top cho hẳn một phát. Nhưng nghĩ lại hai nàng vẫn là thôi, một người là sư tỷ, một người là công chúa không thể để mất hình tượng được.

Hiện tại đứng cạnh Yến Từ cũng chỉ có Cổ Hân vẫn đang một mặt mê trai bộ dáng nhìn Huy, không biết vì sao nhưng khoé miệng nàng hơi cười lên một nụ cười tà mị mà những người khác không chú ý phát hiện ra được...

Yến Từ nhìn Tiên Tiên một dạng khẽ thở dài một hơi liền đi lại ôm lấy Tiên Tiên lời ra nói

- được rồi nha đầu này... Lớn rồi chứ còn trẻ con nữa đâu? Nhà hẳn ra đi rồi chúng ta lên đường trở về môn phái thôi. Lần này một vị chấp sự mất mạng ta phải báo cáo rõ ràng cho chương môn.

Tiên Tiên miệng gấp lấy tay Huy, ánh mắt u oán nhìn Yến Từ. Nàng không hiểu vì sao mà cắn lấy tay hẳn lại vô cùng thích thú, cảm giác như vô cùng thỏa mái vậy... Ngắm tay Huy một hồi Tiên Tiên vẫn là nhả ra, môi nhỏ xinh xắn nhả ra khỏi tay Huy để lại một vết răng và dính một ít nước miếng trên tay hẳn...

Huy ôm lấy Tiên Tiên vào ngực với khuôn mặt chiều mến, hẳn hiện tại phải đổ dành nàng để tăng hảo cảm a. Bị ôm lấy Tiên Tiên cảm thấy thấy hơi thở nóng của hẳn tràn trào mặt mình, cảm giác ấm áp khiến nàng hơi đỏ hai má liền dúc vào lòng hẳn như con cún con.

Yến Từ nhìn vậy cảm thấy cũng có chút ước ao nhưng vẫn làm mặt cao lạnh lên tiếng

- được rồi, chúng ta hiện tại ra khỏi đây rồi quay về thôi!

Vốn là định vào cái hang này để thu thập chút đồ vậy nhưng hiện tại nàng đã không còn tâm trạng nữa rồi, về sớm ngày nào nàng sẽ không phải đứng bên cạnh Huy ngại ngùng nữa...

Huy và đám nữ nghe Yến Từ nói vậy cũng khẽ gật đầu, hiện tại cũng lên trở về thôi.

...Ồ bên ngoài chúng nữ đang ngồi chơi với nhau, mà Trần Hạo thì một bên đang dùng bàn tay tại ra một đóa lửa nhiều màu sắc nghịch ngợm gì đó.

Từ cửa hang liền xuất hiện sáu bóng người đi ra. Yến Từ nhìn đám nữ bên ngoài liền hô lên

- Được rồi, các sư muội chuẩn bị đi. Chúng ta hồi phái!

Đám nữ đệ tử nhìn thấy đại sư tỷ liền làm một mặt hồ lớn.

- Rõ, Đại Sư Tỷ!

Trần Hạo một bên hơi liếc mắt nhìn rồi lại nhìn đến đám nữ của mình thì thầm. " Quả nhiên là như thế... Sau vạn năm cuối cùng ta cũng nghĩ ra cách chi phối vạn hoá... Haha... "

..... Một ngày sau

Đứng trước một cái bảng hiệu và cửa lớn nhìn vào bên trên có ba chữ "Linh Linh Phái", đám nữ người ở đằng sau mừng như điên hô lên ôm lấy nhau

- chúng ta về rồi... Thật sự về rồi...

- hức hức... Ta cứ nghĩ cả đời này sẽ không thể quay về nữa chứ...

- tất cả là do đại sư huynh đã cứu chúng ta!

Đám nữ bu lại phía một tên thanh niên nói lời cảm thán liên hồi. Bị đám nữ đệ tử tung bốc lên tận trời, Huy cũng làm một mặt không có chi nhưng bên trong cảm thấy vô cùng thoải mái cảm thán

- quả nhiên cứu người vẫn là niềm vui chân chính, bảo sao người ta cứ thích làm anh cùng là phái!

Yến Tử nhìn đám nữ nhốn nháo cạnh Huy liền đưa tay lên kêu to.

- được rồi, không nhốn nháo nữa! các người đi theo ta quay về báo cái chương môn!

Đám nữ nghe nàng nói liền nghiêm túc lại gật đầu. Mà Huy một bên đứng khẽ giờ tay ra có ý kiến

- Yến Tử! Sư tỷ người đi báo cáo trước đi, ta quay về xem ở nhà có chuyện gì không rồi đến ngay!

- Trần Hạo, Đi thôi vì sư!

Nói dứt câu Huy liền bỏ đi để lại Yến Tử một mặt bất đắc dĩ, tên này thật là tùy tiện nhưng nàng cũng vô pháp quản được hắn. Khẽ thở dài nàng liền dẫn theo đám nữ đi vào bên trong môn phái, hướng chủ điện đi đến.

...Đi một bên đường đứng sau Huy, Trần Hạo nhìn xung quanh một vẻ mặt khinh thường lên tiếng nói

- nơi này thật là phạm tục, ngay cả trường ngựa ngày xưa của ta cũng không bằng!

Đi đằng trước Huy nghe Trần Hạo nói vậy khẽ nhíu mi lại tò mò nhìn hắn hỏi.

- Vậy ngày xưa tiểu tử người là ở nơi nào? Đừng nói với ta là người ở cung điện đấy nhé?

Huy trước nhìn thông tin của tên này liền biết thân phận của hắn là đại hoàng tử của nước nào đó rồi nhưng hắn cũng không có nhớ rõ.

Nghe Huy nói Trần Hạo một bên tỏ ra khuôn mặt khinh thường nói

- Hoàng cung? Cũng chỉ là phạm nhân mới ở những nơi như thế thôi!

"..." Huy hết nói nổi với tên đệ tử này rồi, hắn nói cứ như hắn ở trên thiên đình vậy đó...! Đang định lên tiếng dạy dỗ tên đệ tử này thì Huy nhìn thấy trước mặt mình xuất hiện một thân ảnh quen thuộc. Nàng tay cầm trường kiếm múa thành từng đợt ảnh ảo nhìn vô cùng huyền diệu, dáng người uyển chuyển múa kiếm thướt tha nhẹ nhàng như tiên nữ vậy.

Khi nhìn thấy thân khuôn mặt của thiếu nữ này Huy liền kinh ngạc thốt lên

- Tiểu Thiên!?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Xuyên việt giả bàn tay vàng!

Huy bước đi nhẹ nhàng lại gần nhìn Tiểu Thiên lên tiếng hỏi, Trần Hạo vẫn một khuôn mặt buồn chán đi theo sau

- Tiểu Thiên! nàng đây là đang sử dụng cái gì kiếm pháp?

Đang múa kiếm trên sân, Tiểu Thiên nghe được giọng nói quen thuộc liền quay mặt lại nhìn. Khi thấy được khuôn mặt của thiếu niên trước mắt mình, nàng đôi mắt đẹp liền tròn to lên, khẽ nhanh chóng đáp thanh kiếm xuống đất. Nàng chạy đến lao vào ôm lấy eo dụi đầu ngực Huy, xúc động thút thít lên tiếng

- Phu quân... em nhớ Phu quân quá... Mấy ngày nay em đều không ngủ ngon được vì nhớ hơi ấm quen thuộc này...!

Tiểu Thiên hai má ửng hồng nhún dúc vào ngực Huy vừa nói vừa dụi một bé mèo con.

Đứng bên cạnh Trần Hạo nhìn thấy khề hất ra một hơi nói nhỏ

- một đám tiểu tử...!

"... " Huy hiện tại đã là nguyên anh kì cao thủ, thính giác phải nói là siêu nhạy cảm! Lời nói của Trần Hạo đều rơi vào trong tai hắn khiến Huy trừng mắt lớn. Hiện tại nếu không phải là đang bị Tiểu Thiên ôm lấy thì chắc chắn tên đệ tử này sẽ lĩnh đủ một trận cái gì gọi là thảm!

Hơi lườm Trần Hạo một cái, Huy liền quay sang đưa hai bàn tay lên xoa lấy hai má hồng mềm mại của Tiểu Thiên hỏi

- những người khác đâu rồi Tiểu Thiên! Các nàng mấy ngày nay có tốt không?

Nghe Huy hỏi, Tiểu Thiên khề lắc đầu nhỏ của mình. Nàng hơi rời ra khỏi người Huy, khề hít sâu một hơi hết lớn

- Mọi Người Mau Ra Đây!! Phu Quân Về Rồi!!!!

"Bịch bịch" sau tiếng hét, nhiều tiếng bước chân cùng lúc vang lên từ bên trong nhà hướng đám người Huy chạy đến. Trước cửa dần xuất hiện từng thân ảnh mảnh mai thiếu nữ đi ra, trong đó đi trước hai người, là hai thiếu nữ khuôn mặt trẻ non nớt 13-14 tuổi. Đi sau hai nàng là một nữ nhân mặc áo trắng nhìn hơn 20, khuôn mặt xinh đẹp tràn đầy mị lực.

Ba nữ vừa ra ngoài liền nhìn thấy Huy đứng ở ngoài sân, ánh mắt không giấu được sự kinh hi chạy nhanh đến phía hắn. Hai thiếu nữ chạy đến chỗ Huy liền nhảy lên ôm lấy cổ hắn đu người, khuôn mặt ngây thơ vô số tội nhìn hắn thì nhau nhón nháo lên tiếng nói

- mừng Phu Quân đã về~! Lam nhi rất nhớ Phu Quân~

Thiếu nữ áo xanh ôm lấy tay Huy, cạp bộ ngực lớn mà không hợp với hình thể của nàng nhìn Huy cười tươi.

Bên cạnh thiếu nữ áo hồng cũng không cam lòng chịu yếu thế, nàng nhảy lên ôm lấy cổ Huy đu người cười khanh khách thích thú lên tiếng

- Anh Nhi cũng rất nhớ Phu Quân!~lạp~

- Anh Nhi cũng rất vui~ oaaa~

"... " Huy nhìn hai đứa tiểu cô nương đang ôm lấy người mình chơi đùa mà không biết phải làm sao. Khề cười khò Huy đưa tay xoa đầu hai nàng, hắn liền nhìn đến nữ nhân áo đỏ đứng trước mặt mình cười nói

- Sao thế Ngân Ly, thấy Phu Quân về không vui mừng sao a?

Huy nói một câu trêu đùa khiến đứng đối diện Ngân Ly khuôn mặt đều đỏ bừng lên gấp gấp lắc đầu nhỏ phản ứng

- Không có...

Nàng không phải là không vui khi tướng công của nàng về, nhưng nhìn hắn nàng rất là ư ngại ngùng, không biết làm gì cho đúng mà chỉ lẳng lặng nhìn hắn...

Huy nhìn Ngân Ly đang một mặt bối rối đáng yêu không khỏi bật cười ra một tiếng. Khề đặt Lam Nhi và Anh Nhi sang bên cạnh xoa đầu hai nàng, hắn liền đi đến bên cạnh Ngân Ly đưa tay nâng cằm nàng lên. Trong sự ngỡ ngàng của Ngân Ly, hắn khề cúi nhẹ đầu xuống hôn lấy bờ môi của Ngân Ly khiến trứng to đôi mắt đẹp nhưng lại khề dịu xuống nhắm mắt lại, khề cảm nhận nụ hôn ngọt ngào mà khiến khuôn mặt đỏ bừng bừng.

Đúng lúc này Tiểu Hoa và An An đang cầm hai cạ chổi que đi ra liền nhìn thấy cảnh này. Tiểu Hoa còn tốt, nàng chỉ khề đỏ mặt đứng một bên nhìn xem không nói gì, nhưng đứng cạnh nàng An An hai con mắt to tròn long lanh nhìn chăm chăm lấy hai người, hai cái tai dựng đứng và chín đuôi ngoe ngoáy liên tục to ra tràn đầy thích thú.

An An ánh mắt hiếu kì quay sang nhìn Tiểu Hoa chỉ ngón tay nhỏ của mình về phía Huy và Ngân Ly đang hun nhau hiếu kì hỏi

- Tỷ Tỷ! Huy caca đang làm gì vậy a? Nhìn xem rất thích! Lạp!

An An đưa ngón tay lên ngậm trong miệng, một khuôn mặt nhỏ non nớt nhìn Huy hai người.

Tiểu Hoa một bên thấy vậy liền biết mình sơ ý để mọi người nhìn thấy cảnh không hay, nhanh đưa tay bịt lại mắt An An nói

- Tỷ Tỷ! Ta muốn coi!!!

An An bị che mất một mặt kháng nghị nhưng vô dụng, cô bé chỉ có thể hậm hực giậm chân nhỏ tại chỗ hừ hừ tiếng...

Ở một bên đang hôn nhau say đắm Huy và Ngân Ly cuối cùng cũng tách ra, khoé miệng Ngân Ly tràn ra một ít nước miếng dính nhầy nhụa, nàng khuôn mặt đỏ bừng ánh mắt mê li nhìn Huy vô cùng thoả mãn.

Huy khẽ mỉm cười liếm môi nhìn Ngân Ly, hơi đảo mắt nhìn phía sau hẳn liền thấy Anh Nhi và Lam Nhi đang một mặt cầu xin nhìn chính mình không khỏi một trận buồn cười.

Khẽ đưa lên vẫy gọi hai nàng

- Hai đưa lại đây! Phu Quân cũng tặng cho hai đưa phần thưởng!

Nghe Huy gọi, Lam Nhi và Anh Nhi đều một mặt vui vẻ tung tăng chạy đến chỗ hắn. Tiếp theo lại tiếp tục đợi hai người chìm vào nụ hôn sâu đắm khiến một bên Tiểu Hoa hai mắt chớp nhẹ nhìn cảnh này mà không khỏi có chút ước ao...

Xong một hồi thân thiết bằng miệng cuối cùng Huy cũng dừng lại.

Một bên đứng nhìn này giờ Trần Hạo một mặt vẫn lạnh lùng như xưa. Trong lòng của hắn, tâm nghĩ chỉ có tu đạo một mạch suy nghĩ mà không hề có chút tình cảm nam nữ bên trong, vì vậy nhìn thấy cảnh này làm hắn khá là ngứa mắt!

Huy khẽ nắm lấy tay Lam Nhi và Anh Nhi rồi quay về sau nhìn Ngân Ly và Tiểu Thiên mấy người lên tiếng nói

- đi thôi, vào nhà chúng ta nói chuyện tiếp!

" Vâng! " Chúng nữ nhao nhao gật đầu biểu thị vui mừng đồng ý. Ở cuối hàng, Trần Hạo một mặt biểu tình chỉ có nói bằng một chữ " chán " đi sau đám người lâm bẩm gì đó, mà bên cạnh hắn Tiểu Hoa và An An cũng đi theo sau...

... Vào đến đại sảnh Huy ngồi ở giữa chủ vị trên hàng đầu nhìn xuống đám nữ và tên đệ tử của mình, giọng nói nhẹ nhàng lên tiếng hỏi thăm

- này ta thấy Tiểu Thiên sử dụng kiếm pháp rất thành thạo khiến ta rất hài lòng! Còn mấy người các nàng luyện tập thế nào rồi? Lúc ta đi không có lười chứ?

Lam Nhi và Anh Nhi nghe hắn nói, một mặt hơi thấp thòm cúi thấp nhẹ lên tiếng.

- Phu Quân... Bọn ta cũng biết " sơ sơ " rồi...

- Biết sơ sơ?.

Huy hơi nhìn các nàng, ánh mắt uy nghiêm dò xét xuống khiến Lam Nhi và Anh khiến các nàng hai má hơi hồng lên cúi thấp đầu rụt rè

Ngân Ly một bên nhìn vậy đành lên tiếng giải vây nói

- Tướng Công không lên trách cứ hai muội ấy! Ta trước đây tu luyện công pháp phẩm cấp " hoàng cấp trung giai " đã cần một tháng mới có thể đi vào tiểu thành!

- Mà các hai muội ấy mới bắt đầu tu luyện môn kiếm pháp này phẩm cấp " Hoàng giai thượng phẩm " kiếm pháp chán phái của linh lung phái mới có mấy ngày đã đi vào tiểu thành đã là rất khá rồi!

Trần Hạo nghe nữ nhân này nói hẳn cũng khẽ gật đầu, thiên phú như vậy ngày xưa cũng là không kém hẳn là bao đã có thể xưng bằng hai chữ " Thiên Tài " để hình dung!

Huy ngồi ở vị trí chủ vị nghe Ngân Ly thấy thế, ánh mắt hơi nghi hoặc nhìn về phía Tiểu Thiên nói

- Thế nhưng ta nhìn thấy Tiểu Thiên nàng sử dụng kiếm pháp rất thuần thục a! Chẳng lẽ nàng là tuyệt thế thiên tài?

Ngân Ly nghe Huy nói vậy cũng một mặt mờ mịt nhìn sang Tiểu Thiên, chẳng lẽ nàng thật sự là tuyệt thế thiên tài?. Hơi nhìn Tiểu Thiên Ngân Ly lên tiếng nói.

- Tướng Công! Ta cũng không hiểu như nào nhưng Tiểu Thiên muội ấy đã tu luyện kiếm pháp đến viên mãn rồi...!

Thiên Thiên ngồi một bên cũng làm một mặt ngây thơ vô tội nhìn Huy đang kinh ngạc nhìn mình, nàng má hơi hây hây đỏ lên gật gù nhẹ nhàng trả lời

- em cũng không biết nữa Phu Quân. Lần đầu tiên nhìn qua bộ kiếm pháp đó em liền học thuộc lòng, sau đó thử luyện vài lần liền thành ra hiện tại a!

Tiểu Thiên một làm một bộ mặt rất bức dãi như chính nàng cũng không hiểu tại sao...

Huy nghe nàng nói liền rơi vào trầm tư. Nếu thật như Thiên Thiên nói thì chẳng phải đó chính là " Bàn tay vàng " trong truyền thuyết của xuyên việt giả sao? Đồng dạng cũng như cái hệ thống của hắn vậy. Đúng thế! Nhất định là như vậy rồi.

Huy một bộ mặt chắc chắn, liền nhìn đám người một vòng, chợt hắn nhớ ra điều gì đó, khẽ vỗ nhẹ trán mình quanh sang nhìn đám nữ chỉ tay nói

- mấy người các ngươi đứng dậy đi đến trước mặt ta, nhanh!

Những người được hần chỉ tay là Lam Nhi, Anh Nhi, Tiểu Thiên, Ngân Ly và Trần Hạo. Còn một bên Tiểu Hoa và An An đứng đây không được gọi cũng không tỏ ra cảm xúc gì, nhưng bên trong lòng Tiểu Hoa có một cảm giác hơi buồn đôi chút...

Huy hơi nhìn hướng Tiểu Hoa liền phát hiện mặt nàng có chút thiêu buồn nhưng hần cũng không thể làm gì khác, chỉ có người biết tu luyện mới có thể sử dụng được thứ hần sắp truyền thụ a...

Nhìn nam người đứng trước mặt mình Huy khẽ cười nhẹ hài lòng. Hơi đưa cánh tay của mình ra chỉ vào trán từng người một, trong đầu hô nói

" Sử dụng sách truyền thụ kỹ năng! "

" Keng! Sử dụng "" thành công! Mời chủ nhân lựa chọn kỹ năng để truyền thụ! "

Không suy nghĩ nhiều, hần liền truyền thụ tất cả kỹ năng của mình hiện tại đang có: (Cường Nộ Quyết, huyền phẩm thượng giai +4), (Thiên Hoả Kiếm quyết, huyền phẩm trung giai +1), (Phần Thân Chi Thuật).

" Ong " tiếng nhỏ trong người Huy vang lên, một loại màu vàng ánh sáng từ tay hần đi động truyền thẳng vào trán năm người. Bỗng chốc cả năm khuôn mặt đều ngậy đại ra, từng đợt ký ức cách sử dụng và tu luyện những công pháp đều truyền nhập vào đầu năm người như trở thành ký ức của họ.

Được một lúc sau, người đầu tiên mở mắt ra là Tiểu Thiên. Nàng một mặt hưng phấn như kiếm được vật gì trân quý cười tươi nhao đến ôm Huy, nàng nhẹ miêng nhỏ củ mình cười nói

- Cảm ơn Phu Quân! Phu Quân thật tốt!

Từ khi mới bắt đầu tu luyện kiếm pháp đến nay nàng vô cùng thích cảm giác này. Hiện tại được Huy truyền thụ những thứ mới lạ trong đầu khiến nàng mà nàng cảm thấy những thứ này cường đại hơn kiếm pháp trước rất nhiều khiến Tiểu Thiên vô cùng thích thú.

Theo sau Tiểu Thiên tỉnh dậy đó là Trần Hạo, hần một ánh mắt rung động khó tin nhìn Huy. Những thứ Huy vừa truyền thụ khiến hần cảm thấy vô cùng hứng thú những thứ này.

Tiếp sau Trần Hạo tỉnh là Anh Nhi và Lam Nhi. Hai nàng cũng giống Tiểu Thiên một mặt hào hứng lao thẳng đến phía Huy ôm lấy hần vui vẻ"

Cuối cùng mở mắt tỉnh lại là Ngân Ly, nàng thiên phú vốn chỉ coi là khá mà thôi, vì vậy nàng là không thể so với đám yêu nghiệt kia được. Nhưng thu được mới kỹ năng cười đại vẫn là khiến nàng rất cao hứng.

Tiểu Hoa đứng một bên nhìn đám người, mặc dù không hiểu gì nhưng nàng cảm giác chắc chắn là vô cùng tốt!. Nàng một mặt ao ước nhưng cũng không dám lên tiếng mà chỉ nhìn hâm mộ mà thôi...

Huy nhìn đám người nhao nhao lên vui vẻ với nhau không khỏi vui lây nở nụ cười nhẹ. Nhưng hần vẫn không thể để mất hình tượng uy nghiêm của mình được, khẽ vỗ tay lên tiếng nói

- Được rồi, tất cả yên lặng quay về chỗ ngồi nào! Hiện tại ta muốn nói...

Huy chưa nói dứt lời thì bị đánh gãy bởi tiếng gọi bên ngoài

" Sư Đệ Có Ở Không? "

Nghe tiếng gọi lớn, Huy liền ngồi bật dậy nhanh chân đi ra ngoài nhìn nữ tử đứng trước cửa biệt viện nhà mình. Nhìn khuôn mặt nữ tử này Huy liền nhận ra đây không phải chính là Nữ đệ tử lần trước đến gọi hần sao?

Nữ đệ tử nhìn thấy Huy bước ra liền vui mừng tiến đến chỗ hần giải thích nói

- Sư đệ! Chương môn cho gọi người!

Bên cạnh nữ đệ tử đột nhiên xuất hiện một thân ảnh thướt tha đi đến, nàng ánh mắt có chút phức tạp nhìn Huy liền tiếng nói

- Chấn Huy... ta có chuyện muốn hỏi người!

Nhìn thiếu nữ này Huy liền thuận miệng thốt ra

- Yến Tử?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Thiên linh tông và hoàng thất

- được! Hai người các người cứ đi ra ngoài chút đi! Ta có chút việc lát sẽ đi sau!

Nói xong hắn liền quay lại, ôm lấy đám nữ của mình quay lại phòng. Khoé miệng khẽ nở nụ cười vui vẻ...

Nghe Huy nói nữ đệ từ liền khẽ ầm ừ một tiếng liền bỏ đi, mà Yến Tử vốn đang rất cần hỏi hắn một điều vì vậy nàng là đứng bên ngoài đợi hắn.

- Ahhhh~... Haaaaa~

Từ trong phòng của Huy bỗng nhà bỗng kêu lên từng tiếng kêu thờ gập rên rí nhỏ nhỏ vọng ra ngoài khiến một bên ngồi trước cửa Yến Tử liền khẽ đỏ mặt má hồng, nàng là người từng chửi vì vậy liền nhận ra tiếng kêu này là gì... tiếng kêu mãi không ngừng khiến Yến Tử khuôn mặt lại đỏ bừng hơn, ánh mắt tràn đầy bối rối cảm nhận chỗ đó của mình hiện tại đã ướt nhẹp, không chịu được nữa nàng liền nhanh chân tạm thời bỏ đi...

...

Đi trên đường, Yến Tử khẽ ghé vào tai Huy nói nhỏ, khuôn mặt nàng vẫn còn có chút hồng nhuận.

- Chấn Huy... ta tuvi tăng lên là liên quan đến người đứng không?

Từ khi về phòng của mình Yến tử liền phát hiện chuyện này. Nàng vốn là trúc cơ tăng bốn mà sau khi về môn phái mới chú ý bản thân tăng lên kết đan tăng năm?

Lúc ở Từ Rậm Sâm Lâm Yến Tử vốn là cũng có xét qua rồi nhưng vẫn bình thường. Cho đến khi nàng và mấy vị sư muội làm chuyện đó với Huy nàng liền không chú ý đến tuvi của mình cho đến khi trở về đây.

Cho nên nàng kết luận việc này chắc chắn có liên quan đến hắn!

Nhìn Yến Tử một mặt tò mò nghiêm túc nhìn mình, Huy khẽ cười ra tiếng nhìn nàng. Hắn nhẹ đưa tay lên xoa đầu nàng nói

- Chuyện này sư tỷ người không cần quan tâm, chỉ cần biết rằng làm "chuyện đó" với ta sẽ rất tốt cho sư tỷ người là được!

Yến Tử được hắn xoa đầu hai má đều hồng nhuận lên, nhìn rất dễ thương. Đôi mắt nàng khẽ tròn tròn lờm lờm lấy hắn nhưng chỉ khiến Huy càng thêm thương thức hơn thôi. Trong tâm trí của hắn quả nhiên là nữ tử xấu hổ tức giận bộ dáng vẫn là đáng yêu nhất!

Huy xoa đầu Yến Tử mà không biết hành động của mình đều bị đám nữ ở đằng sau nhìn thấy hết trong mắt. Lam Nhi tam nữ ánh mắt có chút khó chịu khi Huy thân mật với nữ nhân kia, nếu không phải do hệ thống gắn chặt chỉ số hảo cảm của các nàng đối với hắn thì hiện tại chắc chắn sẽ có vụ Yandere đánh ghen thế kỉ xảy ra!

Tuvi cao linh cảm cũng trở nên mạnh mẽ. Huy liền cảm nhận phía sau mình có ánh mắt bất thiện nhìn tới khẽ quay đầu lại coi thử thì thấy Lam Nhi bộ ba tam nữ đang nhìn lấy hắn, ánh mắt có bất thiện nhìn hắn. Nhất là Tiểu Thiên thậm chí còn đang cười nhưng ánh mắt lại không hợp với nụ cười của nàng...

Huy tranh lòng có hơi chút chột dạ. lúc này hắn liền cảm thấy tương lai chinh phục một trăm nữ nhân còn lại sẽ rất khó khăn đây...

Hơi ho nhẹ một tiếng Huy liền lên tiếng nhìn về phía trước nữ đệ từ đang dẫn đường nhìn các nàng nói

- Được rồi, lát đến nơi mấy đứa nhớ nói chuyện nghiêm chỉnh lễ phép nghe chưa?

" Vâng Phu Quân " Tam nữ đằng sau lên tiếng

Lần này Thu chương môn triệu tập hắn đến đại điện môn phái chắc chắn có chuyện muốn nói với hắn. Mà do lần trước đi một mình bị khí thế đám người kia làm cho có chút thất thố, lần này hắn rút kinh nghiệm mang thêm đám tiểu nữ của mình đến để bớt bị bọn hắn đông người khí thế cho chèn ép.

Yến Tử đứng một bên cạnh Huy không nói gì, nhưng hai má nàng hơi đỏ lên, khẽ cúi mặt, hai tay đan xéo vào nhau nhìn xuống đất cứ thế ngại ngùng đi thẳng... Huy vừa nói câu " chuyện đó " khiến nàng nhớ đến chuyện hôm qua, thật quá ngại ngùng...!

Đi một đoạn đường quanh đình viện, nhóm người Huy đột cuộc đã đi đến nơi. Hơi nhìn trước mặt mình là toà khí khái đại điện, Lam Nhi, Anh Nhi và Tiểu Thiên không khỏi có kinh ngạc hô lên

- Thật tráng lệ đẹp để cung điện a!

- Anh Nhi muốn sống ở nơi này, lạ!

- nơi này thật sự là nhìn còn hoành tráng hơn cung điện chiếu trên TV nữa!

Lam Nhi và Anh Nhi vốn là người quê lên thành phố, hai nàng nhìn thấy toà nguy nga đại điện này lần thứ hai vẫn rất lấy làm hiếu kì! Mà Tiểu Thiên vốn mê phim ngôn tình từ nhỏ cho nên nàng luôn thích xem mấy thể loại cung điện như thế này! Mà cái cung điện trước mắt này nhìn còn đẹp hơn trên TV

nàng từng thấy nữa!

Nếu như Trần Hạo lúc này có mặt chắc hẳn sẽ nhớ ra một câu " một đám kém sang, nơi này thậm chí còn khoanh bằng phòng nhỏ của bản đền nữa! "...

Huy một mặt bình tĩnh nhìn cái đại điện này, hẳn là mấy lần đến đây rồi cho nên cũng không có cái biểu lộ gì nhiều. Huy khẽ phát tay áo trắng ra sau lưng bước vào đại điện cùng mấy nữ về sau, ở phía bên ngoài nữ đệ tử chỉ đường khẽ cười nhẹ liền bỏ đi.

Ngồi giữa chủ vị đại điện lúc này là Thu Vận, nàng hôm nay liền xiên một bộ cẩm bào màu đỏ có viền vàng óng ánh nhìn vô cùng đẹp mắt, kết hợp với sắc đẹp tà mị của nàng khiến nàng càng thêm mị hoặc hơn.

Ngồi ở phía bên cạnh thấp hơn Thu Vận một liền vẫn là bốn cái lão bà khuôn mặt nghiêm nghị đang ngồi đấy. Chỉ là Huy sao có cảm giác hôm nay bốn người này đối với nhìn hắn có cảm giác hiền hoà hơn. Nhất là cái bà lão tứ trưởng lão kia nhìn hắn nhu hoà hơn rất nhiều, thậm chí nàng còn nở nụ cười nhẹ với Huy làm hắn giật bắn cả mình.

Trong lòng lộp bộp suy nghĩ. Chẳng lẽ hôm nay các nàng đều là trùng số giải độc đắc sao?

Không chú ý đến đám lão nhân này nữa, Huy liền chuẩn rồi ánh mắt nhìn xem bốn thân ảnh thiếu nữ đứng sau mấy vị trưởng lão lần lượt là Vi Liễu, Tiên Tiên, Nhu Nhi và Cổ Hân. Vừa nhìn thấy các nàng Huy liền cười tươi đưa tay vẫy ra hiệu. Đám nữ cũng là nhìn thấy hắn, khuôn mặt các nàng khẽ đỏ lên hơi cúi mặt xuống đất ngại ngùng...

Thu Vận nàng cũng không có phát hiện gì lạ mà chỉ khẽ mỉm cười nhìn Huy, âm thanh hơi nhỏ nhưng tràn đầy sự cao hứng nói

- Chấn Huy, ngươi đã đến!

Huy liếc nhìn trên cao đang ngồi Thu chương môn, hắn khẽ cúi nhẹ người chấp tay nói

- Chương môn tốt!... Các vị trưởng lão tốt!

Tam nữ và Yến Tử đứng ở sau Huy cũng nhao nhao lên học theo hắn cúi chào mấy người trưởng lão và trưởng môn.

Thu Vận nhìn ở trong mắt liền khẽ cười hài lòng, ánh mắt nàng nhìn hắn chứa sự thương thức nói

- Chấn Huy, ngươi biết vì sao hôm nay bốn chương môn cho gọi ngươi đến vì sao không?

Huy khẽ đảo mắt nhìn Thu Vận liền khá rõ nàng muốn nói gì nhưng khuôn mặt vẫn tỏ ra khó hiểu, chấp bàn tay nhìn nàng cười nói

- Ta còn chưa rõ ràng lắm, mong chương môn nói rõ cho ta nghe!

Mấy nữ ở sau Huy cũng một mặt hiếu kì, các nàng nhìn sắc mặt của chương môn rất giống như vui vẻ

Thu Vận khẽ nhìn sang đại trưởng lão liếc mắt. Đại trưởng lão thấy vậy cũng hiểu ý chương môn khẽ ngồi dậy, nàng hình Huy cười nhẹ nói

- Nhiệm vụ lần này nhóm của các ngươi đã hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ! Vì vậy môn phái sẽ đưa ra một điều kiện tiểu từ ngươi muốn gì cứ nói đi!

Sau khi Yến Tử và đám nữ đệ tử trở về đã thông tri mọi chuyện cho chương môn và mấy vị trưởng lão nghe, sau khi nghe nàng các nàng nói mấy vị trưởng lão mới biết mình đã bắt cần thể nào. Và mấy người cũng biết thực lực của tên nam đệ tử này có thể đánh giết nguyên anh kì Ma Tộc tuvi chắc hẳn không phải trúc cơ một tầng như bề ngoài, mà có lẽ là một tên cao thủ ẩn tuvi chính mình!

Sau chuyện này các nàng cũng phát hiện Yến Tử ba nữ tuvi tăng mạnh, mà hai tên đệ tử ngoại môn Nhu Nhi và Cổ Hân cũng thế, chương môn và đám trưởng lão cho rằng đám đệ tử của mình đã gặp được cơ duyên nào đó nên rất cao hứng! Cổ Hân và Nhu Nhi cũng vì thế được trưởng lão thu nhận làm đệ tử, địa vị tăng vọt.

Đứng tại chỗ bất động, Huy khẽ đưa tay lên cằm suy tư. Hắn là cũng là không biết nên xin điều gì, hiện tại hắn cái gì cũng chưa cần a!

Suy nghĩ thêm một hồi Huy liền cười nhạt nhìn lên phía trưởng môn nói

- Ta hiện tại chưa nghĩ ra, có thể để lúc khác không?

Thu Vận ngồi trên ghế chủ vị chống má nhìn xuống dưới, nàng đáng người hơi uống nhẹ mê người dường cong lộ ra, hai con mắt mê li hơi lờ mờ nhắm lại nhìn Huy cười nhẹ nói

- Ừm, Tiểu tử ngươi muốn lúc nào cũng được! Tùy ngươi

Huy khẽ cúi người gật đầu nhìn xung quanh đám trưởng lão và chúng nữ đang nhìn mình rồi lại quay sang nhìn Thu Vận nói

- Nếu không còn chuyện gì vậy ta đi trước!

Huy khẽ quay người định rời đi thì nghe phía sau Thu Vận âm thanh nhu mì lên tiếng gọi lại hắn

- Khoan đã!

" Hừm? " Huy khẽ quay đầu lại nhìn vị chương môn xem nàng muốn nói gì.

Thu Vận thấy hắn quay đầu lại khẽ mỉm cười ngồi dậy, bàn tay nàng lấy ra một phong thư nói

- Đây là thiệp dự buổi lễ đính hôn của Thiên Linh Tông và Hoàng Thất! Trên thư có viết rằng sẽ mời Tam Tông thế lực cùng Hoàng Thất và Âm Cực Cốc người đứng đầu sẽ cùng nhau đến chúc mừng và tham gia buổi so đấu giữa các thế thức với nhau, hạn mang theo là mười người!

- Vì vậy bốn chương môn muốn lựa chọn ra mười người đệ tử xuất sắc nhất môn phái để tham gia thi đấu lần lượt là Lâm Chân Huy, Yên tử, Tiên Tiên, Vi Liễu, Nhu Nhi, Cổ Hân. Còn thiếu bốn người nữa ta hiện tại muốn bổ sung đi vào, các vị trưởng lão ở đây có ý kiến gì không?

Từ vị trưởng lão nghe chương môn nói đều rơi vào bàn luận với nhau, cuối cùng các nàng cũng kết luận đồng ý kiến. Đại trưởng lão lên tiếng nói

- Chương môn! Theo kiến nghị của bốn người chúng ta sẽ đề cử Hàn Linh, Minh Lu Yên, Từ Khảm và Trần Yên! Bọn họ bốn người những cũng đã đạt đến Trúc Cơ bảy tầng tuvi, cũng là những người mạnh nhất sau đám đệ tử thân truyền của môn phái rồi!

Thu Vận ngồi lại trên ghế, nàng đưa tay chống lên trán suy tư. Theo nàng biết những môn phái khác lần này mang theo đệ tử thấp nhất cũng sẽ là Trúc Cơ tám tầng người. Nếu để cho những nữ đệ tử bảy tầng tuvi này của nàng đi tham gia sợ rằng chỉ có thể làm pháo hôi cho người khác mà thôi...

Huy đứng bên dưới nhìn ra Thu Vận đang bức óc khổ não hắn liền khẽ cười nhạt, hình như chương môn của hắn là đã quên đi một việc rồi.

Khẽ đưa tay ôm lấy Lam Nhi, Anh Nhi và Tiểu Thiên ba nữ đưa lên phía trước. Huy khẽ cười nhẹ nhìn Thu Vận nói

- Chương môn, hay là ta để cho các nàng tham được không? Các nàng mới gia nhập môn phái nhưng cũng coi là đã là đệ tử đi!

Thu Vận đang đầu đầu suy nghĩ liền nghe Huy nói, nàng khẽ nhìn xuống tam nữ trước mặt hắn. Ngồi bên cạnh Từ trưởng lão cũng là nhìn đánh giá, các nàng mới đầu cũng không chú ý những đệ tử này, vốn các nàng chỉ coi đây là đệ tử bình thường mà thôi!

Nhìn một hồi bỗng nhiên Thu Vận và từ trưởng lão đều mặt biến sắc kinh ngạc hô lên

- Kết Đan năm tầng!?

Nếu nói kinh ngạc nhất người thì chỉ có thể là Thu vận mà thôi. Nếu nàng nhớ không nhầm lần trước đưa đám nữ này về cũng mới chỉ có Trúc Cơ năm tầng thôi mà? Từ khi nào biến thành kết đan rồi? Chẳng lẽ các nàng cũng giống Tề tiểu tử kia ẩn dấu thực lực?

Từ Yên và bốn nữ còn lại cũng không ngạc nhiên cho lắm, có thể làm nữ nhân của Huy tuvi các nàng bằng nhóm người mình cũng không có gì lạ! Vì chính các nàng tuvi cũng là hắn nâng lên mà.

Thu Vận ngạc nhiên một hồi liền cảm thấy mình thất thố, khẽ ho nhẹ uy nghiêm lên tiếng nói

- Được rồi! Vậy quyết định đi! Danh sách sẽ do các ngươi công bố, 1 người còn lại tùy tiện các ngươi chọn!

Nói xong nàng khuôn mặt xấu hổ liền quay người trở lại phòng của mình ở sau đại điện. Lúc này thất thố thật sự khiến nàng mất hết uy nghiêm mặt mũi...

Huy nhìn Thu Vận bỏ đi, ánh mắt của hắn bỗng nhiên loé sáng một cái rồi lại vụt tắt, miệng khẽ nở nụ cười thần bí mà không ai hiểu được...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Nhìn lên thu vận khoả thân, sức mạnh đại tăng!

Ban đêm

" lách tách " âm thanh tiếng giọt nước rơi vang vọng giữa đêm khuya vắng lặng. Trong một căn phòng nhỏ, một nữ nhân mặc áo đỏ khuôn mặt xinh đẹp đang khẽ mỉm cười. Nàng khẽ duỗi ra đôi tay nhỏ nhắn của mình thò vào trong thùng nước ấm than nhẹ

- Nước đã đủ ấm! ngày hôm nay thật mệt mỏi phải thư giãn mới được~

Nữ nhân khuôn mặt mịn nhẵn khẽ hít lại thành một vầng lưỡi liềm, khuôn mặt nàng ửng hồng, khoe miệng cười nhẹ tỏ rõ sự thích thú.

Nàng nhẹ nhàng đưa hai cánh tay nhỏ nhắn của mình lên cời khuy áo ra, chiếc áo dài màu đỏ nhẹ nhàng rơi xuống đất để lộ ra cơ thể đáng người ba vòng hoàn mỹ, đường cong rõ nét của nàng khiến người ta phải say mê trong mị hoặc.

Nàng trên người lúc này chỉ còn mặc mỗi bộ quần áo lót nhìn như miếng vải đỏ buộc dây sau lưng che đi phần quan trọng đằng trước, nàng khẽ đưa tay xoa lên làn da trắng nõn hồng hào của mình cười thầm thì

- Quả nhiên như lời Yến Tử nói, dùng hoa hồng ngâm trong nước thật sự sẽ khiến làn da tốt hơn!

Nàng vừa nói bàn tay cũng không có đình chỉ lại mà ngón tay nhẹ nhàng dần cời ra chiếc áo lót che thân của mình. Chiếc áo lót khẽ rơi xuống đất để lộ ra một thân thể trắng hồng tuyệt đẹp, bàn tay nàng khẽ đưa lên xoa nhẹ bộ ngực khá lớn của mình mà rên nhẹ lên tiếng rên rỉ...

Tự xoa nắn cơ thể mình được một lúc sau nàng liền dừng tay đình chỉ việc xoa nắn lại, khuôn mặt nàng hiện tại tràn đầy mồ hôi ướt át trên khuôn mặt hồng hào xinh đẹp quyến rũ.

Ánh mắt nàng chứa đựng sự mê li nhẹ nhàng dánh bước chân ngồi vào bên trong thùng nước ấm tràn đầy hoa hồng, khuôn mặt nàng hiện ra một sự hưởng thụ vô cùng.

Ở trên mái nhà ngay chính giữa phòng tắm của nàng bỗng xuất hiện một cái lỗ từ bao giờ, mà từ cái lỗ nhìn qua liền xuất hiện một con mắt đang mở to nhìn vào...

Huy khẽ đảo chớp chớp con mắt nhìn hình ảnh này giờ bên dưới, hình ảnh này quả thật là quá kích thích khiến hần tiểu đệ đệ cũng phải đầu hàng phản ứng một hồi này giờ trong quần.

Huy vốn này đang ngủ cùng mấy nữ của mình, nhưng vì hần buổi chiều chợt nhớ ra có cái nhiệm vụ hệ thống giao cho, thế nên nửa đêm hần mới nén chạy đến nơi này. Ngồi trên mái nhà nhìn xuống thân ảnh mờ ảo ngồi trong thùng nước hần liền lẩm bầm

- Hệ thống giao cho mình nhiệm vụ nhất định phải là nhìn đại mỹ nhân khoả thân, mà Chương Môn có lẽ cũng là đại mỹ nhân đi!

"Cách" vì đang say sưa nhìn lên mỹ nữ nên Huy lỡ chân chạm vào một hòn gạch trên mái nhà phát ra tiếng động nhỏ, mà Ở bên dưới Thu Vận đang ngâm mình trong nước đột nhiên sắc mặt biến đổi tràn đầy đề phòng nhìn lên trên mái hét

- Aii?

"..." Huy ngồi trên mái hoang mang, hần thật sự là rất hoang mang. Trong đầu bắt đầu cấp tốc suy nghĩ biện pháp, ánh mắt sáng lên, hần liền đưa tay ra che miệng kêu nhỏ.

"Meow~"

- hửm?

Thu Vận nghe thấy tiếng mèo kêu nàng liền thở phào, nhưng nàng vẫn cảm thấy có chút không đúng, ánh mắt híp lại nhìn lên trên nói

- Trong môn phái làm gì có ai nuôi mèo đâu nhỉ? Ta cứ nghĩ là chim chứ?

Huy lúc này khá là hoang mang, hần sợ bị phát hiện sẽ mang tiếng xấu trong mắt nàng vì vậy không có suy nghĩ được nhiều. Nghe Thu Vận lên tiếng hần liền bối rối kêu lên tiếng chim cú

- cú cu cú cu...

"..." Thu Vận nghe thấy tiếng chim kêu vang lên nàng liền im lặng, khoé miệng khẽ run run nhếch lên cười một cách tà mị, nàng đôi mắt đẹp khẽ trừng lớn nhìn lên trên nhà hét.

- Dâm tặc chết đi!!!

"Vù" vô số hoa diễm màu đỏ hoá thành một vệt sáng phóng hần nên mái nhà chỗ Huy đang đứng.

"Ầm" mái nhà bị nổ tung, khiến Huy đang ngồi cũng bị ảnh hưởng hất bay ra sau nhưng không có gây sát thương gì tới hần. Hoi lão đạo Huy liền đứng dậy phóng bay đi, hần biết là mọi chuyện đã bị phát hiện rồi, mà hần lúc này hệ thống cũng đã hiện lên nhiệm vụ phụ tăng lên tới 0,1% đồng nghĩa với việc đã hoàn thành!

Theo tuvi tăng lên nguyên anh kì, bản thân có thể sử dụng pháp lực để "bay", mặc dù không được bao lâu nhưng cũng đủ để hần nhanh chóng biến mất trong bóng tối.

Đứng bên trong phòng dùng một tấm khăn che đi cơ thể quyến rũ nhưng vẫn để lộ ra ba vòng mỹ lệ. Thu Vận khẽ nhìn lên trên mái nhà bị tàn phá lỗ thùng lớn, Khoé miệng nàng khẽ cười nên một nụ cười tà mị, ánh mắt chứa sự tức giận mà cũng có thú vị khẽ rên nhỏ

- Chán Huy a... Đừng tưởng ta không biết là ngươi, chờ lấy ta làm sao sẽ giáo huấn tiểu dâm tặc nhà ngươi...!

...bay này giờ Huy cuối cùng cũng đã trở lại phòng của mình, khẽ liếc mắt nhìn mấy nữ vẫn đang nằm ngủ hân liên thở ra một hơi. Vừa này thật đúng là nguy hiểm, may là hân bị đánh bay đi chứ nếu như bị rớt xuống dưới thì hình tượng của hân thật sự là trong môn phái giảm sút thảm hại, không trùng còn bị đuổi đi ấy chứ!

Hơi lão đạo ngồi xuống bên cạnh đầu giường nhìn đám nữ đang ngủ say khiến Huy khẽ mỉm cười, thật đúng là đi đâu thì đi chứ về nhà cùng vợ vẫn là hạnh phúc nhất. Hơi nhìn ra ngoài cửa sổ Huy trong đầu liền nói nhỏ

- Đăng nhập Thông Tin!

" Keng! Đăng nhập thông tin thành công! "

[Tên người chơi: Lâm Chấn Huy

Mị lực: 150

Tuổi: 17

Giới tính: nam

Tuvi: Nguyên Anh Sơ kỳ

Điểm tích lũy: 2466+

Công pháp: ngự nữ tâm kinh (tầng 2)+, Kim cương bát tử thân (tầng 2)+, Cuồng Nộ quyết (tầng 4)+, Đa ảnh Phân Thân Chi Thuật,

Võ kĩ: Thiên Hoả Kiếm Quyết (tầng 1)+

Vũ khí: kiếm thường

Vật phẩm: Găng tay hạnh phúc (đến từ vạn giới), * 100 viên linh thạch hạ phẩm, Nồi nướng thịt (hệ thống), * 12 viên hồi phục đan, * 6 viên trúc cơ đan, lục côn nâng cấp *1, hộp quà may mắn *1.

Nhìn thông tin không hiện lên không có thay đổi gì lắm nhưng chỗ điểm tích lũy thì tăng lên rất nhiều khiến hân cảm thấy hài lòng vô cùng. Giết mấy tên ma tộc và hai tên Ma Tộc nguyên anh kì cho hân phun ra hai nghìn điểm tích lũy, nhưng hân vẫn tiếc cái tên ma tộc bị đề tử hân giết, nếu như là hân giết thì có lẽ sẽ tuôn ra thêm một nghìn điểm rồi.

Khẽ thở dài than tiếc một hơn Huy liền đưa tay lên nhấn vào "+Cuồng Nộ Quyết", hân hiện tại cần nhất là tăng sức mạnh, mà cuồng nộ quyết là lựa chọn thích hợp nhất với hân.

" Keng! Tăng cấp thành công " Cuồng Nộ Quyết thăng lên tầng sáu "

" Keng! Điểm tích lũy không đủ không thể thăng! "

Huy nhấn Một hơi " Cuồng Nộ Quyết " tăng lên đến tầng sáu, chỉ còn thiếu một tầng nữa là lên tầng bảy, đồng nghĩa với việc Max cấp buff gấp 10 lần sức mạnh.

Khẽ nhìn điểm tích lũy chỉ còn hơn 1 nghìn điểm, mà thăng cấp tiếp theo cần 2 nghìn điểm, Huy đành phải dừng lại. Hơi nhìn xuống " Thiên Hoả Kiếm Quyết " mới tăng một, hân liền quyết định thăng cấp cho bộ kiếm quyết này mà nhấn vào nút " + "

" Keng! Thiên Hoả Kiếm Quyết tăng lên tầng hai "

" Keng! Thiên Hoả Kiếm Quyết tăng lên tầng ba (mở thức thứ hai: Vạn kiếm tung bay < quét một lần kiếm phóng thích vạn kiếm khí > "

" Keng! Điểm tích lũy không đủ không thể thăng cấp "

Nhìn tám trăm điểm để thăng cấp tiếp theo, mà hân chỉ còn hơn ba trăm điểm nên đành phải dừng lại.

Huy khẽ liếc nhìn bảng thông tin công pháp và kiếm quyết tăng lên tràn đầy hài lòng. Hơi liếc mắt nhìn xuống hàng vật phẩm hân liền phát hiện ra có thêm món đồ là *1 hộp quà may mắn

Huy lúc này mới nhớ đến lần trước tuvi thăng lên nguyên anh kì hân còn chưa có sử dụng. Hiện tại hân đã rảnh rồi thế nên là lúc để mở ra phần quà may mắn.

Hơi cười nhẹ Huy khẽ hô lên

- Mở hộp quà may mắn!

" Keng! Mở thành công, chúc mừng chủ nhân nhận được *1 M134 (minigun/ súng máy sáu lòng), tự động đem vào kho hệ thống "

Huy nhìn vào chữ vật phẩm thật sự có thêm dòng chữ M134 (minigun), hấn liền khẽ đưa tay bấm vào kiểm tra.

[M134 (Minigun) một lần có thể bắn ra 1000 viên đạn, tốc độ cực, có hiệu quả nguyên anh kì trở xuống]

Huy nhìn thông tin này liền khẽ tròn mắt, nếu tính thêm " vạn kiếm khí " và " M134 " thì hấn tổng cộng có hai loại công tích quần thể rồi? Cũng tốt! Hấn hiện tại chính là thiếu thứ này!

[Tên người chơi: Lâm Chấn Huy

Mỹ lực: 150

Tuổi: 17

Giới tính: nam

Tuvi: Nguyên Anh Sơ kỳ

Điểm tích lũy: 246+

Công pháp: ngự nữ tâm kinh (tầng 2)+, Kim cương bát tử thân (tầng 2)+, Cuồng Nộ quyết (tầng 6)+, Đa ảnh Phân Thân Chi Thuật,

Võ kĩ: Thiên Hoả Kiếm Quyết (tầng 3)+

Vũ khí: kiếm thường

Vật phẩm: Găng tay hạnh phúc (đến từ vạn giới), * 100 viên linh thạch hạ phẩm, Nồi nướng thịt (hệ thống), * 12 viên hồi phục đạn, * 6 viên trúc cơ đạn, lục côn năng cấp *1, *1 M134 (minigun)

Khẽ nhìn lại bảng thông tin hấn liền mỉm cười, lần này đúng là thu hoạch lớn, thực lực cũng là tăng mạnh 1 mảng!

Khẽ thoát ra khỏi hệ thống Huy liền vron nhẹ vai thầm nghĩ, thật đúng là không có gì thoả mái bằng việc tăng cấp!

" Soạt " đang vron vai đột nhiên Huy liền bị một bàn tay nhỏ nhắn ôm lấy cổ mình từ phía sau, hai tay và eo của hấn cũng bị ôm lấy. Hoi ngạc nhìn quay đầu lại nhìn thì Huy thấy Lam Nhi, Anh Nhi, Tiểu Thiên, và Ngân Ly đang ôm lấy cơ thể hấn.

Thoáng ngạc nhiên định lên tiếng thì Huy liền bị Ngân Ly chớp thờ cơ đưa lưỡi nhỏ tấn công vào bên trong mình, nàng nhìn Huy con mắt mê ly mị nhãn nhìn hấn rên rĩ

- Tướng công... Để thiếp thân hầu hạ ngài~ um...

Ngân Ly vừa tấn công trong miệng hấn vừa nói, bên dưới đang ôm hai tay và bụng Huy, Lam Nhi, Anh Nhi và Tiểu Thiên ba nữ khẽ đùn người hấn ngã xuống đất. Lam Nhai tay nhỏ khẽ đặt lên Tiểu JJ của hấn vuốt nhẹ cười khanh khách thích thú nói

- Lam Nhi cũng sẽ khiến cho tướng công thoả mái a~

"..." Bị kích thích từ dưới Huy liền không chịu được nữa liền đưa Tiểu JJ hướng miệng nhỏ của Lam Nhi xông vào.

Hấn rút lại lời nói lúc nãy, không gì sướng bằng việc chăn gối với người mình yêu!!

.....

Tại nơi trống vắng trong khu rừng, nơi mà Huy và đám nữ dêh từ đã chiến đấu với mấy tên ma tộc.

Một thân hình da dẻ trắng bệch khô nứt, xung quang người toả ra khí vụ màu đen khắp khiêng tiến tới trước mặt một thi thể to con màu đỏ nằm ở dưới đất, nếu có thể chú ý kĩ trong đêm tối thì đây chính là xác tên ma tộc từng bị Huy giết

" RỒNG!!! "

Tên da mặt nứt thối khẽ kêu gào to lên, hai bên răng nhọn hoắt của hấn liền há ra cắn thẳng vào cổ xác tên ma tộc dưới đất. Máu từ tên ma tộc dần bị hấp thụ qua miệng thân ảnh kia cho đến khi xác tên Ma Tộc bị khô lại thành một bộ xương khô mới dừng lại.

Thân ảnh hút xong xác tên Ma Tộc liền ngồi xổm tại chỗ, xung quanh hấn hắc khí vờn quanh ngày một nhiều hơn bao trùm lấy cơ thể hấn cho đến khi hấn hoàn toàn bị hắc khí bao bọc lấy lên trong.

" Vũ " không biết qua bao lâu, đột nhiên hắc khí dần dần tản đi, thay vào đó thân ảnh kia lại dần dần xuất hiện. Nhưng thân ảnh xuất hiện đã không còn giống như lúc trước mà thay vào đó hoá thành một đứa bé 3-4 tuổi, khuôn mặt bụ bẫm trắng trẻo, trên đầu mọc thêm một cái sừng màu xanh và sau mõng mọc thêm một cái đuôi màu xanh.

Cậu bé thân hình nhỏ nhắn khẽ ngồi dậy, ánh mắt mê mang lang thang đi trong rừng rồi dần dần biến mất trong màn đêm...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Rời môn phái, lên đường tìm được thảo

Ngồi ở dưới gốc cây anh đào có năm thiếu nữ và một bé gái đang ngồi với nhau, trên tay các nàng cầm điện thoại xem video ở trong, khẽ rung rung nước mắt. Chiếc điện thoại phát ra âm thanh giọng hát

" Từ nay duyên kiếp của hai chúng ta "

" được yêu nhưng không thể nào nói ra "

" Ngon có ven đường thôi mà "

" Làm sao với được mây... "

...

" Là nhân duyên trời ban, có sao mình không thể cạnh nhau... "

Huy đang ngồi lượn kiểem nhìn các nàng đang xúm lại với nhau, hấn khẽ dừng lại, nhẹ nhàng đi lại nhìn xuống các nàng mỉm cười hỏi

- Sao thế? Mấy nàng xem gì mà khuôn mặt xúc động vậy?

Huy nhìn xuống chiếc điện thoại Ngân Ly đang cầm trên tay, đây là cái điện thoại bữa sáng hấn trao đổi được ở trên thương thành hệ thống, chiếc điện thoại này vậy mà còn bắt được mạng và có youtube, google...vv mới siêu chứ! Nhưng chỉ tiếc là không kết nối được với người khác thôi.

Lam Nhi và Chúng Nữ khẽ ngẩng đầu đỏ hoe vành mắt như sắp khóc nhìn Huy nói

- Phu Quân... Nếu như Phu Quân bị cha mẹ và mọi người ngăn cấm thì Phu Quân có còn yêu Lam Nhi nữa không...?

Anh Nhi và Tiểu Thiên một bên cũng nhìn Huy, khuôn mặt hai nàng tràn đầy mong đợi hấn nói ra. Các nàng này vừa xem xong video kia liền cảm thấy vô cùng xúc động, mấy đứa nghĩ đến Phu Quân của mình nếu như cũng bị cha mẹ ngăn cấm thì các nàng sẽ ra sao... Các nàng vô cùng lo lắng

Ngân Ly thì khuôn mặt vẫn bình thường nhưng nội tâm cũng vô cùng lo lắng, nàng là cũng quên mất người thân của Huy, nàng nghĩ hấn thực lực mạnh mẽ, thần bí, chắc chắn thân phận sẽ không đơn giản. Nếu như cha mẹ của Huy mà không đồng ý thì nàng sẽ ra sao? Đây là điều nàng cũng vô cùng lo lắng..

Tiểu Hoa ôm lấy An An hai mắt linh động nhìn mọi người không hiểu gì nhưng nàng vẫn chăm chú lắng nghe.

Huy nhìn các nàng khuôn mặt như muốn nói lên nguoi mà nói không thì ta sẽ chết cho nguoi coi khiến hấn rất bất đắc dĩ. Tuy nói là các nàng chỉ là hấn trên đường tiện thu nuôi mà thôi nhưng hấn cũng thật sự là yêu các nàng!

Khẽ dang cánh tay ra Huy ôm cả bốn nàng vào lòng mình, khoé miệng hấn khẽ mỉm cười nói

- Ngốc quá, các nàng là nguoi ta yêu nhất! cho dù lão thiên có đem các nàng đi ta cũng sẽ đến tận nơi để đem các nàng về. Các nàng cứ yên tâm đi... Vì ta rất yêu mấy đứa!

Nghe hấn nói chúng nữ khuôn mặt liền tươi cười hấn lên, các nàng trong lòng cảm thấy vô cùng ấm áp. Người mình yêu nói ra câu đấy khiến các nàng vô cùng hạnh phúc

Ngân Ly nhân lúc Huy không để ý liền ghé sát mặt hôn nhẹ vào má hấn, đưa tay che miệng cười nhẹ nói

- Ta biết tướng công là tuyệt vời nhất mà~

Ngân Ly trước vì bị Huy đe dọa và cảm dỗ mới đồng ý trao thân cho hấn. Nhưng nàng hiện tại mặc dù mới sống thời gian ngắn cùng Huy nhưng nàng cũng nhận ra con người hấn rất là tốt, cũng rất là yêu nàng. Cho nên trong lòng Ngân Ly hiện tại đã ngầm chấp nhận hấn là tướng công của mình.

Một bên Lam Nhi và Anh Nhi nhìn thấy vậy cũng không chịu yếu thế liền học theo hôn nhẹ vào hai bên má Huy, hai nàng ánh mắt khẽ híp lại cười nhí nhảnh nói

- Phu Quân là tốt nhất!~

Bị ba nữ cùng lúc tập kích khiến Huy khá bất ngờ, khẽ mỉm cười một tia thoả mái, đưa tay xoa đầu ba người nhìn các nàng nói

- được rồi, nghỉ ngơi thế là đủ! Các nàng Tiếp tục ra luyện kiếm đi!

Nghe hán nói Ngân Ly chúng nữ liền khẽ gật đầu, các nàng tay cầm thanh kiếm, thân ảnh ánh sáng lướt đi ra giữa sân bắt đầu tiếp tục luyện kiếm.

Huy ngồi một bên hơi liếc nhìn sang bên cạnh Tiểu Hoa đang thần thờ, khuôn mặt nàng tỏ ra ngưỡng mộ nhìn chúng nữ đang múa kiếm. Huy nhìn nàng liền biết nàng đang nghĩ gì nhẹ giọng lên tiếng hỏi

- Tiểu Hoa này! Muội cũng muốn luyện kiếm giống vậy đúng không?

Đang ôm An An trong lòng, một mặt thần thờ nhìn ngoài sân liền nghe được Huy nói vậy nàng liền bừng tỉnh lại. Khuôn mặt nhỏ nhắn đáng yêu của nàng khẽ đỏ lên bối rối ngập ngừng nhìn hán trả lời

- Công tử... Ta...ta...

Nhìn Tiểu Hoa một mặt ấp úng hán liền hiểu rằng nàng thừa nhận nhưng ngại nói ra. Hơi mỉm cười thần bí Huy đưa tay lên xoa đầu Tiểu Hoa nhẹ nhàng giải thích

- Muội muốn học kiếm pháp cũng không phải không thể. Nhưng muốn học kiếm là cần phải tu luyện ra khí, mà muội thì không có tu luyện qua đúng không?

Tiểu Hoa nghe hán nói, ánh mắt nàng hiện lên sự thất vọng hơi cúi đầu xuống. Huy tay vẫn đặt trên đầu nàng xoa mỉm cười nói

- Ta có thể giúp muội nhanh chóng đề thăng tuvi, nhưng mà chuyện sẽ có chút ủy khuất cho muội...vì vậy ta cũng không biết có nên nói cho muội hay không

Tiểu Hoa nghe hán nói là mình có thể tu luyện liền sáng mắt lên. Nàng là được Huy cứu giúp cư mang nhưng lại không giúp gì được cho hán. Mà xung quanh Huy đều là nữ nhân võ công mạnh mẽ người khiến nàng rất tự ti, chỉ cần có thể tu luyện được để giúp ích cho Huy thì khó khăn ủy khuất cỡ nào nàng cũng khẽ chấp nhận.

Tiểu Hoa ánh mắt kiên định nhìn Huy nói

- Công tử! Chỉ cần có thể tu luyện, dù ủy khuất đến đâu Tiểu Hoa cũng sẽ chấp nhận... Cho nên... Mong công tử hãy giúp ta!

Huy nhìn trước mắt Tiểu Hoa ánh mắt kiên định, khuôn mặt nghiêm túc liền khiến hán chút hài lòng. Huy khẽ gật đầu cười nhẹ nhìn nàng nói

- Được! Nếu Tiểu Hoa muội kiên định như thế thì tối nay ta sẽ đến phòng muội để truyền thụ võ công! Nhớ phải chuẩn bị tinh thần!

Nghe hán nói tối nay có thể giúp mình, Tiểu Hoa khuôn mặt liền tràn đầy kích động. Nàng khẽ cúi đầu lễ phép đáp

- Vâng! Công tử!

Tiểu Hoa khuôn mặt vui vẻ ôm lấy An An mỉm cười, nàng mặc dù không biết tại sao phải là tối mới có thể giúp nàng nhưng chỉ cần có thể tu luyện thì như thế nào nàng cũng không để ý.

Huy ngồi nhìn mấy nữ đang luyện kiếm cũng bắt đầu thấy chán. Lúc này Trần Hạo bỗng nhiên đi đến, trên mặt hán lạnh nhạt nhìn Huy nói

- Sư phụ, ta muốn đi ra ngoài một lát có việc cần làm!

Huy hiểu kì nhìn tên đệ tử này, vậy mà hán lại đến hỏi mình xin phép khiến hán cảm thấy hứng thú, khẽ cười nhạt hỏi

- Tiểu tử ngươi muốn đi ra ngoài làm gì?

Nghe Huy nói Trần Hạo khuôn mặt có chút khó chịu, hơi nhăn mi hán liền nhìn Huy đang nhìn mình chằm chằm đành thở dài đáp

- Ta đi kiếm linh thảo luyện đan

Nghe Trần Hạo nói Huy liền ngạc nhiên nhìn hán

- Ngươi biết luyện đan?

Trần Hạo khẽ gật đầu thừa nhận

- ừm...

...Huy nhìn Trần Hạo liền im lặng, hắn biết tên đệ tử này huyền bí nhưng không ngờ rằng hắn lại biết luyện đan. Theo hệ thống nói thì luyện đan sư là một chức nghiệp vô cùng cao quý, cứ ngàn tu sĩ thì may ra mới chọn ra được một người có thiên phú luyện đan.

Hơi suy nghĩ chút Huy liền cười nhẹ nhìn hắn nói ra

- Ta muốn đi cùng, không sao chứ?

Trần Hạo nghe hắn nói khẽ trầm tư một lúc, hắn hiện tại định đi hái chút thảo dược nhưng tên tiểu sư phụ này của hắn muốn đi cùng thì cũng được, hắn cũng không ngại có thêm một người phụ giúp đâu.

Trần Hạo khẽ gật đầu đồng ý

- được, nhưng sư phụ ngươi muốn đi cùng thì phải giúp đỡ ta một tay!

Huy đang chán nên hắn muốn làm gì đó cho bớt chán đi, nghe Trần Hạo đồng ý cho hắn đi cùng khuôn mặt liền cười tươi vỗ lên vai hắn cười lớn

- Tốt! Tiểu tử ngươi cứ yên tâm, sư phụ ngươi sẽ giúp đỡ ngươi haha...

Trần Hạo bị vỗ trên lưng khẽ lườm hắn nhưng không nói gì. Hắn nhìn, nếu không biết tên này thần bí thì hắn từ lâu đã đập hắn dưới chân rồi, nghĩ gì mà muốn làm được sư phụ hắn...

Huy một bên vẫn đang cười vui vẻ mà không biết rằng vì hành động vô tình của mình mà bị tên đệ tử của mình ghi hận lên. Huy khẽ quay đầu nhìn sang đám nữ đang luyện kiếm nói

- Ta đi ra ngoài chút chuyện, các nàng cứ tiếp tục nhé! Nhớ phải chăm chỉ đừng có lười biếng, để ta biết được ai lười biếng thì đêm nay... Khà khà, ta sẽ trừng phạt thật nặng đấy!

Ngân Ly nhìn Huy nói nàng không hiểu ý hắn nhưng Lam Nhi, Anh nhi và Tiểu Thiên một bên nghe hắn nói vậy, các nàng sút nửa rót thanh kiếm trên tay. Các nàng hai má đều hồng lên một mảnh, cơ thể có chút cảm giác hơi nhũn ra nghĩ về những lần phạt của hắn trước đây mà không khỏi tròn mắt liếc nhìn hắn kêu lên

- Phu Quân sắc lang...!

"..."

- Tốt! Nhớ lời ta nói nếu khoanh muốn bị phạt!

Nói xong Huy liền quay sang nhìn Trần Hạo nói

- Đi thôi!

..

- ừm...

Huy dẫn theo Trần Hạo rời khỏi biệt viện trong mắt chúng nữ. Ngân Ly này nghe không hiểu Huy nói gì liền quay sang nhìn Lam Nhi hỏi.

- Lam Nhi, Tướng công hắn nói phạt là cái gì thế?

Tam nữ nghe Ngân Ly nói, khuôn mặt các nàng liền khẽ đỏ ửng lên, khẽ nghiêng nhẹ răng nói

- Hừ hừ... Phu quân xấu xa toàn làm chuyện xấu...! Ngân Ly tỷ muốn biết thì đi hỏi Phu Quân hắn ấy!

"..."? Ngân Ly một mặt không hiểu chuyện gì nhưng mấy đứa nàng cũng không muốn ép, cùng lắm đêm nay qua hỏi hắn là được rồi

...

Ở ngoài cổng môn phái Huy và Trần Hạo đứng cạnh hai nữ đệ tử giờ ra một tấm lệnh bài cười hiền hoà nói

- Đây là lệnh bài của ta, Ta có việc muốn ra ngoài được chứ hai vị sư muội?

Hai nữ đệ tử nhìn xem cũng khá là xinh xắn, hai nàng khẽ liếc mắt nhìn tấm lệnh bài trên tay hắn rồi lại nhìn khuôn mặt soái ca của hắn đang cười nhìn mình khiến hai người đôi má liền ửng hồng lên gật đầu liền hỏi

- Vâng... Đại sư huynh có việc cứ ra ngoài đi a! Và chúc huynh lên đường bình an!

Huy khẽ gật đầu mỉm cười liền dẫn theo Trần Hạo một mặt biểu tình lạnh nhạt " người lạ chó bắt chuyện " một dạng. Hai người dẫn nhau bước đi dần

khua! bóng biết mất để lại hai nữ đệ tử khuôn mặt ửng hồng một vẻ mê trai biểu hiện...

...Ở dưới một chân núi khói bay lượn lờ vô cùng hư ảo, đang có hai thân ảnh đứng ở đó nhìn lên trên, hai người này chính là Huy và Trần Hạo.

Huy hơi liếc mắt nhìn sang Trần Hạo hỏi

- Tiểu tử ngươi không phải đi sai rồi chứ? Nơi này u ám ta cảm giác dành cho ma quỷ ở chứ vật được thảo gì ở đây a?

Nghe Huy nói Trần Hạo khuôn mặt biểu bình kinh thường trợn mắt nhìn hấn nói

- Hừ! Ngươi thì biết cái gì? Nơi này linh khí dày đặc mới có thể nuôi dưỡng ra thật nhiều dược thảo chất lượng! Ta thật không hiểu ngươi có biết chuyện này không nữa! Mạnh danh làm sư phụ của ta mà lại kém hiểu biết như vật thật đúng là...

- Aul! Sao đánh ta???

Huy đưa một tay gõ trên đầu Trần Hạo tức giận lườm hấn nói

- Là vì sư chưa đến nơi như này thôi! Tiểu tử ngươi còn nói nữa... Hừ hừ...

"..." Trần Hạo trợn mắt nhìn Huy. Có sư phụ nào như này không a? Hơi tí là lại đánh đệ tử của mình, thật cho rằng hấn không dám đánh lại...?

Hai thầy trò đang một dạng căng thẳng như là sắp xảy ra chiến tranh nội bộ, thì Trần Hạo mũi nhỏ bỗng nhiên hơi động người nhẹ, ánh mắt bỗng nhiên sáng lên hồ

- Là Linh Dược! Lại là linh dược! Vừa vào đến nơi không ngờ ta lại gặp phải linh dược rồi

Thảo dược chia làm mười cấp từ 1-10, khi đạt đến cấp 5 dược thảo thì sẽ được gọi là Linh Dược! Cũng bởi vì loại này vô cùng hiếm mới bị người ta xếp vào loại khác với thảo dược

Trần Hạo ngay lập tức nhanh chóng, chân di động phi về một phương hướng dần biến mất, Huy đứng tại chỗ khẽ trợn mắt nhìn hướng Trần Hạo đi liền cũng nhanh chóng đuổi theo.

Lướt theo mùi của Trần Hạo để lại Huy liền bám theo, hấn cũng không biết tên đệ tử này của hấn lúc nào cũng có một mùi loại hương thơm vô cùng dễ chịu, hấn đang tự hỏi tên đệ tử của hấn có phải là bê đê không mà nam nhân lại đi dùng Nước Hoa?

Chạy theo hướng Trần hạo đi mùi thơm càng ngày càng nồng nặc, đột nhiên phía trước Huy liền nghe được âm thanh của thiếu nữ kêu lên.

- Ngươi... Ngươi làm sao không nói lí lẽ vậy chứ?

- Ta là tìm thấy cây linh thảo này trước mới bỏ đi một lát quay lại đã bị ngươi lấy mất rồi?

- Ta không biết đâu, mau trả lại cho ta oaaaaa!!!

Huy đứng bên cạnh nhìn trước mặt Trần Hạo là một thiếu nữ đang nằm lăn lộn kêu gào... Chuyện này là sao?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Bị phục kích trong rừng

- ngươi bỏ ra...

Trần Hạo Lạnh Nhạt lên tiếng, nhưng thiếu nữ bên cạnh liền lắc đầu lia lịa

- ta không buông!

Trần Hạo nhăn mày nói lại

- buông ra...

thiếu nữ nhất quyết lắc đầu hét lớn lên

- Không Buông!

Trần Hạo trên trán nổi gân, cánh tay khễ nhấc lên, một đoá hoa điểm màu xanh từ lòng tay hắn bay ra hướng đến trên đỉnh đầu thiếu nữ kia phủ xuống

- Vậy chết đi...

"..." Huy đứng nhìn một bên nhìn Trần Hạo đang định xử đẹp thiếu nữ kia liền vội vàng chạy lại hô

- Tiểu tử nguoi mau dừng tay cho ta! Nguoi không biết thương hoa tiếc ngọc hay sao!?

Trần Hạo một mặt lạnh nhạt nghe thấy Huy nói liền quay đầu lại nhìn hắn, trong ánh mắt có chút sự tức giận nhìn Huy nói

- Hừ, Sáu kiến thì đều như nhau mà thôi!

"..." Nghe Trần Hạo nói Huy liền triệt để im lặng, tên này là nguoi hay vẫn là con rối mà máu lạnh quá vậy?.

Huy không quản tên đệ tử quái dị này nữa mà đi đến xách thiếu nữ đang ôm lấy bụng Trần Hạo xuống, nhìn nàng hỏi

- Tiểu cô nương, nguoi có biết bản thân đang tự tìm chết hay không hả?

Thiếu nữ bị Huy ôm xuống có mái tóc màu tím, khuôn mặt bầm bầm dễ thương. Nàng hai con mắt tròn xoe nhìn lấy Huy uất ức bám lấy tay hắn nói

- Vị caca này hãy đòi lại công đạo cho ta a! Là ta phát hiện cây Linh Dược này trước vậy mà tên này lại lấy mất của ta...!

Thiếu nữ vừa nói vừa đưa tay chỉ vào một cành hoa nhìn như hoa cúc nhưng lại có màu trắng xanh, xung quanh còn tỏa ra mùi thơm dễ chịu vô cùng đang nắm trong tay Trần Hạo.

Huy khẽ liếc mắt nhìn bông hoa một lát liền quay ra nhìn Thiếu Nữ hỏi

- cô nương nguoi tên gì?

Thiếu nữ nghe hắn nói liền nhanh chóng trả lời

- Ta tên Bạch Nhưộc Ân, năm nay mười năm tuổi! vị caca nguoi cứ gọi ta là Tiểu Ân là được rồi! Mà caca nguoi tên gì thế, tại sao lại vào đây?

Nhìn thiếu nữ tên Tiểu Ân nhìn mình chăm chăm vào Huy khiến cũng có chút xấu hổ, hắn mặc dù thấy nàng cũng không phải thuộc hạng mỹ nhân tuyệt sắc nhưng cho và hàng dễ thương nhìn mặt mạnh mạnh thì miễn chê rồi! Quá mức dễ thương khiến hắn có cảm giác muốn đi lên lưng má nàng.

Cảm thấy mình có chút thất thố, Huy liền đưa tay ra gỡ ốt cười nhẹ trả lời nàng

- Tiểu Ân nguoi cứ gọi ta là Huy hoặc Huy Ca là được rồi, ta năm nay 17 tuổi và tên kia hắn là đệ tử của ta!

Huy vừa nói vừa đưa tay chỉ vào Trần Hạo đang đứng một bên lạnh nhạt như không quan tâm tất cả biểu tình

Nghe Huy nói tên kia là đệ tử của hắn, Tiểu Ân liền trừng mắt to lên, nàng ngay lập tức bám lấy tay Huy kêu oán nói

- caca nguoi là sư phụ hắn thì hãy giúp tiểu muội đòi lại đi! Ta ở nhà có người thân bị bệnh nặng cần cây Linh Dược đó cứu chữa... Nếu không thì...

Nàng vừa nói, ánh mắt liền rung rung vài giọt nước mắt như sắp khóc. Huy nhìn thấy cô bé dễ thương như vậy sắp khóc hắn cũng là bị động lòng.

Khuôn mặt bất đắc dĩ hơi quay sang nhìn Trần Hạo định mở miệng nói thì bị Trần Hạo cướp lời trước

- Sư phụ nguoi nếu như muốn ta đưa cho nha đầu này thì đừng nói nữa, sẽ không bao giờ có chuyện đó đâu! Hừ...

Nói xong Trần Hạo lại nhìn sang phía Tiểu Ân trừng mắt đe dọa

- xú nha đầu, nguoi mà còn kêu la nữa đừng trách ta độc ác! Sư phụ, chúng ta đi!

Trần Hạo quay sang nhìn Huy nói rồi nhanh chóng hướng phía trước bỏ đi.

Huy hơi nhìn sang bên cạnh Tiểu Ân hai tròng mắt đang đỏ hoe, nhìn rất đáng thương nhưng hắn chỉ có thể bó tay, tính cách của Trần Hạo thế nào hắn biết chứ.

Khẽ đưa tay ra xoa đầu Tiểu Ân hắn cười nhẹ an ủi nàng

- Được rồi Tiểu Ân a! Nguoi đừng buồn nữa, nếu có thể thì tìm cây Linh Dược khác là được mà? Vậy nhé, ta đi trước đây

Nói xong Huy cũng liền quay đầu bước đi theo hướng của Trần Hạo, để lại Tiểu Ân vẫn đang nhìn chăm chăm bọn hắn...

...

Tại một chỗ vị trí của một hang đá, xung quanh um tùm cây cỏ dại và những cổ thụ cao to che lấp ánh mặt trời. Hướng phía bên ngoài bỗng nhiên có tiếng bước chân, thân ảnh dần hiện ra đang có ba người cùng nhau đi vào.

Trần Hạo đi phía trước, hần ánh mắt khó chịu, trên trán nổi từng mảnh gân liên tục quay về phía sau quát lớn

- Xú nha đầu nguoi có biến ngay đi không thì bảo? Có tin ta giết chết nguoi không?

Đi phía sau, Huy khuôn mặt bất đắc dĩ nhìn Trần Hạo lên tiếng nói

- Tiểu tử nguoi im đi! Nguoi nói câu này đã là lần thứ 10 rồi đấy? Nói hoài không chán à?

Đứng bên cạnh bám lấy cánh tay của Huy, Tiểu Ân cũng đưa tay lên làm mặt quỷ, lè lưỡi nhìn Trần Hạo quát lại

- Nhà nguoi có đạo lý hay không? Ta đi theo Huy ca chứ có đi theo nguoi đâu!? Đúng là đồ... Đồ ngốc!

Tiểu Ân một khuôn mặt như muốn bị ăn đòn nhìn Trần Hạo khiến hắn càng bốc hỏa, nhưng vì không kiếm được cơ nên hắn đành phải ngậm ngùi trừng mắt nhìn nàng rồi quay mặt bước đi không quan tâm nữa.

Tiểu Ân nhìn thấy hắn không dám gì mình liền lười nhác bĩu môi nói

- ple... Đúng là tên quái gở mà!

"..." Huy một mặt lạnh nhạt nhìn hai đứa nói chuyện với nhau này giờ cũng bị ù hết lỗ tai rồi. Cô bé này thật sự khiến hắn phiền não, muốn đuổi đi mà cũng không chịu đi. Huy đưa tay mình lên nhéo lấy hai má của Tiểu Ân trừng mắt nhìn nàng nhắc nhở

- Nguoi đó, đừng có trêu chọc hắn nữa! Tiểu tử đó mà nổi điên thì ta cũng mặc kệ nguoi đấy!

Bị Huy bẹo má, Tiểu Ân liền phồng má bĩu môi thủ thi

- hừ... Để xem hắn dám làm gì ta!

Nàng mặc dù nói bé nhưng Huy đều nghe được hết, khuôn mặt liền đen lại... Hắn lần đầu gặp phải đứa nhóc bướng như thế này đành phải bó tay rồi.

Ba người cứ tiếp tục đi sâu vào bên trong cánh rừng, hướng đỉnh ngọn núi tiến đến ngày gần hơn. Trên đường đi Trần Hạo và Tiểu Ân đã cãi nhau không biết bao nhiêu lần rồi khiến Huy thật sự nhức đầu, hắn chỉ muốn nhanh chóng rời đi cho hai đứa nó đứng đấy thỏa mái mà cãi nhau cả ngày...

Đang đi qua một khu rừng rậm đột nhiên Huy liền nhíu mày lại, đi phía trước Trần Hạo cũng dừng lại đưa tay ra hiệu Tiểu Ân và Huy dừng lại theo. Trần Hạo khuôn mặt lạnh lùng hướng Huy nói chuyện bằng truyền âm

" Sư phụ, ta cảm thấy có kẻ đang mai phục xung quanh "

Giọng Huy truyền lại

" Ừm, ta biết! "

Huy đạt đến nguyên anh kỳ cao thủ, tinh thần lực có thể dò xét khắp mọi nơi trong tầm 100m xung quanh. Hắn hiện tại soi ra được có hơn 30 tên đang ẩn nấp trong bụi cây, những kẻ này đều mang theo sát khí khiến khu nhúu mày lại, những kẻ này đến đều không có ý tốt!

Huy khẽ truyền âm sang Trần Hạo ra lệnh.

" Cứ tỏ ra bình thường đi "

" Ừm... " Trần Hạo ánh mắt lạnh lùng nghe Huy nói liền hiểu ý hắn, khuôn mặt vẫn tỏ ra bình thường.

" Soạt soạt " đi được một đoạn thì từ trong rừng cây liền nhảy ra nhiều bóng người, bọn hắn xếp thành vòng tròn bao vây nhóm người Huy ở giữa lại, từ trên người bọn hắn đều lượn lơ khí tức khiến Huy trừng mắt nhìn bọn hắn nói nhỏ

- đều là kết đan kỳ? Có ý tứ!

Lúc này từ trong nhóm bọn hắn liền đi ra một thân ảnh đại hán cao to, cơ thể trai cứng lại, khuôn mặt hắn có vài vết sẹo nhìn là biết thuộc hàng hung dữ người.

Đại hán vừa đi lên liền nhìn về phía ba người Huy lạnh giọng quát một hồi liền biết cả ba bọn hắn chỉ có một tên kết đan tầng bảy là mạnh nhất, còn lại một tên đẹp trai công tử bột và thiếu nữ còn lại đều chỉ có kết đan tầng một.

Trước đó, trước khi đi cùng Trần Hạo lên đường Huy đã chỉ lại nhần ấn tức xuống tuvi kết đan tầng một. Hắn không phải là vì trang bức mà để cảnh giới

thấp xuống để tránh một số phiền phức không đáng kể.

Tên đại hán nam nhân cầm cây trụ to hơn 50cm và dài hơn 1m đập xuống đất khiến mặt đất rung chuyển, nếu tính trọng lượng có lẽ phải mấy ngàn cân.

Đại hán con mắt có vết sẹo khế lướt qua đám người Huy rồi định lại thiếu nữ trong đó, hán mở miệng cười lạnh nói.

- Bạch Nhược Ân, Tứ trưởng lão có lệnh phải đem người giết tại chỗ này, cho nên người đừng có chống cự nữa mà chịu chết đi! Khả khả

Đại hán nở nụ cười, giọng khàn nhìn Tiểu Ân khiến nàng rung mình lên. Nàng nhìn tên đại hán này một lúc liền trừng mắt chỉ tay về phía hán nói

- người...người là được đồng của tứ trưởng lão?

Nghe Tiểu Ân nói ra tên mình, đại hán liền cười to vỗ ngực đắc ý nói

- haha, coi như người liền nhận biết ta! Nhưng cũng không thoát khỏi cái chết đâu!

Nói xong đại hán liền lườm về phía Huy và Trần hạo âm thanh lạnh lùng khoanh chứa chút tình cảm nào nói

- hai người các người nếu không muốn thấy bị chặt thành từng đoạn đem cho dã thú ăn thì giao con nhỏ đó ra cho ta, nếu ta hài lòng sẽ để cho các người cái chết thống khoái!

Nghe hán nói Trần Hạo khuôn mặt lạnh lùng nhìn lấy đại hán mà Huy thì vẫn lạnh nhạt mỉm cười nhìn tên đại hán trả lời

- aha, vậy người đoán xem?

Huy vừa nói bên trong giọng tràn đầy sự mỉa mai khinh thường, khuôn mặt mỉm cười nhưng lại rất giống đang khiêu khích khiến tên đại hán kia rất tức giận, tay cầm lấy đại trụ hét lên

- tên nhãi đáng chết! Nếu đã muốn chết một cách đau khổ vậy thì ta cũng sẽ thành toàn cho người!!

Tiểu Ân đứng ở sau Huy và Trần hạo cơ thể liền run nhẹ lên. Nàng biết tên kia là nguyên anh kì cao thủ được đồng của tứ trưởng lão, mà ba người các nàng hiện tại đều là kim đan kì hoàn toàn không phải là đối thủ, đã thế còn bị hơn 30 tên kết đan khác bao vây khiến nàng liền rơi vào tuyệt vọng. Bàn tay nhỏ liền bám vào tay áo Trần Hạo run lên.

Trần Hạo cảm giác được tay áo mình bị Tiểu Ân bám vào và cảm giác nàng đang run, hán ánh mắt liền có chút thay đổi nhìn nàng lạnh lùng nói

- Nha đầu người yên tâm, người chỉ có thể để cho ta giết chứ kẻ khác đừng nghĩ đến tổn thương người!

Nói xong Trần Hạo không để ý đến Tiểu Ân hai má đỏ lên mà khế quay qua nhìn Huy hỏi.

- Sư phụ, ta muốn đi lên giết chết tên kia!

" Ừm " Huy vẫn đang một mặt lạnh nhạt khế gật đầu nhìn Trần Hạo đồng ý. Nhưng nghĩ đến điều gì hán lại nói to nhắc Trần Hạo

- tiểu tử người đánh kiểu gì đánh, nhưng nhớ để lại cho hán một hơi để ta đến giải quyết nhé! Nhớ đấy!

Được Huy cho phép Trần Hạo khuôn mặt liền trở lên lạnh lùng vô cùng, hán mặc dù không biết tên sư phụ kia vì sao muốn hán không giết tên này nhưng hán cảm thấy rất hưng phấn. Khoé miệng hán liền cười lên hình dạng quái dị đi về phía tên đại hán, từ trên người hán cũng xuất hiện từng đóa hoa điểm đủ màu sắc bay lơ lửng trên đầu.

Huy đứng tại chỗ chắn trước người Tiểu Ân nhìn hơn 30 người lao đến phía mình liền nở nụ cười lạnh nhạt. Hai tay hán khế đưa lên kết ấn đọc chú ngữ

- Đa Trùng Ảnh Phân Thân Chi Thuật!

" Bùm, bùm " vì đạt đến nguyên anh, hán đã có thể biến được ra 20 cái phân thân y hệt hán, sức mạnh cũng không kém hán là ưu thế mà thuật phân thân bên naruto không bằng được. Nghe hệ thống nói thì hàng này là loại hoàn mỹ, mà bên hokage thì chỉ là loại thiếu sót lên không thể so sánh với nhau.

Triệu hồi ra hơn 20 phân thân đứng bên cạnh mình trong con mắt kinh ngạc của Tiểu Ân, Huy liền đưa tay rút ra thanh kiếm cười lạnh nói

- Đến đây đi, để ta thử sức mạnh mới của nguyên anh kì là như thế nào...!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Mạnh hiệp yếu, thực lực vi tôn

Đứng phía đối diện với Trần Hạo, tên Đại Hán trên mặt có vết sẹo, khuôn mặt vặn vẹo cười gằn. Hắn trên tay cầm lấy cây thiết chùy giờ về hướng Trần Hạo lớn tiếng quát

- Tiểu tử nguoi là kẻ mạnh nhất trong nhóm sao? Haha, đáng tiếc một tên thiên tài như nguoi vì gặp phải ta mà nằm lại nơi này!!

Tên đại hán cuồng tiểu cười lớn, trong mắt hắn tên tiểu tử kết đàn này đã được định sẵn sẽ chết tại trên tay mình!

Trần Hạo lặng im không nói gì, khẽ nhắm mắt lại, khuôn mặt hắn trở lên lặng lặng như nước không chút gợn sóng. Tên đại hán nhìn tiểu tử trước mặt hắn không có động tĩnh gì lại lầm tưởng hắn đang sợ hãi liền cười lớn hơn

- Tiểu tử nguoi sợ quá không dám động sao? Không sao, nguoi đã không động vậy để ta đưa tiễn tiểu tử nguoi đi trầu diêm vương!!

"Vù" âm thanh xé gió, đại chùy hướng Trần Hạo mà đập đến trước mặt. "Ầm" tưởng chừng đại chùy sẽ đánh nổ đầu hắn thì âm thanh tiếng va chạm liên vang lên, một đoàn hoá diễm đủ màu sắc lung linh trên đầu Trần Hạo liền toả lan toả ra thành lá chắn, chắn ngang đại chùy ngăn lại.

Ánh mắt Trần Hạo dần mở ra, con mắt liền trở thành màu vàng như chứa vô tận tinh quang hoá diễm đang đốt cháy. Khuôn mặt hắn tràn đầy khinh miệt nhìn tên đại hán trước mặt, miệng khẽ lầm bầm

- Đa Trùng Ảnh Phân Thân Chi Thuật!

- Hoả Khổng, Vạn Hoả Đốt Thương Khung!

"Bùm, bùm" xung quanh Trần Hạo bỗng nhiên xuất hiện mười tên phân thân y hệt như hắn nhanh chóng bao vây tên Đại Hán lại, làm đứng trước mặt Trần Hạo, tên Đại Hán nhìn thấy một màn liền sợ hết hồn. Không có dừng lại, từ trên đầu những phân thân cũng liên tiếp ngưng tụ lại từng đóa hoá diễm đủ màu sắc bay lơ lửng trên đầu bọn hắn.

Tên Đại hán như cảm nhận được sâu sắc nguy hiểm từ những đóa hoá diễm này, hắn liền không quản xử lý tiểu tử này nữa mà nhanh chóng lùi lại với ý định thoát ly.

"Ầm" âm thanh va chạm mạnh mẽ vang lên, vừa bay lên trời ý định tẩu thoát thì tên Đại Hán liền bị vang ngược trở lại, nơi vừa bị va chạm chỉ hơi xáo động chút hoá diễm liền im lặng lại.

Tên Đại Hán nằm dưới đất bị lửa kia chạm vào người liền muốn dập tắt nhưng sắc mặt hắn liền ngưng trọng. Dầu cho hắn cố gắng dập lửa cỡ nào thì ngọn lửa dính trên tay hắn vẫn ngày một cháy to hơn mà không có dừng lại. Quá hoảng hồn tên Đại Hán liền cắn răng cầm lấy con dao dài từ trong ngực áo ra, hắn cắn chặt răng nhắm mắt lại cầm con dao hướng cách tay chặt tới

"Phập" cánh tay rớt xuống, máu me cuồng phun. Tên đại hán cầm lấy cánh tay mình đau đớn rống lên

- Aaaaaaaa!!! Tay ta!!!?

Cánh tay tên của hắn bị chặt rớt xuống đất tràn đầy trong vũng máu tươi, nhưng hoá diễm vẫn không có dừng lại mà không ngừng thiêu đốt cho đến khi cánh tay đó liền bị thiêu thành cho bụi mới thôi...

Một bên khác, Huy đang chơi đùa với mấy tên tay sai của tên đại hán kia liền nghe được âm thanh gầm rú bên kia phát ra khẽ ngoái đầu lại nhìn. Theo hắn nhìn thấy phía đối diện tên nguyên anh kì đại hán đang nằm gằm rú dưới đất mà Trần Hạo một bên vẫn đứng ung dung khiến Huy liền an tâm khẽ mỉm cười. Hắn biết tên đệ tử này của mình sẽ không để hắn thất vọng mà.

Hai tay khoanh trước ngực đứng bềnh bềnh trên không, Huy hơi đảo mắt nhìn lại hai mươi phân thân của mình đang bao vây ngược đãi những tên nam tử kia, hắn liền nhếch miệng lên cười lạnh nhạt hỏi

- Các nguoi muốn đi sao?

Hơn 30 tên nam tử che kín mặt nhưng có thể nhìn thấy bọn hắn khoé mắt đều bị bầm tím, vải che miệng bị nhuộm đỏ một màu chắc chắn rằng đó là máu tươi. Nhìn bọn hắn lúc này vô cùng thảm hại

Cả đám bị Huy hành sml, tưởng chừng như mình sẽ phải chết liền nghe được lời Huy nói ánh mắt liền bừng sáng lên thì nhau quỳ xuống dập đầu đồng thanh riu rít xin tha

- Đại nhân tha mạng a! Bọn ta có mắt như mù, xin hãy tha cho bọn ta! Bọn ta hứa sẽ không dám đến quấy rầy ngài nữa...!

"..." Huy nhìn hơn 30 tên đại hán này đang quỳ lạy mình, hắn liền không còn gì để nói. Khẽ phất tay lên lạnh nhạt nói

- ừm... Vậy các nguoi đi đi!

Nói dứt câu, hai mươi phân thân của Huy liền rẽ đường ra cho những tên này rời đi. Được Huy cho phép, 30 tên nam tử cũng nhanh chân bỏ chạy

Huy nhìn bọn hắn đang chuẩn bị rời khỏi liền nở ra nụ cười lạnh. Khẽ nhẹ nhàng đi lại nhìn Bạch Nhược Ân đang hiếu kì nhìn đám người kia, hắn liền đưa tay che lấy hai mắt của nàng lại, miệng khẽ rên nhỏ

- Chúc các người lên đường bình an...!

Hơn 30 tên nam tử vừa chạy vào trong rừng, những phân thân của Huy liền động, bọn hắn cùng lúc rút ra thanh kiếm chém về phía mấy tên nhân tử và chạy đi, miệng hô lớn

- Vạn Kiếm khí, Xuất!!

"Vù" mỗi phân thân đều chém ra một lưỡi kiếm, lưỡi kiếm liền chia ra thành hàng trăm, hàng vạn lưỡi khí nhỏ hơn nhưng cũng đủ để dính phải giết chết một tên kết đan kì cao thủ.

Cứ mỗi phân thân chém ra hơn vạn lưỡi kiếm khí, tổng cộng 20 phân thân cùng lúc chém ra bằng 20 vạn lưỡi kiếm khí, chỉ nhìn thấy chằng chịt lưỡi kiếm bay về phía đám người kia vừa rồi đi cũng đã cảm thấy tê cả ra đầu rồi.

Không lâu lắm, hướng nơi kiếm khí vừa đi qua cây cỏ liền bị chặt đứt hết, sau đó những tiếng kêu gào thét thảm thiết cũng từ hướng đấy mà vang vọng lại cho đến khi không còn âm thanh nào vang lên nữa mới dừng lại. Huy khẽ dùng niệm lực dò xét phạm vi 1000m xung quanh hướng phía mấy tên kia vừa chạy xác định đã không còn khí tức sinh cơ nào nữa mới yên tâm gạt nhẹ đầu. Miệng nói nhỏ

- Đừng trách ta, trách thì nên trách các người quá yếu, ở nơi lấy mạng vì tôn này chỉ có kẻ mạnh hơn mới có quyền sống sót...

Huy khẽ thầm nhủ trong lòng, Không phải là hắn hiếu sát muốn giết hết những kẻ kia nhưng hắn lại không muốn phiền phức, nếu thả bọn hắn đi biết đâu bọn hắn lại đưa đến kẻ khác tình hình phiền phức thì sao? Hắn là không muốn tự kiêu trước thế lực bí ẩn mà mình còn không biết đến vì vậy lựa chọn tốt nhất là giết người diệt khẩu, hắn là không muốn có phiền phức tìm đến mình...

Huy liền hơi thở dài ra một hơi, miệng hô nhẹ

- Thu!

"Bùm, bùm" 20 mươi phân thân liền biến mất tại chỗ.

Tiểu Ân bị Huy bật mắt này giờ, nàng cũng cảm thấy có chút khó chịu, khẽ đưa tay tháo tay hắn ra, Tiểu Ân hiếu kì nhìn Huy hỏi.

- Huy ca, vừa nãy xảy ra chuyện gì vậy? Tại sao không cho ta xem?

Nàng vừa nói, ánh mắt chứa sự không hiểu nhìn hắn hỏi. Huy nghe Tiểu Ân nói, hơi cúi đầu nhìn vào ánh mắt trong veo của nàng đang nhìn mình không biết nói gì cho phải liền chỉ tay hướng mấy tên kia vừa chạy nhẹ giọng nói

- Kia...!

"Ừm?" Tiểu Ân không hiểu Huy nói gì liền nhìn theo tay hắn nhìn lại thì thấy phía trước một mảnh hoang tàn cánh rừng bị tàn phá nát bươm khiến nàng không khỏi kinh ngạc thốt lên

- chuyện gì xảy ra thế này...?

...

- Huy ca...?

"..." Tiểu Ân vừa quay đầu lại nhìn thì đã không thấy hắn đâu rồi...

Huy nãy vừa nghe được Trần Hạo truyền âm liền nhanh chóng bay qua chỗ hắn. Hiện tại đứng cạnh Trần Hạo nhìn tên Đại Hán một khuôn mặt thống khổ bura quỳ trên mặt đất, khuôn mặt tên đại hán trông vô cùng đau khổ mệt mỏi khiến Huy có chút nhức dãi...

Hơi trừng mắt, hắn nhìn Trần Hạo nói

- Tiểu tử ngươi chơi gì mà cũng quá ác đi! Hai tay của hắn đều bị chặt đứt, cơ thể thì bốc cháy mùi khét lẹt, nhìn thảm vãi cả ra... Ngươi đấy! Chơi người khác còn ác hơn cả sư phụ của ngươi...!

Trần Hạo mặt lạnh nhạt nghe Huy nói chỉ khẽ cười nhẹ trả lời

- Sư phụ ngươi cứ nói quá, đây chỉ là bình thường mà thôi! Ta trước đây còn không nhớ qua bản thân đã tra tấn qua kẻ khác còn tàn bạo hơn thế này có bao nhiêu người đây này!

"..." Nghe Trần Hạo nói ra câu này Huy liền im bặt lại, trong lòng không khỏi kêu lên

" Quá tàn ác! Quá đáng sợ! Không biết mình thu nhận hán là đúng hay sai nữa... Thật sự là càng ngày càng thấy tên đệ tử này thật là nguy hiểm..."

Khẽ lắc nhẹ đầu nói bé ", thôi quên đi, trước mắt xử tên này trước "

" Bạch ", Huy đi đến trước mặt tên Đại Hán đang bị 10 tên Trần Hạo dùng lửa bao vây khẽ lạnh nhạt nhìn hán hỏi

- Người muốn giả thoát?

Đang cúi đầu run rẩy găm dùi, tên Đại Hán nghe tiếng Huy nói liền khẽ ngẩng đầu lên. Hán hai con người đều đỏ thành tơ máu, khuôn mặt nhìn ra là biết hiện tại hán rất đau đớn thống khổ. Tên Đại hán nhìn Huy liền giọng rín rẩy cố nói

- Người!... Người liền giết ta đi!!! Ta không chịu nổi nữa!!! Giết ta đi aaaa!!!

" Phập " âm thanh gió kêu lên, một chiếc đầu người lặn xuống. Huy nhìn tên đại hán này đầu lặn lóc dưới chân mình mà mặt không cảm xúc lạnh lùng nói

- Ta thành toàn người!

"..." Vừa lúc Huy chặt đầu tên Đại Hán kia xuống thì Tiểu Ân liền chạy lại, nàng vừa chạy tới thì nhìn thấy Huy chặt đầu tên kia xuống liền trừng to mắt. Nàng khẽ lão đảo đến tựa gốc cây bên cạnh nôn mửa liên tục.

Đây là lần đầu tiên Tiểu Ân nhìn thấy tràng cảnh máu me trước mặt mình, ở nhà thì nàng vốn được chăm sóc như tiểu công chúa nên là chưa từng nhìn thấy tràng diễ như này...

Huy một bên đứng, nhìn thấy Tiểu Ân như vậy cũng đành chịu, hán này đã cố ngăn cho nàng, một cô gái dễ thương ngây thơ nhìn thấy cảnh máu me kia, nhưng ai ngờ nàng vẫn là nhìn thấy. Thôi thì chuyện gì đến rồi cũng đến, hán cũng là không quản được...

Trần Hạo một bên vẫn khuôn mặt vẫn lạnh lùng nhìn vào cái xác không dòi mắt khiến Huy cũng chú ý tới liền nhìn hán hỏi

- Tiểu Hạo! Người nhìn gì thế?

Huy lên tiếng hỏi, chưa đợi Trần Hạo trả lời thì từ bên trong xác tên đại hán kia liền vọt ra một vệt sáng bay đi, đã thế còn phát ra tiếng kêu

- aaa!!! Các người nhớ đấy lũ tiểu tử! Ta nhất định sẽ báo thù!!!

" Keng! Phát hiện linh hồn thể, tự động hấp thụ! "

Đang bay vệt sáng bỗng nhiên như bị hút lại hướng Huy lao đến.

- aaa!?! Chuyện gì xảy ra?? Khônggggg!!!

" Keng! Hấp thụ hoàn tất, tinh thần lực đề thăng! "

"..." Huy, Trần Hạo...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Đến! ta giúp tử tử người sỏi ám!

Ở Linh Quốc tổng cộng có 3 thành đại đô theo thứ tự là Vương Thành, Linh Thành, Hải Thành. Như tên gọi, vương thành chính là nơi tụ tập của giới hoàng tộc và quan chức quyền quý. Linh Thành là nơi chủ yếu tụ tập của các tu tiên người. Hải Thành thì là nơi phát triển mạnh về đường biển vận hải vì Linh Quốc có tiếp cận với đường ven biển.

Mà chịu sự phụ thuộc của vương Thành thì tổng cộng có 7 thành nhỏ, theo tên là Nhất Thành, Nhị, Tam, Tứ, Ngũ, Lục, Thất... Không biết là ai đặt tên nhưng bảy thành này được đặt đúng tên của nó từ 1 đến 7

Mà ở giữa đường phố đông người tại khu trung tâm Nhất Thành, nơi đây được gọi là nơi xa hoa nhất của cả bảy toà thành nhỏ.

Đi trên đường cái lúc này đang có ba thân ảnh trẻ trung người, bọn hán vừa đi vừa nhìn ngó xung quanh. Bỗng nhiên một thiếu niên trong đó liền quay mặt lại, hán khuôn mặt tức giận nhìn Thiếu nữ đi phía sau nói

- Người đi theo ta làm gì? Mau mau biến đi!

Thiếu nữ đang ngơ ngác nhìn xung quanh liền nghe được thiếu niên trước mặt mình nói, nàng khẽ trừng mắt bĩu môi lên tiếng phản bác

- Hừ... Ai thèm đi theo nhà ngươi! Tại ngươi cầm cây Linh Dược của ta lên ta phải đi theo thôi, nếu ngươi trả lại ta sẽ lập tức rời đi!

- ngươi...!

Thiếu niên nghe nàng nói liền tức giận gờm nắm đấm lên nhưng lại thu lại, hắn ánh mắt quét qua người thiếu nữ rồi quay mặt đi không nói gì nữa...

Thiếu nữ như không sợ ngươi một dạng, cứ đi theo thiếu niên phía sau miệng bô bô nói liên tục

- Đồ đáng ghét... hừ hừ...

- Tại sao ta lại gặp phải người như ngươi chứ...

- thật là xui mà... Ài...

"..." Đi sau cùng hai người, Huy nhìn Tiểu Ân đang đứng sau Trần Hạo lăm bầm thở dài hắn đều nghe thấy hết. Hoi nhìn sang khuôn mặt của Trần Hạo thấy hắn cũng đã đỏ lên rồi liền biết nha đầu này đã thành công chọc giận tiểu gia hoả kia.

- haizz cầu cho Tiểu Ân ngươi sẽ không tự tìm đường chết đi..

Hai đứa làm gì Huy cũng không quản được, hắn chỉ có thể cầu nguyện cho Trần Hạo không bị tức quá hoá điên mà thôi.

"Bịch" đang đi Huy bỗng nhiên va phải một thứ gì đó dưới chân mình. Khẽ nhìn xuống dưới hắn liền thấy một cái tiểu khá ái hài tử đang ngã ngửa dưới chân hắn. Nhìn tiểu gia hoả này có lẽ mới 3-4 tuổi mà thôi khiến Huy xoắn sứt liền bẻ nó lên an ủi dỗ dành

- Tiểu hài tử ngươi đừng có khóc nha, chú thương a~

Được Huy ôm, tiểu gia hoả hai con mắt tròn xoe khẽ đảo nhìn hắn, nó bỗng nhiên giơ tay ra vờ vờ khuôn mặt Huy, cười dễ thương kêu lên

- Cha!

"..." Nghe nó nói Huy liền im lặng

- Cha!

- Cha!

"..." Huy ôm tiểu gia hoả này không nói gì, nhưng ở bên cạnh Tiểu Ân liền chú ý đến gia hoả này trên tay Hân, nàng nhìn qua thấy nó vô cùng đáng yêu liền chạy lại nhìn Huy hỏi

- Caca! Đây là con trai của ngươi sao? Nhìn thật là khá ái a!

Huy nghe nàng nói liền muốn phản bác thì bên cạnh hân, Trần Hạo từ lúc nào đã đứng bên cạnh nhìn chăm chăm tiểu gia hoả này kinh ngạc thốt nên

- Áu niên quý! Thật không ngờ tại nơi này có thể gặp được hiếm có quý tộc người!

Trần Hạo một bên nói mới khiến Huy ý thức được, hân nhìn đứa nhóc con này thật sự khác với người thường! Trên đầu có mọc hai cái xùm nhỏ, tai khá nhọn, móng thì mọc ra cái đuôi đen nhọn hoắt. Chỉ cần những thứ này thôi cũng nói rõ tiểu gia hoả này không phải nhân tộc rồi.

Đứng bên cạnh xem hứng thú này giờ Tiểu Ân nghe Trần Hạo nói nàng cũng kinh ngạc kêu lên

- Quý tộc không phải đã tuyệt chủng rồi sao? Theo ta được biết 2 vạn năm trước quý tộc bị nhân loại cho là điềm xui xẻo liền cùng nhau săn lùng vây quét quý tộc, cuối cùng cũng đã diệt diệt biến mất! Không ngờ rằng hiện tại quý tộc lại xuất hiện nơi này!

Huy một bên nghe hai đứa này nói cũng không hiểu lắm, nhưng hân cảm thấy tiểu gia hoả này rất lợi hại đi!

Trần Hạo một mặt suy tư nhìn Tiểu quý này. Hân ngày xưa mặc dù từng nhìn đám tiểu tử kia săn lùng quý tộc, bọn hân còn mời hân tham gia nhưng hân đều từ chối. Trần Hạo biết nhân tộc nói quý tộc là điềm xui xẻo cũng chỉ là lí do mà thôi, thật ra là do bọn hân ghen ghét quý tộc trời sinh ra uy thế tuy luyện đều mạnh hơn bọn hân lên mới lên tiếng tàn sát như vậy.

Cũng vì Quý Tộc vốn ít và hiếm hoi nên dần bị nhân tộc tiêu diệt và đưa đến tuyệt chủng. Trần Hạo một mặt hiểu kỳ nhìn tiểu quý trước mắt liền nhớ ra gì đó lên tiếng nói

- Theo ta biết được có một cách để chế tạo ra Quý Tộc, đó là khiến cho một người rơi vào tuyệt vọng sau đó giết hân, đem hân thi thể nuôi dưỡng ở nơi âm khí mạnh, đợi đến một ngày cái xác này sống lại trở thành "Thi" thì cho nó uống máu sẽ trở thành "quý", nhưng tỷ lệ thành quý cũng vô cùng thấp, đa số người đều chỉ có thể tạo ra "Thi" mà thôi! Mà dù có tạo ra quý cũng chỉ là mấy loại cấp thấp quý!

- Theo Ta nhìn thì tiểu gia hoả này không phải cấp thấp quý, vì cấp thấp quý là có da màu đen, cấp trung quý có da màu trắng tái nhợt, mà cấp cao quý thì hình dáng rất giống loài người!

Nói xong Trần Hạo, Tiểu Ân và Huy đều nhìn chăm chăm tiểu quý này, theo lời Trần Hạo nói thì gia hoả này chính là Quý cao cấp rồi?

Cảm nhận được mấy người nhìn mình nhưng tiểu quý vẫn một mặt vui vẻ với lấy Huy kêu

- Cha! Cha! Cha!

"..." Huy một mặt mòng bức không biết nói gì nữa, khẽ quay sang nhìn Trần Hạo liếc mắt hỏi. Trần Hạo cũng nhìn ra ý hẩn liền lên tiếng giải thích

- Tiểu Quý này hay còn gọi là " Quý Dưỡng ", sau khi được tạo ra sẽ ghi nhớ kí ức mà nó cảm thấy sâu nặng nhất mà bám theo...!

Trần Hạo cuối câu cố ý nói dài ra Huy liền biết Trần Hạo đang hỏi hẩn. Huy cũng là một mặt ngờ ngác, người hẩn giết và thù oán hẩn cũng có rất nhiều, mà muốn nhớ ra đã giết ai thì hẩn thật sự không nhớ nổi.

Trong khi Huy và Trần Hạo đang nhìn nhau thì Tiểu Ân đã đi đến bên cạnh Tiểu Quý sờ mó kinh ngạc kêu lên

- Cái này...! Gia hoả này vậy mà lại là nữ?

" Há? " Nghe Tiểu Ân nói Huy cũng liền quay mặt lại nhìn phát hiện tiểu gia hoả này không mặc quần áo, bên dưới không có JJ, đồng nghĩa với việc nó là giống cái...!

Tiểu Quý trần như nhộng cơ thể ôm lấy tay Huy miệng vẫn riu rít kêu lên " Cha ".

Tiểu Ân nhìn gia hoả này thật đúng vẫn là vô cùng khả ái, nàng ánh mắt mong chờ nhìn về phía Huy cầu xin nói

- Huy ca, người đem tiểu gia hoả này về nuôi đi! Ta thấy nó thật là khả ái không lẽ đem bỏ lại a! Hạo Ca cũng nói là nó được tạo ra nên không có cha mẹ phải không nào?

Trần Hạo một bên vẫn một mặt không biểu tình gì nhìn chỗ khác, mà Huy thì bất đắc dĩ ôm tiểu quý trong tay mình khẽ thở dài gật nhẹ đầu.

- haiz... Được rồi, để ta đem nó về xem sao đã, nếu có thể ta sẽ nuôi

Huy không phải là không muốn nuôi tiểu gia hoả này, nhưng hẩn lại rất sợ chúng nữ ở nhà sẽ phản đối nên trước tiên phải về hỏi cái đã...

Tiểu Ân nghe hẩn đồng liền cười tươi đưa tay cướp lấy Tiểu quý trong tay hẩn ôm lấy hứng thú cười tươi. Huy hơi nhìn nàng thăm ngẫm quả nhiên vẫn là trẻ con mà.

Ba người cứ thế tiếp túc bước đi trên con đường dài...

[Dược Sư Các]

Huy, Trần Hạo và Tiểu Ân đứng trước cửa một cái ngôi nhà lớn 5-6 tầng, khẽ nhìn lên trên tấm biển ghi " Dược Sư Các ".

- Đi thôi!

Khẽ lên tiếng, Trần Hạo khuôn mặt có chút kích động liền bước vào trong. Đây là sau hơn 1 vạn năm hẩn mới cảm nhận được có chút sự quen thuộc kích phát trong người hẩn, đó là mùi thơm của đan dược.

Huy đi theo sau Trần Hạo vào đến bên trong liền thấy hẩn đang ngồi đối diện với chủng quầy nói chuyện, trên tay tên chủng quầy kia còn một cái lọ, bên trong chứa mấy viên đan dược màu trắng.

Tên trưởng quầy khẽ mở lọ ra đưa lên mũi hơi ngửi, ánh mắt hẩn liền hiện lên vẻ tinh anh nhưng ngay lập tức lại ảm đạm đi. Hẩn khẽ thở dài nhìn Trần Hạo tiếc nuối nói

- Đan dược của ngươi chỉ là cấp 1 mà thôi, phẩm chất cũng rất kém, có lẽ là do đề ngoài khiến dược lực thoát đi rất nhiều. Ừm... Vậy đi! 10 viên đan dược này Ta đổi lấy cho ngươi 10 ngọn thảo dược cấp 1! Thấy thế nào? Đây là cái giá tốt nhất cho ngươi rồi đấy tiểu tử!

Trần Hạo nghe tên trưởng quầy nói ánh mắt liền trở lên lạnh lùng, hẩn từ sau người liền bốc ra hoả diễm cháy rừng rực ép sát tên trưởng quầy khiến hẩn sợ hãi trốn to mắt run rẩy, nhưng vì nhìn người xung quanh đang loạn thành một bầy hẩn đành cắn răng hét lớn

- Tiểu tử ngươi ta nói cho mà biết! Ngươi đừng có mà làm càn! Ở đây là dược các, ngươi mà dám động thủ là sẽ ngay lập tức xong đời!!

Tên trưởng quầy nhìn trần hạo hét lớn, hẩn cậ nơi đây là địa bàn của mình mà không sợ. Nhưng hẩn cũng quên một điều là tính mạng hẩn đang trong tay Trần Hạo, chỉ cần một ý niệm là sẽ lập tức mất mạng!

Trần Hạo nhìn kẻ trước mắt càng thêm lạnh lùng, đan dược của hẩn tuy chỉ là 1 cấp vì trước tùy tiện vật trên đường trở về sau khi diệt Ma Tộc tùy tiện

luyện mà ra, nói là tùy tiện nhưng cũng thuộc loại thượng đẳng!

Với thực lực luyện đan của hần luyện ra 10 viên cấp 1 mười thành phẩm chất, có thể nói là cực phẩm! Vậy mà tên sâu kiến này dám nói hần luyện ra phế phẩm... Hiện tại trong mắt Trần Hạo liền tràn đầy sát ý, nếu không phải đây là chỗ đồng người hần liền may sát tên này rồi!

- Chuyện gì cũng phải tình tình, đừng có hơi tí là manh động tiểu hạo!

Trong quây mọi người đang loạn thành một bầy thì phía ngoài cửa liền đi vào một thiếu niên, hần trên tay ôm lấy một tiểu hài tử khuôn mặt đang người nhưng không giống là cười. Phía sau thiếu niên còn đi đến một cái tiểu La lỵ mạnh mẽ khuôn mặt hiếu kì theo sau.

Tên trưởng quây nhìn thấy Huy nói chuyện với Trần Hạo liền biết bọn hần là đồng loã với nhau liền nghiêng răng tức giận hết lớn

- Tiểu tử ngươi là đồng bọn của hần đúng không!? Mau bảo hần thả ta ra, nếu không các ngươi sẽ phải hối hận!!

Trần Hạo nghe hần đang chửi sư phụ mình khiến hần có cảm giác bị xúc phạm chính là bản thân. ánh mắt hần liền nồng nặc sát ý đưa tay ra định bóp chết tên này nhưng vừa định ra tay liền nghe được Huy truyền âm

"Đề ta xử lý! "

Nghe được giọng nói Trần Hạo liền dừng tay lại, hần nhìn chăm chăm tên trưởng quây như nhìn kẻ ngu.

Huy lúc này khuôn mặt nụ cười từ lúc nào đã biến mất, thay vào đó là lạnh lùng đi từ từ về phía tên trưởng quây khiến hần sợ hãi kêu lên

- Ngươi... Ngươi định làm gì? Ta là trưởng quây của được các, các ngươi đừng có làm càn!!

Huy không để ý tên trưởng quây nói mà đi đến trước hần, khí tức lập tức bùng ra hết thảy, một luồng khí tức lạnh lẽo mạnh mẽ vô hình đè lên người tên trưởng quây khiến hần lập tức quỳ xuống đất, khắp khuôn mặt tràn đầy mồ hôi chảy xuống, sợ hãi nhìn Huy. Hần vốn cũng chỉ là một tên trúc cơ bảy tầng vì vậy vô pháp chống lại khí thế của Huy ép đến.

Huy lạnh nhạt nhìn hần, bày tay từ không khí móc ra một thanh kiếm chìa vào cổ tên trưởng quây lạnh lùng nói ra

- Ngươi lên nhớ một điều, một tên phế vật thì không nên cuồng loạn, giống như ngày hôm nay! Ta hiện tại chỉ cần xoay nhẹ tay đầu ngươi sẽ lập tức rời cổ! Có tin không?

Tên trưởng quây tròn tròn mắt nhìn thanh kiếm đặt trên cổ mình không khỏi một ngụm nước bọt gật đầu liên tục.

"Cạch " Bỗng nhiên ngoài cửa lúc này lại có thêm một thân ảnh đi đến, giọng nói tà mị vang lên

- Công tử hãy bình tĩnh, hãy thiếp nô giúp công tử xử lý chuyện này~

Huy và những người trong quây nghe tiếng nói liền cùng nhau quay đầu lại nhìn. Trước mặt bọn hần là một cái nữ tử tầm 25 tuổi tả hữu, khuôn mặt xinh đẹp mịn màng đang nhìn Huy, dáng người eo thon, ba vòng đầy đặn, nàng mặc quần áo giống như thiếu nữ đệ lộ ra bộ ngực lớn.

Hơi chú ý đến một điểm này Huy liền mở miệng, cánh tay đưa lên chỉ vào ngực nữ nhân nói ra

- Tỷ tỷ ngươi đệ lộ như vậy không thấy lạnh sao? Lại đây! Ta giúp tỷ tỷ ngươi sưởi ấm

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 55: Trần hạo luyện đan theo cách khác người

Nữ nhân vừa bước vào trong phòng liền nghe được tên thiếu niên kia trước mặt mình nói ra câu khiếm nhã như thế khiến nàng hai má liền đỏ lên. Bị trêu đùa khiến nàng khá tức giận, khẽ mím môi khuôn mặt vẫn nở nụ cười, giọng nói mỉa mai nhìn hần nói

- Công tử cứ đùa thiếp thân, ta làm sao nà xứng để cho công tử ngươi quan tâm cơ chứ~?

Nàng vừa nói, hai tay hơi che lại bộ ngực phát triển của mình uốn nhẹ người tỏ ra ngại ngùng, nhưng nàng lại không biết thiếu niên trước mặt từ lúc nào đã bắt động thanh sắc nhìn nàng.

Huy lúc này trừng đôi mắt không chớp nhìn nữ nhân kia, nãy hần không chú ý đến khuôn mặt nàng chỉ cảm thấy có chút quen thuộc mà thôi, nhưng bây giờ nhìn kĩ lại khiến hần lập tức kinh ngạc khó tin nhìn nữ nhân thốt nhẹ lên

- Thảo...?

Trong đầu hần lúc này liền xuất hiện một khuôn mặt thiếu nữ, tay nàng cầm ly nước cam, vòi hút đưa lên môi đỏ mướt, đầu nhỏ của nàng thì tì vào vai một thiếu niên bên cạnh nhìn xem phía trước màn hình xem phim rạp chiếu bóng.

Lúc bầy bên cạnh thiếu nữ tựa vào, thiếu niên một mặt ngưỡng ngùng nhìn về phía trước, khuôn mặt hần liền trịnh trọng lấp bắp hướng thiếu nữ kia nói

- Thảo này... Tổ hôm qua đã dành được giải nhất cuộc thi Gamer thủ chuyên nghiệp MMO toàn thành phố... Vì vậy trước đó cậu hứa nếu tớ thắng..

Chưa nói dứt câu thiếu niên liền bị thiếu nữ bên cạnh đưa lên tinh xảo ngón tay nhỏ chặn lại miệng hần, nàng khuôn mặt khẽ nở nụ cười thú vị nhí nhảnh đung đưa đầu tùy ý nói

- Chuyện này cậu cứ yên tâm đi Huy! Tổ đã hứa là sẽ làm nha! Ngày mai lên trung tâm hãy nói được không?

Đang định có ý kiến thiếu niên liền nghe được nàng nói ánh mắt hần hiện lên sự thất vọng, khẽ thở dài hần đành gật nhẹ đầu đồng ý...

Đứng ở trước cửa rạp chiếu phim, thiếu niên nhìn thiếu nữ kia đang vẫy tay tạm biệt mình hần liền đưa lên tay phải mỉm cười vẫy tay lại tạm biệt, tay trái thì khẽ nắm siết lại. Hần hôm nay định tỏ tình với thiếu nữ kia nhưng vì khá là xấu hổ khi đứng cạnh nàng khiến hần không dám nói ra...

Khẽ nắm chặt nắm đấm thiếu niên khuôn mặt liền kiên nghị lên thầm nói

- ngày mai mình nhất phải tỏ lộ với cô ấy... Nhất định!

...

Nữ nhân đứng đối diện với Huy, nàng nhìn hần đang thất thần nhìn mình gọi lên một cái tên kì lạ khiến nàng khẽ cau mày lại nhẹ giọng lên tiếng gọi hần

- Công tử! Người đừng có nhìn thiếp thân như vậy được không? Thiếp thân cảm thấy thật e ngại...!

Huy đang trầm mê trong hồi ức liền nghe được nàng nói khẽ giật mình tỉnh lại. Hần ánh mắt nhìn lên khuôn mặt nữ nhân kia bỗng cảm thấy nàng thật giống người đó đến một cách kì lạ? Dĩ nhiên Huy cũng không cho nàng chính là người đó, vì nữ nhân này trông chính xác thực nữ và đặc biệt là bộ ngực của nàng lớn hơn người đó nhiều...!

Khẽ lắc đầu vứt bỏ suy nghĩ tạp sang một bên, Huy liền cúi nhẹ người chấp tay cười hiền lành lên tiếng xin lỗi

- Ta lúc này thật bất kính! Mong cô nương người bỏ qua cho!

Nghe được hần nói nữ nhân khẽ gật đầu nhìn thương thức tên thiếu niên trước mắt, theo cách nàng nhìn nhận thì thiếu niên này cũng là một cái công tử nho nhã lịch sự nha? Mà nếu không phải vừa này hần phát ra khí thế mạnh mẽ đến khiến chính nàng kết đàn kỳ cường giả cũng cảm thấy sợ hãi thì hần nàng liền cho hần cái mắc " công tử bột " rồi đi!

Ngồi bệt này giờ bị Huy đè bên dưới chân tên trưởng quỳ một mặt mòng bức nhìn hai người đối thoại với nhau, khuôn mặt hần vẫn còn tràn đầy tức giận liền hướng phía nữ nhân kia kêu gào lên

- Các chủ đại nhân xin hãy làm chủ cho ta a!! Là bọn hần đến quấy phá được các chúng ta, mong đại nhân hãy xử lí bọn hần!!!

Được gọi là các chủ, nữ nhân khuôn mặt liền xầm lại. Trong đầu nàng liền chửi lên một mảnh " tên ngu ngốc nhà người muốn chết sớm hay sao mà lại tự tìm đường chết thế này!!!!? "

Nàng tức giận trừng mắt nhìn tên trưởng quỳ hét to

- Người Im Miệng Cho Ta!!

...bị ngay cả chủ nhân nhà mình cũng chửi mình khiến tên trưởng quỳ rất uất ức a! Nhưng vì đó là các chủ nói nên hần đành phải ngậm ngùi mà im miệng lại, ánh mắt u oán nhìn mấy người.

Thấy tên ngu ngốc kia im miệng lại, Nữ nhân mới nhẹ nhàng đưa tay lên ngực thở phào nhẹ nhõm. Nàng là chỉ sợ tên ngu kia chọc giận vị cường giả trước mắt này thì thật sự hậu quả khó mà lường được, không chỉ hần mất mạng mà ngay cả các nàng được các chỉ sợ cũng vì thế mà liên lụy một phen.

Nữ nhân khẽ liếc mắt đẹp nhìn Thiếu niên kia thấy hất một mặt vẫn bình thản như thường mới khiến nàng an tâm. Hoi tiến về phía trước, nàng cúi nhẹ người làm tư thế chào hỏi liền lên tiếng nói, âm thanh tràn đầy vui mị

- Thiếp thân tên là "Ninh Vũ" công tử cứ việc gọi ta là " Vũ Nhi " là được! Xin hỏi vừa này là chuyện gì xảy ra có thể nói cho thiếp thân nghe qua được không a?

Huy vẫn đang một mặt thần thờ liền Nghe được nàng nói khiến hần giật mình. Khẽ đưa tay lên gỡ đầu, Huy liền chỉ về phía Trần Hạo đang một mặt lãnh đạm cầm ly trà ngồi uống cùng Tiểu Ân đang ôm theo tiểu quý trên tay nói

- Vũ Nhi cô nương người không nên hỏi ta a, ta cũng không biết cái gì. Đến! Tên đệ tử kia của ta là người khôi xương, cô nương người nên đi đến hỏi hắn sẽ biết rõ thôi!

Nghe Huy nói nàng liền quay mặt sang nhìn thiếu niên bên cạnh hắn, khuôn mặt vẫn giữ nụ cười lên tiếng hỏi Trần Hạo

- Công tử người có thể nói cho ta biết nguyên nhân hay không?

Nàng vừa cười vừa nói, khuôn mặt hiện lên từng tia mỉa mai hoặc nhìn về phía Trần Hạo, nhưng hắn khuôn mặt vẫn lạnh lùng không đổi sắc, trong tay cầm lấy lọ đan dược lúc này hồ hững đáp cho nàng lạnh nhạt nói

- Người của các người nói đan dược của ta là phế phẩm! Ha...! Ta nghĩ các nơi này không phải mở nữa là được rồi!

Ninh Vũ giờ nhẹ cánh tay bắt lấy lọ đan dược, nàng khẽ cầm lọ đan dược nhẹ giơ ra trước mặt nhìn hiếu kì. Ngón tay nhỏ nhắn khẽ mở nắp lọ, một mùi thơm phảng phất liền bay ra khiến nàng hít phải.

Nằm một dạng rất thảnh thơi dưới chân Huy, tên trưởng quầy nhìn thấy các chủ đang ngửi lọ đan dược kia đầy say mê khiến hắn khuôn mặt liền biến sắc, đầu không tự chủ được cúi xuống đất run lên...

Đưa mũi nhỏ ngửi một hồi hương thơm toả ra từ đan dược, Ninh Vũ ánh mắt liền sáng lên đóng nắp lọ lại, quay sang nhìn Trần Hạo ánh mắt mang sự cung kính nhẹ nhàng nói

- Đan dược này tuy chỉ là cấp 1 nhưng phẩm chất đã đạt đến cực phẩm đan dược chỉ có đại dược sư mới có thể luyện ra đến! phải chăng công tử có thể cho thiếp thân biết là ai có thể luyện ra được loại đan dược này hay không?

Ninh Vũ rất là thông minh, nàng biết người trước mắt này có thể xuất ra đan dược cực phẩm như vậy thì thế lực phía sau hắn cũng rất mạnh, mà nàng thì luôn vì lợi ích đặt lên hàng đầu. Cho nên nàng nếu có thể giao hữu với một thế lực có đại dược sư tồn tại sẽ là điều vô cùng may mắn đối với dược các!

Trần Hạo không chớp mắt nhìn Ninh Vũ, Nàng nghĩ gì hắn làm sao không có chuyện không biết được? Nhưng vốn là đại đế như hắn cũng chẳng quan tâm lắm mà tùy ý nói ra

- không có ý tứ tiểu nữ tử, Đan dược này là của ta và do chính ta luyện!

Nghe được Trần Hạo nói Ninh Vũ khẽ chọn mắt đẹp tỏ ra kinh ngạc, mà nằm dưới đất tên trưởng quầy kia như nghe đến truyện cười liền bật cười lên tiếng phỉ báng nói

- Haha, tiểu tửt người nghĩ người là ai? Là đại tông sư sao? Hừ! Miệng hôi mùi sữa mà nói không biết ngại! Ái ui....!!!!?

"Cạnh" Huy đưa chân giẫm mạnh lên đầu tên trưởng quầy này âm thanh lạnh lùng nói

- người nghĩ mình là cái thá gì mà ở đây mở miệng nói? Có tin ta đá vỡ mõm người không?

"..." Tên trưởng quầy nghe được Huy nói mới ý thức được bản thân đang ở trong hoàn cảnh nào, hắn nhanh chóng quay đầu nhìn về phía các chủ cầu cứu nhưng Ninh Vũ vẫn mặt tươi cười nhìn Trần Hạo không thêm quan tâm, đối với nàng tên ngu ngốc này tìm đường chết cũng chẳng liên quan gì nàng mà do hắn ngu thôi.

Khẽ mỉm cười thân thiện, Ninh Vũ hơi cúi đầu xuống nói nhỏ

- Xin công tử thứ lỗi, nơi này của ta vốn không phải như vậy!

Nàng vừa nói vừa ánh mắt lạnh lùng nhìn tên trưởng quầy khiến hắn run lên.

Trần Hạo vẫn mặt lạnh lùng khẽ phất tay như không quan tâm, ánh mắt hắn là hướng đến nhìn một cái bình cổ đặt trên bàn đá, chiếc bình hình tròn, có hoa văn bảy con rồng màu đỏ đang bay lượn xung quanh, cả chiếc bình được nhuộm một màu trắng xám, dưới gần đáy còn có mấy cái kí tự nhỏ.

Ninh Vũ như nhìn thấu Trần Hạo ý nghĩ liền đi đến giới thiệu nói

- Công tử, đây là "Long Toái Đỉnh" dùng để luyện đan, do một đại tông sư đồ gồm người thời kì thượng cổ vạn năm trước luyện ra mà đến, tuy lâu lắm đã không còn tốt như xưa nhưng vẫn là hàng cực phẩm tốt nhất trong tiệm các chúng ta hiện tại!

Trần Hạo nghe nàng giải thích, trong ánh mắt có chút biến hoá nhẹ giọng nói

- Ta có thể dùng thử không?

Ninh Vũ ngạc nhiên nhìn Trần Hạo, nàng biết phía sau hắn thế lực luyện dược phẫu rất mạnh, nhưng nàng cũng không có nghĩ đến thiếu niên trước mắt này có thể luyện dược mạnh đến đâu. Nhưng vì muốn lấy lòng hắn để kết giao thế lực hắn sau lưng nàng liền mỉm cười nhẹ gật đầu đồng ý

- Nếu Công tử muốn thiếp thân có thể để công tử người thử sử dụng!~

Trần Hạo nghe Ninh Vũ nói liền biết trọng giọng nàng ý là chỉ cho mượn mà thôi, nhưng hắn cũng không quan tâm lắm, được cho phép thì cảm thôi chứ ngại gì? Hắn nhẹ nhàng đi lại, đánh giá long đình một hồi.

Dưới chân Huy, tên trưởng quầy vẫn một mặt coi thường nhìn Trần Tạo nói nhỏ

- giả trang bức....!

"..." Huy nhìn dưới chân mình tên kia lẩm bẩm hắn đều nghe trong tai, trong đầu cấp tốc suy nghĩ có lên xử đạo tên này không, nhìn thật ngứa mắt a...

Trần Hạo nhìn chiếc bình một hồi, tay hắn khẽ giờ ra trước mặt miệng hô nhỏ

- Không!

"Bịch" chiếc long toái đình rung lên một hồi liền bay lên trên không. Đây là kết đan cảnh có năng lực trưởng không vật thể nhỏ ở một phạm vi nhất định.

Trong ánh mắt kinh nghi của mọi người xung quanh, Trần Hạo ngón tay khẽ búng nhẹ, một đoàn lửa đủ màu sắc pha trộn liền từ tay hắn bay ra bao trùm lấy được đình. Còn chưa đợi mọi người kinh ngạc thì từ trong người hắn cũng bay ra theo một cái ngọn cây có bông hoa đỏ rực như máu.

Ninh Vũ nhìn thấy cái này liền kinh ngạc thốt lên

- Tích Huyết Hoa!? Đây là cấp 5 Linh Dược mà? Chẳng lẽ công tử ngươi muốn luyện đan dược cấp 5?

Không chỉ nàng kinh ngạc mà tên trưởng quầy và vài vị khách vẫn còn trong các đầu nhìn với ánh mắt khó tin, một tề tiểu quý muốn luyện cấp 5 dân dược? Nằm mơ đi?

Huy và Tiểu Ân vẫn một mặt lạnh nhạt mà nhìn, nhưng Tiểu Ân khuôn mặt có chút khó chịu nhìn Trần Hạo tức giận nói nhỏ

- Cây linh dược đó là của ta mà... Hừ hừ....

"..." Nghe nàng gầm gừ bên cạnh Huy vẫn một mặt lạnh nhạt nhìn Trần Hạo, Hắn là rất hiểu kì tên đệ tử của hắn thật sự luyện được ra tới đan dược cấp 5 sao?

Trần Hạo như ngăn cách với bên ngoài không nghe thấy gì, hắn ngón tay khẽ búng nhẹ, Tích Huyết Hoa liền bay thẳng vào bên trong đình dược...

"..." Người xung quanh nhìn không khỏi tròn mắt khó tin, luyện đan không phải tỉ mỉ tích xuất lựa chọn dược phẩm phẩm hỗ trợ để giản sự không hài hoà của đan dược mà bạo tạc dược đình sao? Ném nguyên cả cây linh dược và là cái mẹ gì luyện đan?

Trong phút chốc cả căn phòng đều trở lên ngốc trệ, ngoại trừ Huy vẫn đang cười tươi gật đầu

- Thú vị a, không hổ là đệ tử ta! Thật là biết chơi nha~!

"..." Tiểu Ân tròn mắt nhìn Huy, nàng thật sự nghĩ rằng tên này có biết luyện đan hay không mà nói ra những lời này... (Huy: tất nhiên là không rồi~)

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Thành đan

- Tiểu tử ngươi điên rồi! Các chủ mau ngăn cản hắn lại!!!

Nằm dưới đất tên trưởng quầy liên tục hô to hét lớn. Theo hắn thấy tên tiểu tử kia hoàn toàn không biết luyện đan là gì, tùy tiện bỏ dược liệu cấp cao vào dược đình như vậy không cần thận bạo tạc là có thể hủy diệt cả cái dược các này, mà hắn có thể cũng sẽ phải chôn theo!

Các chủ nàng không nói gì nhưng vài Người khách xung quanh nghe tên trưởng quầy nói vậy liền biểu lộ căng thẳng nhìn về phía Trần Hạo quát lớn

- Tiểu tử kia điên rồi! Hắn hoàn toàn là không biết luyện đan mà!!

- không được! Chúng ta phải nhanh cản lại hắn!

- đúng thế! Tất cả cùng lên ngăn tiểu tử đó lại!!

Đám người vừa nói xong liền có năm tên trung niên nhân lao tới hướng Trần Hạo ý định cản hắn lại

- Hừ...! Lúc này bỗng nhiên xuất hiện một tiếng hừ lạnh khiến người xung quanh liền cảm giác lạnh thấu lưng

" A!?! " Vừa xông lên nắm tên trung niên nhân liền bị bắn ngược trở lại rơi vào đồng bàn ghế nằm ngổn ngang, dĩ nhiên là chịu vô đau rồi. Tên trưởng quầy nhìn vậy liền trừng to mắt, hần ngón tay run lên chỉ hướng thiếu niên trước mặt mình thốt lên

- Người...! Tiểu tử ngươi dám...?

" Cạnh " Huy không quan tâm đến tên trưởng quầy mà đưa một chân đặt lên bàn, một tay tỳ lên chân mười phần cường thế quét nhìn người xung quanh một lượt lạnh giọng nói

- Ta ở đây, kẻ nào dám tiến lên?

Nghe hần nói, tên trưởng quầy, và vài người xung quanh liền đỏ mặt hời hợt, bọn hần khuôn mặt đều biến sắc trắng bệch vì bị Huy áp khí thể lên trên người.

Ninh Vũ thì đang cẩn thận nhìn lấy Huy, nàng biết tên này mạnh hơn nàng nhưng không ngờ rằng hần lại mạnh như vậy, nàng chắc chắn rằng loại áp lực này hoàn toàn không phải kết đan có thể làm được... Điều này chỉ có thể nói hần là " Nguyên Anh? ", Vừa nghĩ đến nàng sắc mặt liền thoáng sợ hãi, trẻ tuổi vậy đạt tới Nguyên Anh Kỳ là ý vị gì a...

Ngồi một bên Tiểu Ân tay ôm Tiểu Quý mặt vẫn tĩnh lặng, Huy là không có áp đặt ảnh hưởng phạm vi áp lực lên nàng vì vậy Tiểu Ân vẫn là hiểu kì nhìn Trần Hạo mà không quan tâm đến những người này. Nàng khẽ bám nhẹ cánh tay Huy hỏi

- Huy ca, người nghĩ Hạo ca hần có biết luyện đan không? Ta là chưa thấy qua có ai vứt nguyên cả cây linh dược vào được đỉnh như thế a!

Tiểu Ân thật sự hiếu kì, nàng cũng là một cái thiên tài luyện dược sư hiện tại đã là cấp 2 luyện dược sư rồi, kém chút là có thể thăng kích lên cấp 3. Cho nên nàng mới hiếu kì cách Trần Hạo luyện đan, thật sự rất không bình thường nha!

Huy nhìn xuống khuôn mặt nhỏ của Tiểu Ân bất chợt liền nhớ đến khuôn mặt manh mẽ thương của tam tiểu nữ hài ở nhà khiến đột nhiên thấy nhớ các nàng. Hơi nở ra nụ cười hiền hoà nhìn về phía Trần Hạo, bên trong giọng chứa phần thú vị nói với Tiểu Ân

- Cứ nhìn xem rồi biết!

"..." Tiểu Ân khẽ trừng mắt nhìn Huy, hần nói câu này cũng như không a...

Người trong cuộc nhìn vào thấy Trần Hạo đang khoanh chân một mặt bình tĩnh luyện, nhưng lại không biết rằng hần hiện tại rất là cuồng...

Hần trước quen tay theo kiểu ném bừa mọi loại linh dược vào luyện đan hần đều có thể luyện ra hoàn mỹ tinh phẩm đan dược. Nhưng để làm được điều đó hần là cần phải có gì? Thứ nhất thực lực mạnh mẽ để khống chế, thứ hai là tinh thần mạnh mẽ để điều tiết linh dược, thứ ba là kinh nghiệm và sự thành thạo để có thể dễ dàng luyện đan!

Kinh nghiệm và thành thạo luyện đan hần đều có rồi, nhưng hần đã quá sơ suất quên đi chính mình hiện tại đã trọng sinh trở thành một kẻ yếu, thực lực thì quá yếu, tinh thần thì chưa hề trải qua rèn luyện chui mài mà yếu đuối vô cùng, chỉ cần đụng nhẹ huyền thuật hần cũng khó mà chống lại...

Nhìn lò dược đỉnh vẫn đang yên lặng như không có gì nhưng hần biết bên trong hiện tại dược lực đang rất là cuồng loạn, nếu không cẩn thận sẽ thật sự bạo tạc nổ lớn a! Cái này không quan trọng, quan trọng là mặt mũi " Dược Đế " như hần đều sẽ mất hết! Nếu nói ra " Dược Đế " vì luyện đan cấp thấp mà sai sót nổ lò " thì sẽ bị cả thiên hạ cười chết hần...!

- Không được! Ta phải bình tĩnh lại! Hiện tại không thể bối rối, tình thế nhất định có thể cứu vãn được!

Cảm nhận năng lượng trong dược đỉnh đang cuồng bạo, hần cảm thấy sự khống chế hoá điểm của mình có chút mất đi sự kiểm soát, chính hần đầu óc cũng có chút choáng váng, có lẽ là do vượt quá thực lực của hần đi...

Răng hơi cắn vào môi, từ trên cơ thể Trần Hạo linh khí vẫn tiếp tục rót vào dược đỉnh, bên trong dược lực vốn là sắp tạo tạc cũng có chút dần dần ổn định lại. Hơi cảm nhận được linh khí ít ỏi trong cơ thể đang dần bị hút đi khiến hần cảm thấy có chút bất lực, nếu hần là nguyên anh kì thì có lẽ sẽ không xảy ra hiện trạng này a...

- Không được... Ta không thể thất bại! Nhất định phải kiên trì!

Lúc này đầu óc Trần Hạo đều có chút hoa mắt, lực khống chế dược đỉnh cũng có chút yếu đi nhưng hần vẫn cố cắn lấy răng cố gắng...

Sau nửa tiếng

Người bên ngoài nhìn vào thấy Trần Hạo vẫn ngồi đấy, nhưng trên mặt hần đã chảy rất nhiều mồ hôi, khuôn mặt tuấn tú cũng có chút trắng xám. Mà nhìn sang bên cạnh dược đỉnh vẫn im lặng không có động tĩnh gì khiến người ta hoài nghi có phải hay không tên này đang giả trang bức mà không phải luyện đan?

Đúng lúc mọi người đang suy nghĩ lung tung thì Trần Hạo miệng khẽ mở ra quá nhỏ, giọng cũng có chút khí lực yếu đi rất nhiều

- Cho ta " Thành! "

" Cạnh " hần vừa nói dứt lời, bên trong được đình liền bay ra một đoàn khói đen, lửa xung cũng đã dần dần dập tắt mà tiêu tan. Huy đứng gần nhất người phải đoàn khí đen này liền khẽ nhủ mày

- Mùi gì mà khét thế? Đây có phải là đốt củi đâu?

Đứng bên cạnh Huy, Tiểu Ân cũng ngửi được, khuôn mặt liền tỏ ra chút thất thần suy nghĩ nói ra

- Mùi này rất khét, có lẽ nào là thất bại rồi?

" Thất bại? " Huy nghe nàng nói liền trừng mắt nhìn phía Trần Hạo, hần vốn là nghĩ đệ tử mình là kẻ thần bí thật sự rất lợi hại! Chẳng lẽ thật sự chỉ là đang giả trang bức...?

- HaHaHa!!!

Trong đám người lúc này liền vang lên tiếng cười lớn

Bị đè khí thế của Huy đè ép này giờ khiến Tên trưởng quầy một mặt bức xúc bị đè ở dưới, hiện tại có cơ hội xả giận hần liền trước tiên lên tiếng nói

- Haha! Thật đúng là các người chỉ đang giả trang bức mà! Vậy mà cứ ảo tưởng bản thân có thể luyện đan được cấp 5, hài...thật sự là lãng phí linh dược mà!

Giọng nói của hần tràn đầy sự khinh bỉ nhìn về phía Huy và Trần Hạo nhóm người, ngay cả Ninh Vũ ánh mắt đều tỏ ra thất vọng nhưng chỉ một chút thôi vì nàng vốn cũng nghĩ rằng hần hoàn toàn không thể làm được.

"..." Huy lúc này liền đen mặt lại, hần không phải bị chửi mà tức giận nhưng cũng có chút sinh khí, chẳng lẽ đệ tử hần thật sự vô dụng vậy sao?. Đứng cạnh Huy, Tiểu Ân cũng có chút thất vọng, nhưng nàng suy nghĩ cũng giống như Ninh Vũ, nếu hần thật luyện thành thì thật sự có quý!!

Trần Hạo lúc này khẽ mở mắt ra, hần trong miệng liền một hơi trọc khí lạnh nhạt nhìn Huy nói

- Sư phụ, ta luyện thành!

- Luyện thành?

Huy ngạc nhiên nhìn Trần Hạo. không phải là thất bại sao? Sao lại luyện thành rồi?

Người xung quanh đều là một mặt khinh thường, người nghĩ người là ai? 16-17 tuổi có thể luyện thành đan dược cấp 5? Người nghĩ người là được để sao? Liên tiếp vô số ánh mắt khinh thường nhìn về phía Trần Hạo, nhưng hần không thèm để ý mà nhắm mắt lại dưỡng thần.

Huy khẽ nhìn Trần Hạo hơi khó hiểu nhưng vẫn lựa chọn tin tưởng, dẫu sao cũng là đồ đệ mình thì phải tin tưởng hần đến cùng mà thôi. Khẽ đi lại đến bên cạnh được đình Huy liền khẽ nhìn xuống, được đình hiện tại đều nhảy ra một loại khói đen có mùi khét khó chịu khiến Huy khẽ nhủ mày lại, bàn tay khẽ đưa xuống mở nắp đình ra

" Cạnh " từ bên trong được đình, khói đen liền bay ra ngào ngạt khiến Huy cũng phải nín thở lại, cái mùi này khiến hần rất là khó chịu. Khẽ đưa tay nghiêng lọ đan dược đổ xuống, từ bên trong liền rơi ra mấy viên đan dược, nhìn thấy cảnh này người xung quanh liền tròn mắt ôm bụng cười to

- Hahaha ta đã nói mà, tên tiểu tử này thì luyện đan gì chứ? Chỉ giỏi trang bức mà thôi!!

- đúng vậy, đúng vậy! Thật không ngờ hần lại luyện ra siêu phẩm phẩm đan dược, cười chết ta rồi haha...!!!

- thôi, dẫu sao luyện ra phế dược còn hơn là bạo đình phải không nào? Thật là may mắn mà! Haha

...

"..." Huy nghe bọn người xung quang cười nói hần cũng không để ý, nhưng nhìn trong tay ba viên đan dược đen xì bốc mùi khét lẹt khiến hần liền đen mặt lại... Một bên Tiểu Ân cũng nhìn thấy viên đan dược này thì khẽ mở tròn mắt nghĩ đến gì đó.

Ninh Vũ nàng thấy tay Huy cầm viên phế phẩm cũng hơi đen mặt lại, nhưng cũng thăm hồ may mắn, may mà không nổ được đình nếu không là cả dược các cũng sẽ bay theo.

Đang lúc mọi người cười đùa thì Tiểu Ân nhanh tay cầm lấy một viên đan dược từ tay Huy xuống, nàng đưa lấy ngón tay mình kì cọ lên viên đan dược khiến Huy cũng hiếu kì nhìn nàng.

Bỗng nhiên lúc này điều kì diệu liền xảy ra, từ tay nàng kì cọ bên trên viên đan dược đen kịt liền hiện ra một vệt trắng bóng...! Tiếp tục cọ một lát, từ viên đan dược đen bột phần liền rơi xuống, mà viên đan dược lúc này đã không còn có màu đen nữa mà là trắng bóng một màu như ngọc trai, xung quanh còn toả ra nhu hoà mùi hương vô cùng dễ chịu.

Tiểu Ân nhìn đan dược bóng loáng trong tay mình cũng là không khỏi kích động hô lên

- Đây là thành đan! Đan dược luyện thành công!

Không chỉ là Tiểu Ân kích động, Ninh Vũ và Huy cũng là một mặt kích động khó tin, mà tên trưởng quầy và mấy kẻ khác cũng là kinh ngạc hô lên

- Vậy mà lại thành? Thật khó có thể tin! Phải chăng là phẩm chất rất thấp?

Một tên trong đám người nói ra khiến cả đám nhao nhao gât đầu, bọn hần thà tin vậy còn hơn là tin tên tiểu tử này thành công.

Trần Hạo một bên nhắm mắt khoé miệng không khỏi nhất câu cười lạnh nghĩ thầm " thật đúng là một lũ phàm nhân, thấy mình không bằng người liền ganh tị, haiz... "

Huy trừng mắt nhìn hai viên đan dược trong tay mình liền học theo Tiểu Ân kì cợ phiến đen bao bọc viên đan dược, chẳng mấy chốc cả hai viên đan dược liền bị cợ hiện ra bóng loáng, thơm ngát mùi thơm toả khắp nơi.

Huy nhìn vậy liền tròn mắt kinh ngạc nhìn hai viên đan dược trong tay mình " cái này còn có thể chơi như thế này...!!!? "

Huy Khẽ đảo mắt nhìn sang Tiểu Ân như muốn hỏi nàng, Tiểu Ân cũng nhìn thấy hần nhìn mình liền hiểu ý lên tiếng giải thích

- Huy ca, Theo suy đoán thì đây chính là tạp dịch của đan dược, một khi loại dược những chất tạp dịch này đi thì đan dược sẽ đạt đến đẳng cấp phẩm chất rất cao! Đây là ta chuyên môn đọc trong sách biết được!

" Ừm " Nghe nàng giải thích Huy liền ngộ ra khẽ gât đầu đã hiểu

Lúc này Ninh Vũ một mặt kích động nhìn hai viên đan dược trong tay Huy, nàng cũng biết chất tạp dịch nhiều thế này chắc chắn đan dược phẩm chất vô cùng tốt! nàng Liền khẽ nhìn Huy lên tiếng hỏi

- Công tử... Phải chăng có thể cho thiếp thân xem thử đan dược này được không? Ta có thể giúp công tử người giám định nó

Nghe Ninh Vũ nói, Huy khẽ nhìn nàng một lát liền đáp một viên cho nàng, hần nghĩ cho xem thử cũng không sao, dù gì cũng là mượn đồ người ta để luyện đan mà.

Vừa bắt được viên đan dược Ninh Vũ liền kích thích nhìn xem, đan dược màu sáng trắng nõn nhìn rất đẹp mắt, dù thơm ngát toả ra vô cùng dễ chịu khiến tinh thần cũng được điều hoà tốt đi rất nhiều. Bỗng nhiên nàng nhìn thấy viên đan dược loé lên màu quang mang đủ màu sắc khiến Ninh Vũ ngốc trệ tại chỗ, một lát sau nàng liền bừng tỉnh thốt lên

- Đây... Đây lại là Đan dược cấp 10!? Hoàn mỹ đan dược....!!

...

-

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Tán gái liền trở về phái

Nghe được Các chủ Ninh Vũ thốt lên đan dược 10 thành dược lực, đám người xung quanh liền im bật lại, tròn mắt ngoác mồm khó tin. Đan dược cấp 5 vốn đã vô cùng hiếm có thể tìm thấy Linh Vũ Quốc này, vậy mà lại xuất hiện trước mặt bọn người hần, không những thế còn là cấp 5 đan dược hoàn mỹ có thể so sánh với một ít phổ thông cấp 6 đan dược!

Nếu như không phải bọn hần trực tiếp tận mắt chứng kiến thì ai coa thể tin được? Nhưng hiện tại sự thật trước mặt bọn hần không muốn tin cũng sẽ phải tin! Mà bọn hần cũng nhìn về phía Trần Hạo vốn là khinh thường nhưng hiện tại lại thay đổi thành vô cùng kính sợ vì đan dược sư vốn là người mà bọn hần không dám đụng vào, mà tên thiếu niên trước mắt này có thể còn là một vị luyện dược tông sư!

Trần Hạo vẫn một mặt lạnh lùng tỏ ra cao lạnh nhưng thực chất bản thân hần nỗ lực đã hết đà, cơ thể linh khí cũng tiêu hao gần như không còn khiến cơ thể hần hiện tại đi lại cũng vô cùng khó khăn. Hần hơi quay sang nhìn Huy trước mặt mình truyền âm nói

" Tiểu sư phụ, ta hiện tại kiệt sức không thể đi rồi, nhờ người đưa ta về nhà "

Nghe được giọng nói Trần Hạo truyền âm tới khiến Huy có chút bất ngờ, tên đệ tử cao ngạo này của hần lại đi xin giúp đỡ thật lạ nha?. Nghĩ trong đầu Huy liền đi lại bên cạnh nhìn xuống Trần Hạo.

- ừm... Có vẻ vẫn ổn nhì? Được rồi, để ta đưa ngươi về!

Huy đưa tay mình ra kéo lấy Trần Hạo nhắc dậy tựa vào vai mình. Hắn vốn là định dùng hồi phục đan cho tiểu tử này phục dụng, nhưng hiện tại nhìn tiểu tử này không có vấn đề gì hẳn liền rút đan dược trở lại. Tính của Huy vốn là rất tích kiệm hiện tại có thể tích kiệm viên nào thì hay viên đó a...!

Trần Hạo một bên không biết chứ nếu không thật sự sẽ phun ra một ngụm máu! Tên sư phụ này của hắn vậy mà còn coi viên đan dược còn đặt trên cả bản thân mình, thật sự là quá ki bo đi!

Huy khuôn mặt vẫn nhàn nhả như thường quay sang bên cạnh Tiểu Ân đang ôm Tiểu Quý nói

- đi thôi, chúng ta trở về!

Nghe được Huy nói Tiểu Ân liền gật đầu chạy lại phía hắn, nhưng nàng bỗng nhiên nhận ra có gì đó không đúng... Trở về? Nàng trở về đâu bây giờ a?

Đúng lúc nhóm người Huy đang định đi ra ngoài cửa thì phía sau liền vang lên tiếng thanh thoát mà tràn đầy khản trương gọi bọn hắn

- Công tử xin hãy dừng bước! Công tử ngài có hay không muốn đem viên đan dược này cho hội đấu giá mở ra đấu giá đồ?

Huy hơi ngoảnh mặt nhìn Ninh Vũ tràn đầy hiếu kì hỏi lại

- Hội đấu giá? Viên đan dược này của bọn ta?

Ninh Vũ tay cầm viên đan dược lúc này Huy đưa cho mặt vô cùng kích động gật đầu nói

- đúng vậy thưa công tử! Chúng ta được các là rất quen biết đấu giá hội bọn hắn! Viên đan dược này của các ngài là cấp 5 đan dược siêu hiếm tại Linh Vũ Quốc, đã thế còn là hoàn mỹ 10 thành dược lực đan dược có thể đấu giá với số tiền trên trời!

Nghe Ninh Vũ nói Trần Hạo một bên vẫn lạnh lùng một mặt không quan tâm, mà Huy thì tỏ ra hiếu kì lên tiếng hỏi nàng

- Giá trên trời? Có thể là bao nhiêu?

Nhìn Huy một mặt hiếu kì Ninh Vũ liền cười tươi lên tiếng

- Nếu khởi đầu giá cả có lẽ sẽ là 1 triệu kim phiếu!

- 1...1 Triệu kim phiếu?

Nghe nàng nói Huy có chút choáng. Theo thể giới này phân chia thì 100lượng bạc sẽ bằng 1kim phiếu! Mà 1triệu kim phiếu sẽ bằng 100triệu lượng bạc! Đây là con số gì? Đây là giá trên trời a!!

Không chút do dự Huy liền một mặt nghiêm túc nhìn nàng nói

- Đã Vũ cô nương đã giới thiệu ta chỗ đấu giá như vậy thì ta cũng không tiện chối từ, chỉ là khiến cô nương có chút nhọc công mà thôi!

Nghe Huy nói Trần Hạo liền tròn mắt nhìn hắn, mà Ninh Vũ thì một mặt tươi cười như hoa gật đầu, giọng nói mê mị tràn đầy vạn chủng mị hoặc nói

- ta không ngại đâu công tử~ thiếp thân được công tử người tín nhiệm chính là vinh hạnh của ta~

Nàng vừa nói ánh mắt lại khẽ liếc qua Trần Hạo có chút sự thất vọng, nhưng nhanh chóng được dấu đi. Ninh Vũ đưa tay vào bên trong áo ngực khiến bộ ngực trắng nõn của nàng khẽ nảy nhẹ khiến Huy hơi ghé mắt sang nhìn. Từ trong áo ngực mình, Ninh Vũ liền rút ra một tấm thiệp mời màu vàng đưa Huy kiểu mị nói

- Công tử~ đây là thiệp mời tham gia đấu giá hội vé vào cửa~ công tử ngươi nhận lấy đi~

Đưa tay nhận lấy tấm phiếu trên tay mình, Huy có hơi hiếu kì đánh giá tấm thẻ. Theo cảm giác mát lạnh sờ vào có lẽ được làm từ vàng nguyên chất, bên trên được khắc một dòng chữ "Lục Đồ" được bao quanh bởi hình của hai con rồng đông phương khảm xung quanh.

Thấy Huy khuôn mặt tỏ hứng thú Ninh Vũ liền mỉm cười nói

- Ba ngày sau Vũ Đồ Đấu Giá Hội sẽ được tổ chức ở trong trung tâm kinh thành, nếu có thể công tử ngài hãy đến để góp vui!

Huy nhìn Ninh Vũ đang cười tươi nhìn mình, không biết vì sao hắn lại thấy nàng rất giống người kia...

"Haiz..." Khẽ thở dài lắc đầu hắn liền không nghĩ nữa, một tay xoa đầu Tiểu Ân, một tay khoác lấy Trần Hạo hướng ra ngoài bước đi. Trước khi đi Huy liền nhớ ra điều gì khẽ quay đầu lại nhìn vào bộ ngực trắng nõn to tròn Ninh Vũ bị lộ ra nói

- Vũ cô nương hãy nghĩ kĩ về điều kiện ta nói nha! Nếu cảm thấy lạnh cứ đến tìm ta, ta không ngại giúp mỹ nhân như vũ cô nương người suối ấm đâu~!

Nói xong Huy liền quay mặt hướng bên ngoài rồi đi để lại Phía sau Ninh Vũ một mặt đỏ bừng tỏ ra đậm chất nữ nhân cảm giác, nàng nhìn phía Huy rồi đi bờ môi nhỏ nhắn khẽ co nhẹ nói

- Phi...! Tiểu tử ngươi còn chưa đủ xứng đáng để sưởi ấm cho bốn lão lương ta...!

Ánh mắt Ninh Vũ hơi chuyển xuống nhìn tên chương quỳ đang một mặt thất thần nằm dưới đất. Theo nàng thấy tất cả mọi chuyện rắc rối hôm nay xảy ra đều là do tên này tạo ra! Nàng thật sự không thể tha cho hắn nữa liền quát lớn

- Ngươi! Lát đến phòng nghị sự gặp ta!

Nói xong nàng liền quay người bỏ đi để lại tên trưởng quỳ vẫn thần thờ một mình...

...

Ở ngoài đường một chỗ nào đó

- Cha! Cha!

Tiểu Quý một mặt hứng thú ngồi trên vai Huy bám lấy đầu của hắn cười nhe ra bộ răng nhỏ, nó tay cầm một trái táo gặm nhìn có vẻ như đang vô cùng vui vẻ.

Bên cạnh Huy, Tiểu Ân thì đang một mặt sùng bái vây quanh Trần Hạo nhũn nhũn băng bốc nói

- Hạo ca ngươi thật giỏi a! Ta thật ngờ đại ca ngươi là được sư đồ nha!

- sư phụ của hạo ca ngươi là ai vậy? Chắc hẳn rất là giỏi ài!

- Hạo ca ngươi có thể nhận ta làm đồ đệ không? Ta hứa sẽ rất ngoan!~

"..." Trần Hạo một mặt lạnh lùng nhìn phía trước không để ý bên cạnh Tiểu Ân, nhưng trên trán hắn nổi lên từng mảng gân xanh là biết hắn không hề vui rồi...

Tiểu Ân như là không hiểu ý hắn liền bắt lấy tay Trần Hạo kéo lại nói

- Hạo ca ngươi nói gì đi chứ! Ta rất là ngưỡng mộ ngươi à!

Tiểu Ân vừa dứt lời liền nhìn thấy Trần Hạo xoay đầu lại nhìn nàng lạnh lùng nói

- Cút!

"Bốp" bất ngờ không kịp phòng bị, Tiểu Ân liền bị Trần Hạo đá mạnh vào mũi nhỏ của mình, cơ thể bay người về đằng sau rồi trúng đồng rơm nhà nào đó liền bất động im lặng ở đó...

Huy nhìn thấy vậy khoé miệng hơi co giật nhìn Trần Hạo nói

- Đây... Tiểu tử ngươi cũng không cần mạnh tay thế chứ, dù sao ngươi ta cũng là tiểu cô nương hà?

Trần Hạo một bộ mặt lạnh lùng như cả thế giới này đều liên quan đến bố mày lạnh lùng nói

- Ta không quan tâm!

"Hừ" hừ lạnh một tiếng Trần Hạo liền nhanh chân bước đi phía trước. Huy thấy thế cũng chỉ đành thở dài bó tay mà thôi, hơi nhìn về phía đồng rơm kia 1 phút tưởng niệm rồi quay người đi theo Trần Hạo...

...

[Linh Lung Phái]

Nhìn ba chữ ở trên bảng hiệu treo trước cửa môn phái Huy liền cười nhẹ nói

- Ta về rồi đây!

Đứng bên cạnh Trần Hạo khoanh nói gì mà một mặt tức giận nhìn sang tiểu nữ tử bên cạnh đang nhìn đồng nhìn tây riu rít

- Đây là môn phái của hai vị đại ca sao?

- ừm, nhìn hơi nhỏ nhưng phong cảnh cũng đẹp ài!

- tiểu muội sẽ cố gắng sống ở đây theo hai vị đại ca các người sớm này tu thành đạo!

"..." Nhìn Tiểu Ân một mặt rít như là chim kêu Huy cũng có chút không chịu nổi, nhưng nàng ta cứ bám theo bọn hắn mãi, cắt đuôi cũng không cắt nổi đành phải mang cô theo cùng về luôn...

Huy mặc kệ không để ý nữa mà nhanh chân hướng cửa phải bước vào, hắn thật sự rất nhớ mấy cô vợ nhỏ của mình rồi

Ở hai bên cửa có hai nữ đệ tử đang coi thấy có nam nhân ngang nhiên bước vào, cả hai liền cùng rút kiếm ra chặn lại nói

- mau dừng lại!

Bị chặn kiếm Huy liền dừng lại nhìn hai nàng cười nhạt

- sao thế? Không nhận ra ta sao?

Nghe được tiếng nói quen thuộc, hai nữ đệ tử cùng nhìn kỹ khuôn mặt nam nhân này rồi cùng kinh ngạc thốt lên

- Là! Đại sư huynh! Bọn ta vô ý quá xin sư huynh thứ lỗi

"Ừm" Huy cũng không so đo với hai người mà liền dẫn theo Trần Hạo và Tiểu Ân đi vào theo, hai nữ đệ tử nhìn thấy Tiểu Ân có chút lạ mặt nhưng cũng không có lên tiếng mà lạnh nhạt đứng tại chỗ tiếp tục trông coi cửa.

Nhóm người Huy vừa bước vào bên trong môn phái liền nhanh chóng bước chân đi về phía khu nhà ở nơi mà Huy có cái biệt viện ở đó.

Trên đường vừa đi vừa ngắm xung quanh Tiểu Ân không ngừng trầm trồ khen ngợi không ngớt

- Oaa! Ở đây thật nhiều hoa đào, thật là đẹp nha!

- a!? Tại sao trong đây toàn nữ vậy? Không thấy qua đệ tử nam nào là sao?

- nơi này thật là thoải mái, ta rất thích ài!

"..." Huy và Trần Hạo vẫn một mặt lạnh nhạt đi phía trước mà không quan tâm Tiểu Ân đi ở phía sau nhảy nhót tung bồng, nhìn xung quanh đám nữ đệ tử nhìn vào Tiểu Ân chăm chăm khiến bọn hắn cảm giác thật là quá xấu hổ a...

Đi được một đoạn thì Huy tai thính liền nghe được phía trước có tiếng đánh nhau, mà cảm ứng được số lượng còn rất đông, đã thế còn từ hướng biệt viện của hắn phát ra!

Hơi nhú mày hắn liền nhanh chân đi về phía trước, Trần Hạo cũng là nhanh chân đuổi theo sau

Đi được một đoạn cuối cùng cũng tới chỗ phát âm thanh, nhìn đám người đánh nhau phía trước khiến hắn liền triệt để im lặng..

- Đờ lấy này yahh!!!

- kyaa!! Cú đá thần sầu!!

- "Bùm", "Bùm"

P phía trước đang có rất nhiều người đang đánh nhau, chỉ ít cũng có 30 người, mà những người này chính là Lam Nhi, Anh Nhi và Tiểu Thiên chứ ai? Mà một đám đều khuôn mặt giống nhau thì các nàng chỉ có thể là sử dụng "Phân Thân Thuật" rồi!

Tiểu Ân đuổi theo phía sau nhìn thấy cảnh này liền tròn mắt lên kinh ngạc hô

- Oaa! Thật nhiều người giống nhau ài! Nhìn Thật vui~

"..."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58: Một đêm tràn đầy xuân sắc

Ban đêm tại một căn phòng nhỏ cách khu biệt viện trung tâm một đoạn khá xa, tại cửa sổ căn phòng lập lòe ánh lửa cho thấy bên trong vẫn còn người đang thức.

Trong căn phòng, đang ngồi trên giường Tiểu Hoa tay ôm chiếc gối, tay còn lại đang xoa đầu Tiểu An nhìn chăm chăm ra ngoài cửa thì thầm

- Không biết huynh ấy có đến không nữa... mà huynh ấy đã hứa với mình có lẽ sẽ đến đây... ư... Thật mong đợi quá đi!!

Đang lúc Tiểu Hoa ngồi thần thờ suy nghĩ thì từ phía sau nàng đột nhiên vang lên giọng nói nam nhân

- Tiểu Hoa a!

- A!!?

"Bốp" vì bất ngờ nghe tiếng nói sau mình, Tiểu Hoa liền sợ quá giơ lên cánh tay nhỏ nhấc tất thẳng vào kẻ ở phía sau lưng, sau đó nàng nhìn rõ lại thân ảnh trước mặt nàng mặt quần áo đen che kín khuôn mặt để độ hai mắt như bọn trộm mĩa khiến nàng càng trở lên sợ hơn hết to

- Có người... Ừm!!

Vừa mới kêu lên miệng nhỏ của Tiểu Hoa liền bị kẻ bịt mặt đưa tay bịt lại, nàng trợn mắt cổ gầy dựa muốn thoát khỏi hân thì phát hiện cơ thể không tài nào cử động được. Cho nên nàng đành phải ngừng giãy giữa hai mắt trợn to nhìn kẻ bịt mặt, đôi mắt tràn đầy sợ hãi

Cảm nhận được Tiểu Hoa đang vô cùng hoảng sợ, kẻ bịt mặt liền đưa tay lên cởi bỏ chiếc mặt nạ bên ngoài để lộ ra chân dung anh tuấn thật sự của mình nhìn nàng cười nhẹ nói

- Bình tĩnh nào Tiểu Hoa, là ta đây!

Nhìn được khuôn mặt quen thuộc trước mặt mình Tiểu Hoa liền ngốc tại chỗ thốt nhẹ lên

- C...công tử?

Người trước mặt nàng hiện tại đó chính là Huy, hân hơi cười nhạt liền thả tay ra khỏi miệng Tiểu Hoa, cánh tay liền đưa lên xoa đầu nàng nói

- Ta theo đúng lời hứa đến giúp muội học võ đây!

Cảm nhận được sự ấm áp từ tay Huy truyền đến trên đầu mình, Tiểu Hoa khuôn mặt liền hồng hai má, ánh mắt nàng thẹn thùng nhìn Huy nói nhỏ

- Tiểu Hoa cảm ơn công tử...!

Nghe được Tiểu Hoa gọi mình bằng kính ngữ Huy liền cười lên, hai tay xoa đầu nàng thoải mái đáp trả nói

- Không cần gọi ta là công tử! Cứ kêu Huy hoặc Huy ca cũng được!

"Ừm..." Tiểu An đang nằm ngủ bỗng nhiên cô bé liền nghe thấy tiếng nói bên cạnh mình, hai mắt hơi hé mở ra nhìn thì thấy Huy và Tiểu Hoa đang trò chuyện với nhau, cô nhóc rất tò mò nhưng lại nghĩ ra gì đó thú vị liền giả vờ nhắm mắt lại ngủ, trong đầu đang suy nghĩ

- tý tý bảo An An ngủ ngoan sẽ là bé ngoan được Caca yêu quý, An An phải giả ngủ caca mới thương An An, Lap!

"Zzz" tiếng ngáy Tiểu An liền vang lên khiến Huy một bên liền cảm nhận được nhìn về phía Tiểu An cười nói

- Tiểu An cô về ngủ say rồi nh?

Tiểu Hoa nghe Huy nói liền nhìn về phía An An đang ngủ say, khuôn mặt nàng liền tràn đầy hoà ái cười nhẹ nói

- Vâng, An An rất ngoan nên đã ngủ từ sớm rồi công... Huy đại ca!

Huy nghe được nàng gọi mình bằng tên liền cảm thấy rất cao hứng, hai tay đưa lên vỗ gọi Tiểu Hoa nói

- Tiểu Hoa lại đây! Anh hiện tại sẽ giúp em tăng lên thực lực để có thể Tu luyện!

Nghe đến hai từ "Tu Luyện" Tiểu Hoa ánh mắt liền sáng lên, nàng vốn cảm thấy bản thân trong môn phái chính là vô cùng vô dụng không giúp được cho công tử của mình, hiện tại có cơ hội nàng nhất định sẽ không bỏ qua, cho dù khó khăn đến mấy nàng cũng sẽ nguyện ý chấp nhận

Tiểu Hoa nhanh nhẹn ngồi đến bên cạnh Huy, nàng hai con mắt to tròn tràn đầy sự mong đợi nhìn lấy hân, nàng mặc dù không biết Huy sẽ dạy nàng cái gì nhưng chắc chắn rằng sẽ rất là lợi hại a!

"Bụp" Tiểu Hoa chưa phản ứng gì, Huy liền đưa hai tay đến ôm chặt lấy nàng vào lòng, khiến nàng hai má liền đỏ bừng lên, hai con mắt trợn tròn nhìn khuôn mặt Huy khó hiểu

- H...Huy đại ca...?

"Um!?" "Còn chưa kịp phản kháng gì Tiểu Hoa liền bị Huy đưa lấy bàn tay từ sau gáy nàng ép đầu nàng hướng về phía trước đụng vào mặt hấn, môi chạm môi liền lấy mất đi nụ hôn đầu của nàng...

Tiểu Hoa ánh mắt liền ngậy ra như phồng, cơ thể bỗng nhiên trở nên bủn rủn mất hết sức lực một cách kì lạ. Trong miệng, nàng cảm giác được có thứ gì đó trơn ướt đang trượt vào trong miệng mình, cảm kì lạ vô cùng nhưng lại rất thoải mái khiến Tiểu Hoa trong miệng, lưỡi của nàng từ khi nào cũng đã bắt đầu chủ động quấn lấy lưỡi của Huy, cả hai cứ tiếp tục trao cho nhau nụ hôn dài sau đó

"Chụt..." Vì cảm giác nàng khuôn mặt đỏ bừng đã đến giới hạn, Huy liền chủ động dứt lưỡi mình ra, ánh mắt có phần nhu mì từ lúc nào mà hấn cũng không biết nhìn thẳng vào mắt Tiểu Hoa nói

- Ta có môn công pháp có thể tăng thực lực của một người lên nhưng phải trải qua quan hệ chăn gối, không biết muội còn có muốn học không?

Huy vốn cũng không phải loại người bức thiết người khác thuộc về mình, nếu người ta không muốn thì hấn cũng sẽ không ép, đến với nhau mà không có sự cho phép của đôi phương thì cũng chẳng thể nào có tình yêu.

Cảm nhận được ánh mắt nhu tình của Huy nhìn mình, Tiểu Hoa liền cảm nhận được trái tim trong ngực đập nhanh hơn bao giờ hết. Nàng khuôn mặt đỏ bừng, khoe môi còn chứa một ít nước miếng còn sót lại nhìn Huy ánh mắt kiên định nói

- Huy đại ca cứ dạy ta... Ta dù thế nào cũng sẽ không hối hận!

Nhận được sự cho phép của nàng Huy khoe miệng liền kéo lên sự hài lòng, hấn vốn là sợ nàng sẽ phản đối cơ, nhưng nếu nàng đã chấp nhận thì tới thôi, dân chơi thì việc gì sợ mưa rơi~

Hai tay Huy liền nhanh chóng đưa ra bóp lấy ngọn núi nhỏ mà mềm lại của Tiểu Hoa xoa nắn. Mà Tiểu Hoa thì cơ thể đã mềm nhũn nằm bệt xuống giường, hai bên bánh bao của mình bị Huy chơi đùa khiến nàng trở lên thờ đờ, thoi thoi tràn làn hơi ấm với những tiếng rên rỉ gọi dục

- ah...!? Huy ca... chỗ đó... Ta... Hahh~

Huy ôm lấy Tiểu Hoa trên đùi mình cười nhẹ nói

- Yên tâm đi, ta làm thì sẽ chịu trách nhiệm, nàng cứ an tâm!

"Đường như đã chìm vào sự khoái lạc khó có thể cưỡng chế, Tiểu Thiên liền theo bản năng khẽ gật nhẹ đầu của mình rên nhỏ

- X...xin nhẹ nhàng một chút với muội...

"Ah!?" "Một tiếng kêu vang lên thảm thiết, từ bên dưới của Tiểu Hoa liền chảy ra một dòng huyết dịch màu đỏ theo đùi trắng của nàng tràn xuống, cũng là đánh dấu cho sự ra đi của một thiếu nữ trên thế giới này

...cắt cắt (sắc)

- ----.....----- một lúc sau....

- Tỳ tỳ, caca! Hai người đang làm gì thế! Nhìn rất vui ài! An An có thể tham gia được không, lạp!

"..." Đang chinh chiến trên giường gay cán hiệp hai trên giường, Huy và Tiểu Hoa đang abc xyz liền nhìn đến đứa nhóc đang ngồi thẳng người, ngón tay đưa miệng ngập lấy, ánh mắt tràn đầy tò mò nhìn, mình khiến Huy trong phút chốc liền im lặng...

Tiểu Hoa nằm dưới thân Huy thấy hấn dừng lại liền ôm lấy cổ Huy ánh mắt tà mị nói

- H...huy ca... Hãy tiếp tục đi..m muội hết chịu nổi rồi... Ah~

Tiểu Hoa đầu tóc rối bời, khuôn mặt đỏ bừng tràn đầy mồ hôi hứng tình, nàng nhìn thấy An An đang nhìn nhưng cũng không quan tâm, nàng hiện tại chỉ nghĩ đến việc đó mà thôi

"Rầm...!"

Huy không quan tâm đến Tiểu An nữa mình định chinh chiến tiếp thì ngoài cửa bỗng nhiên đổ sập xuống, mà theo đó có mấy thân ảnh cũng rơi vào

"..." Huy nhìn mấy người nằm dưới đất liền nhận ra ngay, đây là Lam Nhi, Anh Nhi, Tiểu Thiên và đang lấp nó ngoài cửa Ngân Ly liền triệt để im lặng

Không đợi hấn nói gì thì nằm dưới đất Lam nhi liền ngồi bật dậy, hai tay chỉ thẳng Huy kêu lên

- P...phu quân lại bỏ lam nhi ở lại để đi gian tình bên ngoài... Lam nhi cũng muốn oaaa...!

Mấy nữ ở sau cũng nhao nhao lên đồng thanh hưởng ứng

- đứng đó phu quân! Chẳng còn có Anh Nhi ở đây mà, lập!

- Tiểu Thiên cũng có thể giúp phu quân mà...

Lấp sau cửa ngân ly liền nhảy ra trước mặt đám nữ nói

- đúng thế tướng công! Bọn ta cũng có thể mà... Chẳng lẽ ta xấu quá lên tướng công mới bỏ đi tìm nữ nhân khác sao... Hức... Số kiếp thân thật khổ quá mà...

Ngân Ly vừa làm bộ khóc sụt sùi, vừa rên rỉ khuôn mặt tràn đầy uất ức như bị phụ tình nhìn Huy...

"..."

Huy nhìn chúng nữ xung quanh đột nhiên hần liền nhớ ra một điều vô cùng quan trọng! Nữ nhân của hắn ngày càng nhiều thì sao này sủng ái thế nào...? Không thể cứ mỗi đêm đi cả chục người chứ? Như vậy sẽ dẫn đến cạn kiệt sinh lực mà băng hà a! Vua chúa thời xưa cũng chính vì vậy mà chết sớm đó!

Đang nhủ mảy suy nghĩ đột nhiên hần nghĩ đến gì đó khuôn mặt liền cười tươi, híp mắt lại vẫy tay phía đám nữ gọi tới

- Mấy đứa! Lại đây phu quân có cái này rất vui nha!

Nghe Huy nói Lam Nhi, Anh Nhi, Tiểu Thiên đều một mặt nghi hoặc nhìn hắn nhưng vẫn nghe lời đi đến. Ngân Ly đang giả khóc, khuôn mặt cũng trở lên hiu hắt liền đi theo sau.

Còn chưa đi đến cạnh Huy đám nữ liền nghe được hần kêu lên

- Đa Trùng Ảnh Phân Thân Chi Thuật!

"Bùm, bùm" Bốn cái phân thật giống y hệt Huy liền hiện ra, Ân! Ngay cả cơ thể cũng trần truồng và cái Tiểu Đệ cũng y hệt hần!. Huy nhìn đến mấy cái phân thân của mình cười nói

- Mấy người giúp các nàng thoả mãn ham muốn giúp ta nha!

Đám phân thân nghe hần nói liền cùng nhau gật đầu, hai chân nhanh chóng đi đến đề đám nữ ra sau đó những tiếng kêu rên rỉ đều nhanh chóng phát ra. Đám phân thân cũng đều là Huy, khi giải khai phân thân thì mọi kí ức và cảm nhận của phân thân đều sẽ truyền lại cho hần lên Huy không có lo lắng.

Ánh mắt khẽ nhìn xuống dưới thân mình Tiểu Hoa đang một mặt ham muốn mong chờ, Huy liền không nhịn được nữa liền bắt tay tiếp tục hành sự của mình

Cả đêm hôm đó, cả căn phòng đều tràn ngập tiếng rên rỉ và hình ảnh khoái lạc như là khu xxx công cộng được phát trực tiếp, mà người xem thì là một đứa bé đang ngồi ngậm ngón tay nhìn đám người xung quanh tò mò nói

- mấy caca tỷ tỷ đang làm gì vậy nhỉ? nhìn rất là vui ài...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Tham gia đấu giá hội

Sáng sớm hôm sau, tiếng chim hót líu lo, từng tia nắng tràn qua khe cửa rơi vào căn phòng tĩnh lặng, mà căn phòng hiện tại đang có những thân ảnh nằm trần trụi trên giường sau trận đại chiến đêm qua

Trên chiếc giường nhỏ, tia nắng sáng chiếu vào khuôn mặt của một vị thiếu niên khiến hần hơi nhắm mi lại khẽ mở ra, trong ánh mắt còn chứa sự mơ màng chưa tiêu tán. Thiếu niên này chính là Huy, hần nhẹ đưa tay xoa trán nhớ lại đêm hôm qua liền khẽ cười khổ

- Thật sự là muốn bị hút chết khô mà, có lẽ phải nhanh chóng tăng công pháp "Ngự Nữ Tâm Kinh" lên thôi, thật sự là với bản lĩnh hiện tại vẫn không đủ để chinh chiến tất cả a...

Đêm hôm qua Huy đã sử dụng ra "Phân Thân" để phục vụ đám nữ, mặc dù nói phân thân giúp hần giảm bớt áp lực bị cả đám đè ra nhưng hậu quả di chứng mà phân thân để lại hần nhưng vẫn là phải tiếp thu. hiện tại trong cơ thể Huy có thể nói đã gần cạn kiệt hết tinh lực rồi, cả cơ thể mang đến mệt mỏi khó mà tả được.

Đang ôm lấy bụng reo lên vì đói thì ở ngoài cửa đột nhiên mở ra, bước vào là Ngân Ly, Nàng trên tay bưng lấy một khay 5-6 cốc com hay bột gì đó mỉm cười đi vào nhìn Huy nói

- Tướng Công, đây là cháo dinh dưỡng Ngân Ly tự làm cho chàng để bồi dưỡng cơ thể này... Ủm, còn có mấy vị muối muối này nữa~!

Nàng nói dứt lời thì xung quanh đang nằm trên giường cạnh Huy, Lam Nhi, Tiểu Thiên, Anh Nhi cũng nhao nhao mở mắt ngồi dậy, các nàng nhìn xung quanh một hồi rồi đánh cái vuton vai ngáp dài nói

- oáp...? Sáng an nha mọi người~

Huy nhìn đám nữ xung quanh nude một nhóm khiến trong người hắn dòng máu nóng lại truyền lên, nhưng cảm giác đến cơ thể mình đang suy kiệt hắn đành thờ dài nhìn Ngân Ly nói

- Được rồi, nàng để đây ta lát sẽ thưởng thức sau!

Nói rồi Huy lại nhìn phía đám nữ phía sau nói

- Lam nhi các nàng mặc quần áo vào đi, chúng ta lát sẽ vẫn sẽ tụ tập ngoài sân để luyện kiếm!

- À phải rồi, Tiểu Hoa đang ngủ mấy đũa cứ cho để ấy nghỉ ngơi nha!

Huy vừa nói vừa nhìn đến Tiểu Hoa đang ôm An An ngủ ngon lành khiến hắn cảm thấy cuộc sống hiện tại thật an bình, nếu có thể hắn chỉ muốn sống hạnh phúc với đám nữ như vậy đến hết đời mà thôi.

Mặc dù muốn như vậy nhưng hắn cũng biết là căn bản sẽ không dễ dàng như vậy! Thế giới này là tiên hiệp thế giới, yêu ma san sát, người giết người cướp đoạt mỹ nữ tài sản chỉ là chuyện bình thường mà thôi, thực lực là tất cả, nếu không có thực lực đầy đủ trong tay thì người cứ đợi đó cho kẻ khác giẫm lên và chà đạp đi!

Hiện tại muốn nắm lấy số mệnh bản thân thì hắn phải cố gắng nâng cao thực lực, mà nữ nhân của hắn cũng như thế nếu như hắn muốn bản thân sau này sẽ không phau vì bản thân quá yếu không bảo vệ được người mình yêu mà hối hận!

Trong đầu Hu lúc này bỗng nhiên nhớ đến hình ảnh " Từ Linh " bị tên nam tử kia bắt đi, nắm tay hắn khế xiết chặt lại thầm nhủ

" sớm thôi, ta nhất định sẽ tìm được nàng...! "

- Tướng Công?

Ngân Ly nhìn thấy Huy đang trầm mặc như đang suy nghĩ điều gì nàng liền lên tiếng gọi, mà mấy nữ xung quanh cũng là hiếu kì nhìn hắn

Thấy cả đám đang nhìn mình Huy liền khẽ lắc đầu cười nhẹ nói

- Ta không sao, được rồi Anh nhi, Lam Nhi, Tiểu Thiên, Ngân Ly! Cùng nhau ngồi xuống ăn sáng thôi! Còn Tiểu Hoa thì để muối ấy tỉnh dậy sẽ tính sau!

Nói xong hắn liền không nói nhiều nữa mà cầm lấy bát cháo ăn. Đám nữ xung quanh này nghe Huy nói quan tâm đến các nàng liền cảm thấy hạnh phúc, chúng nữ cũng cầm lấy bát cháo ăn, khuôn mặt tràn đầy vui vẻ.

- - -

Tại một nơi nào đó nguy nga lộng lẫy cung điện đang có một người trung niên nam nhân ngồi trên ngai vàng, hắn ánh mắt lạnh lùng mà tràn đầy uy nghiêm nhìn kẻ giống như binh lính đang quỳ ở dưới khẽ nhếch miệng nói

- Người nói a nhị hắn mất tích? Các người không tìm được manh mối gì hay sao?

Tên binh lính quỳ dưới đất vậy khẽ rung người lên, hắn khuôn mặt vẫn cúi xuống đất ấp úng nói

- Dạ bệ hạ... Chúng ta đã cho người lật hết cả khu rừng mà nhị hoàng tử đã đi qua, thậm chí tổn thương nhiều người binu sĩ bị yêu thú tấn công nhưng vẫn không tìm ra tung tích gì... tiểu tướng vô dụng! Xin bệ hạ giáng tội...!

" Xoạt " một thanh kiếm bay qua chém bay đầu tên lính phía dưới, đầu lâu lăn một vòng khuôn mặt tràn đầy kinh sợ khó tin. Mà ngồi ở trên ngai vàng trung niên nam tử hơi nhích ngón tay, thanh kiếm lúc này xuất ra lại nhanh chóng quay trở về vỏ kiếm dưới tay hắn.

Trung niên khẽ rên nhỏ lên

- Kiếm Ảnh!

" Roẹt " từ hư không bỗng nhiên rung động liền hiện ra một cái nam tử mặc kín mít trang phục màu đen bịt kín che lấy khuôn mặt xuất hiện giữa đại điện, gấn chân nửa quỳ dưới đất hướng tên trung niên cung kính nói

- Bệ hạ có gì cần dặn!?

Trung niên được gọi bệ hạ khẽ nhếch môi lên nói

- Hãy điều toàn bộ Ảnh Nhấn người đi điều tra về nhị hoàng tử! Sống phải thấy người, chết phải thấy xác, người nghe rõ chưa!

Tên nam tử bịt mặt bên dưới nghe vậy liền cung kính nói

- Đã rõ thưa bệ hạ!

" Ừm " tên trung niên nam tử khẽ gật đầu phát tay lên

- được rồi, người lui đi!

" Vâng " tên bịt mặt khẽ đáp lời sau đó liền mờ đi thân ảnh biến mất tại chỗ như cách hấn xuất hiện

Ngồi trong đại điện một mình trung niên nam nhân hơi nhìn xuống bản tấu chương từ một tên quan binh gửi cho hấn, hơi nhìn một hồi hấn liền nhăn mày lại khó chịu hết lớn

- Con gái của Thiên Linh Tông, Từ chương môn hấn vậy mà lại không còn trinh tiết? Hừ, ta làm sao có thể để cho danh dự mặt mũi của hoàng thất mất hết được...!

Hấn khuôn mặt hơi trầm lại nghĩ gì đó liền cười nhạt

- Một nữ nhân ô uế không xứng đáng gả cho con trai của ta, sắp tới sẽ tổ chức lễ đính hôn ta sẽ phải nghĩ lại việc này một lần nữa xử lý thoả đáng, nếu không cần thiết thì cứ việc loại bỏ đi!

Khuôn mặt trung niên nam tử thâm trầm đến đáng sợ, cả đại điện cũng vì thế mà rơi vào yên lặng lạ thường...

- -- 3 ngày sau --

Tại trước biệt viện của một căn nhà lớn đang có mấy thân ảnh cầm kiếm nhảy múa với nhau trên sân, những người này chính là Lam Nhi, Anh Nhi, Tiểu Thiên và Tiểu Hoa. Mà ngồi ngoài đang nhìn thì có Huy đang ôm một đứa bé tai hồ lý và có 9 cái đuôi, bên cạnh còn có Tiểu An cũng ngồi chơi đùa với Tiểu Quý, chỉ có Trần Hạo một người vẫn là đang treo trên cây nằm ngủ, hấn nói loại tu luyện này đối với hấn vô dụng chỉ tốn thời gian mà thôi!

Đang lúc Huy chơi đùa Với An An thì ngoài cổng biệt viện bỗng nhiên đi vào vào một thân ảnh bóng dáng thư thả, khuôn mặt xinh đẹp kiều mị, người này chính là Thu Vận, Thu chương môn!

Thu vận dẫn theo Cố Hân và Nhu Nhi đi theo ở sau lưng, nàng vừa đi vào thì nhìn thấy Huy, khuôn mặt nàng khẽ biến đổi tức giận khác thường đi đến quát, khuôn mặt nở nụ cười mà cảm giác vô cùng nguy hiểm

- Chấn Huy a, người ở đây chơi thật vui nhỉ?

" Hửm? " Đang đùa giỡn An An, Huy liền nghe được tiếng quen thuộc gọi mình, hơi quay lại nhìn thì nhận ra là Thu Vận liền cười tươi đáp lại

- Ra là chương môn sao? Hôm nay là ngày gì mà khiến cao quý như chương môn người đại giá quang lâm khu nhỏ bé của ta vậy?

Thu vận nhìn đến khuôn mặt Huy đang cười nhìn mình mà khiến nàng nắm tay khẽ xiết lại, nàng hiện tại chỉ muốn đâm vào mặt hấn một cái mà thôi. Bên trong tức giận nhưng bên ngoài vẫn cười nói

- ta thì có cao quý gì đâu a, Chấn Huy người cũng đâu có giống như là kính trọng ta đâu phải không nào? Đến cả việc nửa đêm trèo trên mái nhà người khác còn dám thì tiểu tử người có gì không dám đâu nhỉ?

" Nửa đêm trèo trên mái nhà người khác? " Đám nữ xung quanh nghe Thu Vận nói liền khó hiểu nhìn về phía Huy tràn đầy nghi hoặc, mà hấn thì cười nhạt nhìn Thu vận đáp lại

- Thu chương môn cứ nói đùa, ta suốt ngày bận rộn lấy đâu ra thời gian rảnh mà trèo trên mái nhà a?

"... " Ngoài miệng nói vậy nhưng trong lòng hấn liền sợ hãi thôi rồi, Thu Vận nói vậy hấn liền biết là nàng bữa trước phát hiện ra mình rồi! Hiện tại hấn sợ nàng nói ra một cái thôi là uy vọng của hấn trong lòng chúng nữ đều sẽ lập tức đổ sập hết, vì vậy Huy đành phải cố gắng giả bộ như không biết mà thôi...!

Thu Vận không biết Huy đang nghĩ gì, nhưng nàng cũng là không có ý định nói ra, dù sao nàng cũng không hẹp hòi đến mức hại người khác như thế.

Hơi đảo mắt nhìn đến Huy và Trần Hạo đang ngồi trên cây nàng liền lên tiếng nói

- Chấn Huy, Trần Hạo! Các người có hứng thú hay không cùng đi đi một chuyến tham gia đấu giá hội?

Lần này Thu Vận muốn đi tham gia đấu giá hội một chuyến, nhưng ở đó toàn nam nhân vì vậy nàng liền muốn kéo theo Huy và Trần Hạo để bớt không khí không hoà hợp, nàng không thể kéo cả đám nữ đệ tử mà đi vào đám nam nhân được!

Mà Trần Hạo vừa nghe Thu vận nói liền liên tiếng phản bác

- Không hứng thú!

Đùa, hẳn là đại để người tham gia đấu giá những món đồ siêu hiếm rồi, đâu ra thời gian rảnh để đi xem cái đấu giá hội ở nơi vùng xâu vùng xa này! Thà ngồi một chỗ tu luyện còn tốt hơn!

Thu Vận nghe Trần Hạo nói liền có chút thất vọng, ánh mắt nàng lại nhìn đến Huy với ánh mắt sát sao ý muốn nói người chỉ cần cự tuyệt ta sẽ nói hết chuyện đêm đó ra!

Nhưng Thu Vận không ngờ rằng Huy không có chút chần trừ liền gật đầu đáp ứng, nàng không biết rằng hẳn từ trước đã có nhận tham gia đấu giá hội đâu? Cũng là nàng nói ra mới khiến hẳn nhớ đến a.

Thấy Trần Hạo vẫn đang một mặt không quan tâm nằm ngủ trên cành cây khiến Thu Vận đành thở dài, Huy là trên danh nghĩa là đệ tử của nàng nên hẳn hẳn theo là chuyện đương nhiên rồi. Khẽ nhìn về Cố Hân và Nhu nhi phía sau Thu Vận lên tiếng nói

- Chấn Hu, từ nay hai đứa này sẽ là đệ tử của ta, mà cũng chính là sư muội của ngươi! Cả ba người hãy đến làm quen nhau đi!

Thu vận không biết chuyện xảy ra giữa Huy và Cố Nhân, Nhu Nhi nên cho bọn hắn làm quen lẫn nhau.

Huy cũng là giả vờ không biết mỉm cười nhìn Cố Hân và Nhu Nhi nói

- Chào hai vị sư muội, ta là nay sẽ là sư huynh của hai người nên chiếu cố ta nha~!

Hai nữ cũng là một mặt nhu tình nhìn Huy đáp lại

- Dạ (vâng) xin sư huynh chiếu cố bọn ta:">

Thu Vận nhìn Huy và hai nữ đệ tử của mình cảm giác có chút gì đó không đúng, nghĩ mãi mà không ra liền bị nàng đáp ra sau đầu không nghĩ nữa. Nàng nhìn ba người trước mặt nói

- Chấn Huy, Cố Hân, Nhu Nhi! Nếu không còn gì khác thì chúng ta đi thôi!

" Vâng " cả ba người gật đầu đáp lại, cả ba liền đi theo Thu Vận đi về phía ngoài cửa. Trước khi đi Huy không quên truyền âm cho đám nữ nhà mình

" mấy đứa ở nhà ngoan nhé! Ta về mà không ngoan là sẽ không có " thưởng " đâu nha! "

Nghe được hẳn nói, mấy nữ liền hiểu được " thưởng " của hẳn là gì, bồng chốc cả đám đều đỏ bừng khuôn mặt ngại ngùng, mà Trần Hạo phía trên cây nhìn thấy vậy liền phun ra mấy câu khinh thường nói

- Hừ, nữ nhân thật đúng là đám khó hiểu!

" Xoạt " đang nói Trần Hạo liền bị một cánh tay nhỏ bên dưới kéo xuống, Tiểu Ân một mặt vui vẻ nhìn Trần Hạo cười tươi nói

- Hạo ca! Huy ca đi rồi ngươi bồi tiếp ta chơi đi!

Trần Hạo "..."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Mua sắm, "củ gạch huyền thoại"!

[Hậu Cung Hệ Thống:

- Từ Linh: 89/100 điểm hảo cảm
- Thanh Lam: 88/100
- Anh nhi: 87/100
- Hà Thiên Thiên: 87/100

- Ngân Ly: 86/100
- Anh Tuyết: 79/100
- Tiểu Hoa: 85/100
- Yến Từ: 81/100
- Bá Nhu Nhi: 70/100
- Cổ Hân: 79/100
- Vi Liễu: 77/100
- Tiên Tiên: 77/100

=> Nữ nhân có tên trong hậu cung tự động khoá chặt điểm hảo cảm sẽ không bị rớt xuống!

=> Có thể truyền thụ đồ vật và công pháp trong hệ thống cho nữ nhân trong hậu cung sử dụng!]**Nhiệm Vụ Phụ tuyến: Nữ Nhân: 12, Nhìn Đại Mỹ Nữ Khoá Thân: 3**

[Tên người chơi: Lâm Chấn Huy

Mị lực: 149

Tuổi: 17

Giới tính: nam

Tuvi: Nguyên Anh sơ kỳ

Điểm tích lũy: 489+

Công pháp: ngự nữ tâm kinh (tầng 2)+, Kim cương bất tử thân (tầng 2)+, Cuồng Nộ quyết (tầng 4)+, Đa trọng ảnh Phân Thân Chi Thuật,

Võ kĩ: Thiên Hoả Kiếm Quyết (tầng 1)+

Vũ khí: kiếm thường

Vật phẩm: Găng tay hạnh phúc (đến từ vạn giới), Nồi nướng thịt (hệ thống), * 12 viên hồi phục đan, * 6 viên trúc cơ đan, lục côn nâng cấp *1, súng minigun *1

...

Nhìn bảng thông tin hiện trong đầu mình, Huy vừa đi vừa suy nghĩ. Hiện tại hắn kiểm kê, công pháp, vật phẩm đều có khá nhiều rồi, nhưng thiếu khuyết duy nhất đó chính là vũ khí!

Sau này thực lực ngày càng tăng lên, Hắn không thể nào mà tay cầm thanh kiếm bình thường mà đi choảng nhau với thần khí chứ? Hắn cũng không phải là thần!. Chính vì thế Huy hiện tại cần một món vũ khí tốt, mà tốt nhất càng mạnh càng tốt.

Khẽ đóng bảng thông tin cá nhân lại, Huy liền đăng nhập vào khu thương thành hệ thống mua sắm

" Keng! Đã Đăng nhập vào thương thành Hệ Thống! "

nhìn những món đồ hiện trên màn hình liền liên tục vuốt lên xuống

[Mì gói siêu cay: ăn vào tăng 1% tỉ lệ mở thuộc tính bạo kích- giá 5 điểm tích lũy]

[Xe máy nâng cấp: có thể điều khiển tự động, tốc độ 300km/h- giá 100 điểm tích lũy]

[Cù gạch thần thánh: gõ nhẹ vào đối tượng có 50% tỉ lệ choáng, không nhìn bất kì phòng ngự - giá 5 điểm tích lũy]

- Cái đêch! Lại còn có thứ này?

Huy nhìn vào vậy phẩm hình củ gạch được màu đỏ sẫm giống như bao củ gạch khác được trưng bày trong thương thành, nếu không phải là bên dưới có giới thiệu hắn cũng lười để ý đến!

Mà xem đến phần giới thiệu Huy mới kinh ngạc thốt lên, đây không phải là củ gạch huyền thoại trong mấy cái game RPG sao? Thật khó tin nó lại xuất hiện ở đây a!

Bản thân liền kích động không chịu được nữa Huy liền kích vào chữ " mua ", màn hình ngay lập tức liền hiện lên bảng chữ [mua thành công]

" Roẹt " từ trong bàn tay của Huy bỗng nhiên hiện ra một viên gạch đỏ sẫm mà bản thân hắn cũng thoát khỏi thương thành hệ thống. Nhìn trong tay mình viên gạch giống mấy viên gạch bình thường Huy liền có chút khó tin a... Nếu đây là hàng thật thì không nên bán với cái giá rẻ bèo vậy a! Nhìn trong tay viên gạch hắn hoài nghi có phải hay không chỉ là hàng fake!

Đi bên cạnh Thu Vận nhìn Huy trong tay bỗng nhiên xuất hiện một viên gạch kì lạ nàng không khỏi tò mò quay sang hỏi

- Chấn Huy, người cầm hòn đất đỏ làm gì thế? Hình dạng rất kì lạ nha?

Đang đi ngẩn ngơ nhìn hòn gạch Huy liền nghe thấy Thu Vận bên cạnh hỏi mình, ánh mắt bỗng nhiên loé sáng kì lạ cầm lấy viên gạch giơ lên hướng Thu Vận đáp nhẹ nói

- Chương môn đồ lấy!

Nhìn hòn đá bay đến trước mặt mình, Thu Vận khẽ nhíu mày cong tỏ ra khó chịu, nàng là chương môn cao quý người ai lại đi chơi cái trò đắp đất bao giờ. Xung quanh Thu vận bỗng nhiên hiện lên ánh quang màu vàng bao quanh cơ thể nàng lại, đây là một môn phòng ngự bí pháp "kim tượng"!

Mất thấy hòn gạch bay vào đến trước mặt mình Thu Vận vẫn một mặt lạnh nhạt nhắm mắt không thèm nhìn, nhưng 1 giây sau đó nàng con người liền co rụt lại. Hòn đất kia chạm đến màn phòng vệ của nàng vậy mà trực tiếp xuyên qua?

Còn chưa kịp phản ứng chỉ nghe thấy tiếng kêu "cong" như sắt thép va chạm, hòn gạch trực tiếp đập vào trán nàng khiến Thu Vận ánh mắt trợn ngược tại chỗ, cơ thể cũng như thế liền bất động không nhúc nhích gì...

Một bên nhìn xem này giờ Huy cũng một mặt kinh ngạc, sau đó lại là kinh hãi. Lúc này hẳn xác định viên gạch này là hàng thật giá thật "Viên Gạch Thần Thánh" trong truyền thuyết! Nếu như cộng thêm "Găng Tay Hạnh Phúc" mà hắn đạt được thì hiện tại Huy đang có 2 món vũ khí bí mật để bảo mệnh mình!

Huy lúc này cười tươi đi đến nhặt viên gạch lên, theo như giới thiệu thì hiệu quả choáng váng lên đối tượng duy trì 30 giây, mà hiện tại cũng là đã qua 30s (giây). Ánh mắt nàng cũng dần từ vô hồn trở lại có hồn, Thu Vận trợn lớn đôi mắt đẹp hoang mang không hiểu chuyện gì vừa xảy ra nhìn Huy đang cầm hòn đất sét kì lạ nói

- Tiểu tử người vừa làm gì? Cái hòn đá kia tại sao có thể xuyên qua được phòng ngự của ta?

Nhìn lấy bộ mặt thất thố của Huy Vận khiến Huy khẽ cười thầm, nhưng hắn cũng không có giải thích mà đi theo Cố Hân cùng Nhu Nhi đi phía trước, hơi quay đầu lại vẫy nhẹ tay nói

- Đoán Xem -)))

"Hừ" nhìn lấy bộ mặt Huy nhue tốt muốn ăn đòn bộ dáng, Thu Vận chỉ khẽ giậm chân tại chỗ tức giận nói

- Giả thần bí! Ai thêm đoán cơ chứ...!

Mặc dù nói vậy nhưng nàng vẫn rất tò mò nhìn viên đá màu đỏ trong tay hắn, khuôn mặt nàng có chút hơi đỏ bừng nghiêng răng nói nhỏ

"Hừ... Tiểu tử người càng ngày càng không coi lời nói ta ra gì, quay lại môn phái ta tốt phải dạy cho người một bài học!"

Đi phía trước, Huy vẫn chưa biết rằng bản thân đã chọn phải cái chương môn phiền phức của mình, hẳn lúc này đang tiếp tục đăng nhập vào thương thành hệ thống để tìm kiếm món vũ khí thích hợp cho bản thân

[Lục mạch thần kiếm: công pháp của lục mạch thể giá, uy lực mạnh mẽ- 100 điểm tích lũy]

[Thẻ triệu hoán nhân vật: có thể rút ra tỉ lệ nhân vật từ 1-9 sao tùy theo may mắn - giá 100 điểm tích lũy]

[Tích Huyết Song kiếm: truyền kì do Ma Đế sáng tạo ra, là vũ khí có thể tiến giai bằng cách hút huyết < trung phẩm linh khí: có thể tiến giai >- 200 điểm tích lũy]

Lướt một hồi mấy trăm món đồ ở khu hạ phẩm Huy liền tìm được món vũ khí thích hợp. Thanh Tích Huyết Song Kiếm toàn thân màu đen nhánh, trên thân kiếm có từng dòng chảy như gân huyết bao phủ xung quanh, hai thanh kiếm nhìn đều giống nhau vắt chéo hình chữ X.

Huy nhìn đến thanh kiếm này không khỏi nghĩ đến bộ anime nhân vật chính Kirito mà trước đây hắn từng coi qua, trông thật sự rất đẹp trai a!. Không suy nghĩ nhiều, Huy hai tay nhanh chóng bấm vào chữ mua liền hiện lên thông báo "Mua Thành Công"

Thanh kiếm sau khi mua liền xuất hiện trên hai tay của hắn, Huy lập tức rất kích động! Nhưng trước khi rời khỏi hắn liền nhấn mua nốt "Thẻ Triệu Hoán Nhân Vật" hẳn cảm thấy cái này cũng rất thú vị đi!

Sau khi mua xong, nhận được tám thẻ ở trong kho hệ thống, Huy nhìn lại điểm tích lũy chỉ còn hơn 100 điểm liền có chút chẹp miệng, kiếm thì khó mà tiêu thì cứ như đập đi một dạng, một thoáng đã gần hết rồi!. Khẽ lắc nhẹ đầu Huy không suy nghĩ nữa mà thoát khỏi hệ thống.

Vừa thoát ra bên ngoài lấy lại tầm nhìn Huy liền nhìn thấy trước mặt mình Cố Hân và Nhu Nhi đang nhìn mình chằm chằm... không biết phải làm sao hắn khẽ đưa tay treo hay thanh kiếm sau lưng nhìn hai nàng cười nhẹ nói

- Thấy thế nào? Trông anh đây có đẹp trai hơn không?

Nhu nhìn Huy có chút hơi gât đầu, mà Cổ Hân thì một mặt mê trai một dạng đi đến cạnh Huy cười tươi nói

- Ta lại nói sư huynh người vốn đẹp trai rồi mà hiện tại nhìn càng đẹp trai hơn a!

"..." Nhu Nhi một bên nhìn cổ hân liền bó tay rồi, nàng cũng là thấy hắn rất đẹp trai, nhưng cũng không nên quá lơ đãng hình tượng như vậy a!

Ở sau lưng bị bỏ lại Thu Vận vừa đuổi đến sau nhóm cũng liền nhìn thấy bộ dáng Huy lúc này, Hắn một thân quần áo màu trắng dài, tóc đen nhánh thả tự do sau lưng, sau lưng còn kèm theo hai thanh kiếm màu đỏ sậm với khuôn mặt thanh tú của mình bỗng chốc khiến Thu Vận thất thần tại chỗ.

Nàng không phải chưa gặp qua kẻ đẹp trai như hắn, nhưng với phong cách mà phong thái hiện tại của hắn khiến nàng có cảm giác cuốn hút khó mà dời ra được. Đang thất thần Bỗng nhiên bên tai nàng liền có tiếng gọi

- Chương môn, không phải người là nhìn thấy ca đây đẹp trai quá lên bị choáng váng a?

Huy là nói đùa nhưng hắn không biết hắn nói vừa lại xuyên trúng trái tim đen của nàng. Thu vận chỉ khẽ đỏ ửng hai má tròn mắt nhìn Huy quát

- Tiểu tử người nói vớ vẩn! Nhà người chỉ là 16-17 tuổi tiểu hài tử làm sao có thể khiến ta động dung...!

Nói xong Thu Vận liền cảm giác có chút thất thố, nàng tại sao lại phải cãi lại a? Nàng cũng đâu có phải thích hắn đâu?

Trong lúc Thu Vận đang thất thố thì Huy nói một câu khiến nàng lập tức cuồng lộ lên

- Ta mặc dù tuổi thật sự không lớn bằng người nhưng cao hơn người a! Nhìn chương môn người chỉ có cao tới mắt ta thật sự là...

- ư ư...!!! Người làm gì thế mau thả tóc ta ra!!!

- Grừ...!!! Dám chê ta lùn hả!! Đây thì lùn!!! Để ta cắt đầu người xuống cho hết che bai ta!!!!

"..." Nhìn thấy Thu Vận đang túm tóc kéo đầu Huy, Nhu nhi lại không khỏi bật cười. Nàng là thấy từ trước đến nay chương môn ở trong môn phái lúc nào cũng tỏ ra lạnh lùng mang đến một loại tôn nghiêm khiến ai cũng không dám tới gần, mà đây lần đầu tiên nàng thấy chương môn bộc lộ tính cách khác ra như vậy a! Vừa giống trẻ con lại giống như nữ nhân bình thường, đây mới đúng là tính cách nữ nhi nên có.

...

Thu Vận và Huy trên đường cứ thế trêu đùa với nhau cho đến khi vào đến kinh thành hai người mới dừng lại. Huy một quả đầu tóc xù rối bởi nhìn Thu Vận bằng ánh mắt ái oán khó nói, mà Thu vận thì trừng to mắt nhìn hắn như muốn nói "nhìn gì mà nhìn, muốn ăn đấm nữa thì cứ nhìn! "

Huy uất ức không nói ra lời liền lấp trôi cục tức này, được rồi hắn nhìn! Nếu không nàng là chương môn thì mọi chuyện đã khác rồi...!

"Keng keng keng"

Đang đi trên đường Nhóm người Hu liền nghe thấy tiếng nhón nháo cùng nhau quay đầu lại, bên kia một đám người đang tụ tập trước một ngôi nhà lớn bên trên trên có treo chữ "đấu giá hội"

Hắn không biết đấu giá hội là ở nơi nào nên cũng không chắc có phải cái này hay không liền quay sang nhìn Thu Vận hỏi

- chương môn, đấu giá hội người nói chính là ở nơi này?

Huy vận nghe Huy nói liền một mặt mờ mịt đáp lại

- ta sao biết được, ta cũng chưa bao giờ đi qua nữa?

"..." Mmm! Huy trong đầu lúc này chữ ầm lên. Chính Người cũng không biết là nó ở chỗ nào thì rủ ta đi cái QQ à!?!?...

Một mặt đỏ bừng như dấm "r" Huy đành thở dài nhìn nàng nói

- thôi kệ đi, chúng ta qua coi thử xem có phải hay không

"Ừm" Thu vận và Cổ Hân cùng Nhu Nhi đều gật đầu theo sau hướng phía cái đấu giá hội kia đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Kẻ đáng thương cũng có chỗ đáng trách

Ngoài cửa một toà đầu giá hội chật kín người ở lối đi vào, mỗi người trên tay ai cũng cầm theo một cái như lệnh bài có màu sắc thanh đồng và màu bạc giao cho người canh cổng rồi đi vào.

Những người xếp hàng vừa đi vừa nhao nhao lên

- haha, lần này không biết có bảo vật gì không đây, thật háo hức quá!
- hừ, cho dù có bảo vật cũng không đến lượt nhị đàn ngươi!
- có gì đâu a? Ta đến đây cũng chỉ để đến chiêm ngưỡng thử thôi, giúp bản thân mở mang kiến thức đó mà~!

Hai tên nam tử đi ở phía trước cầm cây quạt chỉ trò bàn cãi với nhau, mà ở phía sau bọn hấn Huy vẫn một mặt lạnh nhạt nhìn đánh giá xung quanh. Thu Vận ba người cũng là đi theo ở phía sau hấn ánh mắt hiếu kì vui vẻ.

Huy đang quan sát nhìn xung quanh bỗng nhiên ánh mắt hấn liền ngừng lại tại một chỗ hẻm gần chỗ đầu giá hội. Trong tầm mắt là một ông lão tóc bạc phơ, quần áo rách rưới tay cầm lấy một cái quả trứng chống lưng, bên cạnh lão còn có một đứa bé tầm 5-6 tuổi mặc quần áo cũng là rách rưới một dạng đang lấp sau ông lão run rẩy nhìn về phía trước.

Trước mặt hai ông cháu lúc này là hai tên nam tử một béo một gầy, bọn gầy tay cầm côn bông, quần áo phát phơ, đầu tóc cắt kiểu tam mao giống như côn đồ vậy, mà có lẽ bọn hấn cũng chỉ là côn đồ cũng lên!

Tên nam tử béo bỗng nhiên đi lên phía trước túm lấy bỏ ông lão nhức lên tức giận nói gì đó, nhờ vào tuvi cao thâm Huy liền nghe được hết lời nói của bọn hấn vào trong tai

- Hừ, lão già khốn kiếp! Ta đã nói là nơi này là địa bàn của nhóm "Hách Dịch" bọn ta! Lão già ngươi muốn ở nơi này thì phải nộp thuế, không nộp thì cút ngay đi cho ta!

Nói xong hấn lại nhìn vào trong chiếc mũ rom bên cạnh ông lão bên trong có mấy đồng xu lẻ liền cười lạnh, tay hấn nhanh chóng đến nỗi ông cháu kia không kịp phản ứng gì liền bị tên béo lấy mất, hấn nhìn về phía ông lão người lạnh nói

- số xu lẻ này ta tịch thu vì cái tội các ngươi dám xâm lấn vào địa bàn của bọn ta! Hiện tại cút mau đi trước khi ta đổi ý!

Ông lão nhìn thấy số tiền mình dành dụm bán vé mà kiếm được bị người cướp mất liền ho khan liên tục, chống tay xuống đất sắc mặt tái nhợt. Bên cạnh cậu bé thấy vậy liền tức giận nhảy về phía tên béo kia, bám lấy chân hấn hét lớn

- Mau trả lại tiền cho A Ngư, ông ngoại bị bệnh nặng nếu không có tiền sẽ đi về trời mất...! Mau trả lại đây!!!

Đứng nhìn một bên này giờ Huy liền nhíu mày lại, hấn vốn là cũng không muốn tham gia mấy cái vụ xô sát quần áo này đâu nhưng nhìn trước mắt ông già và trẻ con cũng bị ức hiếp khiến hấn nội tâm có chút khó chịu...

Đang thất thần thì bên tai hấn vang lên tiếng gọi của một tên trung niên nam tử, trong giọng dường như có chút bất mãn gọi to

- Người Tiếp Theo!!

"Ừm?" Phản ứng lại được, Huy nhìn phía trước đã đến lượt mình đi vào hơi chút phân vân liền mỉm cười nhìn về phía sau Thu Vận ba nữ nói

- Ba người các ngươi vào trước đi, ta có chuyện cần giải quyết xong việc sẽ quay lại ngay!

Ba người ngờ ngác khó hiểu nhìn Huy thì hấn đã rời khỏi hàng đi mất rồi, Thu Vận có chút khó chịu nhìn hai đứa Nhu Nhi và Cố Hân ở phía sau nói

- Kệ hấn đi, chúng ta vào trước!

"Vâng" hai người đáp lời cũng không quan tâm đến hấn nữa liền theo sau Thu Vận giao nộp lệnh bài bước vào trong.

Nhìn ba người đã đi vào trong, Huy liền nhanh chóng tách ra khỏi hàng đi về phía hai ông cháu kia

"Bịch" bên kia, tên béo bỗng nhiên đưa chân ra một hồi loạn đá ông lão dưới đất một hồi thê thảm, bên cạnh đứa bé muốn đến cứu ông mình nhưng lại bị tên nam tử gần phía sau nhức lên mà không ngừng giãy giụa khóc lớn, nước mắt nước mũi tèm nhem

- các ngươi thả ông ta ra!! Đừng đánh ông ta huhu...

Nhìn trong tay mình đang giãy giụa thẳng nhóc, tên gầy không khỏi nở nụ cười giễu cợt nhìn cậu bé nói

- nhìn thấy chưa thẳng nhóc? Đó là hậu quả của việc dám chống lại bọn ta đấy! Nhớ kĩ lần sau đừng có mà đại dột mà phản kháng haha...

" Hức hức... " Nhìn trước mặt tên gầy trêu tức mình, đứa bé khuôn mặt tỏ ra vô vọng hét lớn xung quanh

- có ai không... Làm ơn cứu ông cháu với... làm ơn...

Người đi qua không phải ít, chỉ ít cũng có mười mấy người, nhưng bọn hắn đi qua chỉ nhìn cảnh ông lão bị đánh đập mà khề lắc đầu bỏ đi, bọn hắn là cũng không muốn vì thể hiện anh hùng mà liên lụy phiền toái cho bản thân.

Nhìn đám người không ai quan tâm mà đi qua, đứa bé cuối cùng cũng tuyệt vọng mà ngừng hô và giẫy giụa. tên gầy thấy vậy khuôn mặt lại hiện lên sự đùa cợt nỉ non nói

- Thấy chưa? Đây là sự thật của bọn hắn đấy! Bọn chúng sẽ không vì hai kẻ rẻ rách như các ngươi mà đối đầu với bọn ta đâu!

...nghe tên gầy nói đứa bé liền im lặng, nước mắt nước mũi tèm nhem trên mặt nhìn về phía ông lão rên rỉ

" Rắc "

- Aaaaa!!!!

Một âm thanh thuần túy như tiếng cây gỗ gãy vang lên, theo đó là tiếng hét thảm khiến tên gầy đang trêu đùa đứa bé cũng liền giật nảy người mà quay đầu lại nhìn. Đối diện trước mặt hắn lúc này là ông lão đang ôm cơ thể run rẩy dưới đất. mà bên cạnh là tên béo đang nằm co quắc rên rỉ, hai chân của hắn liền bị treo giồng như bị ai đó bỏ gãy vậy.

- aaa... Đau chết ta rồi...!!!

Tên béo vừa ôm chân vừa la hét, đứng một bên tên gầy khoé miệng cũng khề run lên. Cái này cũng thật TM độc ác! Bẻ gãy cả hai chân thể này chẳng khác nào đang tra tấn đau thấu đến tận não cả.

Tên gầy khuôn mặt cấp tốc trở lên vô cùng nghiêm túc, hắn đảo mắt liên hồi nhìn xung quanh hét lớn

- Là kẻ nào lớn mật dám đánh lén bọn ta!? Mau đi ra đây!!!

"..." Sau tiếng hét một hồi, xung quanh vẫn im lặng không ai đáp lại khiến hắn càng run sợ hơn, miệng không khỏi lắp bắp hô lại lần nữa

- Kê...kê nào... Mau đi ra đây cho ta!!!!

" Phiền Phức " đang căng thần nhìn phía trước, tên gầy bỗng nhiên nghe được tiếng nói phía sau mình liền tròn hai mắt. Hắn định quay lại phía sau nhưng đầu óc bỗng nhiên cảm thấy tối đen như mực, sau đó cơ thể mất tự chủ liềm đổ gục xuống đất ngất đi...

Cơ thể tên gầy đổ xuống liền xuất hiện bóng người phía sau hắn, Huy đưa tay tay khề phui nhẹ miệng lẩm bẩm

- đúng là phiền phức mà, may cho ngươi ta tâm tình đang tốt nên bỏ qua, nếu không...

Huy nhìn hai tên nam tử nằm dưới đất một mặt lạnh lùng, hắn vốn là người ghét những kẻ cậy mạnh ức hiếp người lương thiện, nhất là hai tên này còn ra tay đánh đập ông lão! May mà hiện tại Huy tâm tình đang vui vẻ, nếu không hai kẻ này sớm đã tắt hơi khí rồi, Hắn không phải người lương thiện vì vậy luôn làm theo sở thích của mình là chính, nói hắn là tà cũng không sai.

Đang ngồi khoanh tay nhìn hai tên dưới đất Huy liền nghe được phía bên cạnh phát ra tiếng nỉ nọ, khóc sớm muộn. Khề quay đầu lại nhìn hắn thấy đứa bé lúc này đang ôm lấy ông lão khóc nức nở, ông lão khuôn mặt bầm dập tím lịm, miệng chảy ra huyết dịch nóng hổi, khí tức yếu ớt. Đây là biểu hiện của người sắp chết thường có, cho dù hiện tại có thấy y đến cứu cũng vô dụng... Nhưng nếu là hắn thì có thể!

Khề bước nhẹ đến bên cạnh đứa bé Huy liền ngồi xuống đưa tay đến xoa nhẹ cổ ông lão xem động mạch, ngồi bên cạnh đứa bé thấy vậy liền cảnh giác sợ hãi kêu lên

- ngươi.. ngươi định làm gì ông ta!!!!?

...Huy không trả lời mà lấy từ trong tay ra một viên đan dược màu xanh liền đưa vào miệng ông lão, miệng nói nhỏ " có duyên coi như ta phí một viên để cứu ngươi đi "

Đứa nhóc thấy tên thiếu niên lạ mặt nhét thứ gì đó vào miệng ông mình liền càng hung hăng tròn mắt nhảy về phía Huy hét lớn

- tên chết tiệt nhà ngươi cho ông ta ăn cái gì!!

"..." Nhìn đứa bé 5-6 tuổi đang quát lớn Huy liền thấy rất buồn cười nha! Hắn Khề đưa tay ra với lấy hai má của đứa bé nheo nheo cười nói

- Tiểu tử ngươi yên tâm, ta là đang cứu giúp ông của ngươi

Nghe hắn nói không có hại mà đang cưu ông mình, đứa bé ánh mắt liền dịu trở xuống nhưng vẫn tròn mắt kêu to, chân tay vùng vẫy phản kháng

- Ui da!! Tên khốn kiếp nguoi mau thả ta ra~!!! Đau lắm a..!

Nhìn thấy tên tiểu tử này hai má thật sự đỏ lên Huy liền buông tay xuống cười nhẹ nhìn đứa bé, mà tên nhóc lại trừng mắt ôm lấy hai má đỏ tấy của mình rên rĩ

- người xấu... Ông ta nói không sai... Mấy tên lớn tuổi đều là người xấu... Ta không muốn chơi với người...

Đang định lên tiếng trêu đùa tiếp thì phía sau hai người liền nhìn thấy ông lão kia đang ngồi bật người dậy, khí tức sinh long hổ bộ một dạng. Đứa bé thấy vậy liền nhanh chóng chạy đến ôm lấy ông hồ lớn khóc sụt sùi

Huy nhìn ông lão đã khỏe và đoàn tụ với nhau hẳn liền khẽ ngồi dậy, lẳng lặng trong vô thức mà bỏ đi, cái cảnh xúc động giữa hai ông cháu hẳn là vẫn không nhìn thấy thì hơn.

Đi trở lại trước cửa đấu giá hội, ánh mắt Huy khẽ liếc xung quanh không còn thấy một ai, có lẽ bọn hắn đã vào hết rồi. Nhìn về phía trước cửa đang ngồi trung niên nhân hẳn liền nhạn chân bước tới.

Trung niên nhân đang bận viết gì đó nhìn thấy Huy bước đến liền cúi đầu viết tiếp, tùy tiện nói

- Xuất ra lệnh bài!

Thấy tên trung niên trước mặt này có vẻ như không quan tâm mình Huy liền khẽ nhủ mày lại. Nghĩ đến không muốn gây phiền phức tại nơi này hẳn liền thờ dãi đưa tay vào chiếc kho thắt bụng móc lấy lệnh bài

"..." Hắn móc một lúc sau lưng áo mình nhưng vẫn không thấy cái lệnh bài đâu cả... Đầu hơi chảy chút mồ hôi lạnh...

Trong đầu cấp tốc suy nghĩ cái lệnh bài đánh rơi ở nơi nào rồi... Trước hắn xếp hàng vẫn thấy lệnh bài treo bên hông mình, lúc đi đến chỗ hai ông cháu kia hẳn thấy vẫn còn, nhưng khi bỏ đi thì...

"..." Chẳng lẽ là do đứa bé kia lấy? Không nên a... Hẳn là giúp hai ông cháu nhà kia cơ mà...

Nghĩ lại một hồi Huy liền chắc chắn là do đứa bé kia lấy lúc hắn không để ý rồi! Thật đúng là... Người đáng thương cũng có cái đáng trách... Thôi quên đi...

Khẽ thờ dãi Huy liền nhìn về phía tên quản lý, hai tay xoa nhẹ mỉm cười nói

- Đại gia a... Ta là làm rơi mất lệnh bài rồi...! Nguoi có tin không?

Tên trung niên khẽ ngừng đầu nhìn Huy, ánh mắt hắn nhìn chằm chằm khuôn mặt Huy đang cười, miệng khẽ mở ra trả lời

- Tin cái mà cha mày... "CÚT"

"..."

....

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Gặp tiên nữ?

- Mất mà cha nguoi! "Cút!"

Âm thanh lạnh nhạt tràn đầy khinh thường rơi vào tai Huy

Trong ánh mắt của tên trung niên lúc này nhìn Huy tràn đầy sự coi thường, hẳn căn bản là không tin lời tên thiếu niên quần áo xộc xệch, tóc rối bời trước mặt này nói mà cho rằng chỉ là tên lừa gạt muốn qua cửa mà thôi! Chuyện này hẳn cũng đã trải qua nhiều rồi nên rất rành.

Nghe được tên trung niên thu về đang nhìn mình tràn đầy sự khinh thường khiến Huy hơi nhíu đôi lông mày lại, hẳn chỉ là rơi mất cái thẻ kia thôi mà tên này có cần làm gât thế không?

Ánh mắt Huy trở lên lạnh lùng nhìn tên trung niên thu về lạnh nhạt nói lại

- Ta nói là ta bị rơi mất lệnh bài rồi... Không tin nguoi có thể đi vào hỏi một người tên là Thu Vận, chừng môn Linh Lung phái, Nàng nhất định có thể

chứng minh cho ta!

Tên trưởng quầy nghe Huy nói đến "Linh Lung Phái" ánh mắt càng trở nên coi thường hơn. Thu Vận là ai? Đó chính là một trong tam đại môn phái của Linh Quốc! Mà môn phái này toàn nữ không nhận nam!.

Thế mà tên thiếu niên trước mặt này dám nói hần quen biết chương môn Thu Vận, không phải nói càn thì còn gì? Ánh mắt hần hơi trợn lớn tay đập xuống bàn nhìn Huy quát

- Ta nói lại lần nữa! "Cút"!!

Không làm gì mà bị chửi khiến Huy hoàn toàn tức giận rồi! Gân xanh khế nổi trên trán, mặc cho người là ai hần nhất định phải dẫn cho tên trước mặt này một trận cho bỏ ghét!. Đấu giá hội gì đó thì vứt qua luôn đi, hần cũng chẳng quan tâm lắm

Hai tay nhanh như chớp giờ ra tóm lấy tên trung niên, hần ánh mắt lạnh băng nhìn chằm chằm như muốn đánh người tới nơi rồi.

Bị Huy tóm lấy hai vai và cảm nhận được sát khí từ ánh mắt lạnh lẽo kia khiến tên trung niên giật nảy cả mình, hần lập tức trừng mắt quát lớn

- Tiểu tử ngươi muốn làm gì!? Đừng có mà làm loạn! Đây là đấu giá hội do hoàng thất chủ trì ngươi đừng có nghĩ làm điều xằng bậy...

"Bốp" một cái bàn tay dấn thẳng vào mặt tên trung niên khiến hần cơ thể ngay lập tức mất tự chủ tự do bay thẳng vào phía trong cửa đấu giá hội. Cơ thể hần nằm xấp dưới đất máu me tèm nhem nhìn vô cùng trập vật

Huy đứng tại chỗ phui tay cười lạnh nói

- cho ngươi chừa thói hồng hách quen đi, nhìn mặt đã muốn đánh rồi, chẳng lẽ ngươi chưa nghe câu khách hàng là thượng đế hay sao mà mặt dạy như vậy!?

"A..." Nằm dưới đất tên trung niên chật vật ngồi dậy. Má trái của hần in hần vết vân tay đỏ lôm, trong miệng rụng ít nhất mấy cái răng, máu me từ miệng chảy ra tèm lem, nếu không phải hần đã là trúc cơ hậu kì cao thủ thì cát tát chắc chắn sẽ đem hất tát chết tươi!

Trung niên nhàn vừa mới ngồi dậy định kêu người tới thì nghe thấy Huy nói, trong ruột không chịu đựng được nổi liền phun ra máu tươi mà đến nhiễm đỏ mặt đất, cơ thể liền mất thăng bằng nằm dài xuống đất trông vô cùng thê thảm. Hần tay vô lực chỉ hướng về Huy run run nói không ra lời...

Đúng lúc này từ phía xa liền có một chiếc kiệu đi đến, nhìn bên ngoài kiệu được lạm đá ngọc các kiểu trông vô cùng sang trọng, nhìn là biết ngay cấp ngưu bức nhân vật đến rồi. Chiếc Kiệu vừa đi đến chỗ Huy liền nhanh chóng dừng lại. Tên phu xe là một lão già râu bạc trắng, hần khẽ nhảy xuống ngựa đi đến cửa kiệu thái độ cung kính nói

- Tiểu thư, chúng ta đã đến đấu giá hội rồi a!

Nghe được tiếng nói của tên phu xe, người còn lại trong kiệu khẽ cất giọng nói tràn đầy ngọt ngào trả lời

- đã đến rồi sao~?

Huy một bên đang quần ẩu đập tên trung niên dưới chân cười khoái chí cũng liền nghe thấy âm thanh của cô gái trong kiệu phát ra ni con, hần là nghe giọng nói này rất quen a! Nhưng nhất thời không có nhớ ra được.

Không khiến cho hần thất vọng lâu. từ trên kiệu liền có một bàn tay trắng trẻo, ngón tay thon dài bám vào thành kiệu, lưới che cửa cũng khẽ vén ra để lộ ra khuôn mặt vô cùng xinh đẹp mà tràn đầy mị lực của một vị nữ nhân thành thực.

Vừa mới nhìn thấy mỹ nhân này tên trung niên tử như tìm thấy cọng cỏ cứu mạng liền tục hướng về nàng hô lớn

- Ninh Vũ các chủ mau cứu ta a! Ta bị tên tiểu tử khốn kiếp này đánh răng sắp rơi đầy đất rồi!...

Mỹ nhân kia vừa bước xuống kiệu liền nghe thấy có người đang gọi mình, nàng khẽ quay đầu lại thì thấy một tên thiếu niên tóc bù xù đang đập một tên trung niên ở dưới chân, nàng không khỏi kinh ngạc mà thốt lên

- Dư chương quân?

Nàng vừa nói xong thì tên thiếu niên trước mặt cũng quay mặt lại nhìn nàng, hần ánh mắt tràn đầy vui vẻ cười nói

- Ninh Vũ tiểu thư đã lâu không gặp, ngươi có khỏe không?

Lúc này nhìn thấy khuôn mặt tên thiếu niên kia hiện ra trước mắt mình, nàng liền cảm giác rất quen thuộc liếc mắt suy nghĩ. Đang suy nghĩ nàng như nhớ ra được liền vui vẻ thốt lên

- đây chẳng phải là Chấn Huy công tử đây sao? Tại sao công tử ngài lại ở đây và còn bộ dáng lồi thoi này là sao?

Ninh Vũ vừa đi vừa nói tiến lại trước mặt Huy, ánh mắt nàng tràn đầy ngạc nhiên nhìn hần, tất nhiên là vì bộ dáng của hần hiện tại rồi!

Nhìn muội từ xinh đẹp trước mặt nhìn bộ dáng hiện tại của mình khiến Huy có chút ngại ngùng. Hắc Khê đưa tay lên đầu gối, ánh mắt như đang nhớ lại chuyện cũ nhẹ nhàng cười trả lời

- Không có gì đâu Ninh Vũ tiểu thư... Chỉ là ta có chút chuyện sơ xuất mới vậy á... Haha...

Hai người gặp lại nhau cười nói chuyện vui vẻ, nhưng lại quên mất có một người đang nhìn bọn hắn. Tên cường quân như muốn điên rồi! Hắn không ngờ được rằng tên tiểu tử thối này vậy mà lại quen vị khách vip của đầu giá hội!. Nghĩ đến đối phương là một quái vật hắn không thể đụng vào, mà quen nàng tên tiểu tử kia có khi chức vị cũng là cao không kém! tên trung niên liền nhanh trí theo thời cơ hướng Huy nhìn nọt đến

- Vị công tử này, lúc này ta có chút chuyện không đúng với vị đại nhân ngài mong ngày bỏ qua cho a! Ninh Vũ các chủ hãy giúp tại hạ với a! Ta là thật lòng thành tâm xin lỗi vị công tử đại nhân này!

Tên trung niên vừa nói vừa đập đầu xuống đất, cả cái trán đều tím lịm trông cứ như là thật vậy.

Ninh Vũ một bên nhìn thấy thế nhưng vẫn không hiểu chuyện gì đang xảy ra đành liếc đôi mắt tràn đầy mỉa mai nhìn Huy nói

- Huy công tử này, có chuyện gì xảy ra sao? Hay để ta giúp ngài?

Nghe được mỹ nhân bên cạnh lên tiếng Huy liền khẽ lắc đầu, cười lạnh đáp lại

- không có gì đâu Ninh Vũ tiểu thư, chỉ là có chút chuyện nhỏ vặt thôi không cần phải tiểu thư để ý

Ninh Vũ nhìn ánh mắt hắn như không muốn nói nhiều nàng cũng không muốn quản nhiều liền khẽ "ừm" trả lời.

Lúc này ngồi quỳ dưới đất tên trung niên như được ban ân xá liền tục quỳ vái mấy cái, nước mắt long tròng miệng hô liên tục

- đa tạ vị công tử này tha thứ, tại hạ vô cùng biết ơn đại nhân!

Nhìn tên trung niên quỳ lạy như thế Huy khoé môi liền nở ra nụ cười vô cùng tà dị, tay hắn khẽ móc ra một cái lệnh bài giờ trước mặt tên trung niên nói

- ha! Người nói muốn cần lệnh bài mới có thể đi vào sao? Đây! Mở to mắt của người ra mà nhìn nha! Haha...

Nghe tiếng Huy nói tên trung niên liền ngẩng đầu lên, mà trước mặt hắn xuất hiện một cái thẻ bài màu vàng vô cùng sáng chói mắt, ở giữa còn in một chữ "Vip" ở trên mặt.

Vừa nhìn thấy thấy tấm lệnh bài này tên trung niên cảm thấy đầu óc choáng váng, hắn vậy mà lại dám trêu chọc một cái khách vip người dùng? Xong... Lần này thật xong rồi...

"Phụt" khuôn mặt trắng xám, khí huyết trong cơ thể đảo lộn. Tên trung niên miệng liền phun ra một ngụm máu tươi nằm dưới đất ngất đi...!

Đứng một bên Ninh Vũ một mặt tràn đầy kinh ngạc thất sắc, nàng thật sự không hiểu chuyện gì đang xảy ra!...

Đang tràn đầy bối rối, Ninh Vũ bỗng nhiên cảm giác được tay mình như được ai đó nắm lấy, cảm giác áp áp lạ thường khiến nàng hai má lại càng đỏ lên nhìn về phía tên thiếu niên bên cạnh mình.

Huy vốn là người hiện đại liền nghĩ rằng nắm tay là chuyện bình thường nhưng hắn lại không biết thế giới này khác giới tính vô cùng nghiêm, nam nữ thụ bất thân! Hắn hiện tại nắm tay Ninh Vũ làm chuyện nhạy cảm khiến nàng càng bối rối hơn a!

Ở phía trước nắm tay Ninh Vũ đang ngại ngùng cúi đầu ở phía sau, Huy liền lên tiếng nói

- chúng ta đi vào trong thôi!

Được Huy nắm tay, Ninh Vũ hai há hồng nhuận tràn đầy ngại ngùng "dạ" một tiếng, cả hai liền không biết từ lúc nào mà cả hai người đều trở lên thân thiết một cách kì lạ

"Ken két" đang đi vào bên trong, Huy liền nghe được tiếng kêu kì lạ từ ngoài xa kêu đến, Hơi tò mò hắn liền quay đầu lại nhìn.

Từ trên đường cái đang có một chiếc lồng như lồng giam phạm nhân một loại, xung quanh có mười mấy cái nam nhân đao kiếm đầy đủ đi ở xung quanh bảo vệ. Mà ngồi ở bên trong chiếc lồng giam là một cô gái mặc quần áo rách nát, mặc dù rách nát nhưng thật ra là một bộ váy màu xanh có viền bạch kim vô cùng đẹp toả sáng lấp lánh chỉ là do bị rách mà thôi.

Cô gái có mái tóc hồng phấn cài nơ hình con bướm trên đầu, nàng khuôn mặt trắng trẻo cực kỳ xinh đẹp, ánh mắt lấp lánh như ánh sao tràn đầy sự kiên nghị mà không hề sợ hãi

Nhìn thấy cô gái trong xe này Huy ánh mắt liền ngáy ra một lúc, miệng không tự chủ được thốt lên

- Tiên nữ...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63: Nữ thần xuất hiện

- Nhanh lên, Mau đưa ả giao cho đấu giá hội rồi chúng ta tẩu lộ đi. Thật đúng là cực chết ta rồi!

Mấy người vây xung quanh ai cũng có vết thương trên cơ thể, nhìn qua cũng là vô cùng chật vật, bọn hắn chặn lại thành hàng mở cửa cỗ xe gỗ kia ra, tên thủ lĩnh của đám khuôn mặt khó chịu hết

- đưa ả xuống!

Nghe hắn nói mấy tên thuộc hạ liền lên tiếng "ạ" rồi cùng nhau đi lên nắm lấy tay đang bị khoá xích của cô gái lôi nàng ra. Mặc dù bị bọn hắn lôi đi nhưng trên mặt nàng vẫn một mảnh lạnh băng không cảm xúc

- đi!

Tên thủ lĩnh lên tiếng hạ lệnh, mấy tên thủ hạ liền ứng lệnh mỗi tên một bên áp giải cô gái kia đi vào bên trong đấu giá hội.

Lúc này đứng ở một bên quan sát này giờ, Huy vẫn một bộ mặt ngây ngất nhìn cô gái kia, hắn thật sự bị hút hồn rồi a, cô nàng kia thật sự xinh đẹp đến nỗi hắn còn tưởng rằng nàng ta là tiên nữ cơ...

"Bộp "

Một bàn tay thon dài trắng trẻo đặt lên vai Huy khiến hắn giật thót tim quay đầu lại nhìn phía sau hắn, vị kia Ninh Vũ tiểu thư là đang nhìn hắn chằm chằm, nàng khuôn mặt nhỏ liền cười nhẹ, ánh mắt dịp thành hình chữ nguyệt nhìn hắn nói

- Chấn Huy công tử có vẻ thích coo nàng xinh đẹp kia rồi phải không? Sao nào~ có muốn hay không để ta giúp công tử đoạt nàng về~?

Nghe Ninh Vũ nói Huy nghĩ rằng nàng ta chỉ đang đùa thôi liền cười nhẹ đáp lại

- Ninh Vũ tiểu thư cứ đùa, ta thấy tiểu thư người cũng rất xinh đẹp không kém gì nàng ta nha

"Hi.." Ninh Vũ nghe Huy nói cũng khẽ phì cười nhẹ, nàng đưa tay lên che miệng nhìn vào trong đấu giá hội nói

- Chấn Huy công tử, cũng đã muộn rồi chúng ta nên vào thôi~

- ừm, được!

Đáp ứng một tiếng Huy liền quay lưng cùng Ninh Vũ hướng cửa đấu giá hội đi vào chỉ để lại một thân hình khóc không ra nước mắt đang nằm bẹp dưới đất...

- abc...xyz

- blala....

- @#_##@*"

Tiến vài bên trong khu đấu giá hội là chật nít người đi lại, âm thanh hỗn tạp truyền khắp nơi không khác khu ca nhạc ở kiếp trước của Huy là bao. Tay nắm lấy tay của Ninh Vũ, Huy và cô nàng cả hai người chen lấn lấy nhau tiến vào trong hội trường, đang đi cả hai đều được phát cho một tờ giấy luật lệ của nơi này

Chen lấn lúc lâu hai người mới thoát khỏi chỗ đông người Huy liền than thở nói

- Thề! Lần sau mình không bao giờ đến nơi này nữa! Mệt bỏ hơi tai...

Đứng cạnh Huy, Ninh Vũ không nói gì mà chỉ đưa tay che miệng khúc khích cười thú vị.

Đúng lúc này sau lưng hai người liền có giọng nói vang lên

- Đây không phải là Ninh Vũ các chủ hay sao a?

" Hừm? " Ninh vũ nghe thấy có người gọi tên mình nàng liền quay đầu lại nhìn, Huy thuận mắt cũng nhìn về phía hấn. Trước mặt hai người lúc này là một tên công tử bột, khuôn mặt trắng trẻo, tay cầm cái quạt giấy, miệng nhếch 80° như khinh bỉ không coi ai ra gì nhìn là chỉ muốn đánh.

Ninh Vũ nhìn kẻ này nàng như sực nhớ ra điều gì liền đáp lời hấn

- Đây chẳng phải là Hoa Vũ công tử sao? Hoa gia chủ đạo này sức khỏe có ổn không? Mong công tử cho ta xin lời hỏi thăm a~

Âm thanh ngọt ngào của Ninh Vũ vang lên bên tai khiến tên Hoa Vũ kia như nghe được mật được, hấn khuôn mặt bỗng trở lên có chút hèn mọn tay đưa về phía miệng Ninh Vũ chộp tới, vừa cười vừa nói

- Gia phụ vẫn rất khỏe mạnh nhờ vào sự chúc phúc của Ninh các chủ a

" Bộp " tay hấn gần chạm vào miệng Ninh Vũ thì bỗng nhiên có một chiếc võ kiếm đặt lên tay Hoa Vũ hất bay tay hấn sang một bên, Huy tay cầm song kiếm đồ ngầu đặt trên vai lạnh lùng nhìn tên công tử bột nói

- Chú ý tay người!

" Hừ... " Bị Huy hất tay qua một bên, Hoa Vũ liền tức giận quay ngược lại lườm về phía hấn, nhưng vừa chạm ánh mắt với nhau Hoa Vũ cảm cơ thể bỗng dưng lạnh buốt run cả cơ thể như đang đứng trong hầm băng vậy. Hấn rùng mình một cái rồi không dám nhìn Huy nữa mà nhìn về phía Ninh Vũ chất vấn

- Vũ các chủ! Tên vũ phu hèn mọn này là ai sao lại đi cùng với người? Hay là người đuổi hấn đi đi ta và người hảo vui vẻ trò chuyện được không?

Nghe được Hoa Vũ nói, Ninh Vũ vốn khuôn mặt đã lạnh lùng rồi giờ càng trầm xuống hơn, nàng âm thanh lạnh băng nói

- đây là bằng hữu của ta, mong Hoa công tử giữ tự trọng cho...

Nghe được Ninh Vũ lạnh lùng nói với mình, Hoa vũ hấn liền " Hừ " lạnh một tiếng liền quay người bỏ đi, trước khi đi hấn còn trừng nhìn về phía Huy như muốn nói ta nhớ mặt người rồi như vậy.

Huy đứng một bên khuôn mặt vẫn bình thản không quan tâm mà quay sang nhìn Ninh Vũ hỏi

- Tên kia là ai vậy? Nhìn hấn giống như rất phách lối, chắc thế lực gia đình cũng lớn lắm ha?

Ninh Vũ khuôn mặt vốn lạnh lùng nghe được Huy nói nàng tâm tình liền trở lại bình thường cười nhẹ nói

- Hấn là con trai của Hoa Thiếu Anh, một gia tộc lớn có chút làm ăn gắn bó với được các chúng ta. Cha hấn thì giỏi mà hấn thì cả ngày chỉ ăn chơi lêu lổng, loại này ta cực kì ghét...!

Nàng vừa nói lông mi liền khẽ nhăn lại tỏ vẻ vô cùng chán ghét

- Thì ra là vậy

Huy cũng âm ừ như hiểu ra, hấn thật sự rất ghét loại này, vì đây cũng chính là hấn trước kia giống như, một kẻ nhu nhược suốt ngày ăn và chơi một tên NEET

Đang lúc này ở trên đài cao ở giữa sân khấu liền có một thân ảnh mặc trang sức lung linh, lụa đỏ nhìn vô cùng cao sang. Nàng bước lên giữa khán khấu giọng nói ẩn chứa nội lực lên tiếng nói

- Chào mừng mọi người đến với buổi đấu giá hôm nay của chúng tôi, thay mặt ban đấu giá hội, tôi Từ Linh San xin được chủ trì buổi đấu giá ngày hôm nay!

- hiện tại tôi xin được thông báo chính thức, buổi đấu giá ngày hôm nay chính thức bắt đầu!

"#@@@@*"", lời nói vừa kết thù liền có vô số những âm thanh ồn ào vang lên tranh luận về buổi đấu giá này

Lúc này Huy và Ninh Vũ chính là ngồi ở một gian phòng dành cho khách vip nhìn ra bên ngoài, bên dưới phòng vip là một loạt ghế vip dành riêng cho thành viên chính thức của hội, những loại có tiền của, cường giả ngồi. Còn hàng ghế sắt dưới cùng là dành riêng những người bình thường ngồi.

Huy ngồi phòng Vip nhìn xung quanh mãi một hồi chưa thấy ai liền khẽ chep miệng, bên cạnh Ninh Vũ thấy vậy liền tò mò hỏi

- Chán Huy công tử là đang tìm ai sao?

" Ừm " Huy âm ừ trả lời một tiếng, hấn là đang tìm thân ảnh của bọn Thu Vận xem các nàng ngồi đâu nhưng chỗ này tận mấy ngàn người lên hấn còn chưa tìm thấy, có lẽ là do lấp người đi

Lúc này âm thanh thanh nhã dưới sân khấu liền vang lên

- Luật lệ của Đấu giá hội chắc các vị đã thuộc hết rồi chứ ạ? Vậy sau đây tôi xin tuyên bố màn đấu giá thứ nhất xin được phép bắt đầu

" Két " từ dưới sân khấu có một nam tử tay đưng một cái thùng sắt đi ra giữa sân khấu, nữ tử chủ trì liền khẽ đưa tay tháo bỏ lớp khăn trùm phía trên để lộ ra vật ở bên trong

- Thưa quý vị, đây là đan dược cấp 3 " ích nguyên đan " giúp võ giả dưới kim đan kì có thể khai thông kinh mạch, khai thông đầu óc, trợ giúp tăng tốc độ tu luyện, hiện tại đang có 10 viên

- " Ích nguyên đan " Giá khởi điểm là 1 vạn bạc 1 viên, mỗi lần không ít hơn 1 ngàn! Sau đây xin được phép bắt đầu!

Nữ chủ trì vừa nói xong bên dưới liền nhao nhao lên một mảnh

- Ta ra giá 10 vạn 2!

- Ta ra 10 vạn 5!

- Ta ra 11 vạn!

- Ta ra 12 vạn!!

"..." Âm thanh huyền ảo ở dưới truyền đến, Huy vẫn là ngồi tự thành cửa sổ ngáp ngắn ngáp dài, thật sự đối với hắn những viên đan dược này hoàn toàn là vô ích, mà đám nữ ở nhà của hắn cũng là một đám kết đan cao thủ rồi cũng chẳng cần những thứ này, vì vậy Huy hoàn toàn không quan tâm. Một bên Ninh Vũ cũng một mặt thờ ơ như vậy, mặc dù loại đan dược này rất ít nhưng ở chỗ nàng cũng là không thiếu thế nên nàng cũng hoàn toàn không để ý

Thời gian cứ thế qua đi cho đến khi âm thanh nữ chủ trì vang lên bên dưới một mảnh hỗn loạn mới im lặng lại

- Lần đấu giá thứ nhất số 422 người chính là người chiến thắng với giá 32vạn lượng bạc xin chúc mừng~!

" Cách " nam nhân bên dưới lại kéo một xe sắt khác lên, lần này là một cái con sư tử vô cùng to

- Hắc hoá sư, kết đan đỉnh phong yêu thú có thể kí kết khế ước với ngư thú già!

- giá khởi đầu là 30 vạn lượng bạc!!!

"" Âm âm "" bên dưới âm thanh sôi nổi lại vang lên, chỉ là chỗ Huy và Ninh Vũ hiện tại vẫn là khuôn mặt chán ngắt một mảnh...

Những lần đấu giá sau đó...

" 3 phẩm Tích huyết đan..."

" Ngọc linh chi "....

" Nhân sâm 3 trăm năm..."

"....vvv..."

Ngồi chán một mảnh Huy lúc này là đang mơ mơ màng màng ngủ gật, miệng hơi chảy nước miếng có xu hướng như sắp ngủ đến nơi. Bên cạnh Ninh Vũ tuy hơi chán nhưng nàng vẫn là chống má mắt đảo nhìn xung quanh ngắm cảnh...

Lúc này dưới chỗ khán khẩu đấu giá như sắp vược vào vòng đấu giá cuối cùng, như chủ chỉ khẽ cầm cái khăn tay lau lau mồ hôi trán khẽ thờ gấp nói

- sau đây sẽ là lần đấu giá do một đơn hàng đặc biệt cung ứng và cũng là lần buôn bán nô lệ đặc biệt với các quý vị

Nghe nàng nói bên dưới liền một mảnh xôn xao

- buôn bán nô lệ? Không phải là Linh Quốc cấm loại hành vi này sao?

- đúng vậy! Cho dù là đấu giá hội cũng không được a!

- thật không biết cái đấu giá hội này lấy đâu ra lá gan tới, thật muốn chống lại hoàng thất hay sao?

Nghe được bên dưới bảb luận chỉ trích trên khán đài nữ chủ trì khẽ lau mồ hôi giải thích nói

- các vị xin yên lặng giùm ạ, lần đấu giá nô lệ này là được hoàng cung cấp phép cho chép chúng ta mang gia đấu giá vì vậy mời các vị yên lặng để chúng tôi xin được phép bắt đầu

Bên dưới liền ồ lên một mảnh " ra là vậy ", mọi người sau đó đều mà tỏ ra hiểu kì không biết là nô lệ loại gì mà được hoàng cung tận tình chăm sóc trở thành nô lệ đặc biệt nữa.

Chủ trì như sắp không chịu được áp lực bên dưới nhìn lên nữa liền nhìn phía nhân nhân bên dưới nói

- Cho mang người lên "

" Cách " lần này lag âm thanh của tiếng xích tay, nam tử tay cầm lấy một cánh tay thon dài của nữ tử lồi nòng từ trên một chiếc phòng sắt xuống. Bên dưới vừa nhìn thấy khuôn mặt của nữ tử này bỗng như trở lên điên loạn hò hét

- Thật xinh đẹp!

- Tiên nữ giáng trần a!!

- đừng ai tranh với, ta nhất định phải mua nàng!

- mẹ nó! Nàng là của ta!!

Không thiếu âm thanh tạp vật vang lên khiến một bên Huy đang ngủ say cũng phải tỉnh dậy, bên cạnh Ninh Vũ cũng không khỏi thốt nên " thật xinh đẹp "

Huy không hiểu chuyện gì xảy ra cũng liếc theo hướng Ninh Vũ nhìn mà nhìn xuống sân khấu đang đứng một bóng người đẹp lung linh sáng chói, hân miệng không khỏi cũng phảu thốt lên

- Là nàng?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Có Tiếng Mà Không Có Miếng

- Ta ra 100 vạn mua nàng!

Từ dưới khu vực hàng trung cấp chỗ ngồi một tên nhìn thoáng qua đẹp trai mặc y phục đẹp giờ lên tấm bảng báo giá không chờ nhân viên đấu giá lên tiếng

Nhìn người xung quanh thi nhau đẩy ánh mắt trầm trồ nhìn mình vị công tử ca này liền ưỡn ngực vênh mặt đắc ý

Đứng trên sân đấu giá lúc này người nữ chủ trì kia có chút áp úng nhìn tên công tử ca nói

- Lần này đấu giá là một vị cực phẩm mỹ nữ, nàng không phải người bình thường mà là người tu tiên với tu vi kết đan kì nắm giữ sức mạnh ít ai sánh được. Hoàng cung người đã đặt cho nàng một loại khế ước nô lệ không thể phản chủ, các vị mua về dùng để làm hộ vệ là không gì tốt bằng~

Vị nữ chủ trì nói xong lại đáp thêm một câu nữa

- vị này nữ thần được hoàng cung sắp xếp tỉ mỉ cẩn thận chu đáo, được cam đoan là còn nguyên trinh tiết, các vị bên dưới hiểu ý ta rồi đấy hi~ lần đấu giá này được chốt với 10 (1000 vạn) triệu lượng bạc khởi đầu~

Bên trên sân vừa báo ra giá xong bên dưới liền đồng thời im ngắt lại thi nhau nhìn về phía vị công tử ca kia ánh mắt tràn đầy trêu tức

Đứng đầu chịu sào vị công tử ca này có chút ghen lời chân trời nhìn người xung quanh, hân đưa tay lên đầu nhìn sang vị quản gia bên cạnh cười nói

- haha, ta quên mang theo tiền hiện tại nên về lấy thôi quản gia... haha

Mặc kệ ánh mắt miệt thị xung quanh hân liền nắm tay tên quản gia một đường bỏ chạy biến mất trong dòng người...

Những người xung quanh nhìn nhau thì nhau nhả nước bọt

- phi! Còn tưởng thế nào hoá ra là có tiếng nhưng không có miếng a!

- haha...

Đang thì nhau chửi nhau bỗng có người sờ vào túi tiền của mình sau đó liền xám mặt lại im lặng mà ngồi xuống ghế không nói gì nữa..

Nhưng lúc này bên dưới lại vang lên âm thanh của một tên to béo, khuôn mặt hèn mọn

- Ta mua áo ngực của nàng với giá 10 vạn! Ở đây không có nói chỉ bán người mà không y phục phải không nào mọi người

Bên dưới nghe được hân nói vậy liền thi nhau ầm lên

- đúng rồi! Hoàn toàn không có luật như vậy!

- Ta mua áo giáp vỡ của nàng 5 vạn!

Ta mua quần áo của nàng 15 vạn!

- ta mua quần lót cũ nàng 20 vạn...

...

Bên dưới lúc này là một khu nháo lên ầm ầm, mà người bị nói đến lúc này nàng ở trong lồng sắt khuôn mặt đỏ bừng, cả người ngùn run rẩy lên làm bầm "Ta sẽ giết các người... Sẽ giết hết..."

Nữ chủ nhìn một đám hỗn loạn bên dưới nàng cảm thấy thật cứ như này sẽ không ổn liền ho to lên

- Hộ vệ! Trục khách!

"Ầm" tên to béo đang người cười đắc ý bỗng bị một bàn tay đánh thẳng vào ngực liền bay một đường ra bên ngoài, bên ngoài lại chạy đến hai tên hộ vệ đi lại kéo tên béo đi...

Những người đầu giá lúc này hai mắt trừng to nhìn nhau không nói lên lời, trần trối nhìn ra bên ngoài...

Nữ chủ trì lúc này âm thanh lại vang lên

- tốt! Ai còn dám láo loạn ở đây kết cục sẽ giống như tên đó!

Nói xong nàng liền cầm ra cây gậy ngồi xuống ghế cạnh cái bàn

Nữ chủ trì cầm gậy gõ bàn ra giá lần thứ nhất

- 10 triệu lần thứ nhất~ có ai ra giá không?

Những người xem liên tiếp nhìn mặt nhau cười khỏ, bọn hân muốn mua nhưng không có tiền a

- 10 triệu lần thứ hai có ai ra giá không?

Đến lần gõ thứ hai bỗng bên trên hàng khách vip liền vang lên tiếng một giọng nữ thoang thoảng mà nhu nhược

- 1100 vạn!

Những người xem cho vui thi nhau nhìn về phía phòng vip kia để xem là ai. Đứng cạnh cửa sổ nhô ra một mái tóc đen nhánh, hai con mắt tràn đầy mỉa hoặc liếc xuống dưới, đáng tiếc là nàng che mặt vì vậy không ai nhìn ra dung nhan thật của nàng cả

Nữ chủ trì tiếng lại vang lên, nụ cười rạng rỡ nói

1100 vạn lần thứ nhất~ còn ai ra giá không?

Đang lúc mọi người tưởng không ai nữa thì bên phòng vip lại vang lên một tiếng trẻ con vang vẳng

- 2000 vạn!

một vị tiểu hài tử thoát nhìn 15- 16 tuổi bộ dáng đang nhìn xuống dưới cười nói. Những người nhìn thấy khuôn mặt của vị hài tử này liền kinh hô kêu lên

- là tứ hoàng tử!

- sao!?! Tứ hoàng tử đến đây!?!?

- aa~ tứ hoàng tử kìa~ ta được tận mắt trông thấy ngày ấy a~

Đối diện những người ở đây bàn tán xôn xao vị này tứ hoàng tử hoàn toàn không để ở trong mắt, khoé miệng hân khẽ nhếch lên cười tự tin. Hân tin tưởng rằng những kẻ ở đây biết thân phận của mình thì căn bản không có ai dám tranh với hân nữa

Quả đúng như hân suy nghĩ, bên cạnh những phòng khách vip xung quanh cũng không có ai lên tiếng, ngay cả vị mỹ nữ kia hai đôi mắt long lanh nhu nhược khé híp lại, ánh mắt khó chịu.

Đứng dưới sân vị nữ chủ trì có chút thờ dài, nàng còn nghĩ rằng lừa bọn cao phú quý thêm ý tiền đâu, nhưng tứ hoàng tử đã ra mặt thì... Thôi được rồi

- 2000 vạn lần thứ nhất!

Không một ai lên tiếng...

- 2000 vạn lần thứ hai!

Không ai lên tiếng...

- 2000 vạn lần thứ ba!

Nữ chủ trì thờ dài một hơi, nàng nghĩ rằng lần này đấu giá sẽ thuộc về tứ hoàng tử rồi, nhưng nàng có chút khó hiểu vì sao hoành cung bán ra mà vẫn là hoàng cung mua về là sao?

Không nghĩ nhiều nữa nàng cảm gậy định vung lên kết quả của trận đấu giá này thì bên dưới liền vang lên âm thanh của một thiếu niên trẻ tuổi

- ta mua nàng 4000 vạn!

Ừm? Mọi người xung quanh nghĩ mình nghe nhầm liền thi nhau nhìn về phía một phòng khách vip, đứng cửa sổ lúc này là một vị thiếu niên mặc y phục trắng, tóc thả xoã xuống sau lưng, khuôn mặt thanh tú, sau lưng treo hai thanh kiếm màu đỏ sau lưng, khoé miệng hắn đang nộ ra nụ cười thần bí...

- là hắn!?

Đứng ở một bên khác phòng vip lúc này Ninh Vũ khẽ trừng con mắt nhìn sang thiếu niên ở phòng bên, ở sau nàng hai thiếu nữ cũng tò mò nhìn sang

- Là Đại sư huynh?

- ần, hắn đấu giá mua nữ nhân kia làm gì?... Chẳng lẽ hắn...!

Như Nhi hai con mắt tròn tròn như nghĩ đến điều gì sau đó lại lắc đầu rồi lại gật đầu...

Bên phòng khác, Tứ hoàng tử nắm tay khẽ siết chặt lại nhìn chằm chằm phòng kế bên kia gần giọng nói

- Biết hắn là ai sao?

Sau tứ hoàng tử bỗng xuất hiện một thân quần áo đen trang phục cung kính quỳ xuống trước mặt hắn

- Bẩm tứ hoàng tử, kẻ này nhìn rất lạ mặt, ta chưa từng gặp bên trong quốc những kẻ có tiền kia...

"Ha..." Tứ hoàng tử lộ ra một nụ cười quỷ dị mà người khác khó mà hiểu được

- một kẻ không có lai lịch gì sao? Thú vị... Vậy mà dám đối nghịch lại ha... Khà..

Nói xong hắn liền hét lớn

- Ta ra 8000 vạn!

Ầm!. Nghe được câu này bên dưới liền nhao nhao như vỡ tổ, bọn hắn không tin vào tai mình nữa, một cái nữ nhân giá 80 triệu bằng của cái cả một gia tộc cỡ trung! Cỡ nào tiêu hoa a!

Không đợi mọi người yêu tinh lại bên phòng của vị thiếu niên thần bí kia lại vang ra

- ta mua nàng 16000 vạn!

"Ầm" âm thanh vỡ nát từ phòng tứ hoàng tử vang ra, cái bàn đặt trước mặt hắn lúc này đã nát không còn gì

200...

Hắn đang định báo thêm giá thì đằng sau một tên tóc bạc lão già cười khò ngăn hắn lại lên tiếng nói.

- Tứ hoàng tử, chúng ta chỉ mang theo 1000 vạn...

Tứ hoàng nhìn về phía lão già nhú lại, âm thanh tức giận nói

- vậy để đấu giá hội cho chúng ta vay! Nói ta là tứ hoàng tử ta không tin bọn hắn không cho

" Chuyện này...". Lão già âm thanh rụt rè

- Đấu giá hội bọn hắn có luật đù là ai cũng không được phép vay... dù là hoàng thất cũng vậy... với lại nơi này chỉ là một nhánh của đấu giá hội mà thôi, dù là hoàng thất ngài cũng không thể đắc tội bọn hắn được a...

- Người...

Từ hoàng tử đang định chửi tiếp thì bên dưới nữ chủ trì âm thanh vang lên.

- 16000 vạn lần thứ 3 không có ai trả giá, vậy người thắng cuộc lần này là vị Chấn Huy tiên sinh!

Nữ chủ trì nở nụ cười như hoa nhìn hắn, trong mắt nàng Chấn Huy lúc này chính là một vị Thần Tài a!

Huy ngồi xuống ghế nhìn xuống bên dưới vị Nữ Thần kia mỉm nhẹ không nói gì, lần này đấu giá cũng chỉ là tùy hứng mà thôi, hắn nhìn một vị Nữ Thần xinh đẹp như vậy mà rơi vào tay kẻ khác thì thật là đáng tiếc, không bằng giao cho hắn thì tốt hơn a... Haha...

Mà Vị nữ thần kia ánh mắt không có cảm xúc gì lạnh nhạt nhìn về phía Huy, trong lúc đó hai đôi mắt liền chạm nhau nhìn nhau chằm chằm...

Nơi phòng xa xa có âm thanh lẩm bầm mà không ai phát hiện được

- Giết chết đoạt người... Nhớ không được để lại dấu vết gì...!

Từ hoàng tử khuôn mặt trầm xuống cười lạnh nói

Bên dưới mấy tên áo đen quỳ xuống cung kính nói, khí tức mạnh mẽ từ người bọn hắn tản ra là biết không phải người bình thường rồi! Bọn hắn đều là những tên cao thủ trúc cơ cảnh giới!!

- Đã Hiểu thưa hoàng tử!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 65: Ban đêm luôn là thời cơ làm chuyện mờ ám

Ngồi giữa sân khấu chính lúc này nữ chủ trì từ phía sau khán đài tay đưng một chiếc hộp được đóng kĩ đặt trên xe mỉm cười đi ra cười nói

- Không để các vị khách quý phải chờ đợi nữa, vật phẩm chính của đấu giá hội ngày hôm nay chính thức ra mắt mọi người

" Soạt" chiếc hộp được tháo dỡ hiện ra bên trong là một chiếc bình sứ chứa một viên đan dược xanh sẫm, không đợi mọi người tò mò nàng liền lên tiếng trước

- Trước mắt quý vị đây là một viên đan dược cấp 5! Các vị không có nghe nhầm chính là cấp 5 đan dược! Loại này đã từ rất lâu cả trăm năm chưa từng xuất hiện tại Linh Quốc chúng ta!

- Viên đan dược cấp 5 này được gọi là Đại Lực Đan" tác dụng là có thể tăng tu vi người tu luyện! Nguyên anh kì ăn vào có thể tăng lên 1 cảnh giới, kết đan kì ăn tăng được 3 cảnh giới, trúc cơ sẽ được nhân 2, cứ theo đó mà tính ra!

- Viên đan này được một vị thần bí luyện được sư luyện ra, mặc dù không biết người đó là ai nhưng phẩm chất của viên đan dược này đấu giá hội chúng ta cam đoan 100% là hàng thật!

Vị nữ chủ trì nói một lượt dài dòng có chút hơi khàn giọng nàng liền ngừng lại đi thẳng vào vấn đề chính

- "Đại Lực Đan" được đặt ra với mức giá khởi đầu là 1000 vạn!

"Oa" bên dưới mọi người nhao nhao thành một mảnh, vô số thế lực lớn đến đây chỉ vì viên đan dược này vì vậy bọn hắn thi nhau từ các phòng vip khác ra mặt

Thần Bí nam tử

- ta ra 1500 vạn!

Bà già thần bí

- ta ra 2000 vạn!

Gã Bê đề thần bí

- ta ra 2200 vạn!

- Ta ra...

...

Thi nhau có tiếng ra giá cả khiến cả đấu giá hội trở lên vô cùng tưng bừng. Bỗng nhiên trong phòng của tên Tứ hoàng tử liền có âm thanh gầm gừ vang ra

- Ta ra 4000 vạn! Kẻ nào dám tranh với ta là chống lại hoàng thất! Hãy suy nghĩ cho kĩ!

"Ầm" một đoàn người nhao nhao kêu lên không phục, mặc dù vậy cũng là không có ai đứng đi ra trước trận chịu sào

"Hừ" ngồi trong phòng tứ hoàng tử vắt chân cười lạnh, hẳn đã nói ra cả gia thế của mình vì vậy hẳn còn không tin có kẻ nào dám chống lại hoàng thất sau lưng mình!

Nhưng ngoài ý liệu của hắn, bên cạnh phòng vip vang lên âm thanh của thanh niên

- Ta ra 5000 vạn!

Nghe được âm thanh này tứ hoàng tử cả khuôn mặt lại trắng xám liền hét to

- Ta ra 10000 vạn!!!

"Ầm". Bên dưới người kêu lên kinh ngạc, lại có kẻ dám chống đối hoàng thất, không sợ chết sao?

Phòng bên khác Thu Vận và hai đứa đệ tử của mình khuôn mặt cũng nghiêm nghị lại, Huy vốn là đệ tử của nàng mà hắn gây chuyện nàng sẽ phải gánh vác, nhưng hoàng thất không dễ gây a...

Nhu Nhi một bên lặng lặng lo lắng nhìn, nàng thì biết hoàng cung đáng sợ như nào, vì vậy nàng là vô cùng lo lắng cho Huy nếu hắn dám đắc tội với tứ ca cử mình

Mà kẻ gây chuyện lúc này thì đang ngồi vắt chân nhấp ly, khuôn mặt thanh thản cánh tay khẽ giờ lên tám bát

Người xung quanh thì thi nhau lắc đầu, tưởng niệm cho vị thiếu niên này

- Ta... Bỏ cuộc!

Âm thanh của Huy vang vẳng kêu lên, người xung quanh thì kinh ngạc, riêng Thu Vận đám người thì thờ phào nhẹ nhõm "bỏ cuộc là tốt rồi~"

Tứ hoàng tử bên trong phòng cười lạnh liên tục

- Tốt tốt! Cuối cùng cũng biết sợ ta hahah... Nhưng mà.. mạng của ngươi vẫn là giao cho ta đi..."!

Sắc mặt của hắn bỗng trở lên âm trầm vô cùng, quả nhiên hắn là sẽ không bỏ qua chuyện này

Tiếp theo sau đó là màn kết thúc và tạ ơn của đấu giá hội đối với khán giả ngày hôm nay

...

Đứng ở một phòng kín nào đó của đấu giá hội, Huy đang ngồi trao đổi tiền với ban quản sự của đấu giá hội, trên tay hắn lúc này cầm một tệp ngân phiếu 1000 vạn, khuôn mặt cười cười thoải mái

- haha, hôm nay đúng là may mắn mà, gặp đúng một tên phú nhị đại mà đầu óc có vấn đề giúp mình kiếm lại vốn a

"Cạch" đúng lúc này vị kia nữ chủ trì đấu giá hội ngày hôm nay liền bước đi vào phòng, sau lưng nàng còn dắt theo một vị mỹ nữ mặc dù ăn mặc trang bị quần áo giáp rách nát nhưng vẫn không che được đi làn da trắng hồng và khuôn mặt đẹp như mộng của nàng

Vị nữ chủ trì nhìn Huy mặt ngây như phỗng nhìn vị mỹ nữ kia không chớp mắt nàng liền cười nhẹ lên tiếng gọi

- Vị công tử này! Chúng ta đến thanh toán đi!

"Ừm?" Đang ngây ra Huy liền bừng tỉnh lại, tay đưa lên đầu gãi đầu cười ngại ngùng

Cả hai người liền ngồi xuống ghé nhìn đối diện nhau, sau lưng Huy là vị trung niên quản lý, còn sau lưng nữ chủ trì là vị mỹ nữ kia

Vị nữ chủ trì kia tự động đưa tay ra giới thiệu bản thân

- xin tự giới thiệu Ta gọi là Bách Yên, xin được hân hạnh hợp tác cùng vị công tử đây!

Huy nghe nàng nói liền cười đáp lại

- Gọi ta là Chấn Huy hay Huy là được!

" Ân". Hai người cười nói với nhau vui vẻ, cứ thế cả hai cùng bàn với nhau về hợp đồng các thứ các thứ

Sau một lúc Huy ánh mắt không nỡ rời nhìn đồng ngân phiếu kia lại bị tên quản lí thu lại, tiền mới nhận được lại phải trả lại, đã thế còn phải bù thêm 6000 vạn còn thiếu... Khóc không ra nước mắt a... Mặc dù hần còn rất nhiều tiền nhưng tiền mặt thì hết sạch...

Nhận được Tiền vị kia Bách Yên liền cười nói vô cùng ôn hoà

- Giao dịch đã hoàn tất, việc còn lại là xin cả hai người cùng đặt tay lên bàn để chúng ta hoàn thành nốt thủ tục cuối cùng " khế ước nô lệ"

" Ân.." cả hai người nghe lời đều đặt bàn tay lên bàn. Sau đó bách Yên liền cầm một hộp nước màu đỏ liền đổ lên bàn tay của cả hai người sau đó bảo cả hai cùng nắm tay lại còn nàng thì đọc một loại chú ấn nào đó

Được một lúc thì trên bàn tay của Huy liền hiện ra một cái dấu ấn hình xăm con rồng, còn trên trán bên trái của vị mỹ nữ kia hiện ra hình một cái móng vuốt nhỏ

Bách Yên nhìn hai người mỉm cười nói

- Từ nay nàng sẽ là nô lệ của công tử, nói gì nghe lấy, sinh tử của nàng đều đặt trong tay của công tử ngài

" Ừm" Huy nghe giàu thích xong liền khẽ đảo mắt nhìn về phía mỹ nữ mỉm cười thử nghiệm nói

- Hôn ta đi!

" ư..." Vị mỹ nữ kia khuôn mặt hơi hồng lên như muốn kháng cự nhưng cuối cùng vẫn đi đến trước mặt Huy cúi xuống nhắm mắt hôn lên môi hần...

a... Cả khuôn mặt Huy đỏ bừng lên quay sang nhìn vị Bách Yên kia đang cười nhìn mình... Hần chỉ là thử nghiệm thôi ai ngờ hiệu quả đến thế a, đã thế còn trước mặt người khác... Ừm"... Nhưng mà môi của vị mỹ nữ này cũng ngọt thật...còn thơm nữa...

Không biết qua mấy phút vị kia Bách Yên cũng có chút không chờ được liền lên tiếng.

- hừm... Công tử, trời sắp tối rồi

" Ân? " Đang nhắm mắt hưởng thụ ngọt ngào Huy liền bừng tỉnh lại đưa tay đùn khẽ vị mỹ nữ sang một bên ngại ngùng nói

- aha... Ta quên mất.. xin lỗi a... Ta đi về trước tạm biệt!

- Mỹ nữ theo ta!

Huy quay qua chỉ tay vào mỹ nữ kia liền bước nhanh ra khỏi phòng, vị nữ nữ kia cũng là ngẩn rãng lọi hai má đỏ bừng đuổi theo sau

Hai người còn lại trong phòng không biết nói gì hai mặt quay sang nhìn sau....

... " Bạch " vừa ra khỏi phòng Huy liền va mặt chạm phải một vật thể gì đó có độ đàn hồi rất cao khiến hần bay ngược lại về sau kêu la

- Ui da, mắt mũi mù sao? Đi không nhìn được à!!? Mau bồi thường...

- aha, đụng vào ta còn dám bắt ta bồi thường? Có lẽ lâu không trị tiểu tử nguoi hỗn láo với bản chương môn quá nhỉ?

a?" Nghe được giọng nói quen thuộc Huy liền ngừng đầu lên nhìn liền nhìn thấy bộ ngực to tròn trước mặt hần, phía sau bộ ngực chính là vị mỹ nữ chương môn thân quen kia...

- Ha... Xin lỗi, ta không cố ý a đụng phải cái bộ bóng đó... À ha... Tạm biệt ta về trước báai bai~

Vừa ngồi dậy Huy ngay lập tức nhảy ra khỏi cửa sổ bên cạnh bay ra ngoài để lại một lời nói và khuôn mặt chọc ghẹo khiến Thu Vận trông thấy tức run cả người hết to

- Tên Khốn Kiếp! TA Trở Về Sẽ Trừng Trị Ngươi!!! Hạnh!!

Huy lúc này đang bay trên trời cách xa đầu giá hội 1000m mà vẫn nghe rõ tiếng chửi kia, thân thể không khỏi khẽ run một cái, nhưng nghĩ lại một hồi bản

thân có kim cương thân thể kháng thủy hỏa bất xâm thì sợ gì? Nghĩ đến vậy hắn lại trở lại bình tĩnh nhìn đánh giả xung quanh

Trời đêm tối, phòng khách sạn đóng hết cửa, nhìn thấu qua ánh đèn cửa sổ thì thấy có những cái bóng dáng thon nhỏ thướt tha... Không sai! Đó là mỹ nhân đang tắm!

Huy trong đầu lúc này liền nhớ tới nhiệm vụ coi 1000 mỹ nhân khoả thân... Không sai! Đây chính là thời cơ!

Ban đêm! Luôn thú vị!

Hà hà...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66: Đột kích mỹ nhân trong phòng tắm!

Giữa đêm hôm khuya thanh vắng, một thân ảnh mặc y phục đen nhẹ nhàng lén đi theo vách tường bên ngoài căn phòng ngó vào bên trong

"lách Tách"

Bên trong phòng phát ra từng tiếng nước chảy, hơi nước mịt mù khiến cho căn phòng trở lên hư ảo

Giữa phòng đặt một thùng gỗ cỡ to tràn đầy nước và cánh hoa đỏ rực, trong thùng nước đang có một người nằm tựa đầu thành thùng để lộ ra mỗi mái tóc dài đen nhánh, chắc hẳn là nữ nhân

Thân ảnh áo đen chính là Huy, hắn bên ngoài nhìn vào trong, tuy là nhìn từ phía sau nhưng cũng có thể thấy được sau lưng nữ nhân kia, làn da hai bên vai trắng nõn hồng hào, xương vai nhỏ nhắn vô cùng tinh xảo, tuy lưng bị tóc che hết nhưng nếu không có gì sai thì đây chắc chắn là một đại mỹ nhân!

Trong khi bên ngoài Huy đang theo dõi nữ nhân này thì ngồi trong thùng nước nàng bỗng cất tiếng hát, giọng nói trong trẻo tràn đầy thủy mị vang lên

Cố nhân phương xa đến~

Sao không vào chung vui~?

..

"Thịch" đứng cạnh lan can bên ngoài Huy khẽ ôm ngực của mình tim đập nhanh thầm suy nghĩ

"Bị phát hiện...?"

Đang suy nghĩ lên chạy hay ở lại đi vào thì bên trong phòng bỗng có một thân hình áo đen khác từ bên trên trần nhà nhảy xuống, hai tay hắn cầm hai con dao dài chỉ về phía nữ nhân kia quát lớn, giọng nói có chút hơi run

- Nằm...nằm yên đó!! Cấm nhúc nhích...!

Ngồi trong bồn nước mỹ nhân kia không có lên tiếng đáp lại, nàng tay phải cầm một cái bùa chú khẽ giơ lên cao nói nhỏ

- Định thân bùa, phá

"Bùm" lá bùa bỗng nhiên cháy rực lên trong nháy mắt liền biến mất. Nàng lúc này mới quay đầu lại nhìn về phía kẻ áo đen kia cười nhẹ nhàng nói

- hiện tại xem ai mới là kẻ phải đứng yên~?

- Hử?

Vừa quay đầu lại thì đối diện trước mặt nàng lúc này là một tên mặc quần áo bao trùm hết là màu đen, ngoài trừ ở giữa đùi quần hắn lòi ra một cái cục thịt đen xì mà rất to đang lác lác bên ngoài như đang nhìn ngó xung quanh "Ta đang ở đâu?"

Vừa nhìn thấy cái này mỹ nữ liền không tìm được mặt đỏ bừng đến mang tai, ngay lập tức nàng không biết lấy từ đâu đến một thanh kiếm sắc bén, tay khẽ giơ lên chém về phía bên áo đen kia, từ thanh kiếm bắn ra một vệt kiếm khí

- Dâm tặc!!!

" Phụt " Thanh côn th* t đen xì kia vừa mới lòi ra ngoài không hiểu vì sao thì liền bị chặt rớt xuống... Khó thân thẳng bé...

Ngồi bên ngoài nhìn nãy giờ Huy thấy nàng không chút nương tay liền đem chém rụng con tờ rym kia liền không tự chủ được đưa tay xuống háng che, miệng thuận thói quen nói nhỏ

Chim trong quần chim bay ra

Chim tung cánh xé tan quần què

Chim bay về một nơi xa

Chim đi mất chín đét về luôn

Chim bay luôn...chim đi luôn...

- Địch!

Huy nói khá nhỏ nhưng cũng hơi to, khuôn mặt bỗng nhiên trắng xám... Hắn khẽ quay đầu nhìn vào trong phòng thì không ngoài dự liệu của hắn, cái kia mỹ nữ đang nhìn hắn chăm chăm...

-ahaha... ta chỉ đi qua... Đi qua thôi! Tạm biệt...

Huy cười cười đưa tay xoa đầu nói, hắn thân hình khê di chuyển đang định bỏ chạy thì vị mỹ nữ kia giọng nói kiều mị vang lên

- Chán Huy công tử mất công đường xá xa xôi đến đây tìm thiệp thân, không bằng ở lại đây ta hầu hạ công tử một lát?

"Ặc...". Nghe được mỹ nhân kia gọi tên mình Huy liền sút nửa trượt chân ngã ra đất, hắn khuôn mặt lúng túng quay lại nói.

- Ninh Vũ tiểu thư nói gì vậy, ta chỉ là tình cờ đi ngang qua thôi mà... Haha...

"Ừc...!" Vừa quay đầu lại Huy liền tròn mắt nuốt một ngụm nước bọt, Trước mặt hắn hiện tại là một thân hình trắng bóng loáng đang đứng ở giữa thùng nước. Ánh mắt Huy không khỏi khê đảo lên xuống nhìn cái thân ảnh này, mông đẹp, dáng eo, ngực lớn, khuôn mặt tinh xảo và quen thuộc khiến hắn nhớ đến bạn gái trước đây của mình...

Ngoài ra thì trên nét mặt của nàng ta lúc này hoàn toàn chính là lạnh như sương...

- Công Tử nhìn đủ chưa~?

Ninh Vũ cất giọng vũ mị lên, khuôn mặt mỉm cười nhìn về phía Huy

Huy cũng không dám thất lễ liền gật đầu thật thà đáp

- Hoi đủ, nếu cho xem nốt phía sau nữa là đủ!

- ừm?

Cảm nhận được sát khí nồng nặc từ phía của Ninh Vũ truyền đến khiến Huy bừng tỉnh lại, ánh mắt e ngại liền quay qua bên khác...

Ninh Vũ nhìn cực động của Huy liền cảm thấy thú vị, khuôn mặt lạnh nhạt cũng bớt đi một ít. Nàng khẽ quay lưng lại cười nhẹ đáp

- Muốn xem lưng thiệp thân cũng được thôi, nhưng công tử phải chịu trách nhiệm đó nha~

Theo Ninh Vũ quay lưng lại Huy mới bớt ngượng ngùng, mặc dù nhìn thân thể của đám nữ nhân ở nhà cũng nhiều rồi nhưng nhìn lén của người khác khiến hắn có chút chột dạ... Ánh mắt Huy đặt lên lưng của nàng xem xét, mới nhìn lên lưng của Ninh Vũ ánh mắt hắn liền tròn lên kinh ngạc. Trên lưng của nàng có rất nhiều vết thương dài màu đỏ để lại, cái này không phải vết thương bình thường mà chính là sẹo! Ít nhất phải có tầm hơn 10 mấy vết sẹo trên lưng của Ninh Vũ!

Cảm nhận được Huy im lặng sau lưng mình, Ninh Vũ từ sâu trong đáy lòng cảm giác ngày xưa liền ủa về, ánh mắt mọi người nhìn mình chán ghét, hôn phu cũng vì nhìn thấy thứ này ngay hôm động phòng liền bỏ nàng ra đi... Tất cả đều là do bọn hắn!

Ánh mắt Ninh Vũ khê chảy ra vài giọt nước mắt nhưng nàng vẫn giữ bình tĩnh lên tiếng nói

- Đáng sợ lắm khai không...? Nhìn thấy những thứ đó chắc công tử ghét ta lắm phải không? Ta biết mà, ai nhìn thấy nó cũng sẽ trở lên chán ghét ta, ta đã quen thuộc với việc này rồi

- Ta đã quen rồi...

Nói đến đây Ninh Vũ trong giọng nói có chút không kiềm được cảm xúc giọng ngen ngào nắc lên, tùy cố kìm cho nhỏ lại nhưng Huy ở phía sau vẫn là

cảm nhận được rõ ràng, nàng đang khóc!

- Ừm?"

Cảm nhận được một luồng hơi ấm phải vào lưng mình kèm theo hai cánh tay đang luồn qua eo xoa bóp ngực mình, Ninh Vũ khuôn mặt bỗng nhiên đỏ bừng, nàng định quay lại và cho tên biến thái này một cái thì nghe được giọng của Huy vang lên

- Đối với ta những thứ đẹp dễ ngọc ngà tình xảo bên ngoài nhưng bên trong chứa nội tâm rắn độc hắc ám thì dù đẹp đến mấy trong mắt ta cũng chỉ là xấu xí chán ghét mà thôi, nhưng với những ngoài có tính cách ôn hoà, dễ mến thì dù có xấu thì trong mắt ta họ mới là những người dễ đẹp đáng được kính trọng

Huy cúi đầu âm thanh nhẹ nhàng nói khẽ vào tai Ninh Vũ

- Mà, không phải chỉ là một chút vết thương sau lưng thôi sao? Trong mắt ta nàng vẫn còn đẹp chán!

"Hah~" Ninh Vũ cảm nhận được hai tay Huy đang xoa bóp ngực mình, bên tai thì là hơi thở ấm và giọng nói của hắn "Trong mắt ta nàng vẫn còn đẹp chán"... Câu nói như vang vọng mãi trong đầu Ninh Vũ khiến nàng

Ninh Vũ khẽ quay đầu lại, tay gượng sức đưa lên trên khuôn mặt Huy lột bỏ chiếc mặt của hắn, phía sau bị chiếc mặt nạ bị lột bỏ là một khuôn mặt vô cùng tình xảo và anh tuấn, giống như là một vật sinh ra vô cùng hoàn mỹ vậy. Trong nháy mắt Ninh Vũ trong ánh mắt hoàn toàn bị si mê...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dâm Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67: Vụng trộm liền chạy

Giữa không gian vắng lặng đêm khuya thanh vắng, giữa căn phòng tối đang có hai thân thể đang dính sát vào nhau đưa đẩy theo từng nhịp kèm theo tiếng rên khe khẽ tràn đầy dâm dăng, trong đó có một người áo đen đang đè lên một thân thể nữ nhân khoả thân với làn da trắng nõn đang không ngừng cọ sát vào nhau.

Hai người vừa đưa đẩy cơ thể phía dưới vừa ghé sát mặt nhìn nhau một cách say đắm, nữ nhân hai má ửng hồng đối diện với hơi ấm trong miệng không ngừng thờ ả phả vào mặt đối phương có cảm giác như đang vô cùng gấp gáp

Huy nằm ở phía trên đè lên cơ thể nữ nhân ánh mắt đối diện nhau có chút ngượng ngùng, hắn không phải chưa quen với việc này nhưng việc hôm nay đang làm như thế này giống như đang đi vụng trộm tình nhân khiến hắn trong lòng có chút chột dạ...

Huy khẽ liếc mắt đảo quanh cơ thể trắng lơn hồng hào đầy đặn thực nữ mùi vị ở phía dưới đang rên rỉ từng tiếng tràn đầy mê hoặc, Huy miệng khẽ nuốt một ngụm nước bọt nói khẽ

- Ninh Vũ tiểu thư... Ta làm chuyện này thật không sao chứ?

Ninh Vũ thân thể nằm dưới Huy cảm nhận bên trong cô bé của mình đang sung sướng và hơi ấm nam nhân khí tức khiến nàng hoàn toàn si mê, nghe được hắn nói nàng khẽ chuyển động ánh mắt tà mị nhìn lại. Nàng hai chân khẽ dạng nhẹ ra để hở ra khe suối nóng bên dưới cho Huy dễ nháp ra vào hơn, hai tay khẽ vươn lên phía trước nhắm mắt lại, miệng phát ra âm thanh nhỏ nhẹ mà tràn đầy nhu nhược và dâm dăng

- Công tử cứ tự nhiên hành hạ thân thể này đi... Ta hôm nay liền trao tấm thân này dành cho công tử... Ha~

Nói xong Ninh Vũ khẽ thở nhẹ ra một làn hơi ấm phả vào mặt Huy khiến hắn run người lên...

Nhìn trước mắt hắn là khuôn mặt tinh xảo tràn đầy dâm tình cùng vòng một đầy đặn khiến Huy có chút hoang mang hắn liền đưa tay bóp lấy hai quả bưởi trước mặt...

1 phút... 2 phút sau...

Ninh Vũ trong đầu nghĩ rằng hôm nay nàng sẽ được nam nhân trước mắt này chà đạp một phen cơ thể trong trắng của mình, rồi hắn sẽ mãi mãi thuộc về nàng, Ninh Vũ cứ mãi mê man nhắm mắt suy nghĩ mà không biết rằng bên dưới của nàng đã không có cảm giác gì nữa

Đợi một hồi nàng mới từ trong cơn mê say tỉnh hồn lại liền phát hiện có gì đó không đúng

Nàng hiện tại cảm thấy dưới háng mình khẽ luồn qua một làn gió lạnh và thoáng mát.

- ừm...?

Ninh Vũ khẽ mở tròng to đôi mắt, cơ thể bật dậy xoay đầu nhìn xung quanh. Hiện tại ngoài nàng và cái xác bên cạnh thì đã không còn người nào khác

- Ha.....*

Ninh Vũ lúc này mặt hơi cúi thấp, tóc che hết cả khuôn mặt phát ra tiếng thở mạnh. Bất ngờ nàng hất đầu ngẩng mặt lên trần nhà hét lớn

- Chấn Huy!!! Tên khốn kiếp nhà ngươi!!!

" Tên khốn.... "

Âm thanh lớn đến mức vang vọng cả khu vực xung quanh, gà bay chó chạy. lúc này một thân ảnh mặc đồ đen kín mít đang bay trên không trung cũng khẽ quay đầu lại thờ nhẹ

- về với vợ con thôi

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Ta Là Dân Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.